

סדר
בנכ"ם

12/04 RR11

לוח התקונים

שיר דף עמוד

פ' ד' ע

עניך ברכות בחצונן
מיס רבים לא יוכלו
הנכנים כראו בארץ
רוח

ולל הא הויה על ארנות סכן ככתב
באף ופי' כרפי' פסוק בתלים
קל ע
נסקו בר פן ואקף
ומסירך ירכנו
בי עס כוה האת הברכה קלב כד א

איכה
מה אעידך מה ארמתי
על ההרים דלקונו
ד לט ב

ומפחה כי תירם גבירתה
דרכיה דרכי נעם
ערב לאים לחם סקר
ופתאים עברו ונעמנו
כי תטב ללחום את מוסל
בי כל ימינו עלי ארץ
דניאל

קחלת
וזכור את בוראך והממסים
ביום מיוצמו סומרי הבית

בומע ארנו א תפלת עבדך ט

לוח התקונים

כדיק וכדק חורו ככל
אל תפלת עבדך ככל
כתף רבוביתא וחו ככל
אביו ספרחו להן ככל
ממלכות ישראל מעלך ככל
וזארמ' ב' בהקריב ככל
מחבבה עד סקראת אחי ככל
בך אחרמים פסע ככל
דאוי חכי לקתה מה ככל
מתלבמים בבנים עמם ככל

לאברדא כל לאתבררר דף ר' ע' א
ובאלכמי דבורא רטורא של דבורא
דבורא
כאם לפניו
במזורת חלא במפגנת כל כמזורת
ה כמפגנת
פתמעטו כנפי החיות ככל
יברלקתן
אמלו ימכה ככל
בהיותנו עבדיהם ככל ער ב

תם

Requisito per mi fra Luigi da Bologna 1798

לוח הפסוקים

קט

פ • ד • ע
 יו' ממרוס יסאנ' •
 קולה כחמס' •
 עור אבנך ונבנת בתולת ישראל •
 לא מט ב ונ א
 אס תטוב ואסיבך לפני תעמד •
 לחומת נחשת בכורה •
 ויסרחיך למטפט נקה •
 יחזקאל
 וגם אני אכה כפי אל כפי • כא מו ב
 והסירותי את לב האבן • יח כה א
 הושע
 כי יסרוס דרכי ה' וכדיקיס ילכו בס' •
 יד עג ב
 עמוס
 ועברתו סמרה נכח • א ג א
 זכריה
 ואני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה •
 לב א
 מלאכי
 ואת עמו סבאתי ואסיס את הריו לב א
 תלים
 עת לעשות לה' • קוט ח א
 כי טחה לעפר כעמנו • מד כ א
 אלה אוכרה ואספכה • מב כז א וקב א
 בער חית קנה • כח לג א וכר ב
 גדול ה' ומהולל • מח לר א
 ארץ כתכה יבולה • סז לה א
 ואומר חלתי היא סכות • עז לו א
 יסור יסרכי יה • קיח סו א
 סבחי ירושלם וסכמסך • קמט סז ב
 דבים מכאזבים לרטע • לב סט
 יפרח בימיו דריק • עב קט ב
 אס עובוק תסמריה וגו' הא ירד בלק' •
 קפה עב
 ואל

במדבר דף עמוד
 ויקרא את סס המקום ההוא קברות
 התאוה •
 סר כלס מעליהס
 יא ל א
 יג עד ב
 דברים
 וראס פתניס אכזר הלא הוא כמוס
 עמרי •
 לב מב ב
 אס סכותי ברת חרביס סו א ב
 מלבים א'
 וילך אל כעמו וכו' ויסאל את כעמו •
 יט ע ב
 שמואל א'
 ויתחיל לפרס מפרסת ט לפניס ביסרל
 וגו' זה יעסור בעמי וגו' ויאמר
 סמואל לטבח וגו' עד פרסת •
 כב א ב
 ואותי סלח ה' למסחק למלך • פרס' טו
 הלא אס קטן אתה בעיניך • סס סס
 ויוצק אל ה' כל הלילה וגו' עד וגס
 נכח יסראל •
 סס סס
 וסוב עמי והסחקחיתיה לה' • סס
 אכץ סרמר המות • סס
 מלא קרנך סמן • יו סס
 קרע ה' את ממלכות יסראל מעליך •
 יא
 ישיעיהו
 כי יום מהומה ומבוכה • כב ב א
 הן אראלס בעקו • כג ד ב
 וסקוד ה' על כבא המרוס • כד טו ב
 נכון והיה סר בית ה' • כז מב ב
 ה' כבאות יעץ ומי יפר • יד ע ב
 וסעסע יונק על סור • יח כד ב
 כי נרכה עוכה • יז כז א
 יחיו מתוך וגו' • כו קו א
 ירמיה
 קול ברהם כעמע כתיבי • לא ג א

דף עמוד

חזיר סעתיך ליחזר • כה א
 עכנא עכנא פתח פיך • מס
 חבל על סמם גדול מאכר מן העול' מס
 כל מריו נכחמים • מס
 סוד רס נדות • מס
 סוד לקיחת שלמה בת פרע' וטעה מס
 וסוד מאת כל איים ואפי' ערב רב •
 וסוד שאמר עזרא לסכבלט החורני
 לא לכה ולכני ופי' מאמר ל' מביא
 הכה ליכהר וסוחטני • מס ב
 למה נבראו היסודין • מס ב
 סוד מחה פסעי גס ה' העביר חטאיהך
 כסית כל חטאתם • מס
 זה מה אלרים פני • מס ב
 באור הלולא מהו לרעת הלרי מהרר'ו
 אל ומס גדולת בסר המביר להגאון
 מורנו ורבינו הגדול אשר חבר בית
 יוסף • מס
 הוי מתפלל במלומה על מלכות כט
 בדיק וטוב לו בדיק בן בדיק מס
 טעם למה אינו נענש אדם כל עונמו

דף עמוד

בפע' הא' סכריך לבא פעס ב' מס ב
 שלמה הוא ירמיה ול'א חנו הגבר מס
 ותום שבארצנו זמ לו ס' רבוא קלופים
 בבבית המקדש • מס
 טעם ל'ה בני' תפארה סאו זמן עלנת
 התפלול' לפניו ית' כו הקלפנו מתגרנו
 הז בהן • מס ב
 לילית ומחלת הס נמיהס מל סני' אכמי'
 מרגלים • מס
 מככעו בימי שלמה • והוא סוד או
 תבאכה סתים נמים קא ח
 טעם למה פנחס וכלב הטילו מורא מס
 וסוד מבטן מי יכא הקרח • מס
 ק'ק היכן רמיו • מס
 סוד ישפכה חמור גרס • מס ב
 סוד בני בכים והטוחנים מן • קב א
 סוד נתיב לא ידעו עיטו • מס
 סוד הסליך משמים ארץ תת' קב
 סוד מו מה אפסר • מס
 סוד בראשית ברא • מס ב
 איך לפמו לא עולה ולא סכחה • קד ב

לוח הפסוקים

ויאהב ונחק את עמו כו ביר בפיו •
 ויכא יעקב מבאר טבעי • כח כט ב
 ונוכח איים ומכרו • כא ו א
 וקרא לו אהל מועד • לב כו א
 ויזכור אלרים את בריתו • כז ב
 סלח הא ביר תפלח • ד לו ב
 ויקרא •
 ויסרתי אתכם אף חני • כו מד ב
 ואים כי ימרטו ראסו • יב סח א
 במדבר

ראשית דף עמוד

ואיכה אמית בינך • נ ב ב
 ויגרם את האדם ויסכן • מס מס
 ויניחאו בנע לעברה • נ ב א
 אף כי אמר אלרים ג' וטעם אותיות
 מות • מס
 ויצו אל יוסף וכו' אכא טא כא • י כ ז ב
 וימבא דוראים בסרה • ל כו א
 ואחסוך גס אכני אותך • כ כט א
 ועל פני כל אחיו יסכון • יו לו א

דף עמוד	דף עמוד	דף עמוד
אל תסתכל בקִרְקָן אלא במה שיש	מתי כליות של אברהם נובעות חכמה	מתי כליות של אברהם נובעות חכמה
אל תמר בו אל המורנו בו	מכת אויב מכת אויב	מכת אויב מכת אויב
סוד הכפס החוטאת וכמה תעלה	זכות אבות תמה ומדלא תמה	זכות אבות תמה ומדלא תמה
סוד נרץ כלם והבלה דגדמדי	על סאתה מחרטמו בסל בקר ובקר אנו	על סאתה מחרטמו בסל בקר ובקר אנו
ענין בעלת אויב פה עלה לפמוליס	יודעים סרבה אמונתך בתחיית	יודעים סרבה אמונתך בתחיית
וכפאתני ממכרים מעפר מכרום כל	המתים	המתים
מקום תבוסתו	לעת מכוח זו אסה	לעת מכוח זו אסה
על ראשו של ארם פס בן ד' כנרד'	כך היה כל א' ים להם סר בחלקה וכו'	כך היה כל א' ים להם סר בחלקה וכו'
דברים יראש אהבה תורה מכות	ואבל יפאל חיון עוברק אלא	ואבל יפאל חיון עוברק אלא
וזהו סוד סויתו ה' לבנדי וכת' ופתן	למ'	למ'
על ראשך וכתיב פוס תפס עלך	יכול לכל תלכרי לכבי	יכול לכל תלכרי לכבי
מלך וכת' החכם עיניו בראשו	לא הן ולא סכרן	לא הן ולא סכרן
וכתיב וס' עליהם יחיו וכתיב וס'	מלך עלוב ואו מלך ענו לא כתי' סו	מלך עלוב ואו מלך ענו לא כתי' סו
עליהם יראש ויכא כברק חנוכת'	אין תפובה למעלה מסבולת העלבונו'	אין תפובה למעלה מסבולת העלבונו'
זה בראשם	זרונות כעמו לו בזכות	זרונות כעמו לו בזכות
וזהו סוד ואתה האל תרחק	הסבטים באבילות	הסבטים באבילות
דרוש יתירות המטכין וכל הכמסדינו	אין עתיקא קדישא מתגלה או לאי עא	אין עתיקא קדישא מתגלה או לאי עא
הארם ותכונות בעפס ע' כב' אותיות	בכמה דברי פונס האר' בחטאיו	בכמה דברי פונס האר' בחטאיו
וכמספרות ממנו מת' פט	מי ילך בראש אמר הנה בן ימי אלה לא	מי ילך בראש אמר הנה בן ימי אלה לא
ענין מיתת חבקוק והסתטחות ליטע	בעינא	בעינא
עליו וכו' ער חבקוק עולה ריז	הסב ומוריר דמענות וסוד אס רחץ ה'	הסב ומוריר דמענות וסוד אס רחץ ה'
כמנין ג' פעמים עכ'	את צואת בכות כיון וסוד וזרקתי	את צואת בכות כיון וסוד וזרקתי
ענין פלוס עליכם	עליכם מים טהורים	עליכם מים טהורים
מתווך בין דבריו הזהר כי ממקום אחר	עתיק סס לתפלה ה'הר ואני תפלתי	עתיק סס לתפלה ה'הר ואני תפלתי
נראה פכח א הפמא והור לימין	לך ה' עת' אהרן אהרן ער	לך ה' עת' אהרן אהרן ער
ומתקום אחר נראה הפכה בא	סכות בענין לך דאיוסו תבלול דעינא	סכות בענין לך דאיוסו תבלול דעינא
פלא כבא ארם מתוך הנכח ער שמואל	מומעים חרפתם ואיוסו מפניבים עח ב	מומעים חרפתם ואיוסו מפניבים עח ב
והתחיל לתקן ובא רוד והסלים	חר אמר תבירות לבא נבו' וחר אמר	חר אמר תבירות לבא נבו' וחר אמר
ויפלעל על זה ארבה ויבאר דבר שמואל	ענות לבא	ענות לבא
וסאול בכימין ועמו דוד	כתם רת פלטה כחרים כחונה תורה	כתם רת פלטה כחרים כחונה תורה
מרדכי והמן פס ומן זו והלאה	מלכות	מלכות
ענין הסתחוות יעקב ובניו ובכימין	חלם רת חמיסי רביעי פליטי	חלם רת חמיסי רביעי פליטי
לא		
פלאיבטלו הקליפות מכל וכל		

חזיר

לערך

עין הקורא

הן הנה מפתחות הספר ותקונו מכמה טעיות מבלבל' הדעות
 ומחפכות חכונה על כן השתדל המדפיס להאזיר עיני חכמ'
 בהלכות המפתחות ולעשות לוח הטעיות מוכרחי ההישרה לפנים יבואר וואולם
 צורך גבוה הוא להודיע שהן מפתחות לזהר' לשו' יב' ולגל' אנטו' ומה שלא ימצא
 בזה ימצא בזה וכן בכתובים ראשונה יורה היכן בא הכתוב במקומו על חומת אנ"ך
 ואח"כ מגיד לאדם מה שיחז' בתוך הספר תיקר הלוח בא לקראתכם אליכם אישים
 ועתה תנו לכסף מוצא ושיקמו כבוד תהלתו כי מעולם לא נהיה כמוהו באור' לאיכה
 משיבי דת מלחמה למקדש ולכוחות גר"ן אלא זה כל הזגה בו יתאכל יכנע לבבו על
 ירושלים וישיח נתיבו ומהלכי שבילי דעתו יזכה ויראה בשלוחה ויחיש קפדנותו
 ופדנות כל עמו ישראל משבי בבא תשבי עם משוח ארזי יעקב וה' כראשם וכל
 ישראל ישובו על כנם ושקט ושאנן ואין מחריר: **לוח המאמרים**

לוח המאמרים

אין כן דוד בא ער	סתכלתה כפמות
הם סבנוף	ואם סתכלתה לך
בניך הטוא וגלו ער ימח	על קדומת
הם סתף	הם סתף
תינוק וינק מסרי אמור	הם סתף
סרהי סתף ופי' לסועיב	הם סתף
דבתי בנוס רבתי ברעות	הם סתף
לפי מעברו ישראל על התורה וכו'	למס
הם סתף דרין וכו'	הם סתף
לא גלנו ישראל ער סתפרו ביחידו	מל
עולם וכו' מנו איכה	הם סתף
בוכה ומכסה אחרים עמה ער בוכה	הם סתף
ומכסה ע' אומות עמה	הם סתף
מבו כפמת לו מת וכו' תולס מק על	הם סתף
ורמעתי על לחים על כהניה כו' ער כל	הם סתף
רעיה זה מיכא ובכריאל	הם סתף
דקרות חל גלתה ולא הגלתה ועור	הם סתף

כל כל אחר ואחד לפני מותו כן יהיו פניו דומים לחמה או ללבנה לכוכבים או
למזלות ויום אם למקורת אורת כתיב הכר המה פכהם היות הופעתם מהאורם
כל מעלה הנמוזה לכריקים לעתיד לבא וארץ מפטנו והארץ הנבחרת

רפאים תפיל כי יבערו רפעים ממנה ואחר תטהר ובא חקר הממוט

מהא הידיעה לכלול גם כן כונה אחרת • ואמר ואתם

הנביאים או העם הנבחר אחרי שתעלה מעלה מעלה

תפיל לארץ בזכותך גורל הרפאים טרפו

יריהם מן הסלמות הנכחי פן יעלו

בתהו ויאברו אלא עור חזן

למוערס בכור הממטות

וכעתר להם

ורפאים :

בילאו

...הוא יפיל לארץ בזכותך גורל הרפאים טרפו יריהם מן הסלמות הנכחי פן יעלו בתהו ויאברו אלא עור חזן למוערס בכור הממטות וכעתר להם ורפאים : בילאו

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל אֶת אֲמַר מִעַ בְּתוֹב וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקוֹל אֶת אֲמַר מִעַ בְּתוֹב
 יחיו מתוך כבלתי יקומו (ופעים כו' יט) יקמה בכח הזה הכפל והחלוקי
 ומה בין מיתה לכבלה ומה בין קימה לתחיה ויהי אחר לכל אחת
 מהגזרות בעצמה ולמה מתוך רבים ובכח לעם כבלתי לפון יחיד ובכח
 להקבץ ולמה הקדים התחיה לקימה ולמה זכר הפעולת תחלה בגזרה
 הראשונה ובסניח לא כן ולמה אמר יקומו רבים עם היות כבלתי לפון יחיד
 וטעם הנזכר בקימה ולא בתחיה והן הערות חזקות הכרחיות בארבע מלות
 ככבודות אלה ואולם ידוע מדבריהם ז"ל כי אין במתים חספי מגזרת ואל עפר
 קטוב ועם כי מכלל סנאמר ורקב עצמות קחא העלו בגמ' פ' שואל מי שאין
 בלבו קחא אין עצמותיו מרקיבין מכל מקום אמרו גם כי פעה אחת קודם
 תחיית המתים גם הם חוזרים לעפרם ורב יובא סבא בזהר פ' משפטים אמר כי
 ברור התחיה מי שלא מת עדיין יכול לפעה קלה לעכל זוהמת הנחש וכלם יקומו
 מיד כי לא תהיה מיתתם מסטרא אחרא אלא כפילה וקימה הכל מיד המלך העליון
 שאמר על עצמו אני אמית ואחיה ולא לה הרבים מניעים שמתתם בידי שמים
 ואין בה מכה ופגימה כלל והיא סבה קרובה לחיים האמתיים אמנם המתים
 סבבר מתו ע"י עליהם נאמר מחבתי ואני ארפא ויאתר הכביא מתוך סבבר
 מתו לפיכך והוטלו עליך לקברם בזמנים מתחלפים והרוח סבה אל האלקים
 ונסתלקה מן העה"ז לגמרי סבבר עברו עליה שנים עשר חרס וסוב אינה
 יורדת אלא כריכים ודאי לתחיה גמורה אבל כבלתי לפון יחיד שכלם יבולו
 בבת אחת במכותי ושלא ע"י עליה ולא תסתלק כשמתם לבמתי קימה היא להם לא
 זולת אמנם לא יסו בקימתם כמו שהסונו בכבילתם אלא כל אחד יקום ושלמותו
 בידו ככה מחופת חברו ואולם למה הקדים יפעיהו התחיה למתים הראשונים
 יקמה ביותר בראותנו כי מרעה עירם בהפך שתחלה ימית ויחיה החיים ערכה
 ואחר כך ירפא המוכים ומחזכים כבר על ידי עליה כאמור ואין ספק סרברי הרב
 מכוונים בעצמם כי אין להאמין סיקומו המתים הראשונים קודם שיטהרו החיים
 מזהמתם כי אין העולם יכול לסבול שני מיני בני אדם רגע אחד ויזין כובל
 בידי שמים קימתו קרובה וקלה משאר המתים ודאי אמנם דברי התלמוד הם
 קטובה למה הקדם עם בתחנתו כמתפק אס אברה תקומו ספך אמר האלקינו
 בעלוננו ארוכים וולתך מתים בל יחיו הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ורוח הקדם
 מסיבה וחיו מתוך כסם כבלתי יקומו וזה טעם מספיק למה פתח ביחיו כי הוא
 המכוון בנחמת השואל וסמך כבלתי למתוך כי נעמו אלה סימן לאלה וכ"ן סל
 יקומו הוא כלל מערי הבינה שיעתחו לאלה תחלה אחרי פ"א מתו מסטרא אחרא
 ולא סלטה רמה בפפרם ומעתה הקיבו לקול מבשר זה ורכבו סוכני עכר כי טל
 אורות טלך ירצה הטל עבו עתיד הקב"ה להחיות את מתוך אתה העם הנבחר או
 הכביא הסקול כמותם הוא טל אורות ים אס למקרא סכני מה שהאירו מעפיו

מקום מוצאם והזייתם ולכן היתה
 מתפללת בסיום תמרורה סיגיטנו הימי'
 ההם והזמן ההו' וזה עד' פני' מורי
 זלחה בפי' קפלה למטה זכרנו בזכרון
 גוה זכור לו' ואפשר כמו לפדט הסיבנו
 ה' אליך עד' ההוא דאיתא בפי' ויחי דף
 ריז' אמר ר' יהודה זכאין אינון כדקיייז
 כד קב' בעא לאתבא רוחיה ליה
 ולפאבא ההוא רוחא בגויה דתניא
 בפע' קב' בעא לאתבא רוחיה ליה
 הי זכאה הוא ההוא רוחאמה כתי' והרוח
 תשוב לאהקי' אשר כתנה וכו' וברף רב'א
 וכו' אתקריבו קמיה למיעל בחופכא
 מית ברכט ואתיב קב' רוחיה ליה ההוא
 הב' דאפיק ונפח ביה אוחב' לקמיה

בטובות והרעות ויותר ברעות מאמר
 הוא בטובות אבל הוא גובר עלינו
 מאד ולזה אנחנו מתנחמים לפניך
 הסיבנו ה' לך ונפיצה חדסימנו כקד'
 וזהו מה שראינו לבאר בזאת המגלה
 כמתנת ירינו אשר חנכנו אלקים אלנו
 הפצה והתלה לחיזוק סוף' והיתה
 ההפלה בהרם חב בסנת חממת לפי'
 ומאחיס וארבעים וחמסה למיכנו
 בתגילה יע'א והתפלה אלנו חנכו דעה
 ובינה והסכל לפר' ספרים אחרים
 מדבריו הקדושים כי הוא יתן חכמה
 ולחין אינוס ירבה עבמה יחברך
 ויתרומם על כל ברכה ותלה אמץ :

וכו' והוא כי כל הכופח מעכמו הוא כופח וכמו כן ביצירת האדם נאמר ופח באפיו
 כסמת חיים ומי שבחיוו כרכב בקונו בכל דרכיו בפע' פטירתו תחזור הנפשה ל
 הכופח וזהו והרוח תשוב אל האלקים אשר נתנה וזהו ואתם הדבקים בה' אלהיכם
 תמים תהיה עם ה' אלקיך התהלך לפניו והיה תמים וזהו שאמר הסיבנו ה' אליך
 תחזור לשאוב אותנו אליך ונסתאב בגופא דמלכא ואומר אליך לאטקוי סלח תהיה
 החזרה עד המלכות לבד כי זה בכל לילה ולילה חוזרים כל הנשמות בקרבה בסוד
 חרשים לבקרים רבה אמונתך כדאיתא בפ' ויקהל אלא הסיבנו ה' לך תעלנו יותר
 למעלה ואז ונסובבה בתשובה גמורה ואז יהיה ההתחדשות בעצם כי לא תהיה
 כהתחדשות שמתחדשים הנשמות בסודם בתוך המלכות בכל לילה בסוד חרשים
 לבקרים כדאיתא התם כי אותו ההתחדשות אינו מתמיד אמנם כמתקייבנו אליך
 ועריך נאחא אז תחדש ימינו כקדם כמו שהיה בתחלת יצירתנו כארם הראשון
 שנפחת באפנו כשמת חיים' אי' כקדם כשעת מתן תורה שיבאה כשמתם וחזרה
 הנפשה אל הכופח עד שחזר ונפח באדם וחזרה בהם כשמתם ואל תאמר אם
 אעשה הדבר הזה תשובו לעפרכם כי זה אינו כעשה להיות נשאב בגופא דמלכא
 כי אם בשעת הטורה ואם ככה אעשה יהיו בתיכח קבירכס לזא חרם וימינו כקד'
 הנח במתן תורה לא טבנו לעפרנו אלא שחזרה הנפשה אל מקומה וחוזרת ליפח
 בנו כשמת חיים זכה ופקסה זוהמתנו והיינו רואים את הקולות רואים את הנשמת
 וכמו כן תוכל לעשות באחרונה כבראשונה' אי' חרם ימינו כקדם כלומר ואת חין
 כל חרם תחת השמש וכיכר אחרם עתה דבר מחודש כזה הסיב ואמר כקדם כל'
 חין זה חידוש כי כבר עפית אותו במתן תורה ועתה טוב חרם בני ישראל ענית
 בנשמת רוח חיים אמץ : עד הכה עזרנו ה' כרחמיו וכרוב חסדיו הוא יזכנו ויקיים
 בנו מט' שמחו את ירושלם וגילו בה כל אוהביה פסו אתם משום וגו' : תם

תאמר שתאסף אותנו בהחלט בעבור
 העובר הנה הקצף הזה הוא גובר עלינו
 מאד ונאיכנו מתיחה כי כמו שהטאתינו
 בעלי תכלית כן אנחנו כי כן ראוי
 סויהו הקצף והעונם ואם העונם הוא
 מאום החלטי הנה הקצף הוא גובר
 עלינו מאד וזאת המדה איננה כך
 ברעות אבל בטובות כי גבר חסדך על
 יראיך ויחזק עזרת החלוק בטלה נסוב
 לא סאלתנו למה לכח תפסחנו תעזבנו
 לאורך ימים ויתכן סיפורם זה החלק
 הב' באופן אחר וזהו סיפור ב' סבות א'
 לקוחה מדר החיוב ב' לקוחה מדר יסר'
 כנגד הקבה הא' אמר על הר כיון
 טמאם כמו שפרשנו ויאמנם הב' הכונה
 ב' שאף על פי שהפ' נכחי ובלתי בעל
 תכלית איך ראוי שיפסיק אותנו כחזו
 אבל כחזנו ומיחד ד' דברים א' תאמר בו
 ית' ב' תמיהא על מה שהוא עוסב' מה
 פראוי מעשה ד' כותף טעם למאמר
 כנגד הרבר הא' אמר אתה ה' לעולם
 תשב הניח בו תארו הנכחות בב'
 בחיות א' בעצמו והוא אומר לעולם
 תשב ב' כחזו והוא אומר כסוף לדור
 ודור וכנגד הרבר הב' אמר למה לכח
 תפסחנו כלומר עם היות אתם ב'
 תכלית וכחתי כמו שהניח למה תפסחנו
 לכח וזה הכתוב משפט הקודם וטעם
 כפלו כפי הקודם וכנגד הרבר הג' אמר'
 הפיכנו ה' אליך ונסובה כלומר ראוי
 שתעזרנו ותוסיף בכחנו הטוב לא
 שתעניסנו בכחך הגדול והסכל כמו
 בקודם וכנגד הרב' הד' אמר כי אם מאס
 מאסתנו כלו' אמי אומר כל זה לפי שאם
 זה העונם הוא נכחי ע"כ המאום הנה
 איך הקצף מתיח' עמנו כמו שהו' דרכך

בטובות

ככיסופא אותם הימים חרסם בחירום
 כמרץ לא שתפחיו החלורה לבר אלא
 בהחזרת כבטנות כימי קדם וכמו
 שאמר וקורא לך עם חרם וראוי לך
 לענות כן כי אם מאום מאסתנו מדר
 הטאתינו הרי קצפת עלינו עד מאד
 ולא נפאר פוס חוב בטור ולא על פה
 כדי שתחזור הסכחה לקטרב ותחזור
 ותפסחנו ולכן אני חוזר ואומר הסיכנו
 ה' אליך ונסובה חרם ימינו כקדם וכו'
 אי כמו ימינו היינו פסתי ימי הבכין
 שפלתה בהם אי זה חלורה מדר מעסינו
 חרסם במים טהורים הנזלי' מהלכנו
 העליון ויחזרו לאורס וישום ותחדשות
 כימי קדם כספה טנאלו' אי כמו
 כאותם הימים טהם מוטרפים באריך
 אכפין סקקרא קדם כמו שאמר מעונה
 אלתי קדם וכדפי' באררא בתיקון ב'
 מ'ג תיקוני דאריך סקקרא מימי קדם
 ואפשר נמי לפרש למה תפסחנו תפסת
 לו דהיינו תת ומלכות דתרוויהו אולין
 מתתרכין כדאיתא בריס תיקונים
 דכתיב כשפור נודדת מקנה כן איס
 נודר ממקומו וכך למה תעזבנו תעזוב
 לו לאורך הימים כי ארבו לנו הימים
 בגלות הסיכנו הפיכ' לו ה' אליך דהיינו
 מקום תשובת כל הדברים סוד היובל
 כמו שאמר בסנת היובל הזאת תשובו
 וכו' ונסובה גם אנחנו גם כשמות
 הצדיקים דאולין מתתרכין בתר קב"ס
 ופסיכתי כדאיתא התם בתיקונים
 ותפיכנו אליך להפריסנו במקורותיהם
 וסורסיהם וחרם ימינו ו' ימי הבכין
 כקודם טנאלו' כשהיו בבטן אמם וכך
 עתיד להיות וזהו סוד בסנת היובל
 הזאת וכו' דהיינו החזרת כל הסויות אל

כו א 27 1 מקום

כבר ירעת כי הפסח' היא החיובית
 וכראית' בזה' בפ' ולא זכר ער
 המסקים ויפסכהו אחר דכסו קס
 קמיה בגוז כך ויפסכהו ולכן אמרה
 בסוף תמרורה
 למה לכנח תהיה
 הפסחה הזאת
 מכללת בימי
 לביכך שלא תעל'
 זכרוננו לפניך
 אחר הרעות
 הגדולות אשר
 קראנו וזהו פיר'
 חומרנו איך לפנינו
 לא עולה ולא פסחה כי הקליפות הללו
 איך מרורם לפנינו לא במוקבא דתהומא
 רבא וזהו איך לפנינו אלא לחורינו בסוד
 הדין המסתמל למטה עד מוקבא
 דתהומא רבא וכן למה תעזבנו ביה
 הפסחה הזאת ותהיה גוברת לאורך
 ומיס הזכירנו והסיבנו אליך ממס
 בקירוב גמור בלי מסך מבריל ובה
 וכנכות כי הפסחה הזאת תפסחת
 אונתנו מירחתיך ותמחוק ואלך תאבד
 מכל המקומות אשר היתה לפסחה
 הזאת אחיה על ידי התחרטו' שתחרט
 כקודם בנחה הפסחה והכוונה לומר
 שלא תסאר לפסחה הזאת טום טורם
 וענף כלל אלא לעולם יהיה גברת
 עטרת תפארת ביה ה' ופסחיו ילבטו
 בשת וזהו רשעים איכנו וזהו חרם
 ימינו כל אותם הימים פחטאו בהם
 והם גרועים על פעלתה בהם חלורה
 כראיתא בזה בפ' ויחי סכל אותם
 הימים פנעפה בהם חטא הם כרחים
 ונגרעים מחסבון הימים ועומרים
 בכיפוסא

למה לנצח תשכחנו תעזבנו
 לארך ימים!
 השיבנו יהוה אליך ונשוב'
 חדש ימינו בקרם!
 בי אם מאס מאסתנו קצפת
 עלינו עד מאד!

הענין הב' יורכז והאחר סוף
 אחת מפחד לרבר מזה למה
 לכנח תפסחנו וטעם הסכל בבחינות
 כי בבחינות הערה הטובות מהם
 והמעלות תפול
 פסחה ובבחינות
 הנפילות ביה האויב
 וסכל הכרות
 והענוים תפול
 עזובה ולפי
 מהפסחה בערכו
 נכחית כן הוא
 נכחי אמר בה
 לכנח ואולם לפני
 מהעזובה בבחינת האויב והוא קיום
 בדרך התוספת הכלתי בעל תכלית
 בזה אחר זה אמרנו לאורך ימים כי
 האורך בזמן הוא מוקף אל מה שנתקבץ
 תמיד בבחינת הזמן העתיד:
 השיבנו ה' וגו' ומיס הסכל הב' וזה
 יסראל ראנו' ליטופה כפי הוראת העת
 ומעוט הזכות אשר הם פני דברים
 טכריך מיסוי מחיקים כמו פכר
 אמרנו ולזה אמר סאוטס סבה מספקת
 כי גם בימי קדם בבחית ישראל ממכרל
 לא היו ראויים ולא היתה המעשה עוזרת
 והס' הוכיחם מעם ואחר ספן הסיבנו
 ה' אליך וחרם ימינו הטובי' כמו פעמות
 בימי קדם ג' וזהו
 הזכיר הפסחה הב' וזהו כוי' וזהו
 אמר כי חטאתינו כבדו
 מאד ובעבורם עזבנו עזבה החלטית
 ומאס אותנו ולא יסוף ושוב אלינו ולזה
 אמר עזה אינו ראוי ופיר' זה אכחנו
 אמרנו בבחינת העתיד וההווה כי אש
 תאמר

מניח החלוקה וזהו החלוקה על
 הימניה וכו' ב' דברים א'
 מניח סבה מה פראוי לו ית' להושיע ב'
 מבטל סבות מה יחשבו מהם מנגרות
 לה כנגד הא' ב'זה
 ומעורו על סמם
 הר כיון שפעלים
 הלכו בו ופי' אס
 היה מסבב עוכו
 מיהיה הר כיון
 סמם למה זה

על הר ציון ששם שועלים
 הלכרבו
 אתה יהוה לעולם תשב כסאך
 לדור ודור

בוסבב לעיל דקאמר בפלה עטרת
 ראשינו ועל אוי כא לנו כי
 חטאנו סגברמו הכפילה דרואי על זס
 ידיו הדונים ועל זה היה דנה לבנו אכ'
 על היסוד כרפיר'
 ועל אלה חסנו
 עיכנו בדמעות
 מלים להחמיר
 עלינו עד בית
 אלזס כרפיר' זו
 היא העקר אבל

הלכו בו שפעלים והס אומות העולם
 ולא עמית בעבור סמך המחולל בגוים
 ע"א וזאת סבה גדולה ליפועה כמו סבא
 בספרי הנביאים במקומו מתחלפים :
 אתה ה' וגו' הוא הרבר הב' והביח
 בזה בטול ג' סבות
 א' לקוחה מן הזיק העתיד כלא תאמר
 שלא יושיענו לפי סמכות וכחטא כמו
 המלך שלא יפתח סכנו מה מיראתו
 מיסוב למרוד בו כמו סכאמר ב' לקוחה
 מן הזמן הסווה שאין לנו זכות מאפיק
 ב' לקוחה מן הזמן העובר כי חטאתינו
 מענו הטוב ממנו חמס בסבה הא'
 היות ב' עכוסס א' תואר מה בסס ית'
 ב' מוליד מזה המכוונס' ראוי שיעזבו
 סנגר הא' ב'זה וראוי להבין כי מלך
 ב' אשר סרה עליו או זה סר או סלטון
 וכפל בידו ויאסרסו בכחסתי ולא ירבה
 לכסר לו לב' עמית' שהוא ירא פאתרי
 מות המלך יסרום לבנו ואעפ' שלא יסוב
 למרדו בזמן המלך ב' שהוא ירא אולי
 יחלס כח המלך ותגבר יד האר ואין

מככה על הר כיון סמסם דהייכו מעלנו
 סממיות וכחות חיכויות על בחינת
 המלכות הנקרא' הר המקפת בחינת
 הפנימית הנקרא' כיון וכך על שפעלים
 המחכלי כרמ' מהלכו בו מיהיה להס
 אחיזה בסר שהוא ארץ על זה דנה לבנו
 כי הפממית היא ברירה שאין לה עכס
 אינה חס' יב' חרס וכמו כן בסממיות
 העליונה שהעלס אותה מנפה על גבי
 המזבח אין לנו חסס כי לא תהיה לה
 תקומה וכך הסועלי' פאחזו בהר הטוב
 הזה והלכנו אין לנו חסס כי איכה
 כי אס הליכה בלבר ודרך העברה
 דרך עראי אבל אתה לעולם תשב
 בקיים והעמרה בכין כסאך וכסאך
 שהוא מלכות לעולם עומרת כלו' יהיה
 זונב קיים מתמיד לא יהיה עוד לך גלו'
 בסור כספור כודרת תקכה כן אים
 בודר ממקומו אלא אתה ה' ת'ת לעולם
 תשב בלי גלות עוד ולא בסירורא אלא
 על כסאך ויהיה לדור ודור :

לא ירו להענינו כמו שהוא בזמן ססיה בירו סהזמסם מסממסם ולזה אמר סנגר
 הטע' הא' אתה ה' לעולם תשב רל חי וקיים לעד וכנגד הב' אמר כסאך לדור ודור רל
 תע' תהי' מופט ובידך להעניס למי מיחטא ואס בסוב וכחט' הסכנו בידך כעפ' בפע' :

בנגר

השמים שהוא הדינה והמפעתה הוא על השמים מה שאין כן בהדת המלכות שאין
 אדירותה אלא בהרץ על השמים והיא לסלקא בסמא בנין דברא וכו' כלומר תלוי
 הוד הדינה בשמים לפי שעה השמים סלקא הוא בסמא אל'ים סקורס לא היתה נק'
 פו אס מי ובהתחברה בשמים הנקרא' אלה סלקא בסמא אל'ים ויהי' סלקא בסמא
 הוד וש' בנין דברא נהורא לכהוריה שהוא במי' שהוא נהורא לכהורא ואתלבס
 דא ברא ועי' כך סלקא בסמא דאמא ואתלבס דא ברא וסלקת בסמא אל'ים לפיכך
 אנו מוכרחים לומר סבראסית ברא אל'ים הוא בינה דהא מה לא חקרי הכי ולא
 אתככי בסעתא וכו' ואזיפת לה מכהא דהיינו אלה וקטוט לה בקוטוטא דהיינו
 פרמסיק חפיק ה' ואעילת ו' שהיא נקראת מה' ומכהא דאזיפת אמא לברתא הם
 אזותיות אלה אתחברון אתוון וכעסום אלה מה אשיק ה' ואעילת י' במקומה ונעסו'
 לקים כג' יוד היא הברות סמתראי' עם כל זכור אונ' דעלמא דרכורא והו' אתקטט
 במאני דנורא ואתוון אחרני כלומר היוד בהתראות עם כל זכר מיר נעסות מה'
 שהיתה מה' קורס ואתוון אחרנין שהם אלה מסכין לון ישראל עי' תפלה בדמעה
 לגבי אחר דא ונעסית אל'ים מעילתא מבינה עד בית שהיא המלכות לעסותה אל'ים
 פגונא דיליה ובמאי בקול רכה ותורה שהיא התפלה טעום ס המון החונג שהם
 ישראל החונגים כחנם וכבר ידעת מאי דאמר בפיר הסי' ר' רבס לוקים יס' מי לא
 א' להורות כי עי' הראות המלה היה נעסית מרה זו חלקים עם פירוש המאמר
 בקיבור ובוה יוכן קרא דירך על זה דהיינו היסוד הוה לבנו ועל זה להוריד אונות
 אלה למטה עד המלכות הנקרא' מי כד נטילת מכהא דאמא כדו סתיעסה אל'ים
 חסכו עיכינו סעפכנו ככ דמעות עד סחפכו עיכוכו ולא פוה לנו ולפי' פי' דל' ספ'
 דות מ'סון וסדוה בכרתה יאמר עם הסקוק הקורס סאמר אונא לנו כי סחאנו ועל
 זה סחאנו דוה לבכו פירסה כדה הלכ העליון מחמת פגם החטאי' בסוד ואסה כי
 תזוב וכו' כד פירס כזה ונוסף עד העל יבוננו סכת ספנו עוד חיכוסים אחרים הנקרא'
 אלה כדפי' כזה בפ' סקודי ובע' יחד דף דכא סנא' כן על עם שהם מזומנים ומוכני'
 לפורענות וחסכו עיכינו כלומר נתחפכו בווי' זהריו שהם סורטי נסמותינו למעלה
 כו להיות פירסה ונברו אלה מהם החיכוסים חסכו עיכינו יוד דם הקנין אל'
 מקום עיכינו כאמור :

על זה היה דוה לבנו על אלה

הוא הדבר הכ' והיחב' עיכוס א'

ההתפעלות מזה הרע ב' השקו עינינו

ההתפעלות מן הקורס ככבר הענין הא' אמר על זה היה דוה לבנו וירכה

על זה הרע הנזלל והוא נטילת עטרת ראשנו הנה לבנו שהוא החלק הנכבד

ממנו ומקור חיותנו הוא דוה לפי מזה הרע הוא בו בעכס וראסוכה וממנו ימסכו

כל שאר הרעות וככבר הב' אמר על אלו חסכו עיכוכו ירכה ועל אלה הרעות הכז'

חסכו עיכינו מהם רעות חכוכות מסוככות מרעות הלכ וזה כבר נתבאר למעלה

גם בפער עין מטפטו כמלמות :

מניח

מניח

אלינו וכבוד ה' אומר אולי נח לנו כפי צורך הרחמי אור ישר אמנם הנה' היא חטאנו וירכ' עד עתה לא היה הרע כל' למשה מורה בתיקף הרץ וזהו כמנה כך נחשב מפול בו בהחלט לקון אנו' הסליך משמי' ארץ ממים תת' כולל ח'ס ואמנם עתה מפלה עטרת ראשנו אנו' ומי' חסד וגבורה הרי' ב' אבות והא' לנו כי חטאנו' ועוד יבא' היחס והערך' הארץ הנה קיימ' עליהו בסוד' על הנה' בכתוב הבא אחר זה: **ב' אבות כאמור אמנם בחרבן הסליך**
כל ימראל ועטרה בראשו שהיה מתעטור בה אוי כא לנו כי חטאנו סגרמנו כל זה
בהטאתינו ועל זה דוה לבנו כלומר על עכין זה שאמרתי כי חטאנו סעונותינו הטו
אלה על זה דוה לבנו סגרמנו כפילה זו' ח' דוה לבנו תת' הוא לב ע'ס שהוא עמודא
האמצעיתא רמיון הלב שהוא באמצע הגוף וכדאיתא בזה' כפרח רמחן הוא לאנו
דמלכ' ואפסר כמי' לפרסו על פ'ס ידוד שהוא בראשו פ'ס ארס' סממנו כמסכ' כמה
מיני' אום' לאר' דרפי' בר'מ דף קכב' בפ' כסא כי מהי' כמסך לאר' הירא' מ'ארוכנו המלך
הקדום ומה' ראסנו' האהבה ומהואו' עסק התורה ומהוא' אחרונ' עסיית' המכות
ומחמת גורל עוכות ראסונים כסתלק' ופלה מעל ראסנו' העטרה הזאת ועתה אנו
כא לנו כי חטאנו כלומר אוי עתה שאנו חוטאים ואין מי' שימסך עלינו אור היראה'
והאהבה והתורה והמבנה' ח' על זה היה דוה לבנו היינו היסוד הבקרא זה כי ז'ה
וזאת אולי' כהראו' עתה סדרין אבר' ואברה' הארץ עד' עיבאו' האוברים מארץ
אמור בבואו' וזהו עליה' הנה דוה לבנו שהוא המלכות שהוא אברה' את בן' ובה'
ועל אלה' השנו' עינינו על אלה' שהס' קבנות בסוד אלה' מ' אלה' מ' אלה' עילאה
על אלה' ס' קבנות בסוד יתגדל' ויתקדס' סמיה רבא' כמבואר בסבא' בפ' משפטים
חשכו' עינינו ולהנין הענין ב'ה היטב כריך' להבוא' מאמר' ח' מפ' בראשית' וז'ל
א'ר' ע' סמיה וחיליון' במה' אתבריאו' דכתיב' כי' אר'ה' סמייך' וכו' אלה' אזכרה
ארכה' בסומיא' וספיכא' למעלי' ברעו' כספי' בגוף' לאתפס' אמתון' אין' וכדון' אר'ס
מעילא' עד' בות' א'ס למיהו' א'ס כבווכ' דילי' ובמאי' בקול' דנה' ותור' התון' חובג' עכל'
להענין' דלעול' סי' אליהו' ז'ל פסוק' מ' ברא' אלה' בר'ל' מ' בינה' ברא' והאכול' אלה' ס'ס
קבנות' וסחין' לפרט' שאו' מרוס' עיניכס' וראו' מי' ברא' אלה' שהס' על' סמיה' וחיליון'
כי' סמיה' וכל' כב'ה'ס' לא' ככה'הו' במי' בינה' אלה' במה' סמיה' מלכות' והאריך' אליהו'
במח' ובלה' סוד' כפלא' וכובר' הוא' מבואר' בחוקת' היר' בס' י'ה' יק'ל' במקומו' והנה'
בא'ר'ס' ואמר' ע' סמיה' וחיליון' במה' אתבריאו' כלומר' הפתא' אחי' ספיר' סמלת'
את' חינו' על' סמיה' וחיליון' כי' א'ס' לרמות' לקור' שאמרנו' ח' י'ס'אר' בירינו' הקדמתנו'
דסמיה' וחיליון' במה' אתבריאו' אלא' במי' דכתיב' כי' אר'ה' סמייך' וכו' ולבסוף' אמר'
מה' אר'י' סמך' בכל' הארץ' סנראה' סכל' האמור' במזמור' כעסה' על' ידי' מה' וכתוב'
מה' אר'י' וכו' והבוא' עוד' ר'יה' מפתחות' המזמור' סאמ' מה' אר'י' סמך' בכל' הארץ'
כלומר' ארירות' מה' שהוא' המלכות' היא' בכל' הארץ' וארירות' סביבה' הו' בסמ' ת'ת'
בס' קבנות' וזהו' סנתן' טעס' לרבריו' בהמור' אמר' שהוא' סביבה' תנה' הודך' על'

הסמים

הנה

החמטים זהם סוד מפונ דמלכא דבהון
 חתגזרו מילין דקטוט וכדאיתא בארר'
 זוטא דמעטטים וזהו זקני מפער סבתו
 מאותו סער החמטים פסס הוא בר'
 הגדול העליון דתחז חתגזרו מילין
 דקטוט סבתו מהמעמד הוא להסניח
 בעולם ובכף הנבחרים למורר מהס

המחפים אמר בככא פסס ממוררים תמיד פסס אחא עילאה כליל תלת ספירין
 קדמאין מקנאא בהורסיוא כרפי' בתוקונים אחר סהזקנים מפער סבתו מקוס'
 סתקננס סהוא בככא פסס הבחורים לל אותס סנבחרו למורר תמיד מהס תלת
 סדרין לכל סטרין לכל סטר ובכל סדרא וסדרא תלת סדרין אחרנין מהס ט'
 סדרין לכל סטר סמבואר בפ' וינא' ובפ' בראשית ובהר סיר המיריס סבתו גס'
 כן מנגינתס ובזה סבת מוסם לבנו סהיא המלכות סכל אליו המנגנים היו לתת
 סיר וסבח אליה ופעפעע וסיח לעורר למעלה סיריה בסוד אלוקים אל דומילך
 למען יזמרך כבוד ולא ירוס סבכלת הסרוץ המסוררת תמיד כרפי' בפ' ויחי ובפ'
 אמור וזהו כהפך לאבל מחולנו המדה הזאת סהיא מחוללת בחלילים ומסוררת
 ומזמרת למתך העליון במקום סירה מקוננת איכה וכו' איני הגביר דאה עוני וכו'
 כעזובת רוח וכדאיתא ב"מ סלילית היא וסבת כליל סבת בחסיכה זכעכיו
 והגברת מלונסת בלבוסין יקירין ובסרגין נהידין ובעונותינו ספחה ירססו
 גבירתס עד וסקוף ויח' ולכן כליל סבת לזכרון סמחתה כריך לעורר סירין
 ותוסבתן על המלחן למעבר לה סעירו וסמיכו עד התקוים מקרא סכתוב חקיס
 וזהו סוד המעשה הזה: **גלאנטו**

ברעיא ומהימנא פ'תכא דף רעט'
 איתא סהעטרה היא היור
 סכראס סס בן ה'ומה דהות י' על ה'ה
 י' לעילא אתסדרה דהיה' לתת' וכו' וזהו
 כפלה עטר דראסנו
 והענין כי היא
 עטר' בעלס ועולה
 על גב' ג' אבות
 ססס הנה ה'קדמאה באברה ה'תכינא
 ביכח ו' ביעקב כדאיתא התס ובסעת
 סהרכב כפלה מעל ראסיהס ממעלה זו
 סה' סוד חולס עב' וואו' וירד' חתיהס
 כסוד החירק ובהוותה כסוד חולס הוא
גלאנטו ומהימנא פ'תכא דף רעט'
 איתא סהעטרה היא היור
 סכראס סס בן ה'ומה דהות י' על ה'ה
 י' לעילא אתסדרה דהיה' לתת' וכו' וזהו
 כפלה עטר דראסנו
 והענין כי היא
 עטר' בעלס ועולה
 על גב' ג' אבות
 ססס הנה ה'קדמאה באברה ה'תכינא
 ביכח ו' ביעקב כדאיתא התס ובסעת
 סהרכב כפלה מעל ראסיהס ממעלה זו
 סה' סוד חולס עב' וואו' וירד' חתיהס
 כסוד החירק ובהוותה כסוד חולס הוא
גלאנטו

כנגד המין הג' והכיח בהם פנים הגח הבחורים הללו הם נכחוהוד
 מתחלפים ביתר ומחות בימי' פהם נקראים בני בניס כמו
 כנגד הא' אמר בחורי טחון כסאו וירכה ספי' אל עטרת זקני בני בני סהזקנים
 סמלחו אותם לטחון בית האקורי' והיא הם ג' ראסמות והבנים הם חת' ובני
 עבודה פחותה בהורים' טחון נשאו ונערים בעץ בניס הם ככה
 אחר מהיו מ בשהו והנר יסוד והנה חלו הבחורי' הם
 מורגלים לפאת את הכנור בידם כק' טוחנות סכך
 וכנגד הג' אמר וכערי' בעץ כסלו מהיו הם רחיים ורכב וטוחנים מן לכריקי'
 הולכים לחטוב עמי ולקוסם קט: דרוק וזרת ובזמן החרבן בטלנו
 הטוחנות כי מיעטו סאיז מן לטחון הטוחנות כי חץ מן
 וזהו בחורים טחון כסאו כאלו אמר מטחון כסאו כסאו עכמן מלטחון כי חץ מן
 יורד אליהם מלמעלה וכפ' הנערי' פהם מטטרון וסטרפון סהם מקבילים אליהם
 למטה ביזורה בעץ כסלו רהיינו בסביל עץ החיים תת דמקנכא במטטרון במקו'
 הסערי' הללו סלא קצן בהם כסלו ברכים בכוסל וחלפות ויהיה בית דבעץ כמו
 בעבור והענין כי הטל העלין טלא דברולחא כגוד לריסיה דזעיר חכפין ומליא
 לחיסיס וממנו יורד אל הטוחנות הללו וטוחין אותו אל מתקין אותו כדי סתוכל
 סרה מל תעוין קריסין לקבלו דמיון החטה עעי טוחינה מתתקת לאכילה
 והסתלמות הזה בא ונמשך לעולמות תחתונים בסעמודא דאמכעיתה כלל סית
 סעירן מקנכא במטטרון והנה בזמן החרבן סכסתלק הת' עץ החיים למעלה אל
 סבינס כסוד הניא א' סכתר כסוד חוי כמבואר בפ' אחרי מות חץ הטל הזה יורד
 ובכץ חץ לטוחנות הללו מן לטחון ובכץ הנערי' בסביל סעדר העץ הזה סכסתלק
 בעפיו למעלה כסלו וחלמו סאיז המן והטל הקרום הזה יורד אליהם וזהו אל
 קיום סחרב ב' חץ הטל יורד לפרסה ולכן בטל טעם סעירנת וסומן סעירנת
 וסירות גינסוד יוסחו כדח'ל:

ז' שועיב גלאנטי
 מניח האמר סכ' וכו' ב' דברים א' עלה עוד והספיר מספר מרז ואמר
 רבוי סהרגס כ' טעם כנגד ג' ראסמות סהם נק' זקנים
 הא' בזה והכונה סהביס מרכוי סהרגס מספר סבתו היינו מספר סחמסיס
 והאבלות סהזקנים מהיום סהו' והלאה סהוא עקר כל סלמט סעריס ועי' מורי
 מער סבתו זקנים' משער שבתו בהורים זלסס בס' אלימה
 ובחורי' מניכוסם כי קוד כתיב לא ידעו עיט סהוא
 והספ' מבואר: מנינתם! כולל כל סל' סבת וכו' הוא שבת משוש לבנו נהפך לאכל
 הדבר סחולנו! כתיבות הוא
 סכ' ועל' הנה סחולנו! סחולנו! סחולנו! סחולנו!
 יחוייב כו כ 26 3 סחמסיס

לרובתיותו פרוחניות התת' הוא מה פעלה ובחיכותו סחיא בחיכת' מקום קבוע לא
זו ממקומו וכד' אינון עמים הרדין לרובתיותו הרדין לאותו המקום הקבוע
כד' אמרן אל' בית רב ערי יהודה היא כמו עס והסוכות הנכסס הללו עכו הבתולות
פסס בחיכות פנימיות שהיכולות עס בחיכות החיוביות הנקראות ערי יהודה וזו
זאת כריך לומר זו קתני וענין העיני הוא קוד הקטרוז על ידי פסוספעו שהיכולות
קוד הרדין והגלות ומפחה ירמס גבירתה :

גלאנטי

שועיב

אחר פססר המעטה הרע פעמו הוא המין הב' והניח מהס ב' א'
אסות הזמה הכז' חור וספר גדולים במעלה ב' גדולים
מעטה הע' מרו' ואמר מרים בידס נתלו בפנים והראסון הס המרים וכנגדו
כלומ' אותן איסות הזמה עינו הבתולו' אמר' מרים בידס נתלו כי תלו אותס
בערי יהודה שרים בידס נתלו פני זקנים לא בכויז גדול על
בחיכות פנימיות העץ וטעס בידס כי חיו האויבים
עס החיוביות גרדרו מכבליס עכמס
כאמור אמר עתה

לא רי להס זה אל' אבס הע' מרים עס לתלותס הס בעצמס על דרך אמרס זל
מקומותס בחכריהס ובטירותס וזהו הפנאה מקלקלת את הסורה אוהיס
בידס מלסון והאחזכו' רועות על ידיהן עי' בידס במקומס וסוב אל המרים כי
נתלו כלומר נתן להס תלו ראס תלו אותס בכיתס ובמקומס להרבות
ונתרומו ממפל מכבס פסוה אלפיוס הכויז והב' הס הזקנים וכנגדו אמר
חמה רחוקיס מעערי כרך כמבואר פני זקנים לא נהדרו : כנגד
בפ' ויקהל ועלו ונתלו למעלה עתקו גס
גברו חיל ונתלו ונאחזו בקרופס עד פסי' סרס ב' יפה בפ' פנחס בפ' מאמר ירד
גברואל וכעץ קנה בים דהיונו קליפת הזכר הנק' קנה נתן לו כח וכעכו בים
העליון להיתו סואב ממס וזה נמי אות' נתלו היתה להס תלייה במקום גבוה
והטעס פעלו ולא ירדו אל מקומ' כנזיפה כדרך פעוסיס לקליפת החמור כפעול ס
אל גרס המעלות מפליכים אותו ממס בכניפה לבין המספתים כמו פסי' בפ' ויחי
בפסוק יססכר חמור גרס רובץ בין המספתים פיס סכר בעסק התורה לאותו
חמור מעלה בגרס המעלות עופס מיהיה רובץ בין המספתים ואב לתה לא נעמס
כזאת לע' סרים הללו! לפי פעני זקמס לא נהדרו זקמי הדור לא נתקבלס תפלתס
ותורתס כגון ר' אלעזר המורעי זר' ברוק וכיובא לא נהדרו למעלה סתקובל
תפלתס ותורתס פאס חיו נהדרים חיו מטיליס אותס לכור סאון אל ארץ תחתית'
אב' יאמר לתה השרים הללו בידס נתלו כאמור לפי סכעורס יסראל על ארמתס
בסלותס פני זקנים לא נהדרו מהס ולא חיו חולקיס להס כבוד אל' אררבה
ויהיו מלעיביס במלחכי אל' ובוזיס בכביאיו ומתפעעים וכו' הרי און לך המעלה
בוזיה מזו לכך לקו מרס כנגד מרס סהמרים הללו סהיו במקום ספל המכב נתלו
ונתרומו ליטול כקמתס עסס :

הנה

אומר להם יהושע אינו מתרצה בזה לכך אלא שאסלח עמי אנשים פתחם וכלל
 זית לבסוף בהם ואתם תעילו מוראכם וחתיכם על כל יוסבי הארץ כדי שתהא נוחה
 ליכבסופן עטנו ותרע זה מענין הפסוקים כי המרגלים הלכו לחפור את הארץ ולא
 חפרו כלל וכלם נמוגו כדונב מפני האם שהרי הם באו העירה ועלו בקיר החומה
 בני מס בית רחב וכל הארץ אשר היו במכאים עם רחב לא קמה עוד רוח מפניהם
 מלמד רלא חקמו כדפי' בגמ' הרי שהטילו כל כך מורא ופחד כי לא קמה עוד רוח
 מפניהם הרי הם ככענו ועשו מה שכונס אמנם סתי אמות הזמה נפיהם על אלו
 להיותם מרת הדין הקשה והעזה והטמאה עם כל זה לא ככענו אבל כשבא שלמה
 ויקיימא סיהרא באשלמותא וכל המלכים היו מביאים אים מנחתו וירית סיהרא
 אמל סיהרהא ומלך וסלט על המזיקין ואשמראי ויכח ועובדהא דמלכת סבא
 דאיתא בתרגום פני סל מגלת אסתר ססלח' לומר לה אס לא תכנעי תחתי אסלח
 לך שדין ורוחץ ולילין סיהרגו אוחד על מטהך וכו' וכן מאי דאיתא בזהר ססלח
 סלמה סר א' ולקח את חירם מעל מטתו והורירו בז' מרויח דבהיכס עד סבא
 וזהורה לסלמה וזהו וה' נתן חכמה לסלמה ויהי סלוס בין חירם ובין סלמה ואז
 ככענו וכסמעי אמות הזמה את סמע סלמה אז ככענו וכסלו אפים ארכה וזהו אז
 תבאנה סתיס ססוס זוכות אל המלך אז תבאנה ולא מקדמת דנא וסוד זה רמז
 בספרא דכניעותא ובס' אחריומות ובחקדמה זו יואמר נסוס דהויכו סתי נסוס
 הנז' בסביל כיון דהויכו היסוד סאבר כמס הכדית אכר עתקו גס גברו חיל וענו
 לבתולות דהיינונ' כערות סבז' היכלות דאיתא בס' פקודי סהס ערי יהודה כי
 יהודה הוא סוד המלכות כדפי' לעיל בפסוק גלתה יהודה מעוני וערי יהודה סס' ז'
 היכלות משכן ומסב' ז' בערות והס מיני מלאכים ממינים סוניס ואל תתמה איך
 שהיכלות הללו קראס בתולות ואחר כך קראס ערי יהודה סכץ בהיכלות יס סתי
 בחיות' הא' רוחניות' שהיכלות' והב' מקום מושבס ומקום הסובל הרוחניות
 ומתלבס בו וכס שהיכלות' עולות ומזרכו' בסוד הייחוד ואתכלילו היכלין דהיכלין
 כמס סהאריך הרסבי' עה' בס' פקודי עד סכעסס כלס נקודה חרא בהיכל קרס
 דקרסוס איך הסוונה סכעקריס דהיכלות' תמקומס וכסאר מקומס מקום חלל די
 הוא טעות גמורה אלא רוחניות' שהיכלות' עולה אל סוד הייחוד ויונקות' השפעתס
 כל היכל וסכל מספירותיו כאלו תאמר היכל אהבה מספירת' הסכר וסכל הזכות
 מספירת' הגבורה וההקס על זה בסוד ופניהס וככפיהס פדודות' מלמעלה זאחר
 זניקתס חזרות' אל מקומס מקום קבוע וסההקס על זה בפליית' המדות סס קבונת
 אל סוד הסטן כדכתיב מבטן מי וכא הקרה דהיינו הקרה הנור' תת' בסס קבונותיו
 חזרות' אל מקום מוכאס בטן הבינה ויונקיס ואחר כך חזורים אל מקומס הקבוע
 וסוד זה גלה לנו רעיא מהימנא בס' אמור דף כג' בסוד קק' ספי' סס סהקרוס
 דראסון הוא בסג' ג' ראסונות' ומסוד קרס כעסה קרוס כסוד סהזו וקרס סני
 בתת' סמיס אס ומיס וזל וכר אינון סמיס הררין לרוכתייהו כדון קרוס סני וקרס
 סלויסי ביסוד כדאיתא התס רמז לנו במלות' אלו באומרו וכר אינון סמיס הררין
 לרוכתייהו

לחמנו והספעתנו ולמה היתה בזה
 ברך העלם ככה כנסמה בתוך הגוף
 כדי שלא יסלטו בה החיכוני' וזה מפני
 הרב המדבר חרבו של מלאך תמות
 החותך ברבורו ובקטרונו ועתה נפסנו
 יבמה איך כל וכיון שהיא יבמה מבפני'
 וכנורות ההספעה נסתברו מחמת
 העונות ההסקאה היוכחת אל הגוף
 נחרבה ויבמה וזה עורנו כתנור נכמדו
 מפני זלעפות הרעבון שאחר שהנפש
 המסקה את הגוף מבפנים יבמה הגוף
 והעור סמבחוץ נכמדו מזלעפות רעב
 והם תרין רוחין ביסין סמולטים בזמן
 פקודי בזהר בהיכלי התמורות :

רחוקה כארץ המדבר והנחנו יראים
 להביא הלחם אל בתימור רק כבער גדול
 כשעור המחכל לבר וזהו טעם בנפסנו:
 עורנו כתנור וגו' זהו הענין הב'
 ופי' גם כן נמצא
 בכו פחיתות אחר וחולסה גדולה כי
 עורנו כתנור נכמדו מפני פחד הרעב
 והרעדה אשר לקחנו ממנו קורס בואה
 והקפ על זה בכל שאר הכרות וביחוד
 ברבר המלחמה וכיוכא בה כי הפחד
 לברו מספיק לכלותינו :

גלאנטי

ז שועיב

כבר ידעת סוד פסוק עמי נוגסיו
 מעולל ונטי' מעלו בו וכן נסים
 שאננות קומנה וכו' ראי'תא בזהר והם
 סתי' אסות הזמה הלא המה לילית
 ומחלת בתיסמעא
 וכתבו המקובלים
 סלילית הולכים
 עמה תפ' כתות
 של מלאכי חבלה כמנין לילית והיא
 הולכת ומיללת וכולץ עונות אחריה וכן
 מחלת הולכים עמה תע"ח כתות כמנין
 מחלת וכולץ מחוללות בחלילים אלו
 מיוללים בממה לילית ואלו מחללים

הניח הסוג הב' אשר הוא בענין
 הכבוד והניח העלב והקלם
 אשר קראנו זה בג' מינים א' הנסים
 ב' האנשים המעוללים ג' האנשים
 המהורים
 והנחמדו' כי בכל
 חלה יכול הכבוד
 כנגד הא' בזה
 וגלוי הכזיון הנמסך ממנו והכפל בו
 בימים ופנים לבר ואמר בנסים בזיון
 ובכתלות ערים למה שהנמים כבד
 יבאו להקפלה בית ה' :

במחולל' בממה מחלה והנמים הללו אינן פוגעות אלו באלו לעולם הגם כי מלחמה
 עבומה ביניהן זולתי ביום הכפורים פוגעות אלו באלו ומתקוטטות יחד וזין דין
 לדין עולה תפלתן של ישראל בלי קטרוג והנה כשהאדם חוטא אומרים לנשים
 הללו נשים שאננו' קומנה כלומר אחנה נשים למה תהיו שאננות קומנה וסחריו
 את העולם וזהו נסים מסלו בו ומעתי ממורי זלזהם שהנמים הללו הם נסיהם של
 נשים אנשים מרגלים והם תרין מחללי ארעא ראי'תא בזהר והם סני פעירי ז"ה
 כמבואר בס' אחרי מות וכסיהוסע רבה ליכנס לארץ תכף נכנעו אלו הפני' אנשים
 מרגלים וכספנו תחת יד ישראל ובאו והתנסלו לפני יהוסע ואמהו הנכו לך לעבדו'
 אחר

עבדים משלו בנו כו' אם לא היונו חוטאים בפעם ראשונה היונו במדרגת בניו כמ"ג בניו אתם לה' חלקיכם וזהו עבדים משלו בנו כלומר להיותנו נקראים במדרגת עבדים אחוה כד עבדות היותנו נקראי עבדים זהו משמלו בנו אויבינו ולכן איך פורק מירם רמאף ראינו מהטרא רבת יחידה נקרא בן זלית ביה סעבוד מלאכה אבל מאץ ראינו מהטרא דעבד אית ביה עבדות ומעבוד מלאכה וגלות כמבואר רים פ' מספטים וזהו פורק איך מירם אי נמי עבדים משלו בנו אותם העבדים שאיך פורק מירם דהיינו הבחינות התחתונות שבחיכוכים שאיך למטה מהם טוס בחינה אחרת שיפרקו מירם ויקבלו מהם השפעתם וזה ע"ד פסי' תורי ז"לה על הסיף דאיתא בגמ' יתום שבארכונו ים לו ס' רבוא קלישים בבית המסס שלו רמזו ז"ל כי לקליפה זו ים לה ס' רבוא קליפין נגד ס' רבוא נפשותיהן של ישראל להכטרף ולהתלבן במקום בכור הברזל דמיון בית המסס שהוא טוחן המאכל ומכרסו וז"ל אמרו למה נקרא היתום בריה קלה כדאיתא בגיטין לפי שאיך לה מוצא כלומר היא בחינה אחרונה שאיך לה מוצא להמביא השפעתה למטה ממנה כי היא אחרונה שבכלם וזהו שאמר כאן עבדים משלו בנו אותם העבדים ספורת איך מירם :

שועיב

בניח : המון הב' מן הרעות והטיות בו ב' דברים א' כח אויבינו ב' חולסת כחנו כנגד הא' בזה ופי' אותם מהיו בתחלה עבדים לפחיתותם עתה

עבדים משלו בנו פרק אין מירם :

משלו בנו בהכרח ממלה גדולה עד איך מירם פורק וכמו שאמר בספר הכנאות גם בני כוף ותפנחם ירעוך קרדך :

שועיב

הוא הרבר הב' והטיות בחולסת לבבנו וכחנו ב' עכ"מס א' שאנו מפחרים מן הרבר הרחוק כאלו יהיה קרוב ב' שאנחנו מתפעלים מפחד הרבר

גלאנטי

זכור כל מה שכתבנו בפסוק נחפסה דרכינו וכחקורה בסוף הדרום שהוא מאב' ל' והתורה והכסמה וסס הוכחנו פסורסי בשמתו של ארס

כמו מן הדבר בעכמו כאלו ירע בנפשונו נביא לחמנו מפני הרב

לנו כי משמעה עורנו כתנור נכמרו מפני ימות כנגד הא' ולעפות רעב :

מפחיתותינו וימרות לבבנו שכבר יהיה לחמנו בגרנות קרוב מן העיב והחרב תהיה כמו שהארכנו טס חמד המקוץ כפפסנו נביא לחמנו כלל בתוך בחינות וסורסי נפשותינו נביא לחמנו רחוקה

מתקשה לך קושיא חזקה ותעוה דברים
 כלפי המוסל העליון מוסל בבורתו
 פולס ותאמר למה מכאזכי כל זה אחר
 שאינו מוכח בו עון אשר הטא בין
 תביץ את אשר לפניך כלומ' תביץ הבנה
 ומוכיח דבר מתוך דבר ואז תביץ
 ממוכח דבר מאשר היה לפניך אותו
 שכבר היה לפניך לפני בואך בעולם
 דהיינו אביך אשר היה לפניך אשר
 חטא בזמנו גם עתה אתה תקנה
 שיניך שאתה הוא הוא בעצמו חלא
 שקודם חטאת ולא קבלת עונם לקבה
 נודעת ליוצר הכל ועתה חזרת לקבל
 עונם והטעם אפשר לומר כי הגם
 סנענס בסבוב ראסון לא הספיק עמו
 לפרוע כל חובו בסבוב' חלא בסבוב
 סני והסני סנסתנה מפני ארז'ה לפני
 סוד' בקוד מענה פניו ותמלחהו יס לו
 כח לסבול יסוד' ותר מפני ארז'ה
 סעברו וסרקס על זה ודוק בספרי
 דוקטי רלא כתי' ואנחנו בואו לא אנחנו
 דאלו בואו הים מורה על הקוספת אבל
 אנחנו בלא ואז היא הורעה שאנו
 אבותינו בעמם ואפשר שזהו פרמזו
 זל אמר להן הק'בה ברירכון קיימון
 כלומ' בגופא דירכון קיימון אבהתכון
 הנזכרים בספוק אבותינו חטאו ואינם
 אנחנו ומה נמלכו לחסי אמרי קדום
 הר'ב' הלוי זל סאמ' מסס ספרי קרמחי
 על סלמ' ע'ה שהוא הב' ד'חה עוני להיו'
 סכסא את בת פרעה ובוטל התמיד

הקודם בפסוק עורנו תכלנה וכו' זל מס
 היו עושים עמרת הסבטי' היו ממלחה'
 סמץ למכרים ומביאים תבואה לאסור
 וממלחים לבל סאס יהיו סוכאים בא'
 עליהם סיהיו מקייעים אותם ההר'
 וברית עם אסור וכתו וסמץ למכרים
 יוכל פעם אחת באו סוכאים עליהם
 וסלחו לפרעה כסיהיה מפרס בים
 הגדול רמז הק'בה לפרו סל יס ואמר
 להם אבותיהם סל אלו היו מסועברים
 תחת אבותיכם ועברו וטבעו אותם
 בים אמרו וכך עשו לאבותינו ואנחנו
 הולכים לסייעס חזרו להם ההר' סנה
 חיל פרעה היונא לכס לעזרה סב
 לארזנו וכו' עכ' גם באו' מכרי' כתנו וכו'
 מתחיל במדרס מהלך זה הפ' חלא סלא
 פ' בזה הכתו' מה סרמזנו ופי' אבותינו
 חטאו לנס בסוגב ואת' הינס חוטאים
 כלל ואפילו סוגב כי הם חל' מכרי' ואסור
 היו חטאים בנספוקס ואנחנו סבלנו
 זה כאלו היו מזירי וזה טעם עונותיהם
 והכונה בכל זה סהגויס היו מסעברים
 אותנו יותר מראי ומטילים עלינו
 מסיס וארנוניות באופן סהיינו כריכו'
 לטר ח' יומס ולילה והיה יותר טוב לנו
 סנעסס להם כל מלאכתנו ויפרנסנו
 ואינס רוכיס אבל מבקסיס עלינו
 תאכות עובדות בטלות כמו זו סל
 מכריס והיו מכריחים אותנו סנתן לה'
 דבר קבוב או נספסו :

מלהתקרב בזמנו כמו שדרסו זל בפסוק כי על אפי ועל חמתי וכו' אף הוא ראה
 חרבן הבית אשר הוא ככה וזהו פרמזו באמרו למה נבראתי לראות עמל ויגון
 כלומר לא נבראתי פעם זו כי אם לראות עמל ויגון עונם למה סעברתי מלפניס
 וזהו שאמר אבותינו חטאו ואף על פי סתראה אבותינו סאינס הם הם אנחנו ולכך
 עונותיהם סבלנו כי עתה אנו סובלים העונות סעמינו מלפניס ומה הוא העונס
 עכדים

לחם כמו העבר ספעהר עבמו לעבור
 בעבור האכילה כמו ויעבר הכנעני
 רוח אלה הענין הוא כי בזמן סביב
 המקדש קיים היינו סוחלים הספעתנו
 מירו על הקבה ממם בלתי פרים
 אמצעיים אמנם אחר פגלינו תארכנו וא'
 ומנו גלה לכרברוח וא' גלה לאפריקא
 וא' מעבר לכהרי כופ תכטרף סביבת עזו
 להתפסט עמה ולהתלבס באותו טה
 כדי לתת ספע למר שהוא סופשיע
 לאומתו כדי שמהסוירים יטול יפראל
 הזה הרר ביניהם ונחיה ולא ימות
 וזהו קוד הוי מתפלל בסלומה
 על מלכות וכן יער' סבחוזה
 לארץ עפ"א בטרהה לפי סיונקים
 מיר השר אמנם בטרהה המתלבפת
 כתובו ואס כפרם מלת יר כמו מקו' כמו
 פפי' בזה' וירי ארם אתרין ודוכתין
 וכן והאתונות רועות על יריהן
 ואמר מכרים כתננו יר כלומר
 למכרים כתננו ואכחנו בעונותנו
 פיהיה לנו אחיזה ומקום בקרונה
 ער פפי' בזה' בפ' פנחם טבעון
 טכפא סלמה אר' בת פרעה ודר
 גבראל וכעץ קנה בים פפי' סכתן
 לקנה רכין הוא סמאל אחיזה וכפיכה
 בים העליון לסאוב ספע וממפלה
 וזהו מכרים כתננו יר ומקום סיאחונ
 בקרונה וכן כמו כתננו לאסור
 מקום כדי פושכע מהספעה הנקרא
 לחם לחם מלכות פושכע מהספעת
 הלחם הקרום שהוא

גלאנטי שועיב

זהו הענין הב' ופי' ה'להב בפי'
 התורה כי בעבור שאכחנו
 נולדים בגלות לא הספיק זכותנו
 להביא אותנו מעט ולו היינו בארץ
 היה מספיק להעמידנו בה
 זבוח האוסף הרע ונתתיהם סבלנו
 ואתנו עון א' ואתנו עון א'
 ואתנו עון א' ואתנו עון א'

אבותינו חטאו אינם אנחנו
 ומסכה יסאחז על כחף יסבלתו
 ואומר לו אלי אתה זהו פטוטו
 על מקרא אמנם דרסור ר"ל כריק
 וטוב לו כריק בן כריק רעע לו
 רעע לו רעע בן רעע וכו' ופי' מורי
 ז'לה סאין הכונה כפטוטו דכי הכי
 לקתה מרת הדין וכי אבות יאכלו
 בום' ופי' כיס תקנהה אלא הכונה
 היא כי האבות מתלבסים כבני'
 פנחם ומה פחטאו בעורס אבות
 סובלים עונמם עתה כסהם בני'
 וזהו רעע בן רעע כי הלכום
 הסניק' כן לאב הראסון וזהו לרעתי
 כי תסב ללחום את מוסל בין תכין
 את אשר לפניך כלומר כסתפס הקורם

אכל חור זרוע לכדיות והגם כי עתה אף ייחוד למעלה ממעשה הטוב עבדתי
 בעיהו וסיוכו לסוכה זו פלא תפול ככ' כמבואר בזה פ' שמיני דף מ' ז' ח' כבר
 פי' לעיל אכל קלים היו רודפינו פיה רבים מסטר' הקדושה והם במקום ח' ק' תא
 הרבים והם כחות קדושים הממונים לרדוף במהרה לבטל אי זו גזרה סגורה על
 ישראל במרום ונוטלים בידם כחות פניים הנקראו חסמלים והם נק' מגיני החשב
 ואחר שרבו והפעילו כתיב והטיבום א תא הרבים וכמו כן אית' בסטר' אחרת רבים
 אחרים שרבים למחר הגזרה קודם שימכא אי זה זכות על ישראל תקנטל הגזרה
 וכטאלו נוכחים הפיר מוטן כהלה וממחה וכפאלו נוכחים והעיר מוטן ככוכ' והגם
 כפישראל למטה רבים אחר המכות כותבים כח וחיל לאותם הרבים הקדושים
 רודפי צדק פירכו לבטל הגזרה והם מתעבלים גוברים רודפי זמה וזהו על
 בארינו סהא בית המקדש כדפי' ז'ל כרדפנו ולמה רדפנו לפי שיגענו עשונו
 עבדנו יגעים ויעשי' בעשיית המכות וקרבו רודפי זמה לפי שמתורקך רחוקו והוא
 לא הוכח לנו לא כתבנו נחת רוח לזוכרו ולא קבל נחת רוח בסבילנו לנו כמו
 בסבילנו ח' יגענו כמראינו אותם כרודפים מהיו רודפים אחרינו ג' אהכנו
 רכנו כדי לבטל הגזרה ויגענו ומחמת היגיעה קדמונו אותם הרבים ואף על פי
 פלא הוכח לנו שאע"פ מהיתה המרוכ' בלי מנוחה אפי' הכי המה גברו חיל ורדפנו
 והסיגונו ח' אכ' כוארנו הם ת"ח כי כמו שהבאר הוא יופי כל הגוף כדפי' ר"ל כך
 ת"ח הם יופי הדור וכרא"ל שהסכה רדוף נק' עיני הערה והכה אה' על כוארנו שהם
 ת"ח כרדפנו וזהו הכי ברכי רבבך דמלתי מנייהו הוי כי ירכיך דמטרא אחרת
 רודפים וסולטים על ברכי רבבך ולכן יגענו ולא הוכח לנו כי לעולם ת"ח בטבעם
 הם חלומי המזג וכרא"ל פלא נחקך ברכת רפאינו כי אם על ת"ח מרובם הם
 חולים ובערט בברכים כוסלות :

גלאנטי

ן שועיב

אחרי	ספרו	מגרמו	ענוות	פעל	הוא	הרבר	הב' וכו'	ב' עינים ח'
כוארנו	כרדפנו	זה	בית	המקדש	והסיוגונו	הקליפות	וגברו	לנו
חזר	והקסיד	הכמך	ממנו	כי	במקום	הח'	בזה	והכונה
סחינו	שורשים	כשינו	אל	מקום	הקד' בית	המקד'	למאוב	עם
ברכות	הזוכרכו	לפאלו	ולפרום	כפי' א	המפחה	המכרה	אותנו	וזהו
כתנו	יר	וכן	לאסור	כדי	לסבוע	לחם	ואיך	הכונה
כי	מכרים	ארס	ולא	אל	ואסור	במר	ולא	רוח

חכמנו להיות להם לעבדים
 ב' שאינם רוכים לקחת אותנו
 ח' בזה והכונה כאשר כרדפנו ויגיע
 כפנו לא הוכח לנו
 ואהכנו חסרים
 ההכרחי סיינו
 רוכים לעשות כל
 מלאכתנו להם שימרכונו ברוחה ולא
 יתנו לנו דבר אחר כלל ופי' הכת' סיינו
 כורתי' ברית וכותניך יד בקיץ וסבועה
 למכרים ולאסור להיות להם ולעבדם
 בסכר האכילה לכד זה טעם למבוע
 לחם

ונתן דמקיעיו סכסכמו תחתיו זב בני אדם וזהו במחיר יבאן והוא כי בסעת פטירת
 הצדיק מתעוררים כל מעשיו פעמה בעולם וכל התורה שעסק בה וכל הייחורים
 שייחד בתורתו ובמעשיו כולם חוזרים ומתחמטים והוא כבוד שאתה בפרשת ויחי
 בהלולא הבה דרש תהא מתקן פתוריה שפאתר לר' זנחק כי בודאי הוא הילולא
 הבה וכן איתא במהרש"ת שפאתר ד' חסראי הלך ר' וסיי ברויה זבת תמן בבי
 קברה הוה ליליא שמע מגו חרונן דבתות כתו דמכתפי והוה אמרוז נזיל בחרונתא
 דהלולא לאוריתא דר' חסראי עכל וס' צתי משמו של האלסי מההר"א זל"ה סבכל
 אותה הילולא איז מי מידרוס כי אם הכעט' הוה וזו אמרוז נזיל לחרונתא דהלולא
 דאורית' ר' חסראי והוה לרעתי שרמוז זל ברברוס אברא רבי הילולא מילי כלומר
 סכר רבי הילולי דהוה ע' למא הוא מילי כל אותם מלין דעביד ועסק בהאי ע' למא
 ומכתי כתו דרברי המגיד סהי ז' מרבר למורכו ורבינו הגדול מוהר"ר קארני זל"ה
 מהבטיח מידרוס בנב' סכעה ימים וסימן מקר לו משתה סכעה ימים בחכר בנת
 ביתן המלך והימי' מיראה גדול מעשיו לכל נשמות הצדיקי' אשר בגן יסיון ק"ף יום
 וסי' בהראותו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים סמיס
 ומאת יום מלכר הבטחות מופלאות יר לבועין דיקר וכו' זכאה חלקיה היא רעוא
 רכזכה אף אף אכתריה לאורך ימים :

גלאנטי

שועיב

הדיבר המין הנ' ובו ב' דברים א' ירוע כי הנואר רומז בבינה וכמו
 סלוקים מתנו יגיע כפנו ספי מורי זל בספר' ובספר
 ב' סאיס רוכים לתת לנו כרסנו המנות איתא סלכך לא הית נזכר סס
 ביגיעתנו סכר כרס להיות לעברים המפורס כי אם בתקרת דבר היובא
 ולשפחו' ויחי קונה על צוארנו נרדפנו יגיענו לא מן הנואר יאמר
 ככר הא' ב'ה' ופי' על צוארנו כרסנו רגו' הוה ב'ה' ובית
 תמיד לראות מה ראשון היה ככר
 כעסה ומה יגיענו לא הונח לנו כי הבינה כמבואר ריט' ש' מות' וחנה
 לוקחים אותנו ממנו רמז למס' וטעם ספר סעלה הקטרוג' למעלה למעלה
 על בוארנו לראות קורבת הרודף כי ער בואר הגיע ער אמת עלאה וער סס
 הוא על ראש הכרף לראות מה יעשה' כרדפנו מאותם הרודפים כמו שפירש
 לפיל אכל קלים היו רודפינו וכדאיתא
 במקוונים שלח תפלה את האם תרוץ תירוכין וכן ותלכך שתיחן ולכן להיות כי לו
 הרודפים סהס תומיאל תאומיאל תרוץ ירכין דסטרט אחרת ררפינו לכן ברבי
 דסטרט דקדומה כביכול יגעו ויעפו ולא הית לחותה יגיעה ענין מרגוע והנחה
 כעומד לפוס אלא הית הרריפה בלי הנחה ולכך איך לך יום סאיין קללתו מרובה
 מחיביו ולכך הית הכ' סוכת רוד הנפלת נפולה לא כתיב אלא הנפלת סבכל יום
 יום היא נפלת ספייחי ספייחי ראמוס הולכים ומתמעטי' כמבואר בפ' תרומה

לאכילות ולהיות טהארת סתי בחיכות
 חלו נמנעו קרי ביה אמותיו תרי היו
 כאמנות כאמנה זו שאין לה חלב להסית
 אח בכיה נמנעו מהמקונן סדר הספרו
 על הסדר הרחמן סבראסון נחלתיו
 דהיינו המלכות כאמור נהפכה לזרים
 ולפני ממנה בתינו לכרי' ולא זו בלבד
 לא יתומים היינו אין אב תת' בסוד חו'
 כאמור אמותינו בחיכה תחנול' ובחיכה
 עליונה כאלמנות וכנגד הארת הכתר
 סוד אריך אפיון דלא פסוק לעלמין
 הפנהחו אמר בימנו בכיוו כלומר
 אותם המים הטהורים הנזלים מלבנו
 העליון דלא פסקו' מימיו לעלמין סלכך
 נק' מזל העליון עם סנזל תמיד בכסף
 פתינו בכוסף ובתאוה כפלאה היינו
 פותים מהם והכוונה לומר סהיתה
 ההספעה מועטת עד פבאה בכוסף
 ובתאוה ולא מצדו חו' דביה כתיב הנה
 לא יבוס ולא יסן לית ליה גבינין פי'
 מעכוה ההפגח מחד מעטה התחנולי'

המתפעל וזריך פעל ומנהיב והוא
 האלמנה' אמר כנגד הא' יתומים היינו
 ואין אב כל' אכחנו יתומים ואין לנו
 אפטרופוס כלל במקום אב' ואח' כנגד
 הב' אמותיו כאלמנות והכונה מאפילו
 כשהם נסואות הם כאלמות פאין להם
 בעל כם כסהן למכות וכך אפסר לפרם
 יתומים היינו ואין אב כי תמיד היינו
 יתומים ולא ידענו אב לעולם והכוונה פי'
 למעוט כחנו הקטנים עם הגדולים
 להעמיר נכסנו ולהפילם מיד אויבינו
 כלנו אכחנו במדרגת היתומים:
 פימנו וגו' כנגד הדבר הב' אפירונו
 אין כל' פלא נבארו בירנו
 נכסינו החשובי' אבל גם מימנו ועכנו'
 וכך במדרס ז' פעם אחת עלו המציקי'
 ונטלנו רבנן ויונין ופמנן ומימיהם וחזרו
 ומכרו אותם להם אמרו חו' נא לנו
 סנקתיוס זה הכתוב מימנו בכסף
 פתינו:

דלא יגודהו רע אם חטאת מה תפעל בו דר'ס אהקרו אלא מחד הכנת המקבלים
 פלא עפון התחנולי' מעטה כרי פיוכנו ויתוקנו המדות פיוכלו לקבל הארה מכתר
 עליון ולכך היה בא בכסף ותאוה יעבינו במחור זבאחו כלומר והארת סוד הדע' ענף
 מסתעף מן הכתר אל התת סהוא הנקרא עץ החיים במחיה ובואו קודם היינו
 פולחים כל כך מחיר וסיינו מעטה התחנולים מה פירס היתה מסגת בימים ההם
 כי לא היה בו כ' חזק לעורר המדות התחנולות אלא לעורר מרת הרחמים לבד
 וקודם היינו פולחים המחיר ואח' הארתו באה' ח' המחיר היינו נסמות הכדיקים
 פהו מתים ומסתלקים מן העולם פעי' ס' לוקן מתעורר ייחוד עליון כמבואר בפ'
 וחי בפסוק פתה מים מבורך וכד' איתא כמי' בפ' פנחס רף' ר'ס טעם היות מיתת
 הכדיקי' מכפרת לפי שאין הדין מתוח בעולם לא מחד קטרוב המקטרוב וכסממבר
 בירנו כדוק ח' לסלקו מן העולם כ' פמחיהם לו דלא אפגח תו לעובדי עלמא ולא
 מקטרוב עלייהו ואחר שאין קטרוב נסתלק הדין מן העולם וזהו אומ' פכנו במחיר
 יבאו דהיינו מחיר נפשות חסידים והוא ער' פעי' משה' ר'ס ז'לה' ח' כ'ס' בזה' ר'ס פ'
 בראשית עלת אית פה וכו' אמר לה נאות ח' ח' כל כך אחר פוס פטע בטמירו וכו'
 פהכונה פהגם פכפה רמוז פרות ממ' אין הפדות בא ער' פ'טול כסף מחירה וכדו'
 יוקי

מניח האופן הב' ומניח ברעות ג' סוגי' א' בבחינת הטובות אל

נחלתנו היינו המלכות הנקרא נחל' ה' כדפי' בזה בפסוק

העומר והנכסים ב' כבכורה ג' בכבוד כי כלם נאספו תמו כחטאינו ונאמנ' בסוג

הנה נחלת ה' בני' סהרובה להיות לנו חלק בנחלת ה' מלכות דרוך סיהיו לנו

הא' הניח ג' מינים

נחלתנו נהפכה לזרים בתינו

א' אבר' קרקעות

לנכרים :

ב' אברון הנכסים

יתומים היינו : אין אב אמתינו

אמר בהס' ג' אבר'

באלמונות :

וישפ' כפי' כנגד

מיינו בבסוף שתינו עצינו ב

הא' בזה והכונה

במחיר יבאר

על ארץ ישראל

בכללה מכבדוה

האויבים והיא

נחלתנו וטעם

הכפל כי תחנן במתי בחיכות אח' במה

היא נחלת אבות אברהם יצחק ויעקב

ב' במה היא מלנו והחזקנו בה פנים

רבות כנגד הא' אמר נחלתנו כהפכה

לזרים וזה שהיורש ראוי שיהיה קרוב

לא זר מהמטפה' אמנם נחלתנו כהפכה

תמנו מאנחנו היורשים והיתה לאנשים

זרים ממטפתנו ולא היה לקרובים

תחתנו וזה כי האומות אינם מיוחסות

לאברהם כי ביצחק יקרא לך זרע ובה

יעקב אכל יצחק ואתרם בבחינת הב'

בתינו לכבודו כי תה' שהיה נחשב כנסינו

זמיונם אלינו עתה כהפך לכבדים לינו

זהם אויבינו וזה רע על רע סיהיו בתנו

לאחר אשר לא עמל בהם אף כי שיהיה

חייב לנו ומתקם דפתנו :

יתומים וגו' הוא יתוך הב' ובו ב'

דברים א' חסרון האב

או האפטרופוס המעמיר ועומ' הנכסים

ב' אברת הנכסים כנגד הא' בזה ולפי

טעמו דרוך לאפטרופוס והיה לב' קבות

אל' ליעו' יתין והוא היתום הב' לטבעו

בנים והנה כ

נחלתנו זאת כ

השפכה להנחיל

מימי השפעותיה

לזר' תחת היותה

מנחלת ומפעעת

לבניה ולא לזרים

וכן בתינו מהם

בחיכות טונות

מיכה ובה יותר

פנימיות עד' שפי' בס' יתרו ככון יהיה

הר בית ה' אצל רכלא בחד דרג' סליקו

לרא' תן דא וכמו כן נחלתנו דהיינו

בחינת מדה וכרם כהפכה לזר' ובחינו'

פנימיות מהם בתינו לכבדים ואל' הרי

כשאר האב יתומים היינו ואף אב כי

נכתלק למעלה בסוד ג' ראשונות בסוד

אז' והוא כמבואר בפ' אחרי מות ואפטר

לומר שלכך לא אמר יתומים היינו ואין

אב אלא איין אב רמז פנכתלק לחי' ג'

ראשונות האב וזהו חי' אב ואל' הרי

אמא עלאה תעמוד לנו עד' שפי' בזהר

רישפ' כלק אס' עונות תשמור ה' ה' מי

יעמוד לז' אמותנו כאל' מכות ואומרו

אמותינו בלסוף רבים העבין הוא כי

לביכה ים לה ב' בחינו' הא' בחי' פנייתה

אל החכמה וכפסו קסורה בפס' ובחי' כ'

זו תקרא אס' בדרך הסאלה עד' לא זו

מחכמה עד' סקראה אמי סכן נקראו

רעים ולא אתפרסן לעלמין' הב' עניה

המביטות ומשפיעות אל סם קבנות

בבחינה זו תקרא אס' בעצם אס'

כה א 25 ז לאבילות

וחזרה ללקות על הכפתור וכמו כן הכא לא יוסיף להגלותך יען כי סקד ברחמנה על הנבלות ואחכ גלה הכפתרות :

עכ הניע עי' הד' אלפא ביתות :

תהלה לאל פוכן ערבות :

שועיב

מניח

בדרך אלפא ביתא חבל מניח בו בכלל

הכרות אשר קראונו ובו ב' חלקים א'

מניח בו הכרות ב' תפלה אמנם בא' ב' דבורים א' הכרות

ב' הסכה חולם

אמרים א' הכרות

ב' התפעלות ישראל מהם ואמ' האמר

הא' הניחו בב' פכים א' בכלל ב' בפרט

כנגד הא' בזה וראוי לרעת כי מלת זכירה תפול על מה עבר וראה על

ההנה והכונה שהרעות ההנות גדלו על

הטובות העוברות ופירוש הכת' זכור ה' מה הוה לנו מהטובות והביטת וראה

חרפתנו עתה ותמכח כי גדלה חרפתנו

ההנה והכונה :

מניח

ותקנה תקנת הקיים לעשות טוב ונזה
האופן לא יוסף להגלותך כי בסוף הסכ'
וסור המסוכב * וכנגד הב' אמר פקד
עונך בת ארום גלה על חטאתיך ופי'
עונותיך המפורסמים אשר לא כפרס
הס' עתה יפקד' גם חטאתיך הנסתרי'
הנה עתה מקרוב יתגלו ויראו או יהיה
לפון עבר על העת ההיא * וכמדרש
מאמר ז'ל תס עונך בת כיון אר' פנחס
בסס ר' אוסעיה למה נבראו היסורין
אלא להתלות ביתך אית להון למיזל
פקד עונ' בת כיון וכמה והס' ר' מתוך
כל חלי למה נבראו להתלות ביתך ים
להס ללכת ההר' ונתנס בכל סוכאיך
וכמהו חוון עובדים כה אמר ה' לקים
לארום אר' פנחס בסס ר' אוסעיה למה
נבראו ובעלה עליה למלחמה עכ' הכונה
אלוהים ז'ל כי טכפ הכמבא החמרי חי
אפשר מיתקל' ויפקד וכל ההוה בו ראוי
עיהיה כפקד ומוכן למקרים מצדו אבל
הכונה שלא יכנסו ישראל תחתיו בטוב
ההנהגה אבל שאר האומות ע"א היו
נוהגים כמנהגם ולזה הניח מן הרעות
המקובבות ממנו ג' מיני א' הנטויה מן
הטוב ב' המיתה והחליוס ג' הרעות
האחרות הנחריות וסיוכא כרמז לא'
באומרו קס עונך פקד עונך ורמז לב'
באו' וחסור ה' מתך כל חלי וגו' ונתנס
וגו' ורמז לב' באו' חוון וגו' ובעלה עליה
וגו' כי הוא טען הוא ובר הרע הוא מלאך
המות לעולם אבל לא יפלוט בישראל
לעשות רע מן הזמן ההוא והלחה
וזוהו המכוון אבל רז'ל בתה סכמכ' בזה
הענין במדרש * והיא סכרת הרב ז'ל *
וזוהו מט' לבזה הסדר :

נעמן כזכותו כי להיו' כי כל מה שנראה
החוטא מהספיע לחיובים עתה חוזר
בתשובה ומזיח את כלעו מפיו ומבטנו
יוריסנו אל הרי נעמסה מהזרז' זכות
וזוהו תס עונך ער' כו ברבס' שונה כי
כחספך העון לרצון ולנחת רוח ליוצר
ובזה לא יוסף להגלותך כי הסכ' שאחר
מכבנה בית סני חזר וכחרב היה כי
אותס העונות מעונו ונעמטעו לא כמחו
ממכילותם לחזור תמימים וקרוסים לא
סהעביר אותס הקב'ה מכנגד פניו
בלבד ער' סהתפלל דוד ואמר משה
פסעי כלומר חיבי רובה פועביר ה'
חטאתי לבר כמו שאמר בחן גס ה'
העביר חטאתך לא תמות אלא מחס
עטעי ולכך בכרזן דירך להיו' סהעונות
הראפוכי' לא כתממו ולא כרבו לרצון כי
לא היתה התשוב' סלמה לכך כסחזר
וחטאו חזרה הטומאה ומבא מין את
מינו ונעור וחזרה הגלות למקומה אבל
עתה סתס עונך וכעמסה רצון ולא יוסף
להגלותך כי איך חטא כלל כי כלס כמתו
פי הקלוסה גברה קטיגורה כי סקח
עונך בת ארום פעס ראפוכי' בלי פעטפס
ולקית עליהס על הגלות אח' חנה
וגלה הכסרתות וגלה כל חטאתיך סכל
חטאתיך סהיו טמונים בכף מאזני כמ' ג'
ז'ל כובס עונות גלתה אות' וכבר לקית
על כלס והוא ער' ספיר' רברו על לב
ירוסלס וקראו אליה כי כרסה עונ' סחזר
להיות רצון לפי סלקחה מיר ה' ספליס
סמקכ' העונו' סהיו מכוסים כמ'ס כסית
כל חטאת' סלטה חזרה הקליטה וספספה
בחקירות ודרישות מקומ' אים ומכאת'
וחזרה וקטרבה עליהס וחזרה ללקות
מכאת סלקה בראפונה על הגלות
וחזרה

חזרה

ואדרבה היא היתה צפוכריו וכן נמירכה הקב"ה במעשה המסכן מצדוהא נדבתי
 המסכן אמר מאת כל אים אפילו ערב רב להיותם דוגמת העתיר מוח מלבאו
 וקליפה מלכר אלא סגרים העיון ונתקלקלו ישראל עמהם וזהו סוד שאמר עזרא
 לסכבלט החודו כי כשהיו רובים לסייעם בבנין בית שני אמר להם לא לכם ולנו
 לבנות בית לאלהינו כלומר אהם רובים להיותכם מסותפים עמנו כדמיון
 מוח וקליפה איך עתה הזמן עד סובא זמן המיתוק וזהו לא לכם ולנו בסיתוף לא
 לא לבד וזהו נמי סוד אצל לעתיר לכא הקב"ה מביא את יצה"ר ופוחטו וכי' הללו
 בוכים והללו בוכים לכדריקים נראה להם כהר גבוה ותלול ולרעפי' כחוט הסערה
 וכי' והענין כמשל בן מלך והזכה דאיתא בפ' תרומה דאיתא התם עלזונה הזאת
 יש לה סבאח בזה כי היא גרמה סירויה בן המלך כל אותם המתכו' וכמו כן יצה"ר
 של הכדריקים הוא כהר גבוה ותלול שהוא הולך וגדל מזר הסכר סכותנין לו גם
 כן כי אחר שהוא מפתה לכדריק שלא ילך לעבודת יוצרו והוא כופשו ואדרבה הולך
 ומוליכו עמו בקרבו בתוך מעיו במכא סבסכר סכותנים לכדריק הזה מזר גבורתו
 סנכר על יצרו כותבי' גם כן ליצה"ר סכר כמוהו ולכך הוא נראה כהר גבוה ותלול
 ולהפך לרעפים סמי גרם לרעע הזה סיענם כרו רעעתו היצר הזה ספיתו ויכול
 לו אם כן מאותו עונם נתן לו חלקו כי הוא הגורם ולכך מסבדים אותו ודוקקים
 אותו ונעשה כחוט הסערה ונמכינו למדים עתה כי לא תהיה ביטול הקליפו' מכל
 וכל אלא התמתקות מרירותם וזהו סכיונו אומרם ופוחטו דהיינו סיוכיא ממנו
 הרם דהיינו ארמיות הדין וזהו סכיון המקונן בדבורו הקכר באומרו גם עליך
 תעבור כוס כח הדין לבטלך כעשרא דארעא ובה סכרי תתבטלי מכל כחוניך
 פסיכור הזה ואחר כך תתערי תתרוקי מכל זוהמךך ויפסך כחמךך לחוץ וזהו
 תתערי כמו ותער כדס סכן דרך הסיכור להקי' ולספיק זיהמתו אחר בקרבו
 וכך את סכרי ותתערי ותסאר כסף בלא סיגים וזהו נמי הגם סיגים מכסף
 ויוכא לכורף כלי דהיינו מוחא וקליפה לבד כמו סעתיר להיו' במהרה בימינו וכבר
 הארכנו כס' י"ח יק"ר סחיברתי על הזה' ומיוסבת הסקדמה דבר דבור על אונסו:

גלאנטי ו' שועיב

אחר	סאמר	התמתקות	הקליפות	כנגד	הדבר	הב' והניח	ב' פניכים
	ומיתכסמו	ויחזרו	אל סורסם	א' סיסראל	לא יוספיו	הגלו' ב'	
אמר	בזה	המיתוק'תם	עונך	בת	כיון	סארוס	גם כן לא יוסף
עליות	עליהם	כלומר	נעשה	העיון	סלך	תם	וסלם סהו'
סכנו	אל	הקדוטה				תם	עונך
סמהעיון	סהוא					בת	ציון
סכר	וסגם	נתעב				לא	יוסף
וכאלח	נעשה	תם				בת	ציון
כי	כבר	נמתק				לא	יוסף
סעו'זה	ער' זרוב'					בת	ציון
כעסו'						לא	יוסף

גלה על הטאתיך!
 המטריר והמחטוי' ותיקה

שפן דהיינו אותו חור שהוא נקבא דתסומא רבה מספן הטמאים ועל מאורת
 שפשוני דהיינו נקבתו של שפן חרט ולפעונוי זהו סתיו מאורת מארת חקר גמול
 דהיינו כדלפון חסר הוא נגמל מחלב חמו ודו ומקומו הרה וכל זה מורה סוד
 המתקת החיכוכים ומרירותם תחלף מן העולם וישארו בלי זיומא וזו סוד למה
 נקרא שמו חזיר פעתיה להחזיר פעתה אפור להסתמם ביכה"ל ללא דבר מצוה
 כי מטבעו חס מקצתו חס כלו ולכך עתה אפור החזיר הזה להתקרב אליו ואל
 תקרב אל פתח ביתה אבל לעתיד שיתמתק ויהיה מותר וזהו חזיר פעתיה להחזיר
 אל מורמו שהוא מקום הגבורות הקדושות וזהו והסי רותי את לב האבן מבפדכם
 סכן דרכו של אבן פאס חס מקצתו חס כלו כמו כן הוא סיכה"ל הזה שהוא כיוצא
 בו אסירי אותו מכס ונתתי לכם לב בסר פהסר פעל האם הוא נכלה והסר האחר
 קוא קר וזהו לב בסר וכמו שפי' בזהר לב בסר לב לעשות בסר כלומר לא יהיה
 סיכה"ל מתפשט מבולו לא באותה פעם של זיוב מכין חיס לאסתו יתחמם האדם
 לעשות בסר לעד לא לכד בחינה אחרת וזהו סוד חומרו בזהר פ' פנחס בדרך הכו'
 עתיד ק"ב לתבאר רגליה דקוף רקה וישתאר הנה וכו' פי' אותו כד הקוף היוצא
 חוץ מן הסורה דמיון החיכוכי הזה העופה כקוף אבל בני אדם מה לקרופה י'
 מדרגות וז' היכולות אף היא נמי וכמה דברים הם גם זה לעומת זה עשה האלקי'
 וכו' דאיתא בפ' פקודי בקור ו' מדרגות סבהם וסוד הקפדים סבתיו רועין
 ובתריז נקיץ דמיון האברים העליונים וכללה רבות עמהם ולכך נקרא קוף
 ועתיד הקבה לתבאר ההוא רגליה דקוף וישתאר מק"כ הנה וזהו ראסון לכיון
 סבה הנס וזהו כוד בלע המות לככה סלא חמר בלע מלאך המות אלא המות
 המות תבולע וישתאר מלאך קרום וכך סמל יוסר ויבטל ממנו בחיכת סט וישתאר
 אל שהוא קרום כלו' אלקי ורוחמי וזהו סוד הכחפי' סהיו כמכאים במערות הדריקי'
 כאומרו בגמ' עכא עכא פתח עיך ויכנס הבן אל האב סיכה"ל שלהם כבר
 כמתק עד שנעשה להם לשומר ולשמם וכך נמי א"ל חבל על שמש גדול שאבר מן
 העולם סאלמלא לא טוא אדם היה מכניס לכחם רכועה תחת זנבו ומזיח זבל
 לאשפה והיה מביא לו מרגליות תארץ מרחקים להורות על מה שאמרו סאלמלא
 לא מרד סמאל וכעשה מר היה העולם משתמש עליהו והיו קונים עולמם ע"י כי
 היה מסויעו להוכיח זבלו טיכוף העבירו' ולהרחיקו מעשות רע והיה לו התועלת
 להביא מרגליות ולעשות מצות האם ויביחשו יי' אלקים בגן עדן לעברה ולשמרה
 לעבדה אלו מצות עשה ולשמרה אלו מצות לא תעשה אמנם הטתו ברוב לקחה
 ומרר ויבא וטוא והחטיא את האדם וזהו נמי שאמר בפרקי ר' ישמעאל עד סהיו
 כל מריו כמחטים ומוטלים במרום כגריים וטלחים של יום הכספים רמזו אל אומ'
 של י"ה על כוד המיתוק מיתמתקו וישתארו במרום ויכנסו פנימה אל הקדם וזהו
 סוד דס נדות שמתמתק ומתהסך מרס נדות הטמא אל החלב הטהור והוא סימן
 למה פעתיה להיות וזהו סוד מכיון מלמה ע"ה כנסת את בת פרעה לגיירם
 ולהכניסה ולמתקה תחתיו וטעה כי עדיין לא הגיע הזמן אל מיתוק התלפיות

ואדרבה

הענין

ונקט סימי וזהרר שמחי הענוף הוא
 כבר ירעת כי פסון הוא ביסוד והנה
 בעונותינו מפנחרב ב'ה נטל טעם
 ביאה ונתן לעוברי עברה דהיונו
 הייחוד הקדום כתבטל ונתן לחיכוכים
 וזם סימי כלומר תתייחרי עם בן זונך
 סמאל עתה לפי טעה יוסבת בארץ ענץ
 היונו בארץ עיפתה באותם היכלי
 התמורות בהיכל סביעי סבתמורות
 כראית' בפ' פקודי כי מס ביתה ומס
 הרביעה לילית ומכזה לה מנח וזהו
 מלסון בענץ סוסן בתחלתן ופי'הכעוזה
 והתקועה באותו היכל ארץ עיפתה
 כמו אופל' ארמי רמז לנו הקרמה
 מעולה ראיתא בזהר בפ' פנחס דף ר"כא
 בפסוק גער חית קנה מהקנה הזה
 הוא סמאל דכורא דההיא חית רעה
 ראית' ליה סטרא זעירא באחרתא
 דקרומה וכו' וסודו הוא כי כסנפא סלמה
 את בת פרעה ירד גבראל וכעץ קנה
 בים דהיינו סירר כח מהגבור העליונה

סימי ומחי בת ארום יוסבת בארץ
 ענץ ורצה סימי ומחי רבוי סמחות בת
 ארום בעוד שהטעה ממחוקת לך כמו
 מיאמר' וכנגד הב' אמר גם עלרך ובג'
 כלו' סימי ומחי בעוד פזה בודך כי
 לא יסיה הטוב נכחי סתאמר אם לא
 נסמח בו היום נסמח מחה כי ים זמן
 לזה אכל רע טיכלה זה הטוב וגם
 עלרך תעבור כום התרעלה ותמכרי בו
 ותתערי לל לא יקרה לך כמו סיקרה
 לסבורים סיקראו היון לכר אבל אתה
 בעצמך התערי מאותו הסכרות כאו'
 וסתו ולעו והיו כלל היו נאף על פי
 סהחרבן הראסון היה עז' כבודכ כבר
 מלך בכל רמז הנה כל סהחרבן סב' אסר
 הוא מיוחס לארום לכבת מה לפי סבו
 הגלו' הגדול ואחריו הנחמה הסחלטות
 לא' ס' אל סויעבור כום על כבודכ כבר
 סהוא המבלה סא' אבל גם על ארו' סהוא
 סב' אסר כראה פעולה נאיוו יורד :

וכעץ אמתו קנה דהיינו סמאל כעבו ותקעו ונתן לו חלק סימאב מן הי' סקר ומ סל
 מעלה מלכות ועל ידי כן היה משפיע כח ואומץ לאומתו פעליה על ההיא הספעה
 ככנה כרך גדול סיכא ממנה מי סהחריב בסכיה הבית אסר כנה סלמה כבר
 כמכינו למדים סהקנה הזה היה כענץ באותה ארץ העליונה ארץ החיים ולכך היא
 עתה פולטת בעולם לזה בא המקוקן נאמר סימי ומחי בת ארום דהיינו בת זונג
 סל אמורי סמאל סופך רמים קץ כל בסר אסר את עתה יוסבת בארץ ענץ כלומר
 כעוכה באותו ארץ בסוד כעץ קנה בים כאמור גם עלרך תעבור כום התרעלה
 נאם איתן מוסבך אך אל סאלו תורר ובזה תסכרי ותתערי והנה לפרס מלה זו
 כריך לפרס לך הקרמה מעולה קבלתיה ממורי ז'להה והיא סלא תהיה ביטול
 הקליפות כלם מכל וכל אבל תהיה סאותו כר סמר והקסה יקרהו סקבה מן
 העולם ויסאר הקסה הטוב והמתוק והענין הוא סימתיק הקבה החיכוכים
 ממירדותם עד סיכנסו אל הקרסה פנימה וזהו סוד וסעפע יוכק על חור פתן ועל
 מאורח כסעונו גמול ירו הרה כי כבר ירעת כי סוד הייחוד והזונג כקרא סעסוע
 והנה סעסעוה הזה תרר סוד סמחתו עד סיונק סהוא מטטרון סהוא חיכות ווכך
 תערי אמו פעל ירו נעסס היחוד בסית יומין דחול תרר סעסעוה הזה עד חור

פתן

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ

למלך רוח אשנו לפי מהכטמה בגוף
 תושיל לב' דברים א' בהתקבכו' להוכיח
 האיר הכפסר ב' בהתפסנות להכניס
 האויר הקר וזה הפעל כבר' לשרת ללב
 בב' אלו הדברים וככה המלך משיח ה'
 לשרתו בב' דברים דומים לאלו א'
 בהרחיק הכזק מן העם כי הכזק המג'
 להם בלא מביע לפי מהוא לבן פליטרא
 וזה רמ' ב' בהקריב להם התועלת כל
 מה שאפשר ויתכן לו' מכללו ג' אלו
 הכתובים שאחר שלא ראינו בעינינו
 הראוי בהיותנו בארכנו הנה אחר כך
 קדו אוחזנו כל מיני הרעות ואין מנום
 לא ברדך טבע ולא ברדך בחירה ולא
 בהסגחה אם בטבעיות כי דרו בערנו
 מלכת ברחובותינו כבעורנו וזה לפי
 קקרב קכנו ואם תבחרו' כי קלים היו
 רודפינו מכשרי מים - ואם ההסגחי'
 כי רוח אשנו וגומל' והוא הנביא אשר
 באמכשותו תתול' ההסגחה עלינו
 לטובה :

ויפח באפיו כשמת חיים דהיינו המרה
 האחרונה הלזו אשר הוא משיח ה' כמס'
 כסמן הטוב וכו' שורר על הררי כיון
 כי מס' כזה ה' את הברכה חיים עד
 העולם דהיינו הסתלמלו' ויבית הסמן
 העליון מביע עד העולם מלכות וכן
 משיח בן דוד הוא מכה המלכות פלכך
 כקרא משיח ה' כלכר בסחיתותם גרמנו
 ברבור מלטה והקטרו' עד פרות אפינו
 כלכר והלך בגולה הוא ושריו יחדיו כי
 לא ידרו בגלות המדות העליונות אלא
 רוח אפינו כי היא הממוסכת בסכת
 עונותיהם של ישראל יען כי היא אם כל
 חו כמו שהקדמנו בהקדמת הספ' וכמס'
 ובפעכם מלחה אמכם וזהו כלכר
 שהיתה אקירה בכבלי עוני וברזל ואין
 חבוט מתיר עצמו מבית האקורי' כרפי'
 ברים תיקוני' ואבי בתוך הגולה אי כמי'
 אומר בסחיתותם אחרד לשרא דהיינו
 הסחיתות והפחיתים הנעפים בקרם
 למעלה מחמת העונות דהיינו סור'
 מחלליה טעוסה חלל בקדושה אשר
 אמרנו הואיל ובלתה עמנו בכלו כחיה בגוים אבל אחר מהוא כלכרה בסחיתותם
 לא מלטה אותנו מירם :

ז' שועיב

מניח החלק הב' ובנב' דברים א'
 הדבור עם האומות ע'ל שאין
 טובם כנחי ובצת' ב' דבור עם ישראל
 גם עם האומות ע'ל סכרות' לא תהינה
 בלת' אבל יכלו
 כליון גמור ולא
 יוקיפו לראכה
 עוד כנגד הא'
 בזה וכו' ב' עיני'
 א' אזורה אליהם
 שמתחו בורמנו לטבה כנגד הא' אמר
 מיני

גלאנטי
 אחר מספ' המקונן הרע' הגדולה אס'
 אירעה לנו מכה העלכו' ממלכת
 כהמים מלכות הקרם כרפי' הסך פניו
 כלפי מלכות חיכוכה ואמר מיני וסמחיו
 בת ארוסת כמו'
 חלמים בת יוכל'
 אותה מרה שהיא
 בעלת רם הגדות
 וארמימות הדינון
 בטומאתם לילית'
 הרסעה בת זוגים דקמאל מיני וסמחיו
 2 24 3

ירמ' דסטרא אחר' סכך הרדיפה היא
 ע' הירכ' אמר עתה הנה סכדו וארבו
 לכפדינו נכח והוד כדאמרן מלכת
 ברחובותינו בינה כרפי' ואחר סארבו
 למו לא היתה רדיפתם אחריהם לאט
 לאט לא קלי' היו רודפינו אלו הרודפים
 המגידים שמבחוץ היו קלי' ברדיפתם
 ככשרי פמים היינו בחינות התת' הנק'
 פמים מהם עולים אל הבינה הכרח'
 השמים כדאיחא בתיקונים כפתחו
 השמים ה' פמים בינה והכונה לומר
 סרדיפתם היתה יותר בקלות מהליכת
 הכפרי' הללו אל השמים לסאוב ספעס
 ולא די להם סרדפו אחרינו כסוד נכח

כי הרודף לא יוכל להפני' סנרדף לב'
 לרחק הדרך אמר ביניהם
 וכמותו בלאיכותו כי אלו הנה סנרדף
 על סהר והרודף תפתו יעמר על כפסו
 מעל סהר והפליג בקלות הרודפים כי
 היו אורבים במתנס רחוק ממנו מהם
 היו במדבר ואנחנו עליו ורדפנו ולא
 יכולנו להמלט מהם וזה מורה חזק
 כחס וחולשתנו ופי' על סהרים סאעפי
 סהינו אבחנו על סהרי' הנה הם דלקינו
 עליו בראות' אותנו ואעפ' שהיה המארב
 במדבר רחוק מן סהר והם באו עלינו
 מסס לרודף אותנו בסהרים :

אוד יסוד ככס כדאמרן אלא על סהרי' מהם האבות חסד ובבורה ת' מס דלקינו
 והיינו בחוץ במדוריז מדר קליפת יסמעל סיבא מאברהם גברו ורדפו עד סהסר
 ומדר קליפת פסו מדר יבחק גבורה עד הגבורה וזהו על סהרים דלקינו
 ואומר במדבר ארבלנו בא המקונן להכילנו מסוסה עמוקה סלא נסול בה ואמר
 במדבר ארבו לנו כלומר א' תססוב סהרדיפה הוקס כמסמעו סהיכוני' והרודפי'
 הללו רדפו אחרינו עד סהרים חסר גבורה חלילה אלא כח קטרונס ורבורס הוא
 העולה למעלה לפני סח' המספט ומוכרח לעסות דין וזס במדבר ארבו לנו
 כלומר ככח הרבור הוא סארבו לנו לא סהס בעכסם עלוס ועל דרך זה פי' בזה'
 כפ' בלק אבינו מת במדבר בסכיל הרבור סהיה מאותס סרברו באקיס ובמסס :

אחר ד' להם סרדפו אחרינו כסוד נכח
 אוד יסוד ככס כדאמרן אלא על סהרי' מהם האבות חסד ובבורה ת' מס דלקינו
 והיינו בחוץ במדוריז מדר קליפת יסמעל סיבא מאברהם גברו ורדפו עד סהסר
 ומדר קליפת פסו מדר יבחק גבורה עד הגבורה וזהו על סהרים דלקינו
 ואומר במדבר ארבלנו בא המקונן להכילנו מסוסה עמוקה סלא נסול בה ואמר
 במדבר ארבו לנו כלומר א' תססוב סהרדיפה הוקס כמסמעו סהיכוני' והרודפי'
 הללו רדפו אחרינו עד סהרים חסר גבורה חלילה אלא כח קטרונס ורבורס הוא
 העולה למעלה לפני סח' המספט ומוכרח לעסות דין וזס במדבר ארבו לנו
 כלומר ככח הרבור הוא סארבו לנו לא סהס בעכסם עלוס ועל דרך זה פי' בזה'
 כפ' בלק אבינו מת במדבר בסכיל הרבור סהיה מאותס סרברו באקיס ובמסס :

גלאנטי וסוד קליפת יסמעל ז' שועיב

סספר סכך' והוד יסוד לא יכלו
 מלט מידי אורבס כמו ספי'
 לעיל בסקוק כרו כעדינו וכסוך אחרינו
 סאררבה אותס מהס כגריי' להס גברו
 חיל דהיינו אומ'
 קליס היו רודפינו
 כמו ספי' חזר ואמ'
 כלפי מלכות
 סנספת אחריהס
 רוח חפינו אותס

רוח אפינו נשיח יד זה גלבד
 בשחיתותם אשר אברנו בעלד
 נחיה בגוים

זהו הדע סכ' והכונה סנס לא כסאר
 לנו ביניהם מגן וסחסה ממלך
 כי גס המלך סמר אמרנו בכלו כחיה
 בגוים וסחסה בו מחרב סדרות ככר
 כלכר בסחיתותס
 ואיך מלך לנו
 ויתכן סירמוס
 סנס חזיה מלך
 ססיר ממלכ'
 חזנות העולס

ססיא רוח חיים עתה באפינו אי כמי
 אותס סנספסס רוח חיים באפנו כמסס

סכסוכ לעמור בסלום בכלו סכס
 במולכו יחיה מעס ויהרב לרע לנו וקחא
 למלך

וזמירותיו יתמתקו ויתכסמו הנצורות טבב בורה מקום הנקר' פנות ערב סממס
 כמטך הדין אל ירך זה ונזה תסוב לאמתה וזהו כפימות בימנך ככח עי' זמירות
 בעימות כמס כעיס זמירות ישראל תחזור אל הימין מדת הככח וזהו קרע ה' את
 ממלכתך מעליך ונתנה לרעך הטוב ממך כי הוא יתקן העבס הוא ממך' ועתה
 ראה גם ראה איך כעכס טאלו מדה כנגד מדה הוא לא רכה לתקן המדה הזאת
 פמממה כמטך רוח הקדש רוח אלקים טובה לכך ורוח ה' סרה מעס טאלו ובעתו
 רוח רעה מאת ה' ולכך אותו רוח רעה לא היה סר מעל טאלו לא עי' דוד מהיה
 מכנף בסוד המתקת הדין בסיר וסוף הוא אשר היה המתקן בעכס וזהו ורוח
 לסאלו וסרה מעליו רוח הרעה וכך הוא אומר יהי ממחרת ותכלת רוח אלקי' רעה
 על טאלו ויתכבד בתוך הבית ויטל טאלו וכו' כי היתה הכבוזה פלא כהונף לרעה
 ולא לטובה ומסס והלאה היה טאלו עיני את דוד היה כותף עיניו בנו להורגו ונזה
 יכח לנו טעס ככוף למה לא עכסו ה' גם בחלמות גם באורים גם בכביאים על כי
 הוא פנס מתקום הכבוזה כאמור והנה אחר טבא דוד בסירותיו וזמירותיו תקן
 המדה ההיא בעכס וכל סלכך הסך הסדר ואמ' וחסיריך ירננו ולוייך מבעי ליה לא
 אחר דוד מארי רעלמא הא קרית קדרא הכי סהסירי' ירכנו כי על ידי חסירותס
 זרכתס סס מני מיני מתוק ויתמתק כל הכריך לימתק ומסס והלאה כתפתח
 תקור הכבוזה סהרי כל הכביאים כתכטלו בימות המלכיס סכאלו אחרי דוד ונזה
 תטעוס כופת כופיס מאמר סככא בס' מטפטיס דף ק"כ מרדכי הנה אחמי להקוף
 רעס דהמן סהוא ירך דיניה ועל דא הוס רגוז מלה דאחמי ליה וזאיהו ארביז ליה
 בהדיה וכו' על הכוכה לומר סמרדכי סהיה בא מבכימ סלא ססתחוס לעסו גם
 הוא טבא מכחו לא יכרע ולא יסתחוו וכו' מקום הכרכיס דהיינו סוק הימין
 במקומו הוא עומד וכבר כטלוהו וטטטוהו הירך סחטף סרו סל עסו חזרו וטטטוהו
 ממנו וזה היה מכונן מרדכי לסרלות לו ססוק כלומר תראה סססוק במקומו הוא
 עומד ולכך כל סטרא דיריה דהיינו המזיקין אזלי בתר ברכי דרבכך לייבעס
 וסרלותא סתס הכי ברכי דרבכך דפלהי מנייהו הונ ולרעת' סוהו סוד ועברתא
 סמרה ככח כלומר סמר העברה על מקום הככח סטטטוהו ממנו והוא ספתור
 וסרה ער סנה עזרנו ה' להמתיק סססוקיס כנופת כופיס ויטמע חכס ויוסף לקח:

ן' שועיב

זהו סכפון סב'	קלים דיו' ר' פ'ינו מנשרי' שמים
והסכס סכמו	על דההרים דלקנו במדבר
סאכחו סולכיס	ארבו לנו
זרלים ככח כן	
אזיובינו ורודפנו	
בבלות סולכיס	

ונרלים ומכליחיס כל המצר לישראל
 כעסה ראם וראוי להבין בכוכת הכתוב
 הפלונכ סוכל כוכה וסוכל עכס סממי'
 סס סנקרליוס רודפי' כי סס כסוד תרין
 כי כר ה' 1 24 ירכין

כי לנביא יקרא היום דוקא ומתיוס והלאה כקרא כביא כי לפנים לא היה נקרא לא
 הרוחה מחמת היות דבר ה' יקר והטעם שכמסח ע"י שמואל הוא כי הוא היה לוי
 מקורו בבכורה ממקום הנקרא פנות ערב שמשם נמשך הדין ל הירך הזה ולהיות
 שמואל בבכורה ימטיך ע"י המזן שהוא מזכר החכמה סוד המתקת והתבסמות
 הדינין לירך הזה באופן שיתקן ותחזור ומיניית וזהו שרמזלו שמואל בכוחות
 הדינית עמלק אותי שלח ה' למסחר למלך כלומר אותי בדוקא למסחר למסות
 אחרך דוקא במזן כי ע"י זה התקן בקצת ועתה שמע לקול דברי ה' כלומר תוכיות
 דברי ה' שהוא לך והחרמת את עמלק כי אחי מבנימין ועמלק הוא בנו של עמו
 ולא יכול ליפול כי אם על ירך לכן הזהר והסמר אל תכסל וזהו גם שרמזלו הלא
 אם קטן אתה בעיניך ראם שבטי ישראל אתה כי בבחיכה זו שלא הסתחוה בנימין
 הכריק לעמו נמכאת אתה הבא מכחו ראם שבטי ישראל אתה ולכן איך מי שיתקן
 זה אלא אתה ויהי כאשר חמל סאול על חגב וכו' חרה לו לשמואל מאד ויכעק אל ה'
 כל הלילה להיותו חוסם שמה או תחזור המדה הזאת אל הסכחה והועילה כעקתו
 בקצת סכן אמר לו אלה וגם נכח ישראל לא יפקר ולא ינחם כלומר הגם כי חטאת
 ועברת מאמר הפס עכ"ג גם נכח ישראל לא יפקר באמונתו מהיותו מתוקן בסוד
 הימין ולא ינחם ותתהפך ממה שחזרה אל הימין ותהיה אל השמאל וכך היה כי
 אחרי כן כספלא סאול מלאכיים לקחת את דוד כאשר ויתכבחו גם המה ויטלח עוד
 אכסים אחרים ויתכבחו גם המה וכתוב ושמואל עומד נכב עליהם סכלס היו
 מתכבאים מכחו אמנם לא היתה כ"כ מוחזקת עד שבה דוד ע"ה וזהו שרמז לו ז'
 לשמואל בדאותו את סאול זה יעבור בעמי כלומר יעבור הפגם שלא תמסך עוד
 אמנ' לא יתקן מכל וכל וימחה הפגם עד שיבא דוד כמו סנבאר בקר והכ' כשמואל
 ידע שחטא חלה את פני שמואל ואמר לו ככרני נא נגר זקני עמי וסוב עמי
 ואסתחוה לה' כלו' אתקן אי זה דבר שאשוב ואסתחוה לה' אולי אועיל בהסתחוייתי
 להרוס רגליו ביתרון שהיה לבנימין הכריק אבי הראשון מכל השבטים סכלס
 הסתחוו לעמו והוא לא הסתחוה לפי שערדין לא כולד ועסה כן שמואל דכתי' וישוב
 שמואל אחרי סאול ויסתחו סאול לה' והנה כששמואל רכה להרוב את חגב אמר
 חגב איך סר מר המות כלומר אחר שכבר סאול המתקן הפגם הקלל אינו מרמז
 מר המות בחשבו שתחזור השגם למקומו שאם היה סאול הורג אותו ואת כל עמו
 ואת כל קניינו לפי חרב היה מוחה הפגם הסוף מהמקום שהוא אמנם עתה שחמל
 על חגב ועל מיטב הכאף הקלל את אסר התחיל לתקן ולכן שמואל היה מתאבל על
 הדבר הרע הזה בחושבו כי לא תסוב עוד ירך יעקב לאיתנו עד שאמר לו הקב"ה
 עד מתי אתה מתאבל על סאול סכרחה שלא יס עוד מתקן הפגם כי אם על ירו
 סוב ומלא הקרן שמן תחזור להמטיך שמן משחת קרם ממקור השמן ולך אל ימי
 בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך שיתקן הפגם הכו' ע"י סירותיו וזמירותיו כי ע"י
 הסיר מתתקין ומתבסמין ב' בתי דיינין עליונים בסוד אורנין דמלכא בסוד הטו
 ה' אחרך בסוד גחל כר"ת אס זכית ליו וע"י שמן משחת קרם שתמסחהו וע"י סירותיו

וזמירותיו

החלו לעשות חמר לו סמואל וגם נכח ישראל לא ימקרו ולא ימחם וכו' ומה היא הכנה
הפסוק ומה גם אומר וגם יעוד מה תיקן דוד ובמה תיקן וכי מפני שאמר בעימות
בימיך נכח נתקן אתמהה עוד מה פייכת היה לו לסמואל לתקן דבר זה על ידו
יותר משאר נביאים :

והענין כי הראשון סבראשון היה לכימין הדריק חבינו הראשון יתרון
ומעלה כפלאה שלא השתחוה לעמו במו מהשתחוו כל אחיו כי
עדין לא נולד וידוע כי סוד השתחוויה היא המסכת השפעה מלמעלה למטה ואחר
סאחר עמר ככבים השתחוו לעמו סטרא אחרא סטרא דעץ החזיקו בירו של עמו
והמשיכו אותו עליהם לסר ולפטרון אתרע מזליהו ותחתיו והחזיקו והעמירו
הפגם ספגם מרו של עמו בירך יעקב בערב במקומו וגבר עליהם סטרא אחרא
דעץ וכמו שהקמו בזה על יעקב והוא עבר לפנייהם ויפתחו ארבה סבע פעמים
וכי יעקב שלימה היה משתחוה לעמו הרפע ראייהו בסטרא ראל אחר ומאן דסגיד
ליה סגיד לאל אחר ותרבו עם זהו לא שהיה הסכינה עבר לפנייהם ויפתחו ארבה
סבע פעמים לסכינה הסולכת לפניו הרי שלא מכאור'ל התכבלות כי אם ליעקב
לברו אמנם הסבטים כרעו וכפלו ובכימין הדריק סעדיין לא נולד לא בא לעמו מירו
סום חוזק וסום השפעה ולכך היה לאל ירו של סאול בן בנו להכניעו ועל ידו יחזור
הירך במקומו אל הימין ויתקן הפגם ספגם סמאל בירך יעקב נכח בכח קטרונו
שהמטיך הבבורות מפנות ערב ליה כאמור והנה כשמעו סמואל את סאול ברוח
הקד' ירע ממוט שהתיקון יעשה עי' סאול עי' משחו אותו בסמן כמו סיתבאר בסר
והנ' תחלת כל דבר אמ' סמוט לטבח תנה את המנה אם' כתילך אשר אמרתי סיס
אותה עמך וכתוב וירם הטבח את הסוק והעליה יוסס לפני סאול ויאמר הנה
הנשא' סיס לפניך אכול כי למועד סמור לך לאמר העס קראתי וכו' לרמוז לו שהסוק
העליון סהוא ירך יעקב סהוא חסוך ואיך נביא יכול להטכבאת מתוכה סכך כתיב
ודבר ה' היה יקר בימים ההם איך חוזן כפרץ והטעם היות מקור הכבואה הזאת
בתום וטטוס בכח הדין ואמר לו הנה הנסאר כלומר הנה הוא הנס הנסאר שלא
השתחוה לעמו כסאר הסבטים ועתה לך בכחד זה ותקן כי למוע' סמור לך כלומ'
ממועד מועדים וממני' חלפו למו סמור לך כי אף להותקן כי אם על ירך אינ' למועד
הזה סאתה בו סמור מאז לך שתתקנהו קום אכול ואחר סאכל וקב' עליו לתקן באי
זה ענין ייחוד סיעשה ברין היודע מיד התחיל לתקן ונפתח מקור הכבואה ואמר
לו כסמלחו וסגעת חבל נביאים יורדים מהבמה ולפניהם ככל ותוף וכיכור והמה
מתנבאים וכלחה עליך רוח ה' והתכבית עמם ונהפכת לאים אחר וכך היה ותבלת
עליו רוח אל'ים ויתנבא בתוכם והיה כל יודעו מאתמול סלטוס ויראו עם נביאים
נבא וכו' תמהו ואמרו הגם סאול כנביאים ער הנה הניעה פתיחת המקור סאפי'
סאול סהיה רועה אחר הבקר כמט' והנה סאול בא אחר הבקר יח' סהיה חורס
בסרה בכמר בקר גס הוהכנביאים וזהו סוד אומרו לפני' בימראל כה אמר האים
בלכתו לררום חלקים לכו וכלכה ער הרוחא כי לכביא סיוס יקרא לפני' הרוחא סני'

בכף ירך יעקב בנוד הנס' דנסיב (כ"א דאמאיב) כל חילא דירכ' ועד' אחרב חילא
 דירכא ואסתאר בולע על ירכו דהא כל כביאיח בר ממסה לא יכילו לארברק ולקוימ'
 ביה עד זמנא דיומי מלכא מסיחא וכו' עכל בהגהותיו מס' יסן -
 ועתה לבא עד תוכותו כריך לעורר כי מס' בראסית סכתבנו למעלה כראה
 סככח הוא ל' הסמל ומס' תרומה דף קס"ח כר' סהוד אל הימין וקוימאל לן
 להפך וכן בר"מ גפ' בהעלותך דף קכ"ב חכמה גדולה נכח ימין כתר הת' יסוד חמכע
 ביכה גבורה הוד סמאל הרי בפ"י נכח ימין הוד סמאל קסיו ומורי זל"ה חירץ בס'
 הפררם ואמר כי עס היות סגורה חכמתו ית' סהתת' יכריע בין החסד והגבורה
 עוד גזרה סהככח עס היותה עכף החסד תהיה יונקת מכר הגבורה וההוד עס
 היותה עכף הגבורה תהיה יונקת מכר החסד כי עס זה תהיה המזנת המרוע
 יותר טוה וחזקה עוד כריך לרעת כי הקסירה והנטיה אל הימין ואל הסמאל תהא
 הספסעה הנספעת במרות המסל כזה כאמר תהיה הספעת הדין גוברת ביסוד
 תקרא סמאלי וכאמר תהיה הספעת הרחמים גוברת עליו תקרא ימיני
 כי עקר ימין וסמאל תהיה על מס הפעולה סאיח ימין וסמאל ממט למעלה ועס
 ההקדמות האלו יתורץ כי מה סאמר סבתחלה היה ההוד אל הימין הכונה היא
 סהיתה יונקת ונספעת מכר החסד סהוא ימיני וכן מס סהנכח היה אל הסמאל
 הכונה סהיתה יונקת ונספעת מכר הגבורה סהיה סמאלית וכאמר גבר' הספסעה
 גבורה מכח הגבורה חזרת אל יסודה להיותה דין ונטתה אל הסמאלי ועס מס' אכ"ן
 ענין כליעת ירך יעקב כי כאמר כזרווג סרו טל עסו אל יעקב בקס לעורר עליו
 מרת הגבורה ולהמטיך כח הדין והמים המרים המארוס להתגבר עליו מכר כח
 קטרונו סקטרו עליו מכר סנסא סתי אחיות או סמכע עכמו מכבוד אב ואס
 כל כך סני' או על סהחזיק באזני כלב כרפי' זל' או סמסו רבר אחר או מלוה יסנה
 שים לו אגלו ולהיות סועקב היה אחוז בתת' המכריע בין החסד והגבורה לא יוכל
 להמטיך הדין סהוא מכר התת' עד סהסתרל להמטיך אותו מכר הנכח מכר סהיתה
 הנכח יונקת מגבורה ומכר סהיו החיכוכים יונקים מן הירכוס וזהו סוד הקסר
 הוכח וכראה לחוץ כסוד וכל אחוריהם ביתה ועלתה בירו ונספע כח הדין סהוא
 אסר' בקס להמטיך דרך הנכח וגבר עליו מכר העברת כח הדין סהוא אסר
 בקס להמטיך ונסתלקה ממכו הארת פני הרכון עד סכסאר חסוך וסגוס וכל
 כך גבר הפגס עד סלא נתכבא ארס מתוך הנכח מכר סלא היה סופע ממנו
 אלא כח הדיכין אל החיכוכים עד מבא סמואל והתחיל לתקן ובא רוד וסמליס
 ותקנו וקסרו בחסר וזהו נעיונות בימינך נכח וכו' אלו תורף דבריו
 בספר הפררס בקזרה ואני המתאבק באבק דגליו ראיתי להוסיף סוסך
 ונסת כופים מסלי ואגב יבוארו כמה פסוקים מתוקים מרבם ותמכא כנסת
 מתוק לחכך :

ואען ואומר כי ראוי לסיס לב מה המעסה אסר עסה סמואל סתקן את המרה
 הזאת ומה קסר היה לו עס סאול בסיוע התיקון עד סכסנתקלקל את אסר
 החלו

ואתיוקן עד סבא דוד ואמר נעיונות בימיך נכח : והנה העת עת דודים
לבנות הדרום הכפלא הזה מאשר חכני קוני האיל ואתא לירך על פי הקדמות הזה
במקומות פונים שמעכה ואתה דע לך : גרסינן בפ' משפטים ברברי הסבא
דף ק"א וזל כתיב ויותר יעקב לבדו ויאבק אים עמו וכתיב וירא כי לא יכול לו
ויגע בכף ירכו וההוא ירך רוח מעיקב וההוא ירך הוה בלחישו דיליה עד דאתא
סמואל מאי בלחישו דלא מסך כבואה כד אתא סמואל בטל ההוא ירך וסלקיה
מההוא אתר וחטף ליה מניה ומההוא זמכא אתערי מניה ולא הוה ליה חולקא
בקרנסה כלל קב"ה לא קפח ולא דחי ליה מכלא בגין דנטל סמואל ירך דיליה חלא
יסיב ליה חולקא חדא מאי איהי יהיב ליה ההוא ירך דמוטה ההוא ירך דאערי
מוניה וכו' וכל חנוך רתיכין וסויעתא דיליה בעאן תריה ירך ואולי בכסופא
ואבתריה ובגד הכי ברכי דרבנן דמלמי מן דא הוה דכל כסופא דילהון בתר ירך
איהו וכל עכן ירך דרבנן וכל מרה אהדר לאתריה וכו' עכ"ל : תו גרסינן בפ'
בראשית דף כ"א וזל תליתאה נהירו דכליל תרין חליץ נהירו דנהיר באסנותא דנח
דכתיב ביעקב וזרח לו השמש וכו' ודאי כד אתכליל בההוא פנות ערב מבאן
ולחלאה והוא זולע על ירכו דא איהו נכח ישראל ירכו כתיב ולא ירכו דא דרבא
דביעא דלא אתכבי בר נס מתמן עד דאתא סמואל ועליה כתיב וגם נכח ישראל
כדיון אתתקן דהוה חולמא מכר אסתכן יעקב בממא דעמו ויגע בכף ירכו כד
סבא לגבי דיעקב בטל תוקפא מההוא פנות ערב ברינא תקיפא ויעקב הוה
אתכליל ביה ולא יכיל ליה וירא כי לא יכול לו ויגע בכף ירכו בטל תוקפא דרינא
מתמן בגין דירכא איהו לבר מבוסא דיעקב גופא הוה וגופיה הוה כליל ברזא
דתרין דרגין ברזא דאיירי ארס כיון דנטל תוקפא לבר מגופיה מיד ותקע כף
ירך ולא אתכבי ברכס מתמן עד דאתא סמואל ועל דא נכח ישראל כתיב ביה כי
לא ארס הוה להנחם : יהושע אתכבי מהדורו של מסה דכתיב ונתת מהדוך עליו
ודא דרבא חמיפאה נכח ירכא דסמאלא דיעקב ובגין כך אתא דוד וכליל ליה
בימינא דכתיב נעיומו בימיך נכח ימוך לא כתיב לא בימיך מטא אתחלם חילא
דיעקב בגין דאתקרב ביה סטר מטאבא ונקיט תוקפא מיניה ואתעכב עד סמואל
ועד אתא לארברא דדא איהו ירכא דישאל דכתיב וגם נכח ישראל וכו' עכ"ל :
תו בפ' וישלח דף קפ"א וזל מה בין משה לשאר נביאי עלמא מסה אסתכל
באספקלריא דכהרא שאר נביאי לא הוה מסתכלי חלא באספקלריא דלא
כהרא מסה הוה שמע וקאים על רגליו וחיליה אתתקף והוה ידע מלה על בוריה
כמה דכתיב ומראה ולא בחירות שאר נביאי הוה כפלין על אנפיהו ואתחלם חילא
דילהון ולא הוה יכיל לקיימא על בוריה דמלה מאן גרס לון דא בגין כי נגע בכף
ירך יעקב והוה זולע על ירכו וכל חנוך נביאים לא יכיל לקיימא על מה דזמין
קב"ה למעבר ליה לעמו בר עובדיה כביאה דהנה גיורא דאתי מטררא דעמו וער
קאים בקיימו עליה דעמו ולא אתחלם חיליה ועד כל שאר נביאי אתחלם תוקפיהו
ולא הוה יכילין לאתקיימא לתכלא מלה על בוריה כדקא יאות מט בגין כי נגע

בכף

עכס הסמים במדורין המקיפין אותם
 פס סכיב רשעים יתהלכין קליפת
 ים מעאל מצד הנכס פהוא ענף מלחמך
 פהוא ימין מרתו פל אברהם וקליפת
 עמו מצד ההוה פהוא ענף פל גבורה
 פהוא סמאל מרתו פל ינחך ולפעמים
 והתלקו אליו הפערי' בכללות פם קצוות
 ועולות בסוד בטן אחס אחא עילאה
 הנק' רחובות לנכח מחלב סוד תנחומין
 והנה בזמן החרבץ החיכוני' ארבו להס
 במארב במדורין כאומר פלא יוכלו
 לעלות לאותם הרחובות לפאוב פפע
 לתחומי' והגדילו קטרובס עד איך קץ
 ובוה עמדו הפערי' הללו במקומס וחסו
 צדו פערינו צדו כמו ואסר לא בדה
 כלומר צדו וארבו לכערינו מלכת
 ברחובותינו פהוא רחובו' הנחר וכיכר
 היתה הצריה והמארב קרב קצנו
 החיכוני הנקרא' קץ הימין נתקרב אל
 הקדושה בסוד המדורין סיכא מתוך
 נוקבא דתהומא רבה ונתקרב אל
 הקרם ונתפסט במדורין ופס כתבו
 קול קטרובס עד סמלאו ימינו פמה ומי
 הבנון מלאו רכובס והסמימו בדין כי
 פופט כל הארץ יעסה מפפט וכי תימא
 למה צדו לכערינו יותר מזרועינו ולא
 עלה הקטרוב והצריה עד תרוך דרועין
 אלא עד תרוץ ירכין תירץ ואמר כי בא
 קצנו כלומר כבר בא קצנו קץ כל
 פטר קץ הימי' סמאל בא מימי' קרמוני'
 פס אל הפעדים ופגע בהס בסוד ויגע
 בכף ירכו בסוד ירך יעקב כי המסוך
 סמאל בכס קטרובו הגבורות מפנות
 ערב פהוא הגבורה א הנכס והחסיכה

הערד הכח פס ב' הערד המלך והסר
 ואמנס ברע הא' הניח ב' ענינים א'
 חופלת כחנו ב' חוזק המכנר אלינו
 והוא האויב כנגד האחר ב'ה והניח
 חולסתינו בב' בחינות א' בהפנת הראוי
 ב' בבריחה מן המזיק כנגד הבחינה
 הא' אמ' צדו פערינו מלכת ברחובותינו
 והכונה כמו פלא בקצנו את הס'
 בענינו אכל בקצנו עזר מאחר כץ
 מרה כנגד מרה חלמו מעפנו כולס
 ואפילו הרבר המפורס' והגלוי ובררף
 הרחבה עד מאר להפוב א' זה מבוקס
 צדו פערינו מלכת בה ולא יכלנו להפוב
 התכלית וכנגד הבחינה הב' אמר קרב
 קצנו מלאו ומינו כי בא קצנו והכונה
 פהרעות באות עלינו תמיד בדרכיס
 בלתי נחפובס ולפי פהפמורה הוא רע
 גדול כי איך דבר מבהיל יותר ממנו
 המפיל הרעות בו' וראוי לרעת ולהפין
 מאמרו כי הזמן הוא מכלס ומפסיר
 הרברים במה פהוא מרחיק אותס
 מפרטס וכמו פרמו החכס כרביעי
 מפפר הפמע ולהיות זה כץ הנכה כל
 אוס ואופיס לו זמן קצו' בו יכלה לחיתו
 ובהגיע הזמן פהוא בא קצו והפעת
 הקץ תלויה בזמן פהוא מפני מה
 פאמרנו ולוה אמר כי יקרה פנו
 לחולסתינו פקרב קצנו קודס הזמן
 הראוי באופן סמלאו ימינו בעבו' פכא
 קצנו במקרה או בהפנתה ולא בא
 קצנו בעבור סמלאו ומינו כמו פהוא
 הדרך הטבעי פכא הקץ מצד מלנו
 הימים המיוחסי' א הכופא כמו פהכחכו:

עד פלא היה יכול פוס נביא להתכבאת מתוכו כמבואר בפ' בראשית דף כ"א ער
 פכא פמאל ותיקן אותה וחסו וגס ככס

התיקון

5 4 3 2 1

לכך לא יוסוף להביטם הבטחה תלמעלה למטה חסוד עינא פקחא וכו' פ' תרופ
 דף מט בפסוק ואם מפאת פניו ימרט ראשו איתא ענין נפלא בסוד חלו הפני והס
 סוד פני ה' חלקם :

גלאנטי

ן' שועיב

בניה הסוג הכ' אפר מן הרעות וכו' הגה המלכות נק' עזרתנו לפי שהי'
 ב' דברים א' החטא ב' העונם עזרה בכרות כמכא מאד וזהו
 סוד אעשה לו עזר כנגדו בסוד הנקודת והנה אהכנו היינו כנפאים עינינו אל
 הטוב והישר כי עזרנוהו תכלינה ענינו אל - עזרתנו הסק' הכל
 באמת לעזרתנו כדאיתא בזרה

עזרנוהו תכלינה ענינו אל -

לא היה כריך עזרתנו הכל בצפיתנו ענינו אל - (בתיקונים בסג זה
 דבר חוץ ממנו הכל פי' זל מהוא עזרתנו הסק' הכל
 ובמעט דבר היינו הכל קרום ויחוד

גוי לא יושיעו

עזרו' את עצמנו ואל לא הכרנו זה ולא עסינו אות
 ובקמנו אמצעיים אחרים להכל עזרתנו הסק' הכל
 ובכפיותנו כפינו אל גוי לא יושיע ומלת עזרתנו הסק' הכל
 הכל הכונה דבר מעט סלא היינו כרוכים לא חרב ולא חנית רק בהסקט
 ובבטחה היינו נוסעים בעזיבת דרכינו עזרתנו הסק' הכל
 הרע' ואם כן הכתוב בכלל ג' עינינו א' שהיינו עורים בלתי רואי' כראוי ב'
 סלא ראינו מה שיהיה כאות לנו ג' כראוינו מה סלא היה כאות לנו וזהו
 חולי אחר בראות מנ' מיני חללים ופלגו בו ואחר מהס ראות הדבר בהסך מה
 סהוא :

ן' שועיב

הניח הדב' הכ' ולפי מהכח בקבוץ לב' סבות א' לעכאם מהס אכמים חזקים ב'
 צרו צעדינו מלכת ברחבתנו קרב קצנו מלאו ימינו פי' בא קצנו ו
 סוד תריץ ירכין ככח נהור וכתבו המקובלי' שכנגד
 ככח נהור מחוץ

להיכלותיהם מהס היכל כג' א' העדר כנ ב 2 23 עכ"ס

בנין האדם ותכונתו נעשה על ידו כב
 אונות כמבואר בספר יצירה בסוד
 עולם סנה' כפ' בתל' גלגל ולב' והמליך
 אות ב' וקמר לו כתר בראשו וברא
 מבתי' בעולם ויום סבת בטנה ונחיר
 ימין בכפס וכו' המליך אות ב' וקמר לו
 כתר וזירפן זה עם זה וזר בהם כרק
 בעולם ועין ימין בכפס וכו' והקס על
 זה בשאר האברים במאר האונות
 באופן עני' המלכות האונות וזירופן
 וחקיקתן ועטרותיהם בראשיהם כבדו
 כל הזכור כמכאו בבנין האדם באבריו
 ובגידיו ועורקיו כל כב' אותיו וכסהאר'
 נטטר מן העולם מתפרד אותו ברית וקמר הקומר בין האברים דהיינו האונות
 טבהם נכרא והאברים ומתחלקים כל ח' לברו וחוזרים אל מרמס ובכץ ויסוב
 העפר על הארץ כספיה וכסהאר' מוליד הולד מטביע בו סוד כב' אונות המוטבע'
 בו מאביו כסולידו כדו לקמר אבריו ועורקיו וכץ תמצא בזה 'כפ' בראשיה בענין
 חבקיך אמר מהטעם סמת היה מאותם האונות מתקן בו אביו בסעת ההולדה
 פרחו להם ולכץ הוכרח ל'פע הכביא עה' להמתח עליו פיו על פיו ועניו על עניו
 וכפיו על כפיו כדו לחזור ולהחיק הכב' אונות מהחיק בו אביב פרחו להן
 לחזור ולהחיקן עליו מסלו ואחר מהחיקן עליו וכל אבר החזיק אבר כדו סלא
 יחזרו למרוח להם החתים עליהם סס'ב' ג' פעמים ו'פע ויבא ויט ולכך נק' חבקיך
 בעולה ר'ו כמין ג' פעמים ע'ב ובה יובץ אומ' וכופר ברית כ'את מות אותה הקמר
 והברית אמר ככרת בין הכתר סלא יתפרדו כדו סלא יבא עליכם המות יכופר
 ויבוטל ולרעתי זהו סוד בתית סלום האדם לחבירו מהכונה לברכו ספיה סלו' בין
 אבריו ויסודותיו סלא יתפרדו וכדאית' ברים ס'ויחי בסע' פטירתו סל אדם קטנותא
 אסתכח בין ד' סודותיו סכל ח' רובה להפרד ולחזור יסוד האם אל מורסו ויסודה
 הרוח אל מורסו ויסד המים א מורמס ויסוב העפר על הארץ כספיה כמצא בכתיבת
 סלום סנותן האדם לחבירו מברכו סלא תבא אותה קטטה ואותה מלמחה סרגילה
 לכא בסעת הפטירה אלא סלו' בכל אבריהם סלא וסתלקו האונות א מורמס סע'
 כן יבא לכס קטנותא אלא סלו' יהי עליכם ו'פע מני ה' חלקם היינו פני זעיר אכפין
 חלקם והספיר בין הא' תיו' המקמר' חויהן ולא יהיו כענין חבקיך מאחר כספרדו
 חזרו ונתחברו ע' אליפע וכענין ר' כרוספראי דאיתא במדרס רות מהזה' וכר' יוסו
 דפקיעין כפ' בלק אלא לא יוסף להביטס להסביח עליהם בעין החמלה וכס' למת
 לכי סבעורס על ארמתס כני כהני' לא נסאו וזקנים לא חנכו כדפסר' זל וכמו סלא
 כסאו פני כהניס סהס מהחמר וכץ זקנים כסוד הרחמים עתיק ומיין יתיב לא הכנן

ראם בזה כמו שאמר היו צריה לראם
 הכה יאמר זה כפי מאמר האמר מהס'
 הוא הפועל כי אף על פי ספיה סן הכה
 יהיה הרע נכחי אלו ספיה וספוב סעוב
 את ישראל ולקח אותס לחמלה כמספט
 המפורסס בגו' כיוס הזה והכונה סנת
 הרע נכחי וכולל בכלס אחר סכראת
 סלא נמלט מן הרע לא כהן ולא זקן כי
 זה יורה סכונתו להניח' בהחלט ולכלס
 ולכץ ראוי להרחיקס כמו ספרץ הטמא
 וזוה כמו סאמרנו דכיר מן המנגר לא
 מן הכביא : וזוה ספיה

לכך

טומאת הכהן אבל טומאתם החלטית לא יוספו עוד להטעה עד יהיו ראויים לגור בן האכנים וגם זה הרע כתפרסם בזמננו זה בעונותינו :

וחמה ומסחית כאמר תחלה להם ועל כל אים אשר עליו תקיף אל תבטו וחזרו ואמרו להם ומתקדשי תחלו הרי סקוד' הוזהרו מליבוע בהם ואחר כך הושר מעליהם הפחד מהיו להם וכגואלו ברמס וכמלם גם ויחלו באכנים הזקנים אשר לפני הבית ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלא את החכרות חללים וכו' הרי טכגואלו ברם כאמור וסיפור הכתובים כך הוא כעו עורים בחוכות כגואלו ברם עתה מה סקורס לכך לכל יוכלו יגעו בלבוסיהם והיו אומרים אלנו לאלו סורו טמא קראו למו למה כי נכו גם כעו אחת המכות אמנם עתה אמרו בגוים לא יוספו עוד לגור מהם וכט' אכחו טלא כפחד מהם ' ואפטר דאהדר לוסראל ומלת סורו יפורם כמו אסורה בא ואראה כמו אבסה כא וסך סורו טמא קראו למו היו החיכוכים דהיינו העורים הכז' קוראים ליסראל טמאים והיו אומרים אלנו לאלו סורו גמו והתקדשו איהם לטורדסמף העולם אבל אל תגעו בהם סך תטמאו בהם מתוך טומאתם ואת' הלא כירא מהם לא כי נכו בעמו בעלי מריבה ומכות עם קונם כדפי ר"ל גם כעו מאמונתם ומתורתם סהרי אמרו ביך הגוים סהם גלו לארכס טלא יוספו עוד לגור ולפחד ממנו ית' כי מה לנו לעשות בהם ולא עשה וכמלם הכתוב והעולה על רוחכם היו לא תהיה אשר אתם אומרים כהיה בגוים כמשפחות הארצות לסרת עץ ואבן חי אכי כאס ה' חלקים אס לא ביד חזקה וכו' אמלוך עליכ' אל' לא יוספו עוד לגור בארץ ישראל ובירוסלם אלא רכונם להיות תחת ממשלת השרים גולים בארצות אויביהם וכמלם זל ספלחו בבית סכי לאפריקה שיחזרו ולא חזרו והטעם ספני ה' חלקם באותם הארצות לא יוסף עוד להביטם אפי' שיטובו כי סוף סוף יחזרו לגלות סליטית :

ז שועיב

גלאנטי

זהו הדב' הב' והוא מדבריו האומרים בגוים הכז' ומספט הכתוב פני כהנים והנוסא פני ה' חלקם לא יוסף להביטם ירבה פני ה' אשר הוא אשר חלק אותם ולא יוסף להביט' סנה אותם סכהני פני להביטם פני כהנים לא נשאו כהנים לא כסאו וזקנים לא חננו וכזה יתיסב ד רוחק הלסון וטעם חלקם כי הוא אשר סברילס לרעה מכל העמים כמו דבר טמא וסוף על פי סהאויב חוסב עכמו ראם

וכופר בדיתכם את מות וכו' כריך אכי לעוררך על הקרמ' א' גרולת הערך סמענה ואתה דע לך כי כמו סיס לגוף רמח אברים כמו כן יס לכסמה רמח אברים ואיך מי סיקס אות' אברי סכסמה כי אס כב אותיות סכמו סהגירוי' סס לקטר רמח אברי הגוף כמו כן האותיות מקטרות רמח אברי סכסמה ולהבין זה באר הטב כריך אתה לרעת כי מביאות

כג א 23 בנין

צו סב אל העורים הנז' ואמר לא
 מקביעו מקודם שחטאו לא
 היו יכולי ליגע בלבוסיהם אלא כל א'
 וז' מהם היה קורא לחבירו ואומר לו
 סורו נא מעל
 אהלי הדריקים
 האלה וזהו סורו
 טמא כלומר אלו
 הטמאים היו
 קוראים אלו לאלו

כנגד הענין הנז' ולפי שהנביאים
 היה ראוי שיהירו את העם
 מטומאתם ולא עשו כך בא עונם מרה
 כנגד מרה שכל האומות כדברים מהם
 וסקדום כטומאת
 הכהה ויותר ממכ'
 והניח בזה ג'
 דברים ח' סיגורו
 להכדל מהם כמו
 הכדל מן הדבר

ואומרים אלו לאלו סורו טמא וזהו קראו
 למו היו קוראי לעכמם ומיראה גדולה
 שהיו ירחים היו כופלים ואומרי לאלו
 סורו סורו אל תגעו בכל אשר להם פן
 תספו למה כי כזו כלומר אלו הם אשר
 הם נכים ולוחמים עם זכרם והיו
 מתגברים עליו וכי עם מי שהוא יכול
 להלחם עם יכרו הרע שהוא יבהר הוא
 כמל' הוא מה אתם שאיך כחכם לנגדם
 כאיך תוכלו ליגע בהם הרי שהיו
 גבורים כנגד עבת יצהר המתגורר
 עמהם לעבור על לא תעשה גס נעו
 גס היו נעים ונדיים ממקומם לקיים
 מצ' הרי הם גבורים מפני עני' ולוחמי'
 ביכרם נגד מכות עטש ונקט מכות לא
 תעשה קודם כי הוא אלים טפי וכל זה
 היה קוד' חטאם עתה כבר אותו הפחד
 והמגור שהיה לנו מהם חלף הלך לו
 ועתה לפלל מואב בלי פחד והראיה
 שאמרו ביץ הגוים למטה בעולם
 התחתון שלא יוספו עוד לגור מפניהם
 כי מוראם וחיתתם אשר כתנו על כל
 הגוים כבר ומגור הנקר מהם וכמ'
 אנחנו שלא נתיירא מהם וכזיק אותם
 בלי שום פחד ומגור ובעונותינו כד היה
 שהרי אותם ראשי הממשות שהיו ח"ף
 וחמה

הטמא ב' סיגורו שהטומאה הזאת
 החלטו לכחית ג' מניח דבר מה שיחטבו
 שהוא טעם לגזרתם כנגד הדבר
 הא' אמר סורו טמא קראו למו סורו
 סורו אל תגעו כי כזו גס נעו הניח
 באזהרתם להמו' העם סיבדלו מישראל
 שהם טמאים ג' תנאים כמספט כל
 מזהיר בשלמות ח' סיודיע ממה יבדלו
 ב' סיכפלו האזהר' ויתמ' רו בה ג' סיכחו
 להם הטעם ויחמירו בו אמר כנגד
 התנאי הא' סורו טמא קראו למו
 והכונה שהגוים קוראים זה לזה סורו
 מן הדבר הטמא או מן היהודי כי טמא
 הוא וכן נגד הב' אמר סורו סורו אל
 תגעו רמז לכפל האזהרה (וכנגד הב'
 אמר כי כזו גס נעו והכונה כי הם
 מלולכלכום בדבר הטמא ומתנועעים
 בו ולזה הם טמאים מחולטים וזה מרה
 כנגד מרה כי הכביאי' לא היו מזהירי'
 את ישראל מהסתערבות במעשי הגו'
 אשר סביבותיה ועתה הגוים מזהירים
 את המוכיהם שלא יתערבו עם ישראל
 כי הם טמאים במעשיה' ובכל עניניהם
 וכך כל הבא עליהם טמא הוא וכנגד
 הדבר הב' אמר אמרו בגוים לא יוספו
 לגור והכונה שאיך זמן קבוע לטומאת
 כטומאת

בבגרות ואתקריחו בגורות כדאיתא בתיקונים פד מהדריקום העלונים תחתון ועליון היו מופכים בקרבה דס וארמימות הדיוק :

גלאנטי

שועיב

הוא הדבר הנכונ ב' ענינים אחר העוכס אשר בא על ישראל מדה כנגד מדה ב' חזקת התיחסות בין העוכס והחטא כנגד הא' כזה ופי' הכתו

לפי מהכביאים וכהכחי' מהיו עיני הער' היו מכפילי בלא יוכלו יגעו בלב שיהים : אותס בא עונס

מדה כנגד מדה כי עשו ישראל כלס עם הנביאים עורים בכל עניניהם וכתגלו ונתלכלכו בדם באופן שלעובי הדם על לבוסייהס אף סיגיעו בלבוסיה' כלל כי איך סס חלק בגד למעלה מלא יתעבה הדם עליו עד ופסקו בין הבגד ושיד וסוה' ד' כי היו סכלים בעיניניה' והיו מתכני' בעכת' ולפי סמן החטא כמסך מסענו בקרבה הדס כדקיים ג' מן העוכס בגלות סאיך להס עזה בעיניניהס והס בעכס מכניס' עצמ' בסכנת המות בין הגוים ע'א פעמים דבות וזה נתפרסם אצלנו אמותר בזה הזמן הרע בעונותינו ואו' בלא יוכלו הפלגה לחזק הסכנה אשר מכניסים עכסם בה לרוב סכלות' ועודון ראות' :

היו מתערכים כל כך בפעולת הדין במביל סקורס סחטאו לא היו יוכלים ליגע בלבוסיהס דהיינו ספורמא מעל עיניהס להסיר אותה להזיק והיו סמעט כמי סהוא אסור בכחופתים במחסכים סמרגים באויבו ואיך לאל ידו להקסס ממנו ואחר סהסירוסו מבית הסוהר פוגע באויבו במר כפס אחר סספל בירו עס גורל הססוקה להקסס ממנו וזהו כנאולו ברס ונתלבסו בארמימות הדין במביל סקורס זה לא היו יוכלים ליגע בלבוסיהס - אף בלבוסיהס מוסב אל הנביאים ואל הכהנים הסג' בסקוק הקורס ואמר סקורס לכן לא היה להס רסות ליגע אפילו בלבוסיהס כל סכן בעכסם ועתה סכתן להס רסות סלטו בהס כרונס :

כנגד

מוסב על פסוק התקורס לא האמינו חניח הרע בזמן הג'ובו ב' סוגי
 מלכו ארץ כי יבא כר ואויב רעות אחר העדר העדר הענה
 זכו והיאך נהיתה הרעה הגדולה הזאת והידועה בדברים ראויים ותקריבים
 אחר שלא היה עולה ברעת תירץ ואמר ב' העדר היכולת והכח בס והס ב' רעות
 הקב' הית' מחטאת כביאות כי לא **מחטאת נביאות עונת בהניה**
 היתה נכסבה מן **השפכים בקרבה דם צדיקים** קללות ואמנם
 החוץ אלא ירך בסוג הא' היח' ב'

מתוכה מסרחת דהיינו החטאות שהיו דברים א' החטא אשר סבב זה ב' הרע
 חוטאים בני אדם עם כביאו האמת כנגד הא' בזה והכו'בו זה היה מסובב
 והצדק וכמס' ויהיו מלעבים במלאכי מצד הכביאות והכנה' אשר היו מרואי'
 אים ומתעתי' בכביאות וכו' לאיך מרפא את העם מאחרי ה' ולא היו מוכיחים
 וכן מעונו' כהניה שהיו בני אדם עושים אותם וכאלו היו הם שופכי' בקרבה דם
 עם הכהנים וגם מחמת השופכים בדויקים כי מי סוג בידו למחות ואינו
 בקרבה דם בדויקים או כלך לדרך זו מוחה ויוחם עליו הפעל כפי הרת
 שהם כביאו הפקר שהיו מקטרים לעז' והכביאים האלה היו נביאי הפקר כי
 בתרגומו ולפי דרכו יואמר תרע מהיכן הם היו סבה שלא היו מאמינים לכביאו
 באה הרעה הזא' סבא כר ואויב בפערי האמת המוכיחים וכאמרו הכהנים לא
 ירושלם הוא מחטאת נביאות מדה כנגד אמרו חיה ה' וגו' : קה ה' ויהי

מדה וסוף כי כבר ידעת כי ירושלם שלמעלה היא מקור הכבואה ואף על פי שהכבואה באה אליה מתרין נביאי קטנו
 פהס נכחו והוד' למ' היא המראה העסקית סבה מתבלות הכבוא' והחזיונות וכמס' והחזיונות וכמס'
 צפ' וארא אל האבות באל פדי דהיינו על ודימדה זו ולסיות כי הם פגמו בכביאים
 להלעים עליה' אל לדרך התרגום שהיו מוכיאים סקר העמיקו ופחתו ותהי האמת
 נעדרת וגברו בפלי הפקר לכך גברו החיכוים אכסי סוף ודבר כזכ' גם מצד
 הכהנים כי הכהני הם שופכי' דמטרוכות' וגורמים היוחוד ועתה היו מקטרים
 לעז' והיו מגבירים הספחה עד שנברה וכנסה בפערי ירושלם גבירתה שבמקום
 היחוד שהיו מייסדים והיו גורמים פאותו כרית כהר יואב אשר הנחלים יספוך
 בקרבה אור זרוע עקה בהגבדת החיכוית היו גורמים שפופכים בקרבה סל
 ירושלם זורם כדויקים במקום הלוכז הטסור היו שופכים האורס והרין החזק סל
 המדות העליונות הנקראים כדויקים דהיינו כדויק עליון יוסף כדויק תחתון כדויק
 כר עייל ברזא ריוסף כר נפיק ברזא רבנימין כראיתא בפ' ויבא ואגב אורחיה
 אשמועינן מהפכו מדת הרחמים למדת הרין שהכדויקים הללו שהיו מטיפים מדה
 הרחמים והלוכז הנמסך מעדוכא דסייפי הפכו אותם לארמימות הרין והספיעו
 סוד הרס תוקף הרין בקרבה וזהו השופכים בקרבה דם כדויקים ארמימות הרין
 מה שלא היה ררכס בכך והכונה סל כך גבר כח הרין עד דכלהו ספירן אתכללג
 בגבורה

פּיכּנֶכּ הַמֶּר לְמַעַל הַקּוֹרֵם בְּתַחוּם הַמַּגְדָּרוֹ וְאִלּוּ הָרִיחַ נוֹתֵן סָקוֹרֵם פּוֹכֵנֵם כּבוֹכֵר
 כּזָכָר אִוּ טִיטוּם לְמַטֵּה פּוֹכֵנֵם מֵרֹו לְמַעַלָּה בְּפַעֲרֵי יְרוּסָלַם דְּלַעִיל וְזֶה הִיָּה כִּרְאֵה
 לְהַם מַכַּת הַנִּמְכַמְמַת כִּי מִי כִתְחַן סָכוֹר בִּין הַנְּזִירִים דְּבַסְלֵמָה פְּלִיטַת מֶר א' עַל
 תַּחוּם מֶר זֹולְתוֹ מִין בְּמִינוֹ אִיכּוֹ חוֹכֵץ אֲבָל מִי הַכְּנִים הַטְּמֵאָה בְּתוֹךְ הַקֶּרֶם זֶה לֹא
 יֵאֱמָר כִּי יוֹסֵף וּמַהִיכֵן יִבְאֵה הַסְּבֵה מַחְטָאוֹת כְּבִיאִיה וכו' . הִי כִמִּי מְלִכֵי אֶרֶץ
 הַיּוֹנֵה הַמְּלֵאכִים סְבֵהִיכְלוֹת הַמַּמוֹנִים עַל עֵינֵי הָאֶרֶץ הַתַּחְתּוֹנָה הַלּוֹ וְיוֹסֵבִי תֵבֵל
 הַם כַּחוֹת וְעַכְפִּים הַמַּתְפַּטְטוּ' מֵהַם הַנְּקִרְאִים יִתְיָרוֹת הַמַּטְכָּן כַּמְבּוֹאֵר בְּפַעֲקוֹרֵי
 סְלַכֵּל הַיִּכְל וְהַיִּכְל יֵם כִּמָּה תִמְנָן סָרְכּוֹן וְכִלְהוֹ אִיקְרוֹן וְיִתְיָרוֹת הַמַּעֲסָן וְכִלְסֵם סוֹכְנֵי'
 בְּתֵבֵל הַזֶּה וּמַסְתַּלְסְלִים מִתּוֹךְ הַהַיִּכְלוֹת וְהַיִּתְרוֹת וְהַם הַמוֹפְעִים כַּח וְהַסְּפַעַת
 מִתּוֹךְ הַהַיִּכְלוֹת לִיתְרוֹת הַמַּעֲסָן הַלְלוֹ וְלִכֵּן כְּקִרְאִים יִתְיָרוֹת הַמַּעֲסָן כִּי הַם רִמְיוֹן
 יִתְיָרוֹת הַזֶּה הַחֵל אֲמַר הַם תְּקוּפִים בְּאֶרֶץ וְכִמִּי כֵן יִתְיָרוֹת הַלְלוֹ סִסְכַּחוֹת פּוֹכְנִים
 בְּעַסְיָה רֹחֵמִית וְעוֹבֵרַת הַהַסְּפַעַת בְּאִוִּיר תֵּבֵל זֶה לַתַּת הַסְּפַעַת לְכָל א' וְא' יֵם
 סְמַמוֹנִים עַל הַעֲשָׂבִים וְעַל הַדְּסָאִים וְעַל הַהַיִּכְלוֹת וְעוֹפּוֹת וְבַהֲמוֹת וְחַיּוֹת וְסָקִיבִים
 וְרַמְסֵי יוֹמִים וְכַהֲרוֹת וכו' וְלִכֵּן קִרְאִים יוֹסֵבִי תֵבֵל זֶה הַם יוֹסֵבִים וּמוֹסְלֵי' וּמוֹפְעִים :
 וְהַגֵּה בְּעֵינֵי דְרוֹס יִתְיָרוֹת הַמַּעֲסָן הַזֶּה וְאֲחָף לִירֵךְ כִּימָה בִּיה מַלְתָּא קַבְלַתִּיה
 מִמּוֹרֵי זְלַחָה דַּע סְלַכֵּל הַיִּכְל וְהַיִּכְל כַּמְסָכִים מִמֵּנִי וּמִתּוֹכֵיתוֹ כַּחוֹת
 מַסְתַּלְסְלִים וְהַם הַנְּקִרְאִים מִיִּתְרִים וְהַם מַסְתַּלְסְלֵי' כַּחוֹת אַחֲרִים וְהַם הַנְּקִרְאִי'
 יִתְיָרוֹת הַמַּטְכָּן יוֹם בְּחִיכּוֹת אַחֲרוֹת אֲמַר הַם מְקוֹם אֲמַר כְּתַקְעִי' בּוֹ הַיִּתְרוֹת הַלְלוֹ
 וְנְקִרְאִי מְקוֹם קִבּוּעַ וְהַם בְּחִיכּוֹת יוֹתְפַטְטוּ' מַעֲלוֹם הַיִּכְרֵה עַד עוֹלָם הַעֲסִיָּה וְהַם
 תְּקוּעִים סִם וְהַנְּהָה בְּסוֹד הַיִּיחּוֹד מַסְתַּלְקִים הַמִּיִּתְרִים וְהַיִּתְרוֹת נַעֲקֵרוֹת מִמְקוֹמָן
 וְנִכְסַכַּת בְּכִלְל הַיִּיחּוֹד מֵהַ שְׂאִיז כֵּן בְּסוֹד מְקוֹם קִבּוּעַ פְּזוֹ הִיָּה בְּחִיכָה א' פְּאִיבָה
 זֶה מִמְקוֹמָה כִּלְל וְאֲפַסֵּר עַלִּיהֶם כִּמִּי רִמּוֹ אֲוִמְרוֹ וְכֵל יוֹסֵבִי תֵבֵל כְּלוֹמַר אֲוִתִּם
 פִּיט לְהַם יִסְיָבֵה בְּתֵבֵל בְּלִי הַתּוֹמּוֹטוֹת מַעֲסֵם כִּלְל וְהַנְּהָה בַּעֲשַׂת עֲלִיִּיתִם בַּעֲשַׂת
 הַיִּיחּוֹד כְּזָכָר סִם א' בֵּן יָבֵב אֲוִתִּיּוֹת וְהוּא מִן הַמַּטְרִתִּים הַחַתּוּמִּים בְּרוֹץ הַזֶּבֶא
 בְּתִיקוֹנִים וְכַסְּהַסִּם הַזֶּה כּוֹכֵר מַסְתַּלְקִים הַיִּתְרוֹת וְנַעֲקֵרוֹת מִמְקוֹם קִבְעוֹתָן
 וּמַסְתַּלְקוֹת בְּסוֹד הַיִּיחּוֹד וְזֶה סוֹד פְּאִמְרוֹ הַמְּגִידִים עַל הַסִּם הַזֶּה הַסִּם הַנְּזָכָר עַל
 הַסְּלַעִים וְכַסְּבֵרוֹ וּמַעֲשֵׂו מְלֵאכֵי דוֹס וְרַעֲרוֹ וְהוּא מֶר הַרְכָּה וְהוּא סוֹד תַּתְרוֹ הַנְּזָכָר
 בְּזֶה סוֹד הַסּוֹדִים דְּתַתָּא דְּכָל עֲלֵמִין וְעֵינֵן הַסְּלַעִי' הוּא סוֹד מְקוֹם קִבּוּעַ דְּקִאֲחֵרֵן
 מְקוֹם כְּכִיסַּת הַיִּתְרוֹת וְהַם מַחְזִיקִים בְּחַזְקָה בֵּל תִּמּוֹט עוֹלָם וְעַד וְזִמְזֵן הַיִּיחּוֹד
 מַסְתַּלְקִים כֵּל הַכַּחוֹת הַלְלוֹ מַסְלַעִים הַלְלוֹ בְּסוֹד פֶּרַק סִירָה הַעוֹלָה מַעֲלוֹם הַעֲסִיָּה
 בְּסוֹד הַזִּמְרוֹת הַלְלוֹ אֵת ה' מִן הָאֶרֶץ וכו' הַלְלוֹ אֵת ה' מִן הַסְּמִי' בְּסוֹד הַרְכָּה וְלִכֵּן
 סוֹף אֲוִתוֹ הַסִּם הַקְּרוֹט מִסִּי' בְּרוֹץ לְהַזְרוֹת פֶּהוּא מֶר הַרְכָּה וְהַיִּתְרוֹת הַלְלוֹ הַם סֵל
 בַּחֲשַׁת כְּלוֹמַר בְּעֲלֵי חוֹזֵק וְתוֹקֵף עֵי' תוֹקֶפֶם וְחַזְקָם מַעֲמִירוֹ' הַהֵל וּבְחִיכּוֹתֵיהֶם
 הַקְּסוֹרוֹת בְּהַיִּכְלוֹ' הַם מַתְלַבְּכוֹת וּמַחְמַתְקוֹת אֲמַנִּם בְּכַחֲתִם הַחוֹכֵה הַם מַתְקִסִי'
 וְכַעֲסִים בְּעֲלֵי חוֹזֵק וְזֶהוּ לְכָל יִתְיָרוֹת הַמַּעֲסָן וְלִכֵּל יִתְיָרוֹת הַחֲזֵר כַּחֲסַת :

מוסב

ותאחז במטפט ירו מדרך הנבזר
 כשהוא יורה החץ עד פלא יכא ברוק
 חזו מתחת ירו ים בירו לעכב פלא
 לירות אותו אבל אחר מהנביאו מתחת ירו חץ בירו לעכב אבל הקב"ה חינו כן לא
 אם סנותי ברוק חרבי כי הגם כי הקפת דרוכה ויכא חזו תאחז במטפט ירו ים
 לאל ירו להחזיר החץ אחר סיבאח' אמנס כאן בחרבן לא היה כן אלא כלה ה'את
 חמתו להסוכיאם מנרתקה ואחר כלותו מלהנביא כל כלי זעמו בלי פיור כלל תאמר
 שאולי כשאר בירו קצתה ואחז במטפט ירו אמר דליתא אלא ספך חרוץ אפו ספך
 חרונו כקיתון עד בלי הפאיר בירו פריד וכל זה היה כדי שתבער האם הגדולה
 ביסודותיה דהיינו ג' אחרונות מבה מהם היסודות' אל כיון זה ספך הם פני סקתית
 המים מבהם מתלבם המפע העליון ומחס בא אל אפר הנחלים כנודע :

גלאנטי

ז' שועיב

כבר ירעת הסיור ד' ויקהל פוט שתי הוא הרבר הב' ופירושו הנה הרע
 מחיכות המבדילות בין תחומי הגיע בכיון עד התכלית הנו'
 ארץ ישראל ובין ארץ העמים והם וקודם לזה מלכי הארץ וכל יושבי תבל
 הנקראים מנדון וסבלון והם עולות אף על פי שהיו קרובי אל עצמם ורובי'
 וחוכנו' עד מקום לא האמינו מלכי ארץ וכל ברשת ירוסלם
 הנקר' פערי ברוק יושבי תבל כי יבא צר ואויב כאלו לא היו
 וע' מרים עומדים בשערי ירושלים לבא בר ואויב
 רחוקים ממש במערי ירוסלם
 אלפים אמה ואין כל ספך סיחרב
 רמות לפוס מר המקדש על יד בר כלל וזאת הגזרה
 ליכנס בתוך תחום חבירו זולת כמנתן תכדק לפני התעוררות האויב לבא
 רמות סימלוט זה על זה אז כנס עליה שהיו בני ישראל יוסבים בהסקט
 בתחומי ולוחם עמו ומעבירים אותו ובסלוח וכל הגוים כאין נגרם ולא היו
 בנחר דיכור טוהו ירירת הסר מל אותה מאמינים שהיה אפשר בפוס זמן
 אותה הנכבמת למטה ספרו למעלה להחריבו וביחוד אחרי מות סנחריב
 מעבירים אותו בנחר דיכור כדאיתא על צבא
 בפ' סמות ואז אחר ספקר ה' על צבא המרום במרום אחר כך פוקד על מלכי
 הארמה על הארמה והמלך ולבינוקותיו מוסלים תחת אויביהם וככס' תוך תחומם
 ומחריבו' ארכס' עתה המקונן במתאוכן קונן במר ואח' לא האמינו מלכי ארץ כלו'
 הסרים הממונים על ארבות העמים למעלה העומרי' אלפים אמה רחוקי' ממקום
 הקרום החוץ וכך כל יושבי תבל היינו המלכים בעצמם הסוככים בתבל ארבו
 כלומר לא הם ולא מריהם היו מאמיני' פיוחן רמות סיבא בר ואויב במערי ירוסלם
 דלתתא ממס דניל בתר טעמא לפי סא' ליכנס מלך ח' בתחום חבירו כי אם
 סיכנס

בש' היותם ילדיהן ופול' בזה הכזרות
 והפער וכנגד הד' חמד היו לברות למו
 בסבר בך עמי כי המורגל להברות
 האכל אחרי מות בנייהם והם הבנים
 המתים היו מאכל להברותם
 בסכרם וכפרם וזה דבר רע מאד אשר
 כל פמנו תכלנה פתי אזכור :

וזהו שם לברות למו וכונה להם שם
 הבראשית עם סתיו מתאבלות כאכל הזה
 שמברין אותו משל אחרי' כמו כן היתה
 הסעפתם אשר היו מולידים להבראה
 סנטלו אותה מהעולמות התחתונ' והם
 לברות למו והיו נהנים ממנה כהבראה
 זו שאוכל אותה באכיות ובעצבות :

ובתיקונים פי' כי סוד יד ימין הם
 זר' אותיות שהם יהיה חלקיכו יהוה מורות סוד הרחמים יד עתים לטובה ויד שמאל
 הם אותיות מכיות שהם כו"ו כמכס" כו"ו יד אותיות מורות דין יד עתים לרעה
 וכבר ירעת פכסגובר יד ימין על הסמאל גוברות הרחמים ואם יד סמאל גוברת
 על הימין גוברות הגבורה ועל דרך זה כדן בכל מקום שהוא פיעוד קומה שלימה
 כגון אמתא עילאה ואמתא תתאה יד ימין מבכיר הרחמים ויד סמאל מבכיר הדין
 אמר המקובץ עתה בזמן החרבן הסתי ידים על כל א' וא' מהכס"ו הרחמניו הללו
 מהם אמתא עילאה ואמתא תתאה כאמור הסכימו בדין והגבירו בדין עד שכלו
 ילדיהן דהיינו המביאות והסויות שבתוכן היו מבטלות אותם בסוד הדין החזק
 ומכתיקות ברעם * אי נמי ידי נפיש רחמניות מלת רחמניות מוסב על הדיים
 שהם ג' טקבות והק' לא מבעיא הסמאליות חלה אפילו הדיים סרחמניות ידות
 ימניות בשלנו ילדיהן וכו' :

ז' שועיב

גלאנטי

הנוח הרע בזמן הב' שהוא זמן
 החורבן וכו' ברברים א' הרע
 ב' סיהיה דבר בלתי מרומה ומנויה
 קודם לכן לגרלו' כנגד הא' בזה ופירו'
 הכתו' כאשר כלה
 ה' את חמתו בכל
 מה שעבר מן
 הצרות לא נשל
 דבר מכל אשר
 דבר וחשב ארכה
 ואחר כך טפך חרוץ אעו מחרם על כיון
 ויכת אש בכיון כל כך חזק עד שאכלה
 וסורתיה לא העכי' לבר וחלוף הכתוב
 מבואר כי הניח ראמונה הסבה שהיא
 החרוץ הגדול הכספך מחרם עוד
 המסוכב והוא סהכית אש בכיון ויתכן
 סיכלול

הנה החמה והחרוץ אף הם משלחת
 סני מלאכים רעים ואם א' הדי
 יוכחות קכתם כדרך הכהנת הדין לא
 היה מביע הפגם עד כיון אבל כרי
 פתגיע הרעה עד
 אותה תקורה הסת'
 כיון דהיינו בחינה
 פכיות במדה זו
 כמו פביארנו
 לעיל פעמי' רבות
 הוכרך המקום בה' לבלות את חמתו
 כלומר להוכיח כלה ממקומה מבלי
 הסאיר קכתה במקום גניזתה חלה
 פתח ה' את אוזרו ויוכח את כלו זעמו
 ואחר שהוכיח לא הסאיר בירו קכתה
 על דרך פשי' אל אש סכיותי בדין חרבו
 כב ב 22 2 ותחוח

להרוב וזאת הכלכים לכוזב ולכאורה
 היה נראה מיותר טוב הוא למות ברעב
 סמתמוגב והולך ובבר ימות ויחלם
 מאפיקת הכחות יותר מפייה כהרב
 בחרב טועם מד המות לזה בא ואמר
 איפוך כי טובים היו חללי חרב מחללי
 רעב כלומר מה טובם של אותם שהיו
 מתים מזד החרב הכמשך מחרבו של
 מ'ה אף על פי שהיא קשה ומרה כלענה
 יותר מאותם חללי רעב ואף על פי שהם
 יוזבו מרוקרי' והוא מוסב על חללי חרב
 כלומר אף על פי שהיו חללי חרב כובעי'
 נזבים כמים כובעי' עס כל זה יותר טוב

באמת מאותם שהיו כהרבים ונחללים
 בסבת הרעב הקודם בעת מלוי גופם
 מן המאכל כמו סירמוזי וכנגד הב'
 אמר שהם יוזבו מרוקרי' מתכונות סרי
 יראה שהם ל' חללי רעב מיד אחרי
 הכלם יוזבו מרוקרי' מאותם התכונות
 שאכלו קודם שיהפכו לרם והיא מיתה
 נוולית כרפי' רמ' והזכיר זה לומר
 שאפילו המיתה המקרית הנמשכת מן
 הרעב היתה רעב כל ספן העכמית
 והיא מיתה האנשים המתים ברעב
 בארך זמן בחקרן המאכל :

הוא להיות מחללי חרב מהיות מחללי רעב והטעם מתכונות סרי כלומר שאלו
 מתים במיתה מבונה מריח תכונות פחות כפסם בהם תתעטף ותתפלג בעפר
 ותתמאם והיא ירדת פלאים רחמנא לפזבן :

גלאנטי

ז שועיב

הפליגי תמרורו ואמר לא רי שאיפות
 הזימה לילית רבתא וזילית
 זעירתא וכעמה ואגרת בת מחלת
 ומחלת בת יסמעל סהן הנה היו למעול
 מעל לפעול ב
 באחזרות חיתה
 וסטף אף לעמות
 פעולת הדין
 בנבונה וקשה
 חלא אפילו הנמי

זהו הדרך הב' והזכיר בסבת הרעב
 היו אוכלים בניהם והפלוז
 ברעמר' כרדים א'מכר הפועל ב'
 מכר כורת הפעל ג' מכר המתפעל
 ד' מכר התכלית
 והם ד' סבות
 הירועו כנגד הא'
 אמר ירו כמים
 רחמינות מהנמי
 בהחלט רחמינות

עמיו

הרחמינות' והיינו כחות קדוסי' מביכול'
 הכקרי' כערות בתולו' אחריה רעותיה
 הממוכים על הרחמינות ועל ההגנת
 העולמות ברחמים כמבואר בפ' פקודי
 בסלוי ילדיהן כלומר היו שורפו' ומבטלו'
 הספעותיהם וזהו בסלוי כי התכסיל ע'
 האור מתבטל ומבטמק ילדיהן כלומר
 הספעתם אמר הזו מולידים לההגנת
 התחתוני' והיו מעכבות אותה לפעמים

כל ספן כמתוסף באמת מהן תואר
 הרחמינות ביחוד שיהיה הרחמינות בה
 יותר גובר וטעם ידי כי לא עמו הפעל
 על יד תלים חלא ביריה' והוא אחזרות
 יותר גדול' וכנגד הב' אמר בסלוי
 כי הבטול הוא פעל אשר ריחו נודף גם
 מיתעסק בו הפעל זמן רב וזה פעל
 יותר מכער לפועל כפי הטבע יוכנגד
 הב' אמר ולדיהן כי מצד הירחם ילדים

עבדותיו והסגנותיו שלא יסתלק אותו הסם מעל ראשו וזה ה' עליהם יחיו וכך נמי
 וזה עליהם יראה כלומר זה' מעליהם יתראה ויתגלה כדוגמת כתף רכוביתא וזה
 יוכא כבדק חזו וכך נמי יועבור מלכס לפניהם זה' כראמס ואפטר לומר סוזה
 טרמו כאן באמרו חסך משחור תארס כל כך גבר כח הפגם שאותו התואר
 וההדר מעל ראשיהם כתחטך שלא היה מאיר עליהם ולכך נכתלק הסיוע מהם
 ולכך לא נכרו אזל החיובים וזהו בחוכות הרי סילוק סוד ירוד סוד האבילות
 מעליהם גם הארת עולם המלאכים עולם היכירה הנקרא עצמות כדפי' בסב"א
 ובס' סלח דף קע גס הארת עולם העמיה דהיינו הרקיע' הנקרא עור עט ממכסה
 העצמות מהם המלאכים וכמו כן העור בו מצטיירים מציאות הנפש שבפנים
 ומדותיה כמבואר בפ' יתרו וכבר פי' והארבנו בענין זה לעיל בפ' בלה בסרי
 ועורי וזהו ספר עורס על עצמם נסתלק וכדבק חלק העמיה וחזר ל' היכירה רמיון
 העור המתיבם וכדבק אל העכס כך חזר העלול לעלתו להפעלס כדי שיסאר
 העולם חרב לא להתענב כי ים פעמים סמתעלה העלול בעלה ותענוב הוא לו
 סנהסה מעלתו אמנס הכא לא היה רק הסתלקות טפע אל הביכס בסוד הוי' או אל
 הכקר בסוד הוי' כדאיתא בפ' אחרי מות הרי התעלות העלול בעלה לרעה וזהו
 סוד ואתה ה' ל' תרחק וכמו כן בדרון דירן העמיה סהיא העלולה מהיכירה סהוא
 עלתו נסתלקה וכדבקה סס וכתעלמה סלא יהיו מסוררים העלול תחת העלה
 להפטיע לעלולו ולכך בהסתרם העלול בעלתו יבס היה כעץ וכמו כן רוגמתס
 למטה ואת היתה סבה גנס למטה היה רעבון וכמאוז גדול סכבר עורס על
 עצמם ויבם היה כעץ :

גלאנטי שועיב
 חודיע המין הג' והס המתים בסבות הנה ים לחיובים סתי כחות האחד
 הרעב והניח הרע הנמסך החרב חרבו סל מלאך המות
 מזה בס' ררכיס ה' במקרה ב' בעכס סתלויס בה ספלט טפות מ' המות
 סנגר הא' בזה והכונה על המתי' בעת חכץ קובעת כוס התרעלה כדפי' בזהר
 אכלס בסבת טובים הוי' הל' הרב מהל' בפ' פקודי והסני
 הרעב הקודס כי רעב שהם יבבו מדקרים מ לסתים ונקר' סוד
 יקרה לאמר סבלו מתנובות שריון וכפס סהס ה
 רעב גדול כאמר ומלאו מן המאכל סכנסים בבטני
 יבקעו בטנס יומותו והניח ב' דברים ה' סמיתת לה
 הספלים בחרב היתה יותר טובה ב' ולכך בימי רעבון אפילו סיאכל הארס
 הניח הטעס סנגר הא' אמר טובים הוי' כדי סכעה לא יטבע מחמתס סל אלו
 סללי חרב מחללי רעב לומר כי אותס וכנה בזמן החרבן היתה מפלחת
 סהיו סורגים סאויבים בחרב הוי' טובי' מלאכים רעים ממיי' סונים את החרב
 באמת כב א 22 I להרוב

במהרה ולהלכות בו וזהו החתפלות
הכרמו בכחץ להעדר הלכות המדבק
ההלקים ולא יתפרדו מהרה בחום :

חיים וזהו ער סיפוח היום וכסו הכללים כמבואר בזהר פ' ויחי וזהו ג' כי כל ימינו
עלי ארץ בעוד ים לנו כל ים לנו ימים עלי ארץ וזהו סר כלם מעליהם וכבר הם
מעותרים למיתה וה' אהנו אל תיראום והנה הנזירים הללו אחר סדבר כנב' הנממה
והרוח והנפש כרפי' חור ופירם הכלם הזה וזהו תארם דהיינו אותן הדפוס מממנו
מתפאר תואר הפרבוקי כחטך בסם לו הגיע הפגם והמחר' ולכך לא נכרו בחזנות
לא אסתמודעו גבי מאריהון דדינין סיכירום פהם מבני היכלא דמלכא כי כיון
סנתחטך הכלם כמעט סר כלם מעליהם ולכך יכלו להם אויביהם כי לא נכרו
לעיניהם כי הם זרע ברך ה' ולכך היו פוגעים בהם ודאיה מר' אליעזר המודעי
סבעט בו בעיטה בן בטוח ומת' כפר עורם על עכמס היינו החלק החמישי פים
לארס הנקרא הבלא דברמי והוא חלק כספ חומרי בקצת המקסרת הנפש עם
הגוף והוא אמעבי בין הנפש לגוף וכדאיתא התם וז' כל חרסין וקוסמין ידעין
מלין בחרמיהו ובחנין לארעא ומעין קלא דמתחברין איכונ רוחא וכפשא והבל
דברמי ואורעין מלה ודא איהו אוב מארץ וכו' עכל והוא העולה על ידי בעלת אוב
וכזה א תיקפי לך איך תוכל בעלת אוב להעלות נשמת ממוא ולהביאו מב' העליון
אתמהם : לא מה שהעלתה לא היה לא החלק הזה החמיסי הדבק עם הגוף בקבר
ולזה נאמר בו אל'ם ראיתי עולים מן הארץ ואי כמא דהוה סר סכיא הנממה או
הרוח או הנפש יורדים לארץ מבני ליה הלא ודאי כדאמרן כן סמעתי מפי מורי
זלה' בפי מלה חדא דאית' התם בפ' ס'לא ודא איהו כאוב מארץ קולך ולרעתי סוהו
סארז'ל סכוא יעקב אבינו ע'ל לבניו וכסאחבי ממכרים מעפר מכרים כל מקום
תבוסתו כרפי' ז'ל יען כי איתו החלק הוא כסאר בארץ ולא רבה יעקב סאפי' אותו
החלק יסאר בארץ טמאה וכן אמרו מארי מתכיתין המוכא את המת כוטלו ואת
תבוסתו וזהו סאמר כאן כפר עורם על עכמס והבסר הולך לו וכסאר יבס כי אחר
סוהו עכבוכא דבסר'א והבסר הלך און לו מקום לסכון עליו ואפס' עוד לסר'כהיהו
ראיתא בפ' כסא דף תקנ' פים על ראשו מל ארס ארב'אותיות יוד' סמהם מתפורר
הארס ליראה את הפס הנכבד והכורא ולאחבה את סמו הגדול ולעסוק בתורה
ובמכות מהי מתפוררת היראס ומיה'ס האחבה ומיהו'א התורה ומ'ה אחרונה סמכות
ובסיות הארס רבך בקונו מופיעות הר' אותיות הללו סמהם תוכחות חיים וזהו
לרעתי סניתי ה' לנגדי תמיד דהיינו אותן ה' סעל ראסי הוא נגדי תמיד כל מגמת
פני הוא מלא וסתלקו אותם האותיות מעליו וזהו וסמן על ראסך סכך ההארס היא
מכונה בסם סמן אל יחסר אל תעטה דבר מה כדי סיסחלק מעליך וזהו ג' כס
תמים עליך מלך כלומר תעטה באופן סתמים אותן מלך עליך סתהא איתתו עליך
ואל תסיר דעתך מלהרסר לעולם עליו וזהו נמי החכס עיכו בראשו כל מגמתו
וסכיותו

איום עם אמתו והוא דפוס סממנו כרפס
וככטייר כורת הולר סכך הוא עומד
בכלס ודמות האים הלזה סכוכר וממנו
תוכחות חיינו כי בעוד ים לנו כל ים לנו

פסיר ברומי אל' הלוקח על מנת לברקו
בתנו על בני הסרן התחיל מקים עליו
בפטים נחלק הפטים ונבקע הסרן
והספיר עומד במקומו עד כאן :

מזכו וכחו ברוח וארמו עכס וכו' חסך
משחו' תארס וכו' ורוק אומרו כנסמה
זכו מסלב וכחו ברוח וארמו בנס' סהיא
יותר למטה הקרובה אל הארמה יותר
מכלס וכן קרא לנפס עכס כי כן היא
הקרובה יותר אל הנוף והעצמות והנס מהזכיר בה ארמו והלל לכחו או כחו מל
איך הסוכה חלה על זיכר הגוון כמו ארמימות הפכיבי פהס אבכי טובות ומרבניות
ארמות :

ז' שועיב

גלאנטי

הוא הרבר הב' וגס בו ד' תארים
מקבלים לר' הכן ברב' הקודם
כנגד הא' אמר חסך משחור תארס פי'
בראסוכה היו זכיס מחתרי זכיס ועתה
חסך משחור תארס
מן הליחות ה
הסחוריות ה
המתפור' כנופס
וכנגד הב' אמר
לא ככרו בחוכות

גמשך עס הפסוק הקודם מאשילנ
מזכו מזר הנפמה וכחו מזר
הרוח וארמו עכס מזר הנפס והיו
בסלמתן מתוקכים ומזוכים חסך
משחור תארס
מחמת רעבון עד
מלא ככרו בחוכ'
כפר עורס על
עכמס מחמת
הכמאון כי ה

כי בראסוכה היו בהורי' מחלב עתה
מרוכ העבירות סבנפס איך בל פאיכ'
בהירים בעצמס חבל גס בחוכות סהס
מקום אור הפמס לאככרו כי לא ברבך
בס אור כלל ונמדרס אמר רבי אלעזר
עד' כרוק אראה בכחמה אס לא בא עני
אלפתח בית אבא לבקס כרקה אמר
לי אבא כח ורע עמא מכבי ירוטלס הוא
והלכתי ומבאתי אסה אחת סנתלס
סערה ולא סיתה ככרת אס זכר ואס
כקבה לקיים מה סכלא ככרו בחוכות'
וכנגד הב' אמר כפר עורס על עכמס
זזה מרוכ הסחיסות ומיעוט הרס הזן
וכנגד הד' אמר יבס סיה כעץ רל קל
להתפעל כמו העץ היבס אפר מהרה
זמרף בחוס האס כסה סס מוכנים
להתפעל מן הסוס המקיף ומתך
במהרה

הכמאון מרביק העור על העכס מלכך
היו מקיין את התמיד בכום מל זהב
כדי סיהא נוח להפסיט ולא יתיה דבת
בחוק אמנס אפסר פרמזו לנו החלקי'
סיס לו לארס ברוחניו' בסמ' ה' רוח כפס
ונספ עליהס הכלס סנזכיר ועור הבלא
ר' רמי ועככיא רבסר' סהסוכאו בזרה
בפ' סלח ברף קסט והנה בפסוק הקודס
רמו על הנפמה וה' רוח והכפס' וכאן
רמו על הכלס באומרו חסך משחור
תארס וכפר עורס על עכמ' סייכו הבלא
ר' רמי ריקאמרן ואמר הנה לו הנזידו'
הנזכרים סנזרככו בנ' בחינות ומספיר
גזרתס חסך משחור תארס סייכו סוד
הכלס אפר על ראסס סהוא ג' לרוח
כמבאר בפ' אמוד דף ק' וקו' הנקרא
כל ועומר על המטה בזמן סעתייתר
אופ

אליעזר המודעי כמה זמן יטב באשר בתרכובל המתפלג באשר וכיוצא רבים הרג
פלא חלו בה ידים יאל כי דרך תימא אמר וכי אפשר עגל עון בת עמי מחטאת
קרום פנהפכו הם כמוהם אחמהה :

גלאנטי

כבר ירעת טיט מיני נעמות או
מטרא רעבר מטטרוז
רדא חית בה פעבור עון ואס יבא
פגלגול אפשר פמקוס התיקון יבא
לקולקול וים ת
מטרא רבת
יחידה מטרא
רדאילו בת מלך
ואין בה פעבור
כלל פעליה כאמר

לא תעשה כל מלאכה דהיינו שאינה
מעותרת כי אם לפנות מצות ומעשים
טובים ואין חטא בא על ידו סהרי אינו
מפועבר אל עברות העבירות והעונות
ואם יבא לידי חטא פרחת מיניה וזהו
סוד לא יאונה לכדי כל אוף דמאך דאתי
מטרא רבדיק אוף חטא בא לידו ואלו
וביוצא בהם הם הנק' בני עליה והנם
מועטי וכדפי עמיך זה בריס פ' משפטי
וזהו סקראם נזיריה כלומר הפרנסים
והמוברלים משאר העם אלו זכו פירוש
זככו סוד נעמתם מלג בסוד הנעמה
כחו מחלב הייכו בחי' הרנ' ארמו עכס
מפניכיס הייכו בחיכת הנפש כלומ' בין
בבחינת הנעמה והרוח והנפש כלם
היו מתוקנות ומזוככות ואינם כאותם
מים שהנפש שלהם נכרתה ולפעמים
הרוח כאמר ירעת אם זכית אליו אלה
היו מתוקנים בכל בחינתם והטע' לזה
הוא שממקום טנגזרו ונחכבו הם
מטרא רבת יחידה הכקרא' ספיר עמ'
מקבלת מכל הגוונים כספיר ועכ'

ו' שועיב

הזכיר המין הב' ובו ד' רבים אחר
תואר הפרוסי' בזמן הפלום
בתארס המקביל בזמן הרעה
כנגד הא' כא זה הכתוב וסמיח בס ד'
תארים א' זכות
גופס וטהרתו מן
המותרות ב' בהירו'
פניהם והנהלתם
ג' שמכות גופס
כפי הראוי ד'

חוקם וקומי התפעלותם כנגד
התאר הא' אמר זכו נזיריה מלג מלת
נזירים במקום הזה קם כולל לפרנסים
מן התענוגים והכונה פהיו זכיס מן
המותרות בגופס כי זך הכונה בו בלא
סמרים ודברים זרים וטעם מלג רמז
למלג הנקי בלבנותו שאין בו ערו' אורי'
אחרים ונחכו מראחו וכנגד הב' אמר
כחו מחלב רמז לבהירות פניה' שאעפ'
טהיין ובהיל פני' הנה אלו הפרוסי' כחו
פניה' והיו בהירו' יותר מהחלב הבהיר'
וכנגד הב' אמר ארמו עכס מפניכו רמז
להתפעלות המוזן לרס ככוף בפעור
מספיק יותר מן הסותים במזקקי ויך
לרוב וזה האורס איננו במראה לכה
כמו הסכורים אבל בעצמותם טיט בס'
רס מספיק פה חלק ארס בס' וכנגד הד'
אמר ספיר גזרתם רל מהנזרס קשה
כגזרת הספיר שהוא קשה להתפעל
ולחיות נפקק וכנגד וכן במדרס זל אם
תאמר ספיר זה דבר קל הוא ד' פנחס
העשה בארס אחר פהיה הולך למכור

ספיר

סזכו

חזא הרב ה' וכו' ב' עמיניס א' ספר מהיכז באה עליהם הכרה
 האמור והוא סגדול עון בני הז' כי הקטרוג פעלה מהעון
 כיון מעון סרום ב' רומז לחזוק הטענה פעמחה בת עמי כתגדל וכתרום ער
 על זה כנגד הא' חמר ויגדל עון בת למעלה למעלה יותר מחטאת סרום כי
 עמי מחטא' סרום הגם כי חטא' סרו'
 והכוכה כפי גודל ויגדל עון בת עמי מרשאת
 זה העונם הנה סרם ההפוכה כמו רנעולא
 יראה מהעון יות' הל' בה ידים
 גדול זה דבר מתמיה והוא קוסה מליאה עונות איז מי פיזרק

דבר מורה על חזוק הרע שא' סיהיה מסוכב מחטא' אס לא סיהיה חטא' גדול
 מחטאת סרום ולקח עון וחטא' להפליג סרבו המזורי' ביופכי ירוסלם מהסוגני'
 בסרום וזה יראה כפי העונם וכנ' הכ' חמר ההפוכה כמו רנע והכוכה סרום
 היתה הפוכה כמו רנע רל סלא היה הערם ככר בזמן בין מביאות' המעלה
 והיותם בגבוה רומס להפסדס המוחלט בתכלית הסכל סיכטערו בו אבל כמו
 סרנע אחר בעצמו בלתי מתחלק ימכאו בו ב' תאריס תכלית העובר
 והתחלת העתיד כן לא היה הער' בין תכלית מביאותם המעלה לתחלת
 המסכות הפסדס המוחלט ולזה לא חלו ולא כטערו בה ידים בעת תנועת
 ההפסד כי לא היתה פס תנועה כרגסת ולפי סהידיס הס הקכוות המרגיסוס
 הזוק ראסוכה לקח זה המעל אמכ' בת כיון באו מהסך אל הסך בתכופה כי
 האוכליס למערניס וגו' ולא יסתור זה למאמר דל' הכו' באו' השליך משמים
 וגו' שהסרכ' פס בעבור סלוק הסכוכה : בעמרה כדיקיס בתוך העיר לא סלא כמכאו אמכס בירוסלם לא כתקבלה תפלתם
 סל קבת כדיקיס סהיו מתפלליס סלא תחרב כגיו ר' כרוק דא' עמי מ' טניס ורבי אליעזר

האוכלים למעדני' היינו הנמנות
הקדומו' אשר היו אוכלו'

מניח האוכף הב' ומכיח מן האנשים
הסובלים הרע ב' מינים - ה'
המעוננים והוא קנה אחד ב' הפנים
והם הנזירים הערוסים מן התענוגי' נ'

מלחם חלקיהם מההוא כגידו דעתיקה
קדומו' הממתלטל בסוד ערן ע' הנהר
לבן סוד ענג בסו'
וכהר יוכא מערן
להפקות את הגן
יכאו מהגן החוב'
מלא היו רוכים
ליהכות מעדונא'

האכלים למעדנים נשמו
בהוצאות האמנים עלי תולע
חבקו אשפתות!

האכמי הממוכעי'
ביניהם • וחולס
בא' הכיח ב' דברי'
ה' הרע אשר קרה
לזה המין ב' הוליר
מזה גורל עונס

דניכ' רערן וזהו נסמו בסממו בכחת'
אל החוכמה למדנו לעשות כן מיוכרס
סנסבע מלא ליכנס בירוסלם של מעלה
בינה עד סיכנס בירוסלם של מטה
מלכו' ואין הכוונה מה'ת' כגדע מערכו
ומהארתו חלילה מלא יגורוהו רע אלא
סאפי' שהבינה היתה רוכה להביק לה
מחלבא ראי' מא' הוא ליכנס לתוכה
ליוטל ערונין הוא מכר עכמו ואינו רוכה
לקבל וזהו בכל דרתס לו בר לואו בר
וכמו כן הנמנות סבגן ערן עליון
והרוחות סבג' תחתן האוכלות
ומתערכות מתרומת הקדמים יכאו בר
מהיכלין רגנתא הלא הם כתובים בפ'
בראשית וכראיתא בריוס התיקונים
נסמתין דבריקיח ראלוין מתתרכין

מסרו' במדרגת מופת ראה מן המאוח'
אל הקודם וזה להגדיל רעתס כגבר
הא' בא זה האו' והיח העוכ' בכ' עכיוני'
ה' במאכלים ב' במלבושים • כגבר
הא' אמר האוכלים למעדנים נסמו
בחוכות ופרומו סהאכפס אשר בימי
סלוחס לא היו אוכלים הסכרתי לבר
אבל למעדנים ומבקשים דברים לאכל
כדי סיענגו בהס עתה נסמו בחוכות
מתסרו' הסכרתי • וכנגד הענין הב'
אמר האמוני' עלי תולע חבקו אשפתות
ופרומו האמוכים עלי תולע מהוא דבר
יעבור הסכרתי הנה עתה מרוב
הסכרתי חבקו בסמחה האספה חממה
כאמר ומכאו אותה לסכב בה : הוא

בתר קבה וסכינתיה וריו לעבר למאוי כרביה וכו' ופרחי' עמיה בכל אחר דאיהי
פרכת ומכרדין עמה בסלוח דילה וזהו בחוכות להכטער בכערן של ישראל הרי
בער הנמנות והרוחות מהס ב'ע' סיכאו אל החוץ אבל סוד הנפשות הסוככות
בחצר מות מהוא על אויר בית הקברות מהוא מקום התולעים האוכלים את
הגוף וזה האמוכים וסוככים באותו אויר מהוא על מסכך התולעת אלו יכאו ויותר
החוכה וירדו עד מקום האשפות מקום החיכוכים לילית אספה מוכרחת כי כן
קראה בר'מ ובתיקונים מככאו סכלס ירדו ממעלתס אל ספל המזב מר כראית
ליה ומר כראית ליה • ה" קרוב לדרך ראסון כי הנפס היא סוככת על הקבר ולכך
נק' הכיון נפס בלסון מסנה בוכים לו נפס על קברו נמכחת הנפס סוככת על
התולעת ממס :

הגדיל הכעסה מד' כהרות של אם היו באות מתחת ארבעה עמודי כסא וכנסו בו
 עד חוטמו ואין אותם המים הרבים יכולים לכבותו. ואעפ' שהם מסוד הבריאה
 והוא מיצירה מפני אהבתן של ישראל ממקריב לפניו וזהו סוד מים רבים לא יוכלו
 לכבות מפני האהבה וכך אותם ד' כהרות לא יטפנות ובהיותן עם מתפלל כעין
 יהי' רמ' סיכבטו רחמיך וכו' וזהו סוד ועתה שמע אליקינו את תפלת עבדך ואל
 תחנכונו היינו העבד הזה זקן ביתו ואבו מתפללים שתקבל תפלתו כי בשלמו
 יהיה לכן שלום והנה בזמן החרבן נאמר על המלכות ועל היסוד חזנו מים מני ים
 ונחר וחרב ויבם * כמבא שאין לחם ואין מים ונזהר לא היה לו מקום לזנוק הזה
 להפלה כי רבה רעה על העולם * וזהו דבק למוץ יונק אל חכו כלום כדבק למוץ
 אל חכו וכאלם בזמא בסביל הצמאון שלא כמבא מים לא בים ולא בנהר ולכן
 עוללים שאלו לחם היינו מלאכים היונקים מתחת ידו של תיובק זהו כן הוא שר על
 כלם * כדאית' בערקוי מרכבה שאמר הקב"ה לכל בבה השמי' וחיליהם הנני ממנה
 אותן עליכם לשר ולפטרון חוץ מז' רוחי עני המלך וכו' והנה יושב על הכסא מחלק
 ממסלה וזהוין לכל בבה השמים וסבא אליסעכו' הדוי כל הכבאות הס תחתיו
 כעוללים ולכך אחר שאין לו משלו אלא ממה שמקבל מה יתן להם וזהו פורט אין
 להם ולכך הזהירה תורה חכמי סולח מלאך לפיך וכו' אל תמר בו אל תמירני בו
 כי הוא מן המקבלים וכשאין כותבים לו מה יוכל ליתן להם וזהו סוד אל תסתכל
 בקקן אלא במה פים בו ים קקן חרם מלא יסן ויטן שאפי' חרם אין בו והענין
 כי תמכא באותמת וכף לא יקח אותיות יהוה ונאותיו קקן והיינו דאמ' בתיקוני'
 עמורא דאמ' כעיתא שהוא יהודי מקבא במטעון ואעפ' שלפעמים תראה
 שמפעיע ומחלק ממסלה וזהוין לכל בבה השמים א תמירני בו כי אין לו בידו טובו
 א לא מהכח המתלב' בו ומפעיע על ידו כי הוא אינו כי אם כבוד לבר וזהו א תסתכל
 בקקן אלא במה פים בו דהיינו הפס המקנ בו כו ים קקן חרם לפעמים הקקן
 קזה מתחדס כנסר כעוריו ונקרא כער ילר חרם וסוא מלא יסן מכנידו דעתיקא
 קדישא ולפעמים הוא יסן פעולה בסוד הזקנה אל סוד הבריאה ואפי' חרם אין
 בו סוס חידוש כלל וכמו שאירע בזמן החרבן שנתקבנו פעליא של מעלה ואמרנו
 מי יעלה לנו תתקנה ריקיעים לבטל הגזרה אמ' מטעון איני אעלה ועלה עד תתקן
 ריקיעים וכחן קולו בבסיה וירר הקב"ה משמי מרום וככה עמו ואמר לו המבלי אין
 בו כח להכיל ואם אין עזרתי בו להכילם מיר תודר אלא מה אעשה סכבר כגזרה
 גזרה וכו' וירר בפסי כפס הרי סכלל במים אדירים והעלה חרם בידו וזהו יסן
 פעלה אל מקום היסן מקום הזקנה סכן אימא עילאה עתיקא מקבא כבורקווא
 ואפי' חרם שום חידוש אין בו וכבר הארכתי בדרום זה בספר ירח יקר בס' ב' בפ'
 ויבא וזהו שאמר רבך למוץ יונק אל חכו מחמת הצמאון לכך עוללים שאלו לחם
 הספעיה להשיב כפס פורט אין להם ואמ' להם כממר שלא נאמר שהמקור משחת
 חיליה כי אם מחד המקבלים שלא הזכנו לקבל מלמעלה שהרי הספעיה היא
 גבוהה כמורם אבל אין מי שיערב לבו לבקת ויפירם ממש תרומה לעכמס וזהו
 להס בסבילס :

כא ב 21 2 האוכלים

צפונהנהר הזה חרב ויבט איז יוחור
 זאיז הולדה זאיז לידה זאיז חלב ונמכאו
 סדים כומקים ולפעמים נסאר בהם
 בחבתי חלב ככרחא בתוחם והנה
 התמינס הללו חלכו ורחקו ומיכאו
 המר העליון להוביא פאר בחבתי חלב
 נכסאר כדרך החולב שממכא הסדים
 להוביא התמכית הנסא ויהיה פי' חלכו
 כמו חלכו מלסון ותאלבהו כי אותיות
 אחת'ע מתחלפות ופי' העינין הוא כוד
 הספיחים אשר נסארו מהקצרים הראסונים
 לכריק כמבואר פ' תרום' סמאותם הספיחים העולם
 כדרך הספיחים ולכך איז לך יום סאיז קללתו
 חלב זה סיוכא מתוך הדוחק הוא כינוי אל
 החלב הזה ליסדחל אלא חלכו סר והמכיואו
 ועכפיים המתפסטים מהם ובזה נסארה בת
 עמי לאכזריות חימה ונטף אף בלי
 פום טפע כי עינים סאיז מוכאים פום
 לאכזר כי מחמת היובם והרעבון סכנס
 ובסלו ילדיהן והיו לכרות למן :

הס אכזרים לאחרי' הנה הס חלכו סר
 להניק גוריהן אס כן איז זה אכזריות
 החלטי להס וכנסד העינין סב' אמר בת
 עמי לאכזר כי עינים במדבר ירבה אללו
 הצעלי חיים איבס אכזרים בהחלט
 ואמנס בת עמי ראווה לסס האכזר
 באמת כי הס אכזרים על בניהם כמז
 אכזריות העינים הנולדים במדבר
 פהס אכזרים מאר :

ז שועיב

גלאנטי

הנה היותק הזה הוא סוד תיכוק
 יונק ממנו אמו הוא חניך
 לנער וזכריך אתה לרעת כי הנער הזה
 כסמלה תפלתן של ישראל בסוד
 תתקנה דקיעים
 סכסא ומפרות
 העטרה עד ראש
 העולמים
 מתפלל על ישראל
 וסודו הוא כי
 התיכוק הזה עולה בחיק המלך בטח
 מעטיהם של בדיקים כרו סיפתעפע
 עמו סכן דרכו של תיכוק סהמטלו
 מיר מפתעפע ופוחק וכמו כן סתיכוק
 הזה עולה למעלה בסוד תתקנה
 דקיעים אשר בסכא וכנסם באותו ים
 סגדול

זהו הענין סב' ופרוסו התנין אעפי
 סלא יראו כרת ביניהם חלכו סר
 להניקס אמנס בת עמי הנה אעפי'
 מדבק לסון יונק אל חכו בכמא והוא
 אופין סאלתס
 הניקה כי איז
 להס פה לרבר
 ולסאל באופין
 אח' ובזה העוללי'
 פהס יותר גדולי'
 סאלו להס בפייהם זפורם איז להס
 דוכה לומר סאף על פי סימכא להס
 להס לאיתנס להס כי קרוב ארס אלל
 עכמו כדרך תרע נפסו וכפל סכתוב
 בעוללים וינקים באור זפורם איז להס
 מוסך למניהם :

מניח

באמור ולא אמר בכות כיון פיורה כמתי' ראתיין מעלמא רנוקבא חמוס לזי כפז
 המחוסבים ומחוללים מפי ק"ב וסכינתיה מעוליס כמין פז אלקיס פו ואחר
 היותך הוא האחר המיוחד בקוד יום א' של חג הסבועות כמבואר בע' אמורהם
 אותם שהק"ב מתפאר בהם ומתעלה בהם כמס' ישראל אחר כך התפאר וכן נמי
 המקולאים בכתם טהור לא יוכלו לפז ערך וחמיבות מהם יקרים וחמובי' בעיני
 ות' פז כמין אלקיס והכולל' אי נמי פז הוא בקוד הבינה בקוד ז' גווי רבא
 מהם בבינה כרפי' בקפר' ואלו שמות מקולאים כפז הנספע מהבינה אי נמי פז
 עולה כמין אר"י אהיה והכולל' והם תרין אמהין אחר מהם מסובחים ומחוללים
 מצד תרין הדין אמה עילאה ואמה תחאה איכה נחשבו לגבלי' חרם נחשבו כאות'
 הכבלים קליפות מסואכות הנמסכות מצד הכבלה מוסרח' לילית אספה מטונפת
 אחר הם עתידים להסבך כחרם שאין לו תקנה כמס' וסברה כסבר בכל וזכרים
 וכו' ולא ימצא במכיתתו חרם וכו' דלא התפלג מייז דלהון בגלטי' רביעי' חמיסין
 ר"ת בהיותך חרם כמבואר ק"פ פנחס נחשבו כאותם כבלי חרם ארע מהם מעשה
 ירי יזכר כי יזכר הכל עמאם שייראו מלפניו רבועות המלקות מאלמלא מוראה
 יפרקו עול מלכות ממים מעליהם וכרפי' במדרש הכעלם בע' אמור ואת' חס הם
 מעשה ירי זכר וברמות גבוה קא עברי' אמאי יהיו נענשים לעתיד ויבטלו מן
 העולם והרי חוקת מליח עושה מליחותו ובתירוץ קומיא זו נחשבו בו רבים
 וכפום ריהטא נוכל לתרץ עד' אי קדפתי מעט והמה עזרו לרעה לכן כתוב בק'
 משלי ופתאים עברו פי' על הכווי' וסופיו משלהם וכעכשו' אי כמי' מהיה להם
 לומר כמו שאמר נרוץ קיסר כד פסקו ליה עקוקא ונתתי את נקמתו בארס ביד
 עמי ישראל אחר בעי לחרובי' ביתיה ובעי לכסורי' ויהי בהחוא גברא אזל ואגיייר
 והם לא עשו כן אלא היו אטור סבט אפי' וסמחו כסמחה בקביר וכעשו רבועות
 המלקות לכן כמוה נקם כי על ירי החבטות והסכאות מתחבלת מעט מעט ולכן
 ערום ראה רעה ונסתר זה נרוץ קיסר ופתאים עברו וכעכשו' אלו מאר האומות
 וכמו כן מריהם למעלה כי הם המכניסי' זה בלבם של אומתם כדאיתא בע' שמות
 דף י"ו ויאמר אל עמו אכניס בלכהון עיטא דא :

	ג' שועיב	גלאנטי
בגבר	הדבר הנ' וכו' ג' עינים א'	כבר ידעת סוד התנינים הגדולים
סבב' כלם	ואפילו הארסיים	האמורים בזהר כפ' בא ורזא
מהם מקיימים	בניסם ומסתדלים בזה	דתנין הגדול האמור בע' וארא והכה
מאר ב' סבבי	ישראל היו אכזרי' יותר ג'	התנינים הללו חלבו מר כלומר רחוק
מחוק זה ומאמת		והמביאו הסר
אותו כנגד	גם תנין תלצו שד הגיקו גוריהן	העליון דר סמאי
ענין הא' אמר	בת עמי לאבדו ביענים במדברו	והוא כי מחמת
גם תנין חלכו מר		חורב ויזכס סגר'
הכיתו גוריהן	והכונה כי אלג הכח ואם	החרבן למעלה נעשה הנסר חרב ויבט
הם	כא א	כא א 21 ו כסמכה

השבה סלכך תסתפכנה אבני קרם יב אבניו יב מרגלינו יב בקר תחת הים
הקדום כסתפכו מסדר מקום הנהגתם ויורו אל מקום תחתון מקום ע' טרים
הממונים על הארץ העמים הנקרא חוכות כרפי' זל וטולח מים על פני חוכת זהו
תסתפכנה כסתפכו ויורו וכסתלסלו אל מקום ראשי וממוני החוכו' והוא המקום
הנקרא מסעול הכרמים דהיינו כרמים ע' טרים כי ממסעול זה יונקים המסעול
כראיתא בפ' בלק וזהו בראש כל חוכות מקום שהוא ראש ומקור טרי כל שאר
ארצות הנקרא חוכות כרפי' אי נמי מרקאמר בראש ולא אמר בראשי רמז לראש
הפעור רב החובל רבן של מחבלים סמאל שהוא עליון על כלו מנהיגי ארצא
כרפי' בפ' בלק ויודע דעת עליון דהיינו רב החובל זה שהוא עליון על ארבעים
חמר חר והכונה לומר סככעו הי"ב אבניו הללו ויורו תחת ממסלת סמאל:

גלאנטי

קונן	עוד במר ואמר כי לא בלבד	הוא	הדבר הב' אשר הוא בחסיבות
	הגיעה היללה והגרעון א אבני		המעט הנעשה מהעדר והסניח
קרם	ס' יב בקר אשר תחת הים סהס	ב'	ענינים א' תארים נמצאים בהם
	חוץ ממנה אלא אפילו לאוקן בחיכות	סיהיה	ראוי סיחטבו בעבור ב' מתמיה
פרטיות	אשר הן	איך	לא נחטבו
פנימה	בתוכיחה	עם	הנמכח בה
במקום	מכווין	התנאים	ואמנם
מקום	מסכן	בא' ראוי לדעת	כי הדבר יחטב
הכסמו' המושפעו'		לב' סבות א'	
מראש	כדוק		

נקודת	ציון והוא הנקרא בזה פ' יוסב	לחסיבותו	בעצמו וערכו הגדול ב'
דרך	כיכוי כגו לגו כס' טו קורטא אף	מיעוט	המצא אחר כמהו בהעדרו
להם	הגיע הצער ולכן קראם בני ציון	אמר	כנגד הא' בני ציון היקרים כי הם
מקום	מכווין וקראם יקרים ע"ס סהס	יקרים	בעצמם ואמר כנגד הסבה הב'
מבחיכת	סטרט דרכורא כי ים הפרט	המס'	לואיס בעז בני הם נערכים וקמי
בין	כסתתין דמסטרט דרכורא ובין	המכיוות	כמו הפז וכנגד הענין הב'
כסתתין	דמסטרט דנוקבא וזהו קור	אמר	איבה נחטבו לכבלי חרם סהס
וילך	אל כפסו ויסאל את כפסו אל כפסו	פחותי	הערך מעשה ידי יוצר סהס קלי
מעלמא	דרכורא את כפסו מעלמא	המכיואו'	כי הוכר יעשה אחרי' כמותם
דנוקבא	כראיתא בפ' יוגס דף ר"ו זל	והם	כנגד ב' הסבות הנזכרות:

וכד תיאובתא דרכורא נפקא ברעותא
כרוץ איכונ כסתתין בקיומא יתיר בנין דכלא בתיאובתא ורעו דאילנא דחיי וכו'
ועליהם אמר בפ' אחרי מות דף ס' ח' ה' אשר עמדתו לפניו סהס המתעכבים
לפני המלך הגדול זמן רב קורס בואם לעולם ולזה קראם בני ציון היקרים בני
ציון היינו הכסמות הבאות מכיון שהוא יסוד עולם היקרי' דאתו מסטרט דרכורא
כאמור

המים צמוצם אויר דאסונה יתחממו
 חמום רב ב' תפתנה צורת הדבר כאלו
 תאמר פיגיע החום במים לתכלית
 והבלו צורה אויריית עוד ג' יבקם
 מקום נאות לצורה הסווה כאלו תאמר
 כי המים צמוצם אויר תקף ומיד יסנו
 מקומם כי הצורה לא תסתלס רק
 במקומה המיוחד וכמו שנתבאר
 בחכמה הטבעית וכל אלו הג' נרמזים
 בבני ביוץ רמ' כנגד הא' אחר איכה
 יועם זהב רמז להפסד המראה שהוא
 מקרה בחסיבותו ואמר כנגד הב' יפנה
 הכתם הפז רמז לפינוי אחר בעצם
 שהוא הטוב סברבר הקבוץ צורתו
 וחמרו כי הפסד הוא למורכב הזה
 כפי מה שפ'סי זל במלת כתם שהוא
 לסוף כחם וקבוץ ו כנגד הג' אחר
 תפתסכנה אבני קרם בראם כל חופות
 כי האבני' היקרות המופרשות במקום
 נעלה אחר לא היו נראים במקום
 מפורסם עתה בהגיע עת הפסדם
 תפתסכנה בראם כל חופות במקומות
 רבים ומפורסמים :

יועם זהב ירר הזהב אל מקום חסוף
 ולא זו בלבד אלא יפנה הכתם הטוב
 עד סמים יללחה כי הכתם הוא כינוי
 אל התת שהוא הכתם הטוב טוב בלא
 רע רלא יגורה רע וזם הטוב מי סכלו
 טוב ולא רע לאפוקי אילנא תתאה
 דאיהו עץ הדעת טוב ורע דהיינו
 בחינתה המתלבטת במטטרון קץ צמור
 דמחזינו ולמעלה טוב מחזינו ולמטה רע
 כרפי' בתיקונים ולא אחר בו יועם או
 יחסך אלא יפנה לסוף סינוי כסתנה
 מכמו פהיה וכאומרו חסך הסמם
 בכחתו נחסך לא כתיב אלא חסך חסך
 לאחר' בסמותו את טעמו ובגדי מלכות
 להתלבטם בלבוסי סף לבוס נכרי ויגר
 עליו רעו אלכים סמים קדרות וסך
 אפים סקותם כי הוא לא כסתנה מדר
 עצמו אלא התלבטו בלבוסי סף וזהו
 יפנה הכתם הטוב ואפסד מכיכה לתת
 בגם כתם כי במלת כתם רמז ג'
 כתרים כהוזה תורה מלכות רת כתם
 והיינו כי התת שהוא תורה כולל חסר
 קוד הכהן העליון מדר אחר ובבורת
 המלכות מדר פני וזהו לי הכסף ולי

הזהב אחר ה' כבאות וכף נקרא סמים ע'ם סכולל אס ומים וכף נקרא רחמים ע'ם
 סכולל רח' כחות הגבורה כמינין ינחק בעולה רח' מים מימי החקר וע' ההכרעה
 שהוא מכרע בנתיס הוא טוב ומטיב לברית כי כל הכרעתו להיותו מטה כלפי
 חסר וזהו הטוב * או נמי הטוב ע'ם ההארה סמאיר בסוד אור הדעת אור ג'
 דאסוכות סאין בהס דין כלל וזהו הטוב המאיר כלסוף בהטובו את הנרות יחי נמי
 הטוב מלסוף ובטבע לחם ונהיה טובים מלסוף סובע ועוסר וכף הוא נקרא עסיר
 כדאיתא ר'ם פ' תפא' * או נמי יפנה הכתם הטוב פכה מקומו סמררכו לסוף
 באהלו אהל בל יכען ועתה בחרבן עמד ופנה מאהלו ונתעלה וסיכה מקומו
 בעלותו למעלה בסוד הסתרת פנים דהיינו סוד איו וסוי כדאיתא בפ' אחרי מות *
 או נמי יפנה הכתם הטוב היינו סוד גסקו בר עץ ינחק כלומ' הזרזו בנקיון כפיס
 ומטהרת הרעיוני עץ ינחק קרי ביה עץ ינחק כמו כבם כבס סוד פפחה כד תירם
 גבירתה וזהו יפנה סינה מסכבו סל יוס למטכבו סל לילה חסוכה והאפלה ובאה
 הסכה

סמלתת להם מרה כנגד מרה למען ירעו מבקדרה שבסלו בה נתבסלו אחר כך תרדוף באף ותסמידם לא בהסמרה מהסמרת את ישראל כי לא היתה אלא למחילת עון ונתפזרו בארצות לא להם אלא זאת תהיה להם הסמרה גמורה סלא יראו ולא ימאזו תחת סמי ה' עד הכה עזרנו ה' :

סם וסארתית תחת סמי ה' כי למעלה ממנו איך כריך להתפלל עליה כי איובי ה' כיקר כדים כלו כעסן כלוול תתמה סיתפלל עליהם באופן הזה כי בספר כבואתו תמכ' יותר מזה אמר התיקס ככאץ לטובחה ובו' ואמר תן בנייהם לרעב והביר' על יד חרב ותהיכ' נסיהס סכולות ואלמנות ואנסיהס יהיו הורגני מות ובו' תסמע זעקס מבתייהס כי תבוא עלייהס גדוד פתאום כי כרו סוחס ללכרני ופחיס טמנו ובו' ואתה ה' ורעת את כל עתהס עלי למות אל תספר על עונם וחטאתם תלפכיך אל תמחי ויהיו מוכסני' לפניך בעת אסך עסה בהם הכה כאמר יעוויכו אה כתובים סלס ודברי זה הסדר בכללו ובחלקה יהיו דברי אלה חרפים וכוכים * וזהו מה שמאייכו לכאף בזה הסדר :

ער הנח דברי המקוננת על בניה מאני הגבר עכ וסיימה ההספ' בתפלה תסבי להס גמול תרדוף באף ותסמידם ואלה דברי ירמיה המקונן כמתאוכן ומחלוני על העתו סעברו עליה ועל בניה כרסרט ונזיל בסרוהתחיל בקול מר ויען

מניח הסדר הד' אסר הוא בבחינת יוסבי ירוסלים ובו ב' חלקים: א' ספור הרעות ב' מניח יעור הטוב לעתיר ואמנס בחלק הא' הניח הרעו' בג' זמני א' קודם החורבן ב' בחורבן ג' אחריו ואמנס הא' הניחו בב' פנים א' בכלל ב' בפרט יותר

ויאמר איכה יועס זהב וכו' כבר ידעת כי המרה הלזו היא זוזבית אסתר ירקרוקת היתה והנה בזמן החרבן חסכו מאוריה מרוב ענני מסכי החיכוסים הנעשים מרובי העונות עד סנכנס ער' ביץ ו' לה' בקוד ערוס רע ביץ ו' לה' כרפי' בת יקונים ונטררה ממקומה ה' מקום הספל והאפל והחסוך בקוד וירא חלקים את הארץ והנה כנחתה כדאיתא בס' נח וזהו איכה יועס

ואמנס באופן הא' הניח ג' דברים א' הספר הנכבדים וסיקרים בני כיון ב' מיעוט ההרגט אסר כמסך במותס ג' מיעוט הספתרלות אסר היה נעשה בקיומס' כנגד הא' בזה והסמיל ככבדו כיון לזהב ואבני יקרות כי הוא הדבר היותר כחשב בזה העולם וירוע מטבע הספער הנמצא בדברים סיקרו בה ג' מקרי' ובייחוד ביסודות א' סינוי במקרי' קורמים לכורה ההנה כללו ויאמר כי המיס

איכה יועס זהב ישנא הבתם הטוב השתפכנה אבני קדש בראש בל חוצותו

ואיך לאל ידי להצילם מירם : מבתם וקיימתם הביטה היינו היפילה מיפנה וירטה
 מפחה את גבירתה ויוסבת על כסאה בסדרה וקיימה וזהו מבתם בקיימה וסדרה
 ולא עוד אלא סממחים ברעתי הייתי מגורסת מבית תענוגי והם מלכו תחתי
 ומכניסו בכרתי באופן מהם ג' רעות'א' מבתם על כסא המלוכה ב'מתקבצים
 בסדרה ובקיימה ג' חני מכניכסם : *גראנטי*

ף שועיב

הניח הדבר הר' ובו ב' ענינים א' תפלה על תפלוס הגמול ב'
 תפלה על תפלוס הפעל בעצמו וזה כי גמול הרבר והרבר פני דברוס וכמו
 סבא בר' מאפר המרו' כנגד הא' בזה ופרשו אחר
 סוף הרע איכנו בסבה אבל הוא גמול רע הכה איך ראוי להספיק
 בתפלוס כפי הפעל לכד אבל תפלה להם הגמול כמו שתפלוס להם מעשה זדיהם כי כמו שהמקבל טוב מאחר ראשונה לא יספיק להמו' כמעור הטוב אבל יוסף מכד הגמול כן ברע' וכנגד הענין הב' אמר תתן להם וגו' הכי' ג' עוכסים כנגד ג' מיני רעות כדמוות למעלה א' במחשבה ב' בדבור ג' במעשה כנגד הא' אמ' תתן להם מבנת לב' ובמדרש תרין אמוראיך חד אמר תבירות לבא מן אסר מגן כריך וחד אמר עוות לבא מגן עזרך והכוכה במי שאמר עוות לבא קוסי הלב שלא יספר תיר כרו פירגים בכער יחד כדרך אל תהרגם וגו' וכנגד הרברו הב' תאריך להם מלסוף קללה והכוכה סכלס יקללו אותם בקללות האמורו בתורה' וכנגד המעשה אמר תרדוף באף ותשמידם מתחת שמי יהודה :

תשיב להם נמול יהודה במעשה ודיהם ! תתן להם מגנת לב תרדוף באף ותשמידם מתחת שמי יהודה :

ה' כלומ' גמול ממה עבדו כפה וחרפו את ה' וזהו גמול ה' מניית כמעשה ידיהם דהיינו כל בקמתם אסר עשו ואף על גב דלעיל הקדים דתם לחרפתם אסר חרפו לסם עתה הפך את דבריו והתחיל במה פחרו נגד ה' מפני כבוד עליון והדר סיים יסלם להם כפעלם וכמעשה ידיהם וכנגד המחשבה אסר חטאו וברעו עלי דהיינו מאי דקאמר כל מחשבות עלי אמר תתן להם מגנת לב דהיינו כאב בלב מקום המחשבה כלם לב חורם מחשבות איך מרה כנגד מרה ויסיס כאב הלב כאוב באופן פכאו מרעתם כלם בתמסוף לכב וזם תאלתך להם מלסוף כואלו סרי כועץ כמו ספרטי זל באופן סכלב מחשב מחשבות רעות עלי תתן להם מגנת לב כרו פעל ירו זה יתבלבל דעתם ומחשבותם ככל יוכלו עוד לקום ואח' *מלמה*

הרי ענין א' מראוי שתפוטו משפטי עוד ענין אחר כי כל מה שהיו עומים לכני לא היה לבד כוונתם להקם מהם אלא כל מחשבותם עלי וכמפל מטיטוס מחיק טמיה גרר את הפרוכת ונעמה נם שהיה הדם מבכבץ והיה אומר כביכול אותו הרג הרי כל מחשבותם עלי וזהו שמעת חרפתם ה' וכו' החירופים והגרופים : שהיה אומר כרפי' בגמ' :

גלאנטי

ן' שועיב

שמעת חרפתם היינו מה שהיו אומרי' ומחרפים כלפי מעלה או אלהינו כור חסין בו וגרר את הפרוכת ואמר אותו הרג הרי כל מחשבותם עלי ולא זו בלבד במחשבה לא גם בדבור וזהו שפתי קמי והגיונם עלי כל היום שפי' עלי כל היום וחקרתי כה חקרה	הדבור המין הב' מהרעות וכו' ג' עניני' א' הרע ב' התמרתני ג' מהם פועלים אותם בעצם ובכוונה כנגד הא' אמר שמעת חרפתם ה' כל מחשבותם עלי וטעם הכפל כמו במין הא' וכנגד הענין הב' אמר שפתי קמי והגיונם עלי כל היום והרכיז כי בתנוע'	שמעת חרפתם יהיה כל מחשבתם עלי : והגיונם עלי כל היום : וקיימתם הביטתם אני בגנינתם :
--	---	--

ועוות שפתיכם ודבורם הם מחרפי' לי וזה טעם שפתי קמי והגיונם כי במפתי רמז למכב השפתיים ובהגיון הדבר וגלוי סזו אופן מהלעב וכרפן עם הדבור בעבור אחרות הכלי' ואמ' כנגד הענין הב' סבתם וקיימת הביטת אחי מנייתכם ופרוטו אל תחשוב שזה במקרה ושהמה יושבים לדבר אחר ומדברים בי במקרה בעברי לפניכם אבל סבתם וקיימתם הביטת שאני הוא הכלי המכיע אותם לישיבה ולעמידה :

מעליבים ואינן מסיבי' ואל' שמעת חרפתם ה' ביכה כי החרפה כפארה בהם שמה שמחרפים לך הוא בהפך כי כך לא סייך כלל אלא אררבה סייך בהם בעצם וזהו גם כן והגיונם ההגיון פלהם סיהנו הם מהם ובהם הוגים עלי כל היום ושמעתי סבמרטובאל כשהיו מולכים את עם בני ישראל היקרים לבית הסריפה היו מחרפים אותם והיו אומרים דרך לעב קראו לאדמי זה סאתם קוראים תמיד סיכולכם ואפשר פלזה היתה מקוננת ואומרת שמעת חרפתם ה' כלומר החרפה היא בהזכרת עם אדמי נמצא כל מחשבותם עלי מחוסבי' סחו' קברה ירי מלהסוע

ואין

אמר היית יודע מהיה רכוני לקרא לך
קראת אתה קורם הקריאה ואמרת לי
אל תירא ממור כי יבא ואחר סכך הוא
עכני אתה בסועי אלך בעת כרה :

עמית לי כי בימים חלפו למו היית
מקרב עכמך ביום מהייתי מכין את
עכמי לקרא לך והיית עונה טרם
אקראך ואמרת אל תירא עברי יעקב
וכו' כש עתה מנעקתי :

ן שועיב

מניח האופן הב' ובו ד' דברים א'
מנהגו בעובר כמו עמסה
באופן הא' ב'השגל' על ההווה ג' מניח
הרע אמר הוא מתפלל עליו ד' תפלה

כבר ידעת פים בכתר ד' שמות והד'
הוא פס ארמי במילואו: פהס יב'
אותיות כזה אלף דלת נוז יוד והכולל
הס יג' תיקוני דיקא דארוך אכפין

רבת אדני ריבי נפשי גאלת
חיי ראייתה יהוה עותתי
שפטה משפטי: ראייתה בל
נקמתם בל מח שבתם לי :

כדפי מורי זלטה
ואיתא באדרא
מאן חמי דיקא
דיקירותא דלא
איכסיף תקמים
לזה רחל באה
בתחוכים וסופל

כנגד הא' אמר
רבת ה' ריבוכפטי
גאלת חיי כלומר
פעמי רבות דנת
את דיני וראית
טלא הייתי חייב
מיתה ביר אויבי

וגאלת חיי מירוס וכנגד הב' אמ' ראית
ה' עותתי שפטה משפטי כלומר אחר
סגלת חיי בס' ד' ראית מהיו עומים לי
עוות כזה ולזה הכלתני ואחר סכך
יהי רכון מלפניך מתשטוט משפטני
לקחת כקמתי ממה טעמו לי מן הרעו'
ואף על פי טלא המתוני כי לא הכחת
אותם : ואמנם כנגד הרבר הב' אמר
ראית כל וגו' הניח ברעות ב' מיכיס א'
במעסה ב' בדבור כנגד הא' אמר ראית
כל כקמתם כל מחסבות לי והניח ברע
ב' עיכיס א' הפעל בו ב' המחסבה
להוסיף עליו וזה טעם כל מחסבותם
עלי כי לולי רחמיך היו גומרים וראוי
מתכורף למעסה :

סוח עתרת דנס ותפלה כלפי הכתר
ואמר רבת אדני ריבי נפשי כל אותם
המריבים את נפשי פהס החיכוכים מי
מריבה סכל זמן סמתגלים אותם
התיקונים הנז' כלס נכספים ונאספים
לנוקבא דתומוא רבא ובזה סרבת
ריבי נפשי גאלת חיי ססכיב לי רשעים
יתהלכו בסוד המדורין המקיפים
ההיכלות כמבואר בפסוקים הקודמים
ובזה הלכו להס זה הדרך מוימי קדם
גס עתה ככחך אז כחך עתה ראית ה'
עותתי דהיינו העוות פעויתי דלא
אקדימית קיסטא לבני לסחרס בסבט
המוסר סלכך נסתתה בגלות כמבואר
בפ' אחרי מות דף עד אמרה ראית ה'
עוותתי כמו סראית עותתי ולקיתי

בעול גלות כן ראוי מעתה תשטוט משפטני ממה
מעט והמה עזרו לרעה וזהו שפטה משפטני סהרי
ראית כל כקמתם טעמו בבני וזהו כל כקמתם כל מה
טעמו ספרכו גדר הגזירות והעריפו המדה במדה גרוסה

צפו על ראטי אפילו בנ' ראמונות סבי סוד הראם הגיעו עריו ועברו עליו מוס
זרנוי' אמרתי כנזרתי בתמיהה וכי עד כאן הגיעה הרעה שנברו המוס על ראטי
וכי הונזרתי הוטבעתי ביון מכולה לכך קראתי שמך ה' אפי' בהיותי בבור תחתיו'
סהטבעתי בו להזכירני מעם וזכור את הדברים אשר דברתי בפסוקים הקודמי'
כי כל מה שאנו אומרים בלות והצער וסאר העסק אינו בטכיתא דאילות דבה
כתוב חני' ה' הוא סמי וכבודי לאחר לא אחת לא בטכיתא דבריאה כמו שהוכחנו
מהזהר ברעיו מהימנא ומעתה חין עלי אסם :

גלאנטי

שועיב

ירצה סלמעלה אמר צפו מוס על
ראטי מו אמרים כנזרתי וכי
אברה תקותי עתה אמר אל' סתיה
הרעה הגדולה הזאת לבלתי תקומה
סבזמני חלפנו למו
קראתי שמך ה'
הייתי קורא אותך
אפילו שאני הייתי
כבוד תחתיות לא
אמר תחתית אלא
תחתיות לריוטא
תחמונה סבסאול

מניח המאמר הב' והניחו בב' פנים
א' בכלל ב' בפרט כנגד הא'
באה האות הזאת והכונ' סכמו סהגילו
ית' מיד חויבו כן יראה כקמתו מהם
ובו ד' דברים אח'
תפלתו ליו פעמי'
אחרו על כרותיו
ב' סהוא ית סמע
תפלתו ג' תפלה
סיסמע אותו גכ
בזה סהוא פואל
ד' חזק טענתו

דסינו בחינה אחרונה סבסוד גלות
סכינה ועכ' אז קולי סמעתי ועט' כעת
אל תעלם אזנך לרווחתי לסועתי כלומר
בקרוח' לבד קולי סמעתי עתה סארווח
התפלה והצעקה אל תעלם אזנך וענין
העלמת האוזן היינו סוד סעריץ דבתר
אודנין המעלימים האוזן לבל תכנס
התפלה ועי' הזמירות והסירות אנו
מסלקין אותם סיסא' דרך פנוי להכנסת
קול תפלותינו וכעתותינו וזהו סוד סיר
דלנוח' סעי' סעי' הים' הים' מסלק אות' סעריץ
והס בד' עליון עומרים על פתח היכל
הכסיסה מבחוץ המבחינים את הקול
אס תכנס או לאו מלבד סני בתי דינין
אחרים בסוד כחל כרות וכו' ואין כאן
מקום להאריך וזהו א תעלם אזנך ועוד
עסית

אמר

סעווא במרדנת התחלת הרע ב' הרע
 בעצמו סעס עומיס לו * כנגד הא'
 חמר כוד כדוני ככפור אויבי חנס
 וסכוכה סעס עומיס תחבולות ללכרו
 חנס כמו עעומס'לכפו' כי אזוי לא במלתי
 לסס רק טוב והוא חמרו בספר הסכוא'
 היסולס תחת טובה רעה כי כרו סוזה
 לכפסי זכור עמרו'לפניך לרבר עליהם
 טובה להסיב את חמתך מהס * וכנגד
 הב' חמר במתו בבור חיי וירו אבן כי
 אפס' סיהיה זה בכור חמר העלסו ממס
 עבר מלך וכתבו ברוח הקרס או קודס
 לכפ בסיוותו בחמר המטרה וט'צ'כמתו
 איך סכוכה סמחיותו'אבל סקכרו ימיו
 מספר סניס בעבור סהסליכו אותו
 בבור ואחר כך ססליכו אבן בו דרך
 לעג ולכפרו וסס ב' רעות וכמו סרומו
 למעלה באומרו בנה עלי וגו' רוב ארב
 וגו' הייתי סחוק וגו' כמו ספי' * וכנגד
 סמין הב' חמ'כפו' מי' על ראסי חמרתי
 כגזרתי חס הכו' הזה הוא הכו' סכ' כתוב
 סס סכטובע בטיט כי איך מייס בו אבל
 תהיה סכוכה כי בעת ירירת הגסמיס
 יפלו עליו מי' כי סס סנעכרי'סס וכעסס
 מהס טטיט וייתכן סירמוז לכלא חמר
 בבית יהונתן כי היה אכלו עבר גדול
 וזה טעס כגזרתי באומרו אל תסיכמי
 בית יהונתן' וראוי לרעת כי מלת חנס
 מוסכת לכל ג' סכתוביס :

ישראל בתקופו דאינון קלין ממשיכון
 אותה עליהס וכדין אותה וקסרין לה
 בקיסורין דתפלנין וזו מייחרין אותה
 בייחור דקס' ובכלות' דבלחס וכוכ' כמכאת
 כי באות' כירה סכדין אותה יפלה תועלת
 חמנס בזמן הגלות מעסס התחתונס
 כותניס כח וקוקף לזומות ולסריהס
 למעלה להמסיך ססכוכה ביניהס כרי
 סתמפייע להס וזהו סוד ישראל סכחל
 עעלא בטרהה והוא עבר לעיניו דהיינו
 סוד גלות סכוכה מתלבסת ב'אופן
 ואחר כך מתלכס במר ססווא וסיתת
 יוסכת עמהס ככ יכול בעל כרהה וסווא
 כרי סלא יבלעו הטלה ססיה בין זאבי'
 בסוד מלך חלקיס על גויס וזס כוד
 כדוני כמה פעמיס בגלות אויבי חנס
 בלי תועלת מאכ בישראל ככדין אותי
 אי כמי חנס כי ישראל סס ממשיכיס
 אותי על ידי סירין וחוסבחן חמנס אלני
 בחנס ממשיכיס אותי עליהס בלי סוס
 מעסס טוב ולא סגי בלאו סכי כרי סלא
 יעריפו חמרה והנה בכירה זו סכרוכי
 אויבי בסוד הגלות כאומר כמתו בבור
 חיי חסרו וקסרו מלסון כומת הגידין
 קסרו בבית הסוסר בור רק סווא
 סחיכוכי סס קסרו חיי סווא סתת'
 סווא מספייע חייס למלכו' סהיח חילנא
 דמותא וכדחיתא בפ' מעסטיס ברמ
 חמת חארץ תכמת רח מלכו' ותת' עמה
 דחיל עמה בכפילו דילה וכן כרוס

תוקוניס פי' ככפור כודרת מקכה כן איס כודר ממקומו באופן סבס לתת חמר
 הוא חייס סלי חסרו בבית הכור על דרך ספי' כזהר וימררו את מויהס זה
 הק'בה סווא חויהס סל ישראל וכרפי' זל' והוא חסור בזקיס אבל לא יגורוהו רע
 דאף על פי סווא עמי בבית הסוסר מל' איך ספסס מביע עריו חלילה חלא וירו
 אבן כי ולא בו דהיינו אבן כגף וכור מכסול זוהמת הקטגור סכזרקת כאבן זו
 דאזריריקת מתתא לעילא וכל כך היה כח הקטגור כי הוזהמה ומי חמרו'המחררי'

דא ריטא דמאריה ועד לא גלימ
 למטרוניכא וכמו שהארחנו סס בפרט'
 ויהי זהו לרפתי מלת תשובה סחורות
 וטבות הנבורות אל סרסס ומתמתקות
 כענין תקיע' הסופר ואז נעסו הזרונות
 כזכיות לפי סעי' התשובה מטפיעות
 הספירו' ותשוב' לה' וה' לואו' וואו' לה'
 בסוד תשובה תשוב ה' נמכאו אותם
 התשובות ומעשים טובים מעומים

עוללה זה הבני יותר מכל בני עירי
 ואם דמעקס מזויה זה בעבור נפסי
 רבזי סכלי כי הוא יגזור זה אז ירצס
 איכני בוכה כפי ההראות לכר בלי
 הצער והיגון כי עיני עוללה זה בעבור
 דאגת נפסי מכר כל בנות עירי סאני
 רואה אותם ברע ולא בעבור עכמי או
 מפעחתי לכר וגם הוא ככונ' הכונה :

הכדיקים התחתונים מפיגוס תוקף הנבורות ולא תרמה מהגרתה לילה ויום לפי
 סאין הפוגות והדין הזה הולך ומתמיד עד יסקיף וירא ה'מכר רחמיו כמס' למעני
 למעני אעסא וישיב ההגרה והכרות ואומר ה'היינו הבינה יסקיף ממעון קדשו
 ע' הת' סהוא סמים אל' ומ'ס ס'תמתקו הדינין ויתמזגו בסוד סמי' הסולל חס ולא
 וקר יובם וממוג ביניהם כמבואר ע' וארא לא בעת סהכל נספע מסוד הנבורות
 בלי המזגת הסקר והרחמים אלא תזיל להך גיטא ותספיע מכר סמים כאמור
 והנה עני זה עוללה כלומר נוולה פני בהגרת המרעות כדפרס' ז'ל יותר כיוול
 וכער הגיע לי מכל בנות עירי סהס ההיכלות הכקרא' בנות עיר קטנה מלכות
 בנות כיון בנות ירוסלם והטעם הוא כי מי סהוא יותר קרוב אל האור בהערר
 האור יותר מרגים בהעדרו ממה סמרגיסים התחתונים סל מטה ממכו ע' ספיר'
 בזה הכדיק אבר למאץ הוא כערא לאו דמלכא וזהו ובאו האובדים מאץ אימץ כדיוק
 וכרק רא אביר לרא הכדיק אבר על מה אברה הארץ הרי סלא נקראו אובדים כי
 אס כדיוק וכדיק הורו הרגפת הכער להס מכל הבחינות התחתונות וזהו
 מכל בנות עירי אכ' לנפסי כמו בסביל נפסי בסוד ויהי בכאת נפסה כי מתה כרפי'
 כפ' ויכא דהיינו היסוד סכסתלק ממנה וה' עיני עוללה כיוולה וכיערה אותי בסבת
 הסתלקות הנפס יותר מכל בנות עירי כאמור :

גלאנטי

בזחר פ' פחם
 אית' האי
 כערא קריטא היא
 תחות גרפסא
 דאמא עילאה מה
 עוסין יסראל
 מעכפסין בקולות

צוד צדוני בצפור איבי חנם!
 צבתו בבור הוי וידראבן בני
 צפון מים על ראשי אמרתי
 נגזרתי:

ז שועיב
 הוא הדבר הב'
 והכונה פ
 סאחר סזה בן
 כמו סכתב' הנה
 כל מה סעסו לו
 מן הרע הוא חנם
 והכיה מרעותיה'
 ב' מיוניס א' סהס סבה בו בעכס ב'
 סהס סכה בו במקרה ואמנס כמין
 הא' הניח ב' עכניס א' הדריפה אחריו
 סהוא

סירין ותוסכחן וכלותיך ויהי מקבלת
 כחת רוח בסומעס איכונ קלין דכלותיך
 ומוביאה ראסס מתחות גרפי דאמא ואז
 יקראל

הנחתם הענין ה' וכו' ב' דברים א' ח'
 מלא עמה עמה רעה אבל
 טובה ב' מוליד הנרצה מהם עומים
 מה עומים חנם בלי מעט כנגד
 הא' בזה והכונה
 סאינו מדבר
 דבריו ליהם ואינו
 מעיר הרעות
 לממחתו במ אבל
 בהסך כי הוא
 מכטער במ מאד

עינו נגרה וכו' סוד הנבורות
 המכונן במם דמעו כדאיתא
 בזה פ' ממות ולא תרמה מהנרתה לפי
 שאין מי סיפוג בעדי והענין כי סוד
 הנבורות מתקסטו
 ונעמות סיפוג
 קומה א' בפוג
 סיפור קומת
 הנבורות הנת
 איס כמבואר בפ'
 תוריע בקוד ת'

עיני נגרה ולא תדמה מאין
 הפנותו עד ישקיף וירא יהוה
 משמים: עיני עוללה לנפשי
 מכל בנות עירי:

זיותר מהם ולכן אין להם התכלות
 לומר כי הם טובאים אותו לפי שהוא
 סמח לאורם וכו' ב' עינים א' גודל
 התפעלותו מן הרע כנגד זה אמ' עיני
 בגרה ולא תרמה מאין הפנות הכונה
 הנה עיני כבר נגרה ונתכה ועם כל זה
 לא תרמה ולמה מהתכיפות לרפק
 יחובר לאיחו' כמוסבא במקומו ברפוא'
 לזה אמר כי התכיפות הזה לא בא
 בסבת אויבור אבל מאין הפנות רל'
 מאין רמיון כלל כי גם עס תכיפות
 ומחירו' ב' התמרתו וכנגד זה אמר עד
 יסקיף וירא ה' ממעו' רל' הנה הוא כמסך
 עד הזמן מהם' בהחמוי יסקיף וירא
 כמה הוא רב והוא למון מורגל בדברי
 גכי ארם אני סבלתי מן הרע עד גבול
 סתמי' כרחוק ירכה להסגית בו ואף
 על פי שכבר אמר ולא תרמה הנה הוא
 בכחיו' ומן חבטי מלא יפול בו ההפסק
 בין דמע לרמע והם בחיכות סוכות
 ב' הסבה וכנגד זה אמר עיני עוללה
 לכספי מכל כנות עירי הכונה סאינו
 מכטער מזה כעבור מה סוג לי וא'
 לקרובי בייחוד אבל בעבור ההכטער
 מן הרע לבר מחד המעלה ופרוסי עיני
 עוללה

איש מלחמה והנה הנבורות סללו
 מתחילות ומכמיחות מחבינה דריכין
 מתעריץ מיכה וכל הספירות ככללים
 בגבורה ונקר' כלם גבורות כדאיתא
 בתיקוני ונקראי' א' כהרי ראםא במבוא'
 בפ' אחרי מות על פס תגבור התכללות'
 בגבורה והולכים ומסתללים בחיכלו'
 ומה גם בהיכל הזכות עסם מתגלים
 הנבורות בעכס וסיינו סוד נהר דיכור
 המתחיל לימסך ממקום עליון ואינו
 מתגלה כי אס בהיכל הזכות והולכים
 ומסתללים עד סיוגאות אל החוכה
 בסוד הריכין החיכוני ומתקטרו עמהם
 עד מהולכים ונעפכים על ראם רעפים
 בגהיכס כמט' זל הנה סערת ה' וכו' על
 ראם רעפים יפול והנה מיתוק הריכין
 הללו הוא מי סיורע למרט ריב' דמאריה
 ולמיגלם למטרוכיתא בקוד מריטת
 הסער פל האיס הזה בקוד ואיס כי
 ימרט ראסו קרח הוא טהור הוא והוא
 כעשה בקוד התשובה המעולה הסלימ'
 העולה לקראת הנבורו' ומקרתת אותם
 ומחדת אותם לפרטם וזהו סרמזו לו
 אליהו זל לר' יהוד' אשתחא רלור באותו
 חזיון דתרי גמלי סאתר לו עד לא מריט
 דא

ממסגס אפטר עור לפרט על הנסמות
 העמוקות ביד לילית היוכחות מפתח
 היכל לבנת הספיר וזהו סרמז במלת
 עלינו דיקח למעלה מראשינו ואחר
 פעוסקות אותן מכניסות אות' כגופים
 סנעמו ע' עכור וזהו פחד ופחת פחד
 על הנסמה הנפעקת ביד זרים תחת
 היותה בכבוד גדול ככת מלך עם נכרי
 ימסול בה בודאי מתפחרת. פחת היינו
 הכנסתה בגוף פחות וככזה הנעמה
 מביאה אסורה כי כמו שהיא עמוקה
 ונטמאת ביד אישות הזמה כמו כן
 מכניסין אותה בגוף תסוך ספל ואפל
 נעמה מביאה אסורה וראיה ממב ילרי'
 פעסקה לילית עי' מ'ב קרבנות פר ואיל
 במזבח בז'מזכות בג' מקומו והכניסה
 אותם בגופים טמאים סנתעברו
 אימוקיהם בל' ל יום הכיפורים כראית'
 בפ' פקודי הרי פחת ופחד ופירט ואמר
 כנגד פניה הסאת והסבר הפחד כנגד
 הסאת שהיא הנסמה העמוקה אטר
 היא היתה נסוא' ראש בת מלך בדבלי'
 נמאסה וכמסה' ופחת כנגד כניסתה
 בגוף הספל והיינו הסבר בהיעוך
 הסבר כראיתא בתיקונים דף מ' ולכן
 פלגי מים תרד עיני תרין פלגי מים על
 סתים רעות על סבר הבת שהי' הנסמה
 הנקרא' בת מלך ועל סבר עמי דהיינו
 סבו החסוך סככנסו זה בזה וטמא טמא
 יקרא וזהו עמי כלסוך יועס זה הבי'א' על
 סבר הרי וגוף בת עמי היא הנסמה
 הנקרא' בת כמס ז'ל בסעה סהית' נפסו
 סל מסה מתקמה לכחת וכו ואמר לה
 קבה' בתו סמא בקסו לרחוץך וכו' :

עיני

היה להם פתחון פה לרוב פחיתותם
 פכועתה פיהם בעבורנו מהם גבורים
 בערכנו והוא כדרך ועתה טחקו עלי
 כעירים וגו' ויתכן לפרט אותם כמו פסי'
 פכו עליך פיהם או לפר' פכו עליך פיה'
 כזה וכנגד הסכה הב' אמר פחד ופחת
 היה לנו הסאת והסבר וראוי לרעת
 סמלות הסאת סס כולל לטוב או לרע כי
 ענינו קול סאוך והסמעת קול זכאמר
 יחובר בו סבר יהיה כדמות סבדל ויחמ'
 הכתוב סבר הגיע מחולסתינו ומורך
 לבכנו סהסאוך בסלות אכלנו פחד כי
 מדי סמענו קול סאוך נסחר מאי זה
 דבר הא' אס טוב ואס רע וכאמר
 ורדף אותם קול פלה נדף' ואמנ' כאמר
 יחובר בו הסבר סהו' הסבדל הכה הוא
 אכלנו כמו הפחת בעמנו אטר בו
 אכחנו כופלים ומתים והכוונה בכלזה
 סהדרכים יורו על התכלית ובראותם
 עינינו סראל' הולכים ורלי' ובהפך דברי
 האויב היה ראוי סיאמינו בו ולא דברי
 כביאי הסקר' וכנגד הדבר הסני אמר
 פלגי מ' תרד עיני על סבר בת עמי
 ופרוסו הכה עכתי תועיל אהכס והנה
 אעזור לכס בזה כי פלגי מ' תרד עיני
 על סבר בת עמי ר'ל' אזי אהנפל לפני
 ה' בבכיה וכעקה על זה ואחסוב
 סתקובל תפלתנו וטעם סבר על הרע
 או על סברון לבס כי אחר סיכנע לבבס
 הערל אוכל אזי להתפלל בעדס בטעב'
 מה ואלס' עתה איך אריס האס לפסנו
 להתפלל והס מחזיקים ברעתס :

בניח

ובתיקונים

בתיקון ו' איתא בההוא זמנא דיתפני עכנא מן בת עינא
 דאתמר בה סכות בענן לך ראינו תכלול רעינא רח
 קרתא רבתא סכינתא עילאה עתירה למימר לקבא למה תעמוד בחוץ ואכני
 פניתי הבית וכו' עכל והכוונה כי בת עין היא המלכות מתקטטת בג' גונוי עינא ג'
 אבות ובזמן החרבן במקום גילה מס היתה רעדה ולבת עין זה הענן יכסנו
 לעכב ההטמחה בעין תכלול רעינא המכלכל הראות וכמו כן הענן הזה מכלכל
 ההטמחה וההספעה היורדת וכוטלתו ואנו כוטלים סירי סיריים תמזית הכל וזהו
 אומרו תכלול רעינא עד דקבא יתפני עכנא מן בת עינא ויהיו כענן גקר תורס
 ורוח תפאס אל ארץ עיפתה ארץ ביה וכלמות במכולות יס במקום סלא יזכרו ולא
 יפקדו וכו' ויחוו' החתן לחופתו שתאמ'לו האם המעטירה בא ברוך ה' למה תעמו'
 בחוץ כבר פניתי הבית בת עין מהתכלול ועד' זה סומא דקרא אפטר לפרטו
 באופן זה סכות בענן לך בתכלול הזה סכות את עכמך כי היא הא' אחרוכ' שבסס
 והיא כיהו וזהו לך כרוי סלא תמניח לתחומים ותעבור חלף וסכר התפלה עד' פני'
 המפרעים הנה סכרו אתו ופעולתו לפניו סכר פעולתו אוף הכא מעבור חפלה
 סכר תפלה וכו' סחי ומאוס אכ' איתא בפ' אמור דף ק' לא כר קיימא עיבא וסמטא
 לא כהיר כרוי סיהרא אתכסויא ולא כהיר ועד' מקמי עיבא סמטא לא כהיר כל סכן
 סיהרא דאתכסויא ולא כהירא עכל וזהו סאמר סכות בענן לך היינו עיבא קמי
 סמטא מעבור אותה ההארה סלך לתפלה מלכות וזהו כרוי סיהרא אתכסויא :

גלאנטי

ז' שועיב

חודיע המאמר הז' וכו' סני ענינים בתיקונים פי' כי הגדיל אייב זה
 ח' טעם עכתו הטובה הפני סמל ולפי זה אויבינו הם
 מולך מזה כי סכאתם סכאת חנס כי כל סמאל וחיליו ולילית וחיליתיה כמנין
 דבריו טובים וכונתו רכונה כנגד הא' לילית ועממה וחיליה ולילית זעירתא
 כזה והני סראוי פצו עלינו פיהם כל איבינו ו
 להס להאמין בה' פחד ופחת היה לנו השאת וחיליה כמנין
 בבא הרעות ב' פחד והשבר: פלגני מים יחד עינו מחלת כדפירמו
 סראוי לקח עבתו והשבר: פלגני מים יחד עינו המקובלים וסנה
 סתועיל והס סני על-שבר בה עמי בראות' ספלותיו
 דברים והסס ברבר הא' הכי ורלותו ו
 והככעתנו סותחי' והככעתנו סותחי'

את פיהם לבלע את הקרם קרם ישראל
 לנכסנו בסיניסם ולבלענו הייס כי
 בהיותנו במלותינו היו עוכים פיהם
 לבלע הספע הבא אליהם מקבתנו כגון
 ע' פרוי החג אבל עתה אחר סאיז להס
 הספעה מקבתנו עוכים פיהם עלינו

זה לכו סבות אמר כח האויב סהולך
 וגדל ב' אמר כח ישראל סהולך ויור' זה
 מורה אמות דבריו כנגד סמכה האחת
 אמר סכו עלינו פיהם כל אויבינו ופי'
 כבר הגי' מרוע עניכנו עד סכל אויבינו
 ופי'לו החלומים הכבזים סבהם סלא

ממס

היה

היית חרפנו קודם שתסך פני הרקיעי
 היינו מתפללים ומתחנכים ובורחי' ממך
 אליך להתכסו' מחמתך בכלך אבל אתה
 לא עשית כן אלא סכות באף ואחר כך
 ותרפנו וזוה הסיגה הרדיפה שהרבת
 ולא חמלת ולא זו בלבד כי לא כסתפקת
 לכסות פני הרקיעי' לבר טאם היה כן
 לבר אולי היתה חיו' מחתרת כחתרת
 ברקיע מאי זה כד ותעלה ררך פס ער'
 ויחתר לו האמור במנסה אלא מלבר
 זה סכות בענן לך אתה כסית את
 ענמך בענן מסך מבריל וכסתרת
 בהחבא במסתרים כרי שלא תעבור
 התפלה וזהו מלת לך ומה גרמת בסתי
 הסתרות הללו גרמת פמים רעות כחי
 ומאום תשימו בקרב העמי' כי בהסתר
 ראסון גרמת כחי קחוב והמלך ל ארץ
 אחרת ובהסתר פני גרמת ומאום כי
 אפי' בארץ אויבינו אף פס לא הוכח לנו
 כי היינו מאוסים בעיניהם סורו טמא
 קראו לנו ולמה אירע לנו כך לפי שהיונו
 בקרב עמים רבים פאם היינו תחת
 אומה א' אולי היו מכבדים אותנו קבת
 מה בהיותנו עבדי הם אמנם היינו
 בקרב העמים עבד פל כמה סותפים
 קדרה רבי סותפי זיל הכא קא מרחו לן
 זיל הכא קא מרחו לן ישמעאל כאריה
 ועשו כתחמם זה ויחינו וזה יקחנו אל'
 סכות בענן לך היינו עכנו עוכינו
 המברילים בינונו לבינוך סכנסו בין
 הרבקים בין קב'ה וסכיכיתיה בסור
 ערה רע בין ו'לה' כרפיר' בתיקונים
 כרי שלא תעבור התפלה שהיא המלכו'
 ותחיוחר עיך וזוה כחי ומאום וכו'
 כסנעדרה הארת קב'ה בא לינו הסחי'
 כסנעדרה הארת המלכות בא אלינו
 המאום: ובתיקונים

הרע אחר כן חולת סים' פנים למתפלל
 כלל כנג' הא' אמר סכות באף ותרפנו
 וזה כי האב הרחמן לא יוכל להביט
 בזרת בנו ולזה אמר דרך מסל כרי
 שלא תביט בנו סכו' עיכך באף • וכנגד
 הבחיכה הסכי' אמר הרבת ולא חמלת •
 וכנגד הבחיכה הג' אמר סכות בענן
 לך מעבור תפלה • ובמדרש מאמר זל'
 ר' יוסי בן חלפתא אמר עתי' הם לתפלה
 סכך אמר רוד לפני הקב'ה רבסע' בסע'
 סאכי מתפלל תהיה עת רכוז ההר' ואני
 תפילתי לך ה' עת רכוז ר' עקיבא היה
 כרוך לפני טורנוס רפוס והיה פס יהוסע
 הגרסי עומר ומסמט ירד עין והקיפן
 אמר דומה אני שלא ירד עין והקיפן
 לא כרי שלא תסמע תפלתו של ר' ההר'
 סכות בענן לך מעבור תפלה ער כאף
 כתבאר זה המאמר מכלל רברינו בס'
 עין מספ' מהערר המבוקס אבל הכדיק
 אפטר סיהיה מפני חוזק המערכה כי
 יפ' להם לזכות וכח המערכה רחב גדול
 וזהו המכוון באמרו ים עתים לתפלה
 ואולם ענן ר' עקיבה ירמוז זה בעצמו
 רק טלקחו מזד המנגד אל העדר
 הזכות המפטיק וכנגד החמר המכונה
 בענן ולזה רבא לא היה גוזר תענית
 ביום שמעונן והו' דרך מסל לנגו' הזכו'
 כמו שאמרו וכנגד הדבר הסכי' אמר
 כחי ומאום תשימו בקרב העמי' והכונו'
 עם סבא עלינו כל זה הרע אנחנו
 מכדיקי' רינך אבל אחר מהסחת אותנו
 וסמת אותנו כמאוסים מרוב הזרות
 סתשימונו כן בקרב העמים לבוסת וגם
 לחרפה ל תעשה כה לעבדיך כפלה נא
 ביד ה' כי רבים רחמיו וביד אדם אל'
 אפולה:

הודיע

ולתקור לרי מנוכל לשוב וכדמי' בפי' המורים מהזה' י' בריר בר כט למרדע רויץ
 דכמתיה ומאן יהיה התיא' כמתא' דאית' ביה ועל מה אחא' לעלמא' ואס' לא תדעי
 לך כאי' לך וכו' וכוה' סתקורה' וכסובה' עד ה' פלא' יהיו פנמי' עוינו' מברולי' ביסמי'
 לבינו' אלא' כסובה' עד ה' דהיינו' סוד' האכילות' כלו' י' חכמה' ה' בינה' ו' טע' קבנות'
 ה' מלכות' סבכל' אלנו' הבחיכות' נסתלסלה' הסמטה' כאמורי' וכיכר' בעשה' כסא' לכבדו'
 סתי' הלכבות' יב'ט' ויב'ה' סככ' תהיה' התשובה' עד' סיחזור' הקטיגור' לסיגור'
 קאופן' סכסכסא' כפינו' אל' אל' בממים' יהיה' בכפינו' יב'ט' ויב'ה' סיחזור' הקטיגור'
 סיגור' ויעשו' הדורות' זכיות' ונעלה' תרין' לכבות' עד' אל' אל' בממים' פהיה' הבינה'
 פטס' התשובה' הגמורה' והיה' הנקרא' אל'קינו' בממים' אל'קינו' בינה' הרוכב' על'
 פמים' חט' ומיס' חג' ת' אי' כמי' כסא' לכבדו' מלכות' פהיה' כור' לכבדו' וחלקי' ועוב' לב'
 וכך' היח' לב' וחיות' כל' העולמות' וכסא' אותה' וכרומו' אותה' אל' כשים' פהס' תרין'
 דרועין' הרי' זה' תשובה' גמורה' שתשוב' ה' אל' בין' תרין' דרועין' פהס' י' חסד' רתמן'
 כחית' חכמה' בסוד' הרובה' להחכים' ידריס' ה' כפון' רתמן' כחית' בינה' וביה' הרובה'
 להעשיר' יכפין' כראיתא' בתיקונים' ומשס' אל' אל' בממים' כלומר' ומשס' כעלה' אותה'
 מבין' תרין' דרועין' אל' הבינה' ברתא' לגבי' אמא' וממילא' פהסכוכה' תשוב' לגבי' ו'
 הרי' תשובה' גמורה' ה' לגבי' ו' וואו' לגבי' ה' וה' לגבי' י' ואת' למה' איכטריך' כל'
 החרדה' הזאת' לעלות' עד' אל' בממים' פהיה' הבינה' וכי' אינו' די' עד' המלכות' פגס'
 היא' נקרא' תשובה' כראיתא' בפ' כסא' לז' כחמי' פטעכנו' ומרינו' סוספנו' על' חטא' תינו'
 פטע' ומרד' סיודע' רכוכו' ומתכוין' למר'כו' ולכך' אתה' פהיה' מלכות' כמבואר' בפ'
 ויבא' ובכמה' רוכתי' לא' סלחת' אינ' ספליחה' פמה' ולכך' כקוד' לפלות' עוד' אל' מקום'
 הרחמים' על' דרך' פפירס' בזה' כפ' בלק' אס' עונות' תשמוריה' דהיינו' מלכות' דהיינו'
 יה' בארץ' חיים' ואס' לאו' הרי' ה' ת' ואס' גס' הת' לא' יתחול' מי' פהיה' הבינה'
 יצמוד' כמבואר' פס' ומוכרח' כי' פס' יה' זה' הוא' במלכו' כי' כן' כמכא' פס' זה' במלכות'
 כמבואר' בפ' ויקהל' דף' לטו' :

גלאנטי

שועיב

הוא' האופן' הב' וכו' ב' רבדים' אחד' כבר' ידעת' פהיה' היא' ראס' ח' מנ'
 סכבר' קדמו' על' חטא' רעות' ראטי' וחרטי' מפחית' ולהיות'
 רבות' כ' כרמות' תפלה' על' כרת' הגלות' סתתפלה' בוקע' הרקע' עי' ועילה' כראית'
 פלא' תבא' ויאמר' די' לכרות' בעבור' בפ' ויקהל' וכמו' פהסכחו' בפסוקים'
 וחמס' כדבר' ה'
 הניה' הרע' בנ'
 בחינות' ח' כפחית'
 הרדופ' כמו' האויב'
 ב' כבחיכות' הסכל'
 אחר' הסג' הנדרף'
 ג' כבחיכ' התמדת'
 סכתה' באף' ות' ד' פנו' הרגת' לא'
 חמלת' : סכתה' בענין' לך' מעבור'
 תפלה' : סחי' ומאוס' תשי' מנו'
 בקרב' העמים' :

מהספי' התחנות בכל א' כפאר מורסה מס והיא הבחינה המוצהרת מצפונת
 וכן כסירה בעולם הבריאה וכירה עמיה עד רדתה למטה וכמו מהאריך מוחי
 זלטה בהקדמותיו בס' אלימה בפרשת ה' קבני ראסית דרכו וכו' וכמו כן הנממה
 ממקום מהכבה כממה מבריא רוח מיכירה נפם מעמיה ואי זכה ימיר והבין לה
 נפם מתלכות רוח מתת כממה מבינה כמנתלפלה מנס ולמטה בכל ספירה
 וספירה כפאר מורסה ודיוקנה מס וכך מסתלסלת ונחתמת בכל העולמות בריאה
 יכירה עמיה עד בואה לעולם הספל האפל הזה והנה כמשהארס מטיב דרכיו נעמי'
 כל אותס הפרמי' מל כממתו בנורות להארה עליונה וזהו קוד נהת הלכתי בחוככס
 זהו קוד חזור כך ואחי ואחה ובן ימי נטייל בגן עדן סאמר הקבה לירבעס ואמר
 מי ולך בראס אמר ה' בה בן ימי אי הכי לא בעיבא הכונה מדור יהיה ראס הנמר
 וקחתי ויהי מורס כממתו מל ירבעס דמיון עמרה ראסוכי הבאים לב' סנעסמיס
 עמרה בנורות לקדמה והבאים אחריהס סואבים מתחת ידם מל חלו וירבעס
 בסותו טרדו מן העולם סהיה נראה ככבה מקבלת מרוד סהוא בראס במדרגת
 זכר אמנס כמשהארס חוטא בחטאו פוגס כל אותס מורמי כממתו נכמתים אותס
 הנכורות ואין מומי הססעסה נזחלים בהס וזהו סאמר בתיקונים ונכמה דוכתי
 גרים למחוי סהנא נהר יחרב ויבט מסטרא דנמתיה סחת לו לא וכו' זהו קוד נגע
 כרעת ומתרגמינן מכתס סגירו מסוגר הבנורות לבלתי תמסך בהס הססעסה
 בדעי' כפ' תזריע והנה כמשהארס מטיב דרכיו אותס מורמי כממתו הנחתמי' בכל
 המקומות נעסמיס לו דרכים ונתיבות ומסילות מדרך בס יעלה א מקומו סראסון
 כי יסריס דרכי ה' בתיקיס ולכו בס ואס הוא רעע ופושעיס יכסלו בס - ובעת
 סהארס מתעורר בתשובה ומעארר מים בוכים סמוריר דמעות על עונותיו מעור'
 מים עליונים מהלבנון העליון ויורדים זרס וסטף מים רבים ומרחבים כל אותס
 הסתמים והפמים ספנס בכל בחינה ובחינה וזהו אס רחץ ה' את בואת בנות
 כיון וזרקתי עליכס מים טהורים וכו' ואתס חכמי נגף וכו' מכסול ססגרו מעברו'
 המים באותו זרס כסטיפס וכספכיס מהמקור סהוא ויורדים ומתלבגלים על ראס
 הסעיר בסור וכסא הסעיר עליו את כל עונות סס כמבואר בזה' ולכך איתא
 בתיקונים כל תפלת סאיין כס וידוי ים בה קטרונ והטעס כי אין לקליפה חלק
 בה כי אס היורדי ואס אין וירוי אז מקטרנ ואיוב יוכיח סקטרנ עליו סהיו כל
 קורבנותיו עולות כלס לבונה ואין לו בהס חלק וכמו כן כסאיין וירוי סגור' רחיכת
 הפמים ואותס ויגס פושכיס כוטל לחלקו ועתה איכו עולה לקטרנ :

ועתה בבא בביאור הפסוקים נחפסה דרכיו אותס הדרכים סהס דרכיו
 ומורמי כממותיבו המופרשות בעולמות העליונות סהס נעמי' דרכי'
 ומסילות לעלות הרמתה כחפס העונות אמר כממו בהס מס לטהר אותס וכיכר
 כחפסס על דרך חקירה סאנו נעסה כאן במעסונו לירע עביר' זו פוגמת במרה
 זו עבירה זו במרה זו כמו סחלקס החסיר הרי קנעאנטון זלטה בתפלה נוראה
 ססדר במרה זו כך וכך מכות וכו' כך וכך וזהו נכחקורה כי כן כריך לעספס
 ולחקור

הפתוח ונפתח הסתום וטועמת מר תמות • גם גורם לו ניסח נסוד ותנח בגזו
 אכלה וינכ במקור עקרב פוסק עקרביתא עק"ר ב"תא • ולא זו בלבד אלא גם
 א נכח והודו סתי סקתו'המים ההוד נהסך למסחית כמ"ס והודי נהסך עלי למסחית
 הוד' דוה כל היום דוה ובזה נכח ישראל המנכח נכחוהו וזהו סוד סר"קו ויחר"קו
 מן סהחירק הוא בכנח והסרת הוא בהוד כדפי' בתיקונים תיקון ע' ונהסך
 הטעפתם לאויבים ולא זו בלבד אלא גם אל' הת' סמסתלת למעלה אל הבינה או
 אל הכתר מעטמן סל אלו במקור ואתה ה' אל' תרחק והוא סוד ה"ו ונ"ו כדאיתא
 בפ' אחרי מות • גם אל' התורה כי כתחטטה וכתלבמה בעון ארס הרחמן גם לכ"ב
 אחותיו הרטומי' בכמה כדאיתא בפ' פקודי דף רמט כשהארס חוטא פוגם אותם
 כי על ירס נברא כמבואר בספר ויכירה המליך אות ע' וקסר לו כתר במאסו ולכך
 תקנו הקדמוני' לומר הוירוי בדרך אלפא ביתא אסמנו בגרבו כדו סיתקן האותיו'
 מפגס • גם אל' הגבורה כי בעון החתונים כללות החסר פנכלל בה מהפכו לרין
 ומכהיב העולם ברוך סנותכות כח לחיכוכים שיפעלו הדיכין וזה עלבון הוא לה
 להתקטר בגבורות חיכוכות • גם אל' החסר שמדתה לגמול חסר לעולם נפרעת
 ממדתה ומסכמת בגבורו' והדין גובר על החסר והחסר ככנע תחת דיני הגבור' •
 גם לאבות הם דמיכין על חובי עלמא כמ"ס בפ' ויחי דף ר"כה וכל סכך סאר
 הדריקים סטולטת עליהם ספינה כדו סלא יסביחו ויתפללו על העולם • ולא זו
 בלבד אלא גם אל' הבינה סהיא אס הבנים מסתלקת מעליהם ונעלמת בחכמה
 בסוד ס' כמבואר ריפ ס' תרומה בדרוס אפרסמון אפריון וכמו ספי' בתיקוני' גם
 כן סלח תסלה תרין תירוכין ותלכך סתיהן כעמ' ודו'ת' • גם אל' החכמה בסוד
 ויתעצב אל לבו מקוס המחטבה וכדאיתא בתיקונים ארס קדמא סהוא בחכמה
 מאתר דאתגור נסמתיה תמן חב תכאן ולהלאה דברו בהן ברבוא וסוב :
 הראית בן ארס עד היכן הגיע עלבונך מה לך נדרס קוס מפנתך ותחפס
 דרכיך הללו ספגמת ותחקור בדריסה וחקירה וסוב עד ה' אל'יקר
 עד מקוס ספגמת וזהו נחפסה דרכיו ונחקורה ונסובה עד ה' א' מנ' ראסוכות כי
 מטס תוריד מים טהורים ותטהר את כל הכתמים והפגמים וזהו תשובה תשוב
 ה' כלומר תשוב ה' לו' והו' לה' ראסונה וה' לי' וזהו נסא לכבנו אל כפיס כמו
 סכבאר בפ' והנה עד הכה פירסנו ססוקים דרך כלל אמנס דרך פרט ויתר
 אפשר לפרס ודוק ותפסח : דע סהנמה מסעותיה הוין כפיץ מסעות האזילות
 והתורה וסלפתן אזלין כהרא האזילות והתורה והנפמה והענין כי המלכות
 כסכתאכלה וירדה מאת פני מאזילה בכל מסע ומסע היה נחתם סורסה ודיוקנה
 סס עד סימני כחותם וכו' וכדאיתא בתיקונים כד אהנט לת מחכמה אתקריאת
 וכו' • כד אחטילת מבינה אתקריאת וכו' עד בואה אל מקומה כי כתרביתה
 ונסתרבה ומתחתמת כי כן דרך הרוחניים אינן כעמקים ממקוס למקוס אלא
 מסתרבים והולכי' וכמו כן התורה ירדה מאת פני הכתר וכסאר סורסה ודיוקנה
 סס ומחמר עיני כל ספירה וספירה היא בחינת התורה סבה וכן נמי כסירה
 יט א 19 מהספי'

מעולם לא כמיתתי לנדות שום אדם ור' פלוני היה כוהן כדוי בעצמו קודם ואחר
כך היה מנהג לחייב כדוי ולא עוד אלא גם לכחות קדושים הנקראים רבים מהם
במקום א' ספקר' תא הרבים שמלאכתן לרוץ להגין על ישראל משאר עמים ולהלחם
עמם והם רבים לקראת רבים אחרים דסטרא אחרת למחר אינו גזרה רעה על
סוכאיהם מל' ישראל וכו' הרבים יבאו רחופי וגו' והעיר שומן כהלה ושמחה וכסאל
גובריים והעיר שומן נבוכה והנה הכח שים לאלו הרצים קדושים לרוץ הם תורה
ומכות התחוקים העושים בהליכת ובמרוצת הרגלים כגון למהוי רהיט לפרקא
וכיוצא וכשהאדם אץ ברגלים וחוטא מחלים כח אותם הרצים ורצים דסטרא
אחרת קודמים וכמכא זה חוטא יאבר טובה הרבה גם למלאכים המלוים לאדם
מביע עלבון שמתאבלים עליו כשהוא חוטא כדאיתא בכבא פ' משפטים גם לעב
סכהדרין שבהיכל הזכות אם זה חוטא במקום שהטייתם לטובה הטייתם לרעה
וגם עמוס לכדוק לא טוב ועלבון הוא להם לעשות באופן שיטו להנהיג הדיו גם
בהיכל אהבה מהיו באים עם הנשמות וכד גרמו חובין ואיתחרב בי מקדשא לא
פאלו תמן כשמתין אחרתין גם בהיכל זה יש כחות קדושים ספקראים גפנים
ורמונים שכל ממת פניהם להכניס אהבה בין ישראל לאביהם שבשמים ויורדים
בשעת ייחוד קם ועל'ים ומעידים וכשארם חוטא ובמקום ייחוד עושה פירוד כמה
עלבון הביע להם שאין להם פרו להליץ גם בהיכל הרצון ששם מרכבו ארנמן
וכד גרמו חובין ואיתחרב בי מקדשא בא מיכאל אפוטרוספא רבא ד'ישראל להליץ
טוב והיתה טענתו תבירא קמי סטרא אחרת כמ'ה הסיב אחר ימינו מפני אויב
גם בהיכל קדם הקדשי ששם תרין כרובי' מט' וכ' פעל ירם כעסה הייחוד בימות
החול והעונות גורמים שלא יהיו פניהם אים אל אחיו ומנהיגים העולם ברין
וכדאיתא בפ' אחרי מות מהיתה שכת בכורת נראה ר'ם שהכרובים לא היו פנים
בפני ולא זו בלבד אלא גם לעולם הבריאה סוד כפא הכבוד מביע הפגם שהנשמות
חזרות משם וכד אקביאו חויבין בעלמא אינן כממכו' משם ועוד שהפגם הנעשה
מהעונות שגם כשורם כשמתו על חוטא דהיינו בכבא וכביכול אין הכבא פלם
וכדאיתא בתיוקוס דף ג' וזכורסויה דיליה פבימא בחובין ד'ישראל גם לאדם
מלכות הרוכב על הכבא מביע העלבון כמ'ם ובפטעכס פלחה אמכס וכ' כטע
הקב'ה שלא יכנס בידושלם של מעלה וכו' וכ' מיומא דאתחרב מקדשא רחון לא
הנעל קדמיה והמלאכים כשהם משורדים הם משורדים לכה כמבואר בפ' וית
וכ' כד אקביאו זכרון כקרא עדה של תעושים בקוד העושר וכד אקביאו חויבין
כקרא ערה ענתות כמ'ם עניה ענתות כמבואר גם וכ' בפ' תרומה האי עת סלקא
וכתא בביעיה ד'ישראל ואיכה מתיוחרת כל'ם ונרנן מפירי' אלוק אל' פו כמיין
אלקים מפירי' חסר' א מאלקי' העולה פו גם מזד העונות הנשמות מהם בקרבה
באים הו' להיות כפלי' בקוד היום הרת עולם היום יעמיד ההריון שלא תפיל כרפי'
מורי' ז'הה בפ' תפלות ר'ת ולא זו בלבד אלא גם א היסוד שבמקו' מהיה כקרא נהר
עלביו ושמחן עיר אלקים נקרא נהר וחרב ויבס' גם מזד העונות כסת' הטביל

הפתוח

סוף

סרה ילדה ועזוב כי לא היה דמא * גם לסרי כהרות ומעיות ודמאים ומחוי מניע
 העלכות כי כהר יחרב ויבט ומעין כרפס ומקור משחת ובכף איך דמאיו ואיך כמחוי
 וכמחוי פליטתם וממטרם בארץ להכות לעשב ואומר לו גדל בטל ויבואו כהרא
 יוכיח שאמר לו ר' פנחס בן ישיהר ואם לאו בוזרני מלא יעברו כך מים לעולם כמכא
 מעלכות הוא לו שיתרב ויבט הרי פגם ועלכות דרך כלל מניע לעסיה בסמית *
 גם לעסיה רוחנית שמם יורה קדרו וככבי'אספו כגסם כדאלל במעשה קרח שמם
 ירח עמד זכולה מאי בעו בזובל וכו' ולא עוד אלא שבכל יום מכין אותם וגו' *
 גם לשבעה ככבי לכת וממונים ומכהיגי עולם בחסד וברחמים ובחטאת בני אדם
 מחלישים כחם ואינן מכהיגים כי אם בעלי הדין * גם למלאכים הסוככים באוירי
 ושב ריקיעים שבכל אויר ואויר ובכל ריקיע וריקיע כמה מלאכים ממונים לקבל
 תפלתן של ישראל בסטר מורה בזרעיה ועמיה כמה סוכין ממין דמחבאן להיא
 בלותא וכן לסטר דרום ולד' סטרין כלם מנסקים לאותה תפלה ואומרים לה קב'ת
 יחוס לקבלך ועלך יתמלי רחמין וכן אם המתפלל הוא על מוכאיו אשר דרשוהו
 עולה תפלתו לכד פסין פתחי ואמרי מרך ירמי סנאך לקמך וכו' וההקם על זה
 בכל ז' ריקיעים וכדאיתא בארוכה בפ' ויקהל דף ר"א ר"ב ואתה בן אדם הביטה
 וראה חרפתך ובשתך שכמה מחנות קדוסי' התקין לך ש'אלקידך להנאחקך ולטובתך
 להכניס תפלת יתום נטום מאום תסום הכח והכך רואה בעיניך כי המלאכים הללו
 איך להם מלאכה אחרת כי אם לקבל ולעטר ולנסק תפלתך והיה כי יחטא ואסם
 לא כמכא מתום כחן כי איך תפלתו ככנסת ולא בשמעת וכמכא בטלים ממלאכתן
 אשר המה עושים איך לך עלבון גדול מזה * ולא זו בלבד אלא גם בעולם היבירה
 עולם המלאכי' בפתח היכל ראסון לבנת הספיר פס מלאך טהר'אל העומר לקבל
 תפלת היחיד אם היא טובה מכניה לפני המלך לרורן ואם לאו דחי לה לכד *
 גם למעלה מפתח זה ים מערי דמעה וכמעולם איתו תפלה ברמעה מודמן אופן
 א' סרוכב על תר' חיות גדולות ומטל אותה תפלה באותם הדמעות וכרממים
 בההוא פתחא וכו' וכסהאדם חוטא כל הכחות הללו בטלין ממלאכתן * גם לחיה
 א' הנקרא פוק שמתקן כל התפלות המתעכבות בחד ריקיעא ער שבא סנדלפון
 סנוטלס וקוסרס עטרה בראם בריק וכן כל התורה והמכות הנעשיות בלילה אם
 יחטא האדם ולא יתפלל מה יגיע לירו לקסור עטרה מסטרך דיליה כי איכנו * גם
 למלאכים אחרים מניע הפגם כלם ויהאו בני האלק'את כנות האדם ויררו לתקן
 ונתקללנו * גם לחשמל א' שסמו אורפנואל סבהיכל עכס הסמ'ים מניע עלבון
 החוטא דכה אסביאו זכאיך החשמל הזה תאיה ומזהיר במיני מאורו' כמנין חשמל
 וס' ב'אור פני מלך חיים וכך אסביאו חייבין אחתהך ואז כל העולם בדין הביטה
 וראה את חרפתך יבס לר'אופני' סבהיכל מוגה מניע עלבון כסהנשמה היא חוטאת
 בטלין ריבה מהיכל הזכות ויובאים חוץ להיכל ממקום קדושתם להלקותה וכן
 פשאלו הר' אופנים ממדין לאדם המוכיח דבר ככלה משו ומכריזין פלוני מכודה
 הוא אודרהו בפלניא דניפאל לאו עלבונא איהו גבייהן דהא אמרינן בגמ' ארבי'כל

מעולם

דברים של טעם כנגד הא' אמר נחמשה
 דרכינו ונחקורה ונסובה עד ה' ופרטנו
 אחר שאין דרכיהם דרך יסרה ראוי לנו
 לחפש דרכינו ואותם שהיו בלתי גלוינו'
 ולחקור אות הטב
 ולטוב מהם עד
 ה' וכנגד הדבר
 הב' אמר נסא

לבכנו אל כפי' אל אל בפמים ופרטנו
 נסא לפניו הלב עם הכפי' והם הנכסים
 בפעל החטא אחד כמו מביע פני' כמו
 מתנועע וכפליכס לפניו בפמים ממעל
 כמו שמשליך עכמו לפני ארכיו או ירמוז
 להשתדלות לקנות קנין המעלה אחרי
 חפוש החטאי' ועיזבתם כדרך שפרטנו
 ופרטת אליו כפך בכפר עין מספט
 ונאמנס הדבר הב' הכוחו בב' פנים ה'
 בכלל ב' בפרט כנגד הא' אמר נחמו
 פטענו ומרינו אתה לא סלחת והכונת
 שאף על פי שחטאו חטאים גדולים הכת
 גוער העונש והרע עליונו בדבר' וחרב
 זולת הגלות באופן גדול לא היה כרוך
 סיגלה אותנו בין הכותים ללעג וקלס
 ופרטנו אם אנחנו פטענו ומרינו לפניך
 כל זה בזמן העובר עלינו קוד' הכה אתה
 לא סלחת ולא עמדת מנגד אכל יסרת
 אותנו כרי רעעתנו במספ' בדבר ורעב
 ויספיק זה הסוב מהעונן כמו שיאמר -
 ובמדרש חני רב הוכא נחנו פטענו
 ומרינו כמדוותינו אתה לא סלחת
 כמדוותיך והוא מאמר נאה ומתקב -
 חסידים והגירושין והגזרות והגלויות והכדויקים כתפסים בעון הרור כל זה גורם
 החטא ומביע עלבוננו אליו ולאחרים הלא יבעקו אלה עליו שהביא עליהם הרעה
 והעלבון הגדול הזה ג' לב' כי על ידי העון ועבר את הפמים וככך גם בהמות

חטאיו אמר עתה אם תרצה לירע
 מקומות הפגם ועלבון עונותיך עד
 היכן הגיע נחמשה דרכינו נחפוש
 הדרכים העולים מן הארץ הלנו עד
 מקום גבוה רמות
 היחיד ונחקורה
 הקירה אחר ה
 החיפוש והפטפוש

ותראה את כל המקומות אשר פגמת
 ואחר כך ונסובה אל ה' שאם לא תרע
 במה פגמת ועד כמה פגמת והעלבת
 בעונותיך לא תהיה תשובה שלמה ועוד
 סכמעת קט מן התשובה פעמית יאמר
 לך הזקן וכסיל די' לך במה פעמית כי
 כבר פעמית תשובה כפלי' בכל חטאותיך
 אמנס אחר שתחקור ותחפוש כל
 הדברים הפוגמים והעולבים מתחת
 ידיך תשוב עד ה' כי עד סם הגיע הפג'
 כמו שנבאר במקור' וכריך פער סם
 תגיע התשובה ולכך באתי להעריך
 בכמה דרכים פוגם האדם ומעליב
 בחטאתיו ממה שיכולתי ללקט בדבר
 מורו ז' להס' ובספרי הזה והתיקוני וקצת
 מהרש"ם דע שהעלבון הנפשה מחטאת
 בני אדם מביע עליהם רעה גדולה
 וכמ"ס חטאים תרדף רעה בימוריך
 ומיתת בכיס קטנים סהם חסובי' כגופו
 גם לאחרת' כמ"ס וחוטא ח' יאבר טובה
 הרבה כגון שהיה העולם בכף מאזנים
 חטאוהכריע לכף חובה אזי לו טהכריע
 עמנו ואחרים לכף חובה ג' גם פשתה
 הנגע בקירות הבית הקרום והריות
 המזבחות וכלי הקודם והכרובים בכליבה וארון האלקים נלקחה ופסיכות דם
 חסידים והגירושין והגזרות והגלויות והכדויקים כתפסים בעון הרור כל זה גורם
 החטא ומביע עלבוננו אליו ולאחרים הלא יבעקו אלה עליו שהביא עליהם הרעה
 והעלבון הגדול הזה ג' לב' כי על ידי העון ועבר את הפמים וככך גם בהמות

מדה

דחא חמינא לון באררא קרישא נאמינא מה דלא ידענא הכי נאקתום בלכתי מלה
 נאקתא חנא בלחודאי נאקדנא וכו' ופי' מורי זלהה כי בחינה דאפוכה אינו מקבלה
 כלל ב מרות חלה אותן הט' נהורין פה ט' שבכח והרעת מפלים העמר ורע
 באררא דנאט פאמר מתגלה אינו לפי סברתו חלה חליבא דספרי קדמאי חמינא
 ליה לא קל וזהו פאמר נאמינא מה דלא ידענא הכי כלומר מה דלא קל . . . בקטיון
 סמה פאינו מתגלה אינו מתגלה ומה פמתגלה אינו לא לטובה בעין עינא פקחיא
 דלא נאים מלעולם הפגתו מהמדת וכך פאר התיקונים שבכח ויג תקוני
 דיקנא כלם רחמים פשוטים וחסרים גמורים וזהו פאמר מפי עליון לא תכא
 הרעות לומר די בפייער זה ולא יתמסכו הגזירות עוד פאס היה אומ' די לרצועה
 פתלקה כראש סכבר הסכימה רעתו בהכחות הקודמו' וזה אינו כי כבר הוכחנו
 באינו משתתף לפעולת הדין כלל ורוק אומרו הרעות לסוף רביס פהכוונה לומר
 אינו נזקק בענין הרעות כשהם רבות לבזור ולומר די במקתס לבכה הנז' ופאו'
 פוססים ברע' אל לבניה דיריה רעות רבות חוקרון ח' כיכר ימפיך הרצוע' מבכר
 כתפוי דמלכא ולומר די וכך מרת הטוב אינו כריך פכא מפיו פכא לעולם פמדת
 טובו מתחילת חיליותו ממפיך בסוד עינא פקחיא טוב עין הוא יברך ולא פסיק
 לעלמין ולכן קרא לו הטוב ולא טובות כי אחר פכל טובותיו מיום פהתחילו טוב
 לא כפסקו טוב ח' לבר יקראו ח' מעמה לא תקפי אמאי לא מיה זכיה לחזו
 ברצועה כי מפיו לא יכא הרעות והטוב כאמור נאחר פעתה חירכתי לך קופיך
 פאיך בידה פל מיה זו לבטל הגזרה לפי פכל המדות העליונות הסכימו ברין ולכך
 חרני לא ביה כאמור וגם כתר עליון חף על פי פהוא ארוך הכל יוש בידו למחות ולא
 מחה לבכה הנז' ח' מה יתאונן חרס חי גבר על חטאיו כלומר כמה וכמה יתאונן
 חרס חי מי פהוא כדוק ולא רעע פהוא מת וכך גבר פגובר על יכרו כמה יתאונן
 על חטאיו כי כל מה פהוא גדול יכרו גדול ממנו ופגמו ויתר גדול מכפי מחכב
 כסמת כל ח' ח' כך הוא הפגם וכדאיחא בתיקונים חרס קדמאה מאתר דאחבור
 כסמתיה תמן חב ולכן אחר מלבטל הגזרות אין מי פיקבט עלי רחמים וחס און
 חני לי מי לי כחפטה דרכנו וכחוקרה וגו' ורוק אומרו ח' ח' גבר' ג' כנויים כלם

פנים לטובה כמורפ' : יתח' כדום פמפיך טעם חריו

הזכיר	הרבור	הסני	ובו	ב' אמרו	ח'	נמשך	אחר	דבריו	הקודמים	מה
עבמו	ב' טע' מה	לעבדו	הטוב	יתאונן	חרס	חי	גבר	על	כנגד	הא
מר	הא	הא	הא	זו	האות	ובה	ג'	חטאיו	כי	אחר
פגם	ספגם	ועלבון	עונותיו	דברים	ח'	פראוי	לארס	לחפס	מעמיו	ב'
הביעו	עד	למעלה	ראש	מטיבור	הארץ	פמפיך	פאיך	לרחמי	פמים	פמסלח
לו	אס	יורכה	וג' שובה	עד	יהוה	וג' שאל	לבבנו	כמה	יתאונן	וג' סידבר
לפניו	ג'	פננו	אל	ויבכה	וראג	על	הטאיו	דברים		

ונאור • ביסוד יוסף ברזא דעיולי • בנימן
 כר נפיק • יהודה במלכות • דן ונפתלי
 תרין פרקין אמכעיים דררועין • גר
 ואמר תרין פרקין דתרין ירכין בסוד
 וכל אחוריהם ביתה כמבואר כל זה
 בפ' ויבא ובכמה דוכתי הר"י ב' סבטון
 וכלס הסכימו עס הבינה לכלות עליה
 הרעה ואחר מהס פה ה' באמירה ה'
 והסכמה ה' אמרו והסכימו בזה וזהו
 מי זה יחד אמרו באמירה ה' ומי זה
 כלא נהיתה הרעה בפועל באופן שאין
 אחריה חרטה ח' כיכר המלכו' תעכב
 ותאחוז הרצועה ולכך חרני לא בזה
 לסוף סיתוף כמו שאזל כל העולם לא
 כבדא אלא למוות לזה לא נסתתף לעכב
 הרצועה כמנהגה והטעם כדמקיים
 בה בתיוקוים בקימ' הכז' וזל ואית
 חובין דמטרוכיתא לית לה רסון לאבנא
 עליוהן ההר מעס מזבחי תקחנו למות
 עכל והכא כלהו חובין הו' ע' ובע' וטר'
 עד אין קץ' אל מי זה אמר היינו מקבה
 הטמים מי בינה עד קצה הטמים זה
 יסוד כל טס קכוות מן העולם ועד
 העולם הסכימו להתחיים הגזרה פה
 ח' לכך חרני לא בזה להחזיר הרצועה

רעה ולא רעה לעומי טובה אלא רעה
 לעומי רעה וטובה לעומי טובה כדא
 יסלס לעומי הרעה כרעתו וגו' עכ'
 פירשו הכתוב כפטוטו המפורסם פלא
 ימסך מהטי הטוב והרע דין בנדרק
 וכפי מעטי האדם כי אין מיתה בלא
 חטא ואין יסורין בלא עון • וזה מחייב
 אחרי נקתנה בחירה והכנה בארס
 להכיל ממות כפטו ומן הרעו' כלס כמו
 סכבר כפלנו בזה הביאור ובספ' עין
 משפט וזה המאמר מיכח האמת בזה
 הדרוס במלות קדרות כמשפט בדבור
 הנבחר • וכנגד הדבר הב' אמר מה
 ותאונץ ארס חי גבר על חטאיו ופירושו
 לא טוב הדבר אשר אחס עושים ומורה
 על העדר החיות וההרגס מכס כי מי
 פהוא ארס חי ולא מת כמה ראוי
 סיתאונץ על דברי הכביא ויסוריו והיה
 גבר על חטאיו ויעזבס • און ורצה כמה
 ראוי סיתאונץ על חטאיו מין הארס
 אשר גדרו חי גבר מדבר אשר המכל
 סכו הוא הגובר ולא פיהיה חי בלתי
 מדבר ומלת מה להגדיל כמו מה רב

קפוק סוד טובך: ספסס סיוסיה
 מה תאמר כמו פה' כבאות יעץ הוא וכבאותו יעץ ומי' בינה יפר הגזרה כמו כן
 כסה' כבאות ומי' בכ' יעץ • כתר עליון יפר במדת רחמי' הפסוטי' ובחקריו הגדולי'
 וכמו חס עונות חסמר ית הא ידוד ואס לאו מי ועמוד כדפי' בזה רים פ' בלק תירץ
 ואמר מפי עליון לא תבא הרעות והטוב קיימ' לץ סהכתר אינו מתגלה ומסתתף
 בהנהגות נתחנות כמו פסי' מורי זלה' בפ' האררא דהאזינו כי סס גלה רס'
 דעתו ואמר עתיקא קרישא רכל בעתיקין סתימא רכל סתימין אסתתקן ולא אסתתקן
 אסתתקן בגין לקיימא כלא ולא אסתתקן בגין דלא סכיה • כד אסתתקן אפיק' ט'
 כהורין דלהטין מיניה מתיקוני ואיכונ כהורין מתלהטין אזלין ומתפטמים לכל
 עיבר כבזינא עילאה דמתפטטין מיניה כהורין לכל עיבר וכו' ומה דאמרו
 חברנא בספרי קרמאי דאיכונ דרגין דאסתבריאון דעתיקא קרישא דאתגלי בהון
 בכל חד וחד מסוס דאיכונ תיקונין דעתיקא קרישא לאו סתתא עירכא להני מלין
 דתא

מזה מהם טנאלי אותו על חנם כי
 כונתו ברבריו טובה כנגד הרבור הא'
 באת זה האות ובו ברברי' א' תוכחה
 על העדר אמונתם ברבריו ב' שזה
 מורה על חולי הסכלי כי האים הכריח
 בסלבוריגט ברברי הנביא ואמנם
 ברבר הא' יכח הרבור כנגד סמי מוכים
 מישראל א' הכביאים המבטיחי אותם
 על סקר לומר כי ה' דבר טוב על ישראל
 הסך ברבי ירמיהו ב' רבו מעמי הארץ
 הבלתי מאמינים לא זה ולא אותו והוא
 מאמר הכתוב בירמיהו אומרים אמור
 למכאבי שלום והיה לכם וכל הולך
 במיריו לבו אמרו לא תפל עלינו רעה
 וזה כי נביאי הסקר אמרו לעושים
 ולמכאבים מישראל אל תאמינו ברברי
 ירמיהו אבל בהסך כי המלחמ' הערוכ'
 עתה בוכיכו ובין אויבינו תכלה במהר'
 ויהיה לכם שלום ותשוב הארץ למתכונת'
 כאשר בתחלה ותגדל שלותה עוד וכל
 האכמים הפושעים ההולכים בסרירות
 לבט אמרו לפחות לא תבא עלינו רעה
 כמאמר ירמיהו ואף על פי שיכזבו
 הכביאים בהבטיחם על טוב כוסף
 ואמר כנגד המין הא' מי זה אמר ותהי
 ה' לא כזה כלו' מה הוא זה אמר וגזה
 ותהיה גזרתו אמיתית מה שה' לא כזה
 רמו על המתנבאים בטוב במס' האמר
 לא כזה אותם וכנגד המין הב' אמר
 מעי עליון לא תשא הרעות והטוב ירב'
 ומי זה אמר ותהי מעי עליון לא תשא
 לא זה ולא אותו ר' לא הרעות שאני
 מיעד ולא הטוב שמייעדי' כביאי הסק'
 ובמררם מאמר ז' א' אלעזר מפעה
 שאמר הקב"ה ראה כתתי לפניך היום
 את החיים וגו' לא יכאה טובה לעמי
 רעה

מדה זו מעכבת ואחות הרצועה כאס
 המרחמה על כניה כמהם לוקים מאת
 אביהם כמנהג' הטוב רק בדבר העגל
 וכראית' כפ' כי תשא סקבה וסמינתיה
 בעכה א' לעולם אמי ארים את המטה
 ואת תאחי הרצועה מאחרי אמנם
 בעגל לא היה כן ולא הגיכה עליהם
 לפי שחטאו כנגדה ונבעו בכבודה
 כמ'שה וימירו את כבודם דהיינו הכבו'
 העליון בתכנית סוד ולכך לא אחזה
 הרצועה מבתר כתפוי דמלכ' כראית'
 התם אמנם בסאר הגזרות הבאות
 לעולם הם בעכה א' להקל מכת המות
 וכך נמי בתיקונים אחרונים תיקון
 חמישי אית' וז' ולית סקודא דלית לה
 רסו לאגכא עלה' דאית חובין דדיינין
 לה בדינין חמורים לספמתא וייתי מכוה
 דאיהי מטרוניתא כגון מצות ביצית
 ואבינת עלה וערישת גדשהא עלה ולית
 רסו למקטרגא לקרבא תמן וכו' -
 א"כ בענין החרבן למה לא הגי' עליהם
 כדי שלא יבואו הגזרות באף ובחיתה
 ובקנף גדול עד בלי הסאיר סריר
 וסארית בארץ כמו סדרסו רז' לב סנה
 לא פרה עוף על ארץ ישראל סנא' מעוף
 הסמים ועד בהמה כדרו הלכו כמנין
 בהל'ה אתמה' תירץ ואמר מי זה אמר
 ותהי כלומר אחר סמי' שהיא הביכה
 ובית דינה מהם המרות התחזונות
 ז' בחיכות כמנין זה כראית' בפ' ויחי
 חסד חסדים גבורה גבורות ככח ככת'
 הוד הודות הם ז' תו כל אינון סית
 סטרין כל חד חזיף לחבריה הם ז' או
 כלך לדרך זו ראוכלן בחסד אור' בן
 סמעון בגבור' ס' עון לוי' בת'ת הפעם
 ילום אימי אלני וספסר וזבולון בכנח
 יח ב 18 2 והוד

מהתת הנקרא' משפט הטע עצמו דרך מקרה וההזרמן להכניג הנשגת העולם
 בסוד הגבר דהיונו הגבורה לא כדרכו מהוא רב חקר מטה כלפי חקר אלא נקרה
 נקרה מהטה להכריע לכד הגבורה הא כמו ליתא שאין ההנהגה מתהגת אלא
 נגד פני עליון מהוא א"כ ב"ה מלך עליון על כל הארץ ארוץ הכל כי עינו על דרכי
 אים ואין דבר נעשה דרך מקרה חלילה א"כ הטיה כזו היא נגד פני עליון אינו כוהב
 בעולם העליון עולם האכילות כי הכל במרה במסקל ובמטורה ויהיה למד להטות
 כמו בעבוד גם סלל מלא כאמר מהיסורין הם מחמת סנתמעטה המלכות הנקרא
 אדם הרוכב על הכסא בריאה וירדה מאת פני דודה ולכך להיותה למטה בסוד
 הדין מעוות הדין חלילה וזה בריבו בסביל הריב מהי' לה עם השמים סנתמעטה
 על סאמרה א"כ לפני מלכים כי זה הריב עריון במקומו עומד עד סיביע זמן יפרח
 בימיו בריק שאז יהיה רוב שלום עד מלא יהיה עוד ריב הירח עם השמש כי לא
 תקרא עוד ירח ורחים כזמן ההווה סבכל לילה הירח הוא משונה מליל סעבר
 וירחים קריבא ביה אלא סתתמלא פנימחה וסוב לא תתמעט עוד שאז תקר' לבכה
 במילואה לא ירח כי לא תמצא בשום מקום לבכה לבכים כמו ירח ורחים כי לא
 תקרא לבכה אלא כשהיא במילואה א"כ תאמר סבסביל ריב מעוות הארס הזה את
 הדין חלילה ארכי לא ראש מדה זו אינו נראה בעיניה לעשות כדבר הזה דלא עביר
 דיכא בלא דיכא כי בדין ומשפט מכון כסאו והכל עולה על קו היושר א"כ לעוות ארס
 מלכות בסביל היותה מתלבסת בחיובי הנקרא ריב עם סמריבים תמיד עם בני
 ארס להטותה מינוי דרך ומכד כחה יבואו ויסורין לעולם בתוספת הא כמו ליתא כי
 ארכי לא ראש אינו נראה בעיניה סיוסופו על המד' כגריד חרדל כי אררבה קבה
 מתלבס בעמר כתרין תתאין לתברא תוקפיהון מלא יטמטפו עלמא אלא סיפעלו
 הדין כדו רשעתו במספ' כדאיתא בתיקונים דף ל' א"כ עהר הכז לעוות ארס בליעל
 אים און בעלה מל און מהי' לילית המביאה מריבה לעולם ועי' זונגס יחד מטמטמי
 עלמא וחולי מחדס באים היסורין לא על כד חיוב עון התחתונים גם זה אינו כי
 ארכי מהוא הדין לא ראש ולא רכה בתועבותיהם ובקלקול הדין כי אחר מהם
 רשעות המלקות אין הרשעות פועלת כי אים על ידי הדין ול כל אמר יחפוץ יטנו:

גלאנטי

בא לתרץ קוסיא	מי זה אמר ותהי אדני לא צורה:
עכמית סים	בפי עליון לא תצא הרעות
לבעל דין	מה יתאוונ' אדם הוי
להקמות ולומ' אי	גבר על חטאון
הכי כמה דאמרת	
סכל היסורין באי	
במרה במסקל	
ובמסור' מאת ההנהגה העליונה תימא	מהוא עזיבת פעלס הרע וכינא ג' מניח
איך בהגיע הרשעה ללוקה למה אין	טעם מה לעכמו הכנסה ד' גוליד
	מזה

מים ולא יתפעל מלא הרעו' כלל כמעט
הכברלים הנכבדים עליו וכנגד הרבר
הנ' אמר לענות ארס בריבו ה' לא ראה
ומלת מעפט מוסכת וסיעורו מעפט
הארס בריבו לענות ה' לא ראה וירכ' כי
הארס הנגזר מארמה ומסתבך מעפטו
בראותו אלה הרעות ודבורו מריב עם
הס' לתכלית מיעות דרכיו ומעשיו הנה
הוא שארו' העולם בלתי מנגיה בו ולכן
באו לו הרעו' בו כמו שהיה אויב עומה
בחמרון מכלו ומלת לענות רמז לתכלית
דבורו כי הוא גזור בריבו עם האלקים
על העדר הסמחה כדי מיעות מעשיו
בבטחון ואין פחד אלקים לכגד עיניו
ויתכן סירכה באומרו בריבו בעת
סיריבו עמו הסכות הטבעיות ויבא
עליו אי זה רע וככזן הוא גם כן :

כחוט המער' הא' כמי ליתא וזהו להסות
מעפט גבר אס תאמר בסביל הט וית
המעפט ליתא סהטויית המעפט הוא
נגד פני עליון שהוא תיעוב לפניו סכן
כתיב לא תעשו עול במעפט אכ' כגד
פני עליון המעפט הוא כגד פני עליון
כמ' אלקים נכב בעדת אל' ואיך יטו
המעפט מלא ברוזן גבוה אל' כגד פני
עליון כל מגמת פניה' סל עב סהררין
הללו לעשות רכזן פני עליון וזהו כגד
כגד' סל סהררין ומגמת פניה'ס ואיך
יטו לעשות מלא כרכנו כגד' הג' סכד'
סמעוותי' ריכו על סס העתיד וכעת
הוא ענות כי כדוק בריכו הוא אבל מ'מ
כדון על סס העת' הא' כמי לית' כי ענין
זה ארמי לא ראה אינו רואה בעיניו
לעשות כדבר הזה דהא כתיב אין אס
ראית בלבי לא ישמע ה' ומה אס

ביממע' אל כאמר באמר הוא סס כ'ם בימראל אלא ודאי מה יתאונן ארס חי גבר על
הטאיון אכ' כמעט דרכיו וכחקורה ונסובה וכו' ואת' וזהו כן קורר ומורה כדון עש
סופו הנח לבן קורר ומורה דמלה אחרת ים בו כי הוא בן יפת תואר מביאה אסורה
ומלה יסכה ים להס עמו ואפשר עוד להעמיק על פי ררכנו וכאמר כבר ידעת כי
מלת רגלים רל סכות וכ' ועמרו רגליו ביום ההוא על הר הזתים וכ' בדברי רז'ל
רגלתי דבר איכים אינון ערבין ליה והס בחיכות אחרונות ממדת המלכות והס
המתלבטי' בסתי מעלים סהס מטטרוזן וסכדלעפז וכרפי' בתיקונים מה יפו פעמך
בנעלי' וכ' בזה' פי' כן והס על סס סמלביטי' ההנהגה היוודת מאתה ונפעלת על
ידס דמיון המנעל המלביס את הרגל כמכאו הרגלים הללו מקתמא הס מתלפסיס
במעליהס סהס ב' סרים הללו מנהגי העולם בכח עליון זה סר היצירה סר הע'ר
סכן עולה סמו כמנין וער' ובא המקונן בויכוחו האמיתי כגד המתוכח עמו וסלל לו
כל חלקי הסויתר פיעלו בדעתו סל המתוכח ואמר אס תאמר סהיסורין הבאים על
כ'ני ארס הס לרכא העולם סיהיו מסועבדים תחת רגליו וסבותיו סהס ספני סרים
הללו אל' ממסלת היום ואל' לממסלת הלילה הא ליתא כי כל העולם הס' אסירי ארץ
הארץ הלזו התחתונה ומה אס הס אסורים ומסועבדים לארץ הלזו ספסלה האפלה
טככל מררבות העסית הבסמית כ'ם סהס מסועבדי' לחלף העסית הרוחית סהס
מהרקייעים ער היכל לבנת הספיר וכ'ם סהס מסועבדים תחת הנהגת היכולות
אכ' אי מסוס הא' לא איריח ואס יעלה ברעתך עוד לומר סבאים יסורין בסביל

מתפנט ומתפנטים עם החיונים להמסך האם הקפה על ראם רמעים יחול
 נסוחה בכנפיו בגבורה באותו נהר האמר יפרם הסוחה לסחות להלהיט את האם
 וכל עוד שהוא סטוף יאמר האח ואז אם ים כדוקים ברור למתק הגבורו הקדושות
 האוחזות בגבורות חיוביות ולהחזיק למורץן ויבדיל החיוביות וימרטם ויטפילם
 ארצה כי זהו סוד המריטה להבדיל בין דין לדין אז הנהר יורד מגבורת טיפיתו
 כי כמתק מקורו ממקום סטואב ואז הכחם הארור הזה הוזר לאחוריו מעט מעט
 וככנס בנוקחא דתהומא רבה וזהו בני אים מכניע ומפבר כחות האים
 הבלעל הזה לכלתי היות לו פוס שליטה אלא במקומו ויגבור על אים הזה הרלת
 ולא יפתח זולת בעונות התחתונים רחמנא למזכך :

גלאנטי ו' שועיב

אל תאמר בלכב' בהרוף ה' אוחך זהו האופן הסניכו שלמה דברים
 ביקורין קמים לאמר ח'אלה הרעות מי הוא המקבל
 בודאי לא ימלט שבאים מא' מנ' פנים אותם ואם אינו הסכל החוטב ב' מה
 הא' שהוא להורות לעולם כי הוא שליט המספ' מראוי פיוכי מהם האים החשוב
 בעולמו ולכן ל' דבא' תדהה רגליו כל א'סירי בבואם עליו נ' מה
 יראוהו אנשי הב' ארץ' ל' הטות' כ'שפט' ג'בר נגר הרב' סגנו' עליה'
 באי' בסביל הטוית דמיו' האים החסה רמיו' האים החסה
 הדין שהטו עליו פניו עליזון ל'עות אדם בריבו הסכל כנג' הדבר
 בבד' עליון ובקמו הא'אמ' לרכ' תחת הא'אמ' לרכ' תחת
 עלה וסחיתא רגלו כל א'סירי הא'אמ' לרכ' תחת
 להב' עליו הרעה ארץ ופירושו לא

אדני לא ראהו

ענה מלכו כלל אבל האנשים המוכנים
 להיות נכא' תחת רגליו אל מקובציו
 הם כל א'סירי ארץ' והם המסובבים
 בחלקים החמריים ומתערבים בהם כי
 הם המרגישי' בטובות וברעו' הגשמי'
 המתנועעו' בזה העולם הספל המכונה
 תחת רגליו ית' כמו סירע' משתוף רגל
 מדברי הרב וכבר כתבאר בזה הספר
 עין מפנט במאמר אליהו ואם אסורים
 בזק' וכנגד הרב' הב' אמר להטו' מפנט
 גבר נגר פני עליון ופעורו מפנט גבר
 להטו' נגר פני עליון כי הגבור בסכלו
 מפנטו בראותו אליו הרעות להטות
 עכמו נגר החלק העליון להיותו דבק
 עם חלקיו ומאז יהיה כוארו כעמוד של

הב' שמעוהקים את ריבו זה שהוא
 כדוק בדינו עתה אמנם נדון על עם
 סופו ע'ר סח'ל בכך סורר ומורה ירדה
 תור' וכו' לזה בא המקונן ואמ' לא תכיתו
 להי' כללי דליתכחו סכנגר הראשונה
 מהיה ס'ר שבאיף היסורין לרכא תחת
 רגלו להראות ממעלתו הא ליתא כי
 כל בני העולם כלם א'סירי ארץ' מי ווכל
 להמלט מירונ' אם אהק' פמים עם אתה
 ואביעה סאול הכך ומבורת הסמי' פרום'
 על כל החיים באופן סאין להם מנוס
 וכלם מסועבדים תחתיו וכנגד המנית
 מהסכהררין שבהיכל הזכו' פרגי' העול'
 הטו את המפנט ובקמו עלה לענותו
 מפני כבוד עליון אחר פנטה מן הדרך

סיס

כחיט

סמחיה

עוד איכס וזהו כי אס חונה את מכותיה ורחס אותס הדויני ממש יתחלכו לרחמי'
 וזהו סוד זדוכות נעמות לו כזכיות וזה מדרכיני יתברך סהוא חסד גמור סיתסרך
 הקטיגור לסניגור והסר לחלב סהיה מן הדין סיסאר סתקטרב במקומו ובתשובה
 סיטוב יברא סקניגור וסקוליס סס ויבאו סניהס האי כראיתיה והאי כראיתיה
 בטעת חרונה חרונה ובטעת חבלא חבלא כל איפעול יומו חבל הוה ית' לא כן ידמס
 חלא יתפכנו ממש מטבעו זהו רוב רחמיו וחסדיו ית' וכטן טעס להמתקנת הדויני
 וזמר כי לא ענה מלכו איין סענוייס והתנות והדאבות לכני איס באי' מקוד חלב
 כלומר מעצמו סל סס זה ממס חלא היסורין באיס מהחיכוסיס סהוא ברא מעשית
 לחבל את עצמו כלמס ותמוגבו ביר עויניו ממש ועל ידי היסורין חל' סב בתשובה
 אל ססב אל מקוס סיכא מעס סבעומו יכא אל החיכוניס כמו ספי' בזה' אל יכא
 איס ממקומו ובתשובה הוה סב אליס והיחברא' תשובה כרפי' בזה' כפי' מספטוס
 וזה חל' סב בתשובה כלומר חזר ליכנס תחת בכפי' ססכיבה ונקר' תשובה כמבואר
 וככן גס היח' סבה ה' ו' וה' ו' תשוב לה' עילאה וזו מתמתקת מדיניה וכהסך
 הרס לחלב וקטיגור נעמה סניגור' איכמי וינה בני איס הורה לנו המתקת
 הדויני כבוד סוה וסענין אית' כפי' תזריע רף מ' ו' תכא מן כוביכא דקררינותא
 כסרין תלת מאה ועסרין וחמש ככזי מתבלפיין ומחתחרך כחרא וחתעבידו חר
 גופא ובר עיילין חילין כגופא איקרי איס וכו' וכר חתעבר מיניה סערא דריפא
 חתכסס ודינין דלתתא לא אזרמנו ובגין כך איקרי טהור וכו' וסכא כתיב ואיפ
 כי ימרט ראסו קרס הוה טהור הוה ע'כ' וסענין כי סיעור קומת סבבורות
 כמתקבזיס יחד איקרון איס כמ' איס מלחמה וסערות סכראס איס זה סס
 סמסכות הדויני וכסמתמתקי' סבבורו' כבוד כי ימרט ראסו אז הדויני מתכסמין
 ודינין דלתתא ססס רכונות הדיין סזה לא אזרמנו וזהו סוד דאיתא כפי' ויחי
 באותס מראה סבתראה לר' יסורה וסהוא גברא סהיה אליהו ססיבו ער לא מריט
 דא ריפא דמאריס וער לא גליס למטרוניתא וסס בספר י' ר' יק' פירסנו כל בורכו
 בס' ובזה יזמר כי לא ענה מלכו איין סענוייס באיס מהלב העליון בינה כרפי'
 בספר ולא זו בלבד חלא מכניע סבבורות ומכסמין וזהו וינה בני איס וינה מלסון
 הנו סיגוס מכסף מענין סרס והסבתה סר' כחות וגבורות וענפי הדויני
 סמתפטסיס מאותו איס כמזורי' איכמי בני איס סס גבורות חיבוכות סמתפטסו'
 מאיס יודע כיר איס סרה סמאל סהד את סבריות בטעתי חלקות וס' כי לא ענה
 מלכו סאיין סענוייץ באיס מלכו סכבר כמתקו משר סן אז וינה בני איס מכניע
 כחות וענפיס סמתפטסיס מאותו איס סרה וסוה כי איין חחיכוני מתחזק חלא
 כסוד הדין הקרוס כי כסרהדיין ככעס נוטל סרביעה בידו להלקות ואס ביכני ביכני
 חוזר הרסע בתשובה משליך סרביעה מירו' לארץ נסוד כהר דינור יוכיח פעלי ירי
 עונות סתחחוניס מתגבר סמאל ויכא' מנוקכא דתסומא רבה וככנס כנהר
 דיבור אחרי זחת סההר סזה מפתח סיכל לבנת סספי' סמהיכל הזכות יוכא והולך
 ומתפטס ונפול ער פתחה סל ג' סיכס וער פתח סיכל זה הוה חל' קרוס מעס וזליך
 מתפטס

סבא ליפרע חובו בעה"ע ער ויסרתיך
 למספט במספט לא נאמר אלא למספט
 ויסרתיך ביקורין מסביבא עת המספט
 ונקה לא אהקך לא אכרתיך כדפיר' זל
 וכן הוא ער סבחי ירוסלם את ה' הללי
 אלקיך ביון שהוא ער סאל ב'אחי' אהלל
 דבר כה' אהלל דבר סבין בהנהג' הדין
 בין בהנהגת רחמי' אהלל דבר וכן חסד
 ומספט אסירה וער זה יאמר סבחי
 ירוסלם את ה' כממתנהב עמך במס
 והרחמי' וכן הללי לקיך ביון כממתנהב
 עמך במס לקי' כי הדין הזה הוא לחוק
 בדיחי' סעריך סלא יסלטו עליך מסטרא
 אחרא ולא יפתחו הדלת אחר סנתחוקו
 בריחי' הספרים והוא כינוי אל הקטרוג
 וזהו ואני יסרתי חזקתי זרועותי ואלוי
 יחשבורע וזהו ג' רבים מכאובי' לרפע
 נחם תראה ג' רבים מכאובים לכדיק
 חסד יסובבנו חסד הוא סמסבב אותו
 למרק אי זה עון וזהו כי אם הוגה
 ורחם ורוק סלא אמר ורחם סלא ורחם
 כי באותם תוגה סבד רחם ונתן טעם
 נאמר כי לא ענה מלכו הדיוכין הללו
 סבאים על הארס אף ע' פהס רחמים
 עליו ת'מ אינן באין מלבו ומרכבו ת'
 אלא על חטאתיו אכ' כי לא ענה מלכו
 אף עינוי' היסורי' באי' מתוך לבו סיהיה
 סמה בהטלתם על הארס אלא אדרבה

ואז תוכל לומר באמת ותזנח משלום
 כפטי וכנגד הטעם הסמי אמר כי אם
 הוגה ורחם כרוב חסדיו והכונה סאף
 על פי סיפעל הוא ית הרעות מחוייב
 סיתערב עמם הטוב והרחמים בעבור
 סחסדיו מרובי' על מרת דיכו כי הטוב
 הוא הגובר בעולם ולזה טוב סתקות
 ליסועתו כי לא לעולם יריב ואמ' הטע'
 הג' הכיחו ב'כ' פנים א' בכלל וב' בפרט
 וביאור יוקר כנגד הא' אמר כי לא ענה
 מלכו ויגה בכי אים והכונה סאף על פי
 סיבואו העות על הסלס לא יענו ויכענו
 כלל מהחלק המיוחד סבו סהוא הסכל
 האלסי ולא מפעולותיו הטובו' הכמסכו'
 לאוסר וביחוד העינויות אלא סיהיה זה
 בזמן ארוך ומעט מן הזמנים לא יעקק
 המאוסר ממעלתו בכקלה כמ'ס החכס
 בא' מספר המדות ומלת מלכו רמו
 למקבל הענוי והכנוי סב אל הס' כי כה
 ה' נסמת ארס והטעם סלא ענה מזה
 החלק כלל סלא יקבל הסתפעלו' ורמו
 לפעולות הסכל באו' בכי אים כי הס
 המיוחדות לאים החסוב סבמין האנוסי
 והסכל בבחיבות סונות כי האחד מכה
 הסכל והאחד מכה פעולותיו ואף על פי
 סהס דבר אח' בעינוי ואס ילקחו הבני'
 על סמעשים סיהיה הסבדל מבואר :

ק'בה דואב עליו רמיון האב המכה את בנו פעל כל מכה ומכה מצטער וכדא' זל
 סכוכה מה היא אומר קלני מראשי ומה על דמך סל רפעי' כך כ'ס וכו' ולא סגי' בלאו
 הכי כי חוסף סבטו סוכא בנו ואוהבו סיחרו מוסר ולפי דרכו יאמר כבה ידעת
 סקור הדיוכין סס יורדים לעולם כססמרה הזאת סהקרא' ארמי מתגוללת ברמי
 הדיוכין ואז היא פורקת וזנחת מהואו אבל כססיהא מתטהרת ממקור דיכיה אז
 מתקרבת חלו והרס נהסך לחלב ואז רחמים בעולם ובה יאמר יתן למכהו לחי
 יסבע בהרפה כמדובר כי איך תוחלתו ככזבה כי המרה הזאת ארמי לא תהיה
 בזנחת ומתרחקת לעולם לא בוראי' תטהר ואחריו טהרה יתמתקו הדיוכין ויסורין

חכה פיהו וכתיב התם יפקי מעטיקות פיהו חולי בסבלו עול היסורין בעהז ים
 תקוה לעהכ פלאיטענס טעס גהינס גם ברבוכו ומציא עצמו וזמין לו לחיו
 סיפטר'המכה במולוחותה ויטול ההרפה ההיא בסעודה חסר הוא טבע ממכה כמו
 כן יהיה עמו ככ בהרפה ההיא כאוכל וסבע וזו היא תשובה נפלאה וכמו שהיה
 מרבאל בפומיה דמורי זל'ה' שהיה אומר סבכל התשובו'טבעולם המעולה סבכלס
 למרק החטאות והזרכות והפשעים היא סבילת העלבויות והחירושי' והגידופים
 והיא מעולה יותר מכל מלקיות וסיופשי תעניות סבעולם כי אם יסגף עצמו לבד
 יחלם ויבטל מרברי תורה למחן דלא אפשר ליה וקרא חוטא וכך במלקיות וכיבא
 חמס במרה זו תאכל ותסתה ותעבוד והעונות מתספרי'מכינתך חרל כי הגע
 עמך מי'אמרו לך תרצה סיבא לך הפסד ממון או נפילת בתים תשיב לא ואם
 יאמרו לך תרצה לקבל עליך מיתת בניס תשיב או לא אחת ה' תסמרס ואם יאמרו
 תרצה סיכך ה' בטחפת ובקדחת בקרורי וחמימי מיר ירוץ לברך ותשוב רחמנא
 ליכלין וכך אם יאמרו לך על המיתה ועל גהינס ועל הגלגולים הרעי' על הכל תשיב
 או'ח' תאמר לי בחיך החטאות והעונות והפשעים סחטאת ובעויות וטפעעת
 ופגמת במעלות הרמות בעפ'יה ויכ'רה ובר'אה ואכ'לות כפי מחכב כסמחך מיוס
 סינתך על הארמה במה יכופר והזקן הכסיל בכל ויס רודף אחריו עד החרמה כי
 אין לו מלאכה אחרת ומעולט לא נכחני לאל בעל מלאכה אחת קריכא ביה והסאה
 הולכת ומתמלא'ו תרדמת ה' נפלה ולא תיעור מענתך ואם גברו סחאתיך לטענס
 טעס ביאות ספורות לילה ויום לא יסבותו מחטבותיך ומכל עבירה נעסה קטיבור
 ועולות אבורות מוטה ומקטרבי' כמ'ס זל יורד ומטעין עולה ומקטרב והריון סקרוס
 והיסר אזניו קטובות לקול קטרוביהם ולא יתנו דמי להס עד סיבא עבד מלך
 הכוסי וחרבו סלוסה בידו ויאמר איס הרמים המלך דבר עלה חלי ההרה ונוסף
 דרה והסככה את ערלים מאו איכא למימר מה תשיב על תוכחתו לכך זאת העסה
 היעובה מאת ה' כבאות וכאה לאמריתן למכהו לחי'סבע בהרפה כמרובר ובה
 אל יזכיחך חלי'ס לעולם וזהו כי לא יזכה לעולם ארני :

כנגד הענין סכו'וב ג'טעמים כנגד נתן טעס למה סאמ'יתן למכהו לחי
 ג'אזהרות באו באזהר' האות כי אין תוחלתו נכזבה כי הרעו'
 סקורס כנגד טעס ה' אמר כי לא יכלו והטובות יתחילו וזהו כי לא יזכה
 יזכה לעולם ה' כלומר ההרתך סלא לעולם ה'אלא אם הוגה ורחס כלומר
 תטיח דברו'כלפי מעלה כרו'סלא **בִּיל אֵינְנָה לְעוֹלָם אֲדָנָי! בֵּי**
 וזכה לעולם ה' כי **אֵם הַוְּגָה וְרַחֵם כָּלֵב הַסָּרְוּ** הרחמנו'כי אונס
 תוסי'על סחאתך **כִּי לֹא עָנָה מַלְכוֹ וַיְנַח בְּנֵי אִישׁוֹ** היסורין ממרקין
 טעס כחל'הככבר **כִּי לֹא עָנָה מַלְכוֹ וַיְנַח בְּנֵי אִישׁוֹ** כל עונותיו וזה
 סכך וזנחק לער **כִּי לֹא עָנָה מַלְכוֹ וַיְנַח בְּנֵי אִישׁוֹ** רוב ססרני הוא
 סכא וזן

כדי שלא יהיה לו מה שיפרצו ממנו
 לעהב ער ויורתיך למספט יסור יסרני
 יה בעהז ולמות אחר המות לא כתכני
 לא עזב פוס חוב לבבות ממני כדפירם
 בזה פ' בלק יח"כ כי נטל עליו כדוי להטוב
 לו באחריותו להתחרס כנסר בעוריו
 בדפי לעיל יסא עול בכעוריו בסביל
 התחרסות בעוריו ח"כ כי נטל עליו אית'
 בזה סהבאל סובל יסורי ועונות הרור
 ולאמלא הוא סובלם לא היה כח בעולם
 לסובלם חלא הוא מיקל מעליהם ולכן
 אמר יסב ברד וידוס ויסבול קצת
 היסורין הכאין עליו כי נטל הגול נטל
 כוכר עונות עליו כלומר עליו בסבילו
 סל חיס זה פאס לא כן לא היה לו כח
 לסובלם ח"כ אחר שהיקלו מעליך העול
 הסכר חלו הפירויס תקבלם ומפני
 הסכוד לא פיוסמך על המכין ואח' כי
 נטל ואין דנטל ח"כ כי נטל עליו סבל
 יסורי על מכמו ולמה יסכו הוא עונותי'
 תקבל אתה יסורין אחר שחטאת וכי
 טוכיה חטא וזיבור מכבר ח"כ על הדרך
 ספי לעיל טוב לבבר וכו' כי טוב הוא לו
 סיסבול יסורין סגורם אהבה למעלה

כנגד הא' אמר יסב ברד וידוס כי נטל
 עליו כלומר אין כריך לומר כי בהיותו
 בחברת אנשים סאין ראוי סידבר דבריו
 מבינים כדי שלא יחטוא את אחרי' חבל
 גם בהיותו ברד ראוי סידוס כחסר
 נטל עליו והסכר זה הרע וכנג' העסיק
 המכי אמר יתן בעפר פיהו אולי יס
 תקוה ומלת פיהו הרפז בו דבורו כמו
 אל תתן את פיך ופי' חכל סאין ראוי
 סיגור שהתטועה כמעט חבל אשילני
 החלותה בספק ולומר אולי יס תקו' אין
 ראוי פיתלה זה בסח האלסי חבל גם
 זה הדבור המסופק יתן אונתו בעבור
 העפר רליגורו מהר החומר כי מדרו
 היה לו זה מדר סי' וזה כי חס לא ובא
 הטו' יהיה לחסרון החומ' המקבל וכנגד
 הענין סג' אמר יתן למכהו לחי יסבע
 בחרפה והכונה כי הוא בעצמו בסמח'
 ובפירוס יתן למכהו לחי סהו' הסכבר
 סכג' גלא יתרחק ממנו יסבע בחרפה
 בהווה כמו אוכל הלחם וזה כי טוב
 לגבר כמו פאמר כי יסא עול וכער בלא
 החלקים סגופיו סכל אסרי יספלו יבבר
 הסח הסכלי

והק' טוב לבבר כי יסא עול היסורין בכעוריו ויסב ברד וידוס והט' הוא כי נטל
 עליו כי נטל סכר טוב עליו כדפי לעיל וכאלו אמר כי יטול עליו עבר במקום עתיד
 ח"כ על הדרך ספי בכעוריו בסביל חטאת בעוריו כתן טעס ואמר כי נטל עליו וכלנ'
 הסכיר עליו כמה מזיקין וכבעי בני אדם והס כתמו עולם עליו לרדפו עדי החרמה
 סאומרי' אבינו הוא זה לכך תקבול היסורין ותקל מעליך נטל החול הזה אסר עליך
 ולא תתמוגג ביד עונך אחרי פטירתך ח"כ עליו על הקב"ה כב יכול על ידי החטאנ'
 עוליס המקטרגים ומיכבים על ה' לקטרג ולתבוע דין וכדפי' בתיקונים להתיכב
 על ה' וראוי כיון דאתו לקטרגא עליוסו דישראל כב יכול על ה' קיומין וקב"ה מצטער
 במשא זו ולכן תקבול יסורין ולא תכביר עליו ית עול מקטרגיך כי על ידי היסורין
 סתסבול תמוגגם וסליכס במכולות יס וא' הוא יתן בעפר פיהו וספלט באפה
 וכעפר ויחבק אספנות תחת רמות רוחא וימלא פיהו חפץ תחת כסיקות העריבות
 סנטק בפיהו וזהו סרמו פיהו ולא אמר פיו לרמוז ל הכסיקות סנסק לעבירה כתיב

הכא

ענין

האירי פנח להאי פדמנא חלל ודומס
 היה פותק ומקבלס בסמחה וכן ודומס
 סתממע חדפתך ותסקוק והכל יהיה
 לכוונת תפועת ה' ואלת סוף סוף מי
 סהוא טוב ויטר יסכול יסודין אס כן
 לקתה מרת הדין לזה אמר טוב לבגדר
 כי יסא עול יסודין בסביל מה סחטא
 בכעוריו כי און כדוק בארץ אסר יעסה
 טוב ולא יחטא וכמחאת עתה סיבל
 יסודין על חטאת כעוריק ולסן לא
 תבעוט אי כמי ככר ידעת סוד יסודין
 סל אהבה כי בעוד סמדה זו מלוהטת
 בדניכה אל לה לעלת למקומה הרמתה
 ולהתיחד עם דורה אל תוך החדרי ומה
 עומה מספעת אותס הדיכין לכדיקי
 הדור והיא עולה והס כקראי יסודין סל
 אהבה סגורמי' אהבה והייחוד למעלה
 סכך עולה אהבה כמנין אחר וזהו סוד
 במיך סהתקיכה לכדתה דעיבו סדיק
 הזה סנעסס מ'ך ביסודין וסדיק הזה
 יס לו סכר גדול וייטב לו לעולם סכלו
 טוב וזהו טוב לבגדר כי יסא עול בכעוריו
 טוב הוא לו לבכר זה סגבר על יברו
 והוא כדיק סיפא עול בכעוריו ואלו היו
 יסודין סל רבי יונחן סהיו יסודין סל
 אהבה מרהסיב לו לא הן ולא סכרן
 ואס היו לפריעת חוב העון מהו ולא
 סכרן על כרחך אחת חייב לפרוע אלל

קראיו יכול לכל תל לכל אסר וקראתו
 באמת טוב ה' לקונו יכול לכל תל לנפס
 תדרסנו עכ' זה סמאמר מהס מורה
 סאין במיץ האכומי טוב רק סטוב
 סכלי ו במי סיפס בו מה מזה סטוב
 בקרא סלס ומאוסר ובהסך ואסר לו
 בהספלו כי רמז ראסונה סהטובות
 נמכאות בסלמות לברו לבבי ב' רמז
 סההבלה מן הרענו ימכא לבעלי סכל
 כי יס לסס עזוגדול ולא יתפעלו כלל
 ב' רמז כי ססנת הרבריס סמבוקסיס
 באמכעות סמעסיס סטוביל' אנו סתפלה
 אנו סתאווה וסרבוץ סטוב לבד לא ימכא
 רק בסלס בסכל הזה רל' סעונוי וכנגד
 סענין סב' אמר טוב ויחיל ודומס
 לתפועת ה' רל' טוב סיקוה הארס כמו
 סאמר טוב ה' לקונו וגס סיוחל וגס
 סידוס סזה מורה ספלגת סתקוה ולא
 יתיאס כלל מן סטוב וכנגד סענין
 סב' אמ' טוב לבגדר כי יסא עול בכעוריו
 וסכוכה ססגבר בסכלו אסר מזה סכר
 פועל וגובר על הרבריס לא יתפעל
 מה' וטובו וככורו במקומו מוכח ואף
 עפ' סיפא עול בחלקי סנערות סבו סס
 סחלקיס סגסמי' סחסריס מן ספלמו
 וכעוריס מכל טוב וירכב במדות
 סכערות ואל זה רמז מלת בכעוריו :

ודאי סהיו באי' עליו להרבות לו סכרו ולא כתרבה בסכר זה ואלו נלמה רבי יוחנן
 לא היה דוכס בהן אחר סהיה גורס אהבה והייחוד כראמרן ויל סאפסר סהיו לו
 מיחיאות אחריס לגרוס הייחוד בעסק סתורה וסיבופיס אחריס וזהו לא הן ולא
 סכרן כלומר סכרן סל יסודין סללו' אי כמי טוב ה' לקונו היינו סהרת סכר
 סבאה לב' קוי' קו' ססכר קו' הדין קו' סרמסיס וזהו לקונו לקויס סלו כי סוא מקור
 לכלס וכן סמכס ססוא סכר לקונו כתיב ומי סוא גורס סהרת זו סתבא אותה
 סכעס מלכות סכקרא כעס דור סיא סדורגת סטוב ססוא וסלמר כמו בעבור
 ואל לבא לה כי אס על ירו סקויס סללו וסענין סוא כי סחלת ססספס סוא סוף
 סמעסס

משל למלך מנכנס למדינה וזהו עמו מרי' רבי' וזהו גדולי המדינה כל א' אומר אני לוקח לי מר פלוני היה עם פתח א' א' אני לוקח המלך בחלקי שהוא על כל הסרים כך היה כל אחר ים להם מר בחלקה ים מהם מעובדין לחמה וים מהם מעובדין ללבנה אבל ישראל אינן עובדין אלא למי' רכתיב חלקי ה' עכ' זה המאמר מכואר מאר ואיפשר להעמיק בו מה מכתבנו כי אינן באין בטוח מן המקרים רק הדבק בויתעלה :

ן שועיב

בלאנטי

הודיע הרבור הב' ובו ב' רברים : אבר הכביא אחר שהמלכות בעצמה א' הכיח כללים מה מובאים מיוחלת לא ממעל יחמול עליה מן הרבור העוברי : ב' נתן עשה מה בסבל הרעות כנגד הרבר הא' בא' זה האות ובה ג' עמיכס מתיחסים לנ' סכאו ברבור טוב יהיה ודוקים לתשועת העוברי : א' מניח טוב לגבר פי' ישא על סכל טובו האדם ירהו : טוב לגבר פי' ישא על מבר בפסו רובה בנעוריו

לומ' סכלו כי הוא אפר האיר לו בזה הענין והטובו ב' מנין סטוב לקנות תעיה החמי' שמים העך גזרתו הקודמת : ג' סאל סופול רע בחלק הנכבד שבארס בהיותו מלס אבל ברבור הטלתי ככבר מכו' : כנגד הענין הא' אמר טוב ה' לקונו לכפס תדרסנו' : וזרבה עמס ורעתי כי אס טוב ה' לקונו הוא בעבור הכפס שתדרסו אותו וכפי סלמות הכפס וחסרונה יגדל זה הטוב או ימעט כי הוא הטוב המיוחד בארס ואליו ראוי לדרוס ועל פי עבתו לכסוע ולחכות : וכמדרש מאמר זל' הך טוב לישראל וכול לכל קל לברוי לכב' או מלכס ברור עליהם סאין בירס כון אפרי ארס עשו לו כך וכול לכל תל מסלו' בלבבס אלו חס אמר סכילו התורה פרוקים בלבבס הטיבס ה' לטובי' יכול לכל תל וליפרים בלבכותס תרוב ה' לכל

קראו ית א 17 1 האו

ואחיל לו אמתין לו עד שהוא יתחרט
 ואז אחרת גם אני וזהו ע"כ שהוא
 חלקי אחיל לו וכך יהיה לעתיד והיה
 אור הלכה כאור החמה ואור החמה
 יהיה סבעתים וכו' ומה גם כפי פי'
 הפטטים סיהיה אור הלכה כאור
 החמה ואף על פי שאור החמה יהיה
 סבעתים ויהיה אור הלכה סנה יהיה
 התחרמות וזהו סוד פה עתידים
 להתחרט כמותה שאנו אומרי' בברכת
 הלכה * חי כמו חסדי ה' כי לא תמנו
 כי הנס שתמו חסדי דוד הנאמרי' פה
 הארת כ' והו' יסוד כמבואר ברופ' פ'
 פנחס חסדי ה' חסדי ה' פה חסדי
 ה' לא תמנו והוא מחרט טובו בכל יום
 תמיד וכלס מאמיני' בו והו' לתחנכים
 שהוא ההתחרמות לבר אמנס חלקי
 הוא בעמנו ממש על כן אחיל לו
 סכסווא יופיעלו וימונו יופיעני גם אני
 כי גם הוא חיל עמה בכפילו רילה
 כמבואר בפ' מפטטים דף ק"ו וכן
 בתיקונים בהקדמה כספור נודרת
 מקנה כן אים נודר מתקמו וזהו סוד
 המען הזה לא זזה ירה מתוך ידיו וכו'
 וזהו פ' ויקהל דף י"ב פי' עכין כפלא
 בפ' זה מהנשמו' עולות במדה זו בלילה
 ומחרטן ומחזירן בבקר והיא מחזקת
 כלכך וזהו רבה אמונתך וכו' :

לכל בליותנו ואמנס אים ירמוז לתחיות
 המתים כממענו ים לעיון בדבריהם
 כי האחר מנח המופת מפר חרומ
 הסויות המתגבלו' בכל זמן וזמן והב'
 מפר חרומ עכמותינו המיוחד בכל זמן
 וזמן וכמו פהס חולקים בגבוליס
 האמצעיים כן הם חולקים באופן מש
 בתולדה ואם פניהם מודים בתחיות
 המתים שהוא עיקר מעקרו התורה
 ואמנס ר' הלכו ירמוז על הכחו' הסויות
 הנעסרות המתולדות בזה העולם והם
 מפארים ומפנחים כפי חלקם במבוא'
 ורבי ברכי' חשב שהוא מדבר במלאכי
 מעלה וטען כי לו מלאכים הם כבראים
 מטבע החמר הראשון הנקרא נהר
 דיכור להמסכות הקויה וההפחד בו
 תמיד לא יפסיק וזה באמצעו' התנועות
 הסממיות הכוללות והחלקיות בכח
 הכבדלי' המונעים אות' והומה סכרמז
 בדברי ר' יהוש' ואמנס כנגד הענין הב
 אמר חלקי ה' וגו' הניח ב' דברים אהר
 הדבר הנז' שהוא תוכחה על מה שהוכח
 ותנח מסלום ב' מי הוא המדבר אל'
 הטענות ומסיב זאת התשובה ב' טבע
 דין הרומז מקביל זה כנגד האח' אמר
 חלקי ה' וגו' כלומ' שהרע ח' סיוח על
 הכביח במהו כן באופן סיכק לומר
 סיתיאמן הסלום כי במהו כן הוא
 דבק עם הפ' והוא חלקו המיוחד והוא
 פועל לא מתפסל ומי ויכל להרע לו וכאמרו
 ונתחין לעם הזה לחומת נחשת
 בכורה וכלתמו חילך ולא יוכלו לך כי אתך
 חכמי להוסיף וגו' והסנה כי במהו
 נביא הו' חמת נחשת בלתי מתפעל מהס חבל
 הוא הפועל וכנגד הדבר הב' אמ'
 אמרה נפמי כלומר כל אלה הטענות אמרה
 נפמי ל' הסכל אשר הכחתי אליו
 מפפטי וקרא לחלק בפס הכל גם כי הסכל
 הוא הנפס המיוחדת * וכנגד הדבר
 הב' אמר על כן אחיל לו ל' לכל אלה
 הטענות אשר אמרה נפמי הכה אחיל לו ית'
 וסבתי מיה פאמרתי אבר נכחי ותחלתי מה'
 וכמדדס ר' אבהו בסס ר' יוחנן

מסל

וזה אינו רע כי לפני תעמוד תמיד
 בכבודה והוא טוב בזאת הבחינה ואם
 שתכלית במליחותי ותוכיח ויקר מזולל
 וזה ג"כ טוב לך שתהיה אמצעי ביני
 ובינם תמיד והבאת אתה את הרברים
 אל האלקי' וזהו אמרו כפי תהיה ר"ל
 במדרגת פי ואמנם שתקטוב מהם
 ינכחוך זה אי אפשר כי יטובו מהם לך
 באחרית הענין ואתה לא תשוב אליהם
 עד תשוב בבורך והוא אמרו ג"כ הלא
 כה רברי כאם וגו' ר' זכנו מפסיד ומכלה
 כל הרברים המנגדים ובמדרש מאמר
 ז"ל חרשים לבקרים אמר ר' אלכסנדר
 על שאתה מחרטנו בכל בקר ובקר אנו
 יודעים שרבה אמונתך בתחיית המתים'
 אמר רבי שמעון בן בבא על שאתה
 מחרטנו בבקרא של מלכות אנו יודעים'
 שרבה אמונתך לתחיית המתים אמר
 ר' חלבו בכל יום ויו' בורא את של מלאכי'
 ואומרים סיר' חרטה והולכים להם אר'
 ברכים הטבתי אבל ר' חלבו והקטיב
 ויאמר שלחני כי עלה הסמר אל גבול
 ומיחאל הם פרים של מעלה - אררינו'
 על את ר' יהושע בן חנינא אתה אומרי'
 שבכל יום ויום בורא את של מלאכי' אל'
 הן אל' מהיכן בוראן אל' מנסה רכור אל'
 ומה עסקיה אל' בהדין יורכאל דל' פטי'
 אל' ומהיכן הוא יוכא אל' מניעתן של
 חיות ממה שטוענין בכסא ע"כ יס' לרע'
 כי תחיית המתים' הם' ברברי ר' אלכסנדר
 ורבי שמעון יתכן שירמוז לגאולה מן
 הגלות כדרך חבדו עבמותינו נגזרנו
 לנו והא' הביא חוץ לז' מ' מהם' מעמיד
 את ישראל בין הגוים בהיות בגלות
 והב' ממה שנעשה בגלות מכרי' שהיה
 בקר הגלויות והוא אכלינו כדמו' מרה'ה
 לכל

העולם מאמיני' בהתחדשות המתחרם
 בכל יום סהרי בכל יום מפיל' ליסופתך
 לתת להם הכלם בעתו וכך כפס עמל
 עמלה לו לבטוחו ההתחדשו' זה תחדם
 בו כחו ואזנו לטוב לעבוד את הארמה
 שאם לא יהיה בטורח באמונה זו לא כל
 היום יחרוש החורם ויפתח ויפדר
 ארמתו זהו ההתחדשות הבאה לעולם
 שאינו אלא לתחיתוים בקור אור זרוע
 לכדיק מתחרמים הספחים וספתי
 ספתי בגנה זו ממזמתת ספתי זרעים
 ספלו בשעת קצירה ראשונה וכמו כן
 העולם מתחרם וכזן מפסידו ראשונים
 סנסארו מימי קדם אבל חלקי ה' הוא
 סכך הוא חלקה כי דו פרבופין כבראז
 וכסרם הקבה וכמבאו אחר הנסירה זה
 חלקו של זה זה חלקו של זה דובמא
 תחתונה על זאת יתפלל כל חסי' חליך
 לעת מכוא זו אשה שיזמין לו הקבה
 כקבתו ממם כי היא חלקו כספרדו
 איש מעל אחיו בהיכל לבנת הספיר
 כמבואר בזה' בכמה דוכתי ולא ידחה
 גברא מקמי גברא שיטול חלק חברו
 וכסיביע זמנו של זה ליסא את אסתו
 ידחה זה מפניו וכמו כן למעלה חלקי
 הוא ה' דמלכא בלא מטרוכיתא לאו
 מלכא איהו כרפי' בזה' בפ' גרול ה'
 ומחולל בעיר חלקימו וכדין כלא חר
 ואינו כהכית ומתחרסת אלא על ירו
 דמיון אור הלכה שאינו לא מן השמש
 והא' למה איני כהכית ומתחרסת גם כן
 בתחתונים זה אינו ראוי לא כמו שאינו
 מחרם עצמו ואינו ככנס בירושלם של
 מעלה ביכה לשאוב התחדשות מפני
 ברתן של ישר' עד שיכנס בירושלם של
 מטה מלכות גם אני אעשה כן גם אני
 ואחיל

פערויף לא תמו סנסאר בהם קצת
 מה וזה אינו חלילה כי בבחי'ח' מחקר
 ח'אל אותם חקרים ים בו כח להסגיב
 הנהגת החסד בכל העולמות פנים חזף
 מספר ודרך פלא מה שאיף הפה יכולה
 לדבר אם כן כיכר יזכיר בהם אפי'סם
 התחלה כט' לפון פנראה סכבר תמו
 קצתם לזה כינתה וחמרה כי לא תמנו
 דרך ענוה ודרך ארץ כלפי מעלה כי לא
 כלו רחמיו כלום והראיה שאפי' רחמים
 פתם פהם רחמי זעיר אנפין לא כלו
 ולא תמו פערויף ים באותם הרחמים
 לפעול ולרחם בהנהגת רחמים ואם
 רחמי זעיר פהם נקראים רחמים פתם
 כמבואר באדר' לא כלו כט' החקרים
 העליונים הללו הנקרא' רחמים גדולים
 פערויף לא התחיל העולם כמעט ליהנו'
 מהם אלא כמעט קט כפנים קדמונית
 בימי מת'סלח וכיוצא פהאריכו ימים
 והיתה הסבה פהיו מוספעים מארויך
 אנפין כמבואר בסיף תקון ע' אמנם
 אחר פידרה ההנהגה מזעיר נתקצבו
 פני הדורות ואפטר פזהו פלוגתויהו
 דרבנן בגמ' זכות אבות תמה פפירום
 הענין הוא פזכות אבות היינו רחמי
 זעיר הנכלל באבות פכץ זעיר הוא
 בת' בשם פזכותו ולכץ מד' תמה זכות
 אבות כל סכבר תמו ונפלמו אותם
 הרחמים פזעיר מכר עכמן להפפיע
 מהם לתחתונים והעולם מתנהג דרך
 החקרים העליונים ומ' לא תמה פל'
 פערויף רחמי זעיר פועלים ומנהיגים
 וזהו כי לא כלו רחמיו רחמי ו' והראיה
 פרחמי זעיר לא כלו רחמיו פהרי חרפי'
 לבקרים בכל יום מחרם טובו מכר
 החסד ומרת טובו מכהיג העולם וכל
 העולם

על פנתן הפס ית' בבעל ריץ סכל
 למוב מדרכו הראפונה ב' תוכחה על
 מה פבא בכלל דברים הראפוני' פכבר
 הא' אמר חקרי ה' כי לא תמנו כי לא כלו
 רחמיו ופירושו חקרי ה' היו עמנו מלא
 תמנו לבוע ולהפטר בפפעינו כי באמת
 לא כלו רחמיו כמו פהנחת ראפונ' וידוע
 פהחסד יותר מן הרחמים והכונ' חקרי
 ה' מפורקים בזה הפנין פהם יותר
 מרחמים כ'ס מלא כלו רחמיו כמו פהיה
 הכחשב אבל בעל הדיב בראפונ' ומלת
 תמנו בלפון רבים רכזי הסכל מדבר
 בערו ובעד הגוף והכונה פלולי זאת
 התשובה ואם היא חקרה ככר נפטרנו
 פניהם וזה באמת חסד הפ' פהיו עמם
 ואמנם בדבר הב' בא תשובת הסכל על
 ב' ענינים א' על מה פגזר מלא ונכח
 לאויביו וכאז' אכר נכחי ב'על מה פאמר
 פהו' מתואס מן הסלו' וב' ככלל בהעדר
 התוחלת וזה בהתפעלו' מן הרע ההוא
 התפעלות גדול ככבר הא' אמר חרפים
 לבקרים רבה אמונתך והכונ' פהאמת
 ואם יעלם לסיף יתגלה כי הרע והסקר
 יפקיד את עכמו והמשיל נכוחי הפקר
 כעשב הזומח בבקר ולעת ערב ייבם
 כאומ' בבקר יוכץ ובו' פפי' הכתוב אלה
 הנביאים החרפים המכנדים ל'ך אינם
 רק לעת ערב ויפטרנו ואמנם אמונתך
 הנה תגלה ותראה כי רבה היא והוא
 מאמר הנפס לירמיהו וזאת הטענ' ככר
 זכרה ירמיהו לחכמים כאז' בבא דבר
 הנביא יודע הנביא אחר פלחו ה' באמת
 ועוד כתיב אם תשוב ואפי'כך לפני
 תעמוד ובו' ירצה לא ומנע' מב' רברים
 אם פתשוב אלי ריקס ולא תכלית
 בפליחותי ואפי'כך אליהם פעם פנית
 וזה

יפוטט מארקונז אל הס' או טלא חקונז
על כן אחויל לתשובתו וזה רומה לבעל
רדן טיכח מעפטו ביר חים מה :

ותמצא טלקחה כעלים בכל הטאחית
עד לו מקול וסקל כעפי יהתי במאזני
יפאו יחד כלומר הכעם מהבעסחך
והעונם פנמאחתי עליו מחול ימים וכבה
העונם יותר מן הכעם והס הס דברוי הסכיכה כי חיוב לא היה ולא ככר' חלא למשל
היה לבלות סכיכה ובניה עמה וכרפירס' זל מכת חיוב הכיתוך מכת חיוב וכמו
מהארך מורי זלה בררוסיו מיושב ומפורס כל ספר חיוב בבלותיו זה המה עה
'טיב סביתנו כמה פאמר וה'טב את טבות חיוב וכו' וכמו כן הכא זכור עכוי ומרורי
ובמאזנים יפאו יחד תמצא טלקחתי כעלים וזו לענה וראם והס סכי מידי טעיות
מרירות הריון סיררו עליה זו קסה מוז יזכור תזכור ותפוח עלי כעפי תרפה
ברבריה קופיח עכמית סקסה לרבריה סיאמרו לה מה לך כי כזעקת והא כתיב
חכי ה' הוא סמי וכבורי לאחר לא אחך פאיז טוס פנס מביע אל סכיכת חזילות סכל
מה סאכו אומרים ודורמים חיכו חלא לסכיכתא דבריהא דהיינו כיווך אח' מתפסט
בבריהא ויורד ומתלבם ומתפסט ביכיר' ויורד ומתלבם בעסיה באופך ואחך יורד
ומתלבם בלבוסי סק וכמבואר בס' כי תכא ברעי' מה מכא דך רע' זל ומלכו דא
דחזילות חית לקבלה מלכות דבריהא וחייה מלכות למלאכי דבריהא וחייה עדה
דמטרונית' מעפשא דילה וחייה דיוקנא דגבירתא דילה כלולה מעמר האי בחובך
דיוטר אל וכלת לאתחללא אבל מלכות דחזילות הקב'ס עליה אתמר חכי ה' הוא סמי
וכבורי לאחר לא אחך ותהלתי לפסילי' עכל' הרי מאין כל הפגם והחילול לא למלכו'
דבריהא חכ' למה תפאלי מני לזה תרפה ואמר' זכור תזכור ותפוח עלי כעפי אל
מלכות דחזילות היא בבחיכת כעם לבחיכה זו דבריהא סהיא כעין גוף אל הכעם
והכעם הזאת זכור תזכור זכירה אחר זכירה מה הניע למלכו' דבריהא' ותפוח עליה
מופכת סוח ותרעומת עליה כעפה וזהו עלי כי הוא היא חכוי בוכה ומתרעמת
על מה שהניע אלי כי חלי הניעה אבל זאת כחמתי בעכוי וזאת חסיב ל לבי תשובה
זו מייסבת וממקטת את לבי בקרבי והתשובה היא ככחת לא על דרך דחיה חלא
על אחויל התשובה סנו' ומה היא חסדי ה' כי לא תמכו וכו' :

ז שועיב

גלאנטי

הוא הרבר ה' והיחב' דברויס' א'
גזרת הכעם זל הסכל על
הענין הכעוב למעפטו ב' דבור הנבוא
אמר הוכיח ממעפטו הסכל מתיחס מאד
וכאן הוא המשפט
ככתב ונחתם
בארובה ואמס
בדבור הא' סנוח
ב' דבריהא הורחה
על

חסדי יהוה בילא חמנו בילא
כלו דחמנו חדשים לבקרוס
רבה אמונתך חלקי יהוה
אמרה נפשי על כן אחויל לו
תמו טלא להזכיר
בהס כליון טאס
היה אומר תמו
סוס מסמ' סהלכו
לסס רובס חלא
סעריין

תקכי' כהעדר ב' מיני הטפסע וכי' אברה תחלתו מה' סהוי מדת רחמים רמו' לא' מ' ראסונות היתכן סגס הס סמכימו לדבר הזה ודאי לא' וחק' על גב ד' דמר' סבורך עכמה אינו חסר מכל מקום היא איכה נהנית מפני העדר הטפסע המכו והספירה על סתיהן :

גלאנטי

קוננה למעלה בהספר תמרורים וחמרה וכי' אבר נכחי ותחלתו מה' זה אי' אפסר ודאי כי זכור תזכור עניי סנתמעטתי בסוד מיעוט הירח ונטררתי למט' בסוד העוני והדלו' כי בבחיכה זו חמר' בה לית מגרמה כלום כלו' ממה סהיה לה בהיותה למעלה

זכר עניי ומרודי לענה וראשו זכור תזכור ותשיח עלי נפשי ו זאת אשיב לבי על כן אוהילו ענינים אח' גדול כפרו על מה טעבר מרבנו' ב' פהסכה כזה התעוררות סכלו לסוכיחו על מה סרב' ג' פהסעורר

איך לה פתה במקום סנטרדה והיא בעוני ודלו' וכוסף יגון על יגוני הראסון סאני הולכת כעה וכדה לחורב ביוס ולקרח בליה נורדת מקיני וזהו ומרודי כמו ומכורי וכוסף גם הוא כי ההטעפה הוורת מלמעלה במקום לחס עכנו ויין המסומר איכה אלא לעכה וראס ויתנו בברותי לעכ' ויסוכי ראס והיינו סנסת' הסביל הסתוס סביסוד סביל המותר וכסתס הפתוח כי בזה טועמ' מר ממות סרעי' מורי זלה' בהסר אל' ער' ספי' ר' אל ומרודי מלסון מרר ופסע יוכן בניה סאמר בפ' תסא ובפ' אחרי מות דף ער' דסכיכתא חלנת עמה' על רלא חקרימת קיסטא לבנהא והוא סמכעה מהס סבט המוס' וכזה פרקו עול וכזה נחסב לה כביכול למרר ולתלא הס אל הרסונו להובי' הרברי' הללו מסיכו לא היו ראוי' ליכתב ולפי סדרך סהוא חמרה זכור עניי ובלותי ססבלתי בעבור המרר

ימסוט

המלוה מזה הרע ולכן כסיתו גם אני
 פסיתי הטובה יותר ונזהרת העם
 פרה שהיא טובה להם אחר שאני שלום
 וכי ארבר המה למלחמה וכנגד הענין
 הב' אמר ואומ' אבר ככחי ותחלתי מה'
 והכוכה סגורתו אומ' שלא יבא לי ככוח
 מאת הפ' שאכבח את אויבי וגם איכני
 מקוה לזה וזה טעם ככחי ותחלתי כי
 אבר הככוח וגם התוחלת לו ולפי
 שהכתי' הא' אמ' ותנח מפלו' וכו' שהכוכ'
 שלא יסלימו עמו אמר בזה הכתו' בגם
 כן לא יכבחה וזה חלוק אחר זולת חלוק
 המחסבה והדבור וכבר כמבא זה בספ'
 ירמיהו כאשר היה מקלל יומו באומ' אוי
 לי אוי וכו' ואומ' למתה היה כאבי ככח
 ומכתי אכוסה מאנה הרפא היה תהיה
 לי כמו אכזב מים לא כאמנו ואמ' במקו'
 אחר ארור היו' אשר יולדתי בו וכו' ארור
 האיש וכו' למתה זה מרחס יבאחי וכו' :

הנקרא אפרא והיא בהיכלי התמורות
 הנקר' היכל חיבה מקביל להיכל אהבה
 כדאיתא בפ' פקודי דף רסו וזל האי
 רוחא איהו איקרי אפרא אפר אפרא
 דקיטמא רלא עביר תולדין ואיבין
 לעלמא בגין דהאי איהו עפר דקיטמא
 וכו' ופי' מורי זלסה כי המכו' הם נטיעו'
 כטועות בגן מלכות והיא מתתקנת
 בהם כגן המתקטט בכטיעותיו ואותם
 הכטיעו' תמיר עוסות פירות באמכעו'
 העפר שהיא הגנה מלכות מה שאין כן
 בחיכוכות הנקר' אפר' לפי שהיא גרמה
 לעשות עבירות איזן מספר ואותם
 העבירו' איכין כטיעות כטועו' מתקטט
 בהם החיכוכות פכיון סככנסו בנייהנס
 כתעכלו וכעסו אפר' ולכך האפר' אינו
 עוסה פירות עכ' קיבור דבריו ובוזה
 ואמר הכפישני באפר כל כחותיה
 ובחיכוותיה החיכוכות הם מתפלסים
 ומתלבשים באותם הקליפות הנקרא

אפר שאינן עומי' פירות ובהיות מתפלסת באפר תחת פאר' תחת וראיתיה לזכור
 ברית עולם תקטטא בגוונאה אררבה ותנח מפלוס יסוד כפשי ובכך נסיתי
 מהטוב שהוא חסד עליון הנקרא טוב כמבואר בפ' תרומה כעובדא דבריה דרב
 ספרא רלית רסו לפום ספירה לארקא בר ביסוד חי עלמין כמבואר בתיקונים *
 אי נמי כבר ירעת פים שני מיני השפעות א' השפעת עצמה לזכרה ב' השפעה
 לעולמות לזון את התחתונים והשפעה זו השנית תחמד או תעדיף כפי מעשה
 התחתונים אימנס השפעה הבאה לזכרה לא תחמד לעולם כמבואר ברמז בפיר
 השירים מהזה' אמנס בסוד הגלות היא מכטערת בעצמה שלא ליהנות ממנה
 בשביל כרתן של ישראל על דרך נסבע הקבה שלא יכנס בירוסלם של מצלה וכו'
 ואפשר שעל שניהם קוננה בקיפוד ותאמ' ותנח מפלוס כפשי היינו השפעת עצמה
 כסיתי טובה היינו השפעת הטובה לתחתונים ולכן ואמר אבר ככחי כסראיחי את
 הלחץ סתרחק ממני אפילו שלמות קיום כרכי עצמותי אמרתני סמא חו' אבר ככחי
 ותחלתי וכיון סתמטעתי בסוד המיעוט חו' סמא איזן תקומה זכור עכני ומרורי
 וכו' סבא לי על ידי המיעוט ותסיבני ככראסוכה * אי נמי מדברת דרך תימא וכי
 אבר ככחי ותחלתי מה' התוחלת והתועלת המביע לי לעבמי גם כן יאבר וכי ער
 פה הביע המירות זכור עכני ומרורי וכו' אי נמי הגם כי מרת הדין תגזר אומר

אנכי רות אחתך אמרה שכונה אני הרוה מלענה וראם בגלות החיל הזה וכדפי' הרים מרוקנאטי זל וכן בפ' כי תשא מסל למטרוכיתא וכו' אפקה מהיכלא דמלכא אהדרת לכו מלכא וכו' עד שאמר לה המלך אחר שכנסת ערבית באי את והעם הזה אשר אתך בגלות לחורב ביום ולקרח בלילה כמוכא מס בארוכה ובפ' אחרי מות דף עב :

גלאנטי

ז' שועיב

בזהר בפ' פקודי בהיכלי התמורות איתא בפ' טפית הז ממטיף חרכו של מלאך המות' הא' בקראה מר המות והב' בקרא קובעת כוס התרעלה והג' בקרא חכץ וזורק לתוך פיו ומחך דבריו הבנתי מקרא דכתיב ערב לאים לחם סקר ואחר ומלא פיהו חכץ פירוס הוא ער מי' גנובי' ומתקו ערבים עליו דבריו דודים וכאופים באמת אים דחיקרי לחם כדפירסו זל כי אם הלחם אשר הוא חוכל ולאחר סמוך לא אחרי מופלב אלא אחר תקף בסטירתו מן העולם ומלא פיהו חכץ דהיינו מהטפה סזורק מה לתוך פיהו הנקר' חכץ ובזה כאמ' ויגרם בחכץ סיני פי' סיני בהם לב' סינים מלה מבהם היתה מטחא' ומתק' ההטפה הרהה היורדת מלמעלה כדי שיוכלו התחוכוכי לקבלה דמיון הטוחנו' המתקכות המאלל וכמו כן למעלה בטלו הטחכות והמתקכות ההטפה לעולמו ולכן קוננה במר ואכחה ואמרה שמאותה זוהמת הנחם הנקרא חכץ הגרים בו את סיכיה וכיון שהבחיכות הפנימיות טעמו מר ממות מקליפת חכץ גם הבחיכות החיצונות נתפלסו ונתלבסו באפר דהיינו קליפה אחרת הנקרא

הניח האומר הב' אשר הוא בהנחת התעוררותו לפי מדרכו ולהסתיר דברי תוכחתו והניח ג' דבריו' מה שממך מזה מן העונות במעשהו ב' במחשבתו ג' בדבורו כנגד הדבר הא' אמר ויגרם בחכץ סיני הכפיסני באפר וכו' דרך מסל לפי המתכחי הנביא על כד היות טוב סיהיה לו לסוף מדברת גדולות ב' סיהיה לו גודל הלב כדי סיהיה מכובד בעיני חבריו' כנגד הא' אמר ויגרם בחכץ סיני רל סהרבור הנבואתי סבר סיני בחכץ עד סכתבלבל דבורי ואני ערל ספתים וכנגד הסני אמר הכפיסני באפר רל הספיל אותי והגייעני עד עפר ואפר והכל דבר מסל כי הכרות העוברות עליו מחרפות מפאת ישראל בעבור נבואתו היו בעיניו כמדרגת האויב המתקסג במדות האכזריות הנז' כי כן מתנהגים עמו כל סמעיו וכמו סכא בספרו וירמוז עוד בזה הסדר עד סבעבור זה כלו כתבלבל דבורו ונסבר לכבו וכמס והיה למיס' וכנגד הסני אמר ותזנח מסלו' כפסו כסיתי טובה ופירוסו וכמו סיהיה זה לי בסעל כן מחשבתי מתחיל' מן הסלוס וסוכחת הסלוה

וַיִּגְרַם בַּחֲצֵץ שְׁנֵי הַכְּפִיּוּשָׁיו
וַתִּזְנַח מִשְׁלוֹם נַפְשִׁי
וְאִמַּר אֲבִד נַפְשִׁי
וְתוֹדַלְתִּי מִיְרֻחָה

בהרניטו בני כנגד הא' אמר הביא
 בכליותי בני אשפתו והסונה כאשר
 הביבני כמטרה לחץ לא השליך את
 החץ כנגד תקום מבושי שלא אסתק
 בו אבל הביא בכליותי בני אשפתו רמז
 לכללות החץ ואפילו העץ על הדרבן
 לבד וכנגד השני אמר הייתי מחוק לכל
 עמי נביחתם כל היום והכוונה לא ירחמו
 עלי עם כל הרע הזה אבל ילעגו על
 דבר כבואתי שלא עמדו לי ואני מוכה
 ומצונה מדרם וכאומ' בספ' הנבואה
 פתיתני ה' ואפת חוקתני ותוכל הייתי
 למחוק כל היום כלו לועג לי כי מדי
 דברי אבעק חמם וסוד אקרא כי היה
 דבר ה' לי לחרפה ולקלס כל היום
 וטעם הכפל כי כאשר הם שמחים אני
 מחוק להם וכאשר הם בלתי שמחים
 אני מבגתם וזה תמיד כי לא ימצא או
 פיהו שמחים או פיהו בלתי שמחים
 אם הא' יסחקו עמי ואם השני יעוררו
 שמחתם בלעגה עלי' וכנגד השלישי
 אמר השביעי במרורים הרוני לענה
 והכוונה הנה אף על פי שהרבה מחתו
 ומכאובי לא חמל עלי והאכילני דבר
 מחזק כחי ומטיב כפסי אבל כפל בערי
 והשבעני במרורי' באופן שחלני וכאבני
 חזק והמבקרים לועגים עלי ואינם
 כוטלים ומרחיקים כאבני ומזונותי גם
 כן מוקשין על חולטתי ולפי שהמזון
 כולל מאכל ומשקה אמר כנגד המחל
 השבעני במרורים כי הכמות רב
 והאיכו' רב וכנגד המשתה אמר הרוני
 לענה ומלת הרוני מתרגום וישכר :

ואפטר סהם מקבילות לבחינו' החכמה
 טכף כליות יועצו' וכמס' זל פתי כליותי
 טל אברהם היו נובעו' חכמה והם ככח
 והוד טבה לא בבחינת ירכיז אלא
 בבחינת אברים פנימיים • איכתי בני
 אשפתו היינו כהא' דלילית טכף קראה
 רעיא מהימנא' בפרשת תשא דף רעב
 לילית אשפה מטופת בגין רכואה
 מעורב' מכל מיני טיפוף וסתף דררקין
 בהכלבי' וחמורי' עכל' וכבר הזהרתוך
 בפסוקים הקורמים בהשמר פן ואל
 שלא תבין הרברים כפשוטן כי אפילו
 בהיכלות אין להם לחיכונים אחיזה כס'
 בכסא' כס' בארם הרובב על הסקא'
 דהיינו המלכות כל טכף בבחינותיה
 הפנימיות אלא עוד הרכיז כמפסיד
 מלמעלה בקדושה קודם בואם אלי ירי
 החיכונים והם ריכיז קדושים קודם
 ירדתם אלא לאחר סירדו למטה אלי ירי
 החיכונים כהא' דלילית רבועו' הדויני'
 אז קראים בני אשפתו והק' הביא
 בכליותי הרכיזם שנמפסים למטה באי'
 אל אותם הנקראים בני אשפתו והיתה
 הסבה לפי שהייתי מחוק לכל עמי
 שאפי' בזמן שהיו חוטאים הייתי מראה
 להם פנים פוחקות ולא הייתי מקדמת
 להם קיסטא' ובה היה נביחתם כל היום
 ואין עמד אלקים לנגד עיניהם אלא
 במשתאות וסירים וסרות ותעבובות
 בני ארם וסבט המיסר הרחקתי מהם
 זאת היתה שהביא בכליותי וכו' וכדאית'
 בפ' אחרי מות דף ע"ד רעל רלא אקדומת
 להון קיסטא' וכאת הבריה שתשא בגלג'
 עם בניה כמו טכאמ' ובפשעכם מולחה
 אעכס בגלות וזהו השביעי במרורים
 גלו לעילם גלו ללחלח וחבור הרוני לענה
 זה האחרון הסביר וזהו סוד

הכרמים סביל מרברבי סאר עמין דמתברכן מיניה כד חמא ההו מלאכא דהא בלעס אסטי לאתון להווא סבילא דכתיב להטותה הדרך מיר ויעמוד מלאך ה' במעוול הכרמים לאסתמא סבילא רלא וכתויעון ביה סאר עמים

ואינון כתרין תתאין עכל וזהו ארי אורב באות' מקתרים לסאוב כח וסיופ להלחס עם ישראל וזה כי דרכי קורר קוד הסמפעה היורדת אלי בדרכים ירועים קורר הקורס והטס אותס אורח עקלתון לרוב ולארי הכז' ולכן היו יוסבים במקתרים סכז' לסאוב הספע הכיטל ממני וכיתן להס וזהו סאזל מסחרב ב"ה כטל טעס ביאה ונתן לעוברי עבירה ובה ויפסחני והוא לסון בקיעה לסנים רמיון האילץ סעומד בלתי הסקאה קורר סרו מן הדרך * אל' נתמלאו קובים כסוחים ובה סמני טומס * אל' ויפסחני לסון הגמ' מאן רפסח דיקולא אילץ סכפסח דהיינו כריתת הענפי' וכמו כן בכרוך דירן דרכי קורר הדרכים סאני סייתי מספיע בהס נתמלאו קובים כסוחים ויפסחני כרת כל אותס הענפים סהיו מסתעפים ממני סהייתי סועל בהס ועל ירס כסום ונפלאו' כר' קיסוטו' המובאי' ביסעיה סחזרו אותס הכחות אל כרתקן ואל סורסן וזהו קוד אימצוט כספי סחיות וככר הארככו לעיל בסוק בעק לבס סיס עינך עליו וזהו הפסחה ספסח ממני הענפי' ובה סמני טומס כגבר איץ איל תכלי כח לסעול סוס פעולה מאות' הסעולו' רמיון האילץ סכסכורתיץ ממכו הענפים כסאר בוף האילץ על ערמימותו סמס וחרב והסבה לזה היה סדרך קסתו וככר ירעת קוד הקסת דסיינו היסוד עם ג' בוונין ג' אבות כמבוא' בתיקוני' והביאו מורי' לזה ב' ספר והנה כל מה סבזמן סהיסוד הזה היה מספיע כסוד והקימתי את בריתי אתך עתה בזמן סחרבן כדרך הקסת הזה בהסכמת ג' אבות לירות חבים ואכני בלוסטראות ויקימני לו למטרה לקבל אותס דריכי' וכמסך מזה סדרכי קורה וסמני סומס וכו' וכדפרוס' ולהוות ספסחני וסמני סומס קס הדוב ההוא לאורב עלי והארי אורב במקתרים כדפי' וסתחיל סהמאותר אל הקורס :

הנה הסלנו' הס הביא בכליתו בני אשפתו וכו' רברבי' פנימיוס כעלמים ולכן ספרה ב בתמרורה המר והקסס לאמ' הלא תראו ער היכן הגיעה היללה סחוכי אשפתו הביאס והכנסס כסוד האברים ספנימיוס ואספר

זהו הענין סמני חחר הרע אסר חסוף עליו ב' סבזיון סכמסך לו ממה סהיה רוחס את הכל סמחין בקלנו במקום סהקסרה בככורו כמו סראוי ג' הכער סכוסף לו בכל זה בהרגוטו

ספי' בנטה קו וכמו ואין קונה מהיא נחמה וכמו כן הכא אין סתומה בעצם בסמך
בסתומה בכל סטרוין חלח בסין סתומה מלמטה ופתוחה מלמעלה חתירה חתורה
לכניסה :

גלאנטי

שועיב

בנגר הדבר הסכי ובו פני ענינים דוב אורב אפשר פרמז אל מר פרם
א' בקסתו תחבולות להוסיף הנקרא דוב'אל כדאיתא בגמ'
ברמפתו על כערו ב' הרע אשר הוסיף ואותו הרוב הוא היה אורב לי בופה
עליו אולם בעיני הא' פלטה דברים א' וממתין אימתי יפול מר האומ' הקרומס
הסתרות ללבקס דב ארב הוא לי אריה ב רמיון האור' היום'
תואנה להוסיף במארב חזרים ב במארב חזרים
בעונם וכנגד זה במסתרים ודרבי סורר ופ' שחני לירות במסתרים
אמר רוב אורב שמיני שומם : דרך קשתו ולקפח חבריו' כמו
הוא לי אריה כן היה הרוב הזס אור' עליו וכך אית'
במסתרי' ופירושו ויצבני במטרא לחץ : אור' עליו וכך אית'
אחר שהניח אותי בגמ' מככ' רוביל

בבית הקוהר איכנו מניח לי אבל הוא
אורב לי כרוב וכארו במסתרי' במקום
פארכי רואה אותו להקסיב מה ארבר
אז מה אומר ומה אעס' לבקס עלי רעה
ולתגולל עלי' ולי'ב הדרך אשר הוא דורך
לתגולל עלי' וכנג' זה אמר דרכי סורר
ויפסחני סמיני שומם ופירושו אף על פי
פלא הייתי נוטה מן הדרך הימרה לא
ברביד ולא במעסה הנה הוא מעקס
דרכי ומטה דברי ודן אותם לכף חובס
ואפילו בדרך רחוקה וכאשר הייתי
מתחיל להתכבל עכמי בתשובה פטר
ובקע דברי והפסיק אותם ואיכנו מניח
אותי להסלים התשוב' באופן סגמ' ארתי
שומם ותמה וכפתמו טעונותי והוא חזק
דבריו במתיקתי וגזר להסכימיני כמו
פואמר' ג' שהוא גוזר עלי עונם וימר
גדול על זה וכנגד זה אמר דרך קסתו
ויצבני כמטרה לחץ ירבה ואז בראותו
פכס' ארתי נכהל דרך קסתו ויצבני
וכו' פאיכנו דורך קסתו נגר המקו' אשר
ואני

הכרמים

לכל תכנס בהם התפלה גדר דרכי בגזית נתיבותי עוה בפ' מקץ בפ' דרכיה דרכו
נועם וכל נתיבותיה מלו' קרי ביה דרכיה קרי ביה נועם קרי ביה מלוס וכו' ופטר
הדברים כי הררכים הם בחינות סבה דרבאן אבהן עילאין בה מבה' בא הנועם
מהבינה כמם המותן בוס דרך והנתיבות הם לב' נתיבות הבאים אליה מהלב' ב'
נתיבות חכמה מתפסטים מלב' ללב' עד המלכות ונקראים לב' נתיבות תתאין
וכמהים העליון הולך וכוצר בקוד הרינין אז היקוד שהוא מלוס מפיע בה לב'
נתיבות הללו והאז ויעמוד הים מועפו והו' היקודן של דברים והארכתו בפ' אק' ר"ח
במקומו עתה קוננה במר ואמרה גדר דרכי בגזית הררכים דהו' דרבאן אבהן
עמה גדר בחזק ותוקף באבני גזית בכח דין קסה כדי מלא יכנסו האבות וידרכו
בה גם נתיבותי הנתיבות הבאים אלי מהיקוד עוה אותם דרך עקלתון ואותה
המפעת המלו' הלכה אל החיכום וכמה פני' בזוהר מעמוד עטן המערכה בלילה
היה עולה דרך עקלתון לכר כפון כמבוא' ריש פ' תרות להמפיע לחיכום ועתה כיון
מהמזבח כהרם ואין דמים מלמרם אין עמוד העטן עולה ותחת זה הנתיבות
מתעוותו ל'יהם להמפיקם די טרפס ודו' מלוס ולכן אויביה מלו' כי נתיבות המלוס
כמפכו אליהם ולפי הפסטי יאמר גדר דרכי בגזית כבר ידעת כי נקודת מרכז כל
הקולו ומחשב אבני טובות ומרבלי' ומזבח הכסף והזהב ורצועו הארץ המצמיחו'
בשמי' ראם וקנה הטוב ולבוכה זכה וכיוצא נקודת הכל הוא אבן הסתיה שממכה
הנפתת העולם והיא נקודת קדם הקדמי' וכפ' פרש"י זל' אלל פסוק נטעתי לי עץ כל
פרי לפי מסלמה היה יורע רבועה זו הולכת לארץ כנס' להוציא הזהב היה חופר
עם ומזיח הזהב וכפ' רבועה זו הולכת לארץ ערץ טמס צומחים אליני הבסס והיה
זרע עם והיה מצמיח וזהו עץ כל פרי כל העידות סבעולם וזהו יוצא יעק' דהיינו
בית ישראל מבה' סבע דהיינו מירושלם ממפס יוצא המונע לעולם בכל הדברים
וילך חרנה בגל' למקום החרון והקכף וכו' כמו שפירשתי בריש פ' יוצא על פי דרך
הזה שמרבר על הגלות קתיב הכא יוצא יעקב וכת' יהתם יוצא מן בת כיון כדאית'
התם והנה עתה בעונותינו חמר כל בה והטעם כי נסתרו דרכיו נתיבות עולם ולא
נורע מקום המחכבים אם כרי' לזרוע ולהצמיח מוכא דמא וזהו גדר דרכי בגזית
אותם הדרכים אשר היו מתפסטים לארץ קדם להצמיח מוכא הבוס הטוב גדר
אותם מלא יכנסו בהם עובדי אדמה ויזרעו ויצמיחו וכפ' נתיבותי מהם נתיבו סבילי
תחבבי הזהב והכסף מהם ויתר קברים מדרכי' עוה אותם שאפי' סיחפרו סביבות
ירושלם לא ומכא הבר' בו נתיבותו באורחות עקלקלות לארץ אחרת וכמכאית
נוטרה את הכרמים וברמי מלי' לא כטרתי ולכך נקט דרכים לגבי מוכאות אליני
הכסם מהם דר'הים ונתיבות לגבי מחשב הזהב והכסף ואבנים טובות ומרגליות
וראיתו כוטרקון כאש במלת קת' רת' קפ"ר תיכוכ מעות סתם תפילתי מי מאוחז
בירו כפעת תפילתי אין תפלתו כפעת וכדכתבו השופקים זל' ואומרנו סתם תפילתי
במין הוא לרמת אל' עכש' המין מהם ג' אבות חג' מהסמימו בסתימה אל' סתם
במין הוא למין מסכה כדי מיתתם ויסקתם ויגוב והוא למין פתיחה והוא נחמה ער'
מפי'

חזא הדבר הפני וגם בו ב' דברים רזל' אמרו ישראל סבוכה לארץ
 א' הסתרות האויב להעמידו עפ"א בטרה הם והענן היו
 ברע מלא וזא ממנו ב' בקמתו הסתלו' כי עמר נכזות המלכות יורדים
 להוסיף על רעתו כנגד הא' כזה והכונה ומתלבט' בעמר כתרין תחלין ובתוך
 בו שהאויב הכז' הע'פדים כמבוא'
 אחר שהניחו בכלא נדר בעדי ולא יצא הכביד בתיקונים להכיל
 עמה באופן סלא נח'שתי: גם כ'ר'אזעקוא'שוע' את ישראל מיד
 יזא מעם והכיה שחם תפלתיו נדר דרכי בגזית מסוהסלא יבלעו'
 ג' ענינים א' מה זאבים ומכאז
 מעם בעצמו כרי ישראל סבוכה
 סלא יוכל'התקועע לארץ אשר היא

ולבאת ב'מה טעמה בכלא באופן סלא תחת ממלת המרים סואבי'הטעפתם
 יסמע קולוולא ויכל לרבר עם ארס ג' ע' המרים הסולטים בארץ הסוהא אמנס
 מה טעמה חוץ לבית הכלא במדרגת הוא על ידי הטרה נכזי סכינתו
 המסמר סלא ויכל לברוח ואעפ'י סזא המתלכסות בהס וזהו בטרה והוא
 כנגד האחר אמר נדר בעדי ולא אכא עבר לפניו וזזה כאמר נדר בעדי כי
 הכביד נחמתי ירצה אף על פי סכבר הע'פדים סכזה גם סככזה כנגד הזה
 נדר בעדי פתח בית הסהר ולא אוכל סגודר הסרס מכל כדדיו וכמו כן סכיל'
 לבאת סנה הכביד נחמתי כרי סלא רפעיס יתהלכין והיא אחוזה בתוכס
 אוכל להתקועע וכנגד הענין הסכי אמר ונכקיס תמנה וזהו סמוכי כוטרס את
 גם כי אכעק ואסוע סתס תפלתיו וירצה הכרמי'ע'פדים'כרפירס'כסיר סמירס
 אף על פי סאכעק ואסוע בקול גדול אי וזהו נדר בעדי ולא אכא איני יכולס
 אפסר יסמפע בי ארס כי הוא סתס זה לבאת ולהסתמט לעלות אל מקומי
 והרחיק מיד עי ממני ואין לא ידי לרבר הרמס אל תוך הסדרים ולא זו כלבר
 עם סוס ארס להתפלל בעדי בעצמותי אלא הכחס הארור סהיא כוקבית דמלא
 או על ידי סליח וכנגד הענין הסלימי כמס זל רכב סמלא על כסר דרג'בתרהס
 אמר נדר דרכי בגזית כתיבותי עוס דסטרא אחר' הכביד כי היא המתאחזת
 והכונה סהדרכים הסלולים אשר סס ומתלקחת בסוד כוסת טטופסכ ספתי
 חוץ לסוהר הוא נדר אותס באכני גזית זרה קרובת לבדי מקדסא ליקחא וכו'
 והחליף הדרכים הסס היסרי'בארחות כרפי'כפ'כח ובכמה דוכתי וזהו הכביד
 עקלקלות אשר לא ארע ללכת בהס נחמתי ואומרו נחמתי בכיזו הייכו סוד
 ומכאז אותי בורח: הכחס הארור הרגיל לכסך לאילת
 כסכורעת לילר ולא סגי בלאו הכי

בסוד בעכב תלרי בניס כאשר ירעת אס זכית אליו ור' למכין גם כי אזעק מכר
 הבינה טעס הזעקס ואסוע מכר המלכות כמבואר בע'סמות סתס תפלתו פירוס
 סתס כל חלונ' רקיעים לבל יעלו הכעקות העולות מספל מכבי במסכבי על עפר
 לכל

למלכות עי' התת' שבכל הזמרות ואם
 מפני הכפון היתה הבינה מספעת
 מזר הז'בורות שבכל הז'ספירות אבל
 כיון שהיוסופו להטוא וכפגמו כל
 הארבעה פנים ארבעה כדרים אז חץ
 הבינה מספעת פוס רחמים כלל לפי
 פסקתבכה מכל ארבע כדרי ההנהגות
 חסד גבורה תת' ומלכות פהס עקרי
 ההנהגה כיון שהסכימו כלס מיר
 הבינה מסכמת עמהס וכעפה ז
 מביניהס מות' מד'סטריץ כזה טאות
 סרימ'ס סתומה בינה מסכמת ז
 בהסכמת המות' מד' כרדון והס ות'
 סבר'קיבות ותרא ותקח מפרי'ו ותאכל
 ותתן כאמור עכ' תורף רבריו זל ובזה
 כבוא אל ביאור הפסקי'בנה עלי היינו
 הסכמת הבינה ולזה נקט לסון בנה
 ולא ליסנא אחרינא לרמוז אל מרת
 הבינה המסכמת ער' ספי' בזהר ויבן
 את תרמור במרדב מלסון הבנה
 והסכמת הבינה היתה עלי אחר
 שהקיפני מד' רוחות ואמר ויקף וכבר
 הקיף ראס ותלאה והייכו מות מכל סטר
 ובזה במחשכים הוסיבני כמתי עולם

המזרע וירוע' ממקומו כי החטא צו
 כמה שלא יוכל הכח המרמס להסיב
 המזון רומה בכזון ואמנס בכמות הכיח
 ב' דברים א' שלא יספיק להולדה ולא
 ווליד ז'אז מי סאין לו בניס כי המוליד
 כח מה מכחות הזן ב' שלא יהיה לו
 הכורך להעמי' עצמו תמורת מה סנכך
 והוא הנרמז בעיני היורד מככסוי
 ואיפער לפרס אותו באופן אחר וזה כי
 הקיוס והחייות יבחן כג' פניס א' באיס
 ב' במין ג' בזכרון לבד האמנס הא' אס
 במכל וזה תמיד ואס במורכב וזה בזמן
 קצוב ואמנס אפר בסכל יערר בהערר
 הראות הסכלי והוא המכוון בקומא
 ואמנס אפר במורכב יתקצר בהערר
 המזון הנאות והוא הנרמז במזרע
 ואמנס האופן הב' הנה הוא בבניס
 ויערר בהעררס וזהו הנרמז במי סאין
 לו בניס ז' ואמנס האופן הפלימי הנה
 זה יהיה בהסארות הסכסוס והטובות
 הגופיות כדרך אומרו קרבס בתימו
 וגו' והוא מין מה מהסארות ברמיון

וכנגד העני : קדריס נסתמו באופן
 מהכדריס כי מכל ד' כדריס נסתמו באופן
 פנאסרתי בחסך בלתי הארה ונהייתי כמתי עולם הרי המות כפסוטה ואומרו
 במחשכים הוא דאיתא בריוס פ' בראסית והיו למאורות במלת מאורות יס אור'
 מות' ואור' ככנס בין אותיות מות ומפריד אותס והאור הוא הבורר אמנס הכא הית
 מות בלי פוס אור כלל וזהו במחשכים הוסיבני כמתי עולם בלתי פוס הארה
 ואסטר פזה פרמזו זל במררס איכה וזל את מוכא סכל מקוס סכתמו יסרא לברוח
 היו מסגירין אותס בקסו לברוח כלפי כפון ולא הכיחוס סנאמר וכו' בקסו לברוח
 כלפי מזרח ולא הכיחוס סנאמר וכו' בקמו לברוח כלפי מערב ולא הכיחוס וכו'
 הלא תראה איך רמזו כל מה סאמרנו ותחלת הכל נקט כד כפון סכך הוא היותר
 מעוקר אל הפגס אחר סנסגס כד מערב הסוף כה והסוף כה כי הוא שלא :

לתלוית המהפכת על כוארו הרמות
 באו ויקף וכנגד המטה חמר במחשבי
 הוסיבני כמתי עולם ירצה כי כמו
 שממנימן המחוייבו מיתה למלך בטהר
 אכזרי מלאת מים וטוט מה שאין כן
 לאפורים על עסקי תמוץ ככה עשו אותי
 כלא הרגתי כפסו המזלסה טמנו אותנו
 הפרים כאשר פאלנו אותו מאת המלך
 בדיקה ויחמר להם הכה הוא בירכס
 חמ"ס ויקחו את ירמיהו ויטליכו אותו
 אל הבור מלכיהו בן המלך אשר בחצר
 המטרה ויטלחו את ירמיהו בחבלים
 וזבור אין מים כי אם טוט ויטבע
 ירמיה בטוט ובמדרס מאמר זל
 במחשכים הוסיבני כמתי עולם חמר
 סמואל ד' חסובין כמתין סומא רכיב
 במחשכי הוסיבני כמתי עולם מכורע
 דכתיב אל כה יהו כמת ובר' ומי שאו
 לו בכים דכתיב בה ברחל הבה לי בנ'
 ואם אין מתה חכמי ומי שירד מכסמו
 סנאמר כי מתו כל האנשים וכי מתים
 היו אלה סיררו מכסיהם עכ"ל גם
 ביאר כוכת זה המאמר מאתו קורס
 פסוק גדר בערי ולא אבא לאבא מארי
 זל ותחלתו חמר שהוא כוכת חמר סומא
 וממה שמאיתי בפרוטו זל למכורע
 והסאר בחנתו בכתי לפי עניות דעתי
 כי כוכתו לומ' סהאר יקרא מת כטיחם
 ממנו כה הזנה ויותר בראסוב סיחסר
 ממנו כה האיות הסבלי ובחוכת הכת
 הסכלי חמר סומא כי מה שאין לנו ריעה
 הוא הסומא האמתי אשר לא ראה
 מאורות מימיו והוא בחיו קרוי מת ע"כ
 דעתי מכאן ואילך לפון אבא מארי זל
 ובבחינת הזנה הכיח ב' חסריות א'
 באיכות ב' בכמות כנגד האיכות בא
 המכורע טו ב

ההיוו רחל לפני גזויה נאלמה כדפי
 במדרס איכה מהזהר כלס סבר אותם
 ואין אומר הסב בה סעתא בנה עלי
 ויקף פי' עוד אל תגבורת הדין אחר
 סבלם הבטר והעורה וסבר העכמות
 חוילין ורחיכין כאמור עלס עוד הדין
 עוד למעלה סבנה עלי ויקף ראם
 ותלאה רמו אל תגבורת הדין סהקיף
 אותה מכל כרדיה והענין אית' במדר'
 איכה מהזהר על עכין מות הרמות בפ'
 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכו'
 ותקה מפריו ותאכל ותתן גם לאשה
 וכו' ות' מר' רוחו ומסדמפריו באמצע
 הדו מות כי עלה מות בחלוניו וכו'
 זהו קיכוד דברי המדרס והצעץ על
 דברים ופירוסן ממה סלקטתי מטבולי
 אמירי עמירי אמרי קדום מרבר מורי
 זלטה הוא כי כסחטאות התחנכות
 גוברים מוד בחטאותיהם נפגמת התין
 סהוא המלכות תין סל נקבה ומיר מן
 סהם ביכה ותת' מספיעים עליה דיכים
 ומ' הבינה מספעת רחמים מכרדים
 אחרים הא כוכר בתחלה נפגם כר
 מערב סבמלכות סהם הבחינו' היותר
 תחנכות ואפשר לי לומר סהוא הפן
 הרביעי הנקרא' אופן א' בארץ סהם
 היותר קרובים אלינו ומעותרים אל
 הפגם הוסיפו עוד לחטוא כפגמי' פני
 הכפון ועדיין הביכה איכה חוספת
 ותיה מספעת רחמים מחד מזרח
 ומכר דרוס הוסיפו עוד לחטוא כפגמי'
 גם כן פני המזרח ועדיין הביכה
 מספע' מ'כר הדרוס דהיינו מכר הסחר
 סבו' ספירות תחנכות וכמו כן היתה
 מספעת קורס סהיו כפגמי' פני המזרח
 ופני הצפון סהיתה הביכה מספעת
 המכורע טו ב 2 15 למלכות

לזמניו וסמל חיובא אסתכח תמן עכ"ל
 ולכך התחילה הכליה בצמר כי פס
 תחלת יביאתם ומסס מתפסטי' הדיכין
 בצור הצמר פהס הרקיעים למטה
 כאמור ובעצמות פהס ההיכלו למעלה
 במבואת ירך מתוכה מרחת מה
 סלמטה ומה למעלה ונקט הכליה בצור
 ובצמר וסבירה בעצמות הטעם הו' כי
 להיות רפויי המסוג במעט דין סנמסך
 עליהם כעסן נמלחו אמנם בעצמות
 פהס חילין ורתיכין דמלאכין נקט
 בהם סבירת תוקף הדין סירד עליהם
 לסבר כחם וקראם בלסון עצמות על
 פס פהס מעצמים עצמן בדין ללמד
 סכיבוריא על בני ישראל וכרפי' רז"ל
 סבר עצמותי העצומים סבי וכלם כי
 אם מיכאל סרכם וכן סבי אחר ימינו
 היינו מיכאל פהיתה טוענתו סבוהה
 לפני בר פלוגתיה כמבואר בפ' פקודי
 דף ר"ב האי מיכאל נהורא ומיכאל
 אכטורופוסא דבה דישראל בנין דכר
 סטרא אחרא קיימא לאקטאס עלייהו
 דישראל כדן מיכאל אטען עמיה
 ואחעב ד סכיבוריא עלייהו דישראל
 ואסתזכן מהוה אקטיבוריא בר בזמנא
 דאחרב ירוסלם דהא כדן אקטברו
 תובין ומיכאל לא יכיל בהדיה דסטרא
 אחרא דטענקיה דמיכאל תבירא
 עלייהו דישראל וכדן סבי אחר ימינו
 מפני אויב עכ"ל הרי הסבירה בבירור
 חי כמו סבר עצמותי סבר טענתו
 העצמות על דרך פסי' ז"ל הגיטו
 עצמותיכס סוף על פי סטענקו טענו'
 נמרכות כמ"ס ז"ל בכמה דוכתי אומרת
 כנסת ישראל לפני הקב"ה רב"ע וכו'
 וכן אמרה רחל לפני הקב"ה רב"ע וכו'
 דהיינו

לכל הארץ לא כפיתיו ולא נסו כי כלם
 מקללני וכיום אחת ידעת ה' זכרני
 ופקדני וסנקס לי מרודפי לא לארך חפך
 תקחני דע פאתי עליך חרפה כל זה
 יורה חזק ההתפעלות סקבל מזה ומזה
 ולזה רמוז באמרו בלה בסרי ועורי כי
 ער זה הבבול הגיע רוסס הכעס ואמרו
 סבר עצמותי רמוז למכו' סהכוהו הסריס
 אם כסמסרו בידם הבעל סקרות כמו
 פהבאתי למעלה ואם למס פהכה אותו
 פטחור בן אמר הכסן ויקח אותו על
 מהפכת ומלת בלה סב לאויב הכזב' כי
 הוא היה הסבה אם בפעס מהכעס
 סקבל ממה פהיו רוכים להמיתו ואם
 במקרה מהבער סקבל בסמעו את פי
 ה' על הרע העתיד לבא עליהם כי ככל
 זה הסדר קרא לעס היהודים בסס
 האויב' וכנגד הענין סכני אמר בנה
 עלי ויהי ראס ותלאה רמוז באכזריות
 סעמו עמו בבית הסהד אם במה סעמו
 למעלה מראסותיו ואם בסביבותיו
 ואם תחתיו אם למעלה פכנו פי הבאר
 וסחתו אותו כדי פלא ויתנה מאויב
 כלל וכמו שאמר לפני בזה הסדר במתו
 צבור חיי וידו חבן בני ר"ל סתמו פי
 הבאר כמו פפ"ס אם סביבותיו סעמו
 אותו תוך מהפכת והוא כלי עסוי
 מפני עכס ועוסים בכתוס בית כואר
 ומכניסים פס בוארי האקורים כמו
 סכתב המפרסם בסס אביו' והבט כא
 וראה עוכס מליכת לסון המקונן כי
 תפס בלסונו ראס ותלאה אסר
 המפורס מהס פהס פרט' אוירקוית
 מרים ולרעתי רמוז בלסון ראס לכנין
 פי הבאר אסר היה על ראסו ורמוז
 באמרו בנה עלי ורמוז בלסון תלאס
 לתליית

זה הפסוק כי אם תפס הקדר מבי לחוץ
 היה לו לומר סבר עכמותי בלה בסרי
 ועודי ואם תפס הקדר מחוץ לבית היה
 לו לומר בלה בסרי ועודי ובו חבל כוכת
 הססוק הוא להניח ההתפעלו בהדרגה
 כפי הטבע כי היותר מוכן להתפעל
 הוא הבשר ואחריו העור ואחריהם
 העצמות ולקח לסוף בלוי בבשר ועור
 להיותם רכים ובעצמות לסוף סבירה
 להיותם מקשי' ועול בהם לסוף סבירה
 ויתכן לפרש שהתכו' רמז לכ' מיני רעות
 סגבל הכביא עה הא' ההתפעלו' סקבל
 בסרו ועורו מהעכס והעבר סכטער
 מפא' היהודים וסב' המכות המופלאות
 סקבל מהס' אולם העכס והעבר היה
 בב' פכים א' כשמציע מהפס בכבואה
 הרע העתי' לבא עליה' כי מלאכו לכביא
 עה מעטער מזה הרבס מאד במקומות
 סוכים מספרו אמר מעי מעי אחילה
 קירות לבי הומה לי לבי לא אחריס כי
 קול שופר שמעתי כפסי תרועת מלחמה
 עוד כתוב על עבר בת עמי השברתי
 קדרתי שמה החזקתני עוד כתוב
 אוי לי על סברו נחלס מכתי ואני
 אמרתי אך זה חלי נאשאמו ב' מהעבר
 סקבל כשמציע מאתו את סהיו רוכים
 להאכילו סס המות אמר סס וה' אוריעני
 וארעה אז הראיתני מעלליהם ואני
 סככס אלוף וובל לטכוח ולא ידעתי כי
 עלי חטבו מחשבות בסחיתה עץ בלחמו
 וככרתנו מארץ חיים וסמו לא יזכר עוד
 אמר סס דברים יראה סקבל התפעלות
 רב באמרו וה' כבאות שופט דרך בוחן
 כליות ולב אראס סקמתך מס' כי אליך
 בליתי את ריבי אמר במקום אחר אוי
 לי אמי כי בירתני אים ריב ואים מדון
 לכל

כראיתא בפ' יתרו דף ע' ודף ע"ד וברך
 עו' אל כמא דקב"ה אחלף חיילין וזמנין
 בככבי סמיא ומא דא כך ולימא אחרא
 כך ודא איהו דאמר בכלותא דערבית
 ומחליף את הזמני' ומסדר את הככבים
 כפוס חלופא דזמנים האו איהו מסדר
 הככבים כפוס דארס דלבו כל עובדיו
 הכי אתחזון בהאי רקייעא הכי אתחזו
 בהאי מסכא דהאי ארס תתאה ראינו
 רקייעא עור דחפי על כלא וכלא כפוס
 גונא דארס דלבו דהא לזמנין קא'ס
 דרינא לזמנין ברחמי בההוא גונא
 ממס אחזי לבר לזמנין בהאי גונא
 ולזמנין בהאי גונא עכל הרי בסירוס
 כי עור סל ארס העליון סס הרקייעים
 וממילא ממע סהבמר סהוא מכוסה
 בעור סהוא לפנים ממנו וסס המדרין
 סבחלק העסוים הרוחנית וסבמר הוא
 חופה העכמות סטס המלאכים עולם
 היצירה כמבואר בפ' סלח דף קע
 כמלאו ב' בחיות זו למעלה מזו וזו
 לפנים מזו על הקדר עור בסר' ועכמות
 עור רקייע' בסר' מדרין ססס למעלה
 מהרקיעים עכמות היכלות ואת'
 ולמה סיפך הקדר סה'לל בלה עורי
 ובשרי סבר עכמותי אל' סהוא על דרך
 ספי' בגמ' ירך מתוכה מסרחת וכמו סן
 החלת הקטרוני' יוכא מהמדורין כי
 מתוך המדרין אבא' מכוקבא דתהומא
 רבס החיזונים ומתפסטים ער כל
 המדרין וסס מקטרוני' ער סעולה קול
 קטרוני' לפנים להיכלות וכראיתא בפ'
 בראשית דף מ' וזה לסונו מרורא
 תליתאה הוא אחר דסביכין וקטרוני'
 וכו' ותמן מלאכי חבלה דטרדי להו
 ותמן אשתכת דלטרויא עלייהו דויסראל
 טו א 15 לזמנין

במקום אור והיינו קוד ותמא אמת
 ארוכו את עיניה אל יוסף כאשר ירעת
 וכפל ולא אור הענין הוא כי בכמה
 מקומות נקרא עם חסך אפילו במקום
 גבוה דהיינו אל הכתר והוא על כר
 ההעלם וכדפי' את חסך סתרו והכוונה
 שכוון שאין הסנה בחסך כך אין הסנה
 בכתר וכן הגבורה נקרא חסך על שם
 הגבורות הנספעים ממנה וכמו כן
 המלכו' נקרא' גוון אולם לזאת ההספעה
 שאני אומר שהיסוד ההוא נהג במקום
 החסך אין הכוונה שזה החסך הוא על
 כר ההספה ויהיה במקום הקדמם שהוא
 אור אלא במקום הקליפות שהוא חסך

הטבעי' יש להם עלייה ועמידה וירידה
 כמו שהתבאר במקומו' ברפואה אולם
 ברע פלי אינו כן כי יש לו עלייה
 וכשמגיע לקצה העלייה אינו עומד
 ואינו יורד' אדרבא חוזר לראש לעלות
 כבתחלה וזה אמרו אותי כהג' וילך חסך
 רמז אל העלייה ואז היה ראוי שאראה
 אור אם בעמידת הרע אם בירידתו
 ולא ראיתי אור אדרבא אך בי ישוב
 והסוך ירו הרע לראש לעלות וככה
 חוזר חלילה כל היום וזהו אמרו כל היום
 וזה הפירוש הוא ככז' אלא שהראשון
 יותר מיתחם אל הכונה :

במור חסך בלא אור ואם היסוד הזה כי ישוב להספיע כמעט קט אין אותו זוג
 עולה יפה כי חסך יחזור ויהסוך ודו דהיינו כח הנסבתו וממלתו כמו הנח יד
 אחר להספיע דין ואומר יהסוך הענין כי ביסוד זה יש שני פבילים א' אל הספיע
 הטבור וא' אל המותר וכד' אגבואו חייבין בעלמא נסתם הפתוח ונפתח הסתום
 ואז טועמת מר ממות כמו שמבואר בספר הקליפו' וזהו יהסוך אותו מהסך
 הנהגתו מטוב לרע ואפשר שזהו שרמז באמרו אך כלומר כאשר בי ישוב אינו
 לטובה אלא חרוץ ועברה על דרך שפי' אל וישאר אך כח שהכיסו' ארוי ואמרו כל
 היום כלומר כי אפילו בזמנים ועתים שהם עת רכז בגון פלגות לילוי ונקר
 רכתא רכפרא ובכלותא רתתאי ובסבת בשעת המנחה כמבואר בהרבה מקומו'
 אף באותם העתים ההספעה היא לדין ולא לרחמי' עד שפי' לעיל אכל כל היום דוה

גלאגטי

ז' שועיב

הנה העור למעלה הט הרקיעים
 והעור סבארס הוא כנגד
 הרקיעים והוא כי כמו שהרקיעים עי'
 הסככי' הקבועי' בהם מורי' כל ההנהגה
 המוסכמת למעל'
 כמו כן עור האר'
 הז' כסרטוטין
 דמכח' למאן דעל'
 ונסק' בחכמת
 הפרמוף הז'
 בסרטוטין דירין
 כדאיתא

מניח האופן הפני וכו' סני דברים
 א' ביאור הרע המגיע לו ב'
 הסתרות האויב להעמידו ברע כנגד
 הא' באה זאת האות ובה ב' ענינים א'
 ההתפעלו' המגיע
 לו מרעת' ב' מניח
 האכזריות ששמו
 עמי בבי' הסוהר
 כנגד האחר אמר
 בלה בסרי זוג'
 ויס לרקרק בסרי
 זה

בלה בשריו ועודי שבר עצמותי
 בנה עלי ויקראש ותלאהו
 במחשבים הושיבני במתי
 עולם

מורכב הבית ובלות ישראל אני היות
הגזר בזה כי רוב דברי כבודתי היו
בזה ובמדרג אחר ר' ברכיה ברכי
לעמוד בכלן את מוכא אחר מאה חקר
מקום תוכחות סוף במסנה תורה מה
כתי' אתם נכבי היום כלכם ומתרג מיכן
אתן קיימין יומא רין כלכון גבורים
לעמוד בכלם עכ' פרטו המלה כמו
ספרמנה אבחנו ואם לא על כונתנו
וקרא למלך בכל סבט עברתו ע"ד הוי
אמור סבט אפי' לומר כי לולא עברתו
אל הק"ה היתה עלינו לא יבא בר' אויב
בסערי ירוסלם וכנגד הענין שב' אמר
אותי נהג וילך חסך וגו' ופירושו אותי
בהג' האויב ממקום סמבאני ברע וחסך
ולא אור לי במקום סמוכיבי' רמז
בזה למה פכא בספרו כסרנה ירמיה
לכאת מירוסלם ללכת ארץ בנימן אמר
סם ויהי הוא בסער בכימץ וסם בעל
פקדת וסמו יראים בן שלמיה בן חנניה
ויתפס את ירמיהו סבביא לאמר אל
הספרים אתה בופל וגו' ויביאשו אל
הספרים ויקפפו הספרים על ירמיהו והכו
אותו וכתבו אותו בית האמור הנה כי
בררך הכו אותו וגם המקום סמוכיבושו
היה בית האמורים וכנגד הענין שב'
אמר אך בייסוב יספך ירו כל היום
ופרושו דרכו אל עולם הוא כס' האמור'
בבית הסוד איכס מעפרים אותם
בהכחות כי ריים בעד מוסבם אך בו
לכדי נסתנה זה הסדר כי סם בבית
הסוד יסוב האויב יספך ירו כל היום
ל' חכותי ולכערכי ויתכן לפרט אל' שב'
סמוקים באופן סיהי' שב' ענין אחר
ויאמר הנה הרע סלי' אינו דורך מסלך
הטבע בקליוס הטבעיים כי בחליוס
הטבעיים

דוכתי אכל כד אסביאו חיביא בעלמא
מתייחדים יהי סמאל וכת דבו והיכנו
עוכיכבה בסבט עכרתו זכר כאמור
ואומרו ראה להורות על תוקף עזותם
ראסקלימו דא עס דא בלי סוס סמס
מעניי רואיהס ומעניי ארוניהס וירסס
הפשה מקום גבירתה תחת היותה
בורחת מפניה דהו סאלק לה לאן
אלת ואמרת מפני פרי גבירתי אככי
בורחת ועתה היתה להסך והו סאמר
אני סבבר ראה עוכי ראו עיני העזות
אל עוכי בסבט עברתו כאמור' אי בני
הססיס החיכוני לקטרב ולפעול פעולת
הדין בחזקה ובמפלה כד' תרגס
אנ' ללום בפ' וכי יכה אים את עכדו או
את אמנו בסבט בסולטן הכא נמי
הקליפס סמאל הנקרא עוכי מקביל
הת' הנקרא עטיר כמבואר ריט פ'
תסא באה הקליפס ביר רמה וכד' קף
בסבט לפעול הדין באכזריות חמה ע"ד
החמס קס למטה רפע כד' קף כסרביט
לקטרב כמו כן בסבט עברתו בעזות
זכיר רמה ולא קיים בר' אסית ירא בטת
יהאלך כסופא מן סכינתא ירא סמוס
יהא לך כיסופא מק"ה דאיהו סמייס
זכ'הווא זמנא דאתבני בנייכא על ידי
ק"ה סכו' וחסרה הלכנס ובוסס החמה
דא סמאל ונקובא דיליה זבנין רלא
דחיל סמאל מן ק"ה דאיהו סמייס וכת
זוניט לא דחילת מסכינתיה דאיהו
ארעיה אתמר בהי' כי סמייס כעסן
במלחו ז'הארץ כבבר תכלס הוא סמאל
ובת זוגיה עכל כד' איתא בתיקוניס'
אותי כהג' ויולך ל' אות סלי דהיינו
היסוד אמר היתה כקרא על סמו בכינוי
בהג' הספעתו ויולך א' מקום החסך ולא
במקום

בן שועיב

ברקרוק נאות לא אמתרל בזה אלא להמטך אחרי כונתו זל לפרט הפסקוי' מכווני' פס רברי הנביא ע"ה בכפר נבואתו ואס לא יפורטו הכתובים כל כך ברקרוק כמו מהנמשא סובל גם המתדלתי בחלוק הכתובים ללכת אחרי עקבי פעמותיו ולקטרו עם החלוק הנמכא ביתר הכתובים הנחלקים ממנו זל וזה החלי :

גלאנטי

ן שועיב

הגה	המלכות נקראת חני כנודע	מניח	הסדר הג' אשר בו מקונן
	ועתה קראה עכמהגבר עם		הנביא על עצמו ובו ב'
	תנבורת הגבורות אשר גברו עליו		חלקים א' הרע והצער סבל מהעם ב'
	ואמרה חני הגבר ראה עוני היונו		מוכיח להם על רעתם אולם בחלק הא'
	נוקביה דקטרא		ג' א' אמריה
	אחרת מלכות	אני הגבר ראה עני בשבת	מניח הרע והצע'
	הרעפה מקביל	עברתו: אותי נהג וילך	הגדול המגיע לו
	למלכות שמים	חשך ולא אור: אף ביושב	מהעם ב' מניח
	הנקראת עניה	יהפך ידו כל היום	איך גזר האמר
	לחס עוני ונוקבא		לסוב מהוכיח
	רא רחיתה מ		להס' ג' מניח איך

שב מגזרתו זו אמנם באמר הא' הניחו בב' פנים א' ח' בקסם ב' בביאור כנגד הא' באזה האומר ובו ג' פניכים א' מניח הסב' למה הרעו לנו ב' מניח מדרג' הרע ג' מניח איך נשתנו עליו סדרי העולם בזה הרע מהאורב כנגד הא' אמר חני הגבר וגו' ופירושו גם כי מדרך הסלמי' הנגסים אל ה' לאהוב ולהטיב למי פיוכיח אותם על רוע מעלליה' כמאמר פ"ע הוכח לחכם ויאהבך וכט' למי פיוכיח על פי ה' כמוני עמי לא נהגו כן קהודים כי להיות חני הגבר ראה וכבא עני יסראל וגלותו ביד סבט עברתו הוא חלך בכל חכוני פצעוני ומטפט זה הכתוב כבא אחריו ומלת ראה תפורם במקום הזה מגזרת חכבי הרואה הואמר בסמואל סהוא לסוף נבואה ואומר חני הגבר לומר גם כי נביאים אחרים לפני ולאחרי כבאו על

מיוחדת עם בן זונה רהימו הערלט מה סהוא כנגד יסור עולם בקליפות וכן היסוד נקרא סרביט הזהב וכן בזהר בכמה דוכתי וסרכיטא אורקה וסי' עניונו צפ' לך לך בס' ירח יקר וכנגדו בקליפה נקרא סבט עברתו והוא כי על ידי הפכירות מתוחדר יחד וקרבו רורפי זמה וכדאיתא בע' מקץ אל תאמר אסלמה רעד הא לא אסתלים דא מכוולא אלא בחטאיך רבני נסא והסלימות הוא ייחורים רוגמ' עליונה גדול ה' ומסולל מאד בעיר חלקיכו ברפי' בזהר והענין כי בזמן סמלוס בינו לבינה וסלוס בעולם המרות הקרוסו' מתוחדות והקליטו' מתבררן ועאלין בכוקבא דתהומא רבה וזהו סרמזו זל פיסור לרפעים סהאה להס והכאה לעולם דיאלמלא הוו מזרוגוי הוו מערטסו עלמא כדאיתא בזהר בכמה

חורבן

רוכתי

התקנה

שהקריבו בלק ובלעם גרמו טבאקעו פתים דובים מ"ב ילדים וזואו כי בכל קרבן
 נעשה ייחוד והקרבת הכחות בקבת וזוהו היה ללא דיה של לילית לעסוק מ"ב כסמות
 וחלקה אותם לבושי סעעםו בליל יום הכיפורים כדאיתא התם כי כוונו באותם
 קרבנות לינק ממקור הבינה יום הכפורי פסס הוא קור פס מ"ב כמבואר פ' תרומה
 בדרך ק"ב שמה דמ"ב חנון רזא ריליה אבהן קרא מתעטרין בעלמא עילאה ועלמא
 עילאה במה דלעילא וכו' ולכך חלקה אותם באותם הנופים סעעםו ביום הכפורים
 וכמראה אליפע פאן בהם תועלת כי לסקוף זמן מה הורגת אותם כמבואר בפ'
 משפטים דף ז' שהרמות בידה להורגם כל זמן שתרכה לכך קללם בפס ה' דהיינו
 פס מ"ב וכראות לילית כי נטל סלה מתחת ידה קטרנה על אליפע עד שחלה
 וכראמו ר"ג ג' חלאים חלה אליפע א' על מגירה רובי בתיקוקות והו' עד שמקטרב
 בחלל כי ימצא בארמה שהרהוהו הס ולא הרגו הוא כדרך כל המומתי' על כך
 כוותה תורה שיערפו פס את העבלה לסכך קטרונו כדאיתא בפ' וירא דף ק"ד
 וטעם למה היו דובים הענין הוא כי כלמו של כבוכרכר טראה בחלומו היו חרוטי
 ודרעוהי רי כסף וא"ל פטר פרס היא החיה הטנית דדמיה לרוב הרמוז בחרוטי
 ודרעוהי והוא בקליפה למטה מקביל האבות חרוטי ודרעוהי ג'ת והיינו פס מ"ב
 באכילות תלת אבהן דמתקטרין באימא עילאה כמו שביארנו לעיל והיינו רוביאל
 סר פרס סעעם במקומו של גבריאל כ"א יום כדאיתא במסכת יומא וכבר ירעת
 שבגבריאל הוא סר הגבורה ולכך מינו במקומו את דוביל שהוא מקביל סלו בקליפה
 ולכך ותכאסה פתים דובי ולא אריות או כמרי' ואומרו פתים דובים ולא אמר פתים
 דובים או פתים דובות הענין הוא פסס מ"ב מתחלק לסני חלקים כ"א זכרים כ"א
 נקבות ולהיות שכתעברו אימותיהם ביה דלטא פס מ"ב לכך כתקללו בפס מ"ב
 נכא' מהחיכוכים כנגדן פתים דובים באו פתים נקבות ובמיהם זכרים עמהם
 זבקעו מהם ארבעים זמנים ילדים ע"כ תוכן דבריו זל"ה בדרך שחלק מחכמתו
 ליריאתו תכוח נפשו בגן חלקים שהניח את דעתו

עד הנה עורנו ה' הוא יעורנו על דבר כבוד שמו באלעא ביתות הכסארות זמן:

אמר הצעיר שמואל בן לאדוני אבי המחבר ז"ל

אף זו מן המוכחו על עון המיבוכי עונותי ולא יכולתי לראות חבורי אבא מארי
 ז"ל ולסתעב בדסן דבריו הנעימים מתוקי' מרבם ונאפת כופים ואף גם
 זאת המגלה אפר מכאתי בקומדרם בלוי ומטוטטם חקר ממנה עלה אחד ובו
 ביאור סתי' אותיות הראשונות מן אלפא ביתא הג' עד גדר בעדי ולא אבא וכאמר
 הסכמתי להדפיסה כרי סימנא החבור במקומות רבים ולא יקרה לו עוד ההפטר
 אמרתי לסלמו' המלאכה בחלקיה ואס לא באיכותה אפרסס אכי לפי עניות דעתי
 ולפי טראית דעת אבא מארי ז"ל בזה הסדר הג' כי הוא מיוסר על כרות ירמיהו
 ע"ה ביחוד אמרתי אכי בלבי גם כי אפטר להעמיק בחלקי הכתובים לפרסם

ברקרוק

התעכבם בה בגוה כל יב חרם כאמור אויבי כלם דהינו לילית העוסקת ועכ"ן
 אויבי כלם הוא כהיהו הפ' מטפטים דף לו וזל ח' כל בני עלמא כלהו ברסותיה
 דמלכא קרימא לזמנא דחיהו בעי לסלק' לון מן עלמא ודא לית ליה זמנא וע"ר איחי
 חיבת בהו וחדת בהו ע"ל הריסברסותה רלילית הם עומדים לכלותם מעל פני
 הארמה וזהו אויבי כלם לא היתה הכלות מירו ית חלא אויבי כלם ואת זמנא לך הא
 מזוואת וביחיתם בזמן ההרבץ וסעסקו איתא ברעיה מהימנא סאף כולדים בכל
 יום ואלף מתים הרי מהיחיה היא מוכרח זמנא בהרבץ בכל אותם כ"ב סנה
 סלא עבר אים בארץ יהודה כרפי זל במ' סבת על ההרים אסא בכי ונהי כי נכתו
 מבלי אים עובר מעוף הסמים ועד בהמה נדרו הלכו בהמה בנימט' כ"ב הוו ע"ל
 כל אותו זמן נעסקו כל אותם הנפמות הראויות ליעסק כסוד כי פועל ארם וסלם
 לו וכאורח אים ומציאנו כלומר הקב"ה ומציאנו לכחת בזמן העוסק כדו מיתעסק
 ובורחי ערכו כמו רבו וכד אסגיא חייבין בעלמא ים תבורת גדול לספחה אוכמ'
 זו סתיקם גבירתה ועסקה גבר וביחיתו אים ונחלתו ולכי אומ' כי היא היא סרמזן זל
 בדבריהם כי בן נסמתין דמקטרא דכורסויא ובין רוחין דמקטרא דעמודא
 דאמבעיתא דמקנא במטט ובין נפסין דאיכונ בעירן כמבואר ריש פ' מטפטים
 מהם אוכמים כלם נעסקו וזהו אומרם מבלי אים עובר היינו נסמתין סמי מיס בו
 נסמה ראוי סיקרא אים כרפי' בתיקונים אים א' בתר ו' חכמה ס' בינה דמתמין
 נסמתין וזהו סרמז הכתוב כי נכתו מבלי אים עובר כי לא היה לחל ידה סל נסמה
 לעבור ביניהם סלא יעסקו אותה מעוף הסמים היינו רוחין מקטרא דעמודא
 דאמבעיתא דמתמין פרחין רוחין ועד בהמה היינו נפסין דאיכונ בעירן מצד
 שאופנים כלם נדרו הלכו מנדרין והולכים ביד לילית עסקוים נעים ונדים וקבת
 דחיה ליה בתיקונים תיקון ו' דף יח' ט"ע' וכך רמזו זה אומרם זל בארץ יהודה
 כי בפסו' לא נכחד יהודה חלא רמזו זל על ירוסלם סל מטה סהיא בחלקן סל יהודה
 סהיא סער הסמים לעלות התפללות ולירידת הנפמות כל אותם הסמים כל היורדת
 היתה נעסקת וכדרו הלכו עד יסקיף זירא א' ויקבץ כרחי ישראל דהינו כל איכונ
 במתמין דאתתרכו וכרחו ביד לילית יחזור ויקבס במהרה בימינו :
 והואיל ואתא לירץ ענין עוסק הילרם אומר לך מה סממתי ממורי זלהה
 בהיותי כועל כיון הרטב' עה בהר מירון ישראל איתא בזוהר פ'
 פקודי דף רכ"ד זל תח' איכונ מב' קרבנין עכרו בלעם ובלק ונטלו לון מההוא סטרא
 אחרא לגבי קב"ה ועד הוה תלי ההוא קרבנ' לנטלא ליה ההו' סטרא אחרא דאיקרנ
 קללה מישראל ועד הסתא לא גבה מינייהו ודא איהו רזא ויפן אחריו ויראס
 נכו' מאי מאחריו סכינתא אוף הכא ויפן אחריו אסתכל מאחריו סכינתא
 נחמא לכלהו דהא בההוא ליליא דסלטא על כפרה דחוביהון ד ישראל אהעברו
 אימהון מינייהו מיד ויקללם בסם ה' ותכאנה סתים רובים מן היער סתים רובים
 סתים רובים מעי ליה מאי סתים רובים נוקבין הוו ובנייהו ותבקעה מהם מב'
 ילדים הא אוקמו' לקבל קרבנין דבלק ע"ל ברילוב והענין כי על ידו מב' קרבני'
 סהקריבו

מלא כסא פליט ומריר סהיה ראוי למכת
 כי ביינאספו אנמי חסד והכחנים מורי
 התורה בהרגו וכל העם נבלו ביץ הגוי'
 ארץ תורה באופן סאין ככאן פליט
 מעצמו ולא טריר מפאת אחר כי נעדרו
 התלמידים והלומדים וכנגד הדבר הב'
 אמ' טפחתי ורביתי אויבי כלם והכוונה
 אף על פי שחטאו ישראל כנגד ארון
 העולם ולא נמכאו בס' בדריקים עומדים
 בפדף הכה בפעל האויב ספו תמו
 בהחלט מן בלהות והוא יותר רע כי
 בזמן התקדש לא נעדרו מכל וכל ואם
 לא נמכאו בכללם בדריקים נמכאו
 ברובם ואם לא ברוב' נמכאו במעוטם
 כי האויר עוזר לזה כמו סכבר אמרו
 אולם עתה הוא הכליון החרוף ומלת
 טפחתי ירעה המעוט כמו הכה טפחות
 וכו' ומלת רבתי הרבוי ופירושו הכה
 האכפיים אשר במקדש מעטים או רבים
 אויבי כלם בהחלט ואתה ית תעמוד
 מכגד ראוי שתרחם כי אביכו אחת והוא
 מה מראיתי לבאר בזה הקדר :

חמתו מחסתי וכמו סאן קראת מגורו
 מסביב כמו כן קראת כאותו יום מועד
 עתה מגורי מסביב והם כתרובי
 הרדיפוני מנוחה הרדיכוני ובוזה ולא
 היה ביו' אף ה' פליט ומריר כי החיכוני'
 סכבו כל הסביבות מכל בד' ער פער'
 בע' כנס עלי ויקף סיס עיניך עליו
 ותכרכמי כעסך ובפ' ויחי דף מד' פי' כי
 לסון קריו' בכל מקום היא קיו' והעמרה
 ולפי זה ואמר תקד' כיום מועד העמדת
 וקיומת מגורו מסביב כיום מועד כחב
 הספח כתרגומו סכטווינו בוטמור את
 חדש האביב מועד כאתך מארץ מברו'
 סהיו מעבדים את הסנה כדי סיבא
 האביב לחב הספח לקרב מכו' העומר
 כראיתא בגמרא דר"ה והכוונה לומר
 קראת והעמדת בסקירה מגורי מסביב
 דהיינו הקליפו' העמדת' לפניך למזכרה
 עון ולא העברת אותם מגד עיך כ' כמס'
 גם ה' העביר חטאתך אלא ויסקוד ה'
 על הרע' בסקירה ואומר מסביב כי כן
 הקליפות הם סביב רסעים יתהלכו
 סביב להיכל' דהיינו חמורין המקיפני'

להיכלות מעכך נער מטטרון סהוא קן כפור קן להסוף כפור כל אותם חמורין
 נתמלאו חיכוניים כי כן כד אקניאו חייבין בעלמא כפתח נוקבא רתהומא רבה
 ומסס יוכאים כמה חבולין טריקין וזהו מגורי מסביב וזהו נמי כוה ה' ליעק' מלכות
 כראיתא בפ' בלק סביביו כריו ובוזה כסיהו הנסמות תרדות מלמעלה לפתח לבנת
 הספיר סס חטאת רוכן לעסקס כמור דמצת העפוקים כרפי' בסבא ובוזה ולא
 היה ביום אף ה' פליט ומריר סלא כעסק ביד לילית אבל כל אסר טפחתי ורביתי
 כלומה כל מה סהגדלתי כל אותם הנסמות ראשקליפו' ממלכא לבנה דמטרוכיתא
 שמתעכבות סמה יב החס דהיינו התגלגלות יב גבולי אלפסין אסר בה סהולכות
 ומתבחות מבחוכה אל בחינה דמיון העובר בבטן המליאה סהילך ומתגלגל
 ממורד למורד כרפי' זל וזהו אסר טפחתי ביד ימיני סהס כסמות הכריקים סנקראו
 מעסה ידיו כרפי' בריס פ' בראשית כפסו ומעסה ידיו מגיד הרקיע דהיינו כסמות
 הכריקי' סנעסו על ידיו וריו וטפחו וכמו כן הנסמות הללו אס סיו יורדות לארץ ולא
 סיו כעפוקים סיו ראויים לסיות בדריקים גמורים וזהו טפחתי וכן רביתי דהיינו

לארץ העמים כפי הפי' המני מכבו למעבדה חותנו הנקרא נער וזקן ולהיות
 פהם פתי בחינו' אמר מכבו לסוף רבים או נמי נער הוא מטט וזקן הוא אכהריל
 פהוא בקוד הכסא פניהם ירדו אל פל המבז הזה בתולתי ובחורי הם מלאכים
 דמכונתא הנקראי' ארזלים ומלאכי דקב' הנקראי' מלאכי שלום כי מדרכן של
 מלאכים הללו לקבל' אלן מאלו בזמנא דמקבלין אותיות ארזי מאותיות יקו' בסוד
 נקרא זה אל זה ומקבלין דין מן דין כרפי' בתיקונים כלם נפלו בחרב נפלו מרש
 מכבם ובטפ' ימבו בקוד חרב לה' סנתמלאה דם : הרגת ביום אפך לפעמים
 יתגמר הדין על ידי גבורות קדושות עב' סנהדרי' סנהיכל הזכות ועל היותר טוב
 הוא כסגמ' על ידי גבורות סבאילות לשי פהם גבורות קדושות וכלולו' ברחמים
 ובחקרים ועל זה התפלל רעה באומרם ובגבורתך תדיכני לל' בגבורה שלך של
 אכילות לא על ידי הדינים המופסים בהיכל הזכות עב' סנהדרין אפר מס וזהו
 גם כן מלפניך משפטו יבא וכו' אמנס ים דין נגמר על הגבורות העזות והחזקות
 פועלות באכזריות היתה וטפ' אף פהם גבורות חיכוכות לזה קונן במר ואמר
 הרגת על ידי ווס אפך פהוא א' מפלסה ראמי המסחית או נמי ביום דמלטא
 הקלפה הנקרא אף ובה טבחת לא חמלת לא היה באותו יום טבוה סוס חמלה
 וחניכה כי איך בהם מוס לחלוחית של רחמים אלא אם עד אברון תאכל :

גל אנשי

שועיב

הקרא עתיד במקום עבר והכוונה בנגד המין הב' זכוב' דברו' א' הרע
 קראת כיום מוע' כיו' סכעפה ב' חוזק הטענה המיוסדת
 העגל סאז האהל כל יצען קהרא אהל עליו והיא פהיה ראוי סיקפירו רחמי
 מועד מיועד הייחוד לזמנים אף לא כל סמים על זה וזה רמז לכין אפר בה

העמים כרפי' כפ' תקרא' ביום מועד מנורי' ססבב
 כי תפא אז קראת ולא יהיה ביום אף יהיה פליט
 מגורי' מסביב ושריד אשר טפחתי ורביתי
 זל כפעלת משה למרו' וסרחו איכי בלם
 משה למרו' וסרחו ישראל כזרובולוה
 מ! אכי חבלה אף

הדרום כמו ס פאמרנו ואמנס בדבר הא' הניח הרע בב' בחינות א' הכמו' ב' סאיכו' כנגד האחר אמר תקרא כיום מועד מגורי' מסביב וזה כיו' אמרה ביון הנה אס יעבור כל זה הרע הנז' מסכבו וכו' היתכן אליך חב הרחמן סתקרא עלי מכבו' כל מגורי' סיבואו עלי כמו הבא' לעבורתך כיום מועד שלם פעמי' בטנה וכנגד הבחינה הסבית אמר ולא היה ביום אף ס' של טו וסרוד והכוונה סכמו פכאו עלי מגורי' כן פעלו פעל גדול עד סלח

והימה קבף ומסחית והסמר מה עמה כחלה בזכו' אבו' זכור לאברהם ליצחק ולישראל וכו' מיר בתמלא הקב' רחמים ויכחם ס' על הרעה נסתקנו ממנו שלם' כפתיירו אף והימה ועדיין היה משה מתירא וכו' עד עמ' הק' בה באף סכא' קימה ס' באפך ומסה בחימ' כמס' ויאמר להסמידס לולי משה בחירו וכו' להסיב חמתו

שמואים כלומר פרים של עוללי טעושים פרוי הובא מתת ומלכות כלם בפ' לך לך
 בפ' ממני פריך כמכא רוח הקדש משיבה היהרג במקדש הכהן וכביא כי גס הס
 גרמו במעשיהם להסליט עליהם הנסים האמללות הללו בהרגם במקדש ה' כהן
 וכביא והוא כי הקרבנות והקטורת הקטורת היה מעבר זיכין בימן ומכניסין
 במקבא דתהומא רבם ואחר שהרגו הכהן הסלם הכבחר לכביא לא כמכא מי
 יבערם מן העולם וכן הכביאים כשהיו מתבודדים להסגן הכבואה היו קורעים
 הקליפות ומבערים אותם וככנסים בהיכל מלך ויחזקאל יוכיח מתחלת כל דבר
 דאח רוח סערה ענן גדול ואם מתלקחת ורחק וככנס ובקעם ולא עכבואה אם כן
 הם גרמו להם :

ז' שועיב

גלאנטי

הזכיר הסגן הב' וגם בו ב' מינים א' כבר פי' בפסוקים הקודמים כי כמו
 טוב גופי ב' רמז לטוב הנפשי פים ארץ החי' ו' ארץ עיפתה
 כנגד הא' בזה ובו שני דברים א' הרע והיא הקליפה אמר המקובץ כי לארץ
 ב' סכבר יעבור ואם הוא גדול אחר עיפתה הלזו מקום החיכוכים שהם
 שהוא גופי חלקי שכתבו לארץ חוצות נער וזקן למטה מהחובות
 ואמנם דבר הא' סהם ההיכלות סהם החיכוכות
 הכיח שתי רעות בקולתי ובחורתי נפלו בהרב כרפי' בפסוק קמי
 א' המתים ברעב רמי בלילה סכבר רמי בלילה סכבר
 ב' המתים בהרב לארץ חובות כלו' לארץ חובות כלו'
 כנגד האחר אמר חמלתו לארץ חובות
 סכבו לארץ חובו' בחיכוכים אותה

כער וזקן כי סכבו בחובות כסוכב על סהיא למטה מהחובות סהם ההיכלות
 מטתו וס' יבאה כמתת וזה בסבת סכן למטה מפתח היכל לבנת הספיר
 הרעב' וכנגד הפני אמר בתולתי חטאת רובץ סם סכבו למעכבה כער
 ובחורתי וכו' ואמר כנגד הרבה הפני וזקן' אי כמי לארץ היונו עולם העמיה
 הרגת ביום אפך כלומר אם קרו לי אה סלסם סכבו ויררו' ממדרגתם עד
 הרעות אשר הם גדולות בלי ספק הנה העמיה בסוד הגלות כער וזקן והענין
 אוץ לי פה להסיב עליה' כי הרגת ביום הנה מטטרוץ קהרא כער וכקרא זקן
 אפך על פאעי טבחתי וכו' וטעם הספל כרסתיבזקן ביתו וענין זה הובא בזהר
 כנגד ב' הרעות הנז' בסמב הקודם : פ' פנחס בפסוק אכונס כחשוד ימיו והוא
 כי מטטרוץ זה יש לו שני שמות הללו

כער וזקן וכקרא זקן כסעולה במעלה התקנה ריקיעים סבכסא להסבלות מעשה
 התחתונים והם כמנין השמים כמתמנה המם סתומה סם מאות כדרך אומנות
 מנכסך עולה תקנה ואינו עולה אלא בתת' מהם כי הן הכסארים הן לה' אל' קיך
 ואין כח ביר טום מלאך לעלות וכסחוזר לסירותו לעולם היבירה נקרא כער והוא
 עכר לפנינו בפ' כהני וזקני בעיר גועו אמר המקובץ הנה לארץ עיפתה הלזו או
 יד א' 14 I לארץ

לירד לקדושים אשר בארץ המה כד
אסגואו חייבין בעלמא עולת עד פתח
לבנת הספיר והנפמות היוכאוו עוסקות
אותם כמבואר בקבא פ' משפטו בסוד
דמעתי העמוקים שהורגת אותם כד
קיימין בתוקפא דאימהוז ואלו נקראו
נפים כרפי בספרא דכניעותא ספ
תרומה וכן בפ' ויקרא דף יט וזל ווי
לעלמא כד אינון נפים סלטן בעלמא
כד חמא נביאה דיוטר מעקמי אורחיהו
ואינון אשכחכו בחובין קמי מריהון
כדון אתר נפים שאכנות היך אתון
סקיטאן היך אתון יתביין דלא לאיתערא
בעלמא קומכה וכו' והן הן סתים זכות
כדכתוב בהן אז תבאנה סתים נפים
זכות אל המלך אז תבאנה ולא מקרמת
דכא כי אז קיימא סיהרא באסלמותא
ובאו וככעו תחת יד סלמה הע' האמס
בעליהן סל אלו סהס סנים אנפים
מרגלים תכף נכעו כסנככט יתוסע
לארץ ואז נכעו וסלחם לגבל את
הארץ ואת ירימו כי יתלבטו בהם פנחס
וכלב והלכו עמהם והטיילו כל כך מורא
בהם דלא אקמו והנפים הללו בתוקף
דעתם לא נכעו אז חלא עד זמן סבא
סלמה כמו שהארץ מורי ז'לה הקרמה
זו בפירושו והו סרמו כאן אס
תאכלנה נפים פרים אס תאכלנה אותן
חיות הזמה פרים פרי' ס דהינו
הנפמות היורדות מאת הבינה אשר

ואמר כנגד המין הא' אס תאכלנ' נפים
פרים עוללי טפוחים הפליג ברע מפני
כרדים א' מזר האוכלי' סהס נפים והס
רחמינות סנית מזר האוכלים וזה לב'
סבות א' יחסס אל האוכלים סהס פרים
ב' מזר זמס סהס עוללים וראוי לרחס
ולתכער עליהם ג' לחסיבותם סהס
טפוחים רכוז סהיו מקפידים מאד
בגדולם וכדרך שאמרו במדרש בסדר
הקורס בפסוק על חלה חנו בוכיה
מעסה ברוכב בן יוסף סמת והניח בן
קטן לאמו מודדת אותה לטפחי' וכותכת
מסקלו וזה לסמי' בכל סנה וסנה וכוון
סהקיפה מצורה בירושלם טבחתו אמנו
בידיה ואכלתו ועליו היה ירמיהו ע'ה
מקונץ לפני ה'בה למי עוללת כה אס
תאכלנ' נפים פרים כו' ורוח הקד' כוונת
ואומרת אס יהרג במקרס ה' כהן
וכיחא זה זכריה בן יהוורע וכנגד המין
הב' אשר אס יהרג במקרס ה' בהן
וכיחא כלומר אף על פי שהספיק עוכנו
סתעבים אותנו שיאכלו נפים פרים וכו'
ואף על פי סהוא עונס גדול איך לא
ככמדו רחמיך על הסהנים הסכריס
והנביאים סנהרגו וכספרו בהרבין
המקרס כי זה עונס החלטיו דבק בנפס
וכראה כסגירת סערי' טסובה ממנו
וכאמרו טכעו בארץ וכו' וכמו

מפירכמו : א דו טפוחים

הוא ס סתומה ככהע עוללי טפוחים אותם הנפמות הקדושות פאס סיו מהריבוי
ימים ולא תסרוב אותם לילית סיו דאזיות לעולל ולפעול סמים חרמים וארץ חרסיה
בחרוסייהם ובסודות תורחס כמס וימיני טפחה סמים וכדפי' ברמ' פ' בראשית
בפסוק כי כאשר ססמים חרמים והארץ חרסה אשר חני עוסה וכו' אי כמי עוללי
טפוחים כלומר תעלליהם ומעסיהם סל טפוחים סהס תר' ומלכות סהס סמים
וארץ וסביהם נקראו טפוחים מהבינה כי מפס דו פרכוסין וזהו קרי' עוללי

טפוחים

לחור להם אוכל מאמר ומכאן לא תכאן דבר אי נמי עולליך כללות עולם המלאכים
 סהם עוללים המתהווים מציגא דקבצה וסכינתה כמו שהוכחנו לעיל מפסוק אמת
 חיל ראפיקת חיליך אי נמי ראם כל חובות היא קדם הקדמים כי הוא נקודת
 המרכז וראם לכל הקבולות המתפשטות ברצועות עד החובות סהם חובה לארץ
 מחכב הזהב והכסף והפלפלין וכיוצא כמו פני רפי זל בפ' טעמתי לי כרמ'ם וכו'
 והוא מקום יניקת ויניקת ההפסעה לכל העולמות ועתה ירדו מזה לביקם אוכל
 למו ואיך כל ודוק או' ראם כל חובות כמין חומר כי חובות' הם ארבו' העמים כדפי'
 רפי' זל הכותף מטר על פני ארץ זו ארץ ישראל ופולח מים על פני חובות ועתה
 בזמן החרבן נעשה מעין כדעם ומקור מסחת ובהר יחבר ויבט עד יסתיף וירא ה':

ן שועיב

גלאנטי

הניח הדבר הב' אמר הוא דברי אחר סממעה הבינה רברי התקל
 התפלה אמר הנביא יועץ המלכות באמור לה פפני
 לחמת בת בין שואמר והיא מיוסרת כמים לבך נכח פני ארבי דהיינו כלפי
 להתפלל על פני סוגי רעותי אחר הבינה כאמור דברה הבינה כלפי
 החסרון המנהיגי' ראה יהוה והביטה למי עוללת' החכמה או הכתר
 המלמדים ומורים ביה אם תאכלנה נשים פרים ואמרה ראה ה'
 פנית כמסך מזה והביטה ממעלה נהא החסרון עוללי טפחים אם ייהרג למטה פגס לי
 ההכנה והלמוד הגיעה הרעה כמו שהגיעה אל
 והעדר המוכנה' בטקדש אדני כהן ונביא
 בהכנה ימרה המלכות וזהו למי

עוללת כה כלומר למי בינה עוללת כמו
 פעוללת לכה מלכות וכדפי' בתקוים
 ותלכך פתיחן אימא עילאה ואימא
 תתאה וכן פלח תמלח תרוץ תירוביך
 אי נמי למי עוללת כה אתה אמרת אל
 אברהם כה יהיה זרעך עתה נהפך
 הרבו הנמשל לכבדים פעליהם נאמר
 כה יהיה זרעך אל אשר לא ירעך וזהו
 למי עוללת אותו כה פהר ישראל
 הולכים ורלים ותראה עד היכן הגיעה
 המעטת הזרע דלא מבעיא הנולדים
 כבר שנתמעטו אלא חפילו הילדים
 הרכים פיולרו כתמעטו והא כיבר
 מילית ואגרת בת מחלת איפות הזמה
 העוסק' דלים דהיינו הנסמו' העתירות

וכסוד הידיעה ככנר הא' כזה וכו'
 ענינים - א' התפלה לפניו ית' סיגניה
 בגורל הרע ב' מניח אותו ככנר הענין
 הא' אמר ראה ה' והביטה למי עוללת
 כה ירעה הנח בחסרך הביטה וראה
 בעבור מי החוטא עוללת כה כלומר
 אי זה חטא או חוטא הספיק לעשות כל
 זה הרע וזה כו החוטא' אי הפטר פיהו
 דק בעל תכלית והעונם הוא גדול
 שהוא דבק בכעס ויתכן פיהיה בלתי
 בעל תכלית אם לא תרחם וככנר
 הענין המני אמר אם תאכלנה נשים
 פרים וכו' והניח מן הרעות פני מינים
 א' גופי' ב' כפסי' והכונה פאם יעבור
 הגופי' איך נסכול עם זה הטוב הכפסי'

ואמר

danva

נפקא ואי קימא אחרא חיקרו הכי נמי איך רהאי אחרא מיקונא דלתתא מיניה
 נפקא ובגין כן ה' עילא' ה' תיתאח וכו' עכל ולכן בהראות גודל הגער כאמר לה
 פסכי כמים אותם הלכ כתיבות סבך להראות כי לריק יגעו במה שיגעו כי כבר
 הטל נסחת סאחר מהעולם לא נכרח אלא במכיל ישראל סנקראו ראסית כרפי' ז'ל
 בראסית במכיל ישראל סנקראו ראסית ועתה כמעט ספו תמו מן בלהות נכחא
 סלריק יגעו והוא דרך הפלגת התפלה והרנה והכעקה לעורר עליה הרחמים ועל
 אויביה אמר דרפוח הדין ולזה אמר נכח פני ארני מהכונה סבחינת בת כיון זאת
 תחיל תזעק לבחינה המעולה סבה סהיא ארני עד ספי לעיל איכה יעיב באסו
 ארני את בת כיון והענין כי למדה זו ים לה ד' פנים כראיתא בזהר בסור הסירים
 סא' ארני ואיהו סליט ורבון בסולטנו כהירו רב והסוה פן כיון דמקבל הסוה כהירו
 אתעביר ליה כהיכלא ובגין ליה בגויה ובגיניה אתעביר ארוך רבון וסליט וכו'
 סב' נקרא אל ואיהו סליט לאוטכא לעלמא וכו' סג' נקרא חלקים ואיהו סליט רבון
 למירן עלמא ברינא ולמיהב דינא לכל מאן דאיכטריך ולאחנהגא כלא ברינא וכו'
 סד' נקרא אופן או' פן הסוה פן דאסתאר כאן אחר סוה בארץ עכל וסוה סרקהק
 באומרו נכח פני ארני כלומר נכח אותם הפנים הנקר' ארני כי סוה סליט ורבון
 בסולטנו למלאת סאלתך והגם כי גס כלפי פני חלקים נמי סוה מני למימר כי ים
 לאל ירו לנקום נקמתך מל' פני ארני ים בהס דין ורחמים או' סס רחמים ור'כ סס
 דין כמו סביארנו לעיל בפסוק היה ארני כאויב והס סס הכרוכים עתה אליה
 לעורר עליה רחמים ועל אויביה הדין אמנם סס חלקים כלו דין קסה ומתנהג
 בדין נמור כתבוחר ברברי התיקונים בר סלטה ה' על' י' כגון הי' ראלקים אחזי על
 דינא ואס הפנים הללו יפספסו ימכאו עליה וסחוקה בתחתי' סיהיה ראוי ליעשות
 בהם כהסה וכהנה ולכן אמר נכח פני ארני או נכח נכח פני ארני סוה הת' סהוא
 פנים ספונה ארני אליו סרפי' בזהר פ' קרופים בפ' ססבי עיניך מנגרי נכחא הת'
 סוה פניו סוה סל ארני ולסאי פירוסא דפריסנא סכפק לבס סיינו הת' והוא סוה סוה
 הומי רני וכו' יאמר נכח פני ארני כלפי הבינה ססס סחירות והגאולה והכונה
 לומר לאותה מרה סהיא נכח פני ת' סהוא פני ארני מלכות נכחא הבינה נכח
 הת' וכן סוה כי לעולם סיה פונה לו לעטרנו ולקסטו ברפי' בזה' פ' וסמים לא
 זכו בעיניו לאו לגריעותא אחרת אלא באס סמקסטת את כנה קיטוט על קיטוט
 ולעולם אינו כראה בעיניה סהוא מחוקן ומקופט כראוי לתוקף סהבתה אותו וכן
 בפ' יומי עד תאות גבעות עולם סהי עד סהוא ת' סוה תאות סתי גבעות בינה
 ומלכות חד לינקא ליה וחר לאחנהרא מיניה וכן בעטרה סעטרה לו סמו בוראי
 נכח פני ארני קרינא ליה כסומו' סאי אליו כפס כדרך הכועק סמגיניה כפוח
 ידיו דסיינו ססר ובכורה סכה על כפס עוללך מטטרון וסכרלסן העטופים ברעב
 מהערר סהספעח בראס כל סוכות סהוא סיכל קרם סקרס' ססס מסכנס בסור
 תרין כרובין והסיכל סס סוה ראס לכל סהיכלות סנקראים סוכות ע' ססס
 מעולם ספירוד ואינו מקום סיוחד והוא הפלגת סהספר כי אף על פי סעלו סמה

לתור

להיות נכח פני ה' במתי' ממעל בהתמוד' והגדה תמידית כמים הנזרים • וכנגד התנאי ה' אמר שאי עליך כפיך זה יורה על הכנע' הנוף והכחות החמוריו' בדרך כעניני עבדים אל יד ארניה' זולת סכבר איפטר לפרט מירמוז בזה תקון המעשי' הפך יריכס רמים מלאו ויפורם שאי אליו כפיך שהמעשים ראוי שיהיו מוכהבים עי' הסכל ה'ז בכתו' כאומרו ספכי כמי' ל'פך כדרך פערס' ופרשת לוי כפיך בס' עין מעטט • וכנגד התנאי ה' אמר על כסם עלליך העטופי' ברעב וגו' ועד' הוא ממל לחסרון הלמוד אשר הוא מזון הכסם וטעם עלליך הם הקטנים בלמוד או בימים כי אין הפרט בזה זכמו ספירטמו אמרו עולליה הלכו סבי וגו' וטעם כסם כנגד הסכל והרעב הנזכר לא רעב ללחם ולא כמא למים ביי אס לממוע דבר ה' ואומרו בראם כל חזנות כיו הוא מקום החכמה וכאומרו חכמות בחוץ תרונה ברחובו וגו' בראם הזמיות וגו' וזה כיו ההרגם בחסרון אין ראוי שיהיה בעצם ובראשונה בבחינת הטובו' השגמיו' כי אס מעט ואס הרבה כאל כל מקום ואמנם ראוי שיהיה בכחי חסרון הטוב הכספי וכמו סכבר כפלנו ועליו נתקור זה הקדר בעצם ולכן פרטנו זה ואס ההרגל והמנהג חולק עליו :

בזה רים' ש' קוריע על מסכבו בלילות כסכיל מסכבו דהיינו הזוב ספערד לכך בקסתי את פאהכה נפסוי גם זפקו במכיל היסוד שלום הבית בטל הכף' ראס אמורות דהיינו אמורות כפס והוד ראס אמורות יסוד כדפיר' מוהו בכפ' ובפ' בשלח דף כד ואל תהמה על הלמ' כי גם הלמד הוא בעכו' כדפי' בנמ' כה אמר ה' למסיחו לכורס אמר הקב'ה למסיח קובל אחי אליך על כורס וכו' והיו כאלו אמר קומי רני בלילה ולראס אמורות אכ' תכאוהדר מפרס תכא קומי רני בלילה והדר מפרס מה היא כוכת אומרו בלילה פירוסו הוא לראס אמורו' כלומר אין הכוונ' בלילה לאפוקי יום דהא אמר לעיל הורדי כחלרמעה יומס ולילה אלא בלילה פירוסו הוא לראס אמורות דהיינו היסוד כי הוא העופה אותה לילה כי על דרו קבילת דכור' עלה' אכ' קומי רני בלילה היינו אחד חזנות הלילה שאז נקרא לילה סקודס חזנות נקראת ליל כראיתא בפ' תרומה דף ק"א ואל לילה זליל מה בין האי להאי אלא כלא מר אבל בחולקת דא סלטא סטרא אחרא ובחולקת דא לא סלטא ומתערא וכו' עכ' ולכן קומי רני בלילה בסעתא דאחקריאת לילה שהוא עת רצון כד אהפליג ליליא כמבואר בפ' נשא דף ק"ו שאז כהרין אנפוי דעתיק יומין באנפוי דועיר ומתגלויי מכהיה וכהיר למכחא דהאי וכרין אקרי עת רצון ואז תנעקי על ראס אמורות יסוד כפכי כמיט לכך היינו סוד לב נתיבות מבר' מהס לב נתיבות תחזין טבהס נהוו כל ההויות התחתונות כי כמו שפי' חכמה עילאה בלב נתיבותיה נהוו כל מציאות האכליות כמו כן על ידו לב נתיבות טבחכמה תתאה נהוו כל העולמות התחתונים וקצת ראיה לזה מפר' נאחזקין דף קס"א ואל ותמונת אחאי אקרי הכי בגין דכל תיקונא דבופא מיניה נעקא

דלא מליטו בהו שאר עמוז וכל אינון בכיינו אבנין כלהו קומי על קיומיתו ולדתי
 כי עין בעין יראו בסוב ה' כיון מאי בסוב ה' אלא כד מליטו עלה שאר עמוז קבלי
 סליק לה לעילא ובהנהו זמנא איהו ויהדר לה לאתרה דכתיב בסוב ה' אלא סובת
 כיון וכו' עכל הרי כי הגם דכתיב ערו ערו ער היסוד בה לא חלו בה ידים אלא
 היה נראה להם פהיו הנורסים בה ולא היו הנורסים אלא בכחית קלע והוא על דרך
 שאמרו בפרקי היכלות על ענין ו' הדוגי מלכות סכל אותם המיתות משונות
 שנראה סעפסה מהם לא נעפסה כי אם ללופינום כדאיתא התם וכבר פי בפסוקים
 הקורמים מלת בת כיון פהיא בחינה מזוינת בה וחומת בת כיון הם בחינות
 שונות בה מתירות וסובבות בת כיון זאת : ואפשר עוד לפרש עקב לבס היינו
 לב' נתיבות חכמה המתפשטים מלב לב' עד המלכות כדפי' מורי זלזה וכבר
 ירעת מרפום כל הנמכאות היו על ידי לב' נתיבות הללו כמם בספר יצירה במלפי'
 ופתיס פליאות נתיבות חכמה חקק יה ירו' כבאות את עולמו ולהיות סכל מה
 סכנו הלב' נתיבות הללו היו כלא היו ונחרבו עתה עקו כלם כא' בקול א' ואמרו
 לה חומת בת כיון את פהיית האדריכל על הבנין הנורדי כחל דמעה כאמור :

גלאנטו ו' שועיב

גם אלה דברי התנין או הבינה כפי הוא הסובב והם ד' תנאים א'
 הפירושי הקורמים שאמרו לה בחירת הזמן ב' כונת הלב
 הנורדי כחל דמעה הוסיפו עוד ויאמרו ב' מזד הגוף ד' כיוור התכלית פהיה
 לה סכית קומי רני בליה על עסקי כיוור וכל אלה הדברים נאותי בתפלה
 לילה והוא כי ער קומי רני בליה על עסקי וכמו שבארנו
 לא קבילת דכורא שפכי במים לבה נכח פני אדני בס' עולת שבת
 ליל כד קבילת שאי אליו בפך על נפש עור ליד אמר קומי רני
 דכורא עלה א העטופים ברעב בראש בל' בליה זבנו זה כפי
 אתקריאת לילה זמן הלילה וביחוד זמן הלילה וביחוד
 כמבאר בפ' בא' חוצות : בסופ' ברא' אשמו'
 דף ל"ח דוגמת הבקר הוא זמן

כער נערה ופני הענין הוא כי בהא יט
 בה ג' וויז כזה דף והם ג' אבות ו'סע
 ו'בא ו'ט וכד אתחברן כלהו אתעבירו
 ה' נמתייחרים עם ליל ואז נקרא לילה
 ולזה עקו לה ויאמרו לה אחותינו את
 קומי רני כלומר קומי כא בחבליך ועקי
 בסביל הערר היחוד הרמות במלת לילה
 והבית הוא כמו בעבור על דרך שפי'
 לעיל אכל בכה תבכה בליה וכדפי'
 בנהר

בם לימה בסוד חזל נתמעטו בפני החיות והענק בקצרה דע כשהקב"ה ומכונתיה
 אחייהן מתכוצים ממנה כמה גדודים וחילים של מלאכים וכדאיתא רי"ם פ' כי
 תזריע וזל אסת חול דא כידהא כוזוגא דמלכא אפיקת כמה חילין כמה מסריין
 וכו' וכן בכריאה מתכוצים כמה גדודים וחילות וכן ביצירה והנה הם מתחלקי'
 לב' חלקים הא' שהם חלק סיפור בופא מתע אלו חונן נתמעט כלל וים חלקים
 שניים שהם עולים ויורדים עמה כשהיא באשלותא או בפגימותא וים שלישי
 והם סוד תכטייה דהיינו מלאכים שהיו עומים כפלאות מופלאות בעולם ונסים
 גדולי' בפלא סבזה היה מודע בעולם גדולה ויופיה כאשה זו שמתייפת בתכטייה
 וכסמחרב בה כאמר ביום ההוא וסיר ארני את תפארת העבדים וכו' והם סוד
 תכטייה כאשה אלמנה שמקרה תכטייה מעליה ואלו נתמעט ולא חזרו עוד
 וחזרו אל כרתקן ואל מרעם וסוד עוד לא פעלו כלל ולכן ים במלאכים שמסביבים
 אותם ואינן פועלים לפי סבבר כתבטלה פעולתם לבטרי וכשרואים שאינן פועלי'
 מוציאים עליהם דבה ואומרים שמחמת חסרון סגולתם אינן פועלים והוא סבוס
 גמור מלכד טעמים אחרים רבים ואין כאן מקום להאריך ולעמיד תחזור העטרה
 ליוסנה ויחזרו הכד קיסוטים הנזכרים עם למקומן והוא אומרו עוד תערי תופיך
 כי כמו שקל התוף נשמע למרחוק גם כן אלו הקסוטים פעל ידם יעשו בעולם
 נסים גדולים ושמע סגולתם ופעולותם למרחוק ולכן כינה אותם בטע תופיך על
 דרך שמתרגם וזכתן לריו שמתוך טובים שמן תורה שמך לקול כסך וכו' שהנסים
 הם כסמן הטוב שריו כודף עד למרחוק ויבאת במחול מספיקי' הייכו סוד הייחוד
 שיתגלה ויאמר בקול רם בסמלנו ולא יאמר ועד במקום אחר כדאיתא בפ' תרומה
 דף ק"ל וזל בנין דהשתא רההוא סטרא אחרא אתרבך בהרה לאו איהי אחר לא
 דאין מייחדין לה בלחיסו ברזא דאתון אחרין ואורין ועד אבל בזמנא דאתי
 דיאיתרם הוא סטרא מינה ויתעבר מינה כרין יתקרי אחר וראי רלא יחא
 בהרה פותשו ודיקו אחרא כרא' ביום ההוא יהיה ה' אחר ומנו אחר באתגלייא
 בהריא ולא בלחיסו ולא ברזא וכו' עכ"ל והו אומרו ויבאת במחול מסחקים לא
 ברזא ובלחיסו ונחזור לפכייכנו סער' כאמ' מלכך קראה חומת בת כיון על דרך
 סעירם סקריאה בתולת ישראל לנחם אותה ולרבר על לבה כי הנס כי היא בסוד
 הגלות וכמה הרפתקי ערו עליה וגרר אבניה בהרסקת מ' חומת בת כיון קרינא
 לך ולא כפתה שמך מליקרא חומה כטגנה דלתים ובריה ככחך אז כחך עתה
 והענין כי הנס כי נראה כי חומת ירושלם כערכה חלילה וחס סננשו בה האויבים
 ולא חלו בה יריס וכדאיתא בפ' פקודי דף ר"מ וזל תה' אינון אבנין דיסודי בנין
 וירושלם חורבליטו עליהו שאר עמין ולא אוקירו לון ולא אותוקרון אלא כלהו
 אתגניזו ונכיו לון קב"ה וכל אינון יסודי ביתא קרישא כלהו אתגניזו ולא אתאבירו
 מיכיוהו אשילו חר וכד יהדר קב"ה ויוקיס לה לירושלם על אתריה אינון אבנין
 קדמאין יהדרון לאתריהו ולא יסלוט בהו בר בזמנא ריכחול ברנש עיכו בההוא
 שוכח וימלי עיבית וכרין יחמי כל אבנין וכל יסודי ירושלם מתקנן על אתריהו

פסיכתא עילאה עתידה למימר להקבה
למה תעמוד בחוף וכו' וזהו חומ' א' תרו'
בת עיך לפורר ולהעלו' אר' הבכי אחר
סהעלו עריך ענן חבקס' אי נמי בעק' לכס פי' מורי ז'להה בספר לב כבונה וכמ"ס
ז'ל הלכ מבין והוא מבר' שמאל כבחיכת לב נתיבות סנה וכו' והנה עד' זכ' אפטר
לפרס הדרך ספי' כי בראות הבינה תוקף הרעה אפר' הגיעה אל אחותה רחל
קבאתה לאחותה וכעקם אליה בקול' מר ויללה ואמרה לה חומת בת ביון הנוריד
כחל דמעה כמו ספירטנו וקרא' חומת בת ביון על דרך ספירטנוי אבל עוד אבכך
ונבכת בתולת ישרא' והוא כי הגם שאמרו ישראל ה' אלקנו בעלונו ארונים זולתך
זכרתי סנפסו יתברך געלה בהם אחר סנבעלו לזולת: לזה באה אליה התשובה
ואמרה בתולת ישראל כלומר אכתי במקומך יוסיבון ובסמך יקראוך בתולת
ישראל כאלו לא נבעלת ואהבתי עמך עזה כימי קדם וכמו כן בבתולת ישראל
דלעילא ויאף על גב דזולת בבנותא חני' ה' הוא עמי וכבודי לאחר לא אתך דלא
אחזו בה החיובים אלא בפסיכתא דבריאה איהי יכלא לאתחללא בין אומין
כדאיתא בפ' תבא דף רע"ז ע"ס והואיל ואתא לירך כימא ביה מלתא והוא כי הפסוק
כראה כפיל עוד אבכך ונבכת פטיטא מאחר סיבכה אותה שהיא בנויה אמנס
יובן במה ספי' בזהר פייסקא כתיבת יד אבל מעשה דרבי יוסי דפקיעין כסהלכו
החברים לבקר את רבי יוסי בן לקוניא חמוי דרבי אלעזר וחסר בספרים והביאו
החכם מורי אחי יפת הגרול נרו בסוף מפתחות הזוהר סהרפים וז'ל עם אזלו כלהו
עד דמטו לגבי חמוי כיון דמטו תמן אפסחיהו לחמוי דהוה יתיב על גבי פרסני
זלעי באורייתא בריך כרבתיא ר' אלעזר וכריכו חכדייה ואיהו חרי בהדיהו פתח
ואמר רפאחי ה' וארפא כיון ראמר רפאחי ה' מהו וארפא כיון דאסיחא מני מאן הוא
דמחי לא כל אבונתא דעלמ' בידא דקב' אבל אית מנסו על ידא דסליחא פי' ע'
דפאל מהו אפסכב בכל יום לקרב קצן של חולים בגין לאטלמא אבונתא בפיקודא
דמחדיה כדאית' בפ' פקודי דף ר"כ ואית מנסו דלא איתמסרו בידא דסליחא ואינון
דאתמסרו בידא דסליחא אבונת' אינון אבל לזמנא מתהדרן אבל אינון דקב' מני
מרעא לא מתהדרן לעלמין ועל דרך אבונתא דיליה איהי אבונתא דלית בה מרעא
כלל ובג' דפאחי ה' וארפא ודאי בלא קטועא כלל עכל ועד' יאמ' עוד אבכך ונבכת
כי בית ראסון נבכה ע' סלמה ונחרב ובית מני ע' עזרא וסוב כחרב בית ג' סיבכה
במהרה בימינו יהיה על ידו יתברך וסוב לא יחרב עוד וזהו עוד אבכך על ידו
עבמי וכו' ונבכת קסאר כבניה לעולם וזהו אס' ה' לאיבנה בית וכו' וכמו כן בב' ה'
סל מעלה הפרכות סעסמה הקליפה בגן אלקי' בקטרוגם נגדרו ב' פעמים על ידו
סלמה ועזרא וסוב חזרה הקליפה לקורה ופרכה כמה פרכות עד דקב' בפסמו
יגדור פרבותיכו וכמ"ס אקים את סוכת רוד ואת פרבותיו אבנה וכו' והגם כי
אמרת על עמך ה' אקינו בעלונו ארונים זולתך בתולת ישראל קריבא לך כאמור
עוד תערי תופיד זה יובן עם הקדמה מעולה גדולת הערך פכתא מורי ז'להה

בס'

הנחת הרבור חב'ונו ב' דברים ז' א'
 הקדמה מה לומר פעכתו
 תועיל אשר היה הצעקה אליו והתפלה
 ב' מניח דברי התפלה אולם בא' פנים
 עומט אחד עכת
 הצעקה אליו
 והתפלה וכנגד
 זה אמ' כעק לבס
 א' ה' ופירושו דבר
 ידוע הוא והקדמ'
 ממורסמת האמות

צעק לבם אל אדני חומת בת
 ציון הורדי כנחל דמעה יומם
 ולילה אל תתני פונת לך אל
 תדם בת עיניך

הנה הלכ הוא מכונה אל התת סכמו
 מהלכ הוא באמצע המף כמו
 כן תת ברוח התיכון מברוח מן הקפה
 אל הקפה והנה בראות התת שהוא
 לבס אל ישראל
 ער היכף הגיעה
 הרעה סככעה
 אחרתו חמתו
 בערה בו ויקח
 ה' לארצו ויכעק
 בקול מר אליה

כי האנשי אשר בעק לבס בכונה גמורה
 וסלמה צעקתם עולה א' והוא מקבל
 תפלתם ושומע צעקתם ולכן איך ככאץ
 עכה רק בזה הדרך ב' תכאים מה
 וכטרכו אליה והניח ב' קובי תכאים א'
 התפעלות גדול מן הרע' ב' תכאים מה
 באופן עשיות התפלה נאמנם הסוב
 הא' הכיחו בב' ררכים א' חויבי טראני
 שיתפעלו ב' שוללי שאיך ראוי שיקלו
 בזה' כנגד הא' חמר חומת בת ציון
 הורדי כנחל דמעה והכונה אחר
 שזאת הקדמה אמתית שהצועק בכל
 לב הוא אל ה' ראוי לך חומת בת ציון
 שחורירי וגו' רחצ ברמעו' ב' עניקים א'
 הסכע והחוזק הם וזה טעם כנחל ב'
 ההתמרה וזה טעם יומם ולילה וכנגד
 הדרך הב' חמר אל תקמי פונת לך וגו'
 וראוי לרעת בטעם הכפל כי הירידה
 ברמעה הפך האזהרה הסנ' תכויר בב'
 פנים אחר בחוזק וכמו שנאמר ברפך
 המהיר ססב מעוכב וכנגד זא אל
 תקמי פונת לך רכוכי רסיון ואחור וזה
 כנגד אומר כנחל מהכונה טעם ורכור
 ב' בבחינת הממוכות וההתרועפו' כמו
 סיטוב הרפך התכוף העוכב וכנגד זה

ויאמר לה חומת בת ציון והיא דרך
 קריאה את הנקר' חומת בת ציון לסבו'
 הקודמות בפסקים הקודמים למה
 תסקוטי תרביעי תרומי מלכעוק
 ומלככות הורדי כנחל דמעה יומם
 ולילה ובמקום השירה והרנה אשר את
 מסוררת כמו ספיר כזה ער ויחי ובפר'
 אמו' בפ' מלת חבכלת השרון המאוררת
 בסוד חלקים אל רומי לך למען יזררך
 כבוד ולא ירום עתה הורדי כנחל
 דמעה יומם ולילה תמיד אל תסקוטי
 ער יריב ריבך ויעסה מפסטר אל תתמי
 פונת לך לעורר הרין על אויביך אשר
 דרפיך גם א' תרום בת עיניך כי ערום
 הגיעו עכמי הפגמי אשר פנמו האויבים
 וכראותא בתיקונים תיקון ו' דף יח וזל
 בלכת אשר דא בת עין בההוא זקח
 דיהסן כהירין תלת גוונין רעוכא ראיסין
 לקבל תלת גוונין דקסת מיה וראיתיה
 לזכור בדית פולס ובההוא זמלא כי
 עין בעין יראו בסוב ה' כיון אור רעוכא
 הוא עמודא דאזכעיתא בת עין ביתא
 דיליה בההוא זמלא דיתקמי עכא מן בת
 עינא דאתמר בה סכות בעין לך דליתיה
 תכלול רעוכא דא קרתא רבתא א'
 יג א 1 סכנתא

הללו מתחברות אמה אל אחותה בלי
 פירוד והיה הלכות הזה שלם אמנם
 בסעת החרבן הכחינה התחזקה אחר
 כתמעטה ירדה בסוד הגלות ונקרעה
 ונסרדה מחברתה וירדה לסמור את
 ישראל מיר מוכסה וכב יכול היה בפירוד
 ויקרעה לפני קרעיה זהו בע פורפירא
 דיליה עד יסקיף וירא ה' משמים והיו
 חוברות אמה ל אחותה בייחוד א' והיה
 המפצן א' והוה ביום ההוא יהיה האחד
 ופמו א' פמו א' היינו פורפירא דיליה
 כי כל פס הוא לבוש מלכים את העבס
 אחר מוה מיתי קרס כלומר בזה פתהיה
 נספעת מאיכונן ימי קרס ימים קרמוני
 דארדיך אכפין והוא תיקון יב מ'ב
 תיקונים דיקנא דארדיך אכפין והוא
 הנקרא מול תיקונא דכליל כלהו תיקוני
 כדאית באדרא הרם ולא חמל הקרועה

עמהם סאמר כי יסוב ה' לפום עליך
 לטוב אבל ברעה מממה לאחרים הנה
 ויסמח עליך אויב עכ' וכוכה המחמה
 מבואר מהיות יסתבה פועל הטובות
 בעצם ויובאות בממחה ובכוכה מאתו
 ולא כן ברעו אבל בסכיות על יד אכפני
 אפר הוא מוטבע על זה או מכריח זה
 וכנגד הטוב הב' אחר הריס קרן כרדיך
 כי עלו לגדולה במפלות ישראל כי בזמן
 מעלת ישראל לא היו האומי' א' נחטבות
 לכלום ואמנם פתה הם רמות ומאנות
 וכגלה כבודם וכל אלה הדברים הם
 כנגד מה סאמר בזה הסדר פזה הפעל
 ממנו ית' כראה פעל אויב כמו שבארנו
 ולכן רמז כי איכנו כן' אבל איכנו היינו
 אויבי עכמו באמת מהרסינו ומחריבנו
 ממנו יכאו :

וההיכוס היתה בלא חמלה ובירדת הקרע הזה למטה בסוד הגלות לאנא
 עלייהו דישראל ויסמח עליך אויב סתקרבו אליה ליתק ממנה כרפי' בפ' כח ובזה
 הריס קרן כרדיך ובמקום תרוממנה קדנות כרדיך סבתם קרנו תרום בכבוד הריס
 קרן כרדיך היינו קרן של מור נבח מועד לנביחות וכמו שהארכו בפ' מספט' ברת
 דף ק"ח כל אותם הקינין של ד' אבות ניזקין וכך רבבה על הכלים מזבח מזכרת
 פלחן וסאר מאינין רבץ עלייהו וסברתן וכך בסן דיליה אכיל כל קרבינין ממאכלי
 הפתורא וסארה ברבלין רפסא ומרקא כלא ובקרן דילת קטל פהני ולינאי וכ' והוה
 הריס קרן כרדיך כי בזה סתקרבו אכלה ינקי ממנה כח וחול לקלקל בטן וקרן
 נרגל כאמור א' אי כמי הרם ולא חמל הרם וסבה ממסכים המעכבים את ירדתה
 עלדרך פני' במדרם איכה מהזזה על קרא דכתיב והתענותו אכני החול מהם
 עמרה הרוני מלכות סיכאו עמרת כפמות סבטי ית' סהיו בבע' ונגזרה גזרת
 סיכאו מג' לבא להתלכס בעולם הספל בעמרה הרוני מלכות והיו סערה הגן
 בלתי כפתחים מהו מעכבים לבלתי יכאו עמ' מרגלאן סקירו דכל גנתא עדי
 סגבר כח ותוקף הדין ובטס באינין תרעין ונסקו וכמו כן בכרן רידן כר בככע
 וכבז הרם המסכים וסמוריס בלי חמלה ובזה ויסמח עליך אויב כאמור :

הנית

הנית

הנית

אתה העמק וסדרת לחד כלכלא * וכן מי מלאו מלאו הכרובים מעורים כמעד
 אים וליות וכתנס בכלביה והיו מבכבים במקוים וברחובות ראינו היום
 הערוכת סגדר טיטום ובכבך דם וכבוד כב יכול עמנו הרב הרי מלאו ראינו
 יראה ה' ויפוט : יראה ה' ויפוט :

בגנר הענין הב' וכו' ברבים א' בזהר פ' נח הקטן וכו' הקב"ה חוטב
 מניח בכלל מהפעול הוא הפי לעמות רפה עד לא יתוף
 הקד מאמר האויב ומנבר להתנבאות למחטו מה תחא עליהו ותברו עס
 כביאי הסקר ב' מניח בפרט קצת סובי למלכא דהוה ליה מאץ יקר ובכל יומא

הרע כנגד הא' עשה ירוה אשר זמם בצעו הוה דחיל עליה
 אמר עשה האמר דלא יתבר והוה זמס בצע זמס בזהר דחיל עליה
 זמס בצע אמרתו אמרתו אשר צוה מימי קדם מסחכל ביה ותקל
 אמר כזה מימי הרם ולא חמל וישמח עליך בעיניו ליומין
 קדם וכלל בזה אתא בריוה וארביז אתא בריוה וארביז
 סובי רעות א' אויב הרים קרו צדיק ליה למלכא נטל
 בלתי מפורסות מלכא ההוה מאץ

בתורה אבל היו במחשבתו יתבר' לבר יקר ותבר ליה הוה עשה האמר זמס
 ככללות באומרו גם כל חלי וכל מכה ומה הוה בצע אמרתו אשר כוה מימי
 אשר לא כתוב בספר התורה ועלס וכו' קדם סמיס היותם מימי קדם קדמת'
 והוה אומרו עשה ה' אשר זמס ב' הוה מכתער עליה דלא תחבז וכובר
 מפורסות ומערו' בתורה והמלי' עתה סירמנו פי' המאמר בארוכה בחיבורנו

בזימתו וכנגד זה אמר בצע אמרתו הגדול הנקרא ספר ירח יקר' על הזוהר
 אמה כוה מימי קדם ירצה הסלים מהו בזע פורפריץ דיליה ופטר הדברי'
 אמרתו אשר כוה לאמר לנו מימי קדם כי האי אמרתו היא המלכו' סהיא היכל
 וכנגד הרבר הב' אמר הרם ולא חמל ומלכום לסס הסויה זה' בהיכל קדמו
 וגו' והקית הרעות במתי בחיכות א' במה זכן פי' הערוך אדרת סכער פורפירא

שהס רעות לישראל ב' במה הס טובות בכלאה והיינו אדרת סמתעטפים בה
 לאויב כנגד הא' אמר הרם ולא חמל כו' זכן ולא ילכמו עוד אדרת סער ואדרתו
 סך כתוב בכיך ובנתוך כתוכים לעס סל אליהו תוכיה והנה הלכום הזה יס
 אחר ואין לך מוסיע וכמוהו רבי' כנגד לה סתי בחיכות הא' בחיכות הרבוקה
 הב' אמר ויסמח עליך וכו' סיהו ב' טובו' בדת בסוד ויסבור בסר תחתה אל' ה'
 באויב א' כרוסית מצד סמתת ברעת אחרונה סבמס ירוך סבתת סהיא
 יפר' ב' החלטית סכלו לגדולה כנגד מלכום לאותיות הקדמות לה סהס וכו'
 הטוב אמר ויסמח עליך אויב כי כן והב' הבחיכה התחתונה אשר ירדה
 כתוב כאמר עס ה' עליך וגו' כן יסס וכתמעטס בסוד סמיעוט ובעור סלא
 וגו' ובמדרס ר' אחא אמר בטובה הוה היתה סעת חירוס היו סתי הבחיכות

עמהס סללו

בטהרה ופי' הוא מהמכונה הזרחה לדרת עמיהם בבבל לפקח על עם בני ישראל
המגלים בבבל ותלכום במר ההוא המולט על בבל להמניח עליהם שלא יבלעום
זאבים וכן א' מגלה לכוס וא' מגלה לברבריא תסלח א' מפארותיה וענפיה להמניח
עליו וזהו עמ' בטהרה דהיינו הטהרה והקדושה שהיא המכונה המתלכמת במס
אותה אומה שנמצאו עומרים תחת השם ההוא שהוא נעבד מעבודיו וכמספעים על
ידו מהטהרה המתלכמת בו ואוכלים את חלב הארץ ויבדו מידים אוכלים ישראל
וזוהו אומרים זל מחרוב בית המקדש בטל טעם ביאה ונתן לעובדי עבודה רמזו
זל בבריהם מה שאמרו מהמספעה והטעם והתענוג שהיה יורד מהביאה
והייחוד העליון בטל מישראל ונתנה לעובדי עבודה מהם החיובים ובה תבין כל
אותם המסוקים גפן ממזרים תמיע וכו' תסלח הקדושה עד יס וכו' למה פרשת
גדריה וכו' יכרסמנה חזיר מיער וכו' הבט משמים וראה ופקוד גפן זאת כו' ואמטר
עוד לרקרק ולומר מסרקו ויחרקו סן הוא טעם למ' פכו עליך פיהם כל אויביך
מהם הקליפות כאמור וסרקו ויחרקו סן מקור הסר' והח' ק' שהיו להם מעיר
לעזור מהם הנכח והור מהם חירק ופורה כמבואר בחיקונים דף קכח מסנייהם
המקימו בהסגנת הרין ובה גברו החיובים עד שאמרו האויבים בלענו כאמור
אמ' כריך לחקור למה הסך הקרד מהלל חרקו סן וסרקו כי החירק בככח והמורה
בקובוצ הוא בהיר כדאיתא בחיקונים כס' הכז והענין הוא כי תחת היות נכח
משה גובר על הסוד שהוא תגבורת הרחמים על הרין כדרכו ומשהיה למכח
מהוא נכח על המיניית על הור שהיא מרה מיניית כמבואר בל' בפ' פכחם דף
ל'כנ נתהפכה הסוד על הנכח וגבר הרין על הרחמי וזהו ויודי נהפך עלי למסחית
עלי על י' דיוק שהוא בככח דתמ' כחית יק' ואל' סליק באור כדאיתא בחיקונים
דף ל' כהפך למסחית רין קסה לבלע ולהסחית וכך נמי עלי על י' שבככח הורד מו'
דחכמה טעם קור יור' של מהם שלכך הנוכה בככח וכעשה הנכס ע' הסמך מפני שהוא
ענף מחכמה פסם הסמך הטוב סמך מסחת קרם מסחית דרבו והגם מס' בחיקונים
והודי כהפך למסחית כעשה מהור דה גס הרמה תדרס' אך זה היום סקניכוהו
ירבה כי קו הסחר והרחמים מהיה הולך ומתפ'ט עד המרה האחרונ' ובהיכלותיו
והיה כפסך בפסח לבנת הספיר מלהמסך אל החיובים ומסך עד החיובים דרך
ק' וזהו אך זה היום עתה קניכוהו סמחית גורל קטונו בתפס' עוד הק' עד שהגיע
אלכיו עד שמבאכוהו והאויבוהו בענין ההכלמות המוגלג' אשר הכלחנו ונמסחה כי
תירם גבירתה' אל' אך זה היום סקניכוהו ירבה סכמ' הכרו היו סכרו מתחיל' והיו
הברוקים או הזכויות מפסיקים הכרה אמנם יום כרה ותוכחה ונאכה יום חרבן
היכל מקודש כחפסו קו הרין עד החרמה וזהו אמרם זה היום סקניכוהו קנינו
לקו הרין עד הגיעו אלכיו ומבאכוהו וראוהו בעיניו וכמ' זל סירר גבריא'ל
והסליך הנחלים על ד' פיכות חומת ירוסלס לעיני החיובים וכן הריסת המזבחות
הכל לעינהו דקטרא אחר' כמבואר בפ' בראשית דף ו' זל הוא סכה את הארי ודאי
לתוך הכור לעינהו דקטרא אחר' ביסא כיון דחמאת סכי הוא סטרא אחר'

אתהפכת

82

לירידת ההספעה ונטלא מאן דנטלא וממנה יורדת חליהם ואז כלתו עלמין בחרות
 וכו' וזהו מסום לכל הארץ וכך איתא נמי בתיקון תיקון י' דף כ' וזל וכו' נחיתת
 נחיתת מליא מכל חבנין טובין בהוא זימא חיוון פתחין גרפייסו לגבה לקבלא
 לך בחרותבכמה פירין וקוסכתן ?

דזוכיר הבחינה הב' וכו' פנינים
 הס החכמים לילית אוכמא ומחנותים
 כמנין לילית ומחלת בת ישמעל ומחנותים
 כמנין מחלת כרפירם המקובלים וסמל
 ומהנותיו כלם
 פנו את פיהו
 שדקו ויחרקו שן אמרו בלענו
 הנוסף בסופר
 ועוכה את פיו
 להרחיב בכניסה
 וזהו סוד ומלתי

דבריהם א' לעב האויבים עליה הפך
 מאמר נביאי הספר טלא יבא כר ואויב
 כ' מוליר מזה פכל
 פצו עלך פיהם כל אביך
 שדקו ויחרקו שן אמרו בלענו
 אך זה היום שקוינרו ביצאנו
 דברים א' לעבם
 ב' דבורם ואמנם
 דבר ה' הניח הלעב כב' דרכים א'
 בכחוק והוא אמרו פכו עלך פיהם וכו'
 זהו מסל לפחוק הגדול בהרחב הפה
 וכאמר יפורם פתיחת הפה לכלוע כמו
 פכו עליכו פיהם וכו' לא יקרה מזה בטל
 אבל הוא מתיחס מאד עם הכונה ב'
 בחריקת הפני והוא אומר ויחרקו ויחרקו
 פן ולא אמר ויכיעו ראסם כמו שאמר
 למעלה כי עם מורה תמיהה וכאן
 מורה לעב' וכנגד הדבר הב' אמר
 בלענו אך זה היום וכו' כלומר אנחנו
 המבלעים והפועלים בעבם זה הרע
 לא במקרה אמנם מה שמכאבו במקר'
 שיעזור לנו הוא היום והעת שהוא עזר
 אמזל כי מבאנו אותו ולא הבאנוהו
 בהסתרות' ואמנם זולת זה אנחנו
 העומים ואין עוזר :

כבלע בתוכם כל הספעה אשר היתה
 פתורה לרדת לעם בני ישראל הקדומים כטלוס החיבוכים והאויבים הכז' ואמרו
 אך זה היום שקוינרונו מבאנו ראינו כבלע את הקדם וזהו סוד יסראל מבאל עיאל
 בטסרת

גבורה וכבר ידעת שמזד החמד הם
 דמח' מכו' צטה ומזד הבכורה הם ספה
 מכו' לח' תעמה וכמם מימיכו אחס' חת למו
 ויכס' להיות ס' מרזח' עברו על מלות
 עטה ועל מכות לח' תעמה אותם הסתי
 בפיהם הסכימו ברעתה וזהו ספקגוהכו
 סף' אל' כף' ויג' גרם' פ' כה' כף' אל' כף'
 ויסכימו ס' מיהם' בהסנה' הדין כל עוברי
 דרך' העוברים דרכה על תורה ועברו
 על מע' ועל מלת' סתתכו על הכפ' הסז'
 וזהו סוד וגם אחי חכה כפי אל' כפי וכו'
 וכראיתא ב' ב' ויתרו דף' ע' תנינן
 בתיב' וגם אחי חכה כפי אל' כפי דלהו
 דא' עס' דא' בעלגומא ויכתלקוק ברכן
 מעלמא וכו' סרקו אל' העוברי דרך'
 כמתמרט' על מה סברמו ויניעו דאסס'
 והם ס' מיכו התמיה' אל' כל עוברי דרך'
 היונו כממות הרמעים ס' עוברי דרך'
 ג' סוכס' כמו סדרטו אל' עוברי בעמק
 הבבא מעין יסיתוהו ותיחו' כפרס'
 ומטערי' בכרתך' אל' כל עוברי דרך'
 הם כממות הכדוקים סהם עוברי דרך'
 אותו עמוד הנקד' מכו' הר כיון סעולי'
 בו מבע' תחקוק לגבע' עליון כמבוא' בפ'
 ויקהל' עד ספירם לעיל בפסו' לח' איכס'
 כל עוברי דרך' על סכי דרכים הסז'
 ומתמיה' ואומרים הזאת העי' ס' יאמר
 כלילת יופי עם סהיתה ככללת ב' כל'
 מכל' כל' חג' כדפיר' בר' ובתיקוקים
 בסוד חכה' כלולותך גס ככללת מיוסף
 סהוא יפה תואר ויפה מראה יסורא
 דעלמא סהוא יופי ויהדר כל הגוף ממוט

טעומס ברמיה' חס' כו' כביאוי הסקר היו
 ואמרין ס' פ' טובים וסלמים וסל' יפא
 עליהם דר' ריק טוב סכנר' ה' ב' א' זה
 הסקו וכו' סכי עכ'י' אחר כדמו' הקדמה
 והוא קמיהת האומות העוברי ס' תורות
 וחלמו חוק בראותם סכרוכס' על יסר אל'
 בעת מפלתם ב' כדמות תולדה סנר'
 הנביאים' סכנר' ה' אמר ספקו עליך
 כפ' ס כל עוברי דרך' סרקו ויניעו ראס'
 על ב' ירוסלס' והכונה סותמה' ימאר
 על ססרוכך כל האומות ואפילו אותם
 סהם עוברי דרכי' דרכי' התורה כדרך
 ספירסו במדרס' לח' אליכס' כל עוברי
 דרך' וכו' ספקו וכו' הוא מסל' לתמיהתא
 על זה כלו כל מעמיהם קרעים כאפס'
 וקסו נחסכו בערך מעסך וכמו סהרב'
 לדבר בזה בספר כבואותו ר' ל' בצורל'
 דעות יסר אל' על דעות האומות וכוזה
 יחוק אל' הכביא ע' וסכנר' העכין ססני
 אמר הזאת העיר וכו' ידכה ואחר סכין
 הוא כמו ס' אמרנו הזאת היא העיר
 ס' יאמרנו כביאוי הסקר סהיא סלומת
 היופי בכל מעסיה ועכ'יכיה וסל' ימבא
 בה עין אמר' חטא זסכל' יוסבי האהץ
 יסמחו ויעלו בראות טוב תקובה סהוא
 הדבר היותר פלס' סביסו' המין האנוסי
 ואמר במדרגת התכלית תסמח והכסל'
 בבחינה לכר כי הניח סלממות בהחלט'
 ובכריף' ואמרנו הזאת העיר וגו' הוא
 דבור הנביא כדרך' תולדה לח' דבור
 עוברי דרך' כי סכנר' אמרו:

כל הארץ כל העולמות סלמטה ממה היה להם גילה וסמחה וססון וכראיתא בפ'
 ויקהל' דף' ב' בדרוסכפלא בסוד רקיע אמר על ראסי החיות איתא סתס' סכב'
 אותיות מאלפא ביתא דאטב' ג' הו' מרוקמות ברקיע סהוא וכס' החיות רואות
 סתס' סכות אלפא ביתא זו כלס' סואג'יס לטרף וכלס' כחרוס סכזה סהוא סוראס'
 לירידת

תחמקה בלי טעם ואין להם טעם על
 זה כי ראיתם תפלה בלי טעם מהטעם
 מטעמת המחשבה במו מהמלח נאמן
 טעם לסכת במאכל ותרבה אחר הוא
 בלי טעם בקר תפל כדרך היאכל תפל
 וכו לפיכך המעשים ויתכן שירכה
 סהיבו ראיה והסגה בטלה בהחלט
 וזה טעם מוא או חסרה וזה טעם ותפל
 והוא במקום או נהא' יותר ככזן וכנגד
 השכי אמר ולא גלו על וכו' והניחו בני
 דרכים א' העררי מלא גלו האמת הסמי
 קימי טגלו ההסך כנגד האח' אמר ולא
 גלו על עונך לפיכך סבוחר כלו' אחר
 סאחון לך מוא לא הגידו לך חליך
 להסגי אוחך בו ולהטיב סגותך וכנגד
 השכי אמר ויחזו לך משאות וכו' ורבה
 אחר מהם לא הסגי עלך ולא גלו אותו
 הסס טעו כדרך הב' סתוא בהגד' החלי
 יתקדמת יהיהעם בענינוי אכל כבאו
 והוריעו לך משאות מוא ומרות' והספל
 כנג' מוא ותפל כי חזקו ורוך בבריואוחך
 באומר' סמעטיך רכונס וזה מוא וסריתו
 אוחך מאחרי ה' ותכניסו אוחך בחלי
 בעבתם התפלה בלי טעם והוא הסרס'
 במלת מרות' כנגד אות' למעלה ותפל:

היו דברים מאחרי הסס נסיו אומרים
 מלא תבא עליהם רעה דמיוא דחכיה
 בן עזרי אכ' להיות מלא היו מעטיהם
 מל כבואים ככ' טובים כסיה' הכבואה
 מורה עליהם היתה בכלבול מעורבת
 בדברי מוא ותפל דברים מאין בהם
 טעם כרפרס' אל פד' אין חלוס בלא
 דברים בטלים וכזה לא גלו על עונך
 על חי זה עזן הגיעה עליהם הרפ' כמס'
 זל סאלו לחכמים ולכביאים על מה
 אברה הארץ ואין מטיב ער סהקכס'
 סטיב על עזבם את תורתו ואחר סכב'
 עבמו כסמתס ורדו עוד ויחזו לך משאות
 מוא ורבר ככז המדומים את עוטיהם
 ממחיתו מל הקב' ורוך סלמעלה
 אמר מוא ותפל סעירוסו מל מוא הוא
 ותפל אמנם למטה משאות מוא ומחזו'
 מהוא מוא ורבר ככז והוא דבר הלמד
 מענינו ועליו דרכינו נאמר כי נכח וסוד
 הס תחין כביאו קסוט ומסס יוכאת
 הכבואה אל המראה הזאת וממנה אל
 הכביאים כסוד הסיכולות כמבואר בס'
 סקודי בהיכולות והס לא גלו תוקף
 הסכמת הדין אסר הוכסס בבד' העליו'
 אלא רבר רפה ותפל מעטקט ולא גלו
 על עונך על רלא אקרימת להון קיכטא

לעמות מעטט עמו רבר יוס בינמו כרפירס כפ' אחרי מות ובע' קסא' כדי סעי' זה
 ויטיבור רכיהס והיו מטיבים את סכותך אל מקומך הרמתה והס לא עטו כן אלא
 ויחזו לך משאות מוא הראו דין רפה וכוס גרמו כמה דחויס רחני אחר רחני וסנו
 ז' שועיב ומרות' רחויס רבי' ועדיין אמ' כריכיס למורעי: גלאנטי
 הוא בדבר הסמי והניחו בב'
 בחינו' כנגד סמי העניכיס ככו'
 למעלה אחר כנגד טעותס בחלי כ'
 טעותס

לעמות מעטט עמו רבר יוס בינמו כרפירס כפ' אחרי מות ובע' קסא' כדי סעי' זה
 ויטיבור רכיהס והיו מטיבים את סכותך אל מקומך הרמתה והס לא עטו כן אלא
 ויחזו לך משאות מוא הראו דין רפה וכוס גרמו כמה דחויס רחני אחר רחני וסנו
 ז' שועיב ומרות' רחויס רבי' ועדיין אמ' כריכיס למורעי: גלאנטי
 קובן במר ואכחה ואמר ספקו
 עליך כפיס הסס סוד הכפיס הס
 סתים כף זכות חסר כף חובס
 יב' כ' 12 2 גבורה

תתחיל והוא מורה התלבוטות והתעבות ההטעפה היו רדית מאת פני חכמה
עילתה לחכמה תתחיל וחליץ מיוץ התחיל נקראים מים בוכים כי נקמטה סכינה
והינה מקבלת הארה מלמעלה כיו אס על ידו הת' והוא היתה רוכה לקבל בלה
אמצעי ולכך הם מייץ בוכים עד דק'בה לפתור ימיו לזן פויץ כי תזרקף חלף
באופן זה יז' סכלס יהיו יונקים מהכתד בהטואה אחת מאור האס בה המורה
עליו רמיוץ המעין הגדול שמקלה מים ברבוי ומתמלאים כמה כלים בבת ח' והיו
סאמר מה אטוה לך כלומר למ' אטוה לך חכמה כח מ' סתהיה יונקת מקבת
ראטונה כמוהו וכזה והנחמד תנחומין גדולים הם אלו וכעת חף על פי סגדולי
כיס סכרך מ' חמא עילאה ורפאל לך וצוהר פירס באופן אחר בריוס ב' בראסית
דמלת מה רומות למלכות והיעוד לעס בני ישראל פיהו נועדים וכרמיוס נכמיוס
אליה וכדי סלא להארך לא הבחתינו פה והרוכה לעמוד עליו יעיץ במקומו וכבר
פירסנו המאמר הסוה במקומו בחיבורנו הגדול הנקרא ירח יקר בקד' :
גלאנטי :
גביאוך רז' והמפרס' ז' פ' בכביח
הסקר והאפס' לפר' על כביח
החמ' והא כיכר סהיו מתחלה מתכבאל
במס' ה' אחר כך חטאו וגרמו סנדרו
מהקדום' ולא היו
מפני' בחטאת'
כי כברה מאר'
גל' על עונד' לר' שוב שבתך
והיו חוזרים ווחזו לך משאות שוא ומדורחים
ומתבודד' להסג'
סכנואה והיתס' ז' :
רוח סקר לובמת אות' ומסביס סהיתה
מחתו י' והיו מתכבאים במס' ה' וזהו
כביאוך רוכה לומ' סהיו בתחלה כביאוך
חזו לך סוא ותפל סהיו מתכבאל' עתידו
כרבר סאינו מעלה ולא מוריד כרפר' סו'
ז' דברים סאיץ בהס' טעס' ולא סבה
כדי סיסובו בתסוב' והיו העס' מאמוכו'
בהס' כפרואיס קיוס ככוחס' ולא גל'
על עונך סאיץ על פי סהקלופס' היתה
יודעת הרעה העתידה סהרי סומעת
מאחורי ספרגוד לא הגידה להס' כר'
סלא ירעו העס' הרעה העתידה ויסובו
ואררבו ויחזו לך מסאות סוא פעל ידס'
והקרה

פיעטס אחר זענען דערס אס טערה
 ווער על דבריה שאין מכאובת מכאובת
 או סיכחים זה ויחל' מיט דע אחר דומה
 לו ולזה אחר מה יהיה בשאעירך רוכס
 לומר שאעיר על דבריו ואודה בס או
 מה יהיה בשארמה בס לך אים אחר או
 אומה אחרת ולא אודה על סתתך לל
 מה יהיה זה הפעל שאסתדל לעשותו
 וכנגד הענין הסני אחר מה אסוה לך
 ואחמך והכיח הטעם כנגד הסני דברי
 הכז' אחר כנגד ההערה והכונה לו יהיה
 שאיבד כן מה אועיל לך ואחמך באשר
 איכח סגדול כים סברך ואין דומה לך
 ומלת אסוה כונו ולמלך איך שוה להניחם
 והכונה שלא אועיל לך בזם כלום לא
 תועלת גדול ולא חכמה ברבור ואומ' כס
 גדול כים סברך טעם להפדר הפעלו
 והכונה שאחר שלא יחסר ברבורו רע
 אבל ישאר גדול כים כל סווי והרמות
 פס אומה אחרת מה תועלת בזה
 הפעל וכנגד הרבר הענין אחר מי
 ירפא לך ירכה ואף על פי שאכחיע
 הסתך ויאמר טים מכאוב כמכאבך
 ואוכל לסרחת' אכמים אחרים או
 עמים סבלוה רע או אחר כמהו מי
 ירפא לך מהס ומה יגיע רפוי לחלוף
 כפימצא באחר וזה כי וראש פעל בטל
 לכחם ביוסב בכער חלי מה בסכבר
 כמא אחר עבר עליו החולי הסוא או
 מת ממנו וכיבא :
 דאני' דאחי א' ואלין כלסו קרבין לפלת העלות וכוזא המלסו יפס חלקים אחר
 סני המחורות סגדולים ואיבין סווי סהר' ויהי אור הלכנה כאור החמה פסל ופי
 הפנין כי סוד תרין וודין סבאלף הס חכמה עילאם ותחמה תתאם והואו סכאמבע
 סאלף הס סס קשות התקבלות מחכמה עילאם להספיע לחכמה תתאם וכדאיתא
 פ' בדאיתא רף לו והוא רקיע סמבריל בין מים למים בין מוין עילאין למיין

בביתם פירחמו עליהם בהסתפק כפסם אל חיק אמותם מהעדר ומיעוט הספס
 ודוק מלת אמתם סמיהם חקרים אמתם כתיב דהיינו המלכות אם העולל והיונק
 סוכר וזהו שרמזו אל וזל בהסתפק כפסם אל חיק אמתם הנה ברא זעירא בעי
 למינך ולא מסכה חלב ומפרפר ומת רמזו באומרים הנה ברא זעירא דהזלל הנה
 רביא בעיא למינך כמו שתרגם המתרגם לאמהון אמרין רבבייא דישראל אלא
 אמרם ברא זעירא רמזו א הכער הזה דכפיק מבין רבליה כרפי' כפי' ויחי דף רכב
 חד עולימא וכו' כפיק בין רבליה וכו' וכמ'ם ובפליחה היוכחת מבין רבליה וכו' ואין
 הכוונה אומרים ומפרפר ומת מיתה ממש אלא או על דרך ספי' באדרא וימת בלע
 וימת יוכב וחבריו לא רמיתו לא ראכטנעו דהיינו א שורסם אל ער עני חטוב כמת:

בל אנשי שועיב

עד הנה הגיע תמרור מספר מר
 וקינת המלכות על מה שהגיע
 לה ולילדיה הנזכרים ובהם התקובה
 אליה דרך כחמה ואמר מה אעידך עדי
 כפס יוד הא' ואז
 הא' העולה מה
 סה'סקין דאילנא
 בדרעווי ועכשווי
 כדאיתא בתקינא
 דף יג וכן בדרף
 קיט וזל ועוד

מה אעידך מה ארמה לה הבת
 ירושלם מה אשוח לה ואנחמך
 בתולה בת ציון ביי גדול בים
 שברך מי ירפא לך ו

בעם ארם למאן אמר האי אלא עלת
 העלות אמר לזוד הא' וכו' דאיהו לנו
 מעמר ספירן וכו' וכן באותו דף עכמו
 וזל וכל הזקף זוקף כפס בריך לזקפא
 ליה ביד הא' וכו' דאיהו מלבאו דעמר
 ספירן דאיהו עילאה זוקף על כלא וכו'
 והכוונה לומר לה דרך כחמה אל תפיתי
 לבך כי עוד תערי תופיך וככלה תערי
 כלך על ידי פס מה' זה' וזהו שרמזו
 בקמי וכתיב קרי אעידך וכתיב אעידך
 בואו רמזו א סוד הדעת המתעלם בתוך
 הספירות: מה ארמה לך היינו סוד מה'
 אחר והוא במה שכתב מורי זלחה כי
 זן החכמה תתפסט הזוד עבה ואז כל
 הסבע מרות ים בהן פס מילוי זה יוד

פינעה הא

היא ה' הבחינה הנ' ומירומו בעת
התעטף העוללים כחלל
ברחובות עיר ובעת הסתפק נפש
היזקקים אל חיק אמותם ויגרו סבת
מיתתם ואומרים
ל' אמתם יאמרו איה רגז ויון
לא יסאלו דבר
אחר ואינם חולים
חלי אחר וחסרון
זה סבת מיתתם
ואם היה נמכר

אבלם אפי' בעת שהיה חיו כגולים מיד
וזה הרבוי מיושר אל העוללים ואמנם
היזקקים ואמרו אותו ברמזה בנטותם
עמם אל חיק אמותם לסאל אוכל
המיוחד לכפסם והוא החלב ובמדרש
בזה המקום על זה מעשה מכאוב נפש
רואהו אמרו מעשה באדם אחת שאמרה
לבעלה קח נזם זהב א' או במיר אחת
ובא לסוק וקנה לנו מה באכל יבא ולא
מכאוב ונפל מת והיה בלחה את בנה
הגדול לבקש אותו יבא ומכאוב אותו
מת ונפל עליו ומת הוא גם כן האר
בהתעטפם כחלל וכו' אל בעלה ובנה
הגדול בהסתפק נפשם וכו' מהיה לה
בן קטן ותוביחה לו דדה להניק אותו
ולא מכאוב חלב ומת הוא גם כן

ז' מן המרה איהו אחת פתחת ואחת עבירת ב' וכו' ובעוקץ הכ' מורה על הכתר והיינו
אומרים באותיות של רבי עקיבה אומר לביה מי בראך ומורה בעוקץ זה ואומר
סלפני להודות אכילותה מהכתר נמכר בלוקא רמזו סחכמה והכתר וכן עוקץ
הי' מורה על הכתר כמבואר בפ' ויקרא וחמר עתיק היינו הבינה ויון המעטת
והיו כאלו אמר היכן איה שהוא מקור הרגז והיון זה היו פואלים מחמת רעבון
ובמאן גדול מהעדר ההשפעה וזהו בהתעטפם כחלל כי החלל במאובו גדול כמו
סתרנס המתרגם ואומר ברחובות עיר כלומר כחלל שהוא חלל ברחובות עיר
אלו הגוללים וחומסים שנעטפו חללים ברחובות עיר שאין מי שירחם עליהם ולא
בביתם

תוקף ריח האם הגדולה עד מחמרמו
הרי תגבורת הדין מלמעלה גם אני
כספך לאר' כבדו ותינו כי הכבר כועס
וכספך הכעס לארץ הקרועה ירוסלם
עיר הקרם התחנך הכל כספך כתינתן
סלא כסאר בודבר עד פערם זל פחו
כמים א תותר היה ככ הכעס במהירו'
כמים סלא הטאתר מאומה אלא הכל
כספך כחפזן וזהו כספך לארץ כבדו
על הכעס היוכא ממכו כספך לארץ על
סבר הרמסון אמר כסברו חזרתי אני
והסברתיס סבר על סבר וזהו על סבר
בת עמי באופ' סגס אני הסכמתי בדין
וכמו סאמר ויכרתי אתכם אף אני ואכ'
מה חרי האף הגדול הזה תירץ בעטף
עולל ויונק כמו ובהפטוף הכאף לא
ימים לסון אחור על פהיו העוללים
והיונקים תינקות סל בית רבן סהוא
הכל סאין בו חטוא לא היו ככנסי ללמוד
תורה אלא היו מתאחרים ומתעכבים
ברחובות קריה כביטול תורה וכמו
גדרסו זל ספוך על עולל כחוץ ספוך
עליהם זעמך על עולל היותו כחוץ
מבית המדרס אכ על סבר בת עמי הוא

והוא אמרו חמרמו מעי ג' כבוף מיוז'
ככבר סהוא מקום סרס החס והלח
והוא אומרו כספך לאר' כבדו וזה דרך
הפלגה וכנגד הענן סמני אמר על
סבר בת עמי כלומר אני לקחתי
ההתפעלו' מזר התפעלו' עמי וסכרומו
בעבו' עטופתו והכונה סאין כרו' לומר
בבחינת כיון סהוא הרע המיוח' הרגמו
אל הזקנים אבל גם בעבור זה הרע
החמרי כי רב הוא והפליג בגדול הרע
בפלגס בחינות אחר מזר המקבלים
אותו ב' מזר המקום אסר בו סס
יוסבים בבא עליהם הרע ג' מזר
המאמר המכאיב אסר סס אומרי' בכחא
כפסס וכראותס אותס ברע כי הוא
דבור מורגל ספארותו בלב הקרובים
לעורר לוינת' בזכירתו כנגד הבחינה
הא' אמר בעטף עולל ויונק כי לקטנות'
יכמרו רחמי הרואה אותס עליהם
ויכטער במותס וכנגד סמני אמר
ברחובות קריה כי הוא המקו' מפורסס
מקום רואים וגס זה מכער מאר סלא
ימצא מי סוכל לרחס עליהם :

כמו תכא והדר מפרס מהו הסבר בעטף עולל ויונק כאמור וכמלה על מה אברה
סארץ על פונס את תורתו אכ' כספך לארץ כבדו כלומר כבדו ומעי רותחו ולא
דמו מדאגת סבר בת עמי סלא היה בהס מי סיעסוק בתורה כרי סעולל ויונק
ססס מטטרוץ וסכר לפון יוכלו ללקט פנים סלמה סבלים לעורר מיין נוקבין קכת
מה אלא היו עטופים כאבל סאסור בתלמוד תורה זאעי' סיררו אל תיך רחובות
קריה מקום סהולכים וסבים פס אולי ימצאו קכת מה ללקט ובוסו פניהם ספו
ראפס וכסהוא רעיא תסימא פ' פכחם דף רכט סמיכאל וברואל פרסו גדפייסו
וכססומעי' או זו תורה או אזי דבר סל קרוסה תכף יפרוס ככפיו יקחאו ומעלסו
למעלה בסור מיין נוקבין וכבר ידעת סמיכאל וברואל סס עכפי מטטרוץ :

מלכותו בכל מסלה לקדם את הכל בקדושתה עם מדבדי פי חכם מן חברתו הנז'
 והוא כפטור ופתי וכמו כן בזקנים הללו לכולהו פירושי ים בהם קוד גולבלתא
 וזהו אומרו העלו עפר על ראשם כלומר העלו כח הדין אפילו על ראשם היינו
 בחינתם המעולה טבס קוד ג' ראמוכות טבהס ולהיות ג' ראמוכות טבהס בחינות
 מעולות טלט בהם הדין המכונה לעפר אבל לא עלו עם הקליפות הקטו' הטמאו'
 לבוסי סק אמנם בז' תחתיות טבהס שהוא הגוף הגדול סקיס גברו הטקיס
 הדיקיס עליהם וכדבקו בהם כאשר ירבו איש האזור במתנו וקטט לסוף הגדרה
 כי לא תחטוב פטלטו הסקיס הללו בעכמותס אלא בלבוסיהס דמיון החבורה
 סאינה חגברת אלא על הלבוס ואינו נוגע בגוף זה המחורע אירע לזקנים הללו
 טהס מעוליס אמנם לז' היכולות דיכירה ז' כערות לא מבעיא בהם ממס אלא אפי'
 קוד גולבלתא טמהס הורירו ראטן לארץ עיפתה מקו' העפיה וזהו הורירו לארץ
 ראטן בתולות ירוסלם :

ג' שועיב

גלאנטי

מניח החלק הב' וכו' ב' דברים אחר הנה הרמעות הם קוד הגבורות
 התפעלותו מן הרע לפי והדין כדאיתא בפר' שמות
 סזבלתי מרגיס בו ובלתי מתפע' ממנו דף ט' זל בעפר' כתרי מלכא אית תרין
 סאיכנו חופסלו ככר יקרה טיהס קל דמעין והס טתי מרות דין סהדין בא
 בעיניו וכמו טבא מטתיהן אמר ר'
 בספר חיוב בלו בדמעו' עיניו חמרמרו מעי יהורא ב' דמעו'ת
 בהתפעלות ריטי גשפך לארץ ב' ברי על שבר טמהס באיס
 חיוב בבואס בת עמי בעטף עולר' ויזיק דרמעו'ת מהס
 בתחלה לכוד לו בא הדין עכל
 ולחמנו ב' רבונו ברחבות קריהו והנה בסעה
 בגור' הרע תשוב' ססלו כינו לבינה

מה למה טבא בקדר העובר לא אליכס ומלו' בעולם היו עיניה רוחנו' בחלבא
 וכו' ואעפי טהכביא היס מהאומה הניח דאמא עילאה אמנס בזמן החרבן סלנו
 התשובה המתחסת ואלס בדבר הא' ברמעו'ת עיכו כביכול מכח הדין החזק
 הניח ב' עיניכס א' התפעלותו ב' הסכה אשר כספע עליהם כלו מאורס והעיני'
 כנגד האחד אמר כלו ברמעו'ת עיכו כי תכוואות עיכו' הוא קוד ההסבחות
 חמרמרו מעי כספך לארץ ככדי והרזון ומדרך המוריד תמיד דמעו'ת תכסין
 סהו' כתפעל מן הרע עד כלות העיניס עיכו וכל דרמעות וכל
 בקבת הטבי והניח ג' רעות בכלל ויכו סככר כלו מאורס וההסגח' לטוב'
 נמסכות מן ההתפעלות הבא בככי ולא זו בלבד בעיכו' קיס בהס הטקפה
 א' התכת העיניס בהגרת הרמעו' והוא לטובה או לרעה אלא אפי' בקו' המעיס
 אומרו כלו ברמעו'ת עיכו ב' חוס מופלב סהס בסוד הרחמים כמס על כן יטמו
 בתוך הגוף בקבת חיובס המופלב מעי לו רחס ארחמנו אפילו בהס הגייע

תוקף

והוא

המצב בעצמה ודיו לעבר להיות כרבו כי פחה לעפר נפשו נפט דוד גס וס
 יסבו לארץ והב' שהיו מתמידו סירה עתה ידמו פתקו עתקו מהם מוליך והסירים
 והרכנות נסכתו ועל ידי פתיקתם מהסיר העלו עפר על ראסם היינו כחות הדין
 הקמים והעצים כדאיתא בפ' נשא בפסוק ומן העפר אמר יהיה בקרקע המסכן
 כי על ידי הסיר המפורדים מעוררים עליהם כח והספעה וכרפי' זל שמם בגבעון
 דום סלא אמר עמוד אלף דום מהסיר שהוא מפורר כלם ממזרח שמם עד מבואו
 מהולל סס ה' ופי' זל מסעת זריחת השמש עד סעת סקיעתו הולך ומפכה ועל ידי
 הסיר מתגבר והולך וכסאל' יהושע שמם בגבעון דום עמר במקומו ולא מש
 מתחתיו כין סנטל סירו בטל כחו וכמו כן הכא כיון ספתקו העלו עפר הדין על
 ראסם וזהו סוסר המקוץ בקיכות דממו סרפים מזמר - אמנם בחיות ואופכי' שהם
 ביכירה ובעסיה אמר ממסמר ואומ' ראסם היינו כי סוד גולגלתא הולך ומסתלסל
 בכל העולמות דכיון סכל העולמות מסתלסלים מעטר בכל עטר ים סוד גולגלתא
 וכן בבחיכות פרטיו' מהס ובהס סהס כלולת מעטר ועטר מעטר אפילו בבחיכות
 פרטית זו ים בה סוד גולגלתא כרברי מורו זלסה באררר על הויה דאמר וכלסה
 גולגלתין יהי' אגר או דאותא לפתיק יומין ופירס בה אחר מן החברים על דרך
 סכר מכוה מכוה כי הוא ראסון להורות לקונו המרומס על כל ברכה ותלה והיה
 סכרו סכל התוסבחות מכלהו גולגלתין נקבצים אליו ואין להס דמות ליכנס
 מכלעריו והוא סלא וכבר הרס בקבלת רבותינו סאפילו הקלפת הקפות ים להן
 סוד גולגלתא גנוזה בקרם והער ריסייה דעסו הקבור במערת המכפלה בעטפיה
 דיכחק כרברי יונתן בן עוזיאל בתרבומו לתורה לפיכך רסעים בחייהם קרויים
 מתים רפטיק ריסייהו סהוא גנוז ומורסם בקרם וסארית קומתם מוספקת מן
 הקרומה בסוד ההדרלה סבין היכל לבנת הספיר לנוקבא דתהומיא רבא ובפרק
 עגלה עדופה תנן מוליכין הראס אכל הבוף רברי רבי אליעזר בסוד הקרומה
 העתירה להסתרבב למטה לקרם המציאות כלו ר' עקיבא אמר הבוף אכל הראס
 בסוד התקון המסוד לנו וידוע כי לעת תמוט רגל הקלפה ונטול קומתה כל
 אבריה ועכפיה כבלעים בסרסם הוא הראס הגנוז כאמו' סעל סוד זה יסורס כמין
 חומר פסוק וראס פתכים אכזר הלא הוא כמוס עמדי תתום באוכרותי כי הנה
 אכזר מספסו אך זר למעט הזרות במקום גניזתו כי סס ככלל בטוב וכותן הודאה
 לריסא רכלהו ריטין ואולס אין בגולגלת בחיבה קרובה אל הגלוי יותר מהספה ובו
 רוחו וכסמתו אליו יאכוף הסורס להעלים הכחות המתפססות כל ימי החסץ וזה
 טעם כפלא מתוק לכפע בפסוק ויאהב יכחק את עטו כי כיר בפיו יחס אהבה
 הזריק לאותו הבן לסבת היותו עתיד לטטר את עצמו ואת כל העולם כלו כי ראיה
 הנביא ע'ה הקלפה כלס המ' בסרה הוא כ'ר בא'ת ב'ס סגורה וגנוזה בסומא
 דההיא גולגלתא ראס פתכים סזכרכו והוא טעם חתום ולפי' וכל להמנו' באוכורתו
 כי מכלל האוכרות החתומים סאיכס עתידים להתפסס עוד הוא ראס פתכים זה
 וגניזתו סס לעולם היא מחוייבת כי המציאות לא יערר לגמרי והוא מעיר על

מלכותו

הא' אמר העלו עשר על ראש' חגרו סקי' וזה כי הזוהרים על עטיפת הראש בעפ' וחבור גופו במקח תחת המלבושים הכאים הנז' בספר ישעיהו אמר היו מתפארים בס זואף עפ' סכתוב ראשם במה לא יקרה בטל סימום לכתולות כי כמהו רבים בכתבו הקדש ואף עפ' סאיפטר מיהיה נרבת עם פעל הזקני' והוא עטיפת הראש כמספט האבלים והזוהרים ג' על מני עכויים על תוכן מצבם באומרו יסבו לארץ ירמו ועל לבושם באו' העלו עפר על ראש' וכתוב בלסוף עבר לומר מאחר סהעלו עפר ראוי טיעמו עור סיהיו וסכיל' לאר' וירמו וכבד סמני אמר הורדו לארץ ראשם וכו' וזה תחת היותן בתחלה הולכות בטויות גרון כמאמר הכב' ולטי סהכסמי' וסהמ' לא יסביחו על הרוב רק בטוב סעיר ויפיה וסזקנים במקום המיוחד לקח זה הכרוף זה סכתוב כפי זאת סכוכה ואס יבא מתחלף במקומות אחרים ולקח הלסוף עובר בנסים לומר כי זה גלוי ומחוייב איך כורך להזכיר עליו סהכרח סחסרון יביאס אל זה זאולס באבל סזקנים למת סהוא בהסערת הטוב סחמיתי סנקכה בביץ סס לקחום סהרה :

בארץ עיפסה הללו כל סכן סזקנים סהס' דבריאה וזהו יסכו לארץ הנז' ורמו בלי סהכנה זקני בת כיון וסכסוף אכלי הוא כי סזקנים הללו סס ססמייס אמר בכסא וסקרואו זקנים מהטפס הנז' גס בערך ממטטרון וסכרלספון סלמטה מהס סקרואו נעדיס סלמעלה מהס סזקנים ולסבין כדבר בעכס ולטעום טעס לסכת בסתי מלות אלן יסכו ורמו וכו' ראוי סתרע כי בכסא יס אלסא ביתות ירועות סמבוארות בסיה ססיריס מהזוהר וסחתיסס לאלפיס ולרבבות סרפיס ססקראו עלמות סיה סהס מתמירי סירה תמיר לאיחסו וסס תלת סרריץ תלת תלת לכל סטר מה עמודי כסא וכבר ידעת כי סרפ' סס עומדים כמס סרפיס עומדים ממעל לו ומורי זלסה כתן טעס לסכת למה אלן סעלמית סיר מתמירי סירה ואלו הנז' בערות ז' הוכלו דיכורה אינן מתמיריס אא בסעת ססיר כל בעלי ססיר יוכאיס בסיר עד תומס ואמר כי סכל תלוי בסרפיס וכפי סייחוד סכעפה בסרפ' כך כעסה בעכפיס סכמו ס'ור והא איקרון רעיס זלס אספרטן לעלמין כמו כן בסורסניא דתמן מקכא אמא עילאס כליל סלת ססירן קדמאין סל סרפיס סמסנרריס סס סס מתמירי סירה כי תולדותיהן כיוצא בהן אמנס בז' סיכלות פוסקיס לפי סמורסיהס סהס זא' וסא איקרון דוד' ואף סייחוד מתמיר' כמו כן סירת תולדותיהן אחר דמקכנין תמן כראיתא בתיקונים עמודא דאמכעיתא מקכא במטטרון גס סירתס אינו מתמיר' וספטיס וסן וסורס סמאמר הוא בס' פקודי דף רכס וספ' ויכא דף ק'לט וססקדמה לבא אל סכוכת סמאמריס סהס סיא בסיר ססיריס בסור אלסא ביתות דסכרואן לכורסייא בר' עמודי כסא ויוקיס מסס יסו עס נבזה כבא אליביאור סכתוב וסכו לארץ ירמו כלומר מסני עכויים כעררו סא' ססיו עומדים כמס סרפיס עומדים וכל עומד הוא לקבל עתה יסכו לארץ יררו ממכון סכתס אל סל

בנו' היינו הת' דחיקרו מלך דאזיל עמה בכעילו דילה כדחית' כמ' מסטו' צרעיה
 מהימנ' וכדחית' כתי בתיקוני' ככפור כודרת מקינה כן חים כודר ממקומו וזהו סוד
 לא זהו ידה מתוך ידיו וכז' צריה הם מטטרוך וכדלפון סהם טרי היכירה והעמיס
 כלם בגוים ובגלות הלכו בר מהיכלין והוא כי להיות עמודא דאמנעיתא מקנחא
 במטטרוך ומטרוניתא מקנחא באופן כמכאן מלכא ומלכתא מתלבטים בסרוהם
 וכלם בגולה הלכו וכל זה למת לפי שאין תורה אין מי שיטקוף בתורה כי על ידי
 התורה היו כלם יושבים על מעמרתם אבל חבדה הארץ על עזבם את תורתיה וזהו
 מלכה וסריה בגוים אין תורה והם תאמר אחר שמלכה וסריה בגוים דאזלין
 מתתרכין יסיגו בה עיני הנביאים אחר שאינה יושבת בסתר המרגנה יהיה
 חוזן כפרץ ולא מבעיא נביאים סהם המדברים ברוח הקדש כי כן היא נקראת
 רוח הקדש וממנה יונקים רוח הקדש אלא אפילו נביאים דמסוף כריסא דמלכא
 מנהון כיומין מנהון בעיינין מנהון באודנין מנהון בחוטמא מנהון בפומא וכו'
 כדחיתא בתיוונים תיקון זה הוה אמינא כלהון יהון מטיגים עובס הבבואה
 מהת' קמל גס נביאים וכו' כלומר לא מבעיא נביאי אלא אפילו נביאים והם
 המדברים ברוח הקדש כגון דניאל סהבין בכל חוזן וחלומות לא מכאן חוזן מה'
 ת' אלא רוח הקדש מארני ולא לרורות אלא דכחל ועזרא ונחמיה לבר ובהם

גלאנטי נקתם כל חוזן : ק' שועיב
 קונן עור במר ואמר הנה אחר מניח המאמר הב' והכונה בו אחר
 סהביעה הרעה אל החיל סהכרות הם ככ גדולות
 ואל החומה ואל הסערים ואל הסרים זכערט צבחי' ביון הנה ראוי סיתאבלו
 כזכר הגיפ' עור אל זקני בת ביון מאד ע' האוכדים זה הטוב וכו סני
 ואפסר סהם עמר ישובו לארץ ידמו זקני בת ציון דברום אחר
 דבריהם וקראם סתפעללו הזקני' סתפעללו הזקני'
 זקנים כי אמא העלו עפר על ראשם הגור ב' סתפעללו הזקני'
 עילאה הכקראת שקים הורידו לארץ ראשן סבתולות ואמר
 עתיקא דכליל במדרגת' מהמון סמרנת' מהמון
 חלת ספירן ק בתולה ירושלם : העם כנגד האח'
 קדמאין הכקראין אמר יסבו לארץ
 זקנים מקנחא בכורסייהו סהם עולם ידמו זקני בת ביון הזעיר אות' ביסיכה
 הבריהם כדחיתא בתיוונים וכבר בקרקע ובסתיק' והם דינים כוהנים
 פי' לעיל בת ביון בחינה מזוינת באבלתחת סיות בגדולה יוספי עמר
 במלכות ונהם הזקני' הללו בקראו זקני על כסא רס וכסא' מדברים בעייני
 בת ביון כי כן' נכזות מתפטו' מהם ותקון הקבוץ והם הזקנים סקנו חכמ'
 ארני מתלבטים בעמר דבריהם כדפי' כמו הסקדרין וכך במררם' וכנגד
 מורי זלסה כספר וזו ואין כריך לומר הב' אמ' פעלו וכו' הזעירם על ב' עבוי'
 וזו קתני מאס הסערים סבה טבעו ח' על לכוסיהם ב' על אופן מכסם כנגד
 בארץ הא'

האב הרחמן פמניה המקום לבנו
 לברוח בו מן המכו' למה שאיכ' מכווני'
 אכלו וכנגד הרב' הב' אמר מלכה וסרי'
 בבונים איך תורה גם כביאה לא מכאן
 וכו' רמזו שבמקום אשר גלו בו כל סכן
 סיוסופו לחטוא להתערבם בגוי' ולמר'
 מעשיהם כנגד הב' אמר גם כביאה
 לא מכאן חוץ מה' והכוונה שאיך כל'
 המון העם פהם פועלים עכ'ני' בעסק
 התורה אבל גם כביאה המסתדלים
 לא מכאן חוץ מה' וזה יהיה להעדר
 הכנת הארץ כי אויר הארצות הוא
 מהדרים סים להם מבא בהרבה מן
 השלמות והעדרם כמו שהוא כן במגז
 וראוי שתדע כי כל אלה הם מופתים
 הלקיים לקוחים על כד הקיכה והאוכני'
 ולא יולדו תולדה בודק' כל עכ' הכרחי'
 כי כרי' ה'ויסר משפטו ובמדרש מאמר
 ז'ל אס יאמר לך ארס ים חכמים באומני'
 ע'א האמן החד' והאברתי חכמי'ם תורה
 בגוי' ע'א ל תאמן דכתיב מלכה וסריה
 בבונים איך תורה עכ' הוא מאמר כפלא
 מהם מורה כי שלימות הסכל העיוני
 במיוחדים אשר הוא במדרגת התורה
 המיוחד' להם כבר ימכא ביחירי קבלה
 שבאומות העולם ואמנם תורה להיות
 שלמה כוללת גוי' וממלכה לא תמכא
 כי אס בעם אשר בחר ה' ויתכן מהיה
 הרמזו כלו בישראל כי השלמות בהיות'
 בבונים ארץ אויביהם ימכא ביחירים
 סבהם ואמנם לא ימכא בכללותם כמו
 מהיה זה כן בא' מהיות רבתי בדעו' :

עליהם רמזו על ארמינו' ותוקף החזיר
 הטמא פסלט עליהם באופן סמכאן
 טבושים כמיט חיוץ ופכני' הפערים הוא
 כי כמו שבארץ החיים העליונה בינה
 ים בה ג' פערים כמו כן בארץ הלזו ים
 פערים גם כן אלא סתמטי' פערי בינה
 הם כפתחים להאי' בספירות ופערים
 הללו שבמלכות הם להאייר לארץ ולרדי'
 עליה דהיינו עלמות בדי'אה יבירה
 עמיה' אי כמי כי הב' פערי בינה
 מתפטים עד המלכות וכדפי' ברפי'א
 מהומכא סהיסוד קקרא כל בגומטרי'א
 חתמים עט' סכולל כל החמטי' וכותכס
 לה' אחרונה סבכס ואז קקרא כל'ה כל'ה
 כל פערים בה' ועליהם אמר טבעו
 בארץ פעריה דסיינו תגבורת החיכוני'
 כאמור' אבר וסבה בריחיה חיינו סני
 בריחיים תרין וויץ יעקב ווסף כחדא
 אזלי והס סתי כהרות מוסכו' הספעה
 העליונה פעל כל' א' כאמר וכהד' יובא
 מערן וכו' ובטעת החרבן כסתלק הת'ת'
 הבריח התיכון לכתר ח'לף פלא' וסעלה
 עמו היסוד וזהו סוד אוי' לנו כי פכס
 היום סהואו העלה עמו היוד למקום
 האלף כראיתא בפ' אחריו מות וזהו
 אבר וסבר בריחיה אנתם סתמי' בריחיה'
 סהם כהרות המוסכו' וכו' והספעה
 כאברו וסכברו הכוונות ולכן אמ' אבר
 וסבר תרי לגבי' תרי אבר לגבי' היסוד
 כמס' הכריק אבר וסבר לגבי' סת'
 וכפרכנו סכאברו וסכברו ממכו קריכא
 בהו אבר וסבר דלגבי דירסו לא וגורד'
 רע כתי' אי כמי בריחיה סס התמזיקי'
 סגירת הפערי' כמ'ט כי חזק בריחיה פעריך
 והפער סהם ככח והוד יסוד סהם אכל'
 הסערי' סבה סהו מחויקי' סגירקס לבל יכנסו
 האיובים אמנס בחרבן אבר וסבר
 בריחיה' כלו' סכבר וסמחת בחס לבל יוכלו
 לעכב סככס' בעערי' סהם: מלכה וסריה

חוזרת מבלע לולי סנטה הקו ואחר סנטה קו לכות לא הסיב ירו מבלע
 זואבל חיל וחומה דהיינו בחינותיה החיובות החומות וחיל המסמרות לבל יבא
 בה ערל וטמא אבלו וגם אומללו מתגבורת החיובים סכסכו בהם רצוני לומר
 תגבורת הריכץ הקסים אשר הוספעו בהם ואל תתמה איך קרא לה כל כך שמות
 בית כוון וחומה וחיל וירוסלם ועיר ומדינה וארץ וכיוצא הרבה כי כלם הם במדה
 זו אלא שהם בחינות זו לפנים מזו כראיתא בפ' יתרו דף ט"ט בפסוק נכון יהיה
 הר בית ה' מאי הר ומאי בית אלא בחד ררנא ויחף על גב רכלא בחד ררנא
 בליקו לרא מן רזוכמו מהאריכו נמי בפ' סלח דף קס"א מהיא קרא' עולם בבחינה
 כוללת ובבחינה פרטית ממנו היא ארץ ויותר פרטית היא ארץ ישראל שהוא
 באמצע העולם ויותר פרטית ירוסלם שבאמצע ארץ ישראל למעלה ממנה הר
 הבית למעלה ממנו החיל למעלה ממנו עזרת נסים ואחריה עזרת ישראל ואחרית
 עזרת כהנים ואחריה בין האולם ולמזבח ואחריו ההיכל ואחריו קדש קדשים
 ואחריו אבן שתיה סבתוכ' סממנ' הוספת העולם וכך מנו במסנה פ"א דכלים עמר
 קדושות הן ופירסנו בו כיר אלקינו הטובה עלינו והוא עהר הנו' ואיך זה מקומו:
 גלאנטי

ז' שועיב

אחר סקונץ במר על החומות בפ' כנגד הדרך הב' והוא כביאור טאי
 הקוד' חשב ה'ל'סחית חומת בית כוון ויאבל חיל וחומה וכו' חזר
 והספיר במר על הספרים על הסדר והעני' כבר ירעת
 כי כמו שיש ארץ טבעו בארץ ושבר בריהיה מלכה וישריה
 החיים לעילא בניוים אין תורה גם נביאיה
 במקו' הקדש כמו כן יש בטרוא אחר ארץ
 עיפתה ארץ אופל וכלמות אלא שהדריס בארץ החיים הם
 הכסמות של כריקים ובארץ עיפתה דרים נשמות הרסעים ולהיות סכומן
 החרבץ גברו החיובים וארץ עיפתה הלזו נתרוממה עד שערי כרך סערי
 ארץ החיים כמכאלו הספרים טבעים בארץ ההיא ארץ עיפתה והפטר ס
 סזה רמו המתרגס כי סבת טביעת הספרים לפי ססחטו חזר וירר הרס
 עליהם

רמו הסנה כנגד הארץ אמר טבעו בארץ סעריה אבד וסכר בריחיה ומלת
 סעריה רמו לכלל ערי ישראל אשר חוירה מחכים ומלת בריח כמו בריחיה
 עד כוער וירכה אהר סחרבו וכספלו וטבעו עריה בבחינת כל הארץ תחת
 אשר היו בראשונה ממוס אל כל הארץ הנה אבד וסב' בריחיה ספ' כל הדרכי'
 אשר יס' להס לברוח מן העברו' בחפץ האב

הרודפים מחזכיר ברוסיה דקרא קליס היו רודפינו מהן תרוץ ירכיץ דסטרא
 אחרת מהם רודפים אוחנו תמיד כדאיתא בפ' פקודי על הכר' מהם האבות נגת
 דלקונו עד ס' ויחין הדבר כממענו אלא במדבר ארבו לנו כלומר במדבר בדבור
 ונקול קטרוגה בזה הוא פארבו לנו כמו מכבד במקומו במק' :

זה כנגד הכר' ח' אפר הוא לקוח **בבר** ידעת סבת כיון הוא הנקודה
 מבר התכלית וזה כב' דרכים **האמצעית** הפנומית בית
 ח' כיוסר לומר מהכונה היה האברון **קיבול** הנשמות הנקרא בזה פ' יוסב
 והפסר לבר ב' בבלתי יוסר לומר **איטו** קורטא וכו' מעבר לפנינו והנה
 מאיכנו להמיוס **חשב יהוה להשחית חוכת** בחינת כללותה
 בתשובה כמו **בת ציון נטה קולא השיב ידו** המקפת בחינה
 והוא תכלית האב **מבלע ויאבל אל וחוכה יהוה** פנימית ונקראת
 הרחמן כנגד הא' **אמללו** חומת בת כיון
 בזה והכונה בו **ההסמכה** פתולט והנה עלתה ה
 מהאב הרחמן לא **ההסמכה** אפילו

מבר הגדול כר העליון מקום המחשבה
 אבא דכלא וזהו חשב ה' להסחית אפי'
 במקו' המחשבה עלתה להסחית חומת
 בת כיון אמנס לחיותו רחמים פשוטים
 אב הרחמן הסכים לסתור על מנת
 לבנות מה עשה נטה קו חייבו קור קו
 המרה הכותף מרה למרות ולעולמות
 כלם מכבואר במאמר קו המרה התיבת
 יד וכפ' קו המרה זה אינו מורד לא כמוס
 נקרא מעולפת פסידים כדאיתא התם
 אמנס מה עשה נטה קו פי' הקו הזס
 הטהו וכתפסט מעליפתו ומרד אורף
 זרוחב מקום ההסחחה לחזור ולחדטה
 על דרך פטרפתו אכל עת להדום ועת
 לבנות מהעת פנהרס אותו העת היה
 עת לבנות והוא לפיטת רז'ל פשי בעת
 ללרח ועת למות סמעת הלירה בא עת
 המיתה על דרך כי הולך הארס א בית
 עולמו ואחר פנטה הקו לא השיב ידו
 מבלע הרי פירו המלאה רחמים היתה

תהיה מחשבתו אפר הוא התכלית
 ההפסר לבר ועפ' הרע ולכן לא יתענ'
 בו ולא יפעל כל מה שיאמר אבל יאמר
 הרבה ויעשה מעט מהכונה אכלו אינס
 לבר ולכן אמר סבתחלת העיון הנה
 פעל הפ' איכנו כן והינה פני דברים ח'
 התכלית ב' הראיה עליו כנגד הא'
 אמר חשב ה' להסחית חומת בת כיון
 ופירשו הנה התכלית הנרבה אכלו ית'
 אפר הוא ראשית המחשבה הנה הוא
 ההסחחה לבר לא דבר אחר וכנגד
 הדבר הב' אפר נטה קו כו' ופירוטו
 הנה יתבאר סתכליותו זה לפי פנטה קו
 בתחלה אפר יראה מה סככותו להרום
 במרה במטקל ואמר כך עשה הרבה
 כי מתקולו אבני הבנין ולא הסיב ידו
 מבלע עד פהרס החיל פהיח החומה
 הקטנה עם הגדולה ולא היה זה בזמן
 כדל אכל יחדיו אמללו בידו והוא פעל
 סנגר בהחלט לפעל האב הרחמן

חזרת

הבלתי

הגור' האמתיו קטר המרו' בעצ' וכדפיר' ארמנות העיר היה ראוי מחכור כי מס
 בסוף פ' ויקהל בפסוק ועמית מובח ביתו ויתנה עם האויב מלא תנע בו
 מקטר קטורת הסגיר ביד אויב דהיינו יד והנה סכח מובחו וכאר מקדשו ואס
 סמאל חומות ארמנותיה הס המדורין היה כותץ אל לבו אז להבער החמה
 המקיפס את ארמנותיה קול נתנו בבית' והנה אחר כך נתנו
 הארמנו' שהם הז' קול בביתו כיום מועד היה ראוי
 היכלותי אל חומו' יהיה ביום מועד! מועד היה ראוי
 ארמנותיה הס מואמר אליהם אל

חומות ירוסלם העלוכה ותחת היות האומרים כמס' על חומותיך ירוסלם

הפקדתי סומרו' לכל יכנסו בהם החכונ' בסע' החרבן הסגיר ביד אויב החומו' ההם
 וסלטה בהם הקליפה וסם בפ' בראסי' בדרוש המדורין כפי הפי' הראשון ספי' שהם
 מדורין וז' מרורא תליתאה הוא דסביבין וקטורין וכו' ומתן אסתכח דלטוריא
 עליוהו דישראל לזמניו וכו' ומאל חייבא אסתכח תמן על' עפי' מורי זלה' שאין
 זה מקומו הקבוע לו אלא אסתכח תמן כסעולה מוקבא דתהומא רבה אל תוך
 המדור הזה לקטרב על ישראל ומסס כועקים הוא וסיעתו בקול הקטרוב ואומרים
 השופט כל הארץ לא יעשה מספט ומסס עולה קול קטרובס למעלה ומלך המספט
 בהכרת כריך סיטה אזנו אל קול קטרובס וזהו קול כתבו בבית ה' דהיינו קול
 הקטרוב כאותו וסם סנעפה העבל שאזנעפית וקראת המלכות אהל מועד מועד
 דהיינו לעתים מועדים כרפי' בפ' כי תסא וזהו כיום מועד כיום סקרא מועד ומתן
 לייחוד לא ייחוד מתמור ודמה קול פעטו ביום המרבץ כאותו וסם סנכספה האהל
 אהל מועד מסס היה הקטרוב הולך וחזק בלי ספק ולפי זה יהי בית ה' הס המדורין
 טהור בית ומדור למלכות דמקבא באופן סתם המדורין כדאיתא בתיקונים
 ואגב ארתיה רמזלכו המקובץ הקדמה מעולה סיט לבו שאין הקליפה חו' ככנסת
 באכילות ולא בכריאה ולא בכיורה חלילה אלא סוד כניסת החכונס במקום
 הקדס טאלו אומרים הוא כי במדורין וסם מוקבא חרא סקרא' מוקבא דתהומא
 רבה דמתמן כפקין כמה גרדיני כמוסין וכד אסגיאזו זכאין בעלמא שהוא מוקבא
 סתים ולא כפקין מתמן אלא כד אסגיאזו חייבין בעלמא אסתפת ההיא מוקבא
 ומתמן כפקין כמה גרדיני כמוסין וכמה חבילי טריקין ומתפסטים באות' המדורין
 ועולים ער המדור סכנגר היכל הגבורה דהיינו היכל הזכות דמתמן אחאחיד
 עמו בריה דיכחק וער המדור סכנגר היכל החקר דהיינו היכל אהבת דמתמן
 אחאחיד יטמעאל בריה דאברהם וסם כועקים בקול קטרובס וככנסתו לתר למעלה
 עד לפני המלך היסר ואז יוצאה הגזרה כפי העת וכפי העבירות כמבא שאין סוס
 חיכוכי ככנס בשום א' ממקומות הקדוסה וזהו טרמז כאן המקובץ באומרו הסגיר
 ביד אויב חומות ארמנותיה כפי הפירו' הראשון וסם בבית ה' דהיינו המדורין
 כאמור כתבו קול הקטרוב כיום מועד כאמור וזהו סוד על ההרים דלקינו דהיינו

הגורפים

וחמס כנן פכה כנן הזה מהא מגולה וכראה לכל זכיה סחת מוערו לפחת
 סגבר המפסחית על אהל מועד הנקרא בית מועד לכל חיו ואין הרברים כמפסח
 אלא ער פטי' בתיקונים כי את מקדש ה' עמא מאן דסאיב אתרה כאלו סאיב
 ממס לעילא וזהו את מקדש את רייקא אכ' סחת מוערו כי קודם מעשו העגל
 היתה סכינה לעולם מתוחדת עם רודה בלי פוס פירוד לפי שהמות בטלה כמס
 אל חירות ממלך המות אבל אחר מעט העגל היתה בייחוד לעמים מועדים וזהו
 נקרא לו אהל מועד כלומר זמן מועד כדפירס' בזוהר פ' כי תשא אבל לא לעולם
 וזמ סחת מוערו סאפי' אותו עת המועד לייחוד כסחת וכבטל פכה ה' כבזין כלומר
 כבטל זין פנסתלק ער הו'או למעלה בסוד הו' ווא' כדאיתא בפ' אחרי מות י' אב'
 כבזין היינו באותה נקודה הנקראת נקודת זין דהיינו בית קיבולה המעוחר אל
 הייחוד העצמי והכוונה לקונן אוך' כל הזמנים המיועדים אל הייחוד כתבטלו
 ונסתכחו כי בימות החול אותם העמים המיועדים אל הייחוד בפעת העמידה
 בסוד בעמדת תרפיכה כנפיהם כדאיתא בתיקונים ובפעת נפילת אפים וכיבא
 כתבטלו וכסחתו וזהו סחת מוערו ולא זו בלבד אלא אפילו המועדים וסבתות פהם
 מיועדים אל הייחוד כסתכחו וכבטלו וזהו סכה ה' כבזין מועד וסבת' וקטל לפון
 פכה להבדיל הספיר כי לא מעביא הערר הייחוד כעדרר אלא אפילו מצויות
 זכרון ממכו חין כי כסכה כמת מלבואס תאמר אם כן מה תועלת פחה בתפלתנו
 ובייחודינו אחר סאין אנו גורמים ייחוד למטה בזמן זה ו'ל רעבוד לה לכנסת יפס'
 ספירו וסמיכו והגם כי חין כעסה ייחוד ממ כעסה עבר וסמך שלא תפול כי היא
 נקראת סוכת דוד הנפלת כפלה לא כתיב לא הנפלת סתמיד היא כופלת ובתורה
 ובמזות ובתפילות התחנכים עומים לה סמוכות וכדחרכו אל בזוהר בפ' מטיני
 דף מ' ויבאץ בזעם אפיו מלך וכסן היינו שהוא דרים פ'תרו אית מלך וכהן לעילא
 מלך היינו הבינה וכהן המממש לפניו אור קרמאה סוד החסד וכן מלך לתתא
 במלכות וכהן מוכאל כהן גדול מממש לפניו אור ויבאץ בזעם אפיו מלך מלכות
 וכהן גדול סלו פטי' פוסבינו סל מלך זה כי אחר סהמלך הזה אולא ומנרדא הספס
 סהוא הסופסין למה וספסר דאתרווהו קאי מרקאמר מלך וכהן סתם זין לעיל'
 זין לתת' וכדאי' בתיקון' סלח סמלח תרין תירוכי' ותלכץ סתיהן כעמי' ור'ות' כנורע :

בין שועיב גלאגטי

הוא	הערר הב' והכונה בו סהתפסט	אחר	סקונן	במר	על הערר
	הרע כנפסאי' רבים ער סאפי'		הייחוד	כאמרה	חזר לקונן
	המקדש סהוא ביתו ית כחרב וזה פעל		והספיר	על אותם סהיו	גורמים הייחוד
	סוכא כי ירכה להיות סתום העין כרו		דהיינו	המזב' בסוד	הקרבנו המקדשים
	סוהי' סוכאו עור		המרו' כאר	מקדשו	
	בהחל' ופי' סכתו'		זנה אדני' מוזבחו' נאר	מקדשו	מקו' לפני לפנים
	כאס' הסגיר ספי'		הסגיר ביד אויב הומת	א	פסס היה כקטר
	בירי אויב חומות		ארמנותיה		הקטורת סהוא
	ארמנות		הגורס		

התקראים בערות בתולו טובות מראה שמראהן טוב מז' כערות ז' היכלין דיצורה
ואלו הסיכלות אינן מתפתחין אלא ביום שבת כדאיתא בפ' כרואסית דף כג' וזל
בההוא זמנא מתפתחין ז' היכלין עילאין וכו' והס סוד ז' היכלין ז' קולות מבהבו
לה' בני אלים והס ז' שמות של סס מב' אבגיתין וחברו כדאיתא בתיקונים תיקון
כ"א דף כד' וזהו פתח ארמנותיה בכינוי כי כן ו' ככזכו' סבה מסס חרני מתלבט
בעטר דבריאה כרפי' מורי ז'להו וזהו ארמנותיה מוסב ל' סס חרני דקחמר סחת
מכבריו היינו היכלות היצירה סכן עמודא דאמצעותא מקננא במטטרון וזהו
מכבריו ולא אמר מבכריו כדקחמר ארמנותיה אלא מבכרי סזכר ואחר
סממכרי וסארמנות הללו סהס סקומרי' כבלעו וכסחתו וירב בבת יהודה תאכיה
ואכיה וזהו סוד את מקרס ס'טמא את דייקא וכבר הזרחתיך סאיך כניסה לחינוכי
בקרסטה אלא כח קטרובו סנכנס וקרא לו כניסה :

גלאנטי ו' שועיב

המפרשים פי' ויחמוס מלסו' נחמוס היא הבחינה סב' והכית החזוק ברע
עקביך לסון גלוי וסנה בג' דברים אחר בנבורה ב'
ססוכה הזאת היא סוכת דוד סנופלת בעוסר' ב' כסבור כי בכל אלה נתפסט
וכבר ידעת כי דפנות ססוכה סס ג' כח הרע ואברו מסס כסגד סח' אמר
אבות וספטר ויחמוס בגנ' שבו שרת מערו ויחמוס כגן סוכה
סלכן כתיב סכה סח' למזו אל ג' שבה ירוה בעיון מועד ושבת סוכה ספרוס
ענפי ספ' סלמה וינאץ בועס אפו מלך וכהן ו' עליסס להסיעס
אבו וקרק' ססוכה הוא ית גלס חותו סאופן סראוהו כל

ססוכה דהיינו ססכך היא אמת עילאה סחופס' וסוככת על בכיה וסנה בסעת
סחרבן גרס העון סכתגלית ססוכה הזאת וסכתלקה אמת עילאה מעל בכין
באופן סנסמאה ססוכה הז' ורפנותיה בלא סכך ססוכך עליסס ובכך סחת
מוערו ככס המסחית אחר מב' ראפי המסחית באהל מועד כי כיון סאור
הכנה סהיתה ססוככת עליסס סתיר עכיה כתרלו לחינוכי' עד' פסי' ז'ל ויראו
כל העדה כי בוע סהרז אל תקרי ויראו אלא ויראו סנסכתלסו מעליסס ענני
כבוד בסביל מיתתו סל סהרז וכמו כן באופן סהייכו חרפה לסכינו :

תרחמינו עד שלא היו הרחמים יכולים לבעלה מדיניה והוא ררך גוזמא באמור
 בלע כל ארמנותיה היינו היכלו היכירה שהם ארמנותיה שהיא מתעלמת בתוכה
 ובהם נעשה הייחוד בימי החול כמוכרח מסרר תפלה מיושב כי בברכת יוכר חור
 אנו נכנסים בפתח היכל לבנת הספיר ובאל ברוך אנו נכנסים בהיכל עכס השמים
 וכו' כמבואר בפ' פקודי בהיכל ו' והיא יורדת ומזלאת כל ההיכל' מקדש הקדשים
 עד פתח היכל לבנת הספיר ואחר כך יורד הת' בשם קוונתו בהאר' ג'
 ראשונות ובעיטור תריץ עטרוץ דרית מאבא ואמא ואורו העכוס המתניח מלבאו
 ומקשר לון וכו' ומתקשרות המדות ומתלכסות בכסא סוד עולם הברואה וכסא
 בהיכלו היכירה וזהו דוקא בחול אמנם במבת עולם היכירה הוא כסרא בשיהרא
 לפני אור הכסא המתגלה ביום סבת ובקרר התפלית אנו נכנסים בהיכלו הכסא
 סוד ז' היכלים ז' שמות אבגיתן וחברוי ומבוארי' קכתם בתיקוני' היכלא קדמאה
 אבגיתן וכו' היכלא תנייבא קרש סתן וכו' וזהו סבינה ואמר ארמנותיה המיוחרת'
 לימות החול ואמרו כל לאתויי אפילו היכל אהבה סבו סוד וימינו תחבקימו והיכל
 הרבון ססס סוד ויעק יעקב לרחל בכסיקין ררחימו והיכל קרם הקדשים ססס
 הוא הייחוד הנמור כלס כבלעו ונתהפכו כל ההיכלו בסוד הרין כמו היכל הזכות
 שהוא היכלו מלי יצחק ססמה יסב' כסאו למספט בסוד ע"ב סכהרין הרבי העולם
 וזהו בלע כל ארמנותיה כלס לא נסאר בהם עד אחד ומלת בלע יעורם על הררך
 ספי' כבלע ישראל והכוונה שלא היו ממתיקים אותה לא הספעת הת' בסוד מיוץ
 דבורין על ררך הפלגת התמרור כאמור וזהו בלע ישראל וגם לא היו ממתיקין
 אותה מיוץ מוקבית העולה מעשה התחנוני' המתחמם בהיכלו היכירה כמבואר
 בפ' פקודי וזהו בלע כל ארמנותיה לא מלמעלה ולא מלמטה והוא שלא היה בהם
 כדי ב'סוס לבסס' או נמי בלע כל ארמנותיה היכלות כבלעו בתוך המדורין
 סכל כך גברו הח'כונים סכאו מכותבא רתאמא רבה ררך המדורין אשר הס
 מתיקים להיכלות עד שהיכלות המוקפות מהם כבלעו בתוכן ובאו אל קרבנה
 ולא מרע כי באו אל קרבנה כי כך דרכן מל מדורין דכר אסגיאז זכאין בעלמא
 כקתם מוקבא רתאמא רבה סכמדור' היכל' ראסין והחיכונים נכנסים ררך אותן
 סקב והדלת סברו וכל אדם בליעל לא ימבא ולא יראה ולא כסמע בבית ואז
 מתפסטים כחות קדושים במדורין וכלן מלאים קדושה היכלות והמקיי' אמנם
 כר אסגיאז חייבין בעלמא נפתח אותן נקב ומתפסטים משס החיכונים עד
 שמלאים כל המדורין ואז נמבא כר הקדושה שהם היכלות המוקפים מהם
 כבלעים בתוכם ואין אדם מתפסט וזהו בלע כל ארמנותיה כלומר הכליע
 הארמנות תוך המדורין כאמור ואספר לפרם באופן אחר כי ארמנותיה ז' היכלות
 אשר בקרבה כדאיתא בתיקונים תיק' כא תנייבא ז'ל' ואיתי כלילא מן' היסלון מן'
 ארעין ועלייהו אמר דור אתהלך לפני ה' בארכות החיים וכדפי' מורי ז'לה סס
 וזהו בלע כל ארמנותיה סכל כך גדלה החימה שהיא סתתה לה לעכמה וזהו
 ארמנותיה בכינוי' או נמי בלע כל ארמנותיה היינו ז' היכלות בעלמות סכסא

ארמנותיה בכינוי' או נמי בלע כל ארמנותיה היינו ז' היכלות בעלמות סכסא

אי וכתם בתוקונוס א' דארני הוא חלף
 דהיה וי' דארני הוא י' דיקוק ולכן
 בכנסו אותיות ר"כ בין י"ד וחלף למחק
 דין הל"כ אמר עתה בזמן החרבן היו
 ארבעתם כלם דין וזה הוא היה ארני
 כאויב כל ר' אותיות ארני היו כאויב
 ושמעתי עמין נאה כיוצא בזה במטה
 פלח נ"א ב"ד תפלח שהכונה פסס זה
 סל ארני גלה למכרים כלם ז"ל גלו
 למכר' סכינה עמהם ובהיותם בגלות
 היו כפרדות אינם מעל אחיו אמר משה
 להקב"ה רבנע פלח נא פלח אחיו' נ"א
 סל ארני ב"ד דהיינו י"ד רל"ת ויסתקפו
 ארבעתם כאחד וסתתק הדל"ת בכ"ן
 ויעשה ד"ן וזהו דן אכני ויסתתק האלף
 ב"ד סקס דחמים ויהיה דן למכרי' וא'
 לישראל וזהו ונגף ה' את מכרים נגוף
 ורפא נגוף למכרים באותיות דן ורפא
 לישראל באותיות חי ונחזור לעניינינו
 כי בסעת החרבן נהפכו עליוס פיריה
 וזהו הוה כל סס ארני כאויב ער
 סמחת זה בלע ישראל דהיינו ישראל
 סכא ת"ת סאפילו סיהיה מתתק אותה
 לא סיה אפשר לבטלה מחוזק ריכיה לא
 אררנא היא היתה מבלעת ומבטלת
 הספעת הת"ת כי בזמן העבר כשהיתה
 המלכות מתלהבת בריכיה אחר פהיו
 בה ב' בחינות סל דחמים דהיינו חי'
 כאמור כשהיתה באה הארת הת"ת
 למתקה ולכסמה היו דחמיו ית' גובר'
 והיו ממחקי' ריכיה כי כבר היו לה סתי

פל בניס זמנית ביאור זה מנ' בדרין א'
 מצד איכו הפעל וכוונתו ב' מצד נוסחו
 וזמרו ג' מצד חכליתו כי בכלם נראה
 זה בתחלת המחשבה * ואמנם בכר
 הא' הכי זה בכ' בחינות א' הסדר ברע
 ב' חזקו כי ב' אלו הם במדרגת הכוונה
 ברע ד"ל הסדר בבאו מן הקל אל הקשה
 ובהפך וחזק מדרגתו וזה מבואר *
 כנגד הבחינה הא' ב"ה וכו' ג' רברים
 א' ההנחה הנחשבת והיא מזה פעל
 אויב ב' הסדר ברע ג' הנמטך ממנו כי
 הוא מורה על אמות ההנחה * כנגד
 הרבר הא' אמר סיה ה' כאויב וירכה
 כי בתחלת העיון בהטנחה פעל הרע
 הנה יראה פעל האויב ממס לא כמו אב
 אוהב את בנו וכנגד הרבר הב' אמר
 בלע ישראל בלע כל ארמנותיה סחת
 מבכריו וזה כי האב הרחמן הנה יניח
 היסורין מן הקל אל הקשה ראסונה
 ברברים חוץ מן הגוף ואחר כך בגוף
 ואמנם מה כפע סכינה ראסונה המכות
 בגופו ואחר כך חוכה לו ולז"א בלע יסר'
 כי אחר סבלע יסר' והסגיר אותם ביד
 אויב סב ובלע והסחית הבתים
 והמבכרים * והכיח ב' מקומות א' כולל
 ד"ל הארמנות ב' מיוחד והם המבכרים
 כמו טעמה למעלה וכנגד הרבר הב'
 אמר וירכ בבת יסודה כלומ' הנה נראה
 מזה הסדר שאינו מכוון רק להרבות
 בערה ובסיתה :

אותיות סל דחמים א' מעיר לעזור להבכיר כח הרחמים אבל עתה סתיה כל סס
 ארני כאויב גרם סבלע ישראל ואין הרברים כממעץ דאלמלא סיה בא חליה
 המלך הגדול בעל הרחמים אפילו סתיה כולה בסוד הדין החזק עכוס ורב הנה
 דחמיו ית' גוברו על הכל וימתיקם לא הפליג המקונן בהמרורו הקשה דרך הסדר
 מר ואמר אלו יבוייר סהספעת ישראל ת"ת קבא חליה סיקה מבליעתו ומבטלתו

מרחמיו

אם בזיון ובמרד ר' אפיכו לרעה ור'
 לטובה ומפכתי על בית דוד ועל בית
 ירום ומפכתי רוחי עליהם וגו' וגם על
 העבדי ועל הספח' אספוך את רוחי בו'
 לא אחתי עוד פני וגו' לרעה ויספוך
 עליה חמה אפני וביחזקא כתי' בספוך
 את חמתך על ירוסלם וכתי' כלתה ה' את
 חמתו ספך חרון אפני וזה ספך כאם
 חמתו עכ' יתכן פיהיה זה המאמ' מורה
 על מעלות יסר' בחטמה ובנבור' עוסר
 וכבוד אסר כס ככללות על מעלות
 האדם והחכמה מנוחמת א פכלו העיוני
 והנבורה הנבר' ברבורי רז' א הכהנתו
 בעצמו והעוסר אל הבית והכבוד אל
 המריכה ויבאו הכתובים דרך סוף
 כמנהגם וגם יתכן סירמוז אל מספר
 ג' הכתרים וכתר פס טוב ר' וקצת מן
 הכתובים מורה על זה :

בקשת הזה במקום סומין עליון
 יספיח מחסריו על ידו הספיח מרירות
 החכים ובוזה ויקרונו כל מחמרי עין
 היינו אותם סהיו מוסגחים ומוסקים
 מהנהא עיכא פקוחא דארוד' אנסין והס
 פורטי הנסמות המוסרטים באהל בת
 כיון מלכות והטובנה כל בחינה פנומית
 סבה הנקרא' בת כיון עדי פס הגיעו
 מכות ומחיכות הרדן : אל מחמרי עין
 הס כחות קרוסוס הנקראים חמורות
 פס מאריסון דמראה ולכך נקרא
 דכואל אים חמורות ובמקום מראה
 סהיתה רבילה לרדת מקסת זה פ
 סהיא נקראת מראה אל תוך היכל זה
 כדו טיסקו ממנה מאריסון דחלמא
 ומאריסון דמראה דכלסו יקני מאתר
 דא כדאיתא התם דף רמח ארדבא
 ירדו ממנה חיכים סכוני ויהרוב אותם
 מחמרי עין דהיינו מחמר עין הנכואל

סבאהל בת כיון טכן הסיכלות הס כעין
 להלם למלכות וכל א' אהל ומספן
 למרה א' וכלס אהלם אליה וכן יס לכל
 היכל כמה יתירות המספן סהס כחות
 קרוסוס המנהיגים העולם ואלו המחמרי עין
 סס באהל א' מאהלי בת כיון וסוא
 היכל עכ' סמים ולא זו בלבד אלא ספך
 כאם חמתו מהיכל סזכות סלמעלה
 מהיכל זה סמס כמסך כהר דיכור רכבר
 וכפך המסך עליהם כח האם
 הגדולה הזאת בספיכה לא סדרכוו
 בהמסכה אלא כמסך כקיתון והנה
 כסתרקרק תמא ג' ראסי המסחית פעלו
 פלספן איכה יעיב באפני הרי אף
 הרס בעברתו הרי עברה ספך
 כאם חמתו הרי חיתה יוכא' וכנ'
 כמו סרדסו' זל :

מחמרי עין דהיינו מחמר עין הנכואל
 סכעין להלם למלכות וכל א' אהל ומספן
 למרה א' וכלס אהלם אליה וכן יס לכל
 היכל כמה יתירות המספן סהס כחות
 קרוסוס המנהיגים העולם ואלו המחמרי עין
 סס באהל א' מאהלי בת כיון וסוא
 היכל עכ' סמים ולא זו בלבד אלא ספך
 כאם חמתו מהיכל סזכות סלמעלה
 מהיכל זה סמס כמסך כהר דיכור רכבר
 וכפך המסך עליהם כח האם
 הגדולה הזאת בספיכה לא סדרכוו
 בהמסכה אלא כמסך כקיתון והנה
 כסתרקרק תמא ג' ראסי המסחית פעלו
 פלספן איכה יעיב באפני הרי אף
 הרס בעברתו הרי עברה ספך
 כאם חמתו הרי חיתה יוכא' וכנ'
 כמו סרדסו' זל :

בניח הרבוה ה'
 אפר סוא
 כהנה סהרעות
 האלם בתחלת
 העיון מורו סהס
 כמסכות על כר
 סמאס והאיכה
 מן סמי לא על כר
 הסורין כרחס אב
 על

היה אדני באויב בלע ישראל
 בלע כר ארמוניה שחת
 מה היה בסעת
 סכרובן היה ארמי
 כאויב כלומר כו
 הגס פד' אוקיות
 סל ארמי סמיס
 תהס דין סהס רכ' וסמיס
 רחמיס סהס

הנקמת זכות המקדש אשר בו הדרום הזה : גלאנטי

כבר ירעת כי הקפת היא מרת המלכו' כלולה מג' גווכי' חיוור וסומק וירוק כלולה מג' אבות כדאיתא בפ"ה והנה הקפת כד אחזי בעלמא הוא להגן על העולם כדאיתא ריש פר' בראשית הכנכי' כראו בארץ בגין דעת הזמיר הגיע ערן לקצבא חיובין מעלמא

הוא להגן על העולם כדאיתא ריש פר' בראשית הכנכי' כראו בארץ בגין דעת הזמיר הגיע ערן לקצבא חיובין מעלמא

אמר המקונן בהספר תמרוו דרך קסתו כאויב ההור נהסך למפחית ואדרבא גלויי היה לרעה להורות על הכהנת הדין מוסכמת מד' הנהגו' סהן ג' גווכי' אלה והכולל ולא היתה הדריכה לטובה מקוסט' כגוונחא כמס' וראיתיה לזכור ברית עולם אלא דרך קסתו כאויב הטויתו היתה לרעה ואות קסתו בכינוי ולא אמר הקפת סתם דקרק מה שאמר רעיא מהימנא בערמ' פנחס כי הקפת המתגלה בארץ ישראל היא סכינתא והמתגלה בח' הוא מטטרון ולזה כיכ' כאף בכינוי קסתו כלומ' קסתו סלו דהיינו המיוחד לו קסתו קסתו ועוד היה מכבד ימינו ככר עיר' הימין שמדרכו להתפסט לאחוז בככשו' ארץ החיים להעלותה אל מקומה הרממה כדרכו שהוא פוסכיכ' דמטרוניתא ככב במקומו ולא נתפסט ככר הצורר הזה שבקרוב איש להסתחוות לו ולכסף ירו מציב ימינו במקומו שלא יאחוז בו הנוסף איכ' מדרכו אל דורך הקפת מזוב ימינו למעלה לזרוק החץ וכמו כן בקפת

דרך קשתו באויב נצב ימינו בצר ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון שפך באש חמתו

החוזק בעכה אמר דרך קסתו כאויב ודרכת הקפת דמ' על תקון העכה כדרך ידרכון קסת והכונה סהו' עוזר לאויב ומתקן עכתו כאלו הוא יוסב עם אכמי העכה וכוסא ונותן עמסה ולפי שהמנהיג הוא הראשון בזה אמ' כאויב וכנגד היכולת אמר ככב ימינו ככר כי לא השיב אחר ימין הכר כימין ישראל אבל עזר ליו וככב ימינו להלחם בימין הכר וכנגד הדבר הב' אמר ויהרוג כל מחמדי עין באהל בת ביון כי כלחם ברבון וחפץ עד סהרב כל מה שהיה חפץ באהל בת ביון וזה דמ' והסלג' כמו סיבא כי הנכה כמו שאמרו לא יפעל ברבון ואמר כל מחמדי עין ירעה כל מהסחמד עין האויב ככסף להרוג אותו הוא ית הרגו בזה והרגו מעצמו וכנגד הענין הב' אמר מסך כאם חמתו וזה כי עט טעסה כל אלה הרעות והיה ראוי שתתקדר חמתו הנה חזר ונסך אותה מחדש כמו האם כלו לא התחיל עריץ וזה רמז למה טעסה בזיון כינתן גמיהם ברר אם להכות בארכ' וינתן אם

אם

מאמר זל רבי עזריה בסם ר' יודא בר
 סימון אומר כיון שבגמרו עונות ונכנסו
 סוכאים בירושלם נטלו גבוריהן של
 ישראל וכפתו אותם לאחוריהם אמר
 הקב"ה חכי כתבתי עמו חכמו בכרה
 ועכמו בני פרויון בעער זאכי בריוח
 כביכול הטיב אחו' ימינו הדר' ואתה לך
 לקץ ותמות ותעמוד לגורלך לקץ הימין
 לקץ אותה הימין שהיא מסובבר' וחוא
 סדרה אולמעץ יחלכין ידירך הוסיעה
 ימיה ועכני ע"כ וזה ג"כ מתדמ' למאמרי'
 עובדים ומהם ז"ת איכנו פועל אלו
 הרעות בעבם ובדרכן וכלו ימינו אשר
 בה תפעל הטוב ג"כ בגלות וזה כי הוא
 חסד בטוב בעבם וכנגד הדבר הג'
 אמר ויבער ביעקב כאם להבה א'
 חלה סביב והכונה כי בער ביעקב
 אם המחלוקת והקטטה וכלתמו אים
 באחינ' ואים ברעהו וזה בתכלית הרוע
 באנפי המערכה ובמדרם מאמר זל
 אמר ר"ל כמהסורעכו' באה אים מרגיטי'
 בה אלא יעקב הדר' ויבער ביעקב
 וכמהטובה באה אים מרגיטי' בה אלא
 יעקב פ"ב יג' יעק' ע"ד כאן יתכן לדרום
 זה המאמר לגבאי ויתכן לדרום אותו
 לשבח אם לגבאי כאשר קח הטובות
 והרעות בגמיות כי הטוב והרע בס'
 איכנו כרגם לשלמים היסרים בלבנותם
 אבל לבלתי שלמי' והמטיס עקלקלותם
 וכמו סבבר אמרו כי הטוב' השמיוחדות
 לארם במהו כן איכס לא הטובות ואם
 לשבח כי האומות הם כחפדים במתי'
 ובלתי מרגיטיס הרע והטוב האמתי
 לפי מאיכו בס' וכבהמות כדמו זאי' ראוי
 פיווחם אליהם רע העדר השלמות לפי
 שאין דרכו סימחא בה וכזה באומות

שב' לאחור ונתרחק מחבקי' או נמי
 הטיב אחר וימנו חזר הימין להיות
 אחר ומה שהיה דרכו להספיס הקרוס
 בסוד פנים היה משפיע בגבורות בסוד
 אחורי' וזהו סו' ואומר חלתי היא פנות
 ימין עלין כלומ' החולי והסער של הנה
 מחמת סכנתה ימין עליון מטבעו
 וכעסה אחר ודין זהו ארורים הרעטי'
 וכו' וזהו מפני אויב זה סמאל כראותה
 בתיקו' דף מט' ואמרו מפני הויכוח' על
 פני כל אחיו וסכוח אית פנים ואית פני'
 ברביז תתאיז ויטמאל על כל איכוס
 פנים יסכוח וזהו מפני אויב מאיכוס פני'
 ודרג' סגואי' דאית לאויב זה פנתגברו
 לכ' בכח קטרוגם עד פסב הימין אחר
 ובכף ויבער ביעקב ת"ת תחת היותו
 רב חסד מטה כלפי חסד נתלבב בסוד
 הדין מפני ברדי' פחזר הימין להספיס
 דין וזהו כאם להבה אם מזר הגבורה
 ולהבה פאי' לה עקר מזר החסד
 ולהיותו סוף סוף עכמותו רחמים לא
 נתלהטו בדין לא סביבותיו וזהו אכלס
 סביב וזהו אמרו כאם ולא אם ממם
 רמיון היתה כאלמנה ולא אלמנה ממם
 כי לסינתו כאם ולא אם אכלס סביב
 פלט בסביבות ולא בתוך ובזהר פ'
 בשלח דף כ"ז ר"ט כד הוה מטי להאי
 קרא הוה בכי דכתוב הטיב אחר וימנו
 וכי אפשר דהטיב אחר וימנו אלא בגין
 דאקדים פמלא לנחתא בעלמא וימיכא
 אסתארת באתר אחרא עלל הכונכה
 שהסמאל ירד לעולם להספיס את הדין
 והימין מפעיס החסדים אל החיכוכים
 פסס אחר ודין :

העולם וירמוז לפי זה בטובות האמיתיות
 הנקרות

בתיקונים דף ב' וזו ואין כריך למר זו
 קתני • חי נמי אפשר להספך הקרר כי
 כל כאות יעקב היונו העפיה ואתרבי
 ממלת כל וכאות יעקב היונו היכרה
 כראיתא בתיקוני עמורא דאמכעיתא

כליל סית ספירן מקננא במטרוז סהוא מר עולם היכירה ולפי זה יעקב בהת
 כפטונו מבכרי בת יהוד' היינו עולם הכסא סהוא מסוכב ממבכרי סכנ ים לכסא
 סתין גלגלין דסחריה לכורסייא כראיתא בתיקונים תיקון יח דף כח וכך ים ע'
 מאורו ססוכבי הכסא וזהו סוד מאורות כתן סביבו עתו וזהו ע' דער רב' סכלו
 בסוד כוונת תפלת סבת סבחול ים לו כוכה אחרת המבוארת בפ' תרומה • ועד
 כמו אחר וכו' ולהס קרא מבכרי בת יהודה וכנעה חרב ער הכפס ער סהגיע
 לארץ ממלכות ארץ עליונה באופן סכתללו ממלכה וסריה וסלטה סהריסה
 במלכה ובכל סריה • חי נמי סריה סם מטט וסנד סהס סוד תחומי סבת בסוד
 עגולא ורבעא וסעיר בתוך סביב למקדס יחנו וככס זר בסלל דילה ודילהון
 וכתלל סבת ותחומיה ולפי' זה אחי ספיר מלת הגיע לארץ וזו אף זו קתני :

ז שועיב

כבר ידעת כי מלת קרן הוא רומז
 במלכות כרפי' בזהר אצל ובא
 לו לקרן • והנה כל היא היסוד עם
 סכולל חמסים סערי בינה כמנין סל'
 והלל הנה הוא
 דאחור בסמיה
 ובאדעתא זפתה
 בזמן סחרבן
 כמסכה זו אף זו
 ער למעלה סלא
 די סהבלעת כאות

הניח הרע הב' והוא כסא ספול
 והחלים כל כחם במלחמה
 והניח בזה ג' דברים סכריכים • א'
 הידיעה בעצה בדברי המלחמה ב'
 היכולת להוכיח
 אל ספועל מה
 סנפל בעצה ג'
 הרצון לעשות
 המלחמ' בלב סלס
 כמספ' כנג' הדבר
 סאחר אמר גרע

גרע בחרי אף כל קרן ישראל
 השיב אחר ימינו כפני אויב
 ויבער ביעקב באש להבה
 אגלה סביב ו

יעקב וכהרוסת מבכרי בת יהודה וער
 סהגיע לארץ מלכו' כאמור אלא סגרע
 גס כן סכל סהוא היסוד המיחד בין
 קרן לישראל ועוד עלה אל הימין וססבי
 אחר וענין הגירוע הו' ססמאר בסיעור
 קומתו לא עלה להסחיר עס ישראל
 בסוד אור סלכנה כאור סחמה וזה
 לפי סהסיב אחר וימינו כי סוד וימינו
 סמחבק והוא סוסבינא דמטרוכיתא

מאמר

סכ

היום חלה בית המקדש ההד' רוממו ה' חלקינו והסתחוו להרוס רגליו :
ן' שועיב

הזכיר האופן הב' והכונה בו פלא נאות יעקב היינו עולם הברואה
היה זה הרע לל חורבן בית עולם הכסא ונקראו כאות
המתד' הוא המונח לבד כי כבר הסמיר יעק' עלמס כי יכזכות ממד' המלכות
והחריב דברים אחרים רבים היה בס הנק' יעקב כדאיתא בפ' בלק ובכמה

כרו בזיון וקפא' בלע אדני לא המל את כל- דוכתי יורדים
והכיה זה בסתי ומתלבסי בעמר
בחינות א' במה ספירן דברואה
סיהיה מחלים כדפי מורי זלטה
כה ישראל נגר בספר נמצאו עפ'
האויבים ב' במה ספירן דברואה
סיהיה מחזק ירי כאות ומסכנות

האויב ומסתתף עמו כביכול. ואולם לעשרה כזכות המתפסנות מיעקב
בבחינה הא' הכיה ב' רעות א' במקומות העליון כאמור * מבצרי בת יסודה
ב' בחזק האכמים בעצמם * כנגד הא' היינו עולם היצירה ז' היכלות ונקראו
כז' ה'ז' ב' דברים א' הסמר המקומות מבצרים הטעם הוא כי כמו שהעיר
ב' הרע הנמשך מזה ואמנם ברבר הא' מתחזקת ומתקיימת במגדלים כמו כן
הכיה א' כולל ב' יותר מיוחד בחזק כנג' עיר ה' כבאות עיר חלקינו מתחזקת
הא' אמר בלע ה' ולא חמל את כל כאות בשבע בתולו' אחרים רעותיה ז' היכלין
יעקב והעליון ברע בסמי עניינים א' עילאין לפי מבהם נחתם כל מעשה
ס' כבר יקרה בפועלי' הרע שאחרי היות התחזקים והיא ח'ינה מתחזקת כי אם
ב' דם האים אשר יסתדלו לעשות לו רע בהם כבוד מייז נוקבי' והרמז ואר' יעלה
ירחמו עליו ולא יעשוהו והסם ית' בלע מן הארץ - ארץ נתנה יבולה ואחר כך
ולא חמל * ב' שאעפי' סתחילו לעשות יברכנו חלקים חלקינו וזהו מדרשו ז"ל
הרע תסכך מחמו ולא יעשו כלה ולזה תנו עוז לחלקים באק'י נעשה חיל הגיע
אמר כי הפ' בחמתו בלע את כל כאות לארץ כלומר עד שהגיעה החריפה
יעקב לא נפאר גס א' והם היו בתום ופביר' המבצרי' על הארץ רהיינו עולם
חזקים * וכנגד המקום הב' אמר הרם העשיות והכונה על הסכנתם וביטול
בעברתו מבצרי בת יסודה הגיע לארץ כחות' לבלתי התגבר באופן מנחחללה
וזה כי כבר יהרוס האויב גבה המבצר קדושת הממלכה וכל מריה אשר הם
ובנינו החזק כרו פלא זועיל להתחזק בעולמות בריאה יב'יה עשיה * או כמי
הארם בו כאמ' בתחלה אמנם לא יחום חלל מלפון חלל סמקו' קדומו' הממלכה
להגיע עד סרמו ולז' א' מעליג ברע הרם ומקום קדומו' מריה נעשה חלל מריה
בעברתו עד שהגיע לארץ וכאומ' ערו הקדומו' מהם ונעשה חלל וכנסת חללה
ערו עד היסוד בה * כנגד הב' אמר חלל פעשה זונה במקום ג' בירתה וכדאיתא

בתיקונים ממלכה

מממים לארץ כל תפארתו של ישראל
 הרום רגליו בכלל היה ולא זכר אותו
 ביום חרוץ אטו ומלת את אחו לרבוי
 כל הסיכלו מהם מסכך הסכינה כרשי
 אל מלך בן שמת לו בן מהו עושה תולה
 סק על פתחו מכבה את העסקין וכו'
 ואתה המעיין אל תבהל ברוחך להסיב
 כי כבר ירעת הקרמת רעיה מהימנא
 כי כל סוד הגלות שאנו אומרים גלות
 פכינה אינה כי אם פכינה דכריאה
 דהיינו כינון אחר המתנוכץ ממנה
 בבריאה כי פכינה דאזילות עליה
 כתיב אחי ה' הוא אמי וכבודי לאחר לא
 אתן ולכף אל תמים הרברים אל לבך
 כפפטן אלא על זכור מוכר מהקרמה
 הנז' ואפטר לרקרק כן במלת את
 דקאמר את בת כיון דהיינו מקומו
 ומקרטו של בת כיון שהוא הבריאה
 כאמור והוא על דרך פסי' בזה את
 מקרט ה' טמא את דייקא דהיינו מאן
 דמאליב אתרהא וכו' ולאו מקרטו ממס
 אלא אתר וכסא המקרט :

מחוייב כפי הטבע או במעלות הנפשיות ואם בטוביות הגשמיות אמנם
 במעלות האמיתיות שהם נפטרות בלי מעשה ופעל רק בישיבה לבטלה ובלתי
 השתדלות הקבייה ואעפ"י שאחר קנייתה הם יותר קיימות המוסכלות הלימודיות
 כמו שבא במקומו ואמנם בטובות הזמניות כי לא יהיו בטוחים מהרעות
 הזמניות רק בעת הרביקות עם הפס ית' וזה לא יושג כי אם בזמן חרוך ואולם
 בהפך הדברות מיר ופול האדם לארץ ויכנס תחת הזמן ויקרו אותו מקרי
 העולם וכמו שעב' בספר עין מפט' ואמנם המאמר הב' יניח זה מכר הקבה
 כי הסכל בהיותו עולה במעלות הסולם וירבק בכסא הכבוד לפעמים יטעה
 ויסתכך בטובות העולם הנמשכות בהוראת הככבים ויוביא מכלו בדיעת מכבי
 הככבים כמו שהיו עושים הקדמונים ואמר כנגד הבחינה הטני ולא זכר הרגם
 רגליו ביום אטו כי לא היה לתכלית קיוס הארץ שהיה הרום רגליו של הקב"ה
 זכאו' והארץ הרום רגליו כי המקרט אשר בו קיוס העולם בשלמות נחרב עם זה
 המטר והוא הרע המכוון בעצם בזה הסדר וכן במדרג ולא זכר הרום רגליו איך

הרום

מניח הקדר הכ' וכו' ב' ח'קים ה'
 גודל הרע פניית רבור הכניח
 ביחוד עם ישראל מספר הפלגת כרתה
 תפובה למה שאמר בקדר העובר לא
 חליכס וכו' ח'ולס
 בא' ב' מאמרים
 בא' מניח גודל
 הרע בכחי' חרבי
 המקרס וכלוק
 הסכינה מישראל
 פניית מניח טראני

איכה יעיב באפוי אדני את
 בת ציון השליך
 בשמים ארץ תפארת ישראל
 ולא זכר הדרום דגליו ביום אפיו

ידעת כי בת ציון היא נקודת
 ציון כחינה פנימית במלכות
 מקום מסך ומוסב נקודת ציון סביבו'
 בסו' ברכו לראש כריק וקראו בת מלמו'
 לפי' בת יכול וכן
 בת ציון זאת היא
 מרתו ונרתקו של
 יסוד והכה תחת
 היותה מאירה
 כספירים כאור
 הסמס המאיר אל

להתפעל מזה התפעלות גדול ואמנס
 במאמר הא' הכיח כ' דבורי' א' גודל הרע
 פני' סיראח בתחלת העיון שהוא כמטר
 ממנו זת כמו אויב לא כאב רחמן כמו
 סויער בא' לכו כאמרי' י' ח'יס וכו' ח'ולס
 הרבור הא' הכיחו ב' פניס ח' בכלל ב'
 בפרט יותר כנגד הא' בא' זה הכתוב
 ולמה שמנהב הכבוז' להמסיל הרעות
 היורדות מלמעלה כמטר כאומ' ומטר
 על רעעים וכו' המסיל רעת ציון ג'
 בו וראוי לרעת כי במטר יבחנו פלטה
 בחיכות ח' החות' פלו והוא האיר העולה
 מן הארץ ב' הזורה והוא התהפכו
 במקום המפורסם באבני טים ויהיה
 למיס או פלג או ברר וירר מיר' ג'
 התכלית והו' להכניח מוכא דסא אמה
 כנגד הבחינה הא' איכה יעיב באפוי ה'
 את בת ציון ירבה כי כעשו העבים מן
 האר' העטני' העולי' באפו בעת הבער
 חמתו וכנגד הבחי' הסכית ח' הפליך
 משמים ארץ תפארת ישראל רובה לומר
 כי הרבה היורר מאלו העבים והאידיס
 הוא תפארת ישראל אשר היה רס ונסא
 והפי' הפליכו לארץ והספילו בתכלית
 הספלות ובמרר' מאמר ז' הפלי' ממני'
 ארץ

עבר פניה אררבה החסכה והעיב
 אותה כעב שחורה שהי' האף אחת מג'
 ראשי המסחית הכו' בספו' והוא רחום
 ספלטן יוכחות כד רמס ליליא לסוטט
 בעולס וככג' אזו חוזרים ה' הוסיפה
 המלך יב'ק סכו' חנו מזכירוס ג' פמות
 העולים יב'ק ססה אהי' ידוד אדני
 להככל מפחד בלילות וענין עב' זה הוא
 כי ככנס החיכוני הזה והבריל בין
 המלכות ובין היסוד בסוד ערוה רע
 סככנס בין ואו להא כדפיר' בתיקוניס
 והנה סס ארני זה היא הבחי' הכוללת
 אשר הרעה לבחינת נקודת בת ציון
 אכ' לפי' פניס פני' בשקוק' הקודמי' שהיא
 בחינת מלכות סבת' שהיא סו' ויסגור
 בסר תחתנה אשר סמקונן כמתאונן
 ומתלונן איכה נהיתה הרעה הגדולה
 הזאת שהעיב והחסיך ארני כאמור
 את בת ציון והא כיכר הפליך משמים
 לארץ המלכות הנקראת תפארתן של
 ישרא' כרפי' בזוהר גדול ה' זמ'הולל מאד
 בעיר אלקינו דמלכא בלא מטרוניתא
 לאו גרו' איהו ולא מהולל ולא זכר הדרום
 רגליו דהיינו בת ציון האמור שהו' בית
 מקדשו ובית מכוותו כי כשהושלך
 ט ב 9 2 משמים

ביתא ראשונה ועתה כבא לפרט אלפא
 ביתא סמיה כפר :
 והאמנס בהברלי החו לפני מהחוס
 והתנועה נמשכים מהכח הנכפמי אטר
 במוח אס בראשונה או הפניית יחס זה
 ראשונה בכלל אל הראם והוא המכוון באמרן הטואו בראש ולמה שהחוסים חממה
 הניחוס אחר לאחד ראשונה חוס הסמע והוא הכרמז חטאו באזן ב' חוס הראות
 והוא הכרמז באומ' הטואו בעיץ ב' חוס הריו והוא הכרמז באומ' הטואו באף ד' חוס
 הטעם והוא הכרמז באמ' הטואו בלפון כי הוא הכלי המיוחד כמו ביריעת ה' חוס
 המסוג והוא הכרמז באמרן הטואו ביד כי בהכח הממסם היותר מלס ההפגה
 כמו טבא במקומו ואף על פי שהוא מתפסט בכל הבוף והאמנס כנגד אברי
 התנועה הניח הרגל לפי שהוא הכלי היותר מפורסם ומיוחד בזה וזהו מה שהניח
 בהברלי החי ויפול החטא בס במדות בעצם לל בפעולות המעשיות גם במקרה
 ברעות במה שהם מממסים לפסל העיוני והאמנס ברבור הכיח ראשונה הרבור
 החכוני באומ' הטואו בפס וכו' פניית הרבור הפנימי וזה באומרן הטואו בלב ובו'
 ורמז אל הסכל העיוני בעצם וזה בבחינת הכח כי בבחינת הפועל יבא אחר כן
 וגם איפטר סיוכללו בו המוסכלות הראשונה מהם מביעות ביקור הסכל והאמנס
 הסכל המעשי יתכן סיוכלל בו בסניות או בראש הנז' למעלה והאמנס בבחינת
 פעל הסכל העיוני כלל החכמות בארבעה כונות כמו מעשה החכס בפתחת
 האלחיות ח' ההרגליות ב' הטבעיות ב' האלחיות ד' חכמת המדות רכוני המעשים
 הטובים והרעים והאמנס כנגד ההרגליות אחר הטואו בהוא ובו' לפי סנוסאה איננו
 חמר מוחם כמו טבא במקום הנז' ולא גם כן מופפט מחמר בהחלט אבל הוא חמר
 בלתי מעיוין והמר כנגד הטבעיות הטואו בזה ובו' לפי סנוסאה חמר מוחם
 והאמנס כנגד החכמה האלחית אחר הטואו באם ובו' והטואו בים ובו' לפי סנוסאה
 בה ב' מיוס ח' מיוחד והוא הנברל הנמסל בכתבי הקדש באם כאמרן כי ה'אקיס
 אס אוכלה ובו' וס לטבה איכה מזה המקום ב' כולל זהו הנמסל במהו כן והוא
 הכרמו בים ואולם כנגד החכמה המעשית אמרן הטואו בכפלי וכו' למה שהפעולות
 הטובות או הרעות וליד המדה בהסכל הפעולות והרגלס ולזה נקראת כן חכמת
 המדות ובלפונס איטיקא והאמנס נתיחסה זאת הודיעה אל הסכל העיוני
 בבחינת ההסגה הכוללת אטר בה לא בבחינת המופפט החלקי במעשים
 החלקיים כי זה מיוחד אל הסכל הפרטי במעשים והנה לך רמז מה בזה המאמר
 באות והכתובים באו בו בדרך אסמכתא מכנהגס על הרוב וז' מ' אל בזה

הסדר תם :
 וזהו סוף ספר גלאנטי
 ואלו הם שמות המדות
 והאמנס כנגד המדות
 והאמנס כנגד המדות
 והאמנס כנגד המדות

מניה

ולקו ברנל בטרם יתכנסו רגליהם
 מתנחמים ברנל דכתיב רגלי מבשר
 חטאו בפה וכל פה דובר כבלה לקו
 בפה ויאלכו את ישר' בכל פה ומתנחמי'
 בפה אז ומלא סחוק פיו חטאו בלב
 סכ' ולבם ממו שמיר ולקו בלב וכל לבב
 דוי ומתנחמים בלב סכ' אדברו על לב
 ירוסלים חטאו בהוא סכ' חטאו בה'
 ויארמו לא הוא לקו בהוא סכ' והוא נח'
 גם מתנחמים בהוא סכ' אככי אככי הוא
 מתנחמם חטאו בזה סכ' חטאו כי זה משה
 הא' לקו בזה סכ' על זה היה דוה לבנו
 ומתנחמים בזה סכ' חטאו הכה אלקינו זה
 חטאו באם האבות מכערים האם לקו
 באם ממרום סלח אס מתנחמים באם
 סכ' חטאו ואני אהיה לה נאס ה' חומת אס
 חטאו בים סכ' חטאו ה' בקרבנו לקו בים
 סכ' חטאו ים מכאוב ומתנחמים בים סכ'
 להחיל אוהבי ים חטאו בכפלים סכ'
 חטאו חטאו ירוסלים לקו בכפלים סכ'
 לקחה מיד ה' כפלים ומתנחמי' בכפלי'
 סכ' נחמו נחמו עמי עכ' לסוף המאמר
 ואנחנו המדבר בו הסרור בקבתו לבר
 לסבה הנחנו במאמר אחר למעל' וזולת
 ספסט המאמר נכון כי במדה פארס
 מורד בה מורד' לו ראוי לרקרק חלקיו
 ולרון אותם לכף זכות ואפילו ברך
 רחוקה כל סכ' בקרובה וראוי לרעת
 ראשונה כי גרר הארס חי מדבר ואמכ'
 הדבלי החי במהו כן הם החוס והחמוע'
 והרבו' ים ממנו חכוכי יום ממנו פנימי
 ולמה סהחטאו והרעות כבר ייוחס אל
 כל האל כמו סהסלמות בכלס הכיח
 המאמר זה בפרט והעונם באו הבחינו'
 הוא מדה כנגד מדה ובה הנחמה וזה
 גלוי לפי הסכל והדק האלהית •

תמונה לא יעמוד באבל כל הימים לא
 ודאי קץ יס' לרברכ' לא ריין לישראל עבר
 גלות אפילו בלא תמונה נבאלין עכל
 וזהו סאמר כאן כי רבות אכחותי ולבי
 דוי ראוי סתבא עת סקורחט כי רבה
 הכער והדאגה • אי כמו על דרך הסוד
 תבא כל רעתם כל הקליפו' כלס ועולל
 למו תבלעס ממקומם ולא יסארו כי
 אס עוללות מועטים דהיינו ביטול כל
 המרירות ויסאר הקצה המתוק כרפי'
 בפ' עכסם כפ' גער חית קנס עתיר
 הקצה לתברא רגליה דקוף וסאמר
 מקנס הכה ראסוף לפיון הכה הכס וכו'
 כאשר עוללת לי יובן במאי דאמר בגמ'
 סבבית סני סתענו כמה תעניות כרו'
 סימסר בירס ובה"ל סל עריות והקצה
 חסכים עמהס ויכא מביז קרס הקרסי'
 כעין רוב סל אס ויאמר זכריה זאת
 הרטעה תפסוה ואסרוהו וכימי' סלסס
 לא כמכא ביכה בת יומא וכו' מה עשו
 כחליכו לעינוי אהנו כי היכי דלא
 איגרי בקרובות כמכא בערך העריות
 סקרובות כסאר סיכסר' מתוק וקטוף
 כעוללות אלה סוף להס לא סחף ולא
 כטף סחרי ממסמם ארס עס אמו ועס
 אחותו ואינו חוסס וזהו ועולל למו
 ססאירס כעוללו' כמו סססארתו עוללו'
 בסבילי בערך סקרובו' וזהו לי בסבילי
 בסביל סראית סרבו פסעי בני ופסעי
 איקרון בגין דלא אקרימית לסוף קיסט'
 ואף על פי סוף תפלה זו נאותה אלי
 עתה סאני ככער מכל מקום אני סולת
 על זה כי רבות אכחותי ולבי דוי והוא
 מעד רבוי החיכוכים לכך אני מתפללת
 סתמעיסס מן העולס : ער הכה
 הגיע מה סכוכי קוני לפרס באלפא

ט א 9 1 ביתא

כל הרעה מעשו בן מה שהורטו
 תה סלא הורטו כי אפילו כמה שהורטו
 יענסו כי היה להם לעשות כמו פעשה
 ההוא דאמר בעי לחרובי ביתיה ובעי
 לכפורי יריה בההוא גברא דאזל ואבייר
 והם לא כן עשו אלא סתחו כעמדת
 בקיור והוסיפו על הסמועה לכן תבוא
 כל רעתם אי נמי כל רעתם היינו
 ממשכותם לרע פחושבים עלינו תמיד
 וכדאיתא בגמ' משמיהו דקאמרי בהא
 טלוקין ובהא כחתיכן ואף אבו עושים
 כליה כי היכו דלא לקריון מלכו קטיעא
 הרי סלא הניחו עכסם לעשות חו' כליה
 אלא מפני הכבוד ולא עמו אלקי' לכבוד
 סלה לכן כל רעתם כל הרעה שסכו
 ומחשבתם הרעה תכרפה למעשה
 לפניך ולא לפני העב סנהדרין סבהיכל
 הזכות אלא לפניך אטר חרפך ה' והיו
 אומרים היה אלקיך ומה גם אותה סגרה
 את הפרוכת ונעשה נס' וזכבך הם
 וחשב סהרב את עכמו ואמר חו' אהיו
 פור חסנו בו אהה שחרפוך לפניך תבוא
 רעתם לעשות בהם דין ועולל לחו' מלסוף
 עוללים ויונקי' ח' ספץ עולליהם אל הסלע
 כאטר מפני עוללי' אל הסלע וכדאיתא
 במדרשט' קיבן מוחי' ולבוס' כמכאו' על
 ס' ע' א' כי רעות אכחותי' ולבי דני כל כך
 גדל כערי כי אף על פי שאני מדברת
 זמת אכחת' ודאגה ועלבי אטיחכה
 ל' פליג' הראגה אינו מועיל כי עס כל
 זה מדבות אכחותי' לבי דני אינמי אית'
 בש' חלק אמר רב כל הקבים בלו ואיך
 הדבר תלוי אלא בתשובה ומ'ט'ט'מ'אל'
 אמר דיו לאבל סי'עמוד באבלו ופי'רמ'
 אל פני פי' חר קאי לעילא סעמוד כמה
 פניס וימינא אחר כלומר אם לא יעשו
 תשובה

ברע הוא חמור ביותר כי יורה על
 הקנין הרע בתכלי' אמר בנפס הפועל
 אמנם הפפע הוא חמור באמת כי מור'
 על הפועל במזיד והמדר אבל אינו כל
 כך בתכלי' הרע והעבר הגדר האכוס'
 ולזה אמר תבוא כל רעתם וגו' כלומר
 חספיק רעתם העוברת הגבול למה
 שהספיקו פשעי' ובגדר הפני אמר כי
 רבות אכחותי' וגו' כלו' אפ'י ספפעתי
 לפניך ראה לבי מתהרט והוא מכתער
 על זה יותר ממה שהוא מכטע' על סאר
 הרעות והאכחות ואם הם רבות באמת
 ובמדרש מאמר ז' כי רבות אכחותי'
 ולבי דני אתה מוכא סברבר סחטאו
 ישראל בה לקו ובה מתנחמים חטאו
 בראש דכתי' נתנה ראש לקו בראש סכ'
 כל ראש לחלו מתנחמים בראש ויעבור
 מלכס לפניו וה' בראשם חטאו באזן
 דכתיב ואזניהם הכבירו מסמוע ולקו
 באזן דכתיב אטר כל סמעו סכלנה ב'
 אזני ומתנחמים באזן דכתיב ואזניך
 תשמענה דבר חטאו בעין דכתיב יפן
 כי גבהו ובנות כיון ותלכנה כטויות
 גרון ומסקדות עינים ולקו בעיז דכתי'
 עיני עיני יורדה מים ומתנחמים בעין
 דכתיב כי עין בעין יהאו וגו' חטאו
 באף דכתיב והנס סולחי' אל הזמורה
 אל חפס ולקו באף סכ' אף חני אף עמס
 בקרוב מתנחמים באף פני' ואף גם זאת
 וגו' חטאו בלסוף דכתיב וירדכו את
 למונס קמס' טוקה לקו בלסוף סג' דבק
 לסוף יונק וגו' ומתנחמים בלסוף סכתי'
 ולסוכנו רכה חטאו ביר סכ' ויכס רמיס
 מלאו ולקו ביר דכתי' והיו נס' רחמני'
 ומתנחמים ביר סכ' ויוסף ה' סכית' דני
 חטאו ברנל דכתיב רגליהם לרע ירדו
 ולקו

למוני מנותפים ברע ויתכן שירצה
הבאת עלי יום קראת תן העונק והס
כמוני בלמ' ברע ולכן איך ראו פיהו
הס פועלים בהמת אבל מתפעלים גם
כך וכמו פיהמ' תבא כל רעתס וגו' כמו
פיבא והראשון יותר מתיהס אל הקסר:

כי אחת עשות בהסתלקך למעלה
והמסת למנחס הזה עמך וזהו כיד
למה ה' תעמוד ברחוק וכן וחתה ה' אל
תרמק ואלכני הסתר הסתיר הבאת ווס
קראת היינו מעלת הקלפות והסכנעת'
ויחזור הרבר לכמו פיהו והס יתיו
כמוני בפפל המכב ואכי אחיה כמו

שהיו הס בגרס המעלות וכמס ובני ככר איכריכס וכורמיכס ועלך יורה ה' ואלות'
הבאת מה' אל תביא הוא על דרך ספי' בזהר ואת עשו סכאתי ואסי' את הריו ממחה
ואפוס והרי הס עומדי בתכלית הרוממו' אלף ואפוס' סמית בסתקא דילי וסרתיא
בפרקי רבי ישמעאל אמר ר' ישמעאל כל הסתראות הללו וכל הסתנאים הללו הסתנו
והסתרו בו בסמאל והוא אומר קבלתים עלי ויכחרי ו' אבידים אלנו אמר ר' ישמעאל
מה עשה ה' אליך ישראל באותה עשה לא הספיק לומר לסופר כתוב גזרות גדולות
ומכות עזות וכוראות וכו' אלף מיר בטל הוא בירד וכתב עליו ווס נקס וזס הבאת
יוס קראת ככר הבאת אותו בענקקך' אי בניו הבאת ווס קראת היינו יוס ביטול
הקליפות והמתקתס וזו יהיו מתוקים כעין קליפת נוגה שהיא מתוקה ויהיו
קדושים וטהורים כמוני ואל תקמה על תפלה כוז וסאררבא ה' לל כלל בחמה
וכיוכא פהרי בפרקי רבי ישמעאל כסנגזרה הגזירה על קרתא דבתא מסיק עד
פיהו כל פרי קרתא רבתא מוטלים במרוס סחוטים כגדיים וטלאים סל זה ספי'
סיתמתקו כמו סנכאר בסמך וזהו ויהיו כמוני סיתמתקו וזה כיכר תבוא כל
רעתס לפניך כמו סנכאר בסר וזהו סוד הסזיר למה נקרא סמו חזיר סעתיר
לסחזיר וכן בלע המות ולא אמר בלע מלאך המות ויסאר מלאך קרוס מסרת וכן
סמאל יבולע ס' וסאר אל' וזהו סו' עתי' קב'ס להביא אתי כהד' וסוחטו דהיינו
הוכחת ארמימות חלאת סוועאתו סיהיה במתק הוא וחיליו לא ירעו ולא יסחיתו
כדכתיב וסלומת רפעים תראה כי יסוב מכיאותס גנוז וככלל במרמוי סבתקוטה
וכארוך בררוס הזה סל תקוץ הקלפה והמתקתה כ' בפסו' סיסי וסמחי בת' ארוס
וככר פרסתיו בחיבור הגדול בספר ירח יק' בכמה דוכתו :

זהו הענין הסני ובו ב' דברים אחד
התפלה סיסגוח סס' ברעתס
ויעניכס ב' מחזק הטענה על זה כנגד
הא' אמר תבא כל רעתס לפניך וכולל
למו כאמר עוללת
לי על כל פסעי
וראו לרעת כי
סחטו הסוכנה
ברע

תבא כל רעתס לפניך ועוללת
למו באשר עוללת לי על כל
פסעי בני רבות אנוחתי ולבי דרוי

מלת כל רעתס כלומר כל
הרעה סעסו ויתר ממה
סנתן להס רעות וכמס' אני קבכתי
מעט והמס עזרו לרעה ספי' והמה כלפי
הסרים סל מעלה
סעזרו לרע' שהיו
פוסים חויליהס
למט' כיסר תבוא
כל

והם הנקראי רעות הרבים סמל וחילוי
 לילית וחיליה הגרת בת תחלת וחיליה
 נעמה וחיליה סמעו כי נאכחה חגי
 סהיא בחינתה הפכיתית סקרא מקרט
 כמס ומקטי תיראו
 כמבוא פ'כראסי
 דף ו' ועל מה חגי
 נאכחה כי חגי

אתה עשית רבאת יום קראת

ויהיו כמניו

הממחה ברע ב' חטאים ופסעים סיס
 לאויב ממקום אחר כנגד הא' בא זה
 הסוכה והכיה בו ג' דברי א' הפעל הסולל
 לכל הסומעי מאומו העולם ב' המיוחד
 לאויב ג' מוליד מזה
 פראוי סיתעורר
 לקחא בעבורו
 כנגד האחד אמר

סמעו כי נאכחה וגו' וירכ' כל העמי אסר
 סמעו כי נאכח' חגי על כל הרעה הבאה
 עלי חגי מנחס לי מהס כללי וכפ' במדר'
 אתה מוכח סכל מקום סבקסו יסראל
 לברוח תיו מסגירים אותס בקסו לברח
 כלפי כפולא הניחוס ההר על ג' פסעי
 עזה וגו' בקסו לברח כלפי מזרח ולא
 הניחוס ההר על סלס' פסעי צור וגומ'
 בקסו לברוח כלפי דרוס ולא הניחוס
 ההר מסח מדבר יס בקסו לברוח כלפי
 מערב ולא הניחוס ההר מסח בערב
 וגו' וכנגד הרבר הב' אמר כל אויבי
 סמעו רעתי סמו כי אתה עסית ירסה
 כל הסומעים סוים כסאינן מנחמים
 וכוס' על זה האויבים כי סמעו רעתי
 סמו בעבור מה פאת' עמי' כלו' מאעפי'
 סהס חוסבים סהס עמו וסמחים
 במעשה ידקס' חינו כן כי אתה הוא
 העושה ונגד הרבר הב' אמר הבחך
 יום קרא' וגו' ירסה ואחר עזה כן מכבר
 הבחך עלי יום קראתי וראוי סיהיו הס
 כמוכי כי זהוזה מספט הוא רכוכי אס
 מה סהבאת ואס מה סאני אומר סראוי
 סיהיו הס כמוכי אס הא' בעבור סטאתי
 אסר חגי מורה בו ואס סככי הס סמחי'
 לאיד ובאה הקבלה סתטיב חרוץ אסך
 על סמחת האוי' כאומרו כנסול אויביך
 וגו' וכל סכף סאני חינו סואל דק סהיו

מנחס לי רהיוו היסוד הכותף לה מכוס
 תנחמוו סמעו רעתי סמו היינו סוד
 אומרס אל מסנחרב כה נטל טעס ביא'
 ונתן לעוברי פביר סכסזה כוסל זה קס
 והיינו כי בחרבן כעדר ויחו' עליון וסווה
 ויחוד הקליפות וזהו נטל טעס ביאה
 ענין הייחוד ונתן אל עוברי עכיר סהס
 החיכוסים ומכר זה לא כתמלחה צור לא
 מחורבנה סל ירוסל' סכ' אמלחה החרב'
 וזהו סרמי' בקינח' והספר' סמעו רעתי
 סמו ער' ספי' רזל ליהודים סיתה אורה
 וסמחה וססון זו מילת נתן להס סוד
 הססון וסמחת הייחוד כי אתה עסית
 מדברת כלפי סהת' ואמר ססתלקות
 סמנחס הזה ססוא' היסוד אתה סת'
 עסית כי מספנת בהסתלקך לעילא ו'
 זעיר' כסו' סוי ואוי כראית' בפ' אחרי
 מות דף ער' ספירוסו סס הוא סהוא'
 המסיך חליו ו' זעיר' יסוד ונסתלק ער'
 הבינה וזהו סוי וממ' עויץ הרבר חליו
 בתשובה כי לא נסתלקו סניהס לא ער'
 סבינה ססס סתשובה ואס יסובו יסובו
 סמה חליהס אמנס כסגברו סעוכות
 ונסתלק סואו' והמסיך עמו לואו' זעירא
 ער' סכתר מקום האלף בהיפוך פלא
 מק' ס נעלס חז חגי להס תקנה חלילה
 ואז נחרב סבית וזהו חוי לנו כי פנה
 היסוס וכו' וזהו סאמר' בהספר תמרורה

סמוכי

כי

מִן הַחֹטֵא ג' מִטַּח מִרְרַבַּת הַחֹדְטָה
 וְהַסְכְּרָה בַחֲטָא כִנְגַד הַא' אִמְרַר רֵאשִׁית ה'
 וְגו' יִרְכֵה רֵאשִׁית ה' כִּי לִי מֵאֵד בְּלִבִּי
 מֵאֵד הַרְעוֹת הַבְּחִינֹת עָלַי עַד שִׁמְעִי
 חֲמִרְמִירו מְגוֹדֵל הַחֹס אֲשֶׁר בּוֹעַר בִּי
 וְכִנְג' הַדְּבַר הַב' אִמְרַר נִסְפֵךְ לִבִּי בַקְרִבִי
 כִּי מִרו מִרְיָתִי יִרְכֵה כִּבֵר נִסְפֵךְ לִבִּי
 בַקְרִבִי וְנִסְפֵךְ עַל שִׁמְרָתִי בָךְ וְהוּא
 כִּדְרֵךְ וְיִסְפֵךְ לִבִּי פִרְעָה וְכו' מִפִּירוֹסוֹ
 כִּתְחַרְט עַל מַה שֶּׁפִּלַּח לְיִסְרָאֵל וְכִנְגַד
 הַדְּבַר הַג' אִמְרַר מִחוּץ שְׂכֵלֶה חָרַב וְגו'
 וְזֶה כִּי מִיתַת הַחֲרָב הִיא מִיתַת מַסּוּנָה
 וְטוֹב מִמֶּנָּה הַמִּיתָה הַטּוֹבְעִית שִׁמּוֹת
 הַאֲדָמָה עַל מַסְכְּבוֹ וְזֶה אִמְרַר מִפְּלִיב
 בַּהֲסֵרֶת הַחֹטֵא וְהַעוֹכ' הָרֵאשִׁי עָלָיו הִסָּה
 הַחֲרָב שְׂכֵלֶת מִחוּץ אֲנִשִּׁי עָמִי שֶׁהִיא
 מִיתַת מַסּוּנָה אֲתַחֲמַט בְּעֵינֵי הַיּוֹשְׁבִים
 בְּבֵית כְּאֵלּוֹ הִיא מוֹת טוֹבְעִית בְּבַחֲבִינֹת
 הַעוֹכוֹת הַפְּעֻשִׁים הַרְבִּים אֲשֶׁר הַעוֹכֵם
 הָרֵאשִׁי עָלֵיהֶם הוּא גְּדוֹל יִתְרִי מֵאֵד :

וְאִמְרַר רֵאשִׁית אֲתַה ה' תָּת כִּי כָר לִי כְּלוֹמַ'
 אֲשִׁי לְבַחֲבִינֹת עָמִי הַבִּינֵה יִצְרָד וְהַכְּפֵד
 וְהוּא כִּי מַעֵי חֲמִרְמִירו הֵינִי סוּד אֲבֵרִי
 כְּכֹמִיִים בְּסוּד הַרְחִמִי כְּמֵשׁ עַל כֵּן חֲמוֹ
 מַעֵי לֹו רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ וְהֵם כְּמוֹדוֹת אֲלִי
 הַהֲשַׁפְע' בְּתוֹכֵיכֶם וְעַת' חֲמִרְמִירו מֵאֵד
 תּוֹקֵף רֵין הָאֵם הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר הוֹשַׁפְע'
 בְּתוֹכֵם וּבְבַחֲבִינָה זוֹ כָר לִי תְרִיכָא בֵּית
 כְּהַסֵךְ לִבִּי כְּלוֹמַ' מַעֵי חֲמִרְמִירו בְּסִבְת'
 תּוֹקֵף הָאֵם וְהַבִּינֵה הָאֵם עַד הַלֵב עַד
 שִׁנְהַסֵךְ מִמְדָתוֹ כִּי מִמְדַת הַלֵב הָעֵלְיוֹן
 לְחִסּוֹב מַחֲסֻבֹת לְהַטִּיב עִם בְּרוּאֵי
 וּבְאֻחוֹת חוּזָק הַרִין אֲשֶׁר עֵבֵר בִּיחֲמִרְמִי
 מַעֵי וְכַהֲפֵךְ לִבִּי אֲשֶׁר בַקְרִבִי כְּלוֹמַר
 אֲעִפֵּ שֶׁהוּא בְּתוֹךְ קִרְבִי סוּד הַפְּנִימִיּוֹת
 כְּהַסֵךְ מִרְחִמִים לְרֵין וְלִמָּה הֵינִי לִי שְׂתִי
 לֹא קוֹרְאוֹתִי חֲמִרְמִירוֹת הַמַּעֵי וְהַשִּׁיכֵת
 הַלֵב כִּי מִרו מִרְיָתִי הוֹשַׁפְעִי מִרוֹדוֹת
 הַדִּיכִינִי פַעֲמִים חֲרַבָה זוֹ אַחֵר זוֹ כְּמַסָּה
 רַעִה אַחֲרֵרַעִה סָבַר עַל סַגֵר וְכִנְגַד
 שְׂמִיחָן קָרָה לְיִסְרָאֵל שְׂמִיחִים כְּנִגְרָן מִחוּץ
 שְׂכֵלֶת חָרַב חָרַב הָאוֹיֵב וְחָרַב מִלֶּאךְ הַמּוֹת וְזֶהוּ
 לִבִּי כְּתִיבֹת מַעֲשִׂיעַ בַּה יִסְוֹד כִּד יִמָּא בְּתוֹקְסִיָּה
 כְּמַבּוֹא' בִּפ' מִקֵּץ בְּפִסּוֹ דְרַחֲמֵה
 דְדַכִּי כּוֹעֵם עִפִּי אוֹתָם לִבִּי כְּתִיבֹת הַכְּנַסִּים
 בִּים עֵלְיוֹן מִתְמַתְקִים הַדִּיכִינִי וְכַסּוֹא
 גְּלוֹו הֵם מַעֲבֻחִים וּמַפְסִירִים אוֹתָם אִמְרַה
 בְּמֵר וְקִינָה כְּהַסֵךְ לִבִּי בַקְרִבִי אוֹתָם
 הַלֵב כְּהַפְּכוֹ מִמְדָתָן כִּי מִדָתָן הוּא
 לְהַשְׁפִיעַ סֵלֵו וְרַחֲמִים כְּמוֹ שִׁפִּי עַם וְכֵל
 כְּתִיבֹתִי' מְלוֹם וְכַסּוֹנְכֶם בַקְרִבִי מַכּוֹו כֵּךְ
 חַבְבוֹדַת הַרִין וְהָאֵם רִלָא מַבְעִיָא
 סֵלָא וְכֵל לְהַמְתִּיקוֹן אֲלָא אֲרַבְרָא
 כְּהַפְּכוֹ מִמְדָתָן וּמִי גְרַם כֵּל זֶה
 כִּי מִרו מִרְיָתִי הַפְּעֻשִׁים וְהַמְרָרִים
 שִׁמְרָרו בִּי וְעִפִּי סֵלָא הוֹכַחְתִּים
 וּמַנְעַתִּי מֵהַס סָבַט הַמוֹסֵר עִמְרו
 וּמְרָרו וְעַכְשָׁנו אֵת רוּחַ קְרָסוֹ מִרו
 מִרְיָתִי אֲנִי כְּאֵלּוֹ אֲנִי מִרְיָתִי
 וְהוּא עַד עָמִי לְעֵיל אֲכַל כִּי
 ה' הוֹנֵה עַל רֹכַב פַּעֲשִׁים :

גְּלֹאנְטִי

שָׁמְעוּ כִּיכֹאחֶה
 אֲנִי תִמָּא
 וְהַרְר מַרְמֵם כֵּל
 אֲוִיבִי שְׁמַעוּ רַעֲתִי
 וְהֵם

שְׁמַעוּ בִּי גְּאֻנְחָה אֲנִי אֵין מְנַחֵם
 לִי כָּל אֵיבֵי שְׁמַעוּ רַעֲתִי שִׁשׁוּ בִּי
 אֲתַה

שְׁמַעוּ הַסְכְּרָה הַב'
 וְזֶה מֵאֵד
 סָנִי עֵינִים חֹטֵא
 בְּהֵם הָאוֹיֵב אַחֵר
 הַסְמַחָה

הרבים ההם ואינן יכולין לכבותו בסביל פמולך עמו את האהבה החבתן ומצותן
 ותכלותיהם על ישראל ומעלה אותם עם ומוסרם לאכתריאל וכו' וחזר למירותו
 בעולם היצירה ופס מתחרם ככפר נפוריו ונקרא כפר והכה עתה בזמן החרבן
 הכהני והזקנים הל' בעיר גועו בסביל ליכנס בתחומה של עיר קטנה שהיו יוצאים
 ממחיצת' ליכנס תוך תחומה גועו ולא היו נכנסים פס עתה להסיוג הסגה הנמנעת
 אלא כי בקפו אוכל למו איזה פפע לשאוב לקיום עצמיתם ויסיבו את נפסם ואעב
 פגם היא בגולה הלכה כלם ואני בתוך הגולה וכנראה פוכה מהעלמה לעין כל
 גם פס מרכבותיה גלו עמה והוא מתעלמת ביניהם ויחזקאל יוכיח פראה בחוך
 הגולה על כהר כהר דמות ד' חיות וממעל לרקיע דמות ככא ועל דמות הכסא דמות
 כמראה וכו' והר'אחז פירם מאהבי כל כחות ההיכלות פבהם נחתם כל מעשה
 התחתונים קראתי אותם והמה דמוני לפי טכני וזקני ממם כהנים וזקנים פהם
 המעוררים מלמטה כי הכהני' הם פוטבינין דמטרונות' כרכתי וחקק מרים הכביא'
 אחות אהרן ויקח אהרן את ליבע בת עמינדב וכו' כרפי' בזה' והזקנים הם תח'
 זקן סקנה חכמה פהם גורמים הייחוד כמו פדרסו דל תח' מרבים פלוס פהו ייחוד
 יסוד בעולם מלכות והענין פהכהנים מעוררים היחוד מכד החס' ות' מעוררים
 מעתיק קדישא ולכך אמרו מרימתניזין ממזר תח' קודט לכב' עם הארץ ולכך
 נקראו תח' זקני' בעיר גועו כלומר פלא עפון ייחוד פלא היו יוצאים אל ערי ישראל
 להחזירם בתפובה כמו פהיה עופה פמואל הכביא ע' וסבב בית אל והגלבגל וכו'
 ואחר פלא יכאו הם המיות עם ה' כמו פדרסו אל אכל פלגם בבבעה מי המיות לא
 המית כל אלו אלא הפנהדרין פלא היו מקבבים מעיר לעיר להוכיחם וזהו בעיה
 גועו כלומר היו פטובים כמתים בסביל פלא היו יוצאים וה' סוף סוף לא היו
 עוסקים בעבודה ולא הועילה להם לפי פלא היו חוסמים לתת כבוד לפמו אלא
 לצור' אוכל כפס עד' פאמר בבני עלי להבריחם וזהו כי בקפו אוכל למו עד' פאמר
 בתיקונים דף יא רכל חסד רעברו לגרמייהו עברין וכו' ולא חית מאן דמאיל מזוכא
 גל אנטזי דאיהו פארא דטכית' וכו' וזהו למו : פ' שועיב
 הענין הוא כי יש פני מיני הפפעות הניח הכבוד ה' והוא תפלה לפני
 פמפיעי' למדה זו' לכורך פס' מיראה בכרות' ויוסיעה
 עצמה וזה לא יחסר לעולם והב' הוא והיח לזה ב' סבות א' מכד עצמה למה
 להפפעת העולמות וחיותם וזה תלוי פהוא מתחרטת ככד על חטאתיה ב'
 במעם' החתונ' ראה יהוה פי צר לי מעי ח מכד פמח' האויב
 חס אפניאו זכאי' חמרברו נרפך לבי בקרבי כי ורעתו כנג' הסבה
 ירבו נחלקם ואם מרו מריתי מחוץ שבלה חרב ובונ' דברים אחד
 אפניאו חייבין חפ' מביש בכרה תפ' הגרולה ב' ממח
 נחלקם והכ' פקחה בבית כמות : חטע'והו' חדרטה
 בקול מר ונאקה חטע'והו' חדרטה
 פ' וואמר'

בזאת ההנהגה ואמר בנגד הב' כהני
 וזקני בעיר גענו הכיח מהם ב' גדולי'
 במעלה והם הטהני' ב' גדולים בימים
 והם הזקני' ואמר מהם גענו בעיר מדר
 הרע באופ' שלא כשא' לי עוזר מהאזהב'
 ולא מתפלל בערי מן הכהנים ולא יועץ
 מן הזקנים ולזה לפי שאני חטאתי
 בבחיכה כלם ולא זכר הקטנים ממנה
 במדרגה להפליג בספלות שלא מצאם
 כי כל אחד מישראל דבר זה כאלו הוא
 היותר קטן :

רמוני אומרה שכי' בראותיהם עדר הייחן'
 קראתי לאלו מאהבי כרי סיבואו ויעירו
 בייחודא קדישא דמייחדי ישראל לתת'
 כרי סיייעובי ויהיו לי מעיר לעזור
 מלמטה אל ויחוד עלין והם רמוני
 שאחר שתהיתי אהקבסם מבאתי' מאנין
 תבירין שלא היה בהם סוס לחות ערות
 להעיר לגרו' הייחוד ודוק אומר מהאבני
 ולא אמר אזהבי כי מלת מאהבי' אל'
 המאהבים אותי לישראל ולאביהם
 שבמיום באמור כהני וזקני וכו' כהני
 הם כחות קדושים שבעולם העשית

עומרים באיורים טבין ז' רקיעים וכו' רקיעים עכמס כמבואר בארוכה בש' ויקהל
 דף ר"א ור"ב אלו עומרים במזרח מקבלים תפלה פלונית וכש' ק' לה זמיעין אותה ל
 דקיע ראסון וכן במערב עומדים כמה חיילים מעלים תפלה פלונית וההקם בזה
 במאר סטרי' דעלמ' וכן כיוכ' בזה ברקיעים עכמס ער שמעלים התפלה ומכניסים
 אותה בפתח לבנת הספיר פתח עולם היבירה וכן כהני פירוש כהני' עכמס מהם
 בעולם היבירה כהנים ממס כדאיתא בפ' צו דף ל' וזל סית מאה אפי רכרכן חיילין
 בכל יומין דמרבחא ועלייהו חר ממא וכלהו מתלבשי' אפודא וקיימיין לקררא
 פולחא דמרבחא לקבל תתאי עכל' - ובוראי כי כל הקסמי' סללו הם כהני' הדיוטוס
 וחד ממא עלייהו הוא מוכאל שהוא כג' וזקני הם השרפים מהם בעולם הברואת
 סוד עולם הכסא וקראם זקנים לפי שהבינה שהוא עתיקא מקנאא בסורסייא
 ולכך קראו השרפים שבבריאה זקנים ואל תתמה מזה מהרו מטארון שהוא כעד
 כפעולה בתתקנה רקיעי' שבכסא קרא זקן כל אלו מהם קבועים בכסא ובין
 כהני המשרפים שבכסא וביבירה ובין כהני שבבריאה בעיר גענו וסענין כמה
 שאמר בס' ברית מוכחה ממלאכי' סביבירה הם משתוקקין ומתאווים להסתכ' ולהסוג
 במקום שלא הורגו להסתכל ויובאים ממחיבתם ואינם יכולים לסבול תיקף האור
 ומור כבועים ומתים ומורי' זלסה היה דורט בזה פסוק סמין חומר ויקרא אתם
 המקום שהוא קבדות התאוה כי הם קברו את העם המתאווים והראת' לי המשל
 במחש' והוא כמין חגב קטן מעוסף בכספיו סביבות הכר קובב קובב ער שאוז
 בו השלם בת' ונבוע וכאסף אל עמיו והוא כי מרוב השתוקקותו אל אור הכר מתקרב
 איו ויותר מראוי וכסוף וכמו כן יקרה למלאכים שובאים ממחיבתם להשתוקקותם
 להשיב האור שאין להם כח לסובלו וכבועים רק מטארון ים לו סח לעלות בקוד
 תתקנה רקיעי' שבכסא ואיכו נכפע במביל שמעלה תפלותיהם אל ישראל וזה סוד
 מים רבי' לא מכלו לכבו' את האהבה פי' מים רבים ונהרות הם סוד' כשרות של אש
 שובאות מתחת ר' עמודי' כסא וכעשית מהם ים גדול של אש ומטארון ככנס במים

אכרע להסוא סטר וכל כעמתח דהו בזהיה סעת' בטויקלא עמיק לח ונטיל לח וכו' וכו'
 הרי הנסמו העסקות ביד לילית בזמן שהעולם מכריע מעסיחם לכף חובה ואין
 לח זמן שהכריעו לכף חובה בזמן החרבן ואז כל אותם הנסמות סיכאו בזמן ההוא
 כעסקו ביד לילית וזהו סקננה בתמרוד קיחה בתולותי מהם נסמות הנקבות
 ובחורו מהם נסמות הזכרים הלכו בסבי כעסקו ביד הטבאי הזה ומס' בסכא
 כחלקו הסכא וספרי קדמאי סכפרי קדמאי ספרי הנסמות הללו מתעפת אותם
 לילית העוסקת בחפירי אומות העולם ובת"ח ממזרים והסכא סכר מהם הנסמות
 סמקים בעורס קטנים וזהו סוד רחיתי רמעת העסקים ואין להם מחס וכו' הרי
 סכך למר וכו' למר בסכי הם סבוים - ח'כ נסמות הכריקים אזלין מתחרסין בתר
 קב'ה וסכינתיה כדאיתא בריוס הקדמת התיקונים וזם בתולותי ובחורו וקראם
 בתולותי סכמו סהבטולה לא כבעלה כמו כן נסמות הללו לא כבעלו מאדוכי' קיס
 יבד' וכחותיו לא טהורים ומנוקים מעוון וכן בחורים ברורי' כעין סאל' בחור ה'
 הלכו בסבי מתחרבי' וז'ה' והלא מכאובה גדוליה ממכאובם ולמה איבטוריך קרא
 לאסמועין כערס והלא גדולה מזו אמר הביטו וראו אם ים מכאוב כמכאובי וז'ל
 סה' א' ע' ס' יבא וסכאי אם על בכים כי אחר סגולים עמי הכער סלהם מגיע אלי
 וכערס הוא כערי וס'ראח' פי' ע'ר הפסט במה סדרסו ז'ל אכאי ולא יהיה לח' מפי
 הגבורה סמענוס אמרה נקת יס'ראל לא די' לי מעברתי על סאר דברות סנאמר
 ע' מרעה אלא אפי' סקי דברות ראסונות סיכאו מפי עברתי עליהם וזהו כי סיה
 מריתי ולקיתי מדה כנגד מדה כי כמו סאו במתן תורה סמעו עמים ירבזן רעה
 אחזתם סס ונקתכו אל בלעס ואמרו סמא הקב'ה רוכה להפוך העולם סהו ובהו
 וסבי להם ה' ע'ז לעמו יתן ואין עוז אלא תורה וכו' כמו כן עתה מעברתי על
 סתורה סמעו נא כל העמים וראו מכאובי ואמרו סמעו וראו כי כמו ססס היה
 סציעה וראיה סמ'ס וכל העס רואים את הקולות אם יוספים אכחנו לסמוע וכו' כמו

בזוהר פ' סקורי בהיכל אהבה אית' זח כנגד המין הג' ולפי סההנהגה
 סבהיכל זה ים כחות קרנסי' הנקראים במדינה תהיה אם עס בלתי
 בספס ורמונים סהם ממונים להכניס גדולי' מן הארס ואס עס גדולים ממנו
 אהבה בין יס'ראל לאביהם סבסמים אמ' כנגד הא' קראתי למאבוי גבו' רכח
 ונחתין לתתא קראתי למארהבי' המה רמוני קראתי מכרה לי
 לראות ייחורא קראתי למארהבי' המה רמוני למארהבי' והס
 קריסא דמייחרי בהני' וקני' בעיר גרעו ב' בקשו סמראים אהבה
 יס'ראל לתתא ועולי' אבל' למו' וישיבו את נפשים' עמו לסונים והס
 ומעירים למעלה רמוני דבריהם
 כמבוא' כפ' סקורי סהבטוחס אותי' בהבטוחס אותי'
 סרף רכב וזם קראתי למארהבי' המס' וז'ינס עופים תה' לפי סמאי סטול ת'
 רמוני

ב' הסגנתו עם ביתו ב' הסגנתו עם מרכותיו כנגד המין הא' אחר וראו מכאובי וכנגד המין הב' אמת בתולותי ובחורי הלכו בשבי ומלת וראו מוסכת וירצה וראו נכ' חרבץ ביתי וסוממותי פד שבחורי ביתי ובתולותי הלכו כולם בשבי ומזה תכירו כי חטאתי גדול מאד בהסגנת ביתי :

דלא תגרום לי את בחובך לאתעברא לי משולטני ויקוץ בי כדא וקוץ בס' בהני קוץ רכניסין בכסר' מאי משמע רבחובי בני חכס' עברין פנימו לעילא ומאי איהו כדא ובפצעכ' שלחה אמכס' עכל' וכלן השליגה במר קינת' ואמר' שמעו כא כל סרי האומות לקולו של הקב"ה ליוסר ולהלקות כל א' עמו וחבלו וראו מכאובי פי' יקרה את' כאס' קרה לי כי על שלא הוכחתי בני בשבט אנשי' פשעו בי ובפשעם פולחתי ואין הכוונה במוזרת לא במשגבת תמרור קינתה ער' שהשליגה למעלה ואמר' לא אליכם כל עוכרי דרך בתולותי וכו' כלומר לא די לי סתרחק היחוד העליון ממני אלא הלכו בשבי גם מלאכי דסכינת' ומלאכים רקב' סהיו מתייחדים יחד בזמן יחוד עליון כמס' וקראו אל זה ומקבלת דין מן דין כדאיתא בתיקונים ובס' סכסוף פי' ויכא והכוונה סס הוא כמה פסירם בזוהר היספ' שמות אכל איס' וביתו באו כל מאן המקבל מאתרא איהו ביתא מה הוא ריהיב וכך מלאכים דסכינת' סהס מקבלו ממלאכין רקב' סכראו בתולות והמשפיעו סכראו בחורים ופניהם הלכו בשבי וכמו שפי' בתיקונים הן ארלם בעקו חוכה כוונת' לבר' מהיכלין וכדאיתא במדרש פרשת שמות טגלו כל המלאכים עם השכינה בבבל ולכן ראש יתקאל כל המרכבו על כה סכר ואמר' וראו וכו' ואפשר לפרש כי בתולותי ובחוריהם נסמות הזכרים ונסמות הנקבות כדאיתא בפ' פקודי דף רמז' והכוונה סס בקדרה כי בהיכל לבנת הספיר ים סני כחות קדוסי' אל' ה' ימין סטוטריה סמיה וכל אינון נסמתין האינון זמנין לפרחא כזכאין דבורי' לימינא כולהו קייט לון וכו' זא' אל' השמאל אה"ה סנוג'א סמיה כיון דמטו לסא רוחא אינון נסמתין נוקבין נקטא לון האי רוחא וקיימי' ביה ובתראת סלילו רוחא דא דשמאלא ברוחא דא דימינא וסדין אתעבירו אינון נסמתין כלילין דכר' נוקב'א כדרא' מדרונג' ופרתן מהאי היכלא ואתפרטין בבני נסא וכו' ואית' בפ' לך לך דף פ"ה ובפ' וילך דף רפ"ג מאחרי כן מתפרדין סללות נסמת' הנקבה סככללת בזכר וכסאר' כל חלק לברו הזכר לבר' והנקבה לבר' ומשתלחים למטה בעולם הספל א' הסה וז' הסה ואס' זסה הזכר מתחבר באותו חלק ממס' וכוסא אסא פחכי נסתתו בה ומה סהיו תרי' סלבו דגוסא אתחברו והיו לכסר אחר ואית' בסכא פי' משפטים דף כ"ה זל' ססא אית' הוא הך מתעסקן בסמתי' לא האי עלמ' אתסגב' כלא באילנא דרע' טובורע וסד' אתסגנן בני עלמא בסמ' רטוב טיקלא קיימא ואחרע לסמרא רטוב וסד' אתסגנן בסמרא דרע

כמבואר בפ' בלק ובכמ' דוכתי מיהו
 כביביו כריו ויתגברו החיכוכי והחוחי
 יסובכו סופנה זו ובכחונה זו כשהוא
 מחויבת מחיכוכים התובעו דין היתה
 אפי' בחינת ירוסלם טבה שהיא בחינה
 שלמה לנדה ביניה' משפעת דין המכוכ'
 לרם נרות וכראית' בזה' בפסו' ואסה כי
 תזוב זוב דמה וכו' ואומ' בוכיהם היא
 הסכה שהיתה לנדה לפי מסכבו' כתרנו'
 מכוחה הדריכות עד שתהיה לנדה
 משפעת דין להיותה בוכיהם :

הנה הרע הוא כי כזה ה' על ועקב מהח
 כריו חנכי העדים אשר סביבותיו
 וכנגד הנ' אמ' היתה ירוסלם וגו' וזה כי
 הכרים הרחוקים מיוסר' יקרה סימאסו
 היהודים בהחלט עד שלא יחמכו סימ
 להם כורת אדם ולא ירכו להסתכל
 בפניהם מרוב המיאוס אבל לא יקרה
 כן בקרובים ולזה אמר מפליג הסכאה
 כי לא איע' שהיו קרובי היתה ירוסלם
 לנדה מאוסה ביניה' עד שחמכו שאור
 כסימתם מזיח כמפסט הנדה :

גלאנטי

ז שועיב

הצדיק עליו את הדין סברין היה
 לה כל אשר נגזר עליו
 והערב היותר כאמור לפי שפיהו
 מריתי על דלא אקדימת קיבטא לבכחא
 כמבואר פ' אחריו
 מות דף ער שאם
 לא היתה חוסכת
 טבטה מבניה לא
 היו הם מרבים
 לפסוע ובכך לא
 היתה מתמלחת

מניה האומר הב' וכו' ג' דברים : א'
 כדוק הדין : ב' פרסומי : ג'
 מתכלל מפריטת החטאי בזכר העונס'
 בכלל כנגד תרבר' הא' אמר כדוק הוא
 ה' וגו' ירבה בכל
 זה כדוק הוא הכי
 חני מריתי פיו
 באמת ובכך באת
 עליו כל הרעה
 הזאת וכנגד הב'
 אמר שמעו זאת

צדיק הוא ירוה פי פיהו כריתי
 שבשערא כל עמים וראו
 מבאבי בתולתי ובחורי הלכו
 בשבי

סאתם והאדקאמר פיהו ולא אמר פיו
 להורות כי גם ה' עילאה שהיא הבינה
 הסכימה עם האז' תת' שלעולם תהא
 הרבועה תלויה לייסרם ולהלקותם
 ועברה את פיהם וזהו פיהו פי' ה' וע'
 גפי' בזהר סוד השירים בפ' יקמי
 מכסיקות פיהו פי' ה' ו' ואעטר פיהו
 שרמזו ז' באומרם פיהו פיהו ופי'
 בקורו פיהו ביכה וסרקורו תת' שמעו
 כא כל העמים וראו מכאובי הנה לע'
 אומות ים להם ע' שרים וכסהאומה
 למטה מקלקלת הסורה ממה פנכטנו
 ועובדים כל' ז' מנות בני נח טרת' של
 אותה

כל העמי' וזה לפי שכבר ימצא סיכדיק
 הדין בינו ובין עמכו אבל לא בפרסום
 ולזה אמר שמעו זאת כל העמים כי
 כדוק ה' וכדוק דינו וכנגד הנ' אמר
 וראו אס ים מכאוב וכו' והכונ' עם שהיה
 מן הראוי שאפרט בפניהם חטאתי
 הנה רבו מארבה ואיך להם מקשר
 חמנס הביטנו בכרותי מהם עונס נגד
 פסעי מדה כנגד מדה ומהם תדעו
 סוגי חטאתי אפילו מאז אעטר לרעת
 פרטוהם והניח בכלל עכנס ג' מיכיס
 כנגד ג' ההנהגות אשר ראוי לאדם
 להתקב' בה ביוסר' א' ההנהגות בעמנו
 ב'

היו בני מוממים כי גבר אויב וירכה
וגבה עיני יורדה מים עד סרחק ממני
מנחם כמו שהנח למה פסוממות בני
הוא מבר תגבורת האויב כי אלו היתה
זה מבר הס' לבר כאומ' ממרום מלח
אם וכו' החרטתי אבל בא עם תגבורת
אויב ועל זה מאנה הנחם כפסי :

הרחמים עין סמאל ככלל בעין ימין
והכל ימין ועיבה פקית יוכיח כדאיתא
באררא תרי הונוחר אחתזרוו בהגברת
הדין עין ימין ככלל בעין סמאל והכל
סמאל ולזא עיני עיני דל עיני התיבות
בכללת בעיני האחרת מהיא הגמאלית
והיא יורדה מים בסוד הדין הקפסה פי
רחק ממני מנחם הוינו היסוד מהוא

המנחם אותה ומדבר על לכה משיב כפסי בסוד ויהי בכחת כפסה כי מתה כדאית'
בפי' ויכא וכזה היו בני מטט' וסכרלפון סוממים מכלי בנין כי אלה עם היסוד מהס
ו' קבוות מהס בעלי הבנין והס הבוני' כתרחקו ממני וזה יען כי גבר אויב הגביר
הקטרוג סמאל האויב יותר ממה סמטאו ישראל וכך הגביר הדין עליה בתגבורת
עכוס ולכן היו סוממין וכזה פ' ויחי דף רכח איתא דא על אלה אני בוכים מט
בנין דאיתייב רסות לאתר דא לסלטאה על ישראל ולחרבא בי מקרסא וכגון
דאיתייב לון רסו לסלטא' אני בוכים דא רוח קרסא דאיקרי אני עכל פי' התס
כי מלת אלה רומז לקליפות המוכים לפורענות עד זה מורה באכבע :

ז' שועיב

גלאנטי

הוא האופן שב' מה שאס היה האויב
הכו' הוא בא ממרחק או פיה'
מקד' אויב לו עם מהוא רע איכנו בתכלי'
אבל בקו' עליה פכניה הרדי' סביבות'
אמר היו מעלים
לה עם בראפונה
ועתה כשתתנו
עם האויבים לכא
עליה הכה זה
תכלית ההכעסה

כבר פי' לעיל בפסוק ויכא מן כפ
ביון כל הדרה רביין איתי' בפני
מקומות וכל ח' נקרא' נקורת ביון הא'
העטר סבראש דרין והב' בחי' המלכו'
הבעלמת ואמר
הוא כגדיו' לנקוד'
זוהראפונה ולהיו'
כי פתי הנקודות
הללו הן מתיחדו'
תכלית ייחוד

פְּרִשָׁה צִיּוֹן בִּידְיָהּ אֵין מְנַחֵם לָהּ
צוּר יְהוּדָה לִיעֲקֹב סְבִיבָיו צִרְיֹו
הִיתָה יְרוּשָׁלַם לְנִדָה בִּינְיָהֻם

סמיהן בקראות בפס' ביון כמבואר
הקדמה זו בזה בפ' כורף לא והנה בזמן
החרב כעדר הייחוד מבין סמיהם ועל
הנקוד' התחתונה המקבלת עליה אמר
המקונן פירשה ביון כיריס תתיפת
תפרס כפיה בסבת העדר נקודה זו
סרחק ממנה וזהו איך מנחם לה הרי
הרחקת התועלת וסקרבת הנזק כזה
ה' ת' ליעק' בסביל יעק' מהיא המלכו'
כמבואר

והרע והניח עלם רברום - א' הסערי - ב'
הסכה - ג' הגדיל בהפלגתה כנגד הא'
אמר פרשה ביון עכמה בידים מרוב
בערה ואין מנחם לה מזה הרע כלל
והניח הכער בב' בחינות הכז' בקודם
וכאומ' יותר גדול כי כנגד הככי לקח
הפעל וכנגד רחוק המנח' הכיח העדרו
באמרו איך מנחם לה' וכנגד הרבר הב'
אמ' בוס ה' ליעקב סביביו בריו ופירסו
הנה

היוד של אות ברית קדם כל זכר בכני
 ישראל ואותיות אלנו היו ממשיכים ישראל
 מלמעלה ואתחברו אתוון מי' באלה
 והיו חלקים ובמיה היו עוסים ישראל
 וממשיכים אתוון אלנו בהזכרתם מלת
 אלה ועיניהם זולגו' רמעות ובקול רנה
 ותורה וכו' ולהבין הדבר יותר כאות
 הוא דאיתא בסיר הסירי' מהזה' טבמלת
 חלקים ים אותיות מ'לה וא' וזהו סוד
 וזכור חלקים את בריתו היינו מ'לה
 הרמות בשמו וזהו בריתו בכינוי ולכך
 על ידי הראות אות ברית קדם לפני
 הארון ה' היו ממשיכים אותיות אלה
 וכעסה חלקים ובוזה כבא אל ביאור
 הפסוק על אלה אני בוכיה כי נתבטלו
 עולי רגלים ואין מי שימסך אותיות אלה
 לעשות עם חלקים גם עיני נגרה ולא
 תדמה כי רחק ממני מנחה רהיבו עולי
 רגלים שהיו מטיבים את נפשי כי כל
 חפצו ויפעי הוא זה מה תאמ' ועלו יתר
 הפלטה לחוב את חנם ואין מעבור לה'
 להוסיף ברב או במעט לזא היו בני
 שוממים כי גבר אויב וכמו שאמרנו ז"ל
 שהוסיף ירבעם שומרו' שלא ועלו לרגל
 ואומרה עיני עיני היינו שתי עינים פלה
 שהיו תחלה נעשו' בריכות מים לרחמי'
 על ידי מה ישראל למטה היו עוסקים
 בפרפראות החכמה ובנימטריאות
 כדאיתא בפ' פנחס דף ל"ב בסמו' עיניך
 בריכות בחשבון פי' נעשים בריכות
 על ידי החשבונות והנימטריאות והשת'
 לא מבעי' עין שמואל' שהיא בסוד הדין
 אלא גם עין ימינית כל אלו' יורדה מי'
 כי במקום בריכות מים חיים נעשו
 בריכות מי המר' המאררי' מ'י' מ'לוחי'
 אינמי עיני עיני כי בזמן סגוברים

והנחנו הסדר כאות אל הכונה ונאמר
 כי המסית במקום הזה רמז אל סכלנו
 אשר בו נבאל הנחלה ההלטיית אשר
 אין מעבור עמה ואין חרות זולתה
 והיניח ראשונה תארי הסכל' ההיולגו
 והס' ג' - ח' מיהיה כבדל בלתי מעורב
 עם הכורות - ב' מיהיה מסולל מכל
 מוסכל - ג' מיהיה מוכן לקבלם ורוכס
 לתאר הא' בסס ה' כי שמו כסס רבו כי
 קדום הוא ומזה הכר הוא פועל ורמז
 לב' בסס פילה הנגזר מפליה והוא
 הצעיר לימים הבלתי כפלים ורמז לב'
 בסס ינון אשר הוא מוכן לקבל מוסר
 ופילה וינון הם שמות קרובים רק
 מהאחד יורה הפלילה וההפסס והסני
 הסכנה ואחרי הכינוי אלנו התארי' הכיח
 אופן זאת פלמותו מן הכח אל הפעל
 שהוא מעט מעט כדרך הכמה והוא
 הנרצה בסס כמה ואחר זה הכיח
 מדרגו' פלמותו בב' פנים - ח' במוסכלו'
 הראשונות והס הנרמזו' בחינה כי הם
 כמכחו' בו בלי חקירה ועיין אבל מגיעו'
 ביסוד הסכל - ב' במוסכלות הטבעיות
 אשר בדברים ההווים והנפסדים והוא
 יפסילם מהכח פהס בלתי נפסדים
 ויפסיטם מהמקרים הזרים אשר בס
 ובבחינה הזאת נק' מנחה כי זה ינחמו
 מעצבון ידינו כי המוסכל אכלו מאלה
 הדבר' הוא הנפאר בלתי נפסד מהס'
 ג' במוסכלות האלהיות ובבחינה הזאת
 נקרא נהירא כי באורו נראה אור - ד'
 בדבקות עם הנכדל' אס בחיים אס
 איפסר זה ואס במות לפחו' כי זה דרום
 עמוק מאר ובזאת הבחינה נקרא דור
 כי הוא ולקח בדרך מכל אבל החכמים
 על הסכל הפועל וכנגד הדבר הנ'אמר

היו

הרחמים

בלילה ובכלל הסלמים הם עיני המזכי כי
 בהם הוא חסץ ומטביח ובאמצעותם
 על הכל והם מטביחים בו ומביטו' דינס
 כן ובהפקדם תחמר ההסגחה אחר
 מהיה כפי הפכל והוא רע למציאות
 בכללו וכנגד הכ' אמר כי רחוק ממני
 וגו' ירעה שהגיע הבכי והזעזע לגבול
 שאיכני מצייר ומטער כלל בכחמה
 ומלת כי במקום אחר ואיכנו כותן טעם
 וטעם הפעל להפליג שאיכנו מטער
 בכחמה פלמה ולא בבלתי פלמה פתטיב
 הנפס לבר אבל הוא בלתי מתחם כללי
 ובמדרג מאמר' אל מה שמו של מטיח
 רבי אבא בר כהנא אמר ה' שמו סכאמ'
 וזה שמו אחר יקראוה' בקרבו • רבי ר'
 פילה אמרי פילה שמו סכאמ' עד כי ובה
 טילה • רבי ר' וכאי אמרי וכו' שמו סכא'
 לפני שמו וכו' שמו ר' יהושע בן לוי אמ'
 כמה שמו סכאמר הכה אים כמה שמו
 ומתחתי וכו' • ר' חנינא אמר חנינא
 שמו סכאמר לא חתן לכס חנינא ר' יודן
 בר אבא אמר מתחם שמו סכא' כי רחוק
 ממני מתחם ר' ביבא אמר כהירא שמו
 סכאמ' וכהירא עמיה טרי כהירא כתוב
 ר' יודא בר סימון בפס ר' שמואל אמר
 אם מחוי הוא דור שמו ואם ממוקנא
 הוא דור שמו • אמר רבי תנחומא אבא
 אימור טעמא מגדול וטענות מלכו וכו'
 ודור וזרעו איך כתיב כאן אלא לרוד
 ולזרעו עכ' כונת המאמר וראוי לקבל כי
 כמו טעומת הלפון יעמר מעומד המעל
 ברברים הנקטרים כמו פכתב הרב
 בפתיחת ספרו ככה הבלתי קדור בבא
 הרברים מתערבים מתחפלים בלתי
 מסודרים ולזה בא זה המאמר בלתי
 מסודר ומערוב ואנחנו קצרנו לסובו

אני שהוא בחינה פנימית חלל דילה
 כקורה פנימאה קדם הקדשים איקרו
 כמבואר ריש תיקון ט' ובפ' בראשית
 דף ו' היא בוכיה היא בסוד הדין ובמקו'
 גילה עם היתה ערדה כי הארת עם
 קצוות ואמר הנחלים עם הם שבי ללכת
 ועתה הוא בוכיה בסוד הדין והדמעה
 כרפי' בפ' שמות אכל מאמר מוריד פתח
 דמעות וכו' • אי כמי אית' בפ' בראשית
 דף ב' וז' ועד' בראשית ברא אלקים דא
 אלקים עילאה דהא מה לא הוי הכי ולא
 אחבני אלא בפעתא דאחמסכן אתוון
 אלנין לה מלמעלה לתתא ואימא אחזיפת
 לברתא מנחא וקטיט לה בקיטוסתא
 ואימתי קטיט לה בקיטוסתא כדקאחזי
 בפעתא דאחמסכן קמיה כל דכורא
 דכתי' את פני הארון ה' דא איקרו ארון
 כד"א הנס ארון הברית ארון כל הארץ
 כד"א נפקת ה' ואעילת י' אתקסט במאנסי
 דכורא לקבליתון דכל דכר בישראל
 ואתוון אחרכיך מסכן לון ישראל מעילא
 לגבי אתר דא אלה אזכרה אדרכנא
 בשומא ופסיכנא דמעאי ברעות נפטרי
 בגין לאמסכא אתוון אלנין וכדון אדרס
 מעילא עד בית אלקים למהוי אלקים
 כגוננא דיליה ובמאי בקול רנה ותורה
 המין חובב עכל וכבר פי' המאמר באה
 היטב בחזקת היר' בספר הגדול ספר
 ירח יקר' שחברתי בפ' הזהרה והנה גם
 הוא לפיכמו בפסקוק על זה היה רוח לבנו
 על זה וכו' אמנס דרך כלל איך הפסיכנה
 נקרא' בפס אלקים בפס הבינה אלא
 בעלויות ג' רגלים ועל ידי הראות כל
 זכור לפני הארון ה' במקום מ"ה שהוא
 נקרא' כראיתא התם מ"ה אעירך מ"ה
 ארמה לך נקרא מי ב"ה והוא כללות
 היור

היור

מיתות

והכחו

ע"ה

דרך ה'לתולת בת יהודה כבר הית' בתולת יהודה גת דרוכה מומי קדם ממעת
ההיא מחזר הגזר' של מעבוד מלכיות מאז הית' בתולת בת יהודה גת דרוכה
עד קחי רחוי' וטחני קמה' מטיב' רוח הקדש על אה אחי בוכיה אתם בוכי' הרעה
אמר הגיע' אליכם מעברון הלוחות ואני בוכה על אלה אל'ך ישראל שמארתם
מזה היה סבת הכל וכרפי' בסרט' פקודי :

גלאנטי ג' שועיב

משיבה הפכינה בקול מר וקונה הזכיר הבחינה הג' אשר היא גדול
ואומרת א תחסבו אף על הרע מצד טעות הכלי טוא
פי מאני עמיתי כל זה מאני שמחה בו האויב וזה בב' פנים א' היות הפועל
ה'ו כי אדרבא על אלה אני בוכיה ותוא הוא אויב בכלל ב' היות מהקרובים
כמס' המלך המייסר על אלה יאני בב' עניני עיני ביחוד ככגד הא'
את במו ובכל מכה ירדה בים כי רחק ממני מנחם ג' דברים אחר
ומכה יורה לו עד משיב נפשי היו בני שוממים כי הכחת התפעלות
מות ולא סגי בלא הכי כי המלך הוא על הרע מצד
תס וישר ואיך הבחינו' העוברו' ב' התפעלות אחר

ולא סכחה ולא משוא פנים ולפי דרכנו ויתר גדול ג' הבחינה הג' אשר עליה
יאמר על אלה מהם וקצוות הנקר' אלה ההתפעלות ככגד הא' אמר על אלה
כראיתא בפ' משפטים בדרך קה' אני בוכיה ירבה על אלה הבחינות
בוכיה על פנתרחקו ממני מהם הם העוברות ואני בוכיה באמת והכונה
הגורמי' אותי ברחוקם שאסבור בחורי זלוג רמעות לא הספעתם וככגד הב'
כאמור טאלמלא לא כתרחקו ממני לא אמר עיני עיני יורדה מים וגו' ובו ב'
הייתי מעפעת בהם דין אלה הם עמיס' א' גדול הכביה באיכות ב'

היו מעפיעים בי רחמים אותם הרחמי' המטכות והתמרתה עד שלא תקבל
הייתי מעפיעה אליהם אזי כמי קרוב כחמה כלל' כגד הא' אמ' עיני עיני וורד'
לדרך זה על אלה אני בוכיה אלה הם מים וטעם יורדה ולא אמ' מורידה לומ'
משה קצוות כאמור ומ' היא הבונה כי עיני' בעצמם כגרות ונתכות מצד
איתא קריטא חופפת עליהם בסוד מ' הדמעות וכפל עיני עיני למה מהם ב'
לה ובזמן החרבן נסתלקה מעל הבני' ובמדרש זל אמר רבי לוי משל לרופא
כראיתא ברים תיקוני' שלח תסלת את מחשם בעיניו אמר עיני תבכה על עיני
האם מעל הבני' בסבת מעס' התחונני' כך ישראל כקראים עינו של ה'בה ההר'
ובכן חרב הבית וישראל גלו מעל שלחן כילה עין האדם וכל מבטוי ישראל כב
אביהם ואם על אלה אני בוכיה פנסארו יכול אמר הק'בה עיני תבכה על עיני
אלה וכסתלק מ' מעליהם ובהה נסתפכו עכ' זה המאמר מהם זל דורך מהלך
כלס בסוד הדין ובחינות המלכות הנק' המאמרים הנז' בפסוק בכה תבכה

בליט

צפויבא בפסוק וימבא דודאים במרה דהיינו מחמוריה של סדה תפוחים הם אלף
 הפני דודאים לפי מהם מלקטים כל מעסה התחתונים ומעלים כלפי מעלה ויבא
 אותם אל לאה אמו דהיינו הבינה לעורר האור העליון כדאיתא התם ובמכירתם
 כמבאח בתולת בת יהודה גת דרוכה ח' סלה כל אבירי היום אבירי ישראל עטרה
 הרבני מלכות ובלסוף זה קראם בפרקי היכלות זל פס יוס ה' היה כפבאה סמועה
 קטה לך והכחר ו' אבירי ישראל וסמונת לפים וכו' ובזמן מכירת יוסף כגזרה גזרה
 אלא פזכותו של אברהם עמדה להם כדאיתא בזוהר פ' מקץ דף ר"ג זל הבקר אור
 והאכמים סולחו וכו' פתח ואמר ויפסם אברה' בבקר ויחבם את חמורו ההוא בקר
 דאברהם הוא כהיר לקיימא עליהו בזכותיה כדין זכותא דאברהם קיימא עלייהו
 וחלו בסלם ואסתדבו מן דינא בנין דהיה פעתא קיימא עלייהו דינא לאתפרע'
 מכייהו בר רזכותא דהוא בקר דאברהם אבין עלייהו ואסתלחו מן דינא דלא
 פליט עלייהו בההוא זמנא עכל הרי פמימים ההם ומעת הויה הגזר גזרת
 והכי איתא במדרש איכה מהזוהר כך סני' עמד סמאל עומד ומקטר ר' וזהו
 שאמר קרא עלי מועד כלומר מזמן העבר כבד קרא עלי המועד והזמן הזה לסבור
 בחורי היינו בחורי ישראל פמונת אלפים תלמידים מירוסלם מגזרה גס עליהם
 גזרה כדאיתא התם גת דרך ה' כספך דמס כמי' ונעשו כנת עת הרריכה מגוללים
 בדמי' דמיון הענבים המגוללים בתירוסס ואמר ארבי בקרבי ע' ו' פס היה והכי
 קאמר כפכלה כל אבירי היה ארבי בקרבי ולעיבוי עסקו עמלו ויניע כסיו מי
 כמוך באלים פדרמו בו באלמים ח' איתא בפ' ויקהל פ' סוף פ' ויכול ליכנס
 תוך תחום רקיע פעל ארץ ישראל ויפ סתי מחיכות מעסקות בין רקיע פעל אור
 ארץ העמי ובין רקיע פעל אור ארץ ישראל ויפסים אלפים אמה מרחיק הטבעים
 פרים ואין להם רשות ליכנס תוך התחום וכפגזרה גזירת החרבץ נתן רשות
 לפרים ההם פ' פראס אור פ' ויין וחבריהם ליכנס תוך התחום ההוא ואזיכלו העמי'
 למטה ליכנס תוך ארץ ישראל תוך ירוסלם וזהו שאמר סלה כל אבירי ארבי בקרבי
 דהיינו אבירי כחות קרוסים סתוך תחום רקיע ארץ ישראל סלה אותם כמסילה זו
 פהכל דמין בה וזה היה בקרבי בקרב תהומי הקרום ובזה קרא עלי מועד לסבג'
 בחורי למט תוך ירוסלם בחורי הגאון פ' קרסים חכמי' ותלמידים' באופן טעמל'
 ירוסלם גת פדורכי' בה הענבים דרכו דם בתולת בת יהודה ח' איתא בזוהר פ'
 תשא זל וקרא לו אהל מועד וכו' ר' אבא אמר לבין דהא בקרמיתא הויה אהל סתם
 כדא אהל כל יפען והסתא אהל מועד בקדמית' למיהב חייך ארוכין לעלמא דלא
 יפלוט בהו מותא מכאן ולהלאה אהל מועד כדא ובית מועד לכל חי הסת'
 אתייהיבת ביה זמנא וחייך קבובי' לעלמ' וכו' והענין כי במשמר הר סיני בסעת
 מתן הלוחות ככולו ישראל מטעבוד המות ומטעבוד מלכיות וכו' פ' זל חירות מנה
 ומטעבוד מלכיות וכמטואו בעגל כסתברו הלוחות וחזר' הויהמא וחזר' גזרת
 השעבוד והמות וזהו קר' עלי מועד כלומר בסבילי חור האהל ההוא סהיה אהל כל
 יפען להקר' אהל מועד להביא בית מועד לכל חי כרי לסבור בחורי באופן פנת

ז ב ז 2 רך

אבירו ישראל הסגבריהל וחילותיו
 טהס סניגורין על ישראל
 זכהס היו ישראל מתאברים ומתגברים
 עכסו נעסו חסילה ולמדרך כף רגלו
 סל רוכיל סר פרס
 כמזכר בגמרא
 סהסליכסו
 לגבריהל אחורי
 הפרגו וסכסו ע'
 פולסי רגור וסכס
 דוכיל וסמ' תסתי

זאת היא הסכה הר' ורחוי להכין כי
 סכס יגבר לחלי ולרע סמכס
 מנ' כרדין ח' מזר חזק סכס בעכסו
 כסו ססו סבעלי סמז סחזק ב' מזר
 סזק כסו סיקרס
 בבחוריס סמר
 כסס נסלס או
 בנעריס סמר
 חומס רב וסרס
 ולזס סמר כנגד
 סה' סלס כל וגו'
 רמז לכחוק סחזקי או לאכסיס סחזקיס
 בעכסס וסכסס סירוסל' סרבר בעבור
 כללסס סזין כס אים חזק יספיק
 להכיל כפסו מזס סרע וטעס בקרבי
 אס יסס פ' אכירי כחתי בתוך גופי
 וסס פרוסו סאכסי סחזקיס סבי ירזס
 לפסי כי אירי רחיקי מיתקס ולא כסאר
 לי בטחון סזס כלל' וכנגד סר ססני
 סמר קרס עלי מוער וגו' וסכס ב' דברי'
 ח' חולסס סבחוריס סזכריס נגד סרעס
 ב' מוליד מזס ברך קל וסמר לכסיס
 ולנעריס כנגד סרבר סה' סמר קרס
 עלי מוע' וגו' רל' סבי' זמץ מכגד לבריאות
 סבחוריס וסזק כסס באופץ ססי' סרע
 סכסך בזמץ ססו מכגד ומסבר כסס
 וכנגד סרבר סב' סמר גת דרך ס' וגו'
 ירזס סר סזס כץ בבחוריס סזכריס
 סכסס נסלס וסומס חזק וסר מר ססס
 סנקבות סקטכו' בססיס גלוי פלס יבילו
 נפסס לרכוק טבעס וקלות סתפעלות'
 ולזס לקח בתולת בת יסורס כי יכלול
 בזס סנערוס וסנקכות ויורע סמז
 סכסיס ויטר רך ולס וזס מזג סנעריס
 וכסס ויטר חלסו :

סלס כל אכירי אדני בקרבי
 קרס עלי מוער לשבר בחורי
 גת דרך אדני לבתולת בת
 יסורס

כ' אים כרסיתס ססס וזסו סלס כל
 אכירי ס' וזמס סלס אכירי בקרבי
 כסכיל מו סככ' בקרבי לסמ' כמקומי
 סככס ספסל אים זר לסמס בקרב
 מלסכי פליון ולא זו בלבד ססו סכית
 סרין אלס אפילו כסיתס סקקרא מוער
 ועס סכס חליון מוערין וזמין ססו
 ככית רחמיס סכס קרס עלי קכל
 בטכילי כס סרין ומי סו סקור' סכס'
 סקקראס מוער כסו וקרא זס אל זס
 דמ' רגמי' ומקבלין לסכור כחורי סס
 מוט' וסגד ססס סכסי כרובי' ספניסס
 כרביס כרפי' זל וכסו ססיר' בזוהר בפ'
 ויחי אלל יברך חת סנעריס וכסכירתס
 פל' לוגת דרך ארמי סיוכו' כסור' יסור'
 כסמר לכתולת בת יסור' ככיתס
 למטס כמקומ' ח' עפי' ספירסנו
 לפיל גת דרך ארבי ססו סס' מר'
 פניס דרך גת לכתולת בת יסור' סייכו
 חופץ ח' כ' רץ כסמו' וסמר וגת סכוכס
 לומר סכסרס כתולת בת יסורס כגת
 בעת סרריכס סכבר בטל סתמכית
 וכסרו סכרבי' וסזגיס סרביס ויכסי'
 כלי לחות כי פי' סכר' הללו סס
 בעסכל סיקון עלין כרסיתס כס'

בפ' ויגא

ופרקי עול הס' הכה הוא נכת' וכחתם
 בירו והזכיר איך יתולד העול מן
 המטעים ואמר כי הם מסתרגים אחרי
 היותם נטרפים עד שעלו על בוארי
 באופן סעספה מזה עול והכביר עלי
 עד שהכסיל העול הזה את כחי המיוחד
 תחת היות בתחלה כחי הוא המכסיל
 אותי וזה דרך החטאים כי הם כמו
 האהב ביר האדם כי הוא בירו שלא
 להסליכה ואמנם אחרי ההסלכה איך
 ביר להסיב' אחור וכמו שבא בספר
 המדות * וכנגד הדבר הב' אמר כתכני
 ה' בידי וגו' ירצה ולהיות ההגבתי קודם
 לכך רעה כתכני ה' ביר המכאוב אשר לא
 אוכל קום מהנתי מפניו ויתכן לפרט
 ביר העונות וטעם כתכני עצמי כמו
 ספירם הראבע והוא העזובה בירי
 העבירה והוא העול נכמו ספירטנו
 בה ענין מרה כנגד מרה :

ובמקו' גילה עם עלתה רעיה במקום
 התכסיטין הנחלים כבואר עלו פנימי
 העונות הם עד סביה הכסיל כחי
 לבלתי עלות אל ביתי הרמתה באופן
 סכל זה גרמתי בהיותי חושבת סבתי
 טבט המוסר מעל בני ובזה כתכני וכו'
 והנה ארני היונו בחינת המלכות
 הנשארת בת' רבוקה מעת הנסירה
 בקור יסודה ד' בתוך אונות ירוד
 כדאית' בס' בפ' לך לך דף פט כי למה
 טבחיכתה למטה לא אקרימת קיטטא
 לבסוף ממנה ומעמה מבחינתה
 סלמעלה בא ליה הדין והבזוז' באומר
 לא אוכל קום היונו הקמתה אל הייחוד
 מספל מצבה אלא סוכבת על העפר
 כמ' כי מזה לעפר נפשו שהיא
 כפס דודי אל' הכסיל כחי היונו סוד כח
 אונות פני עניכס בסקוק וילכו בלא
 כח וכו' פים עינך עליו * אל' איתא בזה'
 סור הסירים שלמדה זו ים לה ר' פני' ה'
 מהם נקרא א' והסני אלקים והסליטי ארני והר' בקר' אופן ח' בארץ נפי' עם פשוטלי'
 חוילין ומרעיון או' פן כלומר היה הפז הזה הרביעי ומסיבי' להם בארץ הוא ובזה
 איפשר לפרט כי פן זה בארץ היא המקונכת והמתרעמת ואומרת כתכני ארני
 דהיינו הפז העליון ח' מהב' פני' העליוני' כאמו' הוא אשר כתכני בירי לא אוכל קום:
 ובתקונים דף לא' איתא ואלין רלא זקפין לה במס ירוד בכלותהון או
 בפקודין דאורית' איהו כוונת עלייתו כתכני ה' בירי לא אוכל
 קום והענין כי בר' כריעות פים בתפלה כנגד יס' ד' זקופות והנה ד' כריעות
 הם ד' אותיות ירוד וד' זקופות הם ד' אותיות אל' וברוך הכוונה בהם ארבעתם
 בארבעתם הא' כיבר בברוך יכונין סכורע ו' רירוד למיזקף לא' דארני דהיינו יא'
 ובמגן אברהם סורע ה' רירוד למיזקף ד' דארני הרוי יא' ו' ו' כורע ו' רירוד
 למיזקף לכ' דארני הרוי יא' ו' ו' כורע ו' רירוד למיזקף י' דארני הרוי
 סמא פלים יא' ו' ו' כורע ו' רירוד למיזקף ו' כורע ו' רירוד למיזקף י' דארני הרוי
 בתיוקנים דף ל' וב' ומכונה זו מורקפת ומתקוממת מספל מצבה ומי סאונו
 מכונין בכך כוונת ואומרת כתכני ה' בירי לא אוכל קום ואעפ' שם זה הוא ארני
 באלף דלת יפורם עפ' ב' הדרכים פני' לעיל טעם ארני זה הוא בחינת ד' סביהוד'
 כאמורי אל' עפ' הדרך הסני מהמירר הוא אופן ח' בארץ כאמור :

calced

סוממה מלסון ממיה והוא מה סרמון אל על מכמה מהעלה עכבים על בני המזבח
 דהיינו תבבורת החיכונית מעלה עג המזבח העליון ובוזה כל היו' דוח אפי' בעלות
 הסחר והוא עת רבון שהוא אחד ממסם ממקבלה הרבון העליון אפי' זכית
 לסודס סאז מתעורר בקר דאברהם אפי' בעת הזאת חני דוה וכל סכן לפנות ערב
 סאז הוא עת פליטת הדון והר' אלו פי' ממרום היינו הכיכה סמסם מתערים דינין
 כדאית' כפי' פקודי בזוהר דף רלא מי' ברא לה דא הוא אחר דאיקרי מרו' בעצמותי
 סם חילין ומסריין דמלאכי וירדנה הפליט את האם אחר סילוקיה בכח הגבורה
 וכה המלכו' בסוד ג' חלקים פרט רסת לרגלי אית מלאכין דאיקרוז רגלין כדאיתא
 בזוהר בפ' לך בפ' אורח ברנליו לא יבא ופריסת הרסת היא ע' דאיתא
 בזוהר פ' ויחיד דף ר"ז כעפורים הנאחזים בפח דמסקמטי רגליהו בזקבא דתהומא
 רבא ומתלכרן בגייה הסיכני אחר לא רי מלא הלכתי לפני' א' לאחור דהיינו בסוד
 האחרים כפי' תוקף הר' ולא עוד אלא סכתכני סוממה בעמקי הקליפות הכק'
 סממית כל היום דוה סבכל יום מתחרסות כרותי כ'מסס סוכת דוד הנופלת
 כעלה לא כתי' אלא נופלת בכל יום סלכך איך לך יום סאיך קללתו מרובה מחבירו
 וה' ירחס :

גלאנטי

שועיב

זכור תזכור את אסר פי' לעיל אכל
 כיה' הוגה על רוב פסעיה
 דהיינו דלא אקרימת רכועה לבנהא
 ולכך פסעי בנייה פסעיה אקרוז אמרה
 במד וקיה איתו
 עול דהיינו הפנס
 הנעמה למעלה
 מחד הפסעים
 סגרתתי פסעו
 כי נסקר כלומר
 עמד סס בסקירה לקטרב לפני הקבה
 מלא נמחו אותם העונות ולא העבירם
 מלפניו כח'ס אככי הוא מוחה פסעיק
 גס ה' העבי' חטאתך לא נסקר בסקיר'
 ולהיות סהפנס הראסון לא נתקן ולא
 כמחה כל מה סהיו חוטאי' היה מתקבץ
 על יד על יד על זה על זה על זה ער
 גנבתרגו עמו סריגים ותמלכנה עארו'
 וזמורות עמי העונות ער מעלו על
 כוארי סהוא מקום היופי וההירוד
 ובמקום

היא הסכה הג' אסר היא העדר
 הסהנה הנאותה והכונה כי
 לרוע הסהנה הקורמת כאלו נטבע
 כי רוע מוג' ולא ופעילי הסהנה אולא
 תמכא תרופה
 מספקת לרפואתי
 וכו' דברים א'
 רוע הסהנה
 הקודמ' ב' העדר
 תקונה בהוזה
 כנגד הא' אסר נסקר עול וגו' דמה
 הפסעים כגפן אסר ממנה יבא ייך
 בעבור הסכרו' והמסיל התחלת החטא
 כמור' הגפן וההרגל והמכה בהתמדה
 כס לסריגים הגדולים והקנין הרע
 הנקנה מזה כנפס המסילו לגודל
 הסריגים ער יעלו על הכוח' ויעש' מהס
 עול ומלת כסקר מפורסת לפי מקומה
 מהתרסמות וחקיקה יורכה כי עול
 הפסעים אסר נתתי עלי' ופרקתי

אמר היא אם מן המלים והורדה אל
 המטה הסך טבעה והיה מן הראוי
 שלא תתעכב הנה המ' הכרית אותה
 שתעמוד כאן וזה טעם וירדסה והו' דרך
 משל שאעפ"ס שה' הרע בלתי טבעי ולא
 בא על מנהגו והיה ראוי שלא יאריך
 זמנו הנה עמד זמן רב ובמדרש אמר
 מרת הדין לפני הקב"ה רבובו של עולם
 כך יהא רסע זה מתבאר ואומר אני
 חרבתי ביתו של אקים ומרפתי מקרבו
 אם כן הדר את מלמעלה ויטרף הדר
 פלח את וגו' אמר רבי יה' הוא מהכבוש
 אומ' חתי רחום וטחני קמה הא כל עמא
 טחנין טחין ואת אמרת טחני קמה לא
 כך אמר ירושל' לכי בכל אלו ממרום
 לא עפע בי מלחמה לא היית את יכולה
 להלחם בי אלו ממרום לא פלחו בי אם
 לא היית את יכולה אלא ארוח קטילה
 קטילת קמח טחנא טחנית
 קרחת יקרתה אוקירת' לכך באמר
 ממרום פלח את וגו' מהו וירדסה כבסה
 ע"כ והוא מה שהזכרנו וכנגד הסבה
 ה' אמר פרעם רשת לרגלי וגו' והרכוש
 בו שאע"פ שחזק הכאב יחייב הפקר
 החום וסילך האבר הולך ומתנועע
 לתוך הנה הוא מטיב אותי לאחור
 ומעמיד החום בי באופן שאני בשארית
 שומת וכל היום רוח לל מרגשת הכאב:

לפעמים כח הדין כמפע מהגבורה צ'
 החסד כדי שהחסד ימתקנו ויבסמנו
 כדאיתא בפ' וזאת בזה וזאת כמפע
 מאת פני החסד כמפע א' הת' ולהיותו
 בעל הרחמי חסוד ומתקו גם כן וכן
 בכל מעש ומפע עד הגיעו אל המקום
 המוכן לפורענות אמר כאן בחרבץ לא
 היה כן אלא פלח האם יערכה עפה
 לה שתפלוט האם ותרדנה בפרך לכלה
 ולהתם הכל עד שחרה כחוסתה ולא
 המתיקו ובסמו כמנהגו אלא המפילה
 ופרפה כל מה סוכלה לטרוף וכמפ
 וכת את כפיץ ותאכל יסודותיה ואת
 וזה א"ל פככטנו הגחלים ביד גבריה
 כמה זמן סאלמלא כן לא היה כסאר
 מסוכאי ישראל פריד ופליט ויל דהיינו
 לישראל אבל לכנין קעקע כל הקידה
 ותאכל יסודותיה יא' וירדסה שבמאר
 הכרות היו הכריק' או הזכו' התחתוני'
 מפסיקין הדין והכרה וכמו שאמרנו א'
 אם סכותי ברק חרבו עכ"ל ותאחז
 במסעט ידי אם יסוכו אמנם במעת
 החרבץ לא נפקה אלא ידרה למטה
 עד כלה וזהו וירדסה שרם רשת לרגלי
 היינו כח והוד עבה פבהם היתה
 הולכת אל ביתה הרמתה פרם להם
 רשת פלא תוכל לעלות והרפת הוא
 כינוי אלא הקליפה אשר היא פח יקום
 והיא כרוכה ברגליה כמם רגליה

יורדות מות ובה בעלותי אל הרה' המ' כי אחר כי בעורה כרוכה ברגליה א'
 לה לעלות ובה כמכני שוממה כי תיקון הבנין שהייתי עולה לקבל מהתת כפל
 סבעת ימי הבנין כעדר ובכך כמכני שוממה וכל היום שהם גופא גפומא
 רגופא הנק' כל גופא הנק' יום רוח ונהיות רגוף וברית חסבינן חד לא אמר הויס
 אלא רוח ואל תטעה במה שאמרנו רגליה סאחזה בהם הקליפה דברים כחוינתן
 לא רגליה הם סיבותיה כמו פני אבל ויברך ה' אותך לרגלי בסבתי כמו כן רגליה
 הם סיבותיה המתעטות למטה בכתה מינו התלבשות כאשר ירעת ה' ככתמי

שוממה

שוממה

הצדיקים מלא הגיע לית הרעה הזאת והכע' הסיחה להם הראגה עזבלבה או סרר
 סיתפלו או סיקונכו ויטעטרו עמה במספר מרזחי כמי עוברי דרך היונו הרסעים
 פעוברים לביהכס וכמו סדרסו זל עוברי בעמק הבכא וכו' ואמר הצער עלי אינו
 כמלכס אפילו פאתס עוברים לביהכס כי מכאובכס הוא מכאוב א' אמנס מכאובי
 כולל כמה מכאובי וכדפריסית וכסתהרדק תמכא מלת לוא בואו ואלף ויס לפדס
 מלת לא אליכס בואו כמו לו סקול וסקל כעסי כלומר הלואי תביע לכס כדתי כדרי
 פתכטערו עמי וחזר ואמר לא באלף כלומר איני אומרת דרך התעצמות כאלו
 אני רוכה ברעהכס כי אני חוזר ואומר לא אליכס באלף והראחו כלו פי' לא ליכס
 מדברת לרסעו' סכגיהנס ואומרת לא אתרעס בפבילכס פאתס בניהנס בסביל
 סעברתס על דברי תורה כדאיתא במדרס פלא הגיע אליכס הצער סהגיע הלי
 הביטו וראו כלומ' הביטו וראו בטוב הסגחה אסיס מכאוב כמכאובי כי מכאובי
 גדול ממלכס ועוד אסר עולל לי מטכס פאתס גרמתס הרעה עליכס לא כן אני
 כדכתיב ובפעפכס מלחת אמכס והכרה עלי באה לבימהובי מהיה בעל הרחמי'
 וזהו הונה ה' מרת רחמים כמפל אותו סהינו סוקלים אותו זבא אוהבו וזרק עליו
 גרניר חרדל והרגים בכער ההוא מכלס וזה להיותו אוהבו ועוד ביום הרון אפני
 סמפטט מלכס הוא זכ חרס ומפטט ומפטט בני כל אלף מנה דהינו זוס א' כל
 הוס דזה כמו סדרסו זל ועוד ידו כטויה בעוכותי סרבו ואפסר לפרס סקוק זה
 סהסכינה אומרת לואו ולאף סעליה בקו אמעו אליכס איסוס אקראי עוברי כל
 דרך וכמהו כל תפא עון לפי ספוטו ולפי דרכו ואמר סעברו המרות עלמנו סכר
 וססתירו פני הרחמים ונסתלקו מאכל יע הנקרא כלומאכלה סהיא דהך ה' ולפי
 סאין כדויק נעזב כמות לא אמרה עוברי כל דרך אלא כל עובדי דרך כי כדרתה
 לו כר ועליו אמר הונה ה' והוא כערה בעכס סהונה הכח העליון בסבילה פכ:

מחגבורה	העלוונה מלח כח הדיון	זו היא	הבחינה הסנית והכית
החזוק	בעכמותי מהס	המארז החלי	או הכאוב
המלאכים	כמבואר בזהר פ' מלח דף	וקביעותו	לארבעה סיבות א' למציאות
קע	והכוונה סהמלאכים סהס סניגורין	הסבה	הפני המציאות סהרגס המכנה
מלי	המעמיים	תמיד ג'	להעדר
טענותיהס	מל	ההנהגה	הנאותה
יסר	נסתלח בהס	ורדהנה	פרששת לרגלו
האם	והדיון כרי	השיבני	אחור נתנני שובמרה
סיפעל	הדיון	וכבר	כודע חכס
וכדאיתא	במדרס	כל יום	דנה
מוד	כטלו גברול	הסבה	הא' אמר ממרום מלח אס וגו'
ומיכאל	פני לפדו אס והכיתות	האס	וכר
וכו' וירדנה	חזרה אל האס והענקי כו'	ירכה עס	סהיא סבה חיכונית רחוקה
	לפעמים		אמר

שיריה פן תרביקם הרעה' אס בדרך
טבעי כאשר יהיה הרע מהמזויקים
ברבוק' ואס בדרך הסנחיי כמו סיקרה
לסמח מאיר כאומרו בנפול אויביך אל
תסמח וגו' ולזה אמר אל תיראו סיבא
עליכם זה הרע כי לא יבא אליכם למה
סאתם עובדי דרך ולא יספיק סירבך
בכס גם כן אינכם באים בכונה לראו'
דעתי ולסמוח מזה אבל אתם עובדים
בי במקרה ולזה הטובו והסחכלו הטוב
אס ים בטבע הנמכ' מכאוב כמכאובי'
ובמדרס כל עובדי דרך דרכה של תור'
והוא גם כן על ככח ומיוחס עם הכונה'
וכנגד הדבר הכ' אמר אשר עולל וגו'
והיח גודל הרע בג' בחיכות ה' מר
חזקו ב' מר התמדתו וקביעותו ג' מר
היותו נעסע ע' אויב ואמנם בבחיכה
הא' ראוי לדעת כי גודל הכאב יהיה לב'
סבות ה' מר הסמח הסופל אותו סהוא
חזק וחד מאד ויפירוק הסבור או יסס
המוג בחזק ב' מר האכר אשר בו
יהיה בהיותו עכביי זה נכתבאר במקומו
ברשואה כנגד הא' אמר אשר עולל לי
ופנא מרז' לא תעולל וכך פירסו רבים
עיני עוללה לנפסי וכן במדרס' וזה
כנוי לכאב המסבר והמרסק ומפרק
החיבור' וכנגד הסבה הסנית
אמר הוגה ה' וגו' ככה הסרגם בלסון
יגון כי הוא מיוחד בלב והכונה כי
לגודל הרגם הכאב יבא כדמו' העילוף
היבוכי בהכנס החוס והארס אל מקום
הכאב ולמה סהדבר הבא מעט מעט
ירגם רק הבא פתע פתאו' כמו סכודע
סגדר הכאב ולזה אמר ביום חרון אפו
פי ביום חרון אף ה' גדל הכאב מאד

כדואבת ומטערת נגד אותם הנסמח'
ואומרת דרך תימה היתכן זה סאין
אתם מטערים בכרתי כי איך כרתי קטנס
ספעלימו עיניכם ממנה כי הביטו וראו
וכו' ולכן קומו מתררמתכם והתפללו
על סכרה וכדאיתא בזה פ' סמות דף יו'
אלמלא התפלה סתפללים בסמות
הכריקים על החיים לא הוו קיימים
בעלמא אפילו רגעא חרא או נמי דרך
תימה באופן אחר וכי לא אליכם אינו
מגיע אליכם כער זה בודאי סמגיע
אליכם וכדקיימא לן וירעו לנו מכרים
ולאבותינו מכאן ססאבות מטערים
בקבר אס כן אחר סאתם מטערים
הביטו וראו אס ים מכאוב כמכאובי
והתפללו עליו לפי סהכרהג לא כטער
אלא מהריותו והנכלב מזליבתו והמת
ברעב ובכמא' בכמא'ובי אבל מכאובי
כולל כלס כא' יען כי היא אס כל סיוכל
כערי וכער סעובר על ה' מבניה הוא
מטערת עליו וכדאיתא בגמר' סכיכה
מה אומרת קלמי מראפי וכו' ומה על
דמץ של רסעים סנססך כך עלרמץ של
כריקים עאלו וזהו סחזר ופירס דבריו
אשר עולל לי כלומר כל מה סהגיע לכל
ה' ואל' לי לעכמי הגיע וכל מה סהוגה
ה' והגזיכ התראות ועונסים ביום
חרון אפו כולם עוללו לי ואכי בעכמי
כטערתתי ומה סדברה נגד או הנסמו'
ולא למלאכים ולסאר כחות קרופי' הוא
כי כל ספאר כטערו והגיע הרע
והכער בכל מחכות קרופים כמסה הן
אראלס כעתו חוכה כומו' לבר מהיכלין
כדאיתא בתיקונים מהיכל תענוגיהם
דריו לעבר להיות כרכו אמנם לכסמות

הכריקים

מלא

11

הוא

מִי אַחַר סָהַם לְכוֹרֶךְ בְּכִיָּה וְחִין בַּהּ כְּדִי בָרַכְס קָרִי בַּהּ זֹלְלָה וְהַחֲכַם הַמֶּלֶךְ הַהוּא
 אֲלֵעֲזֹר אֲזַכְרֶינּוּ כִּי פִי כָל עֲמָה הָיִינוּ בְּכִי יִסְרָאֵל מִלְּמַלְכָּה כְּרִאִית בְּרִים פִּי סְמוֹת
 בְּזוֹהַר דְּרֹאֵת ס' רְבוּא בְּכִי יִסְרָאֵל סָהַם מִלְּאֲחִים דִּיִּסְרָאֵל סָבֵא וּמִלֵּת כָּל רִיבָה גַם
 בְּכִי יִסְרָאֵל מִלְּמָטָה מִבְּקָסִים לַחֲסִי הָיִינוּ הַהֲפַעְפָּה סְהִיתָה הַפְּכִינָה מִסְּפַעַת לַחֲסִי
 לְהַטְרִיף לַחֲסִי הַקָּס וְהוּא הַמֶּן בְּרוּחַנִיּוֹת כְּרִאִית בְּזוֹהַר וּבְמַדְרַם לַחֲסִי אֲבִירִים אֲכַל
 אִים לַחֲסִי מִלְּאֲחֵי הַסְּרַת הָיוּ כְּזוּכִי מִמֶּנּוּ וּכְנָגְרַם בְּכִי יִסְרָאֵל לְמָטָה מִבְּקָסִים לַחֲסִי
 כִּי כִבֵּר הָרַעַב בְּאַרְץ נַחְנוּ מִחֲמַדְיָהֶם לְמָטָה כִּמְסַמְעוּ סְהִיו נַחְנוּ לְאֲחִיבִים קוֹפָה
 מִלְּזָהָב בְּטַבִּיל קוֹפָה מִלְּחַטִּי כְּרִאִית בְּמַדְרַם וּכְנָגְרַם בְּכִי יִסְרָאֵל מִלְּמַעְלָה הַסְּפַעַת
 סְהִיָּה רְגִיל לְבָא עֲלֵיהֶם הָיָה בְּכִי פְּכִי' א' מִזֶּן וְהִבְּכַתְרִי וְקִיטְנוּ וְהִרְאִיָּה דְרִאִיתָ
 בְּמַדְרַם פִּי תָרוּ בְּסַעַה סְהִקְרִימוּ יִסְרָאֵל כַּעֲסָה לְכַסְמַע בָּאוּ ס' רְבוּא מִלְּמָה וְלִכְלֵל א'
 וְא' מִיִּסְרָאֵל קִפְרוּ ב' כְּתָרִי וְכו' וּכְסַטְאוּ יִסְרָאֵל חֲזוּרֵי קֶ' רְבוּא מִלְּאֲחֵי חֲבֵלָה
 וּמִרְקוּם הָרִי סְהִיָּה לְמִלְּאֲחֵי כְּתָרִי וְהַחִיכִינוּם בְּטוֹלוֹם מֵהֶם בְּחַטָּאֲתָם מִלְּיִסְרָאֵל
 וְהִכָּא בַּעַת הַחֲרָבָן נַחְנוּ אֲוֹתָם מִיְּכִי כְּתָרִים סְהִיו לַחֲסִי כְּדִי לְקַבֵּל מִן הַסְּפַעַת אֲפָה
 הָיָה בָּא אֵל הַחִיכִיבִי לְהַסִּיב נַפְסָם רָאָה ה' הוּא לְסוֹן תַּפְלָה כְּנָגְרַם בְּכִי יִסְרָאֵל סָבֵא
 וְהַבִּיטָה הַבְּטָה מִלְּמַעְלָה לְמָטָה כְּנָגְרַם יִסְרָאֵל מִלְּמָטָה לְרַחֵם עֲלֵיהֶם לְתַת הַסְּפַעַת
 כִּי כִבֵּר הָיִיתִי כְּזוֹלְלָה סְנוֹתִים מִחֲמַדְיָהֶם כְּדִי לְיַטוֹל אֲוֹכַל לְכַסְמַם וְלֹא כּוֹתֵר לִי
 עַל מַה לְקַמּוֹךְ עַכְר' :

גלאנטי

אֲפֹשֶׁר סְרַמְז בְּאִמְרוּ עוֹבְרֵי דְרָךְ מְנִיחַ הַאוֹמֵר הָאֲוֹבוּ גַם כִּן ב' אֲמַרִים
 לְכַסְמוֹת הַדְּרִיקוֹם סְעוֹבְרֵי א' רְבוּר מוֹרָה גְדוֹלָה סְרַעַת
 וּסְבִים דְרָךְ עֲמוּד א' הַמְקַמֵּר בִּין גַּן ב' מְזַדְרִיק עֲלֵינוּ אֵת הַדְּרוֹן אֲוֹלָם בָּא' ב'
 עֲרָן עֲלִיּוֹן וּבִין גַּעַת תַּחְתּוֹן הַנִּקְרָ בְּזוֹהַר דְּבָרִים וְא' תֵּאֵר הַאֲכַמְי' אֲסַר הוּא מְרַבֵּר
 ע' וַיִּקְהַל מִכּוֹן הָרַ' לְוֹא אֵיכֶם כָּל עוֹבְרֵי דְרָךְ הַבִּיטוּ
 בִּיּוֹן וּבְסַכְתּוֹ וַיֵּט וְרָח עוֹבְרֵי בָאוּתוּ
 עֲמוּר וְעוֹלִים לְגַעַת עֲלִיּוֹן וְעוֹמְרֵי סָם
 וְכַחֲכִי מִזִּוְהַסְּכִיב עַד מוֹכָאֵי סַבַּת
 וַיֵּט וְאַחַר מוֹכָאֵי סַבַּת וַיֵּט חוֹזְרֵי וְיֹוֹרְדֵי
 לְגַעַת הַתַּחְתּוֹן כְּמַבּוֹאֵר סָם וְזֵהוּ אֲוֹמְרוּ
 לֹא אֲלִיכֶם כָּל עוֹבְרֵי דְרָךְ כַּעֲזֵן תַּפְלָה
 יְהִי רַבּוֹן שָׁלָא יוֹבִיעַ אֲלִיכֶם סוּם כַּעַר
 מֵאֲלוֹ הַכְּרוֹת סָאֲכִי מַבְטַעַרַת אִי נְמִי
 אֲתֶם עוֹבְרֵי דְרָךְ שָׁלָא אֲלִיכֶם מַנְיַע סוּם
 כַּעַר מוֹזֵה הַבִּיטוּ וְרָאוּ וְכו' מְדַבְרַת
 כְּדוֹחַת

לְוֹא אֵיכֶם כָּל עוֹבְרֵי דְרָךְ הַבִּיטוּ
 וְרָאוּ אִם יֵשׁ מִכָּאוֹב בְּמַבְאֵבֵי
 אֲשֶׁר עוֹלָל לִי אֲשֶׁר הוֹגָה יְהוָה
 בְּיָוִם הַדְּרוֹן אֲפָו :

מִרַת כַּסְמוּ וְאִיכְנוּ מְרַנִּים כְּרַת אֲחֵרִים
 וְלִזָּה לְקַח עֲדִים מְעוֹבְרֵי הַדְּרָךְ אֲסַר
 אִין לְהַס חֲלַק בְּכַרָּה וְזֵה אֲמַרוּ לֹא אֲלִיכֶם
 וְגו' כְּלוֹמֵר כָּל עוֹבְרֵי דְרָךְ אֲסַר לֹא לְכַס
 הַכְּרָה הַזֹּאת כְּדִי סְתִיּוּ סְמוֹלִים לְעַדוּ
 הַבִּיטוּ וְרָאוּ וְאֲסַר מִיֵּאֵמֵר זֵה לְפִי סִים
 אֲכַסִּים לֹא יִרְכּוּ לְהַסְתַּכַּל כְּבַרְת אֲחֵרִים
 מִירָאָה

כלא סרו לך אלא על דאמרת לי חזיין מעמסה התחטוים לכך מה עמו העם
 אפך ביהודיתא לא סרו לך ולא סבוק הזה האמור כתנו מחמדיהם דהיינו
 לך הדר כי הייתי זוללה ויחזן לפרם מעמסה התחטוים מכל חטוקתן וחמדת
 המלה הזאת מבזרת זולל וס' בא וירכה הוא לבקם מעמסה התחטוים להראות
 דאה מאני זוללה אחר מאני כותנת כל למעלה בסוד מייז כוקיז ער מה
 תאותי ומניח אותה באוכל ואף על פי סנתבאר בזה סיר המירי בעסקו אופן
 סחקרו ממני דברום אחרים רבים אור א' בארץ יס פן א' בארץ סמקבץ כל
 ירכה דאה ה' והטובה מה היה לר חלקי העמסה ומעמסה התחטויו וכותנן
 בעבורי סהייתי בומי סלותי זוללה כור למעלה כמו סן מוסל ובכריאל כסרואי
 פרעתי חטאי : איה ארס סמויאל דברי תור' או עוסה
 וקחהו כדאיתא בפ' פנחס ד"מ דף רכט ר"ח ולכן בזמן החרבן לא היו מעמס
 בישראל לעמסות זוג במור דהיינו קוד עוכתה אלא מעט אוכל להסיב כפס כלומר
 קוד סארה בלבד ולא בטלמות אלא מעט אוכל דהיינו סארה כרי להסיב מעט
 חת הנפס וזהו כתנו מחמדיהם כל מה סחמרו ונטלו מעולס התחטון לא היה בו
 כדי לקבל אלא מעט אוכל להסיב כפס ועס כל זה לא עוה להס א' נמי כפס היינו
 כפס דוד להסיבה עליהם אל מקומה הרמטה ועס כל זה לא יוכלו כי לא היה
 באותם המעמס המעטום אפילו כדי גמיעה חרא ואס בפרקי היסלות סנתקבכו
 סל סמליה סל מעלה ואמרו מי ועלה לנו תתקנה דקיעים פהס בסוד הסכא כרי
 להראות מעט מזער מעמסה התחטוים כרי פעל ירו יעסה איהו ייחוד למעלה וע'
 כך תקבטל הגזרה ואמר מטטרוץ אני אעלק ולא יכול לעלות כל הרקיעים א' א' ער
 תתק' ונתן מס קילו בכביה ורר הקבס משמי מרוס וככה עמו ולא יכול מטטרוץ
 לבטל הגזרה כדאיתא התס והענין הוא סמטטרוץ חשב סכאותו מעט קט סקבץ
 ממעמסה התחטוים כגון מעמסה הטוב מקצת כריקי הדור ההוא כגון ר' אליעזר
 המודעי וכיכא וסיה לאל ירו לייחד ייחוד עליון ולבטל הגזירה פעל ידי הייחוד
 מתמתקן הריניץ ולא יוכלו וזהו כתנו מחמדיהם כאמור באוכל להסיב הנפס
 העליונה כפס רוד א מקומ' כאמור לכך ראה ה' תת' והביטס ממעון קדסך כי הייתי
 זוללה סלא הספוק לי כל מה סנתנו מחמדיהם להסיבכי הרמטה כדרכו סל זולל
 עאיכו סמתסן במה סנותני לו והוא מסל ומליכה להפליג המספר והקייכה סבזמן
 העבר היו כל כך רבוי מעמס טובים העולה מהתחטוים סהיתה הנפס הזאת
 כפס סבעה מלאתי מעמס כמנין מלאתי בתי כנסיות סהיו בירוסלס ומה גס
 במעמסה הקרבנות והקטרת הקטרת בבקר' ובפרב סהיה תקפר העולמות כלס
 ברנע ועתה נעדר כל זה וזהו כי הייתי זוללה כיכוי אל העדר הסבע' א' נמי כי
 הייתי זוללה כלומר קודס לכך הייתי מקבלת וכותנת ומספעת לכל העולמו' עתה
 כל מה סאני מקבלת אני כריכה לעכמי באופן כי העולמות התחטוים חרבים
 יכביס וכזה כחמבתי לזוללה ואף על גב סאיז הרברים כן כי כרי כרכה לא חקר

בל עמה היינו הכסמו'אמר בקרבה
 בסוד העיבור וזהו עמה בכינוי
 כאנחי' מבקמי' לחם היינו סוד ההפעה
 הנפעת מלמעלה כי להיות שאין
 משפיעים במדה
 זוגם ילדיה בלתי
 הנפעה ואומ' כל
 עמה לכלול חייליה
 התחומי' סכבר'ח'
 יבירה עסיה כלס
 מבקמי' לחם ואין

כתנו מחמדיה היינו החמדה והתטוקה
 פים לכל עלה להקטר בעלולה על דרך
 יותר משהעגל רוכה לינק פרה רוכה
 להניק ועתה ברואתם סהלחם אזל
 מכליהם נתנו מחמדיהם עזבו כמו ולא
 נתן סיחון וכו' עזבו אותה חמדה ותטוק'
 וחזרו להקטר כל א' בעלתו בסביל מעט
 אוכל דהיינו הנפעה מועטת סחזרו
 להיותם עלולי' לשאוב ספע כדי להסיב
 נפס סלהס סבער' קודם לכער העלולי'
 דאה ה' והביטה כי הייתי זוללה סעד
 כאן היה טבע כל העולמות להספיע
 ועתה להיותם עלולים מקבלים ולא
 משפיעי' וזהו זוללה כדרך הזולל סהכל
 רוכה להככים בבטנו ותרע עינו מלתת
 מעט לזולתו - אי כמי כל עמה כאנחים
 היינו המלאכים וכחות עולם היבירה
 ומה גם מלאכים דמכינתא הנקראי'
 אראים וזהו טעם הכינוי באומ' עמה עס
 סלה וכל לרבו' סאר חיילין וחיות הקרם
 מבקסים לחם היינו לחם עליון לחם מן
 הסמים לחם ענב דהיינו ת'ת כראיתא
 פ' ויחי רף ר'מו סיבא ויספיע ללחם עוני
 והיינו סוד הייחוד הנעשה בימות החול
 על ידי מטטרון וזה א"ל ליעסות בלתי
 מעשה

כנגד הדב'ה הר' והוא העדר
 מנוחת הארץ עם אחר - כלל
 ואמר כי זה לפי מעשה בגלות בא אנשים
 ממדת ומבדה עד סחסר להס התכרתי
 תחת היות' בארץ
 זבת חלב ודבס
 והיניח בוג עינוי'
 ח' כללות זה הרע
 ב'מר גתו ג' יוטד
 מזס סאיץ ראו
 לה להתחכם עם

סאר העמים והוא הררוס כנגד הענין
 הא' אמר כל עמה כאנחים מבקמי' לחם
 וזה כי הם בכללם סכרים התכרתי
 מתחלפים בפחות יותר לבר - וכנגד
 הב' אמר נתנו מחמדיהם באמר
 להשיב נפש ראה ירוה דהביטה
 כי הייתי זוללה!
 סאר העמים והוא הררוס כנגד הענין
 הא' אמר כל עמה כאנחים מבקמי' לחם
 וזה כי הם בכללם סכרים התכרתי
 מתחלפים בפחות יותר לבר - וכנגד
 הב' אמר נתנו מחמדיהם באומר
 להשיב נפש ראה ירוה דהביטה
 כי הייתי זוללה!
 והסוכה סהנוע מדרגת החסרון
 לספור גדול עד סכל מחמדיה' והאותם
 נתנו באוכל להטיב נפס סאלו אינם
 סכרים דבר אחר ותאו חליו ויכספוטו
 וטע' להסיב נפס כי לא ירסו התענוגי'
 ולא ירסוס אלא התכרתי לבה' וסן
 במדרס עד סמה מטיבת נפס ר"ח
 כסותבת ר' חינוכ' אומר כנרונרת והוא
 דרך גומא להפליג בחסרון התכרתי
 וכנגד הג' אמר דאה ה' והביטה כי
 הייתי זוללה ירפה אחר סהעס המיוותר
 יוסבים בצער בסביה סנה חני וסבת
 בחרפה וגרופי' עם סאר הגויס וכאמ'
 למעלה והיא מר לס ומלת זוללה מדרגת
 בזיון סמו כרוס זלות - וכן במדרס ז'ל
 אמר ר' פנחס עוברא הוה בתרתין כסין
 זכיון באסקלון והיין מתכתסן דא עם
 דא - אמר' חדא לחברתה לית את אזלא
 מהכא רחזיון ססך כיהודיתא לבתר
 יומין איתרביאת דא לרא אמרה לס על
 כלא

בצולו סל' חבירו אלא אחר מנתן להם רמות למלוט זה על זה אז סר אחר ככנס
 בתוך גבולו סל' חברו ואחרי כן גוברת אומתו למטה על אומתו סל' זה אומתו תוך
 סתי המחיצות איך להם רמות ליכנס פס כי הוא מקום קרום ולכך לרפתי זהו
 הטעם שאויר ארץ ישראל מחב' כי איך פוס סר מולט באוירה סיחסוך עיני המעיין
 אומר המקינן כמתאונן כי ראתה גויס דהיינו סע' סרים באו מקדסה למעלה
 דהיינו תוך אותו תחום הקרום שהוא כנגד אויר ארץ ישראל אסר בוית סלא יבאו
 באותו קהל פסס להקת כחות הקרוסס וזהו בקהל לך כלומר הקהל סלך הרומה
 לך וכן נמי לך פזחו חלק סגני' לך בזמן סהכבת גבולות עמיס להקת זה המקום
 מיוחד לך וסכה לפיזה יסיה מלת כי כמו אימתי על דרך ספירס רבינו סלמה
 זל על כי בא סוס סרעה ספירס אזי סיר מסה וכו' אימתי בזמן סבא סוס
 סרעה וכו'. וסכונה סבזמן סגברה יוס סל סכעיס סרים ליכנס תוך הקרס
 אסר לא נתן להם רמות ליכנס בו אז גס גברה יד סר סכורר סמאל ונכנס
 וכתפסט חוץ ממחיתו ספוא כנגד מרור המקיף סיכל סהכה וסיכל זכות ועלה
 יותר למעלה במרור המקיף סיכל קרס הקרסס וזהו סרבה מלת כל וספסר
 לסרס ירו מלסון מקום כמו וסחתונות רועות על ידיהס וסכונה סמקומו כתפסט
 על כל מחמריה' אי כמי ירו סרס כר על כל מחמריה ועלסה הקליפס עד למעלה
 ועססס וסכליחה ולא מחתס כידס יעץ כי ראתה גויס ראתה ססכינה סגויס באו
 מקרסס דהיינו סהכניס ססמסו בימי כרקה סלס היו ערליס כאותס הגויס אסר
 בוית סלא יבאו בקהל לך סאסרת אותס לכא בקהל סס כיוכ' סהס ערליס וספסר
 כמי סאלו סהכניס אחר ססיו ערליס גויס איקרון וכר איתא ביחוקאל בסביאכס
 בני כר ערלי לכ וערלי כסר א מקרסי וכו' וזהו אסר בוית סלא יבא בקהל ערתך
 הקרוסס מי סהוא ערל וסס ככסו לעבור עבודת הקרס להעלות עולות וסלמיס
 בער כל קהל ערת ישראל בהיותס ערליס וכמו זר כחסכו: אי כמי ירו ערס כר
 היינו כרו יהודה ונבימיץ עמוץ ומואב כרי סכבי בימי דישראל הו כר איתא
 במדרס על כל מחמריה דהיינו סת' למחוק לא יבא עמוכי ומואבי וכו' ולא מחתס
 ססכינה כירס יעץ כי ראתה סורסס למעלה סכקר' מלכוס סקוץ כבי עמיץ ופעור
 סקוץ מואב דסחרי ומא רבא דהיינו סיס העליון כר איתא בסתרי תורה ערסת
 וירא דף קט וסס לא סיה להס רמות עד סנה ליכנס פנימה למקרסס העליון אלא
 סביב רעעיס יתהלכוץ וזהו דסחרי ומא רבא דקאמר סתס וכיון ער איתס סככסו
 למעלה כתרסלן וידו וסכיחה סת סטמאיס הללו עמוץ ומואב ראתו מקטרויוס
 למטה לסרוס יר במחמריה כאמור:

והנה כי ראתה גויס דהיינו סע' סרים באו מקדסה למעלה דהיינו תוך אותו תחום הקרום שהוא כנגד אויר ארץ ישראל אסר בוית סלא יבאו באותו קהל פסס להקת כחות הקרוסס וזהו בקהל לך כלומר הקהל סלך הרומה לך וכן נמי לך פזחו חלק סגני' לך בזמן סהכבת גבולות עמיס להקת זה המקום מיוחד לך וסכה לפיזה יסיה מלת כי כמו אימתי על דרך ספירס רבינו סלמה זל על כי בא סוס סרעה ספירס אזי סיר מסה וכו' אימתי בזמן סבא סוס סרעה וכו'. וסכונה סבזמן סגברה יוס סל סכעיס סרים ליכנס תוך הקרס אסר לא נתן להם רמות ליכנס בו אז גס גברה יד סר סכורר סמאל ונכנס וכתפסט חוץ ממחיתו ספוא כנגד מרור המקיף סיכל סהכה וסיכל זכות ועלה יותר למעלה במרור המקיף סיכל קרס הקרסס וזהו סרבה מלת כל וספסר לסרס ירו מלסון מקום כמו וסחתונות רועות על ידיהס וסכונה סמקומו כתפסט על כל מחמריה' אי כמי ירו סרס כר על כל מחמריה ועלסה הקליפס עד למעלה ועססס וסכליחה ולא מחתס כידס יעץ כי ראתה גויס ראתה ססכינה סגויס באו מקרסס דהיינו סהכניס ססמסו בימי כרקה סלס היו ערליס כאותס הגויס אסר בוית סלא יבאו בקהל לך סאסרת אותס לכא בקהל סס כיוכ' סהס ערליס וספסר כמי סאלו סהכניס אחר ססיו ערליס גויס איקרון וכר איתא ביחוקאל בסביאכס בני כר ערלי לכ וערלי כסר א מקרסי וכו' וזהו אסר בוית סלא יבא בקהל ערתך הקרוסס מי סהוא ערל וסס ככסו לעבור עבודת הקרס להעלות עולות וסלמיס בער כל קהל ערת ישראל בהיותס ערליס וכמו זר כחסכו: אי כמי ירו ערס כר היינו כרו יהודה ונבימיץ עמוץ ומואב כרי סכבי בימי דישראל הו כר איתא במדרס על כל מחמריה דהיינו סת' למחוק לא יבא עמוכי ומואבי וכו' ולא מחתס ססכינה כירס יעץ כי ראתה סורסס למעלה סכקר' מלכוס סקוץ כבי עמיץ ופעור סקוץ מואב דסחרי ומא רבא דהיינו סיס העליון כר איתא בסתרי תורה ערסת וירא דף קט וסס לא סיה להס רמות עד סנה ליכנס פנימה למקרסס העליון אלא סביב רעעיס יתהלכוץ וזהו דסחרי ומא רבא דקאמר סתס וכיון ער איתס סככסו למעלה כתרסלן וידו וסכיחה סת סטמאיס הללו עמוץ ומואב ראתו מקטרויוס למטה לסרוס יר במחמריה כאמור:

וזהו חין מנחם לה מביאות נחמה בעלמא עבר וסמך דמיון האבל סממנחמי איכס
מביאים לו מתו אלא ידברו על לבו דברים טובים דברים נחומים וזהו חין מנחם
לה א"ל מנחם היונו היסוד המנחם אותה מכל בערותיה וכך עולם יסוד ע"ד
אותיות הא כמיון מנחם במק"ל הגדיל אויב היונו הספחה כי תירע גבירתה
והענין כי בסוד הייחוד כאמ' ותרב חכמת שלמה אתרביאת ממסתרבכת להינתה
עוד כנגדו ירין בירין וכו' ואז היא סיהרא באסלמותא ועתה בזמן החרבין
בעוונותינו הרבים היא נתמעטה ונתקמטה בסוד י' ע"ל תראוני סמיני סהרחורת
והספחה ורעה את גבירתה ונתגדלה ונתתרכבה להתייחד עם הנחם בריח בן
זוגו סל הנחם עקלתון בסוד א תאמר אסלמה רע דאיתא בזוהר וזהו כי הגדיל
אויב י' א"ל הגדיל אויב היונו סמאל הגדיל קטרונו יוקר ממה סהעוו את דרכס
וכדאיתא במדרש רות בפסוק והתעוותו אכסני החול כדאיתא הקס סקטרג סלא
כדין וקוה עוות דינא :

גלאנטי

קונן במר ואמה הנס הזה סהוא סמאל סאיין לו סלוטה לעלות
ולקטרג אלא כנגד סהיכלות מבחוץ דהיינו במדרין המקיפין את סהיכלו
ולא בכלן אלא ער סמרורין סכנגד סיכל אהב' וסוכל זכות סמס מתא
חזות הקליפו' מצד יספעאל סיבא מ' מאברהם ומכר עטו סיבא מיבחק והס'
בסופיה דקרא רלעיל אמר כי הגדיל אויב ומהו הגדלה ספלא ירו בסלומיו
יר קטרונו עלתה למרוס ער כנגד כל סהיכלו וזא כל מחמדיה דהיינו בכללות
סהיכלות כלס וכקראו מחמדיה לפי סע" סהיכלות היא כחמדת' מלמעלה
ומתייחד' בסוד בתולו אחריה רעותיה מובאות מביאות כתיב ואימתי בזמן סראתה גויס סהס ע' סריס באגמקדסה
היינו תוך תחוס רקיעא סכנגד ארץ כדאיתא בס' ויקהל סיס ממוכות מבידילות
בין הרקיע סהרקע על ארץ סעמים ובין רקיע סעל אור ארץ יסרחל סה' סהקרא
מנרין וסב' סנרין ועולות המחיות הללו למעלה למעלה ער כסא סכבוד וע' אומות
דהיינו ע' סריהס עומדים מרחוק א' סיס אמה ואין קוס אחר מהס יכול ליכנס תוך
גבולו

ידו פרש צר על כל מחמדיה בי
דראתה גוים באומקדשה אשר
צויתה לא יבאו בקהל לך :

ויס כאלו היה כל מחמדיה ופרס סהר
ירו עליהס ולזה לא מצאה מנוח ביניה'
ויתכן סיהיה פי' דאיתתה כמו יבוטו וראו
בי ויאמר ירו פרס בר על כל מחמדיה
לפי סהיתה מבטת הגויס סבאים
מקדסה וסס סקטיס וסלויס וסיה זה
רע בעיניה ולא מצאה מנוח :
מבאות מביאות כתיב ואימתי בזמן סראתה גויס סהס ע' סריס באגמקדסה
היינו תוך תחוס רקיעא סכנגד ארץ כדאיתא בס' ויקהל סיס ממוכות מבידילות
בין הרקיע סהרקע על ארץ סעמים ובין רקיע סעל אור ארץ יסרחל סה' סהקרא
מנרין וסב' סנרין ועולות המחיות הללו למעלה למעלה ער כסא סכבוד וע' אומות
דהיינו ע' סריהס עומדים מרחוק א' סיס אמה ואין קוס אחר מהס יכול ליכנס תוך
גבולו

הנ' ויהי לא הרגומים ולא נכתב אתם בגלות הזה נטרר עמכם כדאית' בזהר
 לכה לאחריהם אשר הוא שיתרחקו ס' תפסו והוא נמשך אחר פסוק הקודם
 האנשים ממנה מדר טומאתה והיא הטמא הטמא אונטא ממע או מלפון
 תהיה כגדלת מהם לרעה כמו פנכ' ה' חסרון כפי סמכי פירושים ספי' פתנעס
 וכנגד הכ' אמר ותרד בלאים איך מנחם מביא עבט המוסר גרם פלנר' היתה
 לה ר' ל לפי מלא הרגומים בתחלה ירדה כעה ונדה ובכך נטרר' מתקומ' וטומאת'
 ירדה כפלת אשר אוי אפטר לכחמה כרובה אחרים וזה היה לה לפי מלא
 ממנה כי הדברים הבלתי טבעיים ולא בזכרת אחריתה טאם היתה זוכרת
 מורגלים לא יתחם האדם מהם כמו אחריתה סיפובו בגלות לא היתה
 פיתחם מן הטבעיים וכנגד הב' אמר מונעת מהם עבט המוסר ולכן ותרד
 ראש ה' גו' ר' עס טאמי טחאתי עס כל פלאים ירדה בתכלית הירידה עד
 זה ראוי סתביט בעניי כי האויב הגדול הקצה האחרון יספילנה יספילנה
 אותן יותר ממה טאתה בוית אותן או עד ארץ יגיענה עד עפר ולזה כיוון
 חשב בעצמו כן ויתכן שיאמר וטאו המסורר ברוח הקדש כי טחה לעפר
 ככון ראש ה' את עניי בעבור טעניי כפסמו דבקס לארץ בטכנו דהיינו טעם
 הגדיל את האויב ויכאסו וטאו בלתי דוד בטבע ה' כפסמו וכן היא נקדחת
 ראוי לזה רכובי מיהים טמח לאיר נקס בטכנו כי בה ובקרבה נקטוו היות
 יבקה כמו פעור יבא בנה : הנשמות וסירידה הזאת היא סוד
 הרגלים מל כלס ככוכר ככר אכבפע

רגליו טאין ירדה למטה מהם וכדאית' בפ' סקודי דף רכ"ח כר יסתיים גלותא
 במסיכו דרגלין סרין ועמרו רגלי וכו' ואומ' לא זכרה הכוונה לומר לא אטנחת
 ודברה תורה כלטון בני אדם אי נמי סמקונן אגב אורחיה למדנו בקינותו
 ובתמרורו הקרמה אמיתית וכבר עבר לפיטנו בפסוק הקודם טאין כל הדברים
 אצורים לא במלכות דבריהם אומ' במלכות ראבילות אבי ה' הוא סמי וכו' וז"ס
 טומאתה דהיינו הנחם הטמא הכרוך אינו אלא בטוליה בחיבת סמי' למטה
 בטוליה דהיינו הבריה סוד עולם הכסא ודמיוני ראיה ואראה את ה' יוטב על
 כסא רם וכסא וסוליו מלאים וכו' והיא הכ' אחריתה סכן היא בחיכות אחרונות
 פכה ובחיכה זו נאמר מה פנ' טאין בה זכירת הייחוד מל ישראל הזכר אלא היא
 כסוד הגלו' והפירוד וזהו לא זכרה אחריתה מה מלא כזכרה ונמפעה היא הבחינה
 הזאת אשר היא אחריתה וקדר פלא' למטה כסוד הגלות איך מנחם לה בזוהר פ'
 אמר טמאחר טאין ייחוד בזמן זה מה תועלת יש בתפילותי ועסק הסורה ותרץ
 התם מ' מעיד וקמין לה לכנסת ישראל והענין טהיא כקדחת מוכת דוד הכופלת
 בכל יום ויום נופלת ולכך איך לך יום טאין קללתו מרובה מחכירו חסו נופלת
 בכל יום תמיד והתורה והתפלה עביר פעירו ומיכו טאם עתדה ליפול בכל יום
 כחוט הפערה לא יפול כי אס בחיכותו השערה וזהו ותרד פלאים ירדה כפלא
 לפי טאין מנחם לה לא היה מי מיכהל לה ואין מתו' בידה למעכלה פעירו וסמיאו

הסכינה בהיכלה כבודה בת מלך
 פנימה כלו אומר כבוד אמנם בגלות
 סיכאה בעקבי הנאץ ירדה מערך
 חסיבות ומעלתה והית' בוויל בעיניהם
 ולמה כו ראו ערותה ראו כניסת הרע
 בין ולה' כראותה בתיקוני מאי ערוה
 רע בין וה' הפירד הרע כיניהם ויררה
 למטה בסוד הגלות לבוסי סק גם היא
 נאחשה על ענין כניסת החיובני הזה
 בינה לכינו וואמרו גם היא הכונה כי
 אף על גם סוף במלכות רחילות
 סוס פירוד כראותה בלמ פרס' כי תכא
 דף רע' דרעה כתיב הכי' הוא סמי
 וכבודי לאחד לא אמן אלא פכינה
 דבריהם היא ההולכת בגלות והפירוד
 לא סוף בה כב יכול אף היא גרמה
 כל זאת על עס' על מלא הקדומה
 להם סכט המוסר להכותם סוק על ירך
 מכה רב' כדו סייטבו דרכיה ומעלליה
 סאלמלא היתה תיסקרת חוקס לא היו

חמ' חט' חטא' ירוסלס עכ נכרלה לרעה
 מכל האומות כמו שהיתה בראשונה
 נכרלת לסכח וכאל' איכה יסבה ברד
 וגו' וטעם חטא חטאה להטלי' בחטא
 בעכמו ובתכליתו כי טעל חטא כאמר
 יעסה לתכלית רע הכה והיה כסעל
 הרוע בו כמו סבא באותו המלך חמון
 סבא על חמו וואמר כלום חכי עומה לא
 להכעיס' וכנגד הבחינה הב' אמר כל
 מכבדיה הזיליה וגו' וירצה אות' העמים
 אמר היו תחת דר' הדול עתה רמעתה
 לבטחה בעבור מראו ערותה ויתכן
 סירמוז באמרו כי ראו ערותה לחטא
 כי גלתה מקומה לעיני כל עובר
 והפקירה עכמה ברוע מעשיה' וכנגד
 הענין הב' אמר גם היא נאחשה וגו'
 וירכ' כמו סחטאה וכו' עליה על זה כל
 זה הרע כן נאחש' ותשב אחור ונתחרטה
 בלכה כמו סעוד יבאר' :

מרכים לעמוע ולא נעמטה הרעה הנדולה הזאת' וכו' והר' פ' מן ס' כל מחמדות
 דא תלכות בבל ספלאו ספרים ומנחה א חוקיה וכו' וכתב סנית סלס לאלהא רבא
 סלס לירוסלס סי ראו ערותה כיינו ויראם את כל בית ככחתו :

טומאתה' הינו הכנס הטמא
 הארור הכרוך בעקבה
 סהם המוליס דגליה יורדות מות
 וכדרך אחריה לפי סלא זכר' אחריתה
 לא זכר' מבהמס
 סכט המוס' מכניה
 יסוכו לגלות טעס
 סני' רשיכו הגלות
 הזה חמר והנמחר
 והיא עמסה' כי
 בגלות בכל לא
 סטרדה היא עמסה דרך גלות אכל
 בגלות

כנגד הרבד הב' וכו' בעינים א' החטא
 ב' העונס המיוחס רכוני הערר
 סמנח' ג' סעכ' חט' האויב בזה וראוי
 לו לספי' סיכט בו' כנגד הא' אמר
 טומאתה בסוליה
 וגו' ירכה סהביע
 אחריתה ותדר' פלאים אף מדרגת' חטאה
 מנחם לה ראה יהיה את עניו כי סלא הית' מרבסת
 ברע ולא מסתכל'
 הגדיל אויב'
 בו ער סכב' היתה
 סטומאה בסוליה
 אמר מכרה באס' איה הנרות והריוח
 סכו

המינו בהם מהאר העליון היה מתנוכץ בהם ושמו סעמח בן קביר על השבת
 ויחוריה כי בעתים ההם איך להם מניאות ותקומה כלל ולא מוס תבבורת כמו
 פני' זל וכל אדם לא יהיה באהל מועד כגונו לכפר בקרם דהיינו אדם בלי על
 לא יראה ולא יתח אלא היו ככנסים בנוקבא דתקומא רבא אמרם פתח פתחו על
 הסבתת היומורי' פתח דרם ויבאו חוץ ממחיתכם להרע ולהפחית' אי כמו
 בספול עמה ביה דה היונו הסמיות העמוקות בויקלא ביר לילית הרשעה ואין
 עוזר לה כי כשעשתה הרעה הגדולה הזאת והעופק והגלגל הזה הוא כד קיימא
 סוהרא בפנימיה תה דהיינו מחד התחונים כד אפגוהו חייבין בעלמא ובכל פעמא
 אפיקת כעמתי' כל אותם הסמיות סוכאות בעת ובעונה היתה הם נעסקת
 במבואר בסכא וזהו ואין עוזר לה לסתסוב לחיתכה הראסון ובכך ראוי ארום לילית
 וסכרותים פתחו על הסבתת הכח מסבת ממנס כב וכול פלא היתה לאל' ויהי
 להכילס מיד עופקיהם דמיון הגבור כשהוא קפור בתתי ידיו וכמו כן הכא סמיב
 אחר ומינו כב וכול אלמלא מקרא כתוב' ה' לאותמו וכל זה גורמים התחונים
 במעשיהם החשים כור ילך תמי ולהפך באלקיס כעסה חול' וזהו
 ובתיקונים תיקונ' זל וכרתת סוכיתא מתמן בתתא זמנא מתמן על
 מעכתיא ואחרת פסחה לאו ה' כגווא דעברת פרי לפסחה

הה' מפני פרי גברתי אנכי ברחק פי' מסבתיה על הסבתת הכח

זהו האופן המנו וב' רבורים א' דבור מניח בו ההתפעלות והרע

ב' רבוב בדרך תפלה נגד המ' אולם

בא' אורים א' מורה ההתפעלות מן

הרע ב' הבור עם האומות להודות

גורל הכר' ואמנס ברבור הא' סנה

ד' דברים אפר עליהם יקרה ה

התפעלו' כנגד ד' הכרין הז' בחלק הא' כנגד הא' בא

זה הכתוב וכו' ב' עכונס א' כרתה על

חטא ב' סחיא מתחרטת ומתפעלת

מזה מאר ואמנס בעיני הא' הכיח הרע

בב' בחינות כמו מסוכרכו בכתי' הא' זל

איכס וסבה ברב' וכו' א' בבחי' מעלת'

ב' בכחיתת מרתת על אחרי' כנגד הא'

אומר

אחלופין הו קר' א' לה כבוד כבוד

כבוד ובתיכלו כלו אומר כבוד בענין

קידום החרם כמקדשין אותו למעלה

אמר עתה כל אותם פשו' מכבדים

אותה במס כבוד הי' לוס כלומר לא

היתה בעיניהם ביקר ובחשיבות

כבראונס' אז בזול והכונס סבתית

המכינה

קדם מהם נטת ימי בראשית עם קצוות
 זכורו ימי קדם פהם קרמו לכל
 המצוינות או כמו מימי קדם היינו מה
 זב מלש עשרה מרות הרמוזים במל
 במוך המק' מזל כמבוא' ק' לא' בפה או בפניהם
 ובמה יורע איפה הרעה הגדולה הזאת
 בפול עמה ביד כר דיינו ישראל ממט
 מוכה יד עינן פהכה והתפעה סהיה
 ראוי לבא עליהם כהפך הוא ובזה
 גברו עליהם ונפלו ישראל ביד כריהם
 נחל' ולמה עמתי כזאת על עם ה' לתת
 את מל זה לזה לפי שאין עזרו להם
 מהלרות העליונות סכלס הסכימו לפי
 סתסוב הספעה למחריבים ולטמאים
 וישראל רקים וטוקקים וכך אין עזרה
 לה מדר התחונכים בסור באלים כעסה
 חיל לא הים מי טעמה תורה ומכזה
 דיבנו עלן אי כמו זכרה מלסון זכירה
 ממש' וכל' את זכרה יונלם העליונה
 עתה מהיא בימי עכיה ומרדויה מה
 שהיה לה מקודם דיינו כל מחמודיה
 שהיו לה מימי קדם כי כל תיקונו זעיר
 מתקווי אריך אתקונו ומזעיר לטוקויה
 כמובא באררא דכח ועתה בפול
 עמה ביד כר פהוא הכר הכורה סמאל
 וקיפתו ובברו בעלי זרוע ואין עזרה לה

מהנורך להוציאה בלא כתובת כמעט
 המורדת ואלו החייט המורכבים מעמי
 היו מקמודים מימי קדם כי היתה
 להם רונה לחיות בהם והזכרון הוא בלב או
 באמר בכפול עמה ביד כר וגומ' ויחכנה
 זה הזכרון היה בזמן ספול עמה
 מעכמו ביד כר בלי הסתרות גדול מן
 הכר עד שהכרל בעמ' לעבו על בטול
 ונחלימות כחן אשר נפל בירם לא
 ידו וחלימות כחן אשר נפל בירם לא
 ולא בכה ולא בחול ולא חומרו סחקו על
 מסכתיה זה הוא הפי' המיוחד הכח
 הקשר עם מאפסה לפרס אותו
 ברך אחרת וזה כי בסוף הארס ככה'
 גדול תחשב לו הכרה העוברת הקטנ'
 ומתאוותה ומהל' אותה כדרך בבקח
 מי וכן ערב וגו' כפי מה ספרטי
 ולזה אמר כי בפול עמה ביד כר זכרה
 היו עניה אשר היו מימי קדם והם עתה
 למכמה לא ימי עני ומרדויה
 כי הרע בהיותו גדול
 אחר אין הנפש סובלתו תמרוד בו
 מעניים מרורים רכוני סימררו
 ולזה אמר עכיים
 המורד ההוא טב עתה מחמדים :

וילכו בלא כח לפניו דודף ונבד' אומרים בקדים ועתה יגדל כא כח ה' וזהו העוכה
 אמן בכל כחו וכו' עכל והענין כי באותיות אלו שבספיק בראמית מהם כח אותיות
 י"ד אותיות אחריו רבנין בן און מהם מכ ברא הקב"ה מיום וארץ והנה הקב"ה
 מארע בטובו בכל יום תמיד מעשה בראמית וזהו סוד אומרו בקדים ועתה יגדל
 כא כח ה' וההתחדשות הזה המתחדש בכל יום עד שתחזור העטרה ליוסנה וזהו
 כמו שאנו עונים אמן יהא שמיה רבה בכל כחו כלומר יתגדל הכלל אותיות מהם
 יהא שמיה רבא מכרך לפעם עלמיה כלומר יתגדל סמו הגדול באוקו וכו'
 והתחדשות גדול ולמית כי בזמן החרבן אותו כח ואותו התחדשות כשתלק מהם
 לכך נאמר וילכו בלא כח לפני דודף :

וה' אותה התסדף ב' וזל ועוד אית יד דאחקרי יד רמס ורא ויקי י' וק' א'
 ואלו ק' א' ונאות יד תמיכא אהיה אלף ק' א' י' ק' ורא כח בזמנא רחבו
 ומכאל אסתלתהו כח מניויה ואתמר בהון וילכו בלא כח לפני דודף עכל נש'
 הענין כי ד' אותות מס בן ד' הס' ר' מוחין מהם בחכמה מתלבשים בה' חללין ד'
 אהיות אה' ה' וס' בן ד' בעילוחו הם עמר אותיות הם עמר רחמיה ומתלבשים
 בעמר אותיות המלוי מס אהיה וענין זה ייחוד גדול הוא בין אבא ואמא וכמנסה
 הבית נסדר הייחוד הזה בסוד ערה עליו רע' בין זה רע' בין זה ובסוד ותלכן
 עתה סלח תמלח תרוח תיחזין וזהו וילכו בלא כח לפני דודף :

שועיב

זכרה ירושלם ימי ענייה ומרודה
 כל מחמדיה אשר היו מימי
 קדם בנפר עמה ביד צר ואין
 עווד לה ראווה ערים שחקו על
 משבתה :

זכרה ונו' א' קונן במר ואמר זאת
 הספיעה למריה מהם מיכאל גבריאל
 רפאל נוראל מהם פרי הכהנתה אלה
 ארבעה הספיעה הקליפות מהם
 הכתריים ומי עושי ומי הרעה והם
 מורדיה וקמה כעבר מורה בארנו
 זכנו סאל על סמאל סמר בארנו
 זכנו כאלו אמר ומורדים ומלת זכרה
 הוא מלסון זכר כזכר הזה שמספיע
 עד שמי' ה' זכרנו יסדך וכן רמזו בפ'
 מספיעים בזה בפסוק וס' חלקי אחר'
 לא תזכירו בסוד אל תאמר חסלתה רע'
 כמבואר בזה ס' מקץ והוי כאלו אמר
 הספיעה ירושלם מימי עניה מהם
 מורדיה ומי' מהספיעה לזס' כל
 מהמורדיה והספיעותיה שקבלה מימי
 קדם

דף סו רודף דא סמאל י ואפטר כי קראוהו רודף במס תואר זה שתמיד הוא לודף
 וכמו סכתו המקובלים והיא תשובת הנאון רבי יחיאל האסכנזי ז"ל דע כי כל
 הכחות הפנימיות מעוררות תגר עם כתות סמאל הרסע תמיד לה עם אלה מיום
 סכבראו כאשר גזר החפץ העליון ויש זמנים גזורים על מדת רחמים סכבת ימים
 קודם דאיית סלככה לערוך מלחמה עם סמאל וחילו על המיעוט אשר גרם
 ללככה והסעיר מעורר תגר עם אדם חלק על קבחת יפה כלככה ומיכאל סר החסד
 ונבריא אל סר הגבורה פניהם כלי מלחמתם עם סת המקטרגי ובסוף יום הסביעי
 סר הגבורה מחלים כח המקטרג ועוזרו וטר החסד הכהן הגדול מביא כרמות
 סעיר הוא סר הגדול אשר לסניו סמו סמעם א סהיה מלמד זכות על עמו ומקריבו
 כרמות קרבן במזבח סעורר לפני התשובה ביום ר"ח ואזי מתפייס הרבון וכעסת
 כחת רוח לפניו וגם האזילות סכסר מן סכבוד סהוא ברמות עונם על מיעוט
 סלככה מתרבה ומתמלא וזהו דמות כפרה סקרבן סעעיר וזהו סעיר לספר מה
 מלמעלה סנגר מה סלמטה ובאותו סאכילו המתחרם וכח סעעיר מל מעלה כלת
 סלו סליון רוחני באם הגבורה וסור ומתחרם בסח הרבון עד בא זמן סכליון
 יתקיים מה סאמר סכביא עה והיה בית יעקב אס ובית יוסף להכה וכו' זהו

תוקף לסוף הנאון הרי טעם מספיק סיקרא סמאל רודף :
 ובתקונים דף ד' ע' סהכח הזה סס כח פרקין דיר ימין ויד סמאל יד פרקין
 לכל יד וסס יד פרקין דיר ימין סס יקוק אלקינו יקוק יד אותיות
 יד פרקין דיר סמאל סס אותיות פניות מהסמות סכו ססס כונו סמוכז כונו
 ואיכונ כח דאתמר עליהו ופתי ערל בא כח ה' מיד דאבתלקו וילכו בלא כח לפני
 רודף ובגד אוקמות מארי מתכו כל סעונה אמן בכל כחו קורעין לו גזר דין מל
 ע' ססס עכל ע' סנין כך הוא בזמן סססרר והגבורה סכללים זה בזה וזה בזה
 אז סעולס כסר וברחמים ואין סוס אומה ולסון יכולה לסלוט על ישראל לפי
 ססכללות סהוא מורה על סייחוד וכראיתא בתיקונים דף טל וזל וסאי איהו כח
 פרקין דירן דמלכא עילאה דאינון כונו סמוכז כונו כינוין דייחורא עילאה
 דאינון יקוק אלקינו יקוק ובגין דאבתלק סאי חילא מישראל אתמר בהון וילכו
 בלא כח לפני רודף עכל וססס בזמן ססרר כסתלק סייחוד וסכללות סזה וסו
 וילכו בלא סתסברות יד ויד סעולים כח לפני רודף :

תו איתא ססס דף ס' וזל ומאן דאסטרל באוריתא דאתקרי תורת אמת
 דיוקניה סקיקאל לעילא בסהוא חותם אמת ומאן דמסטר בה סאלו אפיל
 אוריתא לתתא ססר ותסטר אמת ארכה ובההוא זמנא כסיל דיוקניה וחותמי לתתא
 וכסיל מזליה וססתלק סהוא כח מיכיה בהסוה זמנא סמאל וחיליה דאינון סיוון
 ובעירן ועופין מסאבין דרפיין אבתריה ססר וילכו בלא כח לפני רודף אס סב
 בתיבתא סב סהוא כח לנביא ראייה סכינתא עילאה וכו' עכל סהוא מבוחר :
 תו איתא ססס דף עכ כח סס כח אותיו סכפסוק בראשית ברא לקיס את
 ססמים ואת סארץ ובגלותא אסתלק סהוא כח מיכיהו ואתמר בהון
 וילכו

וַיֵּצֵא מִן־בֵּית צִיּוֹן כָּל־הַדְּרֹגָה רֵוִי
 שְׂרִיחַ בְּאֵילִים לֹא־מֵצְאוּ
 מִרְעָה וַיִּלְכוּ בְּלֹא־כֶחַ לְפָנַי
 דְּרֹגָה

וַיֵּצֵא וְנֹו' כִּבְר יִרְעַת כִּי בֵּת צִיּוֹן
 הִיא כְּקֹדֶשׁ פִּרְטוּיִת
 כְּקַבְיִית בְּמִדָּה זוֹ וּנְקִרָא כֵן לְפִי סְהוּא
 נְבִרִיית לְכַקֹּדֶת צִיּוֹן הַנְּקִרָא רֵאשׁ
 כְּרִיק וְהַסּ סְתִי כְּקֹדֶת מִקְבִּילוֹת זוֹ לְזוֹ
 וּלְכַךְ קָתֵה הַנְּקֹוֹר' כְּקַבְיִית סָס צִיּוֹן עַל
 סָס הַתְּחַבְּרוּתָהּ בְּנְקֹדֶת צִיּוֹן הַעֲלִינָה
 כְּדֹאִיתָא פ' זוֹ דָּף לָהּ וּלְכֵן הַמְּקוֹנָן
 קוֹנָן בְּמִדָּה וְהֵאמ' וְיִכְא מִן בֵּת צִיּוֹן דְּהֵיכָנָה
 מִן אֹתָהּ בְּחִיכָה פִּרְטוּיִת כְּקַבְיִית כֹּל
 הַדְּרָה הֵיכָנָה הַנְּקֹוֹרָה הַעֲלִינָה רֵאשׁ
 כְּרִיק וּנְקִרָא הַדְּרָה כִּי כֵן הוּא הַדְּרָה
 הוּא הַדְּרָה בְּסוּד וַיְהִי בְּכַתָּת כְּפִסָּה כִּי
 מִתָּה רָא כְּרִיק דְּכַפִּיק תִּיבָה כְּמִבְּאֵר
 בְּפ' וַיִּכְא וְאִפְסֵר סְזוּהוּ סְרַמְזוּ ז'ל בְּמִדְרָשׁ
 בְּאִמְרָס וַיִּכְא מִבֵּת צִיּוֹן מִן בֵּת כְּתִיב
 אִמְר' ר' אַחֲא יֵס לְכֹו מִנְה אַחַת יִפֵּה זֶה
 הַקְּבָה סְכַתְּכָ בּוֹ ה' מִנְת חֲלָקִי וְכּוּסִי
 כֹּל הַדְּרָה זֶה הַקְּבָה סְכַתְּכָר הוֹר וְהַרְר
 לְכַפֶּת עַכְלָ רַמְזוּ ז'ל כִּי מִנְה יִפֵּה הַלְזוּ
 הִיא סוּר יוֹסָף הַכְּרִיק סְהִיָה יִפֵּה תוֹאֵר
 יִפֵּה מִרְאָה וְכֵן נְקִרָא יִפֵּה כּוּף מִפְּנֵס
 כֹּל הָאֵרֶץ וְהוּא וַיִּכְא מִן מִבֵּת צִיּוֹן אֹתָהּ
 מִנְה יִפֵּה יִכְא מִבֵּת צִיּוֹן מִתְּהִיָה נְקֹוֹדֶת
 כְּקַבְיִית כְּדֹאִמְרָן וְהִיא נְקִרָא הַקְּבָה כִּי
 כֵן כִּינּוּ זֶה כְּדֹרֶךְ בְּכֹל מִרְה מִתְּמֹדוֹת
 וְכֹל הַדְּרָה הֵיכָנָה הַתֵּת סְתִמְנָה הִיפֵה
 הַלְזוּ כְּמִסָּךְ מִמְּנֹו בְּקוֹר רִקִיעַ הַסְּמִיָס
 סוּמָא דְּבּוּשָׁא גּוּף וְכִרִית וְהוּו כְּאֵלֹו
 אִמְר וַיִּכְא מִן מִבֵּת צִיּוֹן סְהִמָן הַזֶּה מִסָּךְ הַתֵּת סְהוּא כֹּל הַדְּרָה ו' וּמִסָּךְ ו' אִי כְּמוֹ
 קִרְאוּ לְכַקֹּדֶת צִיּוֹן זֶה הַדְּרָה סְבוּ תְלוּי הַדְּרָת זָקָן דְּמִאָן רֵאִית לִיָה הִיא אִית לִיָה
 הִיא ז'לְכֵן אַחַר סִיבְחָה מִמְּנָה כְּפִסָּה דִּאִיְהוּ כְּרִיק דְּכַפִּיק תִּיבָה כְּדֹאִמְרָן הֵינְ סְרִיָה
 סָהֵס מִיכְאֵל וְגַבְרִיאֵל וְרִפְאֵל וְנֹוֹרִיאֵל סָהֵס סְרִי הַכְּהַנְתָּה בְּסוּד פִּנִי אֲרִיָה פִּנִי סוּר'
 פִּנִי כְּסֵר פִּנִי אֲרִיס הֵינְ כְּאִילִיָס לֹא מִכְּאוּ מִרְעָה כִּי צִיּוֹן סְהִמְסָפִיעַ חֲלָף הַלֶּךְ לֹו
 הַמְּקַבֶּלֶת מִכֵּן לָהּ לִיתָן לְסִרִיָה וּלְכַסִּיָה וּלְעַס הָאֵרֶץ וּבְכֵן וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֶחַ בְּלִי
 הַסְּפִיעָה כִּי כֵן הַגְּרָת הַטְּפָה מִכּוֹנָה בְּסָס כֶּח לְפָנַי דְּרֹדָף רָא סְמֵאל כְּרִפִי בְּתִיקוּמִי
 ה' א' 5 1 דָּף כֹו

הוּא הַמִּין הַנִּזְכָּר בְּרַבְרִים א' הַחֲטָא
 ב' הַסְּעִיב כְּכַנְד הַאֲחֵמ' וַיִּכְא מִן
 בֵּת צִיּוֹן כֹּל הַדְּרָה דְּמִזוּ לְהַדְּרַת הַסְּכֵל
 וַיִּפְּיוּ וּבְמִדְרָשׁ מִן בֵּת צִיּוֹן כְּתִי' אִמְר
 ר' אַחֲא יֵס לְכֹו מִנְה יִפֵּה זֶה הַקְּבָה סְכָה'
 מִנְת חֲלָקִי וְגו' הַדְּרָה זֶה הַקְּבָה סְכָה' הוֹר
 וְהַר לְכַפֶּת וְהוּא מִה סְכַתְּכָ כִּי זֶהוּ
 הַחֲלָק הַמִּיּוּחַד לְכֹו וְהַר לְכֹו' וְכַנְד
 הַב' אִמְר הֵינְ כְּרִיָה כְּאִילִים וְגו' רִמָּה
 בְּרִיחַתָס לְאִיל הַהוֹלֵךְ לְכַקֶּס מִרְעָה
 וְלֹא מִכָּא אִמְר הוּא נְסִאֵר חֲלוּס הַכַּח
 וּמוֹסַר עֲכָמֹו בִּיר הַכְּיִידִים הַמְּבַקְּמִים
 כְּפִסָּה וְכַכָּה הַסְּרִים בְּבַרְחָס וְלֹא מִכְּאוּ
 מִרְעָה הִלְכוּ בַעֲמָס לְפָנַי הַרְדּוּף מְכַר
 הַעַד' הַכַּח זֶה טַעַס בְּלֹא כֶח ז'ל בְּעַבּוּר
 לֹא כֶח זֶה תְּחִיבִיב מְכַר הַפִּסְט בְּגַרִי
 הַסְּלִמִי' הַכֹּו אִמְר הַס חוּט הַמְּסוּלָס אִמְר
 לֹא בְּמִהְרָה יִתָּקַן וְהַנְּסִאֵר עִרוּס מִהַס
 הַנָּה הוּא לְמִקְרָה וּפְגַע מִתְּפַעֵל מִתְּבִלִי
 הַזְּמַן וּמִסִּאֵר הַרְעוּת הַבְּאוּת מִאֵת
 הַס' כְּמוֹ סְכַתְּכָר בְּסַפֵּר עֵין מִסְפֵּט
 בְּסִלְמוֹת :

אחרת רמת מהיכל המלך היא ובנהא כמבואר פ' אחרי מות דף ע"ד וזהו פסעיה
 ח"כ פסעי בני ישראל קרו להו פסעיה וסיה כמה שאמרנו סהיה היתה הסכה על דלח
 אקדימת להו קיטוא לכך פסעיה קרו להו ובענין זה יוכן מאמרס זל וזל כי ה'
 הובה על רוב פסעיה יכול על מגן תלמוד לומר על רוב פסעיה עכל • וקסה רמאי
 קאמר הרי מקרא מלא ומס אכטריך לומר יכול על מגן ועוד מאי קא חסמע לן
 פסיוטא וכי סיעלה ברעת דקב"ה עביד דינא בלא דינא וזל דה"ק כי ה' הובה קס"ד
 סחזור כלפי המדה הזאת ולזה קסה וכי טוביה חטא וזיגור מגבר גזרו יכול על
 מגן כלומר וכי יעלה בדעתך סהוא על מגן זסח"ו חל"ה על רוב פסעיה כלום פסע
 סהוא זה דלח אקדימת קיטוא • ח"כ לדרך הפני וכול על מגן חס חטאו היא מה
 חטאה לזה חזר ואמר על רוב פסעיה כלומר פסעי בניה פסעיה איקרון על דלח
 אקדימת קיטוא וזהו תל על רוב פסעיה ודוק וזכור ההקדמה סהקדמתי בהחלת
 הספר הטעם למה עולה עמהס ויוררת ולא יקפה לך כלום : עולליה סס מטטרון
 וסנדלפון הלכו סבי לפני בר דהיוכו סמאל סהוא סבר הכורר לעולם על ישראל
 ואלו העוללים הלכו מטועבדים תחת יד ממסלתו סל סמאל וסענין סוא כי להיות
 סגבר קטרונו סל סמאל כל כך עד סהגביר הדין בכל העולמות ומה סהיה דרכן
 סל עוללים הללו לתקן תיקוני דמטרוכיתא לעורר הייחוד ולהספיע רחמי לעולם
 כמבואר בפ' ויבא בסתרי תורה בפסוק וילך ראובן וכו' וימצא דודאים בסרה
 עתה בכח תבורת הדין ככנעו לפני הנהגת קמל כסבוו הנה סכסע לפני סבוו
 וזהו סהקרא סבי גביהס :

ובמדרש הו כריה לראס כל המכר לישראל כעסה ראס עכל רמזו לנו הקדמה
 מעולה כי בזמן שישראל יוסבים על אדמתס כוטלי ספעס בדאטונה
 ואוכליס לסבעה ולמכסה עתיק וסארא אוכליס אומות העולם והמך יוכיה סהיה
 יורד לפני פתחיס ואחר סאספו אחר המר בה ואחר המעיט וחס הסמס וכמס
 ויהי כעסה כסרוי כחלי דכס וחמאה ומסס היו האומות כהניס ובזמן שישראל גלו
 מעל אדמתס חל ארבות העמים כמצאו אוכליס מתחת ידי האומה סהיה ובודאי
 כי לא יתנו להס כי חס סתמכית כמצאו האומות כעסו ראס ליניקה וישראל סוק
 היניקה מתחת ידם וזהו כל המכר לישראל כעסה ראס : ובתיקוניס פי' היו כריה
 לרא' אינון ערב רב אויבי סלו לין מרי ויסמעל וע' ממנן דאיכו כלהו בסלו בעותק'
 וישראל בדוחקא בעניותא וכו' עכל ופי' הענין פירסוהו בזוהר פ' בראשית דף כ"ה
 כי בקרבנו סס יוסבים והס ראסי העס והס אותס סאינן מרחמים על ישראל
 כסרוחיס אותס בדוחק וזהו היו כריה כלומר לפי סכריה חלו המעורבים באומה
 מן הגבסוניס הנתיכיס ודומיהס סהס כריה היו לראס לכך אויביה סהס מרי
 ויסמעל סלו סס כסלוה בעותקא וישראל בדוחקא ובעניותא סאס היו סמריס
 חקיס על ממונן סל ישראל ומסקחין על ממונס כססס בדוחק ובכער לא היו עסו
 ויסמעל סהס אויביה סלניס בעומר גדול והס בעוני חלח אוקי ממוכא בחזקת
 סאריה והיו ישראל בעומר ובהסקט אבל בהיות סכריה היו לראס וחינן מפקחין
 עליהס לכך אויביה סלו כרפירס :

ויצא

ורשות למלך זה ליכנס למדינתו של
 מלך זה ומושל לפניו כמבואר פ' ויקהל
 אמר עתה המקונן הלא תדעו הרעה
 הגדולה הזאת שאויביה מהם הע' פרי'
 שלו היה ביניהם שלום ורעות ולא היה
 ביניהם פוס מזה ומריבה אלא כלם
 הסלמו והסמימו להלחם עם ישראל
 פה אחד וכן במלכות ירושלם לא היה
 על ידי אומה א' לבד אלא כמה אומות
 מינים ממינים סומים המונים המונים
 א"כ איתא במימושאזטרא דסירי פ' ט
 סתי קליפות הא' נקראת מחלת בת
 יפעל והולכת במדברות ועמה תעו
 כתות של מלאכי חבלה כמנץ מחלת
 ולילית בתע כיתות של מלאכי חבלה
 כמנץ לילית ומחלת הולכת ומקרת
 מחוללת במחולות כממה ולילית הולכת
 ומייללת כממה ומלחמה ארוכה ביניה'
 ואיך פוגעות זו בזו כי אס ביו הכפור'
 פאז פוגעות מערכה מול מערכה
 ומתגרות זו עם זו במלחמה נמרצת
 וביך דיך לרץ תפלתם של ישר' ותענית'
 עולה למעלה בלי קטרוג ולזה אפשר
 ססיון המקונן באומרו אויביה שלו
 דהיינו או הסתי כתות הכז' שלו וכסלמו
 יחד לקטרוג על ישראל על דרך ספי' זל
 מפל פני כלבים וכו' ובענין מחלת בת
 יפעל כתבו המקובלים ענין כפלא
 מהיכן יבאה והרובה לעמו עליו ועיין
 בספריהם וימכא נוסף מתוק לחכו א"כ
 כי נתיבותיה של שלום יקוד הבאי' איה
 להסקיט פאז גלי דיויה כפעכו אל
 האויבים והמה למלחמה וזהו פלו כפע

טיטוס הרמט הכה הם חולקים בהבנת
 או המלות ומת סכתבנו הוא הכרחי לי
 ככז' וכנגד הב' ח' כי ה' הונה והכונה
 אף או הפועלים אבל הוא הפי' על כד
 העוכס מכר העונות והיכה בעונות ב'
 מינים א' בזכך והוא העכירות ב'
 בקפוט המעשים ב' במרוק הרעות
 כנגד הא' אמר כי ח' הונה וגו' ירעה
 סקר הוא דבר האויבים והכרים כמהם
 ראשים בזה הפעל כי ה' הוא הפועל
 בעכס על רוב פסיעה וכנגד המין
 הב' אמר עוללה הלכו סבי לפני כד על
 דרך קרא למעשים הטובי' בסם עוללי'
 כי הם בני האדם מכר סכלו המעשי
 וראוי סיוקנו בהרגל מזמן הנערות כי
 אינו מעט סורגיל הנער זה או זה כמו
 שאמר החכם בספר המדות ופירוט
 הכתוב מעשה הראויים סיימסכו ממנה
 וימכאו בה הם הלכו סבי וכברלו ממנה
 לפני כד אל קורס סיבא הכר עליהם
 וגלות המעשים הוא היה סבה לגלותם
 ביד כד' ובמדרש זל אמר ר' יהודה בא
 וראה כמה חביבין תיסקו' גלו סנהדרין
 ולא גלתה הדרס עמהם גלו מעמרות
 ולא גלתה הדרס עמהם גלו תיסקות
 גלתה הדרס עמהם סג' עוללות הלכו
 סבי לפני כד ומיד ויבא מן בת ביון כל
 הדרה עכ' והכונה כי ההברל מן
 המעלות בזמן הנערות הוא הברל
 החלטי וחולי בלתי מקבל רפואה כי אס
 בקומי ובהפך בהתקרב אל המעלה
 כאומרו חוקך לנער על פי דרכו וגו'

להם המלום וכמו סנפרס כפ' נדר דרכי
 בגזית נתיבותי עות כי ה' הונ' על רוב
 פסיעה כל הנער הזה הגיעה מאת המלך
 על דלת הקדמי' קיסטא לבכהא דאמלא
 היתה מקדמת' להם קיסטא היו חוזרים בהם
 ולא וסיפו על חטאתם פמע וכן
 אתקרבת

במעשה הזה * הב' הוא המעשה הנמשעת מאתו יתבר' לפרנסת עמון של ז' וזו
 אינה תלויה במעשה התחמונים אלא לעולם נבד ונפק מן קדמויה דלא פסוק
 לעלמין ומכל מקום הית בזמן הגלו' אינו רוצה לקבל אותה המעשה כדי מיטער
 בדתן וז' ישראל וזהו בכל דתם ל' בר לוח' בר וזהו נסבע הקד'ה שלא יכנס
 בירושלם של מעלה שהוא אימא עילאה לינק ממור תחומיה עד סיכנס בירושלם
 של מטה מלכות וכמו כן המעשה המלכות מן המגיע אליה א בחינת עמיתה לא
 דתתה לקבלו לכער את עממה וזהו והוא מר לה היא לעממה ממרתת את עממה
 לרבוהה בראותה גודל דרתן של ישראל :

גלאנטי

ז' שועיב

היו צריה לראש ובו' הפליג
 תמרורו
 הקפה והמר ואמר היו ברית מהם
 סמאל וכחם בת זנו מהם סוף והעקב
 שאין למטה מהם סכן הבחיכות
 התחמונות שאין מי סיקבל מהם ס
 הקליפות נמכאו מהם סוף כל בחיכות
 העסיה ופתה בזמן החרבן נתעלו
 והיו לראס זהענין כמה פני' בזוהר פ'
 במדבר סיני בפסוק קולה כחם ורך
 מהמדה האחרוכ' הלזו היא עתה דמיון
 הנחם כר איהו כפיף ריפא לעשרא
 וסליק זכבא כדיון זכבא פליט ומחי לכל
 אינון דאסתכחו קמיה מאן עביד לזכב'
 דאסתליק לעילא וסליט ומחי ריפא
 דאתקפייא לתתא וכו' נמכא מהזכב
 נעשה ראם וזהו היו ברית לראם
 אויביה שלו היינו הע' שרים שלעולם
 המלחמה חזקה ביניהם שכל א' רוצה
 לבלוע את חברו וליכנס בתוך תחומו
 סכמו שלמטה האוימות מתברות זו בזו
 כמו כן למעלה סר אומה זו מתגדה
 בסר אומ' זו ומסכה זו תמסך המלחמה
 למטה בין העתי אומות וזהו ופקוד ה'
 וכו' סתתן דמות למר זה ליכנס בתוך
 תחום מר זה ואחר סכנס בתן כח

היו צריה לראש ובו' הפליג
 תמרורו
 הקפה והמר ואמר היו ברית מהם
 סמאל וכחם בת זנו מהם סוף והעקב
 שאין למטה מהם סכן הבחיכות
 התחמונות שאין מי סיקבל מהם ס
 הקליפות נמכאו מהם סוף כל בחיכות
 העסיה ופתה בזמן החרבן נתעלו
 והיו לראס זהענין כמה פני' בזוהר פ'
 במדבר סיני בפסוק קולה כחם ורך
 מהמדה האחרוכ' הלזו היא עתה דמיון
 הנחם כר איהו כפיף ריפא לעשרא
 וסליק זכבא כדיון זכבא פליט ומחי לכל
 אינון דאסתכחו קמיה מאן עביד לזכב'
 דאסתליק לעילא וסליט ומחי ריפא
 דאתקפייא לתתא וכו' נמכא מהזכב
 נעשה ראם וזהו היו ברית לראם
 אויביה שלו היינו הע' שרים שלעולם
 המלחמה חזקה ביניהם שכל א' רוצה
 לבלוע את חברו וליכנס בתוך תחומו
 סכמו שלמטה האוימות מתברות זו בזו
 כמו כן למעלה סר אומה זו מתגדה
 בסר אומ' זו ומסכה זו תמסך המלחמה
 למטה בין העתי אומות וזהו ופקוד ה'
 וכו' סתתן דמות למר זה ליכנס בתוך
 תחום מר זה ואחר סכנס בתן כח

מניח המאמר הב' אשר הוא בהנחת
 הכנה ובו ב' דברים א' אמבטל
 היות הפועל במר דרס * ב' מיניח
 הפועל הוא המ' על בר העונס כנגד
 הרבר הא' אמר היו ברית לראם ונזמ'
 וראוי לרעת בפסל כי וס הפרס בין בר
 לאויב כי בר על דעתו ילקח על הרוב
 על הפועל בפעל כמו הלוח' ואויב ילקח
 מבר הלכ ולזה הוסאל זה העס ל' סס
 אויב על המכהיב והמלך כי הוא האויב
 באמת ואמס פס כר ילקח בעבור
 האמסיה הלוחמיה וסרזנן בכתוב אפי'
 ברית היו בעיניהם לראם בזה הענין כי
 חסבו הראמיה הפועלים זה * אבל אינן
 כריך לומר מזה סקר בהס אחר מהס
 תחת האויב המולך אבל גס אויביה
 החוסבי' זה סלו וסבו במחסבתם ומלת
 סלו מגורת סול תסולו * ובמדרס היו
 ברית לראם זה ככוכרנכ' הרמסע אויביה
 סלו זה נבזר ארץ * ר' היו ברית לראם
 זה אפססיוס קיסר אויביה סלו זה

מניח המאמר הב' אשר הוא בהנחת
 הכנה ובו ב' דברים א' אמבטל
 היות הפועל במר דרס * ב' מיניח
 הפועל הוא המ' על בר העונס כנגד
 הרבר הא' אמר היו ברית לראם ונזמ'
 וראוי לרעת בפסל כי וס הפרס בין בר
 לאויב כי בר על דעתו ילקח על הרוב
 על הפועל בפעל כמו הלוח' ואויב ילקח
 מבר הלכ ולזה הוסאל זה העס ל' סס
 אויב על המכהיב והמלך כי הוא האויב
 באמת ואמס פס כר ילקח בעבור
 האמסיה הלוחמיה וסרזנן בכתוב אפי'
 ברית היו בעיניהם לראם בזה הענין כי
 חסבו הראמיה הפועלים זה * אבל אינן
 כריך לומר מזה סקר בהס אחר מהס
 תחת האויב המולך אבל גס אויביה
 החוסבי' זה סלו וסבו במחסבתם ומלת
 סלו מגורת סול תסולו * ובמדרס היו
 ברית לראם זה ככוכרנכ' הרמסע אויביה
 סלו זה נבזר ארץ * ר' היו ברית לראם
 זה אפססיוס קיסר אויביה סלו זה

טיטוס

ורמות

ססס

ליכון ממנה ואל ימול לבך עליך בשומעך הדברים הללו כי אין הדברים כחמשע
 חלילה רחא כתיב איני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אחז ואיך יתכן שתכנס
 הקליפה במקום הקרם חלילה לאל מרשע ואפילו בהיכלו אינן ככנסים כמ' בכסא
 כמ' באכילות אלא סביב למסכן הנער בסוד המדורין ששם נפתח פתח א' הסקרה
 כוקבא רתהו' רבא ומס' יוצאו ועולו במדורין מבחוץ עד כנגד היכל וזאת היכל
 פחד יצחק מדר קליפת עשו שיכא ממנו ועד כנגד היכל השמש היכל הסד
 לאברהם מדר קליפת יצמאל שיכא ממנו ושם תובעים וזוקקי' הללו עבוס וכו'
 עד שעולה כח קטרובם אל הקרם שמימה ואז המלך המשפט מופט את עם הארץ
 כי אהב משפט הוא ותכא הנזרה מוסכמת מכל ים ונחץ רשות למעמית לחבל
 ובבחינת כניסת הקטרוב הזה נקרא כניסת הקליפה במקום הקרם ונקוט האי
 כללא בידך ותקטור אותו בכנפיך שלא ימוט • אי נמי כל סעריה הם חמש תרעין
 מהם חמש ספירו' חמש יפועות דמחרין לה מכל סטרהא כמבואר ריש פ' בראשית
 והם המושפעים אותה מכף כל אויב ואורב ועתה כל סעריה השומרים אותה עתה
 הם שוממים באלו הם תוהים ובוהים כי לא האמינו כי יבוא בר ואויב בפעמי
 ירוסלם : כהמיה באנשים שיינו מיכאל כהן גדול ואחרים שתחתיו הסובבים את
 מזבח ה' העליון לר' רוחותיו וכדאיתא בפ' בו דף ל' זל סית מאה אלף רבונן
 חיילין בכל זוניא אסתכח ועלייהו חר ממא וכלהו מתלבטי אפודא וקיימי
 לסקרה פולחא דמרבחא לקביל תתאי עכל כל הסהנים הללו באנשים כי בטלת
 העבודה התחתונה המעוררת העבודה העליונה • גם באנשי על כו העלו עכבים
 על גבי המזבח הלז אשר הם עומדים לסקר מערכתו וראו הסקוץ משומם וכל אג
 הכהנים הם בעולם היבירה • אי נמי כהמיה הם מערתיה מלפון וכהנו ליהם
 המרפים מבעולם הבריאה • אי נמי מערתיה מבעולם העמיה מכל א' נח' ממנה
 על דבר א' ורבו כמו רבו • בתולותיה שיינו ז' כערות בתולות אחריה רעותיה
 בחינות נקביות מביכולת היבירה הנה כונות לפי שבזמן שיש יומד בין קב'ה
 ופכינותיה הם מזדככות ועולות ומתייחדות בנקודה הרא בתוך קרבה בסוד כי
 הנה המלכים נוערו וגו' הנה רא' וגו' רעדה אחזתם וגו' ועתה בהעדר הייחוד
 ההוא נפארו כונות ועכבות ולמעשה טכבו • אי נמי כונות כלומר עבונות מכלי
 ביאה כי בזמן שהיה הבית קיים היו הבתולות האלו נבעלות בסוד הייחוד העליון
 כמבואר בתיקונים כד קב'ה אסתבר בפכינותיה כדון מלאכין דסכינתא ומלאכין
 דקב'ה מתחברין בחרא וזהו סוד וקרא זה אל זה ומקבלין דין מן דין וכו' וז'ם
 כונות עבונות בלי ייחוד • והיא מר לה פכל עגד שיש בה מירודו הדיכין אז טועמות
 מר ממות ואין הת' מתייחד עמה בסוד ול אמה וכו' וזהו אמר הטעם שבתולותיה
 כונות ועבונות מכלי • ייחוד לפי שהיא פכינה הוא מר לה היא מתגוללת במלת
 הדיכין ואם ייחוד אין לה סיכר יהיה להן איר' לא יעד ר' תייה מנא ליה • אי נמי
 והיא מר לה כד ידעת שיש שני מיני ספעים הא' להספיע לתחתונה מפעיעי'
 אותו למרה זו כפי מעשה התחתונים אם יטיבו דרכיהם או ירעו ירבו או ימעטו

בספע

יחידות

יחידות

תפקידן ההד ררכי כיון חבילות עכל
 יכח לו מרקחמד חבילות סמי הסתח
 הם חבילנ' חבל בזמן אחר חוכן חבילות
 חלח מתקסין תפקידן * חי כמי הטעם
 סדרכי כיון חבילנ' הוא מבלי באי מועד
 דהיינו מבלי עולני רגלים בב' מועדים
 סהיו מתרחים כל זכור לפני הארון ס'
 ועל ידי כן היו מעוררים הזכר העליון
 ומתייחד במדתו ואז המדה הזאת הית'
 נקראת במס חלקים דאזופת אחת
 עילאה מנהא לברתח דהיינו להקרח
 במס חלקים בממה מסס זה רומז אל
 הייחוד דהיינו חלקים בהיפוך מילה
 זח' יתירה להורות על האחדות על ידי
 הראות הזכר' א פני הארון ס' כמבואר
 רים ס' בראשית בפסוק חלה אזכרה
 והנה ררכי כיון חבילות אותס הלכ
 דרכים של אותן כיון הם חבילות ולמה
 מבלי באי מועד לפי סאיין מי סיעלה

ובו' והנח ב' דברוס ח' סהס סוממים כ'
 הסכ' כנגד ח' אמר כל סעריה סוממי'
 והרכוז הוא מה סזכרנו סאעפ סימכחו
 סס יוסכים רל' במערים ובערים סאפס
 ותטו כחפכו וכנגד סב' אמר סהניה
 סאכחים סיחז סני טעמים ח' העדרי ב'
 קיכיו כנגד סהעדרוי אמר סהני' סאכחי'
 וכו' וירכה סאחר סהאכסין סכככדיס
 סהיון כה סאכחוס וסכמי' סכככרות סס
 כונות סנה בדין יכדק סעסעריה סוממין
 וכנגד סב' אמר סהיה מר לה כלומר ועוד
 סהיה סככחת לה דבר מר כ' סילכר
 סערר סכככדיס סהלה סמכה * סנה
 סנמכחת כה סס חכסוס רסעיס חמר
 סס מריס חכלה סאמת ויחמר סהיה
 סוממה בדרך קייני לסמכח כה חכסוס
 מחריבים סלמותה כ' לא ידעו מסעט
 חלקי הארץ :

לב' רגלים לעורר אותן ויחוד * חי כמי ככר ידעת סביסוד דהיינו סכיון הלוי ס בו
 סני סבילים ח' אל סהוא כגידו דמסחא טובא וסחד אל סמותר לספיע לסיוכוס
 וסמתח קמל סהמני דרכים בזמן סחרבן היו חבילות סאפילו אותן סככיל סטהור
 סיה סתלבס סאכיוכ וסחבילות סהיה סקליפה סאיין כככסין סלהל מועד כרפי'
 נסחר סאיין סככים חין מוכיח ונמכחו כל סעריה סוממים סעריה סהס חמפס
 סרעין סיע כה במלכות מסטר' ריובלח סמוכיה סהס סנכמות וסחיוות כלס
 סוממים סאיין לה מה להוכיח סמי סהיה ספס סלום סבית בטל ח' כמי סוממים
 מלסון סממיות כודיס סתפס וסכי סירוסו אותס חמסין סרעין דילה ככ וכול
 כככסה כהס סקליפה סתקראת סממית סמסום סעולס סאופ סממה כל אותס
 ספער' מלחים סממיות וקורי עככים כדרך ספתח סהוא סגור זמן מה וסממיו'
 חורגות כהס קוריהן כסכה סאיין יוכח' וחיין כה כהס וספטר סרמזו רל' סאומרס
 כל סעריה סוממים סלח סיו כככסין ויכחיס כהס עכל כרחה מתוך דבריהם
 סמלת סוממין סוה מלסון סממית כרפי' וסוה לרעתי סוד חמרס רל' על סכסה
 סהעלה עככים על גבי סמוכח וסוה על ררך ספי' כוחר ס' סכחם על סקוק גער
 חית קכה פי' חמר רל' ירר גברחל וסעץ קכה בים וכו' סהכוכה סהקכה סהוא
 סזכר סכקליפה כהעלה נסחז בים סעליון להיומו מוסעפ מסס וסגס כן סעלה
 עככים דהיינו לילית סרסעה סממית סוממת סעולס על גבי סמוכח סעל ויץ

ליכת

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ

אחרים דומים לאלה כמו גזל מתנות
 עמי ומעשר עמי וחמסם בסוף הב' המי
 ב' ב' מימי' ה' בסכל העיני והוא הנרמז
 באומרו' פעברו ע"א שהכו' בו האמונה
 הבטלה במס' ית' והוא מנגד למעלה
 החכמה ביושר ואעפי' ספרסנו למעלה במאמר אחר הרמז בע"א באופן מתחלף
 לא יקרה מזה בטל כפי סתופי הסמות' ב' בסכל המעשי והוא הנרמז באמרו
 שהיו מסעברין בעבר עברו כי הסכל המעשי הוא הראוי שיהיה בן חורין וסלס
 לספוט הכאה והמגונה והפחיתות' בו הוא הספ' עבוד' באמת' והוא דרך מסל
 וכנגד הרבר הב' אמר היא יסבה בניוס' לא מכא' מנח רכוכי מאעפי' סלא נכבאו
 אלה הסבות הנה היסבה ביניהם היה מקול בעיניהם ויתר מכל אלה ער סלא
 מכאה מנח ביניהם כלל וכנגד הרבר הב' אמר כל דורפיה הסיגוה בין המכרים
 ירבה אחר סתויא יוסב' בין אלה המכרים והכרות' אשר הם מה סממנו ומה סאליו
 כי סניה' כאחר רעים' אכלה הנה לא נכבא בעולם עמי וככה רוח סלא יהיה מיסל
 עליה ויוכל לרדוף אותה ולהפגיה :

הרודפים הסיגוה כלומר הסינו בה
 הסבה ונקתייעו ממנה מבין המכרים
 הללו אשר הוא מספעת להם לאומות
 מסם :

ז' שו"ע

גלאנטי

דרכי ציון אבילות מבלי באי
 בו ער כל שיעריה שוממין בהניה
 נאנחיס בתולתיה נגות והוא
 מרלהו

דרכי ציון אבילות מבלי וגו'
 דע סלב כתיבות חכמה
 מסתלמלות ויודרות מזררגה למזררגה
 מלב' ללב' ער המלכות' ואיקרוף אליו
 טבה לב' כתיבות תתאין כמוכא בספר
 סחבר מורי זלטה וכלהו נקיט לון
 ברית יחידאי דאיקרי סלום ואעיל לון
 למא רבא כד איסו בתקפיה כמוכאר
 פ' מקץ דף קכ"ו והנה' המקונן קונן
 במר' ואמר דרכי' כיון דהיינו אותם
 הדרכים והכתיבות הנמשכים אל כיון
 דהיינו הסוד הם אביל' סאינס מעמפי'
 במרס הזאת להסקיט אותם משאוף בלי
 הריכין המכספים בקרבה והם כאכל
 הזה ססוה אקור בתסמים' וזהו מבלי
 באי מוער כלומר אינס' האים ונמשכים
 אל המרס הזאת הכקרא' מוער ואעמר
 סזאו סרמוז' זל' באמרס במררס' א'
 אברמי' דמן חיפה אפי' ררה' מכקפי'
 ר ב כ 2 4 תקיקרן

כנגד הכד' הר' אשר הכונה בו שאר
 גלות עמה תפאר הארץ סממה
 כי היופכים בה בלתי נחשכים אחר
 סאיכ' ראויים וחלק' הארץ בסללה לסני
 חלקים' ה' הררכים' ב' העיירות' ובכלל
 המקומות המיופכים' כנגד הררכים
 אמר דרכי' כיון אכלות מבלי באי מוער
 והסוכה סאחר סכעררו הבאים למוערי'
 השלסם הידועים בתופוס' ובמחולות
 כסארור דרכיה' כלס' אכלות' סהעוברים
 סס' כמו סאמרנו' אינס' נחפכי' לחכפי'
 וכנגד העיירות' והמקומות המיופכים
 אמר כל סעריה סוממים' בהניה נאנחי'
 וכו'

הם מניין וסויפיך ורומחין ורבי' להגן
 על יסר' מהאומות ע"א ועורסים עמהם
 מלחמה ומתקמ' מהם חקף ומיר' בלי
 מתן ולכך הם רכים להכיל הכנולים
 במרוצה ואחר כך הטיבום אל תא
 הרבים דוגמת תא הרבי' למטה ולהיות
 פנים זה לעומת זה עמה האלקים ים
 רכים אחרים בטרא' אחר ארבים
 להרע לישראל ולהכניע מזלם למלוט
 עוליהם ולפעמי' מאלו הרבים הקדושים
 קודמים ים לאלו החיובים ומבטלים כהם
 וזהו סוד הרבים וכו' רחופים בדבר
 המלך וכו' ופעור פוטן כהלה וסמחה
 ולפעמים מאלו קודמים לאלו ואלו הרבי'
 יכאו רחופים ופעיר פוטן כבוכה וכלם
 הם בסוד פוקין וירכין אלו בקדוטה
 ואלו בטרא' אחרת וכפארם רודף אחר
 המכות ברגליו וסוקיו כותן כח וחיל
 ללו הרבים הקדושים סימהרו מרובתם
 ויגברו על הרבים החסוכי' וזהו לרעתי
 באלקים בעטת חיל וזהו יבום ברינו
 בחלקים היינו המלאכים הללו סכך
 נקראים המלאכים אלקים כעטת חיל
 וכח לרוץ וזהו הקב"ה יבום ברינו הפוך
 ברינות ומכ' ריבו סינו הרבי' החיובי'
 הרבים נגדנו וזהו פארם כל דורפיה
 דהיינו אות' הרודפי' (וכל) היינו הרבי'
 החיובים כלם הסיגוה בין המכרים
 הוא מקום הנקרא מעטול הכרמים
 כמבוא' פ' בלב דף ר"ט והוא מקו' כרם
 ברמים מהם הע' פרים וז' תאנא מבין
 סטרי חולקהן דמתמכ' על פאר עמים
 נפיק חר' סביל דקיק דמתמך וכו' ורא
 הוא במפעול הכרמים סביל מרכרבי
 פאר עמין דמיכה מסתייע' פאר עמין
 מאינון כתרין תתאיז וכו' עכל ואלו

אכחו' וסם מאמר רז' מעוני על
 סאכלו חמץ בפסח כרא' לא תאכל עליו
 חמץ' ד"א מעוני על סחבלו מפסחו על
 עמי בתוך ביתו כרא' ואם עמי הוא וגו'
 ד"א מעני על מעטקו סכר סכיר כרא'
 לא תעטוק סכר עני ואבוין' ד"א מעני
 על טעברו ע"א כרא' קול ענות אכסי
 פומע' ומרוב עבודה אה' אחא סהיו
 מסעברים בעבר עברי כרא' מקץ טבע
 סנים תסלחונו' עכ' ער זה המאמר
 מהם וכלול כל חלקי העלמות כי כן
 ראוי למינה סבות בדרכים האלה וכבר
 נודע מכללות ס' המרות שהמעלות ב'
 סוגים א' מרותיות ב' סכליות' ואמנם
 הכוונ' הא' ב' מיטם בכלל א' בלתי ברופי
 אבל מוחלט כמו הינו' והסבור והגבור'
 וכיוצא שהצרוף בס במקר' לא בעבס'
 ב' ברופי בעבס כמו שהיו במעלות
 הצדק ובייחוד החלקי שהוא הנרמז בזה
 המקום וכנגד המיץ הא' אמר על סאכלו
 חמץ בפסח ורמז אל הבלתי יוסר שהוא
 פחיתות אחר המקביל ליוסר והוא
 הגדול בלו המעלות כמו מירע' והרכוז
 בו הנטייה אל החמירות והתענוב' אסר
 החמץ מורה עליו כמו סודעת ומה
 יובץ בסאר המעלות ורמז למין הב'
 באומרו על סחבלו וגו' זה כי הרכוף
 הצדק החלקי הסווי בכל הדברי' כחלק'
 הטובו' והרעות רק שהוא מאמת ומחלק
 כמו טבא פסי' אולם המאמת או' הנחלק
 כפי הנפואים ומעלתם והוא הנרמז
 באמרו על סחבלו מפסחו על עמי והוא
 צדק מתיחס עם כוסאו כי במהו עני
 איך ראוי לעשות כן' ואמנם המאמת
 הוא הנחלק בפסח בלי הפרס והוא
 הנרמז באו' על מעטקו וגו' וסם הובאו
 אחרים

עמו • ב' סה"ס רגיל לאכול מעדני מלך
 ולא תסבול כספו מאכל העבדות • ג'
 סה"ס בביתו סקטו ומאן לא יעף ולא
 יגע וכלה גפוא עבודת עבד כנגד
 הסכה ה' אמר גלתה יהודה כלומ'
 היא בעצמה כי הרבה מהם קודם
 החורבן יבאו משם מעצמם ונתנו את
 נפשם ביד האויבים ככתוב • ולזה לא
 אמר הגלתה • ובמדרש דקרקו זאת
 המלה בב' פנים • ה' רקדוק הנו' והוא
 אמרס זל אומות העולם אפילו סגולים
 איך גלותן גלות סאוכלי' מפתס וסותים
 מייבס אלו מלו אבל ישראל גלותם גלות
 לכך אמר גלתה יהודה מעוני וגומ'
 ועוד דקרקו זה ממלת גלתה כי הגלות
 הזה רכוני בבחינת הזאת הוא לקוח
 מבר ישראל בעצמם והס בעצמם גולים
 בו • ב' רקדוק לקיח' הלסון בלסון נקבה
 והוא אומ' מס זל כאן הוא אומר גלתה
 יהודה ולהלן הוא אומר ויג' יהודה לא
 כיון סגלו חספס חזן כנקבה לכך אמר
 גלתה יהודה עכ' זולת מה סעורה זה על
 הספלות במעלות המדומות כבר יורה
 על הגדל הטו' הספטי באופן מה סיכח
 היוסכים בארץ הנבחרת יותר חזק
 לסיבות מה טבעיות או הסגחות •
 ואמסס היוסכ חוכה לארץ כרות רבות
 סבבוסו וגרסוהו מהספתס בנחלת ה'
 וזהו תסיפת כח הסכל ואיך חולסה
 גדולה עווי וכנגד הסכה ה' אמר מעני
 כי בביתו איך להס ואיך סמלה רמו
 לרעב הסדול סהיה בעיר • ואמר כנגד
 ה' ומרוב עבודת רמו לסאר כרות
 ועני' אמר לחלו אותס קודס החרבן •
 וכמרר' דורס אלה המומים בהוראת
 סכה לא מה סממנו כאמר סירסנו
 אכחנו •

מתי בחיכותיה סהס ד' זה' רסיונו מעוני
 ומרוב עבודה כאמור וזה קרה לה לפי
 סה"ס יסכה בגויס כלומר היתה לה
 סתייטבות ודירת קבע ביך הקליפות
 רסיונו בגויס אי נמי סבעיס סריס
 ובתמירותה ביניהס הגיע לה כער
 סגלות בסתי בחיכותיה הנו' כאמור
 ועס כל זה סיסכה לה בגויס וקנתה
 סס בית דירת קבע לא מכאה מכו כי
 איך זה מקומה ומוסכה • אי נמי לפי
 סגלתה יהודס מהסתי בחיכות כאמור
 מעוני ומרוב עבודה לא מכאה מכות
 כי פעמים אחרות היה בערן סל ישראל
 והגלות מגיע ער בחיכות סעוני לבר
 והיתה מתנחמת והיתה לה כייחא
 רוחא בבחיכות העוסר ובבחינה זו
 היתה מספעת להס ומקבלת כחת רוח
 אבל עתה סגלתה יהודס מעוני ומרוב
 עבודה לא מכאה מכות ולרעתי זהו
 קור קרא דכתיב הגלת יהודה כלה
 הגלת סלומי' כלומר הגלת כלה מפלס
 בסתי בחיכותיה • כל רודפיה ססיגות
 אפשר לפרס סרודפיה סס תרין ירכין
 דסטרס אחרס שעל ירס כעשת רריפת
 סעוכסיס וכדאיחא בהריו סקוף פ'
 סקודי בגין דהכא תקיפו ברדיפורכל
 מרעין והס פעליהס כאמר קלויס הי'
 רורפיוו וכו' ובתיקוניס דף ל' ז' כסקרא
 סמות לכל עטר דרגין דסטרס אחרס
 קרא לתרין סוקין דההוא סטרס
 תאומיאל תומיאל ומלת כל אפשר סבא
 לרבות רכוס דסטרס אחרס והענין
 הוא כי בהיכל כוגס יס מקום הנקרא
 ת' הרבים על סס סנכנס' סס מלחכי'
 סהס הרכיס העליוניס וכוטליס בירס
 מגיני הזהב סהס סוד החסמליס אחר

ד א 1 4 ה ס

היא בכתה עמה
 עור פי זל ורמעתה על לחייה על
 כהניה כדא ונכח לכהן הזרוע
 והלחוי דא על גבוריה דא על שופטיה
 דא על בחוריה עכל אפטר פרמו זל
 זמ ספירטנו בפסט הכתוב כי במקום הקיסוטי מהיא היתה מקטב פניה בהם
 דהיינו הכהנים שהם שוטבנין דמטרוניתא כדמוכח בזוהר מפסוק ותקח מרים
 הנביאה אחות אהרן ויקח אהרן את אליסבע וכן על גבוריה הכובקים את יזרם
 היא מקטבת בגבורתם ויוסף ויהיה וכן על שופטיה גם כן מתקטבת בהם כי
 הדין היו אחת לאמתו בעמה שותף להקבא וכן הם מרכבה אליהם כלם אלקים
 כבב בערת אל וכן על בחוריה בחורי חמד בלי חטא דווק הדר בסדר ואינו חוטא
 איך להם קיסוט גדול מזה

מכחמי אלל לא להם סלא ככנסו דבריהם
 באזניה מרוב כערה על סדרך סארזל
 באחרם איך פותר אותם לפרעה
 והפי הראסון יוצר מתיחם אל הקמר

עור

זל כל רעה זה מוכאל ובברואל רמו זל כי כתרחקו מחבק פי הם
 בסוד תריץ דרוען הגורמי החיבוק בסוד ההיכלות בזווג דהול מילל
 לרועא ומיכא בברואל לרועא ממאלא ועתה רחקו מחבק שהימין חזר לאחורי
 זכסוד לרין סוד האחוריים המכונים אל הדין וכמט בזוהר הסיב אחור וימינו דא
 מוכאל ובברואל כתבבר בכח הדין ולהיות סמיהם בעמו בסוד הדין היא היא
 הכנייה כי במקום ההקרבא לחבק רחקו מחבק

זל כל רעה זה מוכאל ובברואל רמו זל כי כתרחקו מחבק פי הם
 בסוד תריץ דרוען הגורמי החיבוק בסוד ההיכלות בזווג דהול מילל
 לרועא ומיכא בברואל לרועא ממאלא ועתה רחקו מחבק שהימין חזר לאחורי
 זכסוד לרין סוד האחוריים המכונים אל הדין וכמט בזוהר הסיב אחור וימינו דא
 מוכאל ובברואל כתבבר בכח הדין ולהיות סמיהם בעמו בסוד הדין היא היא
 הכנייה כי במקום ההקרבא לחבק רחקו מחבק

גלתה יחודה מעוני וגו'
 ככר ירעת כיהוד'
 היא המדה האחרונה במקמי בחינותיה
 הא' בחינת העוני דהיינו הרלית והסמי
 בחינת העומר דהיינו הא' וזהו יהודה
 כמבואר בסבא פ' מספטי דף ק' ולזה
 המקונן כמתאונן ומתלונן הפליג
 תמרורו באומרו גלתה יהודה מעוני
 ומרוב עבודה כלות' כבר הגלו ועכיינו
 הגיע ליהודה דהיינו העטרה הלזו
 במקמי בחינותיה בין אותה שהיא בחינת
 דלית שהיא מעוני בין בחינת הא'
 שהיא רוב עבודה דהיינו רוב עומר
 כמטה ועבודה רבה דהיינו עומר
 מופלג ולזה כינה אותה עתה בכיינו
 זה יהודה ולא בכיינו אחר לרמוז אל
 סתי

גלתה יחודה מעוני ומרוב עבודה
 היא ישבה בגוים לא מצאת
 מגויה בל דרפיה השיגוה בין
 המצרים
 זהו הכר הנ' והכונה בוטסעס
 הנוכח מן העיר ההוללה לא
 מצא מנוח כלל במקו' אחר ובוג' דבריהם
 א' סלילת סבות מה לבלתי מנוחה ב'
 הנחת הסבה האמתית ג' מה שמסך
 מזה מן הרע ואלס בדבר הא' ראוי
 לרעת מהעבר לא ינוח עם ארכיו לב'
 סבות א' א' למה שנכנס פס בהכרח
 בבלתי רפון כמי שמכרוהו ב' או זולתו
 ואח' סלא ככנס ברכונו לא יכול להקטב
 עמו

בזה חסל מה מתקרב אל הפסח
 וכנגד הסכה שב' אמר בלילה כי הקול
 בשמע יתקד ויתפעלו אחרים מזה וכומו
 טבא במדרג * מעשה באסח אחת
 מהיתה בטכונתו של רב והיה לה כן
 תפחורת ומת והיתה בוכה עליו בלילו
 והיה רכב במליאל שומע את הקול והיה
 כזכר מתרחק הבית והיה בוכה עמה
 עד שנסרו ריסי עיניו וכיון שהרבישו בו
 תלמידיו עמדו ופכו אותה משכונתו
 ואמר כנגד הסכה הג' ודמעתה על
 לחיה כי נפאר בפנים רופס הדמעות
 וכן במדרג בפעה פוכנסו פוכאים
 למקדס תפסו את הבחורים וכפתוס
 ידיהם ורגליהם והיו בוכין והדמעות
 ונדרות על לחייה ולא היו יכולין לקחם
 ויעטו על לחייהם ככרבת הפחין *
 וכנגד הרבר שב' אמר איך לה מכה
 ירבה אף על פי שנכבאו עמה ג' עדים
 להעיד על כערה איך מכה לה וראוי
 לרעת בטעם הכפל כי האוהב באמת
 הוא בלב ורע כבר ילקח על הפוקף
 במשא ומתן כמו כי יתן איש אל רעהו
 וזהו הפי' המיוחד בס' ואם יתכה
 לפעמים הפי' כפי המקום כי התיבות
 כאמרות בכלל וביחוד ולזה לקח הלסון
 פולל באוהבים שאיך מנחמים וחיובי
 ברעים שלא די העדר הנחמה אבל באו
 כנגדה עד סיראה שלא נסתתפו עמה
 בתחלת ריק לתכלית הרע לרעת עביוס
 ולהיות לה אחר כן לאויבים כי הרע
 האויב הוא היותר רע וזה טעם לאויבי'
 ופי' היו לה כמו והיו לי כאם ה' ויתכן
 שזכר מין ג' ויאמר כי אגור היו לה
 בתחלה כהפכו להיות לאויבים עמה
 ויתכן שיהיה פי' איך לה מכה כי היו
 מנחמים

בהטפת הרוח כי איך מוסדין נפעל
 בלתי הסכמת כל ים כמרע ובמקום
 כעו שאינו משתקף בהנהגת הרוח
 כמבואר בזה רח' והאזינו ככנס הרעת
 ובהסכמת זאת היו לה לאויבים :
 ובמדרש * בכה תככה בוכה ומבכה
 הבה עמה בוכה ומבכה
 מלאכי המרת עמה בוכה ומבכה פמי'
 ואיך עמה בוכה ומבכה הרים ובכעות
 עמה בוכה ומבכה האומות ע"א עמה
 בוכה ומבכה כנסת ישראל עמה עכל *
 רמזו אל כי כל העולמו' בכו עמה והיונו
 כנגד עולם האבילו' אמר בוכה ומבכה
 הקב"ה עמה סכן סינוי זה מכונה ררך
 כלל לכל המדות' וכנגד עולם הבריאה
 פסוא עולם הסכא ועולם היצירה רמזו
 באמרה בוכה ומבכה מלאכי המרת
 עמה ואף על פי שבועלם הבריאה איך
 פס מלאכים כי אם מרפים ופי' מפרק
 לכסא מכל מקום הם מפרקים אליו ית'
 ולכך אל מלאכי המרה ולא מלאכים
 קתם לרבות כל בעלי סירות וכנגד
 עולם העמיה בסתו במינותיו עמיה
 דוחביה ועמיה בגמיות אמר כנגד
 העמיה דוחבית בוכה ומבכה פמים
 וארץ עמה ואבב פמים נקט ארץ וכנגד
 העמיה הגמיות אמר בוכה ומבכה
 הרים ונכעות עמה * גם בחלק העמיה
 הגמיות למטה פסה ע' אומות אמר
 כנגדו בוכה ומבכה ע' אומות וכל זה
 להראות הפגם אשר עליה על כל
 העולמות בין אותם המספיעים אליה
 בין אותם המקבלים ממה גם רמזו אל
 באומרה בוכה ומבכה כנסת ישראל
 עמה מאפילו אותה הכחינה הירועה
 הכוננת לישראל טבא בקוד היותו גם
 היא

לנבורו כדאיתא בתיקוני כי כסג וברת
הנבורה להספיע נבורות כל הסם
קצוות איתכלילו בה וכלהו חיקרון
נבורות חי נמי על הדרך הנז' מנחס
הוא כינוי אל היקוד כי בו תמנחס
המדה הזאת ולז' מנחס טהא הכולל
כל תיאובתא דטויפין עילאין שהם
אוהביה כאמור אין לה כי נפרדה ממנו
וכמו טפי' בזה ובהו האובדים דא
כדיק' ודק' טכל א' אבר את בן זוגו
והוא על דרך אין לספחתך כל בבית
על פי מה שפירשתי באותה הפטרה
שאליסע טהיא הבינה שממנה הנאולה
והיסועה והחירות טאלה לאותה אשה
טהוא מנסי בני הכביאוס טהיא המדה
הזאת כמו טהארכתי טס הגודי לי מה
ט' לך בבית כלומר הגודי לי אס יט
לך איזו השפעה מתת טעולה טהויה
הרומזת בו כמנין מה' כנודע או
השפעה מכד יט' מקטרא דאבא או מכד
אימא עילאה כסוד החמשים העולה לך
והטיבה אין לספחתך כל בבית כל
דהיינו היסוד בבחינתו כסכולל סוד
החמשים כמנין כל אין לי ואחר טזה
אין לי טהוא אסר הנחלים כלס מה יט
לי וזהו אומרנו כאן אין לה מנחס מכל
אותס אוהביה וזה לפי טאין להס דטות
לארקא אלא בכדיק' כדאיתא בתיקוני'
או נמי כל רעיה טס החכמה והבינה
הנרקא רעים דלא איתפרטין לעלמין
כמבואר בזהו ריט' פ' ויקרא בגרו בה
ואומר כל אסר לרבנות אריך רכזני
לומר סוד הרעת המתפטט ממנו כלס
בגרו בה טהס מטבעס וסגולתס טל' ג'
ראשונות להיותס מטפיעים דחמים
גמורי' ואף על פי כן בגרו בה והסכימו

טכאמר ויקרא ה' אלקים נבאות ביום
ההוא לבכי וגו' עכ' הוא מאמר מורה
בלי ספק על מה שאמרנו ולפי טזה
דבר בלתי כופל בס' מכד עכמו דק
בכירוף הנז' אמר פקרא למלאכי השרת
וספר זה בעולם הגממי ראמונה עוד
ברוחני טכית' ואמנס בגממי הניח זה
במני העולמות הידועים א' הנלגלים
ב' הטפל אלס בגלגלים ג' בחיות א'
הספיריות אסר מקבילו הקדרו' והסק
ב' האור אסר מקבילו הטכנוי והסך ג'
הגובה והרוממות אסר מקבילו הטפלנו'
והכפיות' אמנס בטפל הניח אותנו
ברמז הרגלי' כדרך' והארץ הרוס רגלי
ולפי טהחומר הוא ערוס בעכמו מכל
צורה וצורה האיכותיות הוה המלבוס
היותר יקר טכו דמה טבהערר זה
הטלימות כאלו הוא ערוס ויחף' ואמנס
בעולם הרוחני הניח זה בגלגלים
ראמונה טהס לבוס טפי' ולפי טהארס
הוא הוה המחבר וקוסר אלה הקצוות
הנה כחרבן המקרס כאלו נקרע זה
הלבוס ואחר זה ייחס ליו הככי כביכול
בזאת הבחינה והכוכה העדר החסץ
כדרך' כי ל' א' חספץ בנות וגו' והוא
בעכמו גס כן הכרמז במאמר רז'ל
בפסוק ערטה' כיון בידיה זה לשונו
כתיב מי ויחף ראמי ימים' ר' אמי אמר
הכתוב הזה מיי אמרו אס קאמר ירמיה
אסר לו טלא יאכל ולא יטתה ולא יטן
אלא מי אמרו מיי טאין לפניו לא אכולה
ולא טתייה ולא טיכה טנאמר הכה לא
יטס ולא יטן סומר יטראל' וכזה ראוי
טיוורונו המאמר' הבאים בממרא טיובא
בזה טהס דרך מפל וכמו טרמז הרב
ער' כל' מ' ו' אפי טלפי דרכנו יט

בזה

הוא

בהשפעת

הוא

לכני ולמספר ד' בוכה ומבכה מלאכי
הטרת רכתיב הן ארחלם בעקו וגו'
בוכה ומבכה שמים וארץ עמה סכאמר
ראיתי את ההרים והנה תוהו ובהו את
השמים ואת הארץ ואין אורם בוכה
ומבכה ע' אומות עמה אוחז ע' פדים
סחיו ישראל מקריבין בחג כנגד ע'
אומות כריסלא יצר העולם עליהם ע"י
זה המאמ' מהסדרך מפל לפי שהעולמו'
כקטרים כאיש אחד והאדם הוא הקוטר
אותם ובכסול בו איזה נזק וביחוד
בשלמותו כאו ייוחס הנזק ל כל העולם
ולזה היתה סכינה בישראל כורך גבוה
ואחר סכך חרבן המקדש הוא רע מיוחס
ל כל חלקי העולם ולזה ככללו כלם בזה
המאמר כמבואר וזהו בעצמו אשר
דמיו קודם זה המאמר זל' אמר רב
כחמץ אמר שמואל בסם ר'הושע בן לוי
קרא הקב"ה למלאכי הסרת ואמר להם
מלך בסר ודם כסמת לו מת והוא
מתאבל מה דרכו לעסו' אמרו לו תולה
הסק על פתחו אמר להם הקב"ה אף אני
אעשה כן הה"ד אלביט שמים קררו' וגו'
מלך בסר ודם מה דרכו לעשות מבכה
את הפלטין שלו אמר הקב"ה אף אני
עושה כן סכא' גמם וירח קררו' וככבים
אספונגהם מכו' מה דרכו לעשות כופה
את המטות אף אני אעם' כן הה"ד חזה
היות עד די כרסון רמיו כבי יכול סחיו
כפופים' מכו' מה דרכו לעשות מהלך
יחף אף אני אעשה כן סכאמר ה' כופה
ובסערה דרכו וענף אבק רבלינו' מלך
בסר ודם מבזע פורפוריו' שלו כך עשה
הקב"ה רכתיב בכע אמרתו רבי יעקב
דכפר חנן מספר ליה מבזע פורפוריו'
סלו' מכו' יושב ובוכה כך אני עושה

סל

סכאמר

קאספיה

לגבורות

וזו בכה תבכה בלילה בוכה ומבכה
לאחרי' בסביל מה סהיה מחלק בלילה
וכמו סיתבאר בסמוך אי כמי אחר
חכו' כקרא לילה כדאיתא התם ובחנות
הלילה הוא עת רצון כדאיתא באדרת
דסא דף ק"ו דאז כהירין אכפנו דעתיק
יומין באכפנו דעזיר ואתגלייא מכתיה
וכהיר להאי מצחא וכדון איקרי עת
רצון אמר המקונן בכה תבכה אף
בהיותה נקרא לילה סאז מתגלה מצח
הרצון אפי' בהאי פעמא בכה תבכה
בוכה ומבכה לאחרי' דמעיתה על לחיה
בזוהר פ' שמות פירש הרמעות סהם
סוד הדינין וכן מטבעם הם מלוחים
ודותחים והנה במקום גילה מס היתה
רעה וכו' תחת יוסי שבמקום היות על
לחייה קסוטים סתקפט בהם רהיניו
מעשה הדריקים כמבואר פ' תרומה
דף קסג סלכך נקראים הדריקים פנים
על סם סתקפט פניה במעשיה' סטובי'
ומתדאת פנים אל התת' עתה אדרבא
הרמעו' וכחות הדין כספעו על לחייה'
ואזמרו דרמעיתה בכיניו ולא חמ' דמעו'
להסליב הקינה וההספ' סכל כך הורגלו
לרדת הדינין על לחייה סכבר קנו סם
חניה ונקראו על סמה על דרך ספי' רזל
אכל ויכס רוד למחרתם למחרת סלהם
סמזומכת לכפילתם' אין לה מנחם
מכל אוהבי' סם סע קצוות סהם אוהבי'
אותה ומסתוקקים להאחאחד עמם
כדאיתא בזוהר פ' ויחי דף רמז בפסוק
עד תאות גבעות עולם תיאובתא רכל
סויסי גופא דאינון תריץ אמהן וכו'
תיאובתא לאתקסר' באמא תקאה
עתה איך לה מנחם כלו' איך מי סיספע
לה נחמה וסופעה ורחמי' כלי כלס כהפכו

ע' סויה

רעתן של נשים קלה והמיוזוה זל דעתא אחיא בשית דרגין וכל הדנטיל חולקין
מה דאסתארת קל חיהו עכ דאהכ מה דאסתארת לה לחלקה קל חיהו אבל ממה
סנותנים לה כל הספ קנות ים לה רב כר כל ח' וא' נותן לה מחלקו נמצא סים לה
סנעה חלקים והסתא אחי שפיר רבתי בדעות ולרעתי זהו פי' מאמר דפ' אמור
דף כו זל למלכא דהוה ליה בנין ובריהא חרז אחיקין סעורתא לטלהו בנין
וההוא ברתיא לא אסתכחק מין וכו' אל' חייך ברתי מנא דילך יסתבח על חר
תריז מכלא עכ רמזו זל במלה זו דאמ' מכלא כל מה סאמרנו :

עוד פי' זל היתה למס וזל אר' יוחנן לפי שישראל עברו על תנאי שקבלו
מסיני לפיכך היתה למס. הוא סיני הוא למס אותיות רדין כאותיות
רדין עכ'ל יובן במאמר אחר מס' הבסיר לעשרה מלכין סמא לא יוכלו לרבר על
פה אחר נעב בבית וכלל בה כל ה' עט רכו לומר סהמדה סדברה סדברות
בסיני היתה המלכות הלזו ובזה ואמר חוכה יסבה בדר העיר סהיא רבתי
וסרתי ואותה סהותה בסיוה סלומר אותה סדברה בסיני ולפי זה אחי ספיר סלא
הפסיק ספורענו' סהרי התחיל ספורענות יסבה בדר והיתה סאלמסה וחלכ חזר
למעלותיה סרתי רבתי וסוב חזר לפורענות היתה למס סהילל חוכה יסבה בדר
והיתה למס סעי' וכו' ולפי מה סעי' יתורץ כי איך מלת למס ספורענות חלא מעלה
אחרת על היוקה סרתי ורבתי גם היתה אותה סדברה בסיני והיכיו למס כאמור:

גלאנטי

ו' שועיב

בכה תבכה בלילה וגו' בזוהר פ' במלח דף
לא פירסו עד לא קבילת דבורא עלה
אחקריות ליל כר קבילת דבורא עלה
אחקריות לילה עתה קינן במד ואמר
בכה תבכה בלילה בזוהר וחזר' ובוכה
בטביל מס לילה סאבר ממנה סכבר

הוא הזר הסני והניח סני דברים"
פרסוס כערה לכל סאי' אפטר
למנחמים להתנכל סלא ידעו זה ב'
העדר קמנחס עס כל זה סאמנס בדבר
הא' סנוג' סבות לנרקוס סבכי ח'
חוקי ב' זמנו ג' הרוסס סנסאר ממנו
בפנים אחריו היותו סכנר הא' אמר
בכה תבכה רמז בכפל רבוי וחוק'
ובמדרש מאמר זל בוכה ומבכה אחרים
עמה בוכה ומבכה סבס עמה דכתיב
חלקים בבאות בזנס סהוא
לככי

ומן סמ' מהוא יחירו של עולם ומן
האברלים הנרמזים בעשרת הרברות
אמר בס החירות ההחלטי ובה
ההסתבכות בחומ' הסך המכוונ' במילה
זבחמת החושים בכלל אשר הם
מועילים בהוראה כי מי שנפקד ממנו
חום אחר מן החושים נפקדה ממנו
ודיעה אחת מן הידיעות וכלל בזה ב'
הבחיכות הנז' למעלה ואמנם ר' ברכיה
הניח זה בעכמו רק פלקה זה בבחיכות
הפכר לא בבחי' העונם כי הפלם הנס
מכרו פלם לפניו לא יקרא בו הפסד
ובהפך היורד ממעלתו ואכל מעץ הדע'
טוב ורע נמסל כבהמו' כרמו ויאכל את
עשב הארץ בעבוכו וכיבונן כמו פרמז
הרב פרק מני מא וזה הנז' בושרא הוא
הדיון בכל יחיד כמו שהנזכ' מזה בארס
הראשון שפסנו במי' פסו :

דבחד מי'תא ותלכז פתיסן תדיון הסין
כר אסתלקת ה' עליאה אסתארת ה'
תתאה יחיד' וזהו איכה יסב' כרר ברתא
בלא אמת עוד בתיקונים דף קט' זל'
איכה יסבה כרר איך ה' יסב' כרר עכ'
ופירושו כי למדה זו יס פתי בחיכות א'
ה' סוד העושר וא' סוד הדלות כמבוא'
בזוהר סוד הסירים בסנה ח'ת ב'ס גר'
ד'ק ה'ץ תמה המקונן ואמר איך אפילו
הבחיכה הנק' ה' יסבה כרר וכאריך בע'ת
לקמן כפסוק גלתה יהודה מעוני :
ורז' פיר' כרר מלסון כגרי כררין
ואפשר לפרש מהס אותם
סעוקי' בבי' הסדים פל'סן סבגריה'
הס מלכוכים ומזוהמים מלכר היותם
בלים ומטולאים סק ובלויי הסחבות
ולפי דרכנו יאמר איכה ירדה העי' הזא'
המהוללה הידיעה בעשרי' פמה ל'סיות'
מתלבס' בחיכוכי' לבוסי' סק המזוהמים

ומלכוכים בחלחת טומאת' ככרר הזה וסכי איתא בתיקונים דף ל'ו אחר פקרא
לחט עמות אחר באלין קליפין מתלבס קב'ה ופכיכתיס לקיימא בסכיכתיס
ומלכותו בכל מפלה וכו' ואתלבס בהון בנין לכטרא לישראל דאמן מתלבסין
באלין קליפין ורא איהו בכל ברתס לו כר וכו' עהל' ולמרונו מפס כי ה'ס מהוא
מתלבסת כבגדים כררים הללו מפס משקפת על ישראל פלא יבלעוס כסאול
חיים וזהו הוי מתפלל בשלום ס' מלכות סאלמלא מוראס וכו' כי הוא מתלבסת
בהס לתכרר תוקפיהון וזהו נמו סוד ישראל סבאל' עלא בטורה פיר' טורה
הפכיכה המתלבסת בתוכס טמפס משפעת טפע לישראל אבל הוא על ידי סר
האומה אשר גלו תתיהו וס מקבלים עי' הסר ולא מירו של ה'ת' תמס מפס בארץ
ישראל פאין פס פוט סר פרחוקים הס ממחיקות סרקיע סמכריות בין רקיע ארץ
ישראל ובין רקיע של ארץ העמים אלפים אמה כמבואר פ' ויקהל בארובה וכמ'ס
עיני ס' לקיד בס וכו' וזהו סוד הסוכן אתס בתוך טומאת' סטורה מלובס' כטומח' :
עוד פיר' רז' רבתי בגוים רבתי ברעות ולפי דרכנו יאמר פרמז זל'
ברבריהס הקדמה מעולה והיא סככר ירעת פסיד הרעת מתעלס
ויורד בכל ה'ס' וכהה לכל סעירה וספירה מפעיה לה מחלקו אשר מגיע
לו כמכא סמלכר חלקה אשר הגיע לה אעפי סקל איהו וס לה עוד חלק מכל
ספירה וספירה וסתתא לא קסה הסיא רפרסת טלח דף ק'ע על סאלל ר'ס אמת

ג א ב 3 2 דעתן

ובספחיה' בכתבו מנית סלם לאלה רב'
 אל רבתי מלסוף ויהי רובה קמת סהיא
 היתה מורה חכים ובלסטרואות במכרי'
 בעמר מכות וכמם והנה לא שמעת עד
 כה ראויה כה איקרי בסכולל' ככ אחתן
 ונ' אבות מהם כה' אל רבתי בגוים
 סהיא טולט' ומתרברב' על ע'מרים על
 ע'אומ' בסוד מלך לקי' על גוים כדאית'
 בסכא פ' מטפטים' מרתי במדינות
 סבעה היכלות היכירה המובאים בזה
 סוף פרסת סקודי ולכן קראם מרינות
 בלסוף נקבה סכן כקראי' בערות והי'
 סולטת עליהם כמטה רבות בנות עמו
 חיל רהיבו הז' בערות זאת עליה על
 כלנה וזהו מרתי במדינות זאת והרי
 קראה לעיל עיר ואיך יתכן סהעיר
 סהיא עיר קטנה תהיה מרתי במדינות
 סהם מטרופולין ויל כי המדה הזאת
 סהיה מתעלית למעלה על ידם כלם
 מובאות לך מביאות כתי' כעמית נקודס
 קטנה וזהו סמורה אחי כעמית י'לית
 בה חיוורו וזהו סכחא דילה ואז
 כסמקבלת כעמית כאלה כמבוא' בזהר
 סיר סטורי' ולכן המקונן בקינותו קראה
 עיר כלומר עיר קטנה הלזו סהית' מ'כר
 קטנותה זה מרתי במדינות איך היתה
 למם' אל מדינות סלסם עולמות אפר
 תחתיה עולם הבריא' הוא עולם הכסא
 ועולם היבירה ועולם העס' ולכן קרא'
 מדינות מטרופולין על סם סכוללים כל
 אחד וא' כל עולם האבילות וזהנהותיו
 כמדינה הזאת הכוללת כמה מינים -
 היתה למם ולמססה בירירתה בסוד
 הבנו' כלם וא' בתוך הגולה ובתיקוני'
 דף מ'א ע' מלת ברד פ' אחר סכסארה
 ברד אמא תתאה מאמא עלאה ואל

תגעו בהם כי הם בנוי המלך הנס'
 טקיומס בעבור דבר אחר והוא המס'
 וזה טעם למם ובמדר' אל לפי סעברו
 ישראל על התורה סקבלו בסני הו'
 למם חוסבניה דרין הוא חוסבניה דרין
 ר'ס ברנחמני אמר לפי סעברו ע' הו'
 למם ה' למם סו' סמל אותיו דרין אותיו
 דרין עכ' והטנה לסם ז' סאיך לך כן
 חורין רק מי סעוסק בחורה ופי' עכמו
 מע' סהיא זרה לו יהיא עבודת תאותו
 והוא דבר אמיתי בעכמו ואיך הפרס
 בין ר' ימחן ור' סמואל רק בבחינה כי
 הרסוף הניה זה מ'כר הפריות מן
 הרבקי' הלאה ועבודתו אפר בו האדם
 חפסי בהחלט וכמאמר רוד ע'ה אלא ה'
 כי אחי עברך אחי עברך בן אחתך
 פתחת למוקרי וכמו סביארכו בספר
 עולת זבת והסני הניה זה בבחינת
 הרבקות עם התאות הנקראות ע' ואז
 הארה גולה מעל סלחן אביו סבממים
 והוא בעכמו מה סרמונו במאמר קודם
 לזה אל סא את בן עזאי ואמרנו לו רבנו
 דרוס לנו דבר אחר ממגילת קינו' אמר
 להם לא בלו ישראל עד סכפרו ביחורו
 סל עולם ובעפרת הרברות ובמילס
 סכיתנה לעמרים דוד ובחמסה חומטי
 תורה מנין חיכה רבי ברמיה בשס רבי
 אברימי אמר אמפו' לך מסל למה הרבר
 דומה למלך סהיה לו בן כל זמן סהיה
 עוסה רבן אביו מלביטו כלי מלת בזמן
 סאינו עוסה רבן אביו מלביטו בדרין
 כך ישראל בזמן סעוסק רבנו סל מקוס
 כתי' בהם ואלכייסך רקמה ובזמן סאיך
 עוסף רבנו סל מקוס מלביטן בדרין
 סהר חיכה יסבה ברד עכ' והכונ' היא
 בעכ' סנז' כי הגלות הנס הוא בהבדל

מן

רבקדעיקא

אמר לו מה עמך אמר לו לא בעי איתא
 דתרע מה דעמי לא הוה אמרה לי
 כסיתיה עכ' וזה מדרך המוס' והמדות
 ועוד פס מזה המין שמכא תיבוק' אחת
 עומרת וממלאה מים מן העין אמר לה
 השקיני מים אמרה לו לך ולחמרך כיון
 ספקה ופנה לילך אמר לה בתי עמית
 מעסה רבקה אמרה לו אני עמיתי
 מעסה רבקה ואתה לא עמית כמעסה
 אליעזר ואמ' מהמין השלישי אמר פס
 שמכא תיבוק' אחר אמר לו מימיה של
 עיר תהיכן אמר ליה מה איכפת לך
 הסוס והבבלים מרובין עכ' וזה דבר
 בלי ספק כסכס בחכמ' הטובע ובחכמת
 הרפואה וגם זה בחכמת התורה רל
 תלמודא מכא פס סבתארחא חבל למנה
 יום א' הכניסה לו תבטיל ונאלו זלא
 הניח פיהא יום פני הכניסה לו תבטיל
 ונאלו ולא הניח פיהא יום ב' הקריחה
 לו תבטילו והיה התבטיל על גרוסין כיון
 פטעס ר' הושע מפך ירו אמרה לור'
 מפני מה משכת ירך מן הגרוסין הללו
 אמר לה כבר סערתך מבעוד יום אמרה
 לו הוילי וסערת מבעוד יום מפני מה
 לא מעטת בפת כרר' מעטת בתבטיל
 סמא תאמר פיהא הוא סהכחת בקערה
 על אותן תבטילין סאכלת איך לא
 הכחת פיהא עכ' הנה זה המין מורכב
 מחרוד היריעה בתלמוד אמנס כנגד
 הבחינה הסנית אמר סרתי במדינות
 היתה למס וגו' ירבה כי הוא היתה
 בראסוכה המנהגת המדינות כלס
 ומסלת עליהם ועתה היתה בוניהם
 בעבור המס כי לולי המס לא יקיימו
 אותה הלא תראה דברי מרי המלך אל
 המון הגוים הכובאים על היהודים אל
 תגעו

הנפמו' אמר היו מתקבצו' בה כל ליל
 ולילה לחסו' תחת כל כנפי' בסוד חרפי'
 לבקרוס רבס' אמונתך כראית' בזה פ'
 תרומ' וכן ישבה ברר' מנסמתין דאזלין
 מתתרכין וסב' מבלי דורה עד' ה' למבול
 ישב ככיכול כרא' ברר' יסב כראיתא
 בזורה וסבי איתא בתיקונים דף קמ"א
 איכה יסב' ברר' דאיהי חשיבא סכינתא
 בגלותא כמזכרע דאתמר ברר' יסב'
 מחוץ למחנה מחוץ ודאי דא בגלותא
 דאיהי לבר מארעא דישראל ובזורה פ'
 בראשית איתא איכה יסבה ברר' ח' כ"ה
 וכו' כנגד הא' אמ' העי' רבתי עם דהיינו
 רבוי הנסמות סהיו מתקבצים בתוכה
 בסוד רבס' אמונתך כאמור חכ' אותם
 הנסמות דאזלין מתתרכין מסכינתא
 כראיתא בתיקונים דף ג' וזל קום ליהו
 כביא' ליקרא דר' קב' ופי' סיתיה ויתערון
 עמך סאר כביאי ועביר ליה קינא האי
 חיבור' ולכל' משריון דאזלין מתתרכין
 בתר קב' ופי' סיתיה לחברא לון בהאי
 חבורא לאסתכחא ביה כייחא לאלין
 משריון דנסמתין דאזלין מתתרכין
 מסכינתא דאיהי יחידה איכה ישבה
 ברר' ולאסתכחא ביה כייחא וכו' עכ'ל
 ומתוכו למרכו למוד רב כמה כחת רוח
 עושה ליוכרו העוסק בהאי חבורא
 דהיינו ספר הזוהר' וסב' הסנית אמר
 היתה כאלמנה סאיך לה בעל וכמ'ס
 בתיקונים דף כ"ה הוא זמנא אסתלק
 קב' מסכינתיה ואסתארת בת יחידה
 ההד' איכה ישבה ברר' עכ'ל מורה על
 מה סאמרכו רבתי בגוים סהיו הגוים
 מגרלים ומדוממים עמה כמ'ס רי ימר
 סלו על אלהסן כו' איתיה כמה דברכיך
 וכו' אהך דו' אנת פלח ליה בתרירא וכו'
 ג א ח 3 1 ובסכחריב

פלתה התפוררות התחבובים ומנוע
 עריו ומתחלה פנים אל פנים אל
 המלך הקרום ומראה בניה לו ואומרת
 חיי בחיילי ברא אחיבאלקמך בסוף מות
 כוקבן כמכואר פרסת ויקרא דף יב
 ובזה עלה עמו ואונס יורכת כונאם
 ברכת עונותיהם של ישראל דרך אפויאל
 חיובין בעלמא פוגמים חונתם הסרמט
 אסר בה מוסרמים וזכרם בתיקנים
 גדים למתו הקול נהר יחרב ויבט
 חטטרא דבסתתיה וזה מחמת קטרו
 המקטרגים במרוץ המקיפים מחוץ
 להיכלו ולא מפניו בה כחות הבכור
 העלובו וזו זרחת להספירנין לעולם
 ואוקידת עלמא בפלאובחא עד אשר
 תטעה ממקור ריבית ותשוב אל בית
 וא פדה של תפוח קרוטין ומתקסרת
 בעלמה בוני דעיה ונת עין בתוס
 ואתבסם עלמא ובהקדמתו אפול לכך
 עלך לומר מה זאת עשה לקימה
 הזאת ס' קא וכמתא מה זה ועל מה זה
 האמין כי יוספר אדם מן הארמה וכל
 יבוא לוק בידו ומה גם היתה מעותרת
 לכמה מקרים כאשר הובא בפירוש
 התנלה הזו כאשר נבאר וכראיתא בפ'
 עקב ברמ אל בתר דחבוטרא ואתחרב
 בני אקדס' אתמר בסכנת' אימא קדים'
 ואיכה ופכה ברה וכו' הלבב ילך ויתר
 ממקומו האמנה בהקדמתו סאמר
 נתקנו הדברים ולכן המקיפן בראותו
 הפנס אשר גמנו בעונותינו הרבים
 התחיל לקיפן עליה איכה ופכה
 ברה העור כלומר איכה כהיתה הרעה
 הגדולה הזאת סופס ברה העור דסינו
 המרה האחרונה הנק' עיר קט' ופכה
 בדרמטנו פנים האחר יפכה מקבוצ

הכסמות

אין כורך להפיהם ואמר כנגד הרבה
 קפני היתה כאלמה רבתי בנוים ולסוף
 רבתי זה מלסוף רב ביתו כי היתה
 בתולה רבת המעלה והאכילא היתה
 כריכה לאחרת כלל ועתה היא כאלמה
 סוף לה בעל מכויב וזוהי להך
 בחילטו ואין הכונה כזה הכירוף ש
 היא הבחיכה הסמך אבל סחכמה
 גלויה מלך ומפורסמת על סחכמה
 מספקת בעצמה בכל הדבר המעולים
 וכך במהרה אל רבתי בגוים ואלא כבה
 כאמר רבתי עם לא מה תל רבתי בגוים
 רבתי ברעות ער כאן הורו על הסוכות
 והפליגו לטפר מחמתם וז' אנס ראו
 לרעת טפוכה כלה להם אל במרמ
 לטפר חכמתם בג' פני' א' בחור וזוהי
 הסכל ברבורס המדקרק והיה המוט
 מה פיהיה ב' חכמתם במרו' הרשויות
 ג' בידעות העיוניות ואתה תמא
 מעמים פס מכלא המינים במקומות
 פונים ותמא אותם מחבורים ברב
 יהושע בן לוי אס מהמין ה' אמרוס
 פהיה מהלך בדרך ומא תיבוק אחרי
 יושב על פרסת דרכים אל אל זו דרך
 לעיר אל זו קרובה ורחוקה וזו רחוקה
 וקרובה הלך רבי יהושע בזו סקרובה
 ורחוקה וכיון שהגיע לעיר מא גבות
 ופרררים מוקפים חומה וחו' אבל אותה
 תיבוק ואמר לו איך זו דרך לעיר אמה
 לו אתה הוא החכם פטימרא לא אמרת
 לך סוקרוב' ורחוקה וזו רחוק' וקרובה
 באותה טעה אמר לו ר' יהושע אפרכס
 ימרא ספלי' חכמי' ומבוא' היותו מהמין
 האחר ספוא' החדוה בהבנת הרבורים
 המרוקדקים ואס מהמין סב' אמרוס
 ג' פמכא תיבוק אחר וכו' כלי חכמה

אמר

ה

איכה **ישבה בדר תעור**

רבתי עם היתה

כאלמנה רבתי בגוים שרתי

במדינות היתה למסו

מניח **הסדר הראשון וכו' בחלקים**

ה' מניח כו פועל הרעות ב'

מניח ההתפעלות והכער המגיע לה

מהרע - חולם בחלק הא' ב' מאמרים

ה' מניח כו כדמות שלה על דרך תימה

והסתומות באופן קיחה ויללה איך

היה זה הרע ומאיך בא' ב' מסי' בהכח

הפועל וחולם במאמר הא' הכיח הרע

אמר ראוי לתמוה עליו בדר' ברדים - א'

מכר סוממות העיר וחרבן מעלתה

ושרי יפיה - ב' מכר העדר המכסה אחר

הרע - ג' מכר העדר המכונה למגורמי

מכסה במקום אחר - ד' מכר הפרר

מכונתה כלל עם עמים אחריו היוטבים

בה כמו סיערה התורה האהיה ושמו

עליה אויבים - כנגד הכר הא' בארה

הפתו וראוי לרעת בפירושו ממעלת כל

עיר בפתי בחיכות תכחז - א' בכחיכות

עכמה - ב' ביחסה עם אחרות - וחמס

בכחיכה הא' ראוי להסתכל ב' רברים

כמפס כל מורכב אחר שהיא מקובצת

מאנים - א' כמות הפסוטי' אל תפטרם

ב' איכותם אם בעצמם אם כפי היותם

באמנות הפעל וההפעלות ביניהם

באכורם חס עכין מבוא' מאר' בחבורי'

הטבעיים ואפשר לרמות לו רמיון מה

נאות בקבוץ הרמוז אליו אמר כנגד

הדבר הא' - איכה ישבה בדר העיר

ותה חשלי בעור אל מחוללי ואזע' בקול

מר ואתחלל ואמר

ישבה בדר וכו' להיות

הפעולות כדרך מיהיה המתפעל דומה

לפועל לכן יען היות עבמותו ית בלתי

בעל תכלית לבחור את ברחמי בעלי

תכלית - הוכרך להאביל ממנו ית אלנו

הי' כדו פיהו מעט קרובי' ומתרמים

חליבו בהסתלסלותם וירדתם מעלה

לעלול עד טיבור הארץ כדו פיהיה

המתפעל דומה מעט לפועל ותחלת

המחמסה באכילות היוו לפוף המעשה

דסיכו להאביל המרה האחרונ' הסועלת

הפעולות כלם ולכן עי' המרה הזאת

עולות ויורדות כל ההכנות אם לחבר

אם לרחמים או להסך וכראיתא בזה

פרשת תרומה דף קכ"ה ו"ל אוף הכא

עת לעשות אמתאר בלא תיקווא ובלא

סלימו מט' מפוס דהערו תורתך בגין

ראתבטלו ישראל לתת' מתגמי אורית'

בגין דההוא עת הכי קיימא או סלקא

או נחתא בגיכהון דישראל עכל - רכז

לומ' כי העת הזה דהיינו המד' האחרונה

הזאת אינה עשויה כלומר מתוקנת לא

כריכה לעשותה ולתקנה ולקטטה לה'

לפי שהערו תורתך וזהו היא פירסה כרה

ועי' קיום התור' תחזור לאיתנה והמקר'

הזה יקרה לה להיותה עולה ויורדת

יען ה' הסורם לכל כממותיה' של ישראל

הקדושות וכל דיוקנותיהם מתוקקים

בה וכראית' בתיקונים תקווא קדמית

וכמישראל למטה עוסקים בתור' וכמכות

סורטי' כממותיהם המוסרטי' בה

מתכונכ' ומאירים כוהר הרקיע וזה

עולה

תעור

איך

היה

הקדמת אשועיב

הקדמת הגל אנמי

עצמו ובזאת הבחינה נבדל גופו וילגלג
יחלל ואחריו מניח הרבועי אשר בו
יקונן על יוסבי ורופלס בבחי' עכמי
ואמנם אחר הד' סדרי' מספר דרך כלל
הרעות והבדות ומתפלל עליהם וראוי
לרעת סוף על פי טוונחו כסדר אחר
שברים שהמיוחסים אל סדר אחר הנה
זה בבחי' סוכות ולא יקרה מזה בטול
בקשר הנזכ' כי זה דרך החכמת כלם
והאמות בכל זה הסודר בכון כפי חומר
הנוסח אולם המחבר הספר כבר
הודיענו ד"ל מהוא ידמיה פ"ה על פי
ה' והוא אשר הרבה בספרו לרבר רברי'
על זה הנוסח ואמר ידע אותו בסלמות
קודם בואו וראה אותו אחרי כן בעיניו
אך אמנם התועלת הנמשך מזה הספר
עבואר מאד אס קודם החרבן ואם
אחריו אמנ' קוד' החרבן לספר ולכנ'
לכות העומדים במדרס בטמעס אלה
הרבדים אולי יסובו ל' ולזה בואו בה
הרבדי' כמספרים המקובלים על ענין
עבר ואם היה סדורה קודם החרבן
לרע' ד"ל למה שאמירה לגבוהה כמסירה
להדומט וכל העם יסמעו ויראו ואלס
אחר החרבן הגה נמשך זה התועלת
בעכמו להעיר לב כדמס אמר טכ

כבוד חכמתו אשר הקנו לו מן העמים
על פי הדברים הלא נמאני לבי לעמות
מלא כף נחת בפרטי' המגלה הלז ולא
לסמניא המבאנת ולהקדים הקדמת
אחרו' אשר לא סמעתי ולא ראיתי והס
לזה לרעיה דאבא לעמות פסל ומסכה
וסס בסתרו פל' עולם חבל בהתאבתי
באבק ענין גגלי חסדיו כתבתי לכות
למתחילים המבינים בחכמה הזאת
לקרות אותה במוערה ולא לקרו' בספר
בן גריון אשר איך תועלת בקריאתו
ומעולם לא ראיתי מי סבתה פעל בעכמו
וברתע לאחוריו לטוב אל לקינו בטמע
הדברים הסס האמנה בלמדו בפירוש
המגלה הלז מלכד סידרה הקדמות
מבולות יקרות הערך ממדוי זלחה
ועירוטי חכונכים מיוסדים על ארמי
פז תרדנה עיניו רמעה ועפעפיו זלז
מיס ויכסער על כער וגלות הסכינת
וכל כן יזכ' לטום אחת מסום כשתסוב
לאיתנה בקול רנה כמע' הכתוב סימו
אחה מסום כל המתאכלים עליה
ויקראתיה בטס :

קנית סתרים

אבלם הגלות כדרכו כמרב' הדברים הטבעיים או כמנובל מאד אשר לא ירגיש
האדם בהם ולכך סודרו אלו המלות אשר בקריאתם המי יתן אל לבו בלי ספק
ואכע לפנו אלקיו אולי יחנן וימו מה סרכינו להקדים בבואור הספר ונתחיל
במזון כעזרת טופט בדת :

הוא שסמלתה היום במזון כעזרת טופט בדת :
הוא שסמלתה היום במזון כעזרת טופט בדת :
הוא שסמלתה היום במזון כעזרת טופט בדת :

אמר אברהם

כבר מרדכי גאלנטי אים דומי כפי
בראותי מגלה עפה הלזו בוכה ומבכה
ההספר תמרורים קינה היא ותהי
לקינה על גלותה ובניה עמה ותהי לכזו
ישראל לחק מרי פנה בסנה זעמים
יממה ויבואר בני ישראל לתנות את בת
ביון ולקוץ ולהספיד בבכי תמרורים
מספר מר נתתי אל לבי לרדום ולתור
בחכמה לפרטה על הדרך הנסתה כפי
בהתבונן בכלליה ובפרטיה בערה
וגלותה עד היסך הגיע הסומע יממע
מזיפה ופרס כפינו ויבעק בקול חר
ותחלחל ויחמר כמה החטא גורם כמה
העין גורם וזוהרה על הסמאות ועל
העונות ועל הפסעים ותדרכה עיניו
דמעה ויסוב לאקיו וירחמנה וכהאית'
במר האכה משונה שלחו לכו בני בבל
לבני חילן זאות למככילן זאות למעבה
הספירא ולפרסא מלון ההספירא על
אמנא דחזלת בבלותא ועל היכלא
דאתוקר בכורא וכני כל מגמת פניה'
היתה להגדיל מספר מר ולהמר עליה
כהמר על הככור בפרסא את המגלה
הלזו על הר הנסתר ולכן אכי הכעיר
הרל בלפי באתי אחר עקבותי הס' לפר'
המגלה הלזו על דרך הנסתר על פי
התקדמות שלמדונו תרסבי עה וחבריו
בספ הזנה ובתיקוני וכפי מה עקבלת
ממורי ורבי המקוב' הלאי מאור הגולה
החכם המלם העכיו החסיד מוה' משה
קורדואירו זל'ה' וכפי מה שראיתי
בחברויו הנפלאי אשר כתב בפירוש
והסם הסולל את כל יקר ראתה עינו
שוא ספר חזק יקר וכו' הראה את עופר

כבוד

ביאור מנילת איכה לספרם הסולל ספר וזל'ה'
שועב זל'ה' מושב עיר טיולא אשר ממלכות
כנאלס :

אמר

המתבר אחר הפנה
ותהלה חליו ותחבר
עזרו כרחמינו וכרוב הקדיו והשלמל'
ביאור ספר חינו' אשר קראתו עין
מספר חליו לחבר חליו ביאור מגולת'
קינות כילמיעו קיעורה חססנו להפסד
ביחורנו בה אס ישראל בפני עכמו וכומו
שאמרו חזל על כיוצא בזה מכתב
הקדמ חיו דוטור מחס' ואמכס כחה
סקטה ההסכמה שיחובה הספירא סכ'
לפי שהדבור כפי טוטו המפורסם
מתיחס מאד חק הפרס בליהם רק
שהאחד ברית וחידו והאחר ברית רביה
וסניהם נקראים כיום המר הוא יום
זכרון תרועה עם בני ישרא וסבריהם
על אודות חרבץ המקדש בית קדסנו
ותפארתנו אימנס סבות הספר הנה
מבוארות בעצמם במעט עיון חולס
הנושא הנה הוא כרות ישרא הנמכאות
במקדש ל' בחרבנו ונמסכות ממנו
אמנס הקטר אשר הוא במדרג' הכורה
כמו שהוכח בספר העובר הנזכר הנה
הוא מספר על דרך קינה ויללה כל
ברות ישראל בבחינות סומת זה בה'
סדרים חוברו חבור בדרך אפא ביתא
ועור סרר אחר סל'א בדרך אפא ביתא
אמנס באלפא ביתא הראסונה מניח
דברי העיר בבחינת עצמה ודבריה
המרים ביללתה על עצמה ואחרי זה
מניח הסדר הב' ביללת המקוקן בבחיכ'
כיון והסכיכה אשר היתה פט באה
באהבה רבה עם ישרא ואחר כך מניח
חלק שלישי אשר בו מקוקן הנביא על

עבמו

וישראל מטלטלין ומנדדן ולית בהו חסדן - דתיבין זמינין בימיה דגלותא וישראל דלא
 יסתכח בידא דבר נם חסדן למזבן בסוקא - וכדין תכלה פרוטה מן הכיס - עד
 אפכלא חסדן הסמם דא קלסתר פני פכיכה מעילא ומתתא מתתא מאן איבון
 מארי מתנתין דהון בארעא דישראל פטיסי דפרזלא מהרקין טיירין וחלסין טורי
 רמאות והאוד זה למוד ירושלמי דהייר דהירו דאוריותא - מבתה דאקבטל דא
 פביכול אפתארו בחסוכא דכתי' במחסכים הופיבכי כמתי פולס דא למוד בבלי
 דאזלין ביה בני עלמא במחסבים - והירח אלין הבריותות כגון בריותות
 דהון נהירין נהירו דחכמה קתימא והפכבים אלין איבון מפכילים דהון בארעא
 קדישא דישראל כל איבון תנאים ואמוראים דכל עלמא תימא בביבא דכר-הו
 קיימי כחבא הוה אמר בר נם לחבריה מגו מלה דפרח מפומיה הא אבא חמי מה
 דיהא יומא דא או למחר כך וכך - עד אמר לא תחסך הסמם נהירו דקלסתר פני
 פכיכה דהוה נהיר לה בכל יומא ומההוא נהירו עלמא חתקיים וישראל סראן
 לרהבנו על ארעא - והאוד אוד דברא קבא במעשה בראשית והוה נהיר מטייסי
 עלמא עד טייסי עלמא ואתגבית וקבא הוה נהיר והוה אפיק מניה חד חוטא ימנא
 דקבא ואחיד לטיהרא ובההוא זמנא כתיב הטיב אחר ימינו והירח דכתיב ביה
 פדק ילן בה - והככבים פטיס עמר מלאכי הסרת טהיו באים בה וודעי' אכלה
 ובטלו תקיימיותיה ואלין אקרוז מלאכי שלום וסבו הפכים אחר הגמס דכתיב
 מלאכי שלום מר יבכיון ובתך סכות בענן לך דכתיב מלאכי שלום מר יבכיון -
 ביום פיופנו סומרי הבית אלין תלת בתי דיבין דהון אלפי תורה בלמכת הגזית -
 והתענותו אנשי החיל אלו סנהדרין גדולה וסנהדרין קטנה - ובטלו הטוחנות אלין
 איבון כהנים ולויים וכלהו מסמרות דהון קיימי בירוסלם - וחסכו הרואו בארובות
 אלין כביאים ופטיס דהון חמאן בכבואה וברוחא דקורסא - וסגרו דלתים בסוק
 דכבי נשא כוונחין ולית מאן דאטיב עלייהו דהא כל תרעין ככפלו מיומא דאתחריב
 בי מקורסא ובטילת עבדות בית אלקא - במפל קול הטחנה אלין אכון כותמי
 קטרת דהון והבי קלא בכל יומא בכתיסו דייליה - דבר אחר קול הטחנה קלא
 דסכיכתא כוונחין בכל יומא סובו כביס סובבים ולית מאן דיסגח בה - ויפשו כל
 בנות הסיר אלין איבון סלקין בדוכנא בכל יומא ומגבי כבויס דסיר כל לאקבאה
 מלאכי עלאי לפילא דהון מתחלקי מסמרות מעילא לקבל אלין מסמרות לתתא
 יסחו אלין לתתא כבי יכול אוף אלין שחו - גם מבבואה ייראו ואף על גב דמבבואת
 הון נכסא הון דחלין שחו איבון בנות הסיר דהא סמנים אלף לויים הון ויהוון
 מהרקין לחאורא כד מטו ללהרות בכל כנוריהון סון תלן על אילכין דתמן והון
 סאלין לון לכבא אחרי אוף כסיר את סיר ה' כפכו בסכיהון כהני ויהוון וכתי'
 לון ולא יכילו לכבנא וקטלי לון - וחתחתיס בדרך דהא הון אזלין ורחיץ על
 כוודיהון וכסירותא תקיפא הון כפלין אכבעיהון בארעא וירמיה הוה קייט לון
 בטלית וכסיק לון וכבי עלייהו והוה אמר להו בני - ולא אמרית לכו תכו כבוד
 לס אלקיכס בטרם יחסיך ועל דא כתיב על ההרים אשא בכי וכתי' - ויחאן הסקר

מ

לגבול הוא אהב זמירה וסוף הוא אהב חסד לית אהבת דכור וילוי וזמירתו כד
הנניא סבבא בתוקף דמחלקא כדוקיך ודוקיני הוא מחלקא ביד בהא חותם
דמדינת דיוקניה בגליפו דכתבא הכי מביקנא דיוקני כך בגין דתחשפט
בדיוקני בעוד דאנא בנו חילו געת בכביה וכוונת בעלי בעלי כהירו דשיכא הא
אתחשבנא לית אהבת דכור כד הוית אוסיט סמאלך מתחות דאמי ואנא מתעבנא
על סביאו דמלס נמיוך מחבא במדנא ודיונין בפסיקין וכדחת לירלא חסבותי
דחומותא דילי לעלמין ואומית לי אס אשכחך ירושלם תסכה ימיכי והא אתחשבתא
מיוך לית אהבת דכור כד קאימנא לגבך בטורא דסיון סלימין סתין רבוא דקבולני
לך עליהו ואתעטננא לך בהו יתיר מכל עממיא והניכא חלנין אבתרך לסל
דעונך והסיה ספחה קטלא בהו לאלפיין ולרבבן ולא אסבננא ואתאבירו כלתו
במדברא וסבקינן לון תמן ואעילנא בביסוף עכפין ועדין לקיימא קמך בארעא
דא וגדילנא לון לקיימא קמך בגין דעונך בעלי בעלי הוה דכור סמח בנין
קריסין קאימנא קמך בכל דרא ודרא בזמני רור ופלמא בריה לית אהבת דכור במה
טבאן דעבדו קמך יאות לך למדכר חובין ולא תדכר זכיון אן אתחשכו עלך
בעינא עלך לית אהבת בעינא על בני לית איכונ בעינא על קרונתא באחר דא
הא אסתאב כל עלמא הוה במלס בגון אחר דא כלבין לא כבחיין בעדך דא
כלתו הוה במלס געת ומיללת וכל איפון אוכלוסין לעילא וסלבין כוונין לתתא
בסרותא דמסמרה תליתא כפקת ואתת וקיימא על אחר דמרבחה
דקטרת בוסמין ונפת ומיללת וסלקא לעילא ואספחת חד כרוב מאוכוז
תריין כרובים דהוה לה דהא מההוא זמנא לא הוה לה אלא חד והסוה רביא עולימא
דאסתאר ונקא מניה בכיה ויללתא כהין קבא זמין לגבנה וכחיס לה ומליל עמה
ועל דא פתיב בה אמר ה' מכני קולך מבכי ועיניך מרמעה כי יש סכר לפעולתך
כאוס ה' ויש תקוה לאחריתך כאס ה' וסבו בני לגבולס ועל דא תסנין תסנין ונקא
משוי אמו ואסה מספרת עם בעלה ער הכא מכאן ולסלאה סרונתא דמבלה דא
יר איבה בדר רבבן פתרי האי קרא וסור ואת בוראך בימי בחורותך
ער אסר לא יבאו ימי הרעה והגייעו סניס אסר תאמר
איך לי בהס חפץ האי קרא אוקימנא לית בישראל כד הוה בארעא קדישא וזכור
את בוראך הוה דכיר כל איכונ טבאן וכל איכונ אתין ונסין דעבד לך קבא בעמין
קדמאן כד סוית רבוא במהימנותא כדא כי כער ישראל ואספתי בימי בחורותך
בזמנא דהוה אתרעי כך מכל עמין דעלמא ער אסר לא יבאו ימי הרעס ימי
הזקקה יומין דיסלטון כך סאר עמין ויבדחן לך בכל עממיא בימי בחורותך
יומין דסתא דאיכונ ברירין לך ונטו רן דלעילא עלך ואיכונ ארבע רתי סתא ארר
כסן אייר סיון אלון איכונ יומין דבחר קבא בישראל ועבר עמין כסן וכנסת
וישראל אתעטרת בבעלה ואתקריבת בהרים ער אסר לא יבאו ימי הרעס וזי
הזקקה ימי הרעה ממש ואיכונ תמוז אב טבת וסבט אף על גב דלא אהבילי
כלכך וסמיניך וסכט לגיו חסר לב וגייעו סניס חלין איכונ סנין דגלותא דאזיל

א ב ג ד 1 2 ישראל

טולת איבה

וכל אחר לא אסתכח בה געת ומיללת כוחת בקל מרירו ואמרת מדבחי מדבחי
 פרכסתי דמרוות לי בכמה נכסוכי בכמה עלוון דכיון קריסין כל גברין קריסין
 דברבין ממנן הון מרוון וחרדן מיכך אכלין לערוכין מפליגין חולקתון ברומי
 דקיעא יהבו כך כבלות פל חסידין קריסין בני דאתרבחו עלך דוו לך דממהון
 כל גברין דברבין ממנן כפלו מדוכתיהון לקל כווחיהון יתבין לכר כווחין ובכאן
 אינון ארחלים קריסין דאת סמא קריסא הנת מתעטרא עליהו וביה אינון חרדן
 וקיימין לקל בכיתיהון את דא פרחא מנייהו וסלקא לרומי מרומין ואסתארו
 כנוקבא דבכחת ומיללת ההרדן אראס צעקו בלא יוד כלא צעקו חובה * מדבחי
 מדבחי לבתר דמרוות לי בכבלות בני חסידין קריסין דמסרו בסמיהון עלך
 איתגביות הן אסתא לך הן אסתא דעלך * געת ומיללת ובכת בקל עכוב
 סתא אלפי גברין קריסין בכל סטרא דארבע סטרי עלמא אינון דהון אכלי
 קרבנא בכל יומא כחתי בהרה ומיללין ובכאן על מרבח דעלוון ויתיר הון אלא
 דאתמעטו ואפילו אינון דקיימי לכר ברוח אחרא דמרוון מאינון אמורין כפרדן
 בסרותא דליגיא כווחין ובעין ומיללן על מדבחי * ווי להמרא דאביד אבוסא
 אחר דמקרוי מניה * מאן חמי נהימו דכהני לתתא נהימו דגברין קריסין
 דמטרוכיתא * מתתא לעילא ומעילא לתתא :

יב בפלגות ליליא עלת לבו הויה נקודה ריון אחר דבית קרמי הקרטים
 חמאת ליה דאתחרב ואסתאב אחר בי מותבס וערסא * געת ומיללת
 וסלקא מתתא לעילא ומעילא לתתא אסתכלת באתריהו דכרובים כווחת בקל
 מרירו ארומית קלא ואמרת ערסי ערסי אחר בי מותבי האי דוכתא כתיב על
 מסכבי בלילות מסכבי ערסא דמטרוכיתא געת בבכיה ואמרת ערסי אחר
 מקרסי אחר דמרגלאן טבין דפרוכתא וכפורתא דהון סמכין עלויה סתין אלפי
 רבון אבני יקר סרדין סרדין סוריין סוריין מסתכלאן דא לרא סרדין דרמוכין
 מתצען עלך לארבע סטרי עלמא קיימא בגיכך * כך הוינא רבון עלמא בעלי
 הוה אתי לגבאי והוה סכיב בין דרועאי וכל מאי דבעינא מניה וכל בעותי בעיר
 בעירנא כד הוה אתי לגבאי נסביק בי מדוריה ומסתעטעא בין סרי * ערסי
 ערסי לית את דכיר כד הוינא אתי לגבך בחרוה וספירו דלכא * ואינון רביין
 עולמין הון נסקי לקדמותי בטסי בגרפיהו בחרוה לקבלא לי * עפרא הוה קס
 מדוכתיה וחזי אוך אסתכסית מני ארונא דאורייתא דהוה הכא * מסכא נספא
 מזוכא לכל עלמא וניהורא וברכאן לכלא אסגח על בעלי לית סכא אסגח לכל סטרא
 בערנא דא כד הוה אתי בעלי לגבי וסחרני כמה בנין חסידין וכל אינון עולמתן
 זמינן לקבלא ליה (כאל לי) והוינא סמעין מרחוק קל זוגין דפעמוני מכסכסן בין
 דגלי בנין דאסמע קליה עד לא יעול לגבאי * וכל עולימתאן דילי מסבחן ואורן
 קמאי * לבתר אזלין כל חר על בי מותבית והוינן יחידאן מחבקן בכיסקין
 ברסומו בעלי בעלי הן סנית הסתא הוה עירנא דהוינא אסגח בק אסתכלנא לכל
 הטור ולית אנת הן אסתכח לך לאן אבעי בגיכך דא הוה אחרך בעירנא דא למיתן
 לגבאי

בהיה מעתה ראיה אות חכמה אקענו לנבזה מתוך רבנות מעריון עלאין וכלהו
 אקענו בכיה לנבזה בהיה מעתה אסתמע קלא לרקיע ערבית אזעזענו מתתן
 אלף עלמין דהוון גבוין מן יומא דאתברי עלמא עד דאסתמע הווא קלא לרוסו
 סמיה ומאן איהו דא רקיע כעין הקרח סמנרא דאיהו על גבי החיות עד דאתגלית
 אימא לברתא ואמרת לה מעני קולך כרוך אתפרסת מתתן ואולת אייהי וכל
 אוכלוסיה בגלותא ואכטריכו לאתברא לכמה סטרוין למחוי בגלותא לכלא
 ויהי יסבה בדר :

ח' ר' כחמיא (סא' כחוכיה) אמר איכה מתן אמר דא הווא רוחא עלאה פנימאה
 עלמא דאתי ועל דא איכה דא רוחי אייהו ולא אית ביה מותפו כלל לא
 ליוסן וסטיין וספון כלל אימא סא' על בריתא דא קרקורא דקיר ארוך רב וסלטי
 יסבה ולא עומדת בתחלה עומדת וכל אוכלוסיה עומדת הסתא יוסבת וסוממה
 בדר' כמא דאת אמר בדר' יסב מחוץ למטה מוסבו כמתן דמסאיב במסאב
 ונפחה כי תירס גברתה הווא דהוה במס' אבא יתבא בזוכתה :

ט' סלחו להו בניי בכל לכני ארעא קריסא יאות דאתן כריכין למככי וזכון
 יאות למספר ולמעבר אבלא במחזוכן היכלין דאימא חרבין ואתר ערסא
 דאתסך באבלא ויהי לית תמן ופרחה מככון ולא ירעתון תנא : תמרון דאיהי
 כמכא גו בגלותא ונחתא רורא בגווא' איי הכי אבן כריכין למחרי דהא יחזקאל
 כביאס חמא לה הכא וכל אוכלוסיה עמה ודא' על דא' אבן כריכין למככי ולמספר
 כתניכיא וכיעני מרברא דאיהי אתרכת לבר מהיכלא ואבן בגלותא ואיהי אתת
 עלנא במיריו וחתת לנא בכל יומא בכמה עאלו בכמה כמוסין בכמה כגדין
 דגזרין עלנא בכל זמן ולא יכלא לאעראה מן עאלין וכל אינון מכתסין
 דאבן סבלין :

י' סלחו להו בניי ארעא קדיסא יאות דאימא ערקת ואתקרכת מנו וסכלא
 ונחתת לגבייכו במרירו ובקל עכיב כאתתא דיתבא בלא רעתא וכבכרא
 דלא יכיל למצובא ויאות לכו למספר אבל אבן אית לן למככי ולמספר בכיה וס'
 ובמרירו דאבן חמאן בכל יומא היכלהא חרבין ותעלין דמדברא עלין וכפקין
 וסרקין יפסיס בגווייהו ואבן חמאן ובכאן וכעירך דאבן יתבין ובוכין וסכבין
 סימא כעפרא אבן עמעין קל כעיתו דרגלסא בתלתת מסמרות דלי' יא' דאתת וחתת
 להיכלהא היך יתבין מתוקרן ועלת מהיכלא להיכלא מדרך לדרך ובעת ומיללת
 יבכת עלנא ועל כפסנא ואבן מתערין לקל כעיתו רבכיתא ויללותא ורוחא אזלא
 אכתרה וסר' לנבזה ולפוס סעתא ערחת ואולת ולא סמענא ולא ירעין מירי לאן
 אזלת אסתארנא בזכין דמיוכין בלא רוחא בלא רעתא בעקין ואמרין איכה :
 יא' תנוכא ככל לילה ולילה קל מדיהו דכאבא דיון אסתמע מרוס רקיעא
 לתתא ומתתא לרקיעא כד' ה' מרוס יסאב וממעין קרסו יתן קילו סא' א'
 יסאב על כווא' בהנותא דליליא הווא אתכונכת בבכיה וסאגת מרוס רקיעא
 לגילא נחתת לתתא לאתר מדבח תככון וחתת דוכתא חרוב מסאב במסאב

וכל

לילה

אבהן ואמהן חזלו לבני משה אמרו ליה משה רעיה מהימנא חזן אינון בנינא חזן
 סבבת לון מיר אחערמסת וזול עמהון לבני יהוסע אמר ליה בני אבהן חזן
 בני ישראל הפקרני קב'ה עליהון וסבקיית לטון בירך חזן אינון חזן סבבת לון אחיב
 יהוסע ואמר רבוי משה בארעא קדישא סבקיית לון וסלביית לון ארעא על פוס
 ערבא כמה הפקרתי ולכלהו סבקיית אחיש על אחסנתיה ועל ערביה * מיר חזלו
 כלהו לארעא קדישא ואסכחו לה דאחתרבת וראסתוממת ולא אסתמע בה קלא *
 עלו לבי מקרסא וחמו דאחוקד עברו ביה סקפרא עד דאסתמע קלמרירו רבכיח
 לרום עילא עמיח וכל מלאכי עלאי בכו עמהון לעילא איער קב'ה ואתא לבדיהון
 ואסכח לון כוחין וכסמין ומרירין בקול בכיה סביאנו עפרא דמקרסא ואמר לון
 רחמיין דכפסאי מה אהון הכא מה לירדי בביתי * קס אברהם סבא בקדמיותא
 אמר קמיה מארי דעלמא אתי ירעת דאזלי קמך באורח קסו * עטר זמין כסית
 לי וקיימית בכלא * בני חזן אינון ולא סמעכא קל מליהון בארעא דאומית לי
 לקיימא לון בה * אמר ליה קב'ה אי אברהם דחומא דכפסאי בניך הטאן ובלו
 אמר קמיה מארי עלמא סמא כסונג הטאן אמר ליה עסותה סמזתה מירין
 הו חזן רבון עלמון סמא מיעוסן הטאן אמר לה הרבים אמר ליה מארי עלמא
 זנות לך לארכחא לכות ברית מילה דגליף בבסרסון חזן חייך וכסר קרם יעברו
 מעלך בטולו מניסון ברית קדישא מכסריהון ריסבית לך ופלחו לעז ועל דא
 אחקפית רבני בהון ובניך חורכית לון כמה זמנין * ולא חבו קרמי כיון דסמע
 אברהם כך אמר ומחו על קרופת סמך כל אינון חוביסון בני עמיה ער ריהא
 רעוא דילך לאתכא לון לבגך * וכן כלהו כנווכא דא אצרו וזולו לסו * אסתארת
 תמן רחל וארמית קל בכיה במרירו דתמרורי דכתיב קול ברמה כסמע רחל וגו'
 אמר לה קב'ה רחל רחל מה את בכיא * אמרה קמיה מרי עלמא ולא אבכה כבי חזן
 אינון ומה טטאן קמך אמר לה עלו בברתן לקמאי ואעילו לה לביתי * דכתיב
 והמכה ברה בהתכנס מיר אמרה וכי לא עבדיית אחא יתיר דאעליית כרתי
 לביתי דחוקן בסעתא דכתיב ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא אמר הדוונג
 לבני אמרה ליה חזן * אבל אחתא אית לי קסיפא מנאי ומסתפינא מאבא
 דרמאה הוא מיר ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא ברמאותא מיר יהב לה
 סימכוס * כיון דעלת לאה בההוא ליליא אמרה רחל הסתא מתכספא אחתי *
 אזלת ומסרת לה סימנין ועל דא אמרה רחל לבני קב'ה ואסא לא עברות יתור
 דאעילא כתיב לביתי ענת מארי עלמא דכתיב בך חזן רחל דתוס וחזן חזן חזן
 לך לאעברא על חוביך * ובכל מה דאמר לה לא קבילת תנחומין סה"ד קול ברמה
 כסמע נהי בכי תמרורי רחל מככה על בכיה מאכה לסתחם על בכיה כי אינון לא
 בעאת לקבלא תנחומין מאי טעמא מפני כי אינון כיומין קדמאין ולא אצרהם
 בניסו וסא אסתלק לעילא ובנין כי אינון בגו בנהא לא קבילת תנחומין עד
 דאומית לה דכתיב כס אמר ה' מקעו קילך מבכי * כמה דעברא דא רחל חזן סמי
 סכוכתא לעילא כדתרגמי' קל ברומ' סמיח אסתמע סכינא מבכה על בנהא
 בהסיה

ואתפרט כב יכול אמרי לבן ערץ עם הכרובי לתתא ואתפרט מהסוף כבוד עלאה
 ואמרי להיה להט החרב המתהפכת למיקס ברובתא דרובותא למיטר
 ולמסאב ולממתי ההוא ארח דגבר מעץ החיים וסלמת מלכא כוונ ואמר וחת
 סלם רגזה ארץ תחת עבר כי ומלך וככל כי יטבע לחם וספחה כי תירם גברתה
 ספחה לבנו גברתה לבר ברד סמרא ברד יטב מחוץ למחנה מוסבו :
 איכה יטבה ברד ר' חסיכאי ורבנן פתרון קרא בארס הראשון ויקח ה'
 אקים את הארס ויכיהו בגן ערץ לעבדה ולסמרה ויקח במה לקחו רבי
 חסיכאי אמר לקחו בדברים כרא קח את אהרן ורבנן אמרי לקחו ברוח כרא ה'
 לוקח את ארוך מעל ראטר ויכיהו בג' כדי להיות לו הנחה לרעת ולהכיר
 החכמה והתורה דאמר רבי חסיכא התורה למרס הקבה לארס הראשון דכתיב
 אז ראה ויכפרה הכינה וגם חקרה ויאמר לארס והיו מלאכי הסרת מקליסין לפניו
 עד טראה סמאל בטמיס וקאל לו וירד מן הסמים כדמות כל על כחם ולא היה
 כראה אלא כל הנחם נראה והכל עליו תוקפא וחילא דיליה קריב ההוא חסם
 לבני אתתא דרפתה קלה מן האיס מכאן דאתתא לא אתפתת אלא באתתא
 אחרא ויאמר אל האספה אף כי אמר חלקים מיר פתח באף מהכא בתחלת דבריו
 של ארס כיכר מי הוא : כך הוא פתח באף להודיע מי הוא : נטל סי' זה אס תקבל
 ואס לא תקבל והמטיכה ברברו' עד שפתחה באות מ' ואמרה מפרי עץ הגן באכל
 מיר נטל הנחם האות וסס אותו על זרעו הסמאלי והיה ממתיץ ות' מטיה כדי
 להיות מ'ות ככז לפנייהם : התחיל לפתוח עד דכתיב ותרא האספה בטעמא סגי
 ותקיף מלמד ספרחו ות' וסלקין להסתבר באות מ' אות מ' היתה עולה ויורדת ולא
 היתה רובה להיות מתחברת עמם עד שכתפתה ויהבת ות' ארבע זמנין ואקיפו
 לאות מ' לארבע סטרין דכתיב ות'קח מפריו ות'אכל ות'תן גם לאישה עמה
 ויאכל ות'פקחה הא ארבע זמנין ות' מלמד ססבבו לאות מס לארבע כדרין
 והמס באמצע מות מכל סטרין כמא דאת אמר כי עלה מות בחלונכו בחלונכו דא
 סמא דאיהו חר מחלונכי סמיא ועל רא מי גבר יחיה ולא יראה מות מיר סליט בה
 והטול בה זוהמא : נחת קב' למחמי מיר ויתחבא הארס ואסתו תא חזי קודם
 סחטאו היתה עטרת הפכינה על ראשיהם להיות בסבילס סורה על העולם כיון
 סחטאו כב יכול תמס כחה ואסתלקת ולא סליטת וקב' סארי לקונן ואמ' איכה מה
 תהא מיכס סולטנותא אפריו : אוף סכא בחרבן בית מקדשא סולטנותא
 אפריו וקב' סארי למספר ואמר איכה מה תהא עליה :
 איכה ר' פנחס פתח כה אמר ה' קול ברמה בסמע כהי כבי תמרורים
 בסעמא דאתחבר בי מקדשא ואתקד אתא קלא ואתער על קברי
 אבהן ואמר אבהן קדמאי אתון דמכין בסנתא ולא ידעתון כערא דעלמא :
 כיכזן דברלקון ככערא ואעילתון בהומנו סגי דקב' הא עינו והא אתקטלו
 והא אזלין בבלותא בין סכאיהון יריסון מהדקן לאחורא מתין ככפנא ביתסון
 ואתקד אן דמין דילכזן מימנותא דילכזן קמוז אתערזו לגבויהן : מיר אתערזו

אבהן

היה

ואתה תרך מנו מות ביה לבו טורח דלכר לבו טורח דחרוב ומסכנא סזי ואתה תרבי
 לבתר נחת ההוא יומא עלאה דאסתלק של על מסכניה והא אתה תרבי על ואסנח על
 מאריה דמסכנא מטרוכית רחומתא דכפסיה והא אתה תרבת וערתק וכל ביוכא
 סתיר כדון סארי למגעי גועא בתר גועא כהימו דתרכובלא על נוקביה ההר
 מקרקר קיר מקרקר כהימו כתרנביל קיר רבון ופליט וסוע א הדר עביר טועא
 וכוון לבני טורח דערקת תמן מטרוכיתא עביר טועא וקרי כהימו רבכיה
 אוכה אוכה רחומתא דכפסא אוכה ספכיכתי ספירתי סלימתי אוכה יחירתא
 דיני דאתיחדת עמי ביחוד אוכה הוית נטלא וסלא בכל יומא בעסרון וחמס אתוון
 דיחורא ואתקריאת כה על רא אחתי ברתי חמי לאן אזלת לאן פכית למיהר
 חכן דממעון בכל יומא קרקורא דא דרבוכא לן יאות למכבי לן יאות למסכר לן
 יאות למפתח אוכה יאות למפתח אוכה :
 ד' אוכה וסכה בדר ר' לויטס חוזאה פתח ואיבה אסית בינך ובין האסה
 ובין זרעך ובין זרעה הוא יסוך ראס ואתה תסופכו עקב דבכו סגו
 סה מן יומא דאתברי עלמא על עילא דעיטא דחמס מההיא סעתא דאתלטיא
 אתרחיא מקמי תרעא רמלכו' סהו כמין תדיר בין גרין דעלמא בין אוכין גרין
 דאורוייתא כל אוכין דרסין בעקב באיכין גרין כסך לון ווי דאסכח ווי רכסך ווי
 על דבכו ביסא דאתנטיר על דבכו ביסא דהוה ליה בההיא אסה דאקרי יראת ה'
 דבכו ביסא כטר לה מיומא דאתברי עלמא ער דתכר לה בתכורו למסכב לעפרא
 סהר אוכה וסכה בדר העיר דבתי עס היתה אסתכל באתוון ריטי כל תיבה
 ותיבה ותסכח נטורו דבכו ביסא דאתנטיר על דאתחרב בי מקרשא אויבה ר' עה
 בריטי אתוון אתנטיר לה לההוא אסת חול יראת ה' בתבירו בי מקרשא למסכב
 לעפרא סהר כלאמה רבתי בגוים סרתו במדינות היתה למס' קרא למפרע
 בריטי אתוון לה בסבר'ך באתברו בי מקרש' בתבירו דכניסת דיוסרל דבכו ריט'
 דרביק לה בסברך אוכה דאתדבקת לההיא אויבה רעה דא כחם קל מרירו
 דבכיה ברקיעין אלין קראן אוכה מסטרא דא ואילין מסטרא אחרא קראן אויבה
 סהר ואיבה אסית בינך ובין האסה בין סטרא דא ובין סטרא דא אסתכח תמן
 בסרבן בי מקרשא ובקרא קרמאה אתרטיס כולא למכרע דהאי כה ארביק לה
 אויבה רעה דנטיר לה מיומא דאתברי עלמא :
 ד' אוכה וסכה בדר ר' תרכינס פתח ויגרם את הארס ויטכך מקרס לגן עדן
 את סכרוכיס ואת להט חרוב המתהפכת לסמור את דרך עץ החיים :
 ויגרם את דא כנסת יסרל' בסרבן בית מקרשא דאתתרכת בתירוכין דאסתלחת
 בסלוחין כורסייא רמלסא כפלת וי גרם את כורסייא רמלסא ווי דאתברדת ווי
 דאתתרכת ווי דכפלת הארס ההוא דפליט על כורסייא דכתיב ביה ועל רמות
 הסכא רמות במרחא ארס עלינו מלמעלה כפלה כורסייא כפל כולא ויטכך סהו
 דתריך לרא אסכין ואסרי יסובא אחרא בהפוכא בסעתא דאתחרוב בי מקרשא
 סליק כבוד עלאה לעילא ואזעיר דיוקטוס מסמס רשות וכורסייא כטיל מניק
 ואתמר

א שלחו

לכו בני בבל ולבנו ארעה קדישא לן יאות למבכי ולמעבר
הספרא על חרבן בית אלהא ועלן דאתברכהא ביני
עממיה רמחן דפלאו טעון אחרין ואית לן למפתח הספרא ולפרשא אפא ביתין
דפלא מארי עלמא להספרא דחרבן בותיה :

ב' מלכו להו בני ארעה קדישא יאות דחתון אתברדתון כיני עממיה וחתון
לבר מארעה קדישא ויאות לכו למבכי עליכון ועל ברמייכו די נפקתון
מנהורא לחסוכא כעברא דכפיק מבי מריה חבל חנן אית לן למבכי ולמעבר
הספרא ולן סדר קבה ספר דהספרא דחנן בנהא דמגורות ואכן מבכי ביתא וירעין
יקרה דמרי עלמא ולן יאות למבכי ולפרשא איכון אלפא ביתין ואכן יתמין בלח
אבא ואימא ומסתכלין עיינין לכתלי ביתא דאימא וקא חתורב גלא ואסכחא
לה דהא היא יקחא לן בכל יומא בומין קדמאין בינן פסיכו דמענא והות כחומת
לן ומלילת על לבא כאימא לברא כמה דחתמר כאיש אסר אמו תנחמני
והסתא אסתכלן עיינין לכל סטר ואתר כי מותבא דאימא יתבלבל נהא אתבלבל
והא אתחרב ובטט רישא לכתלי ביתא דמותבא : מאן יכחס לן ומאן ימלל
ועלכא ויגן עלכא קמי מלכא : כד הויכח חטאן קמי אבוכא וסליק רכועה לאלקאס
לן איתי קיימא לקמן ומקבלת מלקיותא דמלכא בנין לאגנא עלכא כמה דאת
אמר והוא מחולל מפסעיכו מדוכא מעוונותיכו ובחבורתו מרשא לכו : והסתא אימא
לית לן : ווי לן : ווי לכו לבתר : לן יאות למבכי לן יאות למספר לן יאות לפרשא
איכון מלין דמרירו ולאודע לון לאיכון דירעין ודכעבי למבכי מלין דהספרא :
ב' קרה בכל יומא לבכי ערסא דאימא ולא נסכח לה תמן : כסל עלה ולא אית מאן
דיסגח עלן כסאל לערסא דילה באתבלכותא ובאלותא : כסאל לכורסייא
דילה כפלת : כסאל להיכלין דילה באומאס איכון דלא ירעין מינס : כסאל
לעפרא : דימיו דעקבתא לית תמן : כסאל לאיגרא : הא איגרא אחיב לן
דתמן יתבא מבכא ומלילת עלן וחולת בוכה ומכבס : כונחת בקל מרירו
עלן מאיגרא לאיגרא כמה דאת אמר מה לך איפסיה כי עלית בלך לגבות :
כסאל לארחין וסכילין כלסו אמרין דשמעו קל מרירו דבכיה דמבכס על
בכיה ולא ירעין לאן חולת ואסתכלת : לן יאות למבכי : לן יאות למספר ולכספ
עפרא דרגלהא וכפא אתר כי מותבס : ולכספ כתלי היכלא וכבכי במרירו :
ואכן נפתח בהספרא כחמי בכל וומא כולי האי כבכי קודר ולא יתכמי מרירו
: סימון פסוקא דא אומא דבכיה מוכן :

ב' פתחו איכהו ואמרו איכה יסבה בדר העיר : כתלי כי זוס מהומס ומבוכס
ומכיסת לה : כבאות בני חיון מקרקר קיר וסוע אל סהר : סיוס חר
ומא איתו לקבס דחומא דכפסיה כלילא מכל סאר יומין סית יומין כלילן ביה :
זסוא כללל דכלסו ועל דאסביאו חוכין אסתלק לעילא לעילא לבי עלמא דחויק :
כד מתחות סעולי מסככא קס יומא דמרירו יומא דבכיה יומא דעפרא יומא
דאיקרי מהומס ומבוכס ועל בנו מסככא וסאיב וסכי רכוכא דזסככא חול וערק
ח

ח ב ב 1 2 ואתקרך

הקדמת מהרר יצחק גרשון יצו

כי למן היום אשר הייתי לאיש נפשי אותה וחשקה לזכות את הרבים פנים
מפנים שונים על דרכים רבים למצא מלא קף נחת לנפשי וזה הדרך א' מהם
להמציא אופנים וצדי צדדין לקרבה א' המלאכה ספרי זולתי בדפוס ודימוס לאמר
דבר בשם א' למהר חזיון קץ בודע אצל יודעי חן חזל ככל מל' אין בן דוד בא עד
שהכלמה נפשות שבגוף נדרש על מהות פרושו התורה המלוכשות מחחרו כנפיה
כנפי יונה אשר לכל א' וא' מישר א' נחן לו די הרושו לחדש מעת היותם שם במעמד
זה סיני המדבר אשר הוא חגנה שם הר האלהים שומר לבו מענה הכל כאשר לכל
כי אמרתי בשכר זה א' ה' יחנני ויוכני לגלות נגלו ספר מבקש י' פרושי על התורה
ימצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם יורה מהמה הזה באתי במגלת ספר סתוב
עלי מבחה היא שלחה אלי מן הצוף ידי הרמעי נרד מפאנו להדפיסו בהעת אפי
ואכפיו והיום הזה החלתי את הכסף מוצא לחרות בעט ברזל ועופרת וקראת שמו
בישראל קול בוכים אשר בו יכיון בר שלשת הרועים התנא
הרשבי ז' יוצא ראשון בפתח עינים ואחרי הרב מהרר יואל ו' שועיב ז' וזולתו
הצוף כמהרר אברהם ג' גנטי ז' כדוב א' מקצה מזה וכדוב א' מקצה מזה מוסכות
משוכצות זהב סביב אל מגלת איכה אשר קונן המקונן ירמיה חנניה ואמר על
חרבני בתי מקדשי י' וגלות עמי ושמתו לשאתיה בחלתן מי רואה כל אלה
יוצאים בוכים ומבכים והוא לא יבכה ותהדגה עיניו דמעה כי נשבה עדר י' אדר
היקר ואנכי ידעתי ייטב בעיני המוני אחי ורעי אלופי ומיודעי הדפסתו לקיים אם
אשכחך ירושלים תשכח מימי / ובכן יכשר ואושר קריאתו ביום צוכ המר והגמרה
לשכר את לבנו בלומדינו כי דלונו מאד וכי ירדנו פלאים וימהרו לשפוך דם מגן
גבורהו מאדם אמת קנה על כן יהיו דברי מעטים א' דברי הבוכה ומבכה אחרים
עמו בשבתו מגורש מהסתפח בהחלת י' ארץ הצבי ושב כרד ודומס לחרבן פעמים
ארץ צבי צבי ירושלים עד כיוי סביב לעמו תכנה חומות ירושלים

ונכנתה העיר על תלה וארכון על משפטו לקראת י'

הכון יצחק

גרשון :

Con licentia d. Superioris
Imprimetur in Officina Typographica
Universitatis Navarrese

קול בוכים

60

י. נ. ס. ב. ז. כ. ז.
מ. מ. מ. ז. ז.

הנה הוא יפה אף נעים ונדים קול נהי בני תמרורים בפי שלשת
האנשים אשר נקבו בשמות מגבורי ישראל ה"ה התנא הרש"בי ז"ל והרב מהר"ר יואל
ן שועיב ז"ל והאלוף כמהר"ר אברהם גלאנטי ז"ל מכון לשבתם פעלו מקדש י"קוננו
כפיהם גשאו קול יחדו יקוננו במחוקק במשענות דברי המקונן ירמיה במגלה
סדרים קינת סדרים איכה ישבה

בדד

הספר הזה הוא כמוס וחתום באוזרות החלוף הרמז כ"ו מפאנו י"ח וזכא
לאור תפסטו קרוס על ידי החכם הטלס כמהר"ר יבחק גרמון ז"ו
חסר נתנו למרשים יואן רגארה חסר
הרפיקו

בית סט טוב

סה ויניצואה סנת אשמח ביי' לפק:
Conlicentia d' superiori.

22 15

M 22
H/m

L
C. 11

fol. 18-19 fehler.

25/347

PI 1585 27 2535
1585

me

S

Er

Sig^{ri} Prospero e Leon Montanella

[Faint, illegible handwritten text]

640 545 196

~~J VIII 69~~
CC
EPR

Jbn Shu'ub and A. Galante

EUR 2000,-

Kabbalah

$$\begin{array}{r} 349 \\ 240 \\ \hline 1589 \end{array}$$

ur na